

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 131 E



Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

56. sējums
2013. gada 8. maijs

| <u>Paziņojums Nr.</u> | Saturs | Lappuse |
|-----------------------|---|---------|
| I | <i>Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi</i> | |
| | REZOLŪCIJAS | |
| | Eiropas Parlaments | |
| | 2011.–2012. GADA SESIJA | |
| | 2011. gada 25.–27. oktobris plenārsēdes | |
| | Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 48 E, 18.2.2012. | |
| | 2011. gada 25. oktobrī pieņemtie teksti par 2009. gada budžeta izpildes apstiprināšanu publicēti OV L 313, 26.11.2011. | |
| | PIEŅEMTIE TEKSTI | |
| | Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris | |
| 2013/C 131 E/01 | Strīdu alternatīva izšķiršana civillietās, komercietās un ģimenes lietās Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par strīdu alternatīvu izšķiršanu civillietās, komercietās un ģimenes lietās (2011/2117(INI)) | 1 |
| 2013/C 131 E/02 | Cilvēku ar invaliditāti mobilitāte un integrācija Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par personu ar invaliditāti integrāciju un mobilitāti un Eiropas stratēģiju invaliditātes jomā (2010–2020) (2010/2272(INI)) | 9 |
| 2013/C 131 E/03 | Publiskā iepirkuma modernizācija Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par publiskā iepirkuma modernizāciju (2011/2048(INI)) | 25 |
| 2013/C 131 E/04 | Darba ņēmēju pārvietošanās brīvības veicināšana Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par darba ņēmēju pārvietošanās brīvības Eiropas Savienībā veicināšanu (2010/2273(INI)) | 35 |
| 2013/C 131 E/05 | Pakalpojumu direktīvā paredzētais savstarpējās izvērtēšanas process Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par Pakalpojumu direktīvā paredzēto savstarpējās izvērtēšanas procesu (2011/2085(INI)) | 46 |

LV

| <u>Paziņojums Nr.</u> | Saturs (<i>turpinājums</i>) | Lappuse |
|---|---|---------|
| 2013/C 131 E/06 | Pasaules ekonomikas pārvaldība Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par pasaules ekonomikas pārvaldību (2011/2011(INI)) ... | 51 |
| 2013/C 131 E/07 | Vientuļo māšu stāvoklis Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par vientuļo māšu stāvokli (2011/2049(INI)) | 60 |
| 2013/C 131 E/08 | Organizētā noziedzība Eiropas Savienībā Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par organizēto noziedzību Eiropas Savienībā (2010/2309(INI)) | 66 |
| 2013/C 131 E/09 | Augsta līmeņa forums par palīdzības lietderīgumu Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par Ceturto augsta līmeņa forumu par palīdzības lietderīgumu (2011/2145(INI)) | 80 |
| Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris | | |
| 2013/C 131 E/10 | Jaunu prasmju un darba vietu programma Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobra rezolūcija par jaunu prasmju un darba vietu programmu (2011/2067(INI)) | 87 |
| Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris | | |
| 2013/C 131 E/11 | Ombuda gada ziņojums 2010 Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2010. gadā (2011/2106(INI)) | 103 |
| 2013/C 131 E/12 | Stāvoklis Ēģiptē un Sīrijā, it īpaši kristiešu kopienās Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par stāvokli Ēģiptē un Sīrijā, jo īpaši kristiešu kopienās | 108 |
| 2013/C 131 E/13 | Notikumu attīstība Ukrainā Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par notikumu attīstību Ukrainā | 113 |
| 2013/C 131 E/14 | Mikrobu rezistences radītie draudi sabiedrības veselībai Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par mikroorganismu rezistences radītajiem draudiem sabiedrības veselībai | 116 |
| 2013/C 131 E/15 | Tibeta, it īpaši mūķeņu un mūku pašaidziedzināšanās Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par Tibetu, jo īpaši par mūku un mūķeņu pašaidziedzināšanos | 121 |
| 2013/C 131 E/16 | Bahreina Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par Bahreinu | 125 |
| 2013/C 131 E/17 | <i>Rafah Nached</i> lieta Sīrijā Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par <i>Rafah Nached</i> lietu Sīrijā | 129 |



Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Strīdu alternatīva izšķiršana civillietās, komerclietās un ģimenes lietās

P7_TA(2011)0449

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par strīdu alternatīvu izšķiršanu civillietās, komerclietās un ģimenes lietās (2011/2117(INI))

(2013/C 131 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. panta 2. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 67. pantu un 81. panta 2. punkta g) apakšpunktu,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 18. janvāra apspriešanās dokumentu „Par strīdu alternatīvo izšķiršanas risinājumu izmantošanu, lai atrisinātu ar komerciāliem darījumiem un praksi saistītus strīdus Eiropas Savienībā” un 2011. gada aprīlī publicēto dokumentu „Saņemto atbilžu kopsavilkums”,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 11. decembra apspriešanās dokumentu „Strīdu alternatīvā izšķiršana finanšu pakalpojumu jomā” un 2009. gada 14. septembra dokumentu „To atbilžu kopsavilkums, kas iegūtas, rīkojot sabiedrisko apspriešanu par strīdu alternatīvo izšķiršanu finanšu pakalpojumu jomā”,
- ņemot vērā 2002. gada 19. aprīļa Zaļo grāmatu par strīdu alternatīvo izšķiršanu civiltiesībās un komercietiesībās (COM(2002)0196),
- ņemot vērā Komisijas 1998. gada 30. marta ieteikumus par principiem, kurus piemēro iestādēm, kas atbild par ārpustiesas strīdu izšķiršanu patērētāju tiesību jomā ⁽¹⁾, un 2001. gada 4. aprīļa ieteikumus par ārpustiesas iestādēm, kas izšķir strīdus patērētāju tiesību jomā pušu vienošanās ceļā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. aprīļa paziņojumu „Akts par vienoto tirgu — divpadsmit mehānismi, kā veicināt izaugsmi un vairo tūzticēšanos — kopīgiem spēkiem uz jaunu izaugsmi” (COM(2011)0206),
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 25. maija rezolūciju par valstu tādu ārpustiesas iestāžu Kopienas mēroga tīklu, kurās izšķir strīdus patērētāju tiesību jomā ⁽³⁾, un 2001. gada 16. oktobrī darbību uzsākušo Eiropas Ārpustiesas tīklu (EEJ-Net),

⁽¹⁾ OV L 115, 17.4.1998., 31. lpp.⁽²⁾ OV L 109, 19.4.2001., 56. lpp.⁽³⁾ OV C 155, 6.6.2000., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā 1998. gada 30. marta saprašanās memorandu par pārrobežu ārpustiesas sūdzību tīklu attiecībā uz finanšu pakalpojumiem Eiropas Ekonomiskajā zonā un arī Sūdzību tīklu par finanšu pakalpojumiem,
 - ņemot vērā Padomes 2001. gada 28. maija Lēmumu 2001/470/EK, ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Mediatoru rīcības kodeksu (turpmāk „rīcības kodekss”), kurš spēkā stājās 2004. gadā,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 21. maija Direktīvu 2008/52/EK par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komerclietās ⁽²⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 9. jūnija pētījumu „Strīdu alternatīvās izšķiršanas neīstenošanas izmaksas — Kopienas strīdu komercietību jomā faktisko izmaksu uzraudzība un informēšana par tām”,
 - ņemot vērā Eiropas Biznesa testa paneļa pētījumu „Strīdu alternatīvā izšķiršana” par laikposmu no 2010. gada 17. decembra līdz 2011. gada 17. janvārim,
 - ņemot vērā 2003. gada 12. marta rezolūciju par Komisijas Zaļo grāmatu par strīdu alternatīvo izšķiršanu civiltiesībās un komercietībās ⁽³⁾,
 - ņemot vērā 2007. gada 19. jūnija ieteikumu, kas izstrādāts, pamatojoties uz Izmeklēšanas komitejas ziņojumu par „Equitable Life Assurance Society” krīzi ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā 2009. gada 25. novembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei — brīvības, drošības un tiesiskuma telpa pilsoņu interesēs — Stokholmas programma ⁽⁵⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 6. aprīļa rezolūciju par pārvaldību un partnerību vienotajā tirgū ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 13. septembra rezolūciju par direktīvas par mediāciju īstenošanu dalībvalstīs, tās ietekmi uz mediāciju un tās piemērošanu tiesās ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atziņumu (A7-0343/2011),
- A. tā kā tiesības vērsties tiesā ir vienas no pamattiesībām;
- B. tā kā Līgumos noteiktajai brīvības, drošības un tiesiskuma telpai ir jāatbilst pilsoņu un uzņēmumu vajadzībām, piemēram, radot vienkāršākas un saprotamākas procedūras, vienlaikus uzlabojot iespējas vērsties tiesā;
- C. tā kā tiesvedības procesa un strīdu alternatīvo izšķiršanas veidu mērķi ir cieši saistīti un tos īsteno, lai ātri atjaunotu tiesisko mieru starp strīdus pusēm, pienācīgi aizsargātu materiālās subjektīvās tiesības un atrisinātu pušu starpā radušos strīdus;

⁽¹⁾ OV L 174, 27.6.2001., 25. lpp.

⁽²⁾ OV L 136, 24.5.2008., 3. lpp.

⁽³⁾ OV C 61 E, 10.3.2004., 256. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 110. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 285 E, 21.10.2010., 12. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0144.

⁽⁷⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0361.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- D. tā kā strīdu alternatīvā izšķiršana var tikt uzskatīta par ātru un izmaksu ziņā izdevīgu alternatīvu strīdu izskatīšanai tiesā un tādējādi pusēm palīdzēt izvairīties no tiesas procesiem;
- E. tā kā strīdu alternatīva izšķiršana ir mehānisms, lai izšķirtu strīdus ārpus tiesas, palīdzot patērētājiem un uzņēmējiem atrisināt konfliktu ar trešās personas (vidutāja vai šķīrējtiesneša) starpniecību;
- F. tā kā lielā daļā valstu publiskām iestādēm, tostarp mediatoriem un reglamentējošām iestādēm, ir nozīmīga loma, veicinot strīdu izšķiršanu;
- G. tā kā iedzīvotāju uzticēšanās iekšējam tirgum un ticības tiesiskuma nodrošināšanai pārrobežu strīdos vairošana var būt viens no ES ekonomikas stimuliem;
- H. tā kā ES pilsoņiem ir nepietiekamas un aptuvenas zināšanas un izpratne par strīdu alternatīvās izšķiršanas shēmām Eiropā un tikai neliela iedzīvotāju daļa zina, kā iesniegt prasību strīdu alternatīvās izšķiršanas struktūrai;
- I. tā kā ir svarīgi nodrošināt labāku informāciju par pastāvošajiem strīdu alternatīvās izšķiršanas mehānismiem un darīt vairāk, lai mudinātu patērētājus un speciālistus tos izmantot kā alternatīvu tiesvedībai, tādējādi radot iespēju izvairīties no konfrontējošas pieejas un paverot izredzes abpusēji izdevīgam atrisinājumam;
- J. tā kā ir jārod līdzsvarota pieeja, kurā, no vienas puses, būtu ņemts vērā alternatīvas strīdu izšķiršanas sistēmu elastīgums un nepieciešamība garantēt patērētāju aizsardzību un taisnīgas procedūras, no otras puses;
- K. tā kā Parlaments ir vairākkārt prasījis turpināt darbu pie strīdu alternatīvās izšķiršanas mehānisma izstrādes; tā kā Eiropas Parlaments 2011. gada 6. aprīļa rezolūcijā par pārvaldību un partnerību vienotajā tirgū aicināja Komisiju līdz 2011. gada beigām iesniegt tiesību akta priekšlikumu par strīdu alternatīvās izšķiršanas izmantošanu Eiropas Savienībā;
- L. tā kā Komisija priekšlikumu tiesību aktam par strīdu alternatīvo izšķiršanu kā stratēģisku iniciatīvu iekļāva savā 2011. gada darba programmā un 2011. gada 13. aprīļa paziņojumā par Vienotā tirgus aktu to iekļāva kā vienu no 12 līdzekļiem, ar kuriem sekmē izaugsmi un stiprina pašāvilību nolūkā patērētāju pozīcijas padarīt spēcīgākas;
- M. tā kā Direktīva 2008/52/EK ir jāievieš līdz 2011. gada 21. maijam,

Horizontālā pieeja strīdu alternatīvajai izšķiršanai

1. atzinīgi vērtē to, ka Komisija, neskatoties uz vispārīgo virsrakstu, rīkoja apspriešanos par strīdu alternatīvo izšķiršanu, kas bija paredzēta tikai darījumiem ar patērētājiem;
2. tomēr uzskata, ka strīdu alternatīvā izšķiršana ir daļa no visas nozares aptverošās vispārējās „tiesības kā izaugsmes faktors” darba kārtības; pauž viedokli, ka ikvienai pieejai, ko īsteno strīdu alternatīvajā izšķiršanā, ir jābūt plašākai par patērētāju strīdiem, lai to piemērotu arī civiltiesiskiem un komerciāliem darījumiem, kurus savā starpā slēdz gan privāti, gan publiski uzņēmumi un uzņēmumi (B2B), strīdiem ģimenes tiesību jomā un lietās par goda aizskārumu un neslavas celšanu un citām domstarpībām, kurās ir skartas vispārējas intereses vai kas radušās starp dažāda juridiskā statusa pusēm;
3. atzinīgi vērtē to, ka Direktīvā 2008/52/EK ir saskaņoti daži mediācijas standarti; uzsver to, ka visās strīdu alternatīvās izšķiršanas jomās ir jādefinē kopējie nosacījumi un jānodrošina procesuālās garantijas; uzskata, ka no jauna ir jāpārskata Komisijas 1998. un 2001. gada ieteikumi un rīcības kodekss;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

4. uzskata, ka, kaut arī pašregulējums joprojām ir svarīgs, ir nepieciešams likumdošanas pasākums, ar kuru dalībvalstu tiesību sistēmās tiktu paredzēts strīdu alternatīvās izšķiršanas reglamentējums, kā tas izriet no Direktīvas 2008/52/EK piemēra; uzsver, ka, izstrādājot šādu reglamentējumu, jāgādā par to, lai saglabātos strīdu alternatīvās izšķiršanas jomā esošā dažādība, jo nepastāv „standarta” risinājumi, ar kuriem varētu atrisināt atšķirīgās problēmas, kas rodas daudzās tiesību jomās;

5. uzsver nepieciešamību labāk saprast tos daudzos mehānismu un paņēmieni veidus (tostarp tādu publisko iestāžu darbību kā mediatori), kurus bieži vien apzīmē ar vispārējo jēdzienu „strīdu alternatīvā izšķiršana”; uzskata — kaut arī attiecībā uz sarunu risināšanas metodēm un palīdzības sniegšanu konfliktu risināšanā pastāv liels skaits līdzību, kas pārsvarā ir iekļautas strīdu alternatīvās izšķiršanas sistēmās, strīdu alternatīvās izšķiršanas struktūra un arhitektūra katrā dalībvalstī ir ievērojami atšķirīga;

6. uzskata, ka Eiropas Savienības līmenī noteiktās likumdošanas normas atvieglos strīdu alternatīvās izšķiršanas risinājuma piemērošanu un sekmēs fizisko un juridisko personu vēlmi to izmantot biežāk, it īpaši pārrobežu strīdos, jo tiesvedības procesi, kuros risina šāda veida strīdus, kļūst aizvien dārgāki un ilgāki;

7. šajā sakarībā aicina Komisiju līdz 2011. gada beigām iesniegt tiesību akta priekšlikumu par alternatīvas patērētāju strīdu izšķiršanas izmantošanu ES un uzsver, ka ir svarīgi to pieņemt īsā laikā;

Strīdu alternatīvās izšķiršanas kopējie standarti

8. uzskata, ka strīdu alternatīvās izšķiršanas standartos ir jāiekļauj: strīdu alternatīvās izšķiršanas ievērošana vai līgums par to; neatkarība, pārredzamība, efektivitāte, taisnīgums, objektivitāte un konfidencialitāte; ietekme uz noilgumu; strīdu alternatīvās izšķiršanā panākto izlīgumu izpildes garantijas; trešo personu statuss;

9. uzskata, ka neatkarīgiem ekspertiem ir regulāri jāizvērtē un jākontrolē strīdu alternatīvās izšķiršanas struktūras;

10. lai nemazinātu iespējas vērsties tiesā, noraida jebkādas obligātas kopējas sistēmas noteikšanu ES līmenī un iesaka izskatīt iespēju ieviest sistēmu, saskaņā ar kuru pusēm būtu pienākums apsvērt varbūtību griezties alternatīvo strīdu izskatīšanas instancē;

11. vērš uzmanību uz Itālijā praktizēto „vienlīdzīgo samierināšanu” kā piemēru labai praksei, kuras pamatā ir uzņēmuma un patērētāju apvienību noslēgts parakstīts protokols, ar ko uzņēmums jau iepriekš apņemas visu strīdu risināšanai, kas varētu rasties protokolā reglamentētajās jomās, izmantot strīdu alternatīvo izšķiršanu;

12. uzsver, ka, paredzot strīdu alternatīvās izšķiršanas klauzulu, nedrīkst tikt mazinātas iespējas vērsties tiesā, jo īpaši vājākās puses tiesības vērsties tiesā, ņemot vērā, ka vājākā puse zināmos apstākļos var būt arī MVU, un šajā sakarībā uzskata, ka strīdu alternatīvajā izšķiršanā pieņemtajiem nolēmumiem vajadzētu būt saistošiem, ja visas iesaistītās puses par to ir nepārprotami vienojušās;

13. uzskata, ka pienākums darīt zināmus apstākļus, kas ietekmē trešās puses neatkarību vai var būt par pamatu interešu konfliktam, vai pienākums pret visām pusēm izturēties vienādi, kā tas ir paredzēts rīcības kodeksā, attiecas uz visiem strīdu alternatīvās izšķiršanas gadījumiem;

14. prasa noteikt pienākumu iesaistītajām pusēm un vajadzības gadījumā arī trešai pusei, kas jau ir paredzēts rīcības kodeksā, nodrošināt ar strīdu alternatīvo izšķiršanu saistītās informācijas konfidencialitāti; apsver arī attiecīgos gadījumos ilglaicīgākus pasākumus, piemēram, profesionālu privilēģiju radīšanu līdztekus tām, kas jau ir noteiktas Direktīvas 2008/52/EK 7. pantā;

15. tomēr norāda — kaut arī personas datu konfidencialitāte ir svarīga, ir jāpanāk arī strīdu alternatīvās izšķiršanas procedūru zināma pārredzamības pakāpe, lai dalībvalstis un strīdu alternatīvās izšķiršanas struktūras varētu uzskaitīt un izplatīt labas prakses piemērus un nodrošinātu neatkarīgām reglamentācijas iestādēm iespēju pārbaudīt procedūras sūdzību gadījumos;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

16. uzskata, ka noilguma termiņam vajadzētu būt atkarīgam ne tikai no mediācijas, bet arī no visiem pārējiem strīdu alternatīvās izšķiršanas veidiem (Direktīvas 2008/52/EK 8. pants); apzinās risku, ko rada strīdu alternatīvās izšķiršanas veidu daudzveidība, un iespējamību, ka tādējādi var ļaunprātīgi tikt atlikts tiesas process; norāda, ka Eiropas līgumtiesību priekšizpētē⁽¹⁾ ir noskaidrotas iespējas apturēt noilguma termiņu arbitražas un mediācijas procesa gadījumā un atsevišķās citās strīdu alternatīvās izšķiršanas situācijās; prasa Komisijai turpināt darbu pie šiem risinājumiem;

17. pauž pārliecību, ka ir vajadzīga ātra un izmaksu ziņā izdevīga tādu vienošanos obligāta izpilde, kas ir panāktas strīdu alternatīvās izšķiršanā, tostarp pārrobežu lietās; šim nolūkam prasa izstrādāt likumdošanā noteiktu reglamentējumu;

18. atgādina, cik svarīgi ir tas, ka neitrālās trešās puses iziet īpašu apmācību; aicina Komisiju savākt datus par apmācības nepieciešamo veidu un apjomu un palīdzēt nozarēm apmācības un kvalitātes kontroles programmu izstrādē;

Strīdu alternatīvā izšķiršana dažādās jomās

19. atbalsta Komisijas vēlmi veicināt tādu alternatīvās strīdu izšķiršanas līdzekļu izmantošanu, kas ir pieejami, ātri, efektīvi un ar zemām izmaksām un kas ļautu veidot un uzturēt kvalitatīvas un uz uzticību balstītas tirdznieciskās, ekonomiskās un sociālās attiecības, kā arī kaimiņattiecības, un veicināt augsta līmeņa patērētāju aizsardzību situācijā, kurā ieguvējas ir abas puses salīdzinājumā ar pašreizējo tiesu praksi;

20. uzsver, ka, lai gan patlaban Eiropā efektīvi darbojas daudzas strīdu alternatīvās izšķiršanas sistēmas, viens no galvenajiem šķēršļiem to izmantošanā ir šādu sistēmu nevienmērīga ieviešana ES gan ģeogrāfiskajā, gan nozaru aptvēruma ziņā; tādēļ mudina steidzami novērst nepilnības saistībā ar strīdu alternatīvās izšķiršanas sistēmu ģeogrāfisko tvērumu Eiropā; pauž nožēlu, ka lielākajā daļā dalībvalstu joprojām pastāv būtiski nozarēm raksturīgi trūkumi, lai gan nolūkā veicināt nozaru aptvēruma uzlabošanu ir iesaistītas personas, kas saprot attiecīgās nozares darbības mehānismus; mudina dalībvalstis apsvērt vienotu kontaktpunktu izveidi katrā nozarē, lai sniegtu informāciju par to, kā uzsākt strīdu alternatīvo izšķiršanu;

21. atgādina, ka strīdu alternatīvā izšķiršana ir īpaši nozīmīga MVU; atkārtoti aicina Komisiju apsvērt iespējas nodrošināt strīdu alternatīvās izšķiršanas un ES līgumtiesību instrumenta sinerģiju; atzinīgi vērtētu arī vadlīnijas par strīdu alternatīvās izšķiršanas klauzulas iekļaušanu standartizētos līgumos;

22. aicina Komisiju atbalstīt, stiprināt un sekmēt to šajā jomā darbojošos struktūru iespējas, kuras ir pierādījušas savu efektivitāti un vērtīgumu, piemēram, SOLVIT, Europe Direct, ECC-NET un FIN-NET;

23. lielas iespējas saskata strīdu alternatīvā izšķiršanā tiešsaistē, it īpaši mazāko prasījumu gadījumā; norāda, ka tradicionālās strīdu alternatīvās izšķiršanas procedūras tiešsaistē pastāv paralēli citām, kurās cenšas novērst strīdu rašanos vai veicina to atrisināšanu; uzsver, ka gadījumos, kad tradicionālo strīdu alternatīvo izšķiršanu īsteno tiešsaistē, procesuālo standartu līmenis nedrīkst kristies un ka ir jāatrisina arī tādi jautājumi kā risinājumu obligātā izpilde; īpašu izdevīgumu saredz tiešsaistes uzticības zīmoga sistēmas ieviešanā; norāda uz UNCITRAL darba grupas par strīdu izšķiršanu tiešsaistē darbu pie tādu strīdu izšķiršanas mehānisma⁽²⁾, kas radušies saistībā ar B2B un uzņēmumu un patērētāju (B2C) starpā noslēgtiem darījumiem;

24. uzskata, ka izšķiršanas hierarhija, kurā, pirmkārt, paredzēta iekšēja sūdzību izskatīšanas kārtība, otrkārt, strīdu alternatīvā izšķiršana un tikai kā pēdējais līdzeklis — tiesāšanās tiesā, samazinās laiku un izmaksas; prasa Komisijai palīdzēt nozarēs popularizēt šādas sistēmas;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/justice/policies/consumer/docs/explanatory_note_results_feasibility_study_05_2011_en.pdf.

⁽²⁾ Skat. http://www.uncitral.org/uncitral/commission/working_groups/3Online_Dispute_Resolution.html.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

25. uzsver to, cik svarīgi ir daži strīdu alternatīvās izšķiršanas veidi ģimenes tiesību jomā, jo, mazinot psiholoģisko kaitējumu, var palīdzēt pusēm sazināšanās atjaunošanā un it īpaši palīdzēt nodrošināt bērnu aizsardzību; saskata iespējas strīdu alternatīvajā pārrobežu izšķiršanā, jo tā cita starpā ir elastīga; norāda arī uz Eiropas Parlamenta vidutāja darbu vecāku veiktas starptautiskas bērnu nolaupīšanas lietās;

26. piekrīt Komisijai, ka, lai iekšējā tirgū būtu pienācīga iespēja iegūt kompensāciju, vienlaikus ir nepieciešams nodrošināt vienkāršu strīdu alternatīvās izšķiršanas izmantošanu, kā arī efektīvu kolektīvo prasību izskatīšanas sistēmu, vienai otru papildinot, nevis izslēdzot;

27. saredz iespējas izmantot strīdu alternatīvo izšķiršanu kolektīvo tiesību aizsardzības gadījumos, jo izvēle par labu strīdu alternatīvajai izšķiršanai ir uzskatāma par efektīvu līdzekli, ar kuru strīda atrisināšanas nolūkā novērš griešanos vispārējas jurisdikcijas tiesā;

28. uzskata, ka ES līmenī strīdu alternatīvā izšķiršana ir jāpiemēro preses brīvības un personu tiesību jomā, ņemot vērā to, ka jo īpaši goda aizskārums un neslavas celšanas lietās un personas tiesību pārkāpumu gadījumos, tiesvedības izmaksas, it sevišķi dažās dalībvalstīs, var būt nesamērīgi lielas un ka strīdu alternatīvā izšķiršana var palīdzēt situācijas uzlabošanā;

Strīdu alternatīvā izšķiršana kā patērētāju strīdu noregulējuma mehānisms

29. uzsver vajadzību nodrošināt Eiropas patērētājiem piekļuvi strīdu alternatīvās izšķiršanas sistēmām, kas paredzētas pārrobežu strīdu gadījumiem, kā arī strīdiem vienas valsts robežās, īpaši tiešsaistes tirgū, kas ES strauji attīstās; norāda, ka strīdu alternatīvās izšķiršanas sistēmu izmantošana sniedz augstāku patērētāju tiesību aizsardzības līmeni un vairo patērētāju uzticību tirgum, uzņēmumiem un patērētāju tiesību aizsardzības struktūrām, padarot tās pievilcīgākas, kā arī veicinot pārrobežu tirdzniecību un vairojot visu ES tirgus dalībnieku labklājību;

30. aicina izstrādāt efektīvu ES mēroga sistēmu strīdu ārpustiesas izšķiršanai patērētāju tiesību jomā;

31. iesaka Komisijai topošajā tiesību akta priekšlikumā par strīdu alternatīvās izšķiršanas izmantošanu patērētāju tiesību jomā ES ietvert šādas vadlīnijas, kas jāievēro attiecībā uz Eiropā izveidotajām strīdu alternatīvās izšķiršanas sistēmām:

- *neatkarība, objektivitāte un konfidencialitāte* — iecelot mediatoru, būtu jāizvairās no interešu konflikta rašanās; rezultāta objektivitāti varētu nodrošināt, vienlīdz iesaistot personas no patērētāju asociācijām un organizācijām, kas pārstāv uzņēmumus;
- *kompetence* — lai veiktu attiecīgo funkciju atbildīgajam profesionālim jābūt objektīvam, neatkarīgam un kompetentam ar atbilstošām spējām, speciālista izglītību un pieredzi;
- *efektivitāte un ātrums* — mediatoriem jābūt pietiekamiem resursiem (atbilstošiem cilvēkresursiem, materiālajiem un finanšu resursiem) un spējai ievērot īsos termiņus no sūdzības iesniegšanas līdz lēmuma pieņemšanai;
- *vienlīdzība* starp patērētājiem un profesionāļiem attiecībā uz informāciju, kā arī konceptuāli un procesuāli, un divpusējas viedokļu apmaiņas, proti, iespēja katrai pusei izteikt savu viedokli un iepazīties ar otras puses pausto nostāju un iesniegtajiem faktiem;
- *finansēšana* — ir jāatrisina ar strīdu alternatīvās izšķiršanas izmaksām saistītās problēmas, lai nodrošinātu šāda strīdu izšķiršanas mehānisma pievilcību strīda pusēm; to paturot prātā, sistēmas izmantošanai jābūt bezmaksas, ja lietā gūts labvēlīgs iznākums, vai tai jābūt patērētājam pieejamai par ļoti samērīgu samaksu;
- *brīva izvēle un ārpustiesas raksturs* — strīdu alternatīvās izšķiršanas izmantošanai jābūt brīvprātīgai un jābalsta uz pušu brīvības akceptēšanu visa procesa laikā, ļaujot tām ar strīda jautājumu jebkurā brīdī vērsties tiesā; vienlaikus jāapstiprina, ka tiek izrādīti patiesi centieni, lai panāktu sekmīgu mediāciju; tai nekāda gadījumā nav jābūt pirmajam obligātajam posmam pirms prasības celšanas tiesā, un tās rezultātā pieņemtie lēmumi būtu saistoši tikai tad, ja puses par tiem ir iepriekš informētas un tiem ir skaidri piekritušas; šāda lēmuma gadījumā tomēr joprojām jāparedz iespēja pusēm izvēlēties lietas izskatīšanu tiesā;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- procedūru, lēmumu un izmaksu samērīgums, lai nepieļautu, ka izmaksas ir nesamērīgas attiecībā pret strīda mērķi un saturu; izmaksām jābūt samērīgām ar radītajiem zaudējumiem;
- pārredzamība — papildus vispārīgas informācijas (tiesas prāvu veidi, noteikumi par sūdzību iesniegšanu, lēmuma pieņemšanas kārtība utt.) nodrošināšanai ir jābūt obligātai prasībai, ka jebkurai personai, kura darbojas kā mediators, ir jāpublicē gada pārskats;

32. aicina Komisiju attiecībā uz transnacionāliem patērētāju strīdiem paredzēt koordinācijas struktūras izveidi, lai atvieglotu piekļuvi valstu un privātām strīdu alternatīvās izskatīšanas sistēmām un sekmētu to koordināciju;

33. aicina Komisiju attiecībā uz patērētāju pārrobežu strīdiem e-tirdzniecības jomā veikt pasākumus, lai ātri ieviestu daudzvalodu platformu, kas ļautu patērētājiem pilnībā risināt strīdus tiešsaistē, ņemot vērā, ka minētajai platformai jāatbilst kvalitātes standartiem un tā jāveido, pamatojoties uz dalībvalstīs pastāvošajām strīdu alternatīvās izšķiršanas sistēmām;

34. uzskata, ka par informācijas sniegšanu patērētājiem kopīgi atbild publiskās iestādes, informācijas un konsultatīvie tīkli, regulatori un patērētāju grupas, un ierosina tām savā atbilstīgajā līmenī rīkot informatīvas kampaņas un īstenot izmēģinājuma projektus šajā jomā;

35. kritizē Komisijas pašreizējo nesistemātizēto strīdu alternatīvās izšķiršanas datubāzi; ierosina Komisijai, attīstot pastāvošās datubāzes un tīklus, izveidot tīmeklī Eiropas daudzvalodu strīdu alternatīvās izšķiršana portālu, kurā jebkurš patērētājs varētu saņemt informāciju par to, kā darbojas strīdu alternatīvā izšķiršana, par tā saturu un par savām tiesībām un pienākumiem; uzsver, ka patērētāju interesēs īpaša uzmanība būtu jāpievērš tiešsaistes portāla lietošanas ērtībai un skaidrībai;

36. uzsver, ka patērētājiem jābūt iespējai iegūt visu ar strīdu alternatīvo izšķiršanu saistīto tiešsaistē pieejamo informāciju, kas pienācīgi pārtulkota attiecīgajā valodā, izmantojot viegli pieejamus un lietotājdraudzīgus tiešsaistes tulkošanas rīkus;

37. uzsver, ka patērētāju informēšana par strīdu alternatīvās izšķiršanas esamību un tās priekšrocībām pirms patērētāja strīdu rašanās ir būtiska; uzstāj, ka šajā saistībā jāpalielina uzņēmumu un uzņēmējdarbības organizāciju atbildība; uzskata, ka uzņēmumu un uzņēmēju apvienību pienākums ir informēt patērētājus par pieejamajiem strīdu alternatīvās izšķiršanas mehānismiem; ierosina, ka šāda „iepriekšēja” informācija būtu jāsaprot tā, ka visos speciālistu sagatavotajos līgumdokumentos iekļauj atsauci par iespēju izmantot strīdu alternatīvo izšķiršanu, pievienojot kontaktkoordinātas un sūdzību iesniegšanas kārtību attiecīgajās strīdu alternatīvās izšķiršanas sistēmās; tomēr, piemērojot šo prasību, būtu jāizvairās no papildu izmaksām un birokrātijas;

38. ierosina kā iespējamu pamudinājumu uzņēmumiem ieviest kvalitātes marķējumu mediācijas jomā saistībā ar patērētāju strīdiem, kas atbilstu labākās prakses vadlīnijām, lai patērētāji varētu ātri konstatēt, kuri uzņēmumi ir iesaistījušies strīdu alternatīvās izšķiršanas sistēmās; uzskata, ka saistībā ar šo priekšlikumu jāveic izmaksu un ieguvumu analīze; uzsver, ka Komisijai jānodrošina marķējuma pareiza izmantošana un ieviešana;

Turpmākie pasākumi

39. norāda, ka ir jāuzlabo vispārēja informācija par tiesībām un to obligāto īstenošanu un īpaša informācija par strīdu alternatīvās izšķiršanas mehānismiem, tostarp par šo mehānismu pieejamību, darbību un atrašanās vietu; uzskata, ka informācijas programmās arī būtu jāuzsver izveles par labu strīdu alternatīvajai izšķiršanai galvenās priekšrocības, piemēram, mazākas izmaksas un ātrums salīdzinājumā ar tiesvedības procesu, kā arī pušu apmierinātības īpatsvars; uzskata, ka šādu programmu mērķauditorijai vajadzētu būt jo īpaši iedzīvotājiem un MVU; uzskata, ka strīdu alternatīvā izšķiršana ir visefektīvākā, ja to nodrošina tīklveidīgi iedzīvotāju tuvumā, pamatojoties uz dalībvalstu kopīgo darbu;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

40. aicina Komisiju pa to laiku nekavējoties rīkoties, lai nodrošinātu, ka patērētāji un uzņēmēji tiek vairāk informēti par tādiem spēkā esošiem normatīviem dokumentiem kā Regula (EK) Nr. 861/2007, ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, Direktīva 2008/52/EK par konkrētiem mediācijas aspektiem civillietās un komercietās un Regula (EK) Nr. 805/2004, ar ko izveido Eiropas izpildes rīkojumu neapstrīdētiem prasījumiem; ņemot vērā šo mērķi, ierosina visaptverošā informēšanas kampaņā iesaistīt valsts iestādes, tiesas, advokātu kolēģijas un tirdzniecības kameras, patērētāju konsultāciju birojus, juridisko izdevumu apdrošinātājus un citas kompetentās iestādes; aicina finansiāli atbalstīt šādu kampaņu rīkošanu Eiropas un dalībvalstu līmenī;

41. norāda, ka dažās dalībvalstīs joprojām ļoti reti izmanto mazo prasījumu instances un ka jādara vairāk attiecībā uz juridisko noteiktību, valodu barjerām un procedūru pārredzamību; aicina Komisiju tiesību akta priekšlikumā par strīdu alternatīvās izšķiršanu patērētāju tiesību jomā Eiropas Savienībā vēltīt īpašu uzmanību minētajām tiesu iestādēm;

42. norāda — tā kā samierināšana ir galvenā strīdu alternatīvas izšķiršanas funkcija, pastāv lielākas iespējas, ka strīda atrisinājums būs izdevīgs visām pusēm, un uzsver, ka strīdu alternatīvās izšķiršanas ceļā rastie risinājumi pārsvarā tiek ievēroti; līdz ar to uzskata, ka atjauninātā statistika par šiem jautājumiem būtu jāpublicē vienlaikus ar publisko informāciju par strīdu alternatīvo izšķiršanu;

43. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm rīkot informēšanas kampaņas, kuru mērķis ir izglītot un informēt patērētājus un uzņēmējus par šādas institūcijas izmantošanas priekšrocībām;

44. uzskata, ka informācijas kampaņas par strīdu alternatīvo izšķiršanu būtu jāveic sadarbībā ar tirdzniecības palātām, patērētāju grupām un konkurences iestādēm, lai nodrošinātu šo kampaņu koordināciju un efektivitāti;

45. uzskata, ka par informācijas sniegšanu uzņēmumiem kopīgi atbild publiskās iestādes un pārstāvības organizācijas, un iesaka tām katrai savā atbilstīgajā līmenī rīkot informatīvas kampaņas un īstenot izmēģinājuma projektus šajā jomā;

46. atzīst, ka viens no galvenajiem šķēršļiem strīdu alternatīvās izšķiršanas sistēmu izmantošanā ir uzņēmumu nevēlēšanās iesaistīties šādos mehānismos; ierosina attiecībā uz tirdzniecības kamerām, dalībvalstu un ES līmeņa jumta organizācijām un citām profesionālajām struktūrām noteikt pienākumu informēt uzņēmumus par strīdu alternatīvās izšķiršanas mehānismu esamību un par ieguvumiem, ko var sniegt to izmantošana, jo īpaši, kas nav mazsvarīgi, attiecībā uz iespēju izvairīties no strīdu izskatīšanas tiesvedības kārtībā, attiecībā uz uzņēmuma tēlu un, visbeidzot, atšķirībā no šķīrējtiesas nolēmumiem vai tiesas spriedumiem, attiecībā uz iespēju, ko sniedz strīdu alternatīvā izšķiršana, proti, starp pusēm atjaunot uz uzticību balstītas tirdzniecības attiecības;

47. aicina Komisiju, izmantojot iegūtos datus un rūpīgu ietekmes novērtējumu, noskaidrot iespējas noteikt minimālās normas strīdu alternatīvās izšķiršanas jomā attiecībā uz visām nozarēm, vienlaikus pilnveidojot esošos mehānismus un mudinot dalībvalstis un nozares, uz kurām attiecas minētie mehānismi, palielināt finansējumu, ņemot vērā, ka strīdu alternatīvā izskatīšana nedrīkst būt „lēts tiesiskums”, kaut arī ir uzskatāms par izmaksu ziņā izdevīgu alternatīvu strīdā iesaistītajām pusēm;

*

* *

48. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Cilvēku ar invaliditāti mobilitāte un integrācija

P7_TA(2011)0453

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par personu ar invaliditāti integrāciju un mobilitāti un Eiropas stratēģiju invaliditātes jomā (2010–2020) (2010/2272(INI))

(2013/C 131 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju, Eiropas Cilvēktiesību konvenciju un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (*UN CRPD*) un tās stāšanos spēkā 2011. gada 21. janvārī saskaņā ar Padomes 2009. gada 26. novembra Lēmumu 2010/48/EK par Eiropas Kopienas secinājumiem par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Kopienas Hartu par darba ņēmēju sociālajām pamattiesībām ⁽²⁾,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 2., 10., 19. un 168. pantu,
- ņemot vērā Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju ⁽³⁾;
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomes Direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas (COM(2008)0426) un Parlamenta 2009. gada 2. aprīļa nostāju attiecībā uz to ⁽⁴⁾;
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Padomes 1998. gada 4. jūnija Ieteikumu 98/376/EK par personu ar invaliditāti stāvvietas karti ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 26. augusta paziņojumu „Digitālā programma Eiropai” (COM(2010)0245),
- ņemot vērā Komisijas 2000. gada 12. maija paziņojumu „Ceļā uz Eiropu bez šķēršļiem personām ar invaliditāti” (COM(2000)0284),
- ņemot vērā Komisijas 2001. gada 25. septembra paziņojumu „e-Eiropa 2002: publisku tīmekļa vietņu pieejamība un saturs” (COM(2001)0529),
- ņemot vērā Pasaules Veselības organizācijas 2001. gada 22. maija Starptautisko klasifikāciju par funkcionalitāti, invaliditāti un veselību (*ICF*) (Pasaules Veselības asamblejas (*WHA*) rezolūcija 54.21),

⁽¹⁾ OV L 23, 27.1.2010., 35. lpp.

⁽²⁾ OV C 364, 18.12.2000., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 303, 2.12.2000., 16. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 137 E, 27.5.2010., 68. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 167, 12.6.1998., 25. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 30. novembra paziņojumu „Vienlīdzīgas iespējas cilvēkiem ar invaliditāti: Eiropas rīcības plāns” (COM(2003)0650),
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 24. janvāra paziņojumu „Tiecoties pēc juridiski saistoša ANO instrumenta personu ar invaliditāti tiesību un cieņas veicināšanai un aizsardzībai” (COM(2003)0016),
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 16. marta paziņojumu „Zaļā grāmata „Jauna solidaritāte paaudžu starpā saistībā ar demogrāfiskām izmaiņām”” (COM(2005)0094),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 26. novembra paziņojumu „Invalidu stāvoklis paplašinātājā Eiropas Savienībā: Eiropas Rīcības plāns 2008.–2009. gadam” (COM(2007)0738),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 16. decembra paziņojumu „Eiropas platforma cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību: Eiropas pamatprogramma sociālai un teritoriālai kohēzijai” (COM(2010)0758),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 15. novembra paziņojumu „Eiropas stratēģija invaliditātes jomā (2010.–2020): atjaunināta apņemšanās veidot Eiropu bez šķēršļiem” (COM(2010)0636),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām fakultatīvo protokolu (turpmāk “Fakultatīvais protokols”), kas pieņemts 2006. gada 13. decembrī,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 30. novembra secinājumus „Iekļaujoša darba tirgus veicināšana – atveseļošanās no krīzes un gatavošanās Lisabonas programmai pēc 2010. gada”,
- ņemot vērā *Urzula Weber-Kröl* iesniegto lūgumrakstu Nr. 1454/2010,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu attiecībā uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Regulas (EK) Nr. 1107/2006 par invalidu un personu ar ierobežotām pārvietošanās spējām tiesībām, ceļojot ar gaisa transportu, darbību un ietekmi (COM(2011)0166),
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 2006. gada 11. jūlija nolēmumu (lietā C 13/05 attiecībā uz Direktīvu 2000/78/EK – Vienlīdzīga attieksme darba un nodarbinātības jomā – invaliditātes jēdziens),
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 21. oktobra Lēmumu 2010/707/ES par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 1988. gada 17. jūnija rezolūciju par zīmju valodām nedzirdīgajiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā 1989. gada 26. maija rezolūciju par sievietēm un invaliditāti ⁽³⁾,
- ņemot vērā 1992. gada 16. septembra rezolūciju par cilvēku ar garīgu invaliditāti tiesībām ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 1995. gada 14. decembra rezolūciju par cilvēku ar invaliditāti cilvēktiesībām ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 1996. gada 9. maija rezolūciju par cilvēku ar autismu tiesībām ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 1996. gada 13. decembra rezolūciju par cilvēku ar invaliditāti stāvietas karti – cilvēku ar invaliditāti cilvēktiesībām ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.

⁽²⁾ OV C 187, 18.7.1988., 236. lpp.

⁽³⁾ OV C 158, 26.6.1989., 383. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 284, 2.11.1992., 49. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 17, 22.01.1996., 196. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 152, 27.5.1996., 87. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 20, 20.1.1997., 386. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā 1997. gada 11. aprīļa rezolūciju par iespēju vienlīdzību personām ar invaliditāti ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā tā 2003. gada 23. jūnija rezolūciju par Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam "Par juridiski saistošu Apvienoto Nāciju Organizācijas dokumentu, lai veicinātu un aizsargātu personu ar invaliditāti tiesības un cieņu" ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 12. janvāra paziņojumu „Gada izaugsmes pētījums: ES visaptverošās reakcijas uz krīzi izveide” (COM(2011)0011) un tam pievienoto vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu,
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 19. maija Lēmumu 2011/308/ES par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm ⁽³⁾,
 - ņemot vērā tā 2011. gada 8. marta rezolūciju par nevienlīdzības mazināšanu veselības aprūpes jomā ES ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā pamatnolīgumu par iekļaujošu darba tirgu, ko Eiropas sociālie partneri noslēdza 2010. gada 25. martā,
 - ņemot vērā Padomes secinājumus par Eiropas Savienības veselības aizsardzības sistēmu kopējām vērtībām un principiem (2006/C146/01),
 - ņemot vērā Padomes 2010. gada 8. jūnija secinājumus „Taisnīguma un veselības aizsardzības jautājumi visās politikas jomās – solidaritāte veselības aprūpē”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas un Lūgumrakstu komitejas atzinumus (A7-0263/2011),
- A. tā kā personas ar invaliditāti (tostarp ar fizisku un psihosociālu invaliditāti) ir pilntiesīgi pilsoņi, šīm personām ir vienlīdzīgas tiesības un tiesības uz neapšaubāmu cieņu, vienlīdzīgu attieksmi, neatkarīgu dzīvi un pilnvērtīgu līdzdalību sabiedrības norisēs;
- B. tā kā vairāk nekā 80 miljoni cilvēku vai aptuveni 16 % no Eiropas Savienības iedzīvotāju kopskaita ir invalīdi, tai skaitā cilvēki, kas sirgst ar garīgās veselības problēmām, it īpaši autismu, un viņu bezdarba līmenis ir vismaz divreiz augstāks nekā personām bez invaliditātes; tā kā cilvēki ar invaliditāti ir neaizsargāta grupa, kuru nabadzības līmenis ir par 70 % augstāks nekā vidējais; tā kā cilvēku ar invaliditāti nodarbinātības līmenis ir tikai aptuveni 45 %, bet kvalitatīvas darba vietas nodrošina ekonomisku neatkarību un veicina personīgos panākumus; tā kā bezdarbs paaugstina nabadzības un sociālās atstumtības risku, jo vismaz ceturtdaļa iedzīvotāju reizi dzīvē cieš no garīgās veselības problēmām un 10 % no viņiem var attīstīties hroniskas garīgās veselības problēmas, uzsverot nepieciešamību pēc aktīvas un mērķtiecīgas politikas, lai cīnītos pret šādu pastāvīgu situāciju; tā kā šāda augsta nabadzības riska līmeņa iemesls bieži ir ierobežota piekļuve ne tikai darbam un apmācībai, bet arī veselības aprūpei un atbilstoši ārstēšanai;
- C. tā kā visvairāk marginalizētās grupas ir vispēcīgāk cietušas no krīzes un tā kā personas ar invaliditāti ir viena no sabiedrības grupām, kas visvairāk cietusi no finanšu krīzes Eiropā,

⁽¹⁾ OV C 132, 28.4.1997., 313. lpp.

⁽²⁾ OV C 76 E, 25.3.2004., 231. lpp.

⁽³⁾ OV L 138, 26.5.2011., 56. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0081.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- D. tā kā Lūgumrakstu komiteja regulāri saņem informāciju no attiecīgajiem pilsoņiem par nepilnībām saistībā ar pašreizējā principa par vienādu attieksmi pret personām ar invaliditāti īstenošanu;
- E. tā kā cilvēki ar invaliditāti, kuriem nepieciešams liels atbalsts, ir viena no atstumtākajām sabiedrības grupām un tā kā sievietes ar invaliditāti parasti ir neaizsargātākas un atstumtākas, viņas tiek diskriminētas un viņām liegta līdzdalība izglītībā, nodarbinātībā un sabiedrības dzīvē;
- F. tā kā stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanai, kuras mērķis ir nodrošināt Eiropas izaugsmi, kas ir vieda (balstīta uz inovācijām un pētniecību), ilgtspējīga un ietveroša, pavisam noteikti būs vajadzīgi strukturāli uzlabojumi attiecībā uz cilvēku ar invaliditāti mobilitāti un iekļaušanu;
- G. tā kā, ņemot vērā neizbēgamās iedzīvotāju vecuma piramīdas izmaiņas, šis rādītājs turpmākajos gados būtiski paaugstināsies, jo vairāk nekā trešdaļai personu vecumā virs 75 gadiem ir invaliditāte, kas šīs personas zināmā mērā ierobežo un vairāk nekā 20 % ierobežo būtiski;
- H. tā kā Eiropas Savienība ir oficiāli ratificējusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un tā kā visas 27 ES dalībvalstis to ir parakstījušas un 17 valstis arī ratificējušas;
- I. tā kā Eiropas Savienības kompetence aizsardzības jomā pret diskrimināciju invaliditātes dēļ pašlaik attiecas vienīgi uz nodarbinātību, profesiju un profesionālo izglītību (2000/78/EK) un tā kā UN CRPD ir jaukts nolīgums, kas paredz, ka ES iestādes un dalībvalstis ir atbildīgas par tā īstenošanu un par to, lai gaidāmajā Komisijas priekšlikumā par Eiropas Pieejamības aktu tiktu ņemti vērā šajā ziņojumā ietvertie priekšlikumi un pieejas;
- J. tā kā uz personām ar invaliditāti attiecināmie politikas virzieni bieži ir dalībvalstu kompetencē un tādējādi to pamatā ir nacionālās tradīcijas un mantojums, sociālās paražas, ekonomiskā attīstība, kā arī ģimenes un apvienības, kam ir ļoti liela nozīme, palīdzot personām ar invaliditāti kļūt neatkarīgām un integrēties sabiedrībā;
- K. tā kā invaliditāte ir arvien plašāk lietots jēdziens, ņemot vērā to, ka cilvēki ar invaliditāti saskaras ar attieksmes un vides šķēršļiem, kas apgrūtina viņu pilnvērtīgu un efektīvu līdzdalību sabiedrības dzīvē vienlīdzīgi ar pārējiem un saglabājot cieņu;
- L. tā kā pastāv cieša saikne starp mobilitāti, invaliditāti un sociālo integrāciju, it īpaši attiecībā uz saziņas līdzekļu un to pieejamības brīvību (tostarp neredzīgo rakstu un zīmju valodām, kā arī citiem alternatīviem saziņas veidiem), pārvietošanās brīvību visās dzīves jomās un pakalpojumu pieejamību; tā kā ir jāveicina pilnīga līdzdalība visos sabiedrības dzīves aspektos, ņemot vērā, ka liela nozīme ir Kopienas politikai attiecībā uz informācijas un komunikācijas tehnoloģijām, kā arī mājsaimniecības robotikas un tiešaistes saziņas risinājumu jomā, un ka ir jānodrošina virzība uz pilnīgu pieejamību, veicinot savienojamus standartus vienotajā tirgū un vienkāršojot to izplatīšanu;
- M. tā kā informācijas un kultūras pieejamībai (Pamattiesību hartas 11. pants), kā noteikts Padomes 2003. gada 6. maija rezolūcijā par kultūras infrastruktūras un kultūras aktivitāšu pieejamību personām ar invaliditāti, ir būtiska nozīme cilvēku, tostarp cilvēku ar invaliditāti, intelektuālajā attīstībā, un līdz ar to tā tieši ietekmē nodarbinātības iespējas;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- N. tā kā personām ar invaliditāti ir tiesības uz pietiekamu pašvaldību nodrošinātu pakalpojumu līmeni, kas veicina neatkarīgu dzīvi, uz individuālu palīdzību, ekonomisku un sociālu neatkarību un pilntiesīgu līdzdalību sabiedrības norisēs un darba tirgū; tā kā, ja atbalsta darbības tiktu atalgotas, tās būtu gandrīz 50 % no IKP līmenī (Komisija par saimnieciskās darbības un sociālā progresā noteikšanu, 2010. gada 21. aprīlis);
- O. tā kā šķēršļi vispārpieejamo pakalpojumu un preču pieejamības jomās ir ievērojams apgrūtinājums personām ar invaliditāti;
- P. tā kā bērnu un skolēnu ar invaliditāti savlaicīgas atpazīšanas un attiecīgas iejaukšanās trūkuma dēļ personas ar invaliditāti dažās dalībvalstīs un dažās nozarēs tiek diskriminētas visas dzīves laikā un it īpaši izglītības un apmācību periodā, un tādēļ šo personu nodarbinātības izredzes ir ierobežotas;
- Q. tā kā vecumā no 16 līdz 19 gadiem skolu pamet 37 % no jauniešiem ar invaliditāti un 25 % no jauniešiem ar daļēju invaliditāti attiecībā pret 17 % no jauniešiem, kas necieš no invaliditātes;
- R. tā kā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām, ko Eiropas Savienība ratificēja 2010. gada decembrī, 24. pants aizliedz izslēgt no izglītības sistēmas invaliditātes dēļ un tā kā iekļaujoša izglītība ir efektīvākais veids, kā cīnīties pret diskriminējošu attieksmi, veidot integrējošu sabiedrību un nodrošināt izglītību visiem;
- S. tā kā sievietes ar invaliditāti bieži cieš no divkārtas diskriminācijas un tā kā valstis var cīnīties pret šo parādību, nodrošinot dzimumu vienlīdzību visās attiecīgajās invaliditātes politikas jomās;
- T. tā kā ekonomiskā krīze rada problēmas nodarbinātības jomā kopumā un it īpaši personu ar invaliditāti nodarbinātības jomā, jo bezdarba līmeņa pieaugums ir daudz augstāks personām ar kādu invaliditāti, un pieaug bažas par to, ka invaliditātes pabalsti var tikt izmantoti, lai kontrolētu darbaspēka piedāvājumu;
- U. tā kā personu ar invaliditāti ģimenes locekļi cieš no netiešas diskriminācijas, un tādēļ pasākumi ģimeņu atbalstam pozitīvi ietekmēs personu ar invaliditāti tiesību pilnvērtīgu un vienlīdzīgu īstenošanu;
- V. tā kā 2007. gadā Komisijai ir iesniegts lūgumraksts, ko parakstījuši 1 364 984 cilvēki, pieprasot lielāku aizsardzību personām ar invaliditāti visās Eiropas Savienības politikas jomās, un tā kā Komisija līdz šim nav pietiekami ņēmusi vērā šo likumīgo iniciatīvu;

Mērķi

1. uzsver, ka stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi panākt 75 % iedzīvotāju vecumā no 20 līdz 64 gadiem nodarbinātību nav iespējams īstenot, nenodrošinot iedzīvotāju ar dažādu veidu invaliditāti nodarbinātību;
2. uzsver, ka finansiālie izdevumi un ekonomiskās investīcijas personās ar invaliditāti ir ilgtermiņa ieguldījums vispārējā labklājībā un ilgtspējīgā sabiedrībā, kurā cilvēki var dzīvot ilgāk un strādāt efektīvāk labākos apstākļos; šajā sakarībā uzsver, ka nav pieņemams, ka, īstenojot taupības pasākumus valstīs, tiek nepamatoti samazināts finansējums pakalpojumiem, kas paredzēti personām ar invaliditāti vai projektiem viņu sociālās integrācijas veicināšanai, jo tādējādi netiek nodrošinātas noteiktas personu ar invaliditāti pamattiesības un viņiem neatņemamās tiesības; uzskata, ka, gluži pretēji, ieguldījumus šajā jomā vajadzētu būtiski palielināt; atgādina, ka visi veselības aprūpes pakalpojumi Eiropas Savienībā jābalsta uz pamatvērtībām — universalitāti, kvalitatīvas aprūpes pieejamību un solidaritāti;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

3. norāda, ka visas finanšu krīzes laikā, kura pašlaik demonstrē atveseļošanās pazīmes, ir saglabājusies būtiska solidaritāte starp Eiropas sabiedrībām; pilnībā apzinās un atzīst nepieciešamību pēc individuāliem pasākumiem personām ar invaliditāti, kuri, balstoties uz invaliditātes dažādiem līmeņiem un iezīmēm, prasa pat intensīvāku atbalstu, pamatojoties uz cilvēktiesību un cieņas ievērošanu, kā arī ņemot vērā diskriminācijas risku, kas bieži netiek ievērots, un līdz ar to cilvēktiesību un cieņas ievērošana ir jāveicina un jānostiprina Eiropas izpratnes veidošanas kampaņās; norāda, ka tādēļ jāņem vērā personu ar invaliditāti vajadzības, pamatojoties uz īpašām prasībām, lai varētu veikt atbilstīgus pasākumus visos izglītības, mācību un profesionālās dzīves posmos;

4. uzsver jaunās Eiropas stratēģijas invaliditātes jomā 2010–2020 (EDS) mērķu nozīmīgumu un aicina noteikt detalizētākas darbības visiem pārvaldes līmeņiem, pamatojoties uz ticamiem datiem; uzskata, ka būtu jāņem vērā pamatprincips „neko par personām ar invaliditāti bez personām ar invaliditāti”, proti, personas ar invaliditāti jāiesaista visos pasākumos un lēmumu pieņemšanā, kas attiecas uz tām;

5. pauž nožēlu par to, ka Komisijas paziņojumā par Eiropas stratēģiju invaliditātes jomā nav iekļauta dzimumu līdztiesības integrēta perspektīva vai atsevišķa nodaļa par dzimumspecifiskiem invaliditātes jomas politikas virzieniem, neraugoties uz to, ka sievietes ar invaliditāti bieži ir nelabvēlīgākā situācijā nekā vīrieši ar invaliditāti un viņas daudz biežāk cieš no nabadzības un sociālās atstumtības; aicina Komisiju un dalībvalstis visā Eiropas stratēģijā invaliditātes jomā (EDS) 2010–2020 ņemt vērā dzimumu līdztiesības aspektus;

6. uzsver vajadzību pēc jaunas un efektīvas pieejas invaliditātei, sākot ar Eiropas Invaliditātes jautājumu padomes izveidi, kura sanāktu regulāri un kurā aktīvi piedalītos Eiropas Parlaments un personu ar invaliditāti pārstāvības organizācijas, kā arī dalībvalstu darba grupu izveidi, lai nodrošinātu efektīvākus mehānismus EDS ieviešanas koordinēšanai un pārraudzībai un lai novērtētu EDS īstenošanu Komisijas un dalībvalstu programmās un stratēģijās saskaņā ar subsidiaritātes principiem;

7. atgādina, ka ilgtspējīgai sabiedrībai, kurā cilvēki dzīvo ilgāk un viņu veselības stāvoklis ir labāks, būtu jānozīmē arī labāka pilsētvides un sabiedrisko vietu plānošana un labāka piekļuve pieejamajām precēm un pakalpojumiem, tostarp vienlīdzīga pieeja jaunai informācijai un komunikāciju tehnoloģijām, lai uzlabotu cilvēku ar invaliditāti dzīves kvalitāti un nepieļautu sociālo atstumtību;

Pilsoņu tiesības un cilvēktiesības

8. aicina pilnībā ievērot Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un atbalstīt plašam patērētāju lokam paredzēta dizaina un universāla dizaina principus; atzīst Eiropas Savienības un Apvienoto Nāciju Organizācijas centienus tiesību aktu izstrādes jomā, lai stiprinātu personu ar invaliditāti pilnīgu integrāciju sabiedrībā, taču norāda, ka jādara vēl vairāk;

9. īpaši uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka pilnībā tiek ievērotas Konvencijā par bērnu tiesībām paredzētās bērnu ar invaliditāti tiesības, tostarp tiesības rotaļāties, tiesības uz izglītību, tiesības piedalīties sabiedrības dzīvē, tostarp kultūras un mākslas dzīvē, tiesības uz viņiem nepieciešamo individuālo medicīnisko aprūpi un brīvība meklēt un saņemt informāciju un idejas; it īpaši norāda, ka minētās konvencijas 23. pantā atzīts, ka bērniem ar invaliditāti „jādzīvo pilnvērtīga un cienīga dzīve apstākļos, kas garantē viņu pašcieņu, palīdz viņiem uzturēt ticību saviem spēkiem un atvieglo viņa iespējas aktīvi piedalīties sabiedrības dzīvē” un izteikts aicinājums nodrošināt, ka bērniem ar invaliditāti ir „efektīvi pieejami pakalpojumi izglītības, mācību, veselības aprūpes, rehabilitācijas, sagatavošanās darba gaitām un pieejamu atpūtas iespēju jomā tā, lai varētu pēc iespējas pilnīgāk iesaistīt bērnu sociālajā dzīvē un nodrošināt viņa personības attīstību, tostarp bērna kulturālo un garīgo attīstību”;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

10. aicina efektīvi iekļaut invaliditātes jautājumu visā stratēģijā „Eiropa 2020” un tās pamatiniciatīvās, tostarp pamatiniciatīvā „Inovāciju Savienība”, kurā invaliditātes jautājumam nav pievērsta pienācīga uzmanība;
11. pievērš uzmanību tam, ka daudzas personas ar invaliditāti joprojām tiek diskriminētas vienlīdzīgas tiesībspējas atzīšanas un taisnīguma jomā, un aicina dalībvalstis novērst šos trūkumus, tai skaitā nodrošinot personām ar invaliditāti efektīvu tiesas pieejamību un pienācīgu apmācību personām, kuras strādā tieslietu administrācijas jomā, un uzsver, ka ir svarīgi garantēt un nodrošināt vienlīdzīgu līdzdalību politiskajā un sabiedrības dzīvē, tai skaitā tiesības balsot, kandidēt vēlēšanās un ieņemt amatus saskaņā ar *UN CRPD* 29. pantu, jo saskaņā ar attiecīgo NVO un vēlēšanu ekspertu aplēsēm tikai neliels skaits personu ar invaliditāti var piedalīties vēlēšanās;
12. uzskata, ka produktu un pakalpojumu, tostarp atbilstīgas un pieejamas informācijas par tiem, iepirkumos būtu jāiekļauj piemēroti (tiešsaistes) tirdzniecības risinājumi, kā arī produkti un pakalpojumi, kas pieejami ilgā laikposmā; vērš uzmanību uz to, ka produkti, kas paredzēti personām ar invaliditāti, jāapstiprina saskaņā gan ar Eiropas, gan starptautiskajiem standartiem; aicina Komisiju veikt turpmākus pienācīgus pasākumus, lai veicinātu universālā dizaina produktu un pakalpojumu attīstību un piekļuvi tiem, kā noteikts *UN CRPD* 29. pantā, tostarp veikt labākās prakses apmaiņu;
13. uzsver, ka, ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām, daudzu pētījumu rezultāti ir apliecinājuši, ka sievietes ar invaliditāti cieš no divkārtas diskriminācijas — gan dzimuma, gan arī invaliditātes dēļ; ņemot vērā to, ka šajā sakarībā netiek izmantoti gandrīz nekādi mehānismi, aicina Komisiju sociālās aizsardzības sistēmās iekļaut īpašu noteikumu par sievietēm ar invaliditāti;
14. uzsver, ka cilvēki ar garīgu invaliditāti un intelektuāliem traucējumiem ir īpaši pakļauti ļaunprātīgas izmantošanas un vardarbības riskam; aicina dalībvalstis izveidot attīstītu kontroles mehānismu, lai sniegtu sociālos pakalpojumus, nodrošinātu tiesisko aizsardzību upuriem un garantētu aprūpes iestādēs esošo cilvēku, it īpaši sieviešu un bērnu ar invaliditāti, cilvēktiesību un brīvību ievērošanu; aicina Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu veikt pētījumus par meiteņu un sieviešu ar invaliditāti situāciju saistībā ar vardarbību; uzsver, ka vajadzīgi pasākumi un darbības, lai cīnītos pret sieviešu divkārtīgo diskrimināciju un veicinātu tiesību un iespēju pilnīgu vienlīdzību; aicina Komisiju un dalībvalstis veikt aktīvus un efektīvus pasākumus, lai atbalstītu un veicinātu pāreju no institucionālās aprūpes uz integrāciju vietējā sabiedrībā, efektīvi izmantojot ES finansējuma iespējas, piemēram, programmu *Progress*, pasākumiem nolūkā paaugstināt sabiedrības informētību par personu ar invaliditāti situāciju aprūpes iestādēs; aicina dalībvalstis sievietēm ar invaliditāti, kuras kļuvušas par vardarbības upuriem, nodrošināt prioritāru piekļuvi sociālajiem mājokļiem, pabalstiem mājas vides pielāgošanai, palīdzībai mājās un sabiedriskajiem pakalpojumiem, ko sniedz ar dzimumu saistītas vardarbības gadījumos;
15. uzsver, ka dalībvalstis būtu jā mudina pievērst vairāk uzmanības invaliditātes sociālajiem aspektiem; uzskata – lai persona spētu īstenot pilsoniskās tiesības, nepieciešams priekšnosacījums varētu būt tiesiskā pamata izstrāde pamatotam lēmumu pieņemšanas mehānismam; aicina dalībvalstis veicināt tādas iespējamās formas kā, piemēram, individuālās palīdzības nodrošināšanu un citus pakalpojumus, kas sekmē neatkarīgu dzīvi, lai kopumā ierobežotu institucionālo aprūpi, dodot priekšroku citām atbalsta formām; aicina Komisiju veikt padziļinātu pētījumu par šo parādību un paaugstināt sabiedrības informētību par to; uzsver brīvprātīgā darba nozīmi, kas ir neatņemams atbalsts personām ar invaliditāti, un aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot tam veltītās iniciatīvas un atbalsta programmas.
16. uzsver, ka ir svarīgi garantēt un nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi sabiedrībai paredzētai informācijai, it īpaši saistībā ar dabas un cilvēka izraisīto katastrofu pārvaldību, saskaņā ar *UN CRPD* 21. pantu;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

17. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai sagatavotos dabas un cilvēka nolaidības izraisītām katastrofām, pievēršot īpašu uzmanību tam, lai personas ar invaliditāti saņemtu pienācīgu un noderīgu informāciju, cita starpā sniedzot noderīgus un atbilstīgus starptautiskās pieredzes piemērus;

18. uzsver, ka jāveic pasākumi gan dalībvalstu, gan arī Eiropas līmenī, lai veicinātu pāreju no institucionālās aprūpes uz integrāciju vietējā sabiedrībā, izmantojot struktūrfondus, kā arī pasākumus, lai uzlabotu sabiedrības informētību par personu ar invaliditāti situāciju aprūpes iestādēs;

Datu apkopošanas un apspriešanās ar iesaistītajām pusēm nozīmīgums

19. uzsver, ka pastāvīgi trūkst pa dzimumiem sadalītu attiecīgu īpašu datu par invaliditātes problēmām un ar invaliditāti saistītiem pakalpojumiem dalībvalstīs, tai skaitā trūkst īpašu rādītāju un informācijas par aprūpes iestāžu kvalitāti un skaitu, vai arī šī informācija ir ierobežota, un ka Eurostat katru gadu jāsniedz vairāk uz dzimumu attiecīgu īpašu datu par personām ar invaliditāti un viņu aprūpētājiem;

20. pauž vilšanos par pārredzamības trūkumu un personu ar invaliditāti minimālo iesaisti datu apkopšanā un apspriešanās, kā arī uzskata, ka Komisijai jāveicina personu ar invaliditāti līdzdalība apspriežu procedūrās, kam jābūt pilnībā pieejamām, ņemot vērā NVO pieredzi, un organizētām tā, lai būtu iespējams sniegt skaidrus komentārus, un atbalstītām ar efektīvām informatīvajām kampaņām; uzsver – tas, ka Komisija tiešaistē tās centrālajā sabiedriskās apspriešanas tīmekļa vietnē 2009. gadā no pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem saņēma tikai 336 atbildes, norāda, ka informatīvās kampaņas nav sasniegušas mērķa grupas un ka tiešaistes rīks nebija pieejams neredzīgajiem, kuri izmanto ekrānlasītāju programmas; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka visos īstenošanas procesos visos līmeņos tiek iesaistītas personas ar invaliditāti un viņu organizācijas, kā noteikts UN CRPD 33. pantā;

21. aicina Komisiju paātrināt uzraudzības procesu, uzlabot dalībvalstu sadarbību un labas prakses apmaiņu, it īpaši salīdzināmu pa dzimumiem sadalītu attiecīgu īpašu datu apkopšanas un progresa rādītāju jomā, lai sasniegtu gan dalībvalstu, gan arī Kopienas līmenī noteiktos mērķus; uzsver, ka mērījumiem būtu jānotiek, balstoties uz personu ar invaliditāti vajadzībām un nevis tikai uz medicīniskiem aspektiem, un ka tajos jāietver arī uz sociālie, nodarbinātības un vides aspekti; vienlaicīgi uzsver, ka ir svarīgi saskaņot centienus, lai cīnītos pret sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu un invaliditātes simulēšanu;

22. atgādina, ka personu ar invaliditāti reģistrācija, lai saņemtu pakalpojumus un atbalstu no valsts budžeta, nedrīkst novest pie viņu cilvēktiesību un privātumu pārkāpšanas vai aizspriedumu rašanās;

Demogrāfiskās pārmaiņas un vide bez šķēršļiem

23. uzsver, ka demogrāfiskās pārmaiņas arī radīs vecāka gadagājuma personu ar invaliditāti skaita pieaugumu, jo, pieaugot dzīves ilgumam, vairāk cilvēku saskarsies ar invaliditāti, līdz ar to būs lielāks pieprasījums pēc tādu pakalpojumu un risinājumu attīstīšanas un izstrādes, kas nodrošinās ieguvumu gan personām ar invaliditāti neatkarīgi no vecuma, gan arī vecāka gadagājuma iedzīvotājiem ar vai bez invaliditātes;

24. atbalsta sadarbību starp abām sabiedrības grupām, lai veicinātu arī uz nodarbinātību un sociālo attīstību balstītu inovatīvu izaugsmi dalībvalstīs un lai nodrošinātu jauno prasību izpildi, kuras rodas saistībā ar sabiedrības novecošanu un demogrāfiskajām pārmaiņām;

25. aicina Komisiju stiprināt gan sankcijas, gan arī pozitīvos stimulus dalībvalstīm īstenot Regulas (EK) Nr. 1083/2006 16. pantu un ievērot tās tiesiski saistošās prasības; aicina Komisiju pastiprināt diskriminācijas novēršanas un pieejamības noteikumus nākotnes kohēzijas politikā 2014.–2020. gadam un uzraudzīt un novērtēt pareizu Eiropas finansēšanas programmu īstenošanu un Eiropas fondu izmantošanu;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

26. aicina Komisiju veicināt Eiropas struktūrfondu, it īpaši Eiropas Reģionālās attīstības fonda, izmantošanu, lai uzlabotu produktu un pakalpojumu, kā arī radītās vides pieejamību, izmantojot Eiropas fondus;

Brīva pārvietošanās un pakalpojumi bez šķēršļiem

27. atzīst, ka brīvas pārvietošanās princips ir ietverts Eiropas Savienības pamattiesībās; uzsver, ka tā pozitīvi ietekmē dzīves kvalitāti un personu ar invaliditāti un viņu ģimeņu līdzdalību sabiedrībā, it īpaši attiecībā uz labāku piekļuvi veselības aprūpes pakalpojumiem, pievēršot vairāk uzmanības personām ar hroniskām invaliditāti izraisošām slimībām, lai visā Eiropas Savienībā mazinātu atšķirības veselības aprūpes jomā;

28. norāda, ka Eiropā, kas veicina pilsoņu vienlīdzību un pārvietošanās brīvību tās teritorijā, dažādās dalībvalstīs atšķiras personu ar invaliditāti tiesības;

29. uzsver, ka pieejami transporta pakalpojumi ļauj personām ar invaliditāti vieglāk iesaistīties darba tirgū un tādējādi palīdz viņām cīnīties pret nabadzību un sociālo atstumtību;

30. aicina Komisiju un dalībvalstis ātrāk nodrošināt pakalpojumu pieejamību, izmantojot dažādas stratēģijas, tostarp zemākas cenas, lai likvidētu šķēršļus piekļuvei šādām tehnoloģijām, kā arī stratēģijas „Eiropa 2020” galvenās iniciatīvas, kas izstrādātas šīs stratēģijas mērķu sasniegšanai;

31. atgādina, ka mobilitāte ir Eiropas Nodarbinātības stratēģijas būtiskākais aspekts un ka joprojām ārkārtīgi liela uzmanība tiek pievērsta īpašiem šķēršļiem, kas liedz personām ar invaliditāti Eiropas Savienībā baudīt cieņpilnu dzīvi un būt neatkarīgiem, it īpaši šķēršļiem, kas saistīti ar pabalstu un palīdzības pārveidāšanu, kā arī piekļuvi nepieciešamajam aprīkojumam vai individuālai palīdzībai;

32. uzsver, ka personām ar invaliditāti saskaņā ar Direktīvu par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (2011/24/ES) ir tiesības uz pārrobežu veselības aprūpi un ka tām jānodrošina vienlīdzīga piekļuve veselības aprūpei jebkurā ES dalībvalstī, vēl jo vairāk tāpēc, ka personām ar invaliditāti vajadzīga īpaši specializēta aprūpe;

33. aicina nodrošināt invaliditātes statusa labāku savstarpējo atzīšanu dalībvalstīs; aicina dalībvalstis apmainīties ar labāko praksi, lai samazinātu atšķirības starp valstu sistēmām invaliditātes pakāpes noteikšanā Eiropas Savienībā ar mērķi nodrošināt personu ar invaliditāti lielāku mobilitāti;

34. uzsver, ka ir jānodrošina dalībvalstīs sociālās nodrošināšanas sistēmās un attiecībā uz pensionēšanos ņemt vērā personu ar invaliditāti aprūpētāju, parasti sieviešu, līdzdalību un neapmaksāto darbu; uzsver, ka īpaša uzmanība būtu jāpievērš šīm sievietēm;

35. atzīst Padomes 1998. gada 4. jūnija Ieteikuma 98/376/EK par invalīdu stāvietu izmantošanas karti nozīmi, kurā noteikts, ka šai kartei jābūt standarta formātā un atzītai visās dalībvalstīs, lai atvieglotu tās turētāja automobiļa izmantošanu, un norāda, ka vienota ES ceļojošo tiesību harta un vadītāja apliecības un citu atļauju vai dokumentu iegūšana un atjaunošana, kuri var būt vajadzīgi, lai veicinātu mobilitāti dalībvalstīs, ir būtiski svarīgi personu ar invaliditāti iekļaušanai sabiedrībā visās ES dalībvalstīs; atzīst, ka novatoriskas bezmaksas saziņas līdzekļu formas neredzīgajiem un nedzirdīgajiem, piemēram, pieejami informācijas pakalpojumi, jo īpaši tiešsaistes pakalpojumi, arī ir būtiski, lai šīs personas varētu pilnībā baudīt savas tiesības; tas ietver „viegli lasāmas” versijas cilvēkiem ar uztveres un intelektuāliem traucējumiem; aicina mazināt šķēršļus personu ar invaliditāti pārvietošanās brīvībai, pieņemot Eiropas mobilitātes karti, kuras pamatā ir dalībvalstīs pieejamo invaliditātes karšu un invaliditātes pabalstu un tiesību savstarpējā atzīšana, lai personām ar invaliditāti būtu vieglāk mācīties, strādāt un ceļot, arī izmantojot atklātās koordinācijas metodes; prasa Komisijai izveidot informatīvāku tīmekļa vietni personām ar invaliditāti, kurā tiktu paskaidrotas viņu tiesības un sniegta īpaša papildinformācija par ceļošanu;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

36. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai personām ar invaliditāti nodrošinātu no fiziskiem šķēršļiem brīvu piekļuvi darba un dzīves vietai, tādējādi palīdzot tām integrēties darba dzīvē;

37. uzsver, ka novatoriska, uz zināšanām balstīta ekonomika nevar attīstīties bez saistošu tiesību aktu pārvaldīta cilvēkiem ar invaliditāti pieejama satura un formām, piemēram, neredzīgajiem, pieejamām tīmekļa vietnēm un subtitrēta satura, tostarp plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu satura nedzirdīgajiem, kā arī zīmju valodu izmantojošiem cilvēkiem pieejamiem tiešsaistes pakalpojumiem, viedo tālrunu lietojumprogrammām un taustes un balss palīg līdzekļiem sabiedriskajā telpā;

38. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest divpusēju pieeju, kas paredz, ka saistoši tiesību akti un standarti ir savstarpēji papildinoši instrumenti, kas vajadzīgi pieejamības nodrošināšanai; uzskata, ka, ņemot vērā straujos sasniegumus IKT nozarē, tiesību aktiem būtu jānodrošina ilgtspējīgs pamats; norāda, ka standartiem vajadzētu būt mainīgiem instrumentiem, kas var nodrošināt tiesību aktu īstenošanu;

39. ir informēts par to, ka netiek nodrošināta vienlīdzīga piekļuve veselības aprūpei, tostarp informācijai par veselību un piekļuvi veselības aprūpei, un aicina Komisiju paātrināt darbu, ko tā veic saistībā ar ieteikumiem, kuri veicinās vienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpes pakalpojumiem un informācijai par veselību un veselības aprūpi;

40. uzsver – lai personas ar invaliditāti aktīvi iesaistītos visās sabiedrības dzīves jomās, jāīsteno centieni, lai piedāvātu saziņas risinājumus personām ar garīgu invaliditāti (piemēram, viegli lasāmas tīmekļa vietnes) un pastipriņos un alternatīvos komunikācijas veidus (AAC) personām ar sarežģītām komunikācijas vajadzībām;

41. aicina dalībvalstis ar Komisijas atbalstu veicināt personu ar invaliditāti integrāciju un pieņemšanu sabiedrībā, uzlabojot šo personu pieeju sportam, brīvā laika pavadīšanas iespējām un kultūras iestādēm un pasākumiem, tostarp veicināt personām ar redzes traucējumiem pieejamu kultūras materiālu apmaiņu dalībvalstu starpā saskaņā ar Padomes 2003. gada 6. maija rezolūciju par kultūras infrastruktūras un kultūras aktivitāšu pieejamību personām ar invaliditāti ⁽¹⁾;

42. aicina dalībvalstis novērst trūkumus tiesību aktos par pieejamības, it īpaši sabiedriskā transporta pieejamības, nodrošināšanu, tiesību aktos, kas paredz pasažieru tiesības, tostarp noteikumos par pārvietošanās palīg līdzekļu bojājumiem un elektronisko komunikāciju sistēmu pakalpojumu traucējumiem, kā arī noteikumos par publisko radīto vidi un pakalpojumiem;

Vienlīdzīgas iespējas

43. uzskata – nevar pieņemt, ka vienlīdzīgas iespējas ir līdzvērtīgi nosacījumi un apstākļi personām ar dažādām vajadzībām, un tādēļ uzskata, ka personām ar dažāda veida invaliditāti būtu jānodrošina pieeja atbilstīgiem līdzekļiem, lai varētu iegādāties produktus un pakalpojumus, nodrošinot patiesi vienlīdzīgas iespējas;

44. atkārtoti norāda, ka personām ar invaliditāti jānodrošina vispārēja, efektīva un nediskriminējoša piekļuve sociālajai aizsardzībai, sociālajām priekšrocībām, veselības aprūpei, izglītībai un sabiedrībai pieejamiem produktiem un pakalpojumiem, tostarp mājokļiem, telekomunikācijām un elektroniskajiem sakariem, informācijai, tai skaitā pieejamā formātā sniegtai informācijai, finanšu pakalpojumiem, kultūrai un brīvā laika pavadīšanas iespējām, sabiedriskajām ēkām, transporta veidiem un citām sabiedriskām vietām un pakalpojumiem, kā arī jānodrošina šādu produktu un pakalpojumu piedāvājums;

45. uzsver, ka integrācija darba dzīvē un ekonomiskā neatkarība ir būtiski svarīgi aspekti personu ar invaliditāti integrācijai sabiedrībā;

⁽¹⁾ OV C 134, 7.6.2003., 7. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

46. atkārtoti norāda, ka produktiem, precēm un pakalpojumiem, tai skaitā to modificētajām versijām, nevajadzētu būt diskriminējošiem, un tādēļ tie nedrīkst būt dārgāki personām ar invaliditāti;

47. apgalvo, ka MVU ir izšķiroša nozīme, nodrošinot personām ar invaliditāti piekļuvi nodarbinātībai, jo tie var radīt darba vidi, kas veicina personu ar invaliditāti spēju un profesionālā potenciāla izmantošanu; tādēļ uzsver, ka MVU būtu jānodrošina ne tikai ar visaptverošu informāciju par aizsargātu personu pieņemšanas darbā veicināšanu un atbalsta pasākumiem, bet arī ar visu attiecīgo informāciju par tehnoloģijām un mācību kursiem, kas ļauj personām ar invaliditāti darbā būt neatkarīgām un aktīvām;

48. uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi personas ar invaliditāti iesaistīt tradicionālajā darba tirgū; ir informēts par to, ka ir vajadzīgas elastīgākas darba attiecību juridiskās formas ar uzsvāru uz mūsdienīgām darba devēja un darbinieka attiecībām, un aicina Komisiju un dalībvalstu valdības pieņemt tiesiskus un finansiālus pasākumus, kas efektīvi atbalsta personu ar invaliditāti pieņemšanu darbā;

49. aicina dalībvalstis uzlabot un pielāgot savu aktīvo nodarbinātības politiku, lai personas ar invaliditāti varētu gan iekļūt, gan arī palikt darba tirgū; ierosina īstenot iniciatīvas, kas atbilst katrai invaliditātes formai, tostarp plānus un profesionālās orientācijas pasākumus, kas ir izmantojami no brīža, kad attiecīgās personas reģistrējas šim nolūkam izveidotās struktūrās;

50. uzsver, ka aizsargātas darbnīcas un integrētas darba vietas, lai arī tās nav vienā līmenī ar līdzdalību atvērtā darba tirgū, var būt vērtīgi risinājumi, lai sniegtu palīdzību un atbalstu personām ar dažāda veida invaliditāti, tostarp nodrošinot *saprātīgu* pielāgojumu pārejā uz atvērtu darba tirgu, un uzskata, ka nepamatots *saprātīga* pielāgojuma atteikums (Direktīvas 2000/78/EK 5. pants) būtu uzskatāms par diskrimināciju saskaņā ar UN CRPD 2. pantu; norāda, ka dažās dalībvalstīs aizsargātas darbnīcas un kvotas var izmantot kā pāreju uz atvērtu darba tirgu un nolūkā nodrošināt cilvēkus ar invaliditāti ar īpašu aprīkojumu un personālu, kas ir apmācīts nodrošināt viņu vajadzības; uzsver, ka būtu atzinīgi jāvērtē personu ar invaliditāti pārstāvju darbība lielos uzņēmumos, ļaujot viņiem izteikties savā vārdā, kā arī ciešākas sadarbības stiprināšana starp attiecīgajām vietējām NVO un MVU; uzsver, ka vajadzības gadījumā būtu jāatbalsta personīgie palīgi, jo tas būtiski uzlabotu personu ar invaliditāti iespējas ienākt darba tirgū;

51. uzsver pārejas programmu nozīmi, kuras, pirmkārt, piedāvā darba iespējas, sākot no aizsargātu darbnīcu izveides līdz pārejai uz atvērtu darba tirgu, un, otrkārt, nodrošina elastīgākus pamata noteikumus pārejai no profesionālās rehabilitācijas uz citām nodarbinātības formām, īstenojot stratēģiju „Eiropa 2020”;

52. aicina dalībvalstis saskaņot un uzlabot aktīvu nodarbinātības politiku, kas pieņemta, lai personas ar invaliditāti integrētu darba vietā un lai paaugstinātu atbildīgo valsts iestāžu efektivitāti;

53. prasa Komisijai, paturot prātā, ka Parlaments ir pilnībā apņēmies stiprināt personu ar invaliditāti tiesības bez turpmākiem nosacījumiem vai preču vai pakalpojumu obligātiem komplektiem, samazināt pašreizējās nepilnības Eiropas Savienības tiesību aktos aizsardzībai pret diskrimināciju invaliditātes dēļ, kuri pašlaik attiecas vienīgi uz nodarbinātību, profesiju un arodizglītību (COM(2008)0426), saskaņā ar ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām; turklāt aicina dalībvalstis efektīvi īstenot ES tiesību aktus attiecībā uz personu ar invaliditāti tiesību aizsardzību un prasa Komisijai nekavējoties sākt pārkāpumu tiesvedības pasākumus pret dalībvalstīm, kas neievēro ES tiesību aktus, kuri stiprina struktūrfondu regulu īstenošanu

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

54. aicina pārskatīt Eiropas publiskā iepirkuma tiesību aktus un, lai veicinātu sociālo iekļaušanu, inovāciju un pieejamību personām ar invaliditāti, noteikt, ka atbilstība pieejamības kritērijiem ir obligāts atlases kritērijs;

55. uzsver, ka, neskatoties uz atšķirībām starp dalībvalstīm, lielākā daļa sociālā nodrošinājuma sistēmu nav pietiekami elastīgas, lai personas varētu saņemt pabalstus un vienlaicīgi palikt darba tirgū; aicina pārskatīt šīs sistēmas ar mērķi tās padarīt aktīvākas, lai personas, kuras saņem pabalstus vai kurām ir daļēja invaliditāte, varētu palikt darba tirgū;

56. atgādina, ka arī Komisija savā paziņojumā par Eiropas stratēģiju invaliditātes jomā pauž bažas par subtitrētu raidījumu un audio aprakstu ierobežoto pieejamību televīzijā Eiropas Savienībā; īpaši uzsver, ka jau vairākus gadus nedzirdīgo un neredzīgo organizācijas ar Eiropas Parlamenta atbalstu īsteno Eiropas kampaņu, lai nodrošinātu subtitrēto raidījumu plašāku pieejamību televīzijā Eiropas Savienībā; prasa dalībvalstīm centīgāk pildīt savu pienākumu saskaņā ar Direktīvu 2007/65/EK, proti, mudināt raidorganizācijas nodrošināt plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu lielāku pieejamību personām ar redzes vai dzirdes traucējumiem; aicina Komisiju piedāvāt īpašas finansēšanas iespējas valsts raidorganizācijām, lai palīdzētu tām ieviest subtitrēšanas un audio aprakstu pakalpojumus savās programmās;

Ieguldījumi cilvēkos ar invaliditāti

57. konstatē, ka personu ar invaliditāti nodarbinātības līmenis visā Eiropā ir satraucoši zems un atgādina Eiropas iestādēm, ka stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus nav iespējams sasniegt, ja netiek uzlabota šo cilvēku situācija; norāda, ka tādēļ sabiedrība jāinformē par invaliditāti un ir jāveicina tās pieņemamība, tostarp pirmsskolas un pamatizglītības posma līmenī;

58. konstatē, ka pašreizējās izglītības un apmācības sistēmas nepietiekami novērš cilvēku ar invaliditāti augsto atteikšanās no mācībām līmeni, nepastāvot valsts politikai, kas nodrošina viņiem īpašu atbalstu mācību procesā, jo skaitļi attiecībā uz stratēģijas „Eiropa 2020” mērķa īstenošanu liecina par samazinājumu, kas mazāks par 10 %, un uzsver, ka tādējādi personām ar invaliditāti tiek radīta pastiprināti nelabvēlīga situācija sociālajā un nodarbinātības jomā, novedot personas ar invaliditāti nabadzībā, it īpaši pašreizējās ekonomiskās krīzes laikā; ņemot vērā cilvēku ar invaliditāti lielo atteikšanās no mācībām līmeni un Padomes 2010. gada 11. maija secinājumus par izglītības un mācību sociālo dimensiju, uzsver nepieciešamību ieguldīt personu ar invaliditāti vajadzībām, īpašībām un spējām pielāgotās efektīvās (tostarp alternatīvās) izglītības un (profesionālās) apmācības programmās un sniegt tām atbalstu, un norāda, ka tas prasa pietiekama skaita kvalificētu un motivētu speciālistu pieejamību līdz ar atbilstīgām un pielāgotām programmām, kā arī šādu programmu pieejamību profesionālās izglītības un apmācības plānos un augstākās izglītības iestādēs, tostarp nodarbībās ārpus mācību laika personām ar invaliditāti, lai apkarotu negatīvu attieksmi pret bērniem ar invaliditāti un lai viņi varētu iegūt pienācīgu kvalifikāciju mūsdienīgā un atvērtā darba tirgū; aicina dalībvalstis un Komisiju nodrošināt personām ar invaliditāti labāku piekļuvi informācijai par pašreizējām mobilitātes un izglītības programmām, kā arī vienlīdzīgu piekļuvi mūžizglītības programmām; norāda, ka šādā gadījumā stratēģijā „Eiropa 2020” un tās pamatiniciatīvās ir jāietver diskriminācijas novēršana, lai izpildītu UN CRPD 24. pantā noteiktās prasības;

59. apstiprina, ka, it īpaši ņemot vērā iepriekšējās uz pieredzi balstītās mācīšanās akreditāciju, uzmanība ir jākoncentrē uz iekļaujošu izglītību, tādēļ tā ir jāuzsver Stratēģiskajā pamatprogrammā Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā („ET 2020”) un Jaunu prasmju un darba vietu programmā, kas ir daļa no stratēģijas „Eiropa 2020”; turklāt norāda uz vajadzību pēc jaunām un pienācīgām pamatnostādņēm un atbilstīga IT izmantojuma skolās un dzīvesvietās attiecībā uz individuālas un pielāgotas palīdzības sniegšanu;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

60. uzsver, ka visiem bērniem, tostarp bērniem ar invaliditāti, jānodrošina tiesības uz vispārēju piekļuvisiem izglītības veidiem un līmeņiem jebkurā iestādē; aicina Komisiju un dalībvalstis intensificēt vispārīgas informācijas sniegšanu ģimenēm, kurās ir bērni ar invaliditāti, lai nodrošinātu savlaicīgu atpazīšanu, atbalstu un atvērtus iespējamus risinājumus viņu īpašo vajadzību apmierināšanai; uzsver valsts atbalsta nozīmi ģimenēm, kurās ir personas ar invaliditāti, nodrošinot finansējumu, palīdzību (tostarp bērnu aprūpes pakalpojumus), veselības aprūpi, psiholoģisko atbalstu un pieredzes apmaiņu, kā arī elastīgāku darba laiku vienam no vecākiem, kam ir bērni ar invaliditāti; tādēļ aicina dalībvalstis izveidot specializētus informācijas centrus, kuros var iegūt informāciju un saņemt konsultācijas administratīvos jautājumos; aicina dalībvalstis atbalstīt personu ar invaliditāti ģimenes un valsts veselības aprūpes sistēmas speciālistus ar informācijas un profesionālās apmācības pasākumiem, iesaistot pacientu asociācijas lēmumu pieņemšanas un uzraudzības procesos;

61. uzsver, ka darba devējiem ir jāpieņem darbā personas ar invaliditāti, ja viņu kvalifikācija ir atbilstoša, jāveicina viņu attīstība darba vietā un jāsniedz atbalsts, piedāvājot apmācību;

62. uzsver, ka ir jāveicina integrētu, ar darbu saistītu mācību projektu īstenošana, kas nodrošina jauniešiem ar invaliditāti tūlītēju un praktisku pāreju no izglītības uz darba dzīvi;

63. uzsver, ka jāsteno arī centieni, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ar jauniešu ar invaliditāti neformālo izglītību un apmācību, kā arī ar tādām jomām kā sociālās attiecības, plašsaziņas līdzekļi (tiem jāpiemēro vēl stingrākas pieejamības prasības, tai skaitā attiecībā uz subtitrēšanas un audio aprakstu sistēmām), sports, brīvais laiks un aktivitātes brīvā dabā, atbilstīgi katra bērna vai jaunieša īpašajām vajadzībām; uzsver, ka šie centieni ir ne tikai būtiski priekšnosacījumi personas veselīgai attīstībai, bet arī ANO atzītas neatņemamās tiesības;

64. uzsver, ka mūžizglītība ir ļoti nozīmīgs veids, kā atbalstīt un veicināt personu ar invaliditāti pielāgošanos un nodarbinātības turpināšanu, un ka mūžizglītība ir īpaši svarīga personām, kuras kļūst par invalīdiem nodarbinātības laikā, jo īpaši personām, kuras cieš no progresējošām, invaliditāti izraisošām slimībām;

65. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt vai ieviest rehabilitācijas pakalpojumus veselības, izglītības, mācību un nodarbinātības jomā — pasākumus neatkarīgas dzīves, transporta un citu vajadzību nodrošināšanai, kuri ir efektīvāki un savstarpēji pārklājas; tie ir ne tikai jāuzrauga un individuāli jāpielāgo, bet tiem arī ir jāpalīdz ilgtermiņa budžeta un attīstības plānošanā;

66. uzskata, ka personu ar invaliditāti organizācijām jāpiesūta atbilstīgs finansējums; uzsver, ka, ņemot vērā šādu organizāciju finansiālās grūtības, tām piemērotajai līdzfinansējuma likmei nevajadzētu būt mazākai par 10 % no iesniegto projektu vērtības;

Dzīvesveids

67. uzsver, ka brīvprātīga korporatīvā sociālā atbildība arī var būt nozīmīgs stimuls personu ar invaliditāti situācijā; aicina nodrošināt atbalstu un subsīdijas, jo īpaši saistībā ar ES fondiem un plānošanu, kas atšķiras atkarībā no līguma veida, uzņēmumiem un privātpersonām, kas pieņem darbā personas ar invaliditāti; aicina iesaistītās puses atbalstīt un piemērot labas prakses šajā jomā, jo īpaši attiecībā uz sievietēm un bērniem ar invaliditāti;

68. atkārtoti norāda, ka ES iestāžu un dalībvalstu amatpersonu apmācībai cilvēku ar invaliditāti pieņemšanai un informēšanai vajadzētu būt obligātai un ka piekļuve publiskajiem juridiskajiem dokumentiem un procedūrām būtu jāatbalsta ar konkrētiem pasākumiem; aicina ES iestādes rādīt piemēru cilvēku ar invaliditāti pieņemšanā darbā un prasa arī dalībvalstīm sekot šai stratēģijai;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

69. uzsver, ka politikā, kas veicina un atbalsta neatkarīgu uzņēmējdarbību, pienācīga uzmanība jāpievērš personu ar invaliditāti integrācijai darba tirgū un saimnieciskās darbības jomā, jo šāda integrācija nodrošina elastību, kas ļauj personām ar invaliditāti daudzos gadījumos pārvarēt ierobežojumus un šķēršļus darba vietā; aicina dalībvalstis ieviest piemērotāku un efektīvāku atbalstu neatkarīgas uzņēmējdarbības politikai attiecībā uz šo sabiedrības grupu;

70. aicina Komisiju efektīvāk informēt par pieejamības priekšrocībām un, veidojot no šķēršļiem brīvu vidi ikvienam, ņemt vērā izmaksas un izdevumus un pievērst īpašu uzmanību sabiedrības novecošanai;

71. mudina ieviest īpašus atvaļinājuma veidus, lai vecāki varētu aprūpēt savus bērnus ar invaliditāti; turklāt arī prasa atzīt bērnu ar invaliditāti vecāku īstenotos centienus un paveikto darbu, uzskatot to par darba pieredzi un it īpaši ņemot vērā vecuma pensijas aprēķināšanā;

72. uzsver, ka no šķēršļiem brīva piekļuve veselības aprūpes pakalpojumiem un sarežģītiem rehabilitācijas pakalpojumiem pilnībā neaptur veselības pasliktināšanos, it īpaši novecojošā sabiedrībā, tādēļ, lai izveidotu ilgtspējīgu sabiedrību, kurā arvien lielāka uzmanība jāpievērš veselībai — no profilakses līdz rehabilitācijai —, ikvienam jāuzņemas atbildība par ikdienas aktivitātēm un patēriņa ieradumiem;

Nabadzības apkarošana

73. aicina Komisiju nodrošināt atbilstīgu finansiālo atbalstu ES jumta organizācijai, kas pārstāv personas ar invaliditāti, kā arī citām Eiropas invalīdu organizācijām, lai nodrošinātu viņu pilnīgu iesaistīšanos politikas izstrādē un tiesību aktu īstenošanā, pildot EDS un UN CRPD paredzētās saistības, un citos lēmumu pieņemšanas procesos, risinot jautājumus, kas saistīti ar personām ar invaliditāti;

74. pauzē nožēlu par to, ka personām ar invaliditāti viņu ikdienas dzīvē īstermiņā jāuzņemas lielāks finansiālais slogs, proti, papildu izdevumi saistībā ar viņu invaliditāti, kas būtiski ietekmē viņu dzīves kvalitāti;

75. aicina Komisiju, ņemot vērā tās mērķus nabadzības mazināšanas jomā, grupēt nabadzības rādītājus, lai noteiktu personu ar invaliditāti skaitu, kas dzīvo nabadzībā, un lai sasniegtu salīdzināmus mērķus attiecībā uz personu ar invaliditāti nabadzības mazināšanu, īstenojot stratēģiju „Eiropa 2020”;

76. norāda, ka izskaužot vai būtiski samazinot šādu personu nabadzību, tiktu nodarbināts lielāks skaits personu ar invaliditāti, palielinot valsts neto nodokļu ieņēmumus un samazinot to personu skaitu, kurām vajadzīgi pabalsti ar galēju nabadzību saistītu iemeslu dēļ;

77. apstiprina, ka, ņemot vērā Eiropas gada cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību veicināšanas procesus, kā arī Eiropas platformu cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību, nabadzības samazināšana nav paveicama, neintegrējot personas ar invaliditāti darba tirgū un nepielāgojot ienākumu politikas virzienus attiecībā uz invaliditātes un darba nespējas pensiju sistēmām, kā noteikts EPSCO padomes 2009. gada 30. novembra sanāksmes secinājumu 12. punktā, un paturot prātā, ka šis process arī var novest pie aizspriedumu rašanās;

78. atzīst, ka savlaicīga invaliditātes noteikšana un palīdzība ir būtiski svarīga un nozīmīga bērniem ar invaliditāti un ir jāuzskata par ilgtermiņa ieguldījumu novecojošā sabiedrībā; norāda, ka ģimenes, kurās ir personas ar invaliditāti, ir vairāk pakļautas nabadzības un sociālās atstumtības riskam un ka šādām ģimenēm jāpievērš īpaša uzmanība;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

79. aicina dalībvalstis, īstenojot taupības politiku, kas pieņemta, reaģējot uz ekonomisko krīzi, izvairīties no nepamatota finansējuma samazinājuma personu ar invaliditāti sociālās aizsardzības jomā, jo tā ir vajadzīga, lai nodrošinātu šīm personām pieņemamu dzīves līmeni, kas ir viņu neatņemamas tiesības;

80. norāda, ka personas ar invaliditāti ir īpaši pakļautas sociālās atstumtības un nabadzības riskam, un uzsver, ka nabadzības līmenis personu ar invaliditāti vidū ir par 70 % augstāks nekā to personu vidū, kuras nav invalīdi; uzsver, ka personas ar smagu un vairāku veidu invaliditāti un vieniņi vecāki ar bērniem ar invaliditāti ir visneaizsargātākajā situācijā; aicina Komisiju un dalībvalstis garantēt viņu tiesības un veikt pasākumus, lai uzlabotu viņu dzīves kvalitāti, tostarp piekļuvi praktiskai informācijai par ikdienas jautājumiem, tai skaitā iepazīstinot ar prasmju attīstības metodēm un pakalpojumiem, kas ietekmē ģimenes dzīvi;

81. aicina Padomi un Komisiju veikt turpmākus pasākumus un regulāri sagatavot ziņojumus par retām slimībām un sniegt reālu atbalstu, lai veicinātu saziņu starp vecākiem un speciālistiem viņu dzīvesvietas tuvumā; uzskata, ka tas ir jāņem vērā un jāvērtē INSERM organizācijas darbā; aicina Komisiju veicināt tādu Eiropas akreditētu centru tīkla izveidošanu, kuros var noteikt diagnozi un ārstēt noteiktas retas slimības, lai koordinētu un uzraudzītu to darbību un priekšrocību piešķiršanu pacientiem;

Parlaments joprojām pieprasa sociāli ilgtspējīgu un uz cilvēktiesībām balstītu pieeju

82. apstiprina, ka, pamatojoties uz ES Hartā paredzētajām jaunajām tiesībām, Komisija īsteno pareizu pieeju attiecībā uz vienlīdzīgām iespējām, stiprinot diskriminācijas novēršanu, atbalstot aktīvu integrācijas politiku un uzlabojot informētību par invaliditāti, tostarp tādiem jēdzieniem kā plašam lietotāju lokam paredzēts dizains un universālais dizains, kā arī uzsverot saprātīga pielāgojuma nozīmi;

83. aicina dalībvalstis un Komisiju ātri ratificēt un ieviest ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un tās fakultatīvos protokolus un atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu pievienoties Konvencijas fakultatīvajam protokolam;

84. aicina Padomi un Komisiju apsvērt iespēju slēgt iestāžu nolīgumu ar Eiropas Parlamentu un viena gada laikā izstrādāt īpašu ieteikumu Parlamentam par iesaistīšanos UN CRPD īstenošanas uzraudzībā;

85. aicina Padomi pieņemt Komisijas priekšlikumu lēmumam par ES pievienošanos fakultatīvajam protokolam, uzsverot, ka ar šo protokolu izveidotais mehānisms ar Eiropas Parlamenta līdzdalību varētu veicināt UN CRDP īstenošanu ES;

86. aicina Komisiju izstrādāt konkrētus, piemērotus un detalizētākus pasākumus, kā arī uzraudzības mehānismu visos pārvaldības līmeņos attiecībā uz EDS ieviešanu atbilstīgi uzskaitītajām EDS darbībām, cieši sadarbojoties ar Eiropas Parlamentu;

87. aicina dalībvalstis atbalstīt pēc iespējas piemērotākus pasākumus un pielāgotus rīkus, līdz ar medicīnisko palīdzību, lai personām ar invaliditāti sniegtu augstāku patstāvīgas dzīves līmeni, tādējādi nodrošinot personām ar invaliditāti un viņu ģimenēm vienlīdzīgas iespējas un aktīvu dzīvi;

88. uzsver, ka ir jāpalīdz personām, kuras var strādāt un vēlas palikt darba tirgū, pat ja tās daļēji zaudējušas funkcionālās spējas; aicina dalībvalstis veicināt integrējošu kultūru un palīdzēt integrēt darba tirgū personas ar daļēju darbības spēju;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

89. aicina dalībvalstis pārskatīt savu rīcību saistībā ar personām ar invaliditāti, kā arī valsts programmas un stratēģijas saistībā ar EDS saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020” un Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām;
90. aicina Komisiju nākt klajā ar likumdošanas iniciatīvu Eiropas Pieejamības aktam atbilstoši EDS paziņotajam, uzsverot, ka ir vajadzīgi stingri, saistoši pasākumi ES līmenī, lai uzlabotu preču un pakalpojumu pieejamību personām ar invaliditāti, izstrādājot skaidru plānu;
91. aicina dalībvalstis ar Komisijas atbalstu noteikt īpašus sociālus pasākumus, lai nodrošinātu cilvēkiem ar garīgu un fizisku invaliditāti vienlīdzīgu piekļuvi veselības aprūpei, tai skaitā kvalitatīviem veselības un rehabilitācijas pakalpojumiem;
92. uzsver jaunu terapijas metožu pētījumu nozīmīgumu, kas papildus veicinātu cilvēku ar invaliditāti integrāciju sabiedrībā; šajā sakarībā norāda, ka socializācijas un savstarpējās komunikācijas jomā ir izrādījis efektīvs, piemēram, teātris un terapija, kurā izmanto lolojumdzīvniekus;
93. prasa Komisijai veikt nepieciešamos pasākumus, lai palīdzētu personām ar redzes traucējumiem veikt uzņēmējdarbības darījumus;
94. aicina Komisiju ieviest spēcīgākas atsauces saistībā ar invaliditāti plānotajā publisko iepirkumu reformas pārskatīšanā;
95. aicina Komisiju, ņemot vērā debašu, kas notika pēc Zaļās grāmatas par pensijām publicēšanas, rezultātus, gaidāmajā Baltās grāmatas, kas tiks publicēta 2011. gada otrajā pusē, izstrādē atbalstīt transversālu politiku invaliditātes jomā;
96. aicina Komisiju novērtēt, vai turpmākie pasākumi, kurus paredzēts īstenot, izmantojot Eiropas struktūrfondus, it īpaši Lauku attīstības fondu, palīdzēs Eiropas lauku apvidos dzīvojošām personām ar invaliditāti kļūt par aktīviem pilsoņiem;
97. aicina Komisiju un Padomi darīt visu iespējamo, lai izstrādātu tāds noteikums par personu drošības pārbaudi, izmantojot transporta pakalpojumus, kuri nodrošina pasažieru pamattiesības un cieņu un atbilst viņu ceļojuma mērķim, pievēršot īpašu uzmanību medicīnas ierīcēm, palīgīdzekļiem un aprīkojumam, ko var ņemt līdzi transportlīdzeklī, un panākt spēkā esošo drošības prasību skaidru un vienotu interpretāciju, lai nodrošinātu, ka personām ar invaliditāti pienācīga pamatojuma trūkuma un nesamērīgu iemeslu dēļ netiek liegta iespēja ceļot, tādējādi mazinot pakalpojumu sniedzēju neērtības;
98. aicina Komisiju pastiprināt centienus, lai ieviestu individuāli pielāgotus navigācijas pakalpojumus neredzīgajiem un personām ar smagu redzes invaliditāti, un katru gadu ziņot par tiem, un, ņemot vērā straujo tehnoloģiju attīstību, izvirzīt īpašus ieteikumus, lai panāktu progresu un nodrošinātu nepārtrauktus, vairākveidu pārvadājumus no durvīm līdz durvīm, kā noteikts Baltajā grāmatā „Virzība uz konkurētspējīgu un resursefektīvu transporta sistēmu”;
99. aicina dalībvalstis pārskatīt veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu personām ar invaliditāti, piemēram, ietvertos pasākumus, kas saistīti ar fizisku piekļuvi pakalpojumiem, mācībām un medicīnisko personālu, informētības uzlabošanu, informācijas sniegšanu pieejamā formātā, individuāli pielāgotiem konsultāciju pakalpojumiem, tostarp tulkojumiem dažādās valodās, un veselības aprūpes pakalpojumiem, kas pielāgoti personām ar invaliditāti;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

100. aicina Komisiju un dalībvalstis, sniedzot atbalstu personu ar invaliditāti sporta un brīvā laika pavadīšanas aktivitātēm, neuzsvērt atšķirības, norādot uz invaliditāti, un prasa Padomei turpināt centienus, atgādinot, ka Eiropas Padomes Ministru komiteja 1986. gadā apsolīja atbalstīt personu ar invaliditāti sportu;

101. aicina Komisiju un Padomi uzlabot personu ar invaliditāti piekļuvi autortiesību jomā, tostarp palielināt paraugprakses apmaiņu, un atbalstīt optimālu sadarbības formu attīstību, un nodrošināt, ka pakalpojumu sniedzējiem tiek piemērotas atbilstīgas, kopējas un obligātas prasības attiecībā uz personām ar invaliditāti, it īpaši personām ar redzes traucējumiem;

102. uzsver, ka saskaņā ar UN CRPD personām ar invaliditāti ir būtiska arī Direktīva 2005/29/EK par negodīgu komercpraksi, it īpaši tās noteikums par maldinošiem noklusējumiem;

103. aicina Komisiju un Padomi veikt pasākumus, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta praksi un pieredzi, lai nodrošinātu no šķēršļiem brīvu IKT jomu nedzirdīgajiem saskaņā ar Parlamenta 1988. un 1998. gada lēmumiem, un reizi gadā iesniegt ziņojumu par šiem jautājumiem attiecīgajiem Eiropas Parlamenta deputātiem;

104. aicina Komisiju veikt pētījumu saistībā ar personām ar redzes traucējumiem, analizējot industriālo un mājsaimniecības produktu ciparu ekrānu (saskarņu) raksturlielumus un alternatīvus un līdzvērtīgus informācijas risinājumus neredzīgajiem, un izstrādāt īpašas likumdošanas iniciatīvas;

105. aicina dalībvalstis atzīt zīmju valodu kā oficiālu valodu dalībvalstīs; norāda, ka tādēļ dalībvalstīm būtu jāizskata šādas atzīšanas iespēja saskaņā ar Briseles 2010. gada 19. novembra deklarāciju;

106. aicina Komisiju, izskatot jautājumus par atbalstu starptautisko attiecību un attīstības veicināšanai, pievērst uzmanību tam, lai saskaņā ar ANO Tūkstošgades attīstības mērķiem, tiktu ņemtas vērā personu ar invaliditāti intereses;

*

* *

107. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Publiskā iepirkuma modernizācija

P7_TA(2011)0454

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par publiskā iepirkuma modernizāciju (2011/2048(INI))

(2013/C 131 E/03)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Direktīvas 2004/18/EK un 2004/17/EK, ar ko koordinē iepirkuma procedūras ⁽¹⁾, un Direktīvu 2007/66/EK par pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV L 134, 30.4.2004.

⁽²⁾ OV L 335, 20.12.2007., 31. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā Padomes Lēmumu 2010/48/EK par to, lai noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām ⁽¹⁾, kas stājas spēkā 2011. gada 22. janvārī, kurā publiskā iepirkuma direktīvas noteiktas kā Kopienas tiesību akti, kas attiecas uz jautājumiem, ko pārvalda ar minēto konvenciju,
- ņemot vērā PTO 1994. gada 15. aprīļa Nolīgumu par publisko iepirkumu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartu un jo īpaši tās 26. pantu (Invalidu integrācija),
- ņemot vērā 2011. gada 12. maija rezolūciju par publiskā sektora tirgu vienlīdzīgu pieejamību ES un trešās valstīs ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu „ES publiskā iepirkuma politikas modernizācija. Virzība uz efektīvāku Eiropas iepirkuma tirgu” (COM(2011)0015),
- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu „Par e-iespējamību izmantojuma paplašināšanu ES” (COM(2010)0571),
- ņemot vērā 2011. gada 6. aprīļa rezolūciju par vienoto tirgu uzņēmumiem un izaugsmei ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 18. maija rezolūciju par jaunākajām norisēm saistībā ar publisko iepirkumu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 3. februāra rezolūciju „Publiskais iepirkums pirmskomercializācijas posmā: inovāciju veicināšana ilgtspējīgu kvalitatīvu sabiedrisko pakalpojumu nodrošināšanai Eiropā” ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Lietpratīgs regulējums Eiropas Savienībā” (COM(2010)0543),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Ceļā uz aktu par vienoto tirgu. Par augsti konkurētspējīgu tirgus sociālo ekonomiku. 50 priekšlikumi, lai uzlabotu mūsu darbu, darījumus un savstarpējo apmaiņu” (COM(2010)0608),
- ņemot vērā profesora *Mario Monti* 2010. gada 9. maija ziņojumu „Par jaunu vienotā tirgus stratēģiju”,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu SEC(2010)1214,
- ņemot vērā ziņojumu „MVU piekļuves ES publiskā iepirkuma tirgiem novērtējums” ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Publiskais iepirkums, ņemot vērā vides uzlabošanas aspektus” (COM(2008)0400),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Vispirms domāt par mazākajiem”— Eiropas Mazās uzņēmējdarbības akts „Small Business Act” (COM(2008) 0394),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīva „Inovācijas savienība” ” (COM(2010)0546),

⁽¹⁾ OV L 23, 27.1.2010., 35. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0233.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0146.

⁽⁴⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 38. lpp..

⁽⁵⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 10. lpp.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā Reģionu komitejas 2011. gada 11.–12. maija atzinumu par Zaļo grāmatu par ES publiskā iepirkuma politikas modernizāciju „Virzība uz efektīvāku Eiropas tirgu”,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 13. jūlija atzinumu par Zaļo grāmatu par ES publiskā iepirkuma politikas modernizāciju „Virzība uz efektīvāku Eiropas tirgu”,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 13. jūlija atzinumu par Zaļo grāmatu par e-iekirkumu izmantojuma paplašināšanu ES,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta kontroles komitejas, Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A7-0326/2011),
 - A. tā kā ES publiskā iepirkuma tirgus atbilstoša darbība ir izaugsmes galvenais virzītājs un vienotā tirgus pamats, turklāt ar tā palīdzību var būtiski veicināt konkurenci un inovācijas un risināt ātri veidojošās sabiedriskās politikas problēmas vides un sociālajā jomā, kā arī tādus ar nodarbinātības kvalitāti saistītus jautājumus kā pienācīga samaksa, līdztiesība, sociālā kohēzija un integrācija, vienlaikus piedāvājot pilsoņiem, uzņēmumiem un nodokļu maksātājiem optimālus risinājumus;
 - B. tā kā Eiropas publiskā iepirkuma noteikumi ir ievērojami veicinājuši pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes palielināšanos, cīņu pret korupciju un iepirkuma procesa profesionalizāciju;
 - C. tā kā pašreizējos ekonomiskajos apstākļos svarīgāk nekā jebkad ir nodrošināt valsts izdevumu optimālo efektivitāti, vienlaikus, cik iespējams, ierobežojot uzņēmumu segtās izmaksas, un labāk funkcionējošs iepirkuma tirgus palīdzētu sasniegt šos divus mērķus;
 1. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu un plašo apspriešanu, kas ir sākums publiskā iepirkuma direktīvu pārskatīšanai saskaņā ar Lisabonas līguma nosacījumiem un Eiropas Kopienų Tiesas (EKT) judikatūru un atbilstoši pārskatītajiem valsts atbalsta noteikumiem;
 2. norāda — lai gan ES iepirkuma direktīvu pārskatīšana 2004. gadā pamatā nodrošināja publiskā iepirkuma vienotā tirgus lietderīgu turpmāko attīstību, dažus gadus pēc Direktīvas 2004/17/EK un 2004/18/EK transponēšanas valsts tiesību aktos ir jānovērtē, vai būs nepieciešama direktīvu optimizācija un paskaidrojumi, lai novērstu praksē atklājušās nepilnības; uzsver, ka daudzas ieinteresētās personas uzskata publiskā iepirkuma noteikumus par ļoti sarežģītiem un tādiem, kas prasa īstenot dārgas un apgrūtināšas administratīvās atbilstības procedūras; pauž nožēlu par biežajiem gadījumiem, kad noteikumus neatbilstoši transponē valsts tiesību aktos, un nepietiekamiem apmācības pasākumiem; aicina Komisiju ierosināt noteikumu būtisku vienkāršošanu un konsolidāciju, tos pēc vajadzības precizējot; turklāt uzsver, ka pastiprinātai IKT izmantošanai pašlaik jābūt ievērojamai nozīmei pārvaldības un izmaksu samazināšanā un ka dažādās Eiropas e-iekirkuma un e-komercijas izmantošanas iniciatīvas attiecīgi ir jāsaista ar iepirkuma noteikumu reformu;
 3. prasa skaidri norādīt direktīvās, ka tās nekavē nevienu valsti ievērot SDO Konvenciju Nr. 94; aicina Komisiju mudināt visas dalībvalstis ievērot šo konvenciju; uzsver — lai ilgtspējīgā publiskā iepirkuma procedūra efektīvi darbotos, ir nepieciešami skaidri un nepārprotami ES noteikumi, kuros precīzi definēta dalībvalstu tiesību aktu un īstenošanas sistēma;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Pirmais uzdevums: juridiskās skaidrības uzlabošana

4. lūdz precizēt direktīvu darbības jomu; norāda, ka galvenais publiskā iepirkuma mērķis ir preču, darbu un pakalpojumu iegāde, ko valsts iestādes īsteno, lai apmierinātu pilsoņu vajadzības un nodrošinātu publiskā finansējuma efektīvu izmantošanu; uzsver — lai procedūru varētu atzīt par publisku iepirkumu, līgumslēdzējai iestādei ir jāgūst tiešs labums;

5. prasa precizēt direktīvās ietvertās definīcijas, piemēram, jēdziena „publisko tiesību subjekts” definīciju atbilstoši EST judikatūrai, nesamazinot ES publiskā iepirkuma noteikumu piemērošanas jomu;

6. atgādina par 2010. gada maija rezolūciju par jaunākajām norisēm saistībā ar publisko iepirkumu, kurā ir atsauces uz EST judikatūru un pausts viedoklis, ka publiskā sektora sadarbība neietilpst publiskā iepirkuma tiesību aktu darbības jomā, ja ir ievēroti turpmāk minētie nosacījumi: partnerības mērķis ir tāda sabiedriska pakalpojuma sniegšana, kurš uzticēts visām partnerībā iesaistītajām valsts iestādēm; uzdevumu veic tikai attiecīgās valsts iestādes, t.i., bez privātā kapitāla piesaistes; un uzdevums paredzēts galvenokārt iesaistītajām valsts iestādēm; uzsver, ka uzdevumu nodošana starp publiskā sektora organizācijām ir dalībvalstu iekšējās administratīvās organizācijas jautājums un uz to neattiecas iepirkuma noteikumi; uzskata, ka šiem precizējumiem ir jābūt kodificētiem publiskā iepirkuma direktīvās;

7. uzsver, ka ir jāizslēdz pakalpojumu koncesijas no Eiropas publiskā iepirkuma noteikumu darbības jomas; atkārto, ka pienācīgi vērā jāņem gan procedūru sarežģītība, gan dalībvalstu tiesu sistēmu un tiesu prakses atšķirības attiecībā uz pakalpojumu koncesijām; uzskata, ka termina „pakalpojumu koncesijas” definīcijas izstrāde un atbilstošu tiesību normu izveide šo koncesiju reglamentēšanai ir 2004. gada direktīvu par publisko iepirkumu un papildinošo EST spriedumu nopelns; uzsver, ka jebkādu priekšlikumu tiesību aktam attiecībā uz pakalpojumu koncesijām varētu pamatot vienīgi mērķis novērst iekšējā tirgus darbības kropļojumus; norāda, ka līdz šim šādi kropļojumi nav konstatēti un tādēļ tiesību akts par pakalpojumu koncesijām varētu būt nepieciešams vienīgi tādā gadījumā, ja tas piedāvātu būtiskas iespējas uzlabot iekšējā tirgus darbību;

8. uzsver, ka pašreizējā pakalpojumu klasifikācija A un B kategorijā ir jāsauglabā, ciktāl B kategorijas pakalpojumiem piemērojami „vieglākie” noteikumi ir pamatojami ar raksturojumu, ka tie pamatā ir vietējā un reģionālā mērogā nodrošināti pakalpojumi; aicina Komisiju izstrādāt līdzekļus, kas vienkāršotu vietējo un reģionālo iestāžu lēmumu pieņemšanu par to, kurai kategorijai pieskaitāmi konkrēti līguma uzdevumi;

9. šajā sakarībā konstatē, ka publiskā iepirkuma tiesību aktu piemērošana individuālo sociālo pakalpojumu sniegšanai bieži vien nav atbilstoša, lai nodrošinātu optimālus rezultātus attiecīgo pakalpojumu lietotājiem; prasa Eiropas tiesību aktos atzīt izmēģinātas un pārbaudītas dalībvalstu procedūras, pamatojoties uz principu, ka visiem pretendentiem, kas spēj izpildīt iepriekš likumīgi noteiktos nosacījumus, neatkarīgi no to juridiskās formas ir atļauts piedalīties pakalpojumu sniegšanā, ja tādējādi tiek ievēroti vienlīdzīgas attieksmes, pārredzamības un nediskriminācijas vispārējie pamatprincipi;

10. uzsver, ka jāizvairās no jaunu noteikumu ieviešanas publiskā iepirkuma tirgu jomā zem ES robežvērtībām, jo tā var apdraudēt valsts līmenī izveidoto juridisko noteiktību;

11. aicina Komisiju saskaņot Tiesību aizsardzības līdzekļu direktīvu ar jauno publiskā iepirkuma regulējumu, kas radīsies pēc pašreizējās pārskatīšanas, un veikt šo uzdevumu paralēli galvenajam tiesību akta priekšlikumam, lai nodrošinātu saskaņu;

12. uzsver Eiropas Komisijas pienākumu kontrolēt ES direktīvu pareizu ieviešanu dalībvalstīs;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Otrais uzdevums: pilnīga publiskā iepirkuma potenciāla attīstīšana — ekonomiski visizdevīgākais piedāvājums

13. uzskata, ka pilnīga publisko iepirkumu potenciāla attīstīšanas nolūkā nosacījumam par zemāko cenu vairs nav jābūt noteicošajam faktoram līgumu piešķiršanā un ka tas visumā jāizstāj ar ekonomiski visizdevīgāko piedāvājumu pēc tā sniegtā labuma ekonomikas, sociālajā un vides jomā, ņemot vērā visas attiecīgo preču, pakalpojumu vai darbu aprites cikla izmaksas; uzsver, ka tas neizslēgtu zemāko cenu kā izšķirošo kritēriju ļoti standartizētu preču vai pakalpojumu gadījumā; aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm izstrādāt plaši piemērojamu un fakultatīvu metodoloģiju aprites cikla izmaksu aprēķināšanai; uzsver, ka kritērija „maksimāls ekonomiskais labums” atbalstīšana sekmēs inovācijas un centienus iegūt visaugstāko kvalitāti un vērtību, t.i., panākt atbilstību stratēģijas „Eiropa 2020” prasībām; uzsver, ka tas jo īpaši attiecas uz tādu preču publisko iepirkumu, kas ietekmē patērētāju veselību, piemēram, pārtikas nozarē, kur kvalitātei un ražošanas metodēm ir svarīga nozīme; uzsver, ka publiskā iepirkuma noteikumiem ir jābūt pietiekami elastīgiem, lai nodrošinātu, ka pasīvajiem patērētājiem, piemēram, slimnīcās, veco ļaužu aprūpes iestādēs, skolās un bērnudārzos, ir vienlīdzīga piekļuve veselīgai un finansiāli izdevīgai pārtikai, nevis tikai lētākajai pieejamai iespējai;

14. atzīst, ka publiskais iepirkums, ja to izmanto efektīvi, var kļūt par reālu virzītājspēku kvalitatīvas nodarbinātības, algu un darba apstākļu, kā arī līdztiesības veicināšanā, prasmju un apmācības sekmēšanā, vides politikas īstenošanā un pētniecības un inovāciju stimulēšanā; aicina Komisiju mudināt valdības un līgumslēdzējas iestādes vairāk izmantot ilgtspējīgu publisko iepirkumu, kas atbalsta un veicina kvalitatīvu nodarbinātību un nodrošina Eiropā kvalitatīvus pakalpojumus un preces; aicina Komisiju pārbaudīt, kā publiskais iepirkums ir veicinājis plašāku ES mērķu sasniegšanu, un aprakstīt, kas jādara, lai uzlabotu šos mērķus nākotnē;

15. atgādina, ka pirmskomercializācijas posma iepirkums ir nepilnīgi izmantots līdzeklis, kas publiskajā iepirkumā var veicināt inovācijas un sniegt nozīmīgu ieguldījumu, nosakot un izveidojot vadošos tirgus un uzlabojot MVU piekļuvi publiskajam iepirkumam; turklāt uzskata, ka attiecībā uz ierosināto pieredzes apmaiņu par riska un ieguvumu modeli (intelektuālā īpašuma tiesības) pirmskomercializācijas iepirkumā vajadzīgs gan juridiskais skaidrojums, gan vienkāršošana, lai ļautu regulāri un efektīvi izmantot šo līdzekli iepirkuma veicējiem; attiecīgi aicina Komisiju ierosināt, lai saistītie iepirkuma vai valsts atbalsta noteikumi tiktu pielāgoti kā daļa no vispārējās pārskatīšanas, veicinot pirmskomercializācijas iepirkuma uzsākšanu;

16. norāda, cik svarīgi ir publiskā iepirkuma standarti, jo tie var palīdzēt publiskā iepirkuma rīkotājiem ievērot savus politikas mērķus efektīvi un pārredzami; šajā sakarībā prasa izveidot regulāri atjaunināmu datubāzi, kurā būtu apkopoti standarti, īpaši uz ekoloģiskiem un sociāliem kritērijiem attiecināmie standarti, un darīt šo datubāzi pieejamu valsts iestādēm, tā nodrošinot iepirkuma konkursu dalībniekiem atbilstīgas norādes un skaidrus noteikumus par piedāvājumu izstrādi, lai būtu iespējams viegli pārliecināties par atbilstību attiecīgajiem standartiem;

17. aicina publiskajā iepirkumā vairāk izmantot nediskriminējošus un atvērtus standartus, lai atbalstītu vienkāršošanas un inovācijas mērķus, jo īpaši pieejamības, IKT un vides jomā;

18. uzsver, ka fakts, vai produkts vai pakalpojums ir ražots ilgtspējīgā vai neilgtspējīgā veidā, ir pamatoti uzskatāms par produkta raksturojumu, ko var izmantot kā salīdzinājuma kritēriju iepretim citiem produktiem vai pakalpojumiem, kas nav ražoti ilgtspējīgā veidā, lai ļautu līgumslēdzējām iestādēm pārredzami kontrolēt to piešķirto līgumu ietekmi vides un sociālajā jomā, vienlaikus nevājinot svarīgo saikni ar līguma priekšmetu; norāda, ka ir jāprecizē, ciktāl visu veidu līgumu tehniskajās specifikācijās var iekļaut prasības saistībā ar ražošanas procesu, kad tas ir būtiski un atbilstoši; atsaucas uz *Wienstrom* lietu, kas ir kļuvusi par klasisku paraugu tam, kā un kādēļ ražošanas raksturojumu var uzskatīt par tehnisku specifikāciju;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

19. uzsver nepieciešamību stiprināt publiskā iepirkuma ilgtspējas dimensiju, ļaujot to iekļaut ikvienā iepirkuma procesa posmā (t.i., spēju pārbaude, tehniskās specifikācijas, līguma izpildes noteikumi);

20. norāda — lai nodrošinātu lielāku informētību par preču, darbu un pakalpojumu ietekmi uz vidi un klimatu, iepirkuma iestādēm savā „ekonomiski visizdevīgākā piedāvājuma” novērtējumā un savos aprites cikla izmaksu aprēķinos jāiekļauj ar vidi saistītās izmaksas; šajā sakarībā;

21. norāda, ka direktīvu noteikumiem jābūt konkrētākiem attiecībā uz pieejas nodrošināšanu personām ar invaliditāti;

22. uzskata, ka pašreizējie noteikumi par apakšlīgumu slēgšanu ir jāpastiprina, jo dažādu līmeņu apakšlīgumu izmantošana var radīt problēmas attiecībā uz atbilstību koplīgumiem, darba apstākļiem un veselības un drošības standartiem; tāpēc ierosina, ka valsts iestādēm pirms līguma noslēgšanas jābūt pilnībā informētām par apakšuzņēmēju izmantošanu; prasa Komisijai izvērtēt, vai turpmākajās direktīvu pārskatīšanas reizēs būtu jāiekļauj papildu noteikumi par apakšlīgumu noslēgšanas tiesību piešķiršanu, piemēram, attiecībā uz atbildības ķēdes izveidi, lai konkrēti nepieļautu, ka MVU apakšuzņēmējiem tiek izvirzīti sliktāki nosacījumi salīdzinājumā ar tiem, ko piemēro galvenajam līgumslēdzējam, kurš saņēmis publiskā iepirkuma līgumslēgšanas tiesības;

23. atzīst, ka ES varētu būt svarīga loma, sekmējot veiksmīgu publiskā un privātā sektora partnerību izveidi, veicinot godīgu konkurenci un paraugprakses apmaiņu dalībvalstīs attiecībā uz sociālo un nodarbinātības politiku; tomēr norāda, ka dalībvalstīs pastāv lielas atšķirības šajā jomā piemērojamo juridisko un procesuālo prasību ziņā; tādēļ aicina Komisiju precizēt publiskā un privātā sektora partnerības jēdzienu, it īpaši attiecībā uz to, kā puses kopā uzņemas riskus un izpilda savas finansiālās saistības;

24. aicina Komisiju pārskatīt un vajadzības gadījumā paaugstināt robežvērtības attiecībā uz piegādes un pakalpojumu sniegšanas līgumiem, lai veicinātu cita starpā bezpeļņas un sociālās ekonomikas uzņēmumu un MVU piekļuvi publiskajam iepirkumam; prasa ļoti uzmanīgi ņemt vērā juridiski saistošās prasības PTO Nolīgumā par publisko iepirkumu; uzsver, ka attiecībā uz jau tā grūtajām sarunām jautājumos par piekļuvi publiskajam iepirkumam ir jāņem vērā arī tas, ka robežvērtību palielināšana Eiropā ļoti viegli varētu radīt turpmākas grūtības ES tirdzniecības politikā;

25. uzsver, ka jebkāda veida ES iepirkuma noteikumu darbības jomas paplašināšana jautājumā „ko iegādāties”, ir uzskatāma par būtiskām pašreizējā regulējuma izmaiņām, kas rūpīgi jāizvērtē; pauž šaubas, vai tas sekmētu vienkāršošanu un racionalizēšanu un drīzāk baidās, ka tas varētu novest pie daudz sarežģītākiem un praksē grūti īstenojamiem noteikumiem ar daudzām atkāpēm, jo iepirkuma direktīvas ir procesuālas pamatnostādnes („kā iegādāties”), kuras nebūtu jāpapildina ar noteikumiem par to, „ko iegādāties”;

Trešais uzdevums: noteikumu vienkāršošana un elastīgāku procedūru atļaušana

26. norāda, ka direktīvas bieži vien tiek uztvertas kā pārāk detalizētas un ka tās kļūst aizvien tehniskākas un sarežģītākas, vienlaikus ir ievērojami pieaudzis risks, ka šos noteikumus neievēro ne līgumslēdzējas iestādes, ne arī pakalpojumu sniedzēji; atzīmē, ka bailes no sarežģītiem uzdevumiem noved pie izvairīšanās no riska, un tas kavē inovācijas un ilgtspējīgu attīstību, tādēļ līgumslēdzējas iestādes pārāk bieži izvēlas pēc zemākās cenas, nevis ekonomiski izdevīgākā piedāvājuma; aicina lielāku vērību piešķirt sarunām un saziņai savienojumā ar pasākumiem, kas nodrošinātu pārredzamību un novērstu ļaunprātīgu izmantošanu un diskrimināciju, un mudina kā iespējamu pirmo soli skaidri atļaut apspriešanos ar tirgus dalībniekiem;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

27. norāda, ka publiskā iepirkuma politikai vispirms jānodrošina efektīva līdzekļu izmantošana dalībvalstīs, jāpanāk optimāli rezultāti attiecībā uz publisko iepirkumu, piemērojot skaidras, pārredzamas un elastīgas procedūras, un jāļauj Eiropas uzņēmumiem konkurēt, pamatojoties uz vienādiem nosacījumiem, visā Savienībā;

28. atbalsta Eiropas publiskā iepirkuma noteikumu pārskatīšanā skaidrus, vienkāršus un elastīgus noteikumus, kas būtu mazāk detalizēti un padarītu piešķiršanas procesu vienkāršāku, samērīgāku, rentablāku, kā arī MVU un ieguldījumiem atvērtāku un draudzīgāku; tādēļ uzskata, ka ir vairāk jāpievēršas pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas pamatprincipiem; pauž viedokli, ka noteikumu vienkāršošana publiskā iepirkuma jomā ļautu samazināt kļūdas risku un pievērst lielāku uzmanību mazo līgumslēdzēju iestāžu vajadzībām;

29. atbalsta ierosinājumu novērtēt, vai varētu atļaut, ka iepriekš paziņotas sarunu procedūras līdz ar publicēšanu ES mērogā tiek izmantotas plašāk, nekā to paredz pašreizējās direktīvas, lai līgumslēdzējas iestādes un uzņēmēji var labāk sazināties un piedāvājumu un pieprasījumu var saskaņot efektīvi; pauž viedokli — ja tiktu paredzēta sarunu procedūras piemērošanas jomas paplašināšana, būtu jāievieš papildu aizsardzība pret noteikumu ļaunprātīgu izmantošanu, piemēram, līgumslēdzējas iestādes pienākums sākumā noteikt ikvienam pretendētājam vismaz dažus minimālos nosacījumus attiecībā uz procedūras īstenošanu, atbilstīgi labai praksei privātā iepirkuma procedūrā, un paredzēt prasības attiecībā uz rakstisko dokumentāciju;

30. aicina Komisiju pārskatīt pašreizējās metodes attiecībā uz pakalpojumu sniedzēju kvalifikāciju (jo īpaši pamatlīgumiem, dinamiskajām iepirkumu sistēmām un komunālo pakalpojumu iepirkuma rīkotāju izmantotajām kvalifikācijas sistēmām), lai ikvienu jaunā kvalifikācijas metode samazinātu izmaksas un laika grafikus, būtu pievilcīga gan līgumslēdzējām iestādēm, gan uzņēmējiem un garantētu vislabākos iespējamos rezultātus;

31. atgādina savu stingro prasību sistemātiski atzīt alternatīvus piedāvājumus (vai variantus), jo tie ir ļoti nozīmīgi inovatīvu risinājumu sekmēšanā un izplatīšanā; uzsver, ka veikspējas un funkcionālo prasību specifikācijas un skaidra variantu atzīšana dod pretendentiem iespēju piedāvāt inovatīvus risinājumus, jo īpaši tādās izteikti novatoriskās nozarēs kā IKT; aicina arī pārbaudīt visus līdzekļus — gan leģislatīvos, gan neleģislatīvos —, lai nodrošinātu, ka ar publisko iepirkumu vairāk veicina inovācijas Eiropā;

32. aicina Komisiju precizēt publisko iepirkumu reglamentējošos noteikumus, īpaši attiecībā uz līgumu izpildes posmu (piemēram, attiecībā uz spēkā esoša līguma „būtiskiem grozījumiem”, grozījumiem saistībā ar līgumslēdzēju un līgumu izbeigšanu);

33. pauž nožēlu par to, ka pretendentiem ir tikai ierobežotas iespējas labot izlaidumus savos piedāvājumos; tādēļ prasa Komisijai izstrādāt noteikumus par to, kādus izlaidumus piedāvājumu iesniedzēji drīkst labot, kādi papildu labojumi ir atļauti un kā garantēt pārredzamību un vienlīdzīgu attieksmi;

34. norāda, ka līgumslēdzējām iestādēm ir jābūt iespējai mācīties no iepriekšējās pieredzes ar pretendentu, pamatojoties uz oficiālu vērtējuma ziņojumu; iesaka noteikt laika ierobežojumu atkāpēm, tādējādi garantējot pārredzamību un objektivitāti; atzīmē, ka Direktīvā 2004/17/EK un 2004/18/EK jāiekļauj tiesību akta precizējums, norādot, ka pretendents, kas atzīts par vainīgu pārkāpumā iepriekšējā iepirkuma procedūrā, var atgūt uzticamību pēc tam, kad viņš pietiekami pierādījis, ka ir veicis efektīvu „pašattīrīšanās” procedūru; uzskata, ka šāds precizējums veicinātu pretkorupcijas mehānismus, apstiprinot stimulus korumpētības prakses pārvarēšanai, un likvidētu nopietnu juridisko nenoteiktību;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

35. pauž nožēlu par to, ka Zaļajā grāmatā nav minētas nepilnības, kompetences un zināšanu trūkums par iepirkuma procedūru, kā arī publiskā iepirkuma stratēģiju neatbilstība; uzsver, ka ir svarīgi sekmēt profesionalitāti un garantēt objektivitāti gan līgumslēdzēju iestāžu, gan tirgus dalībnieku vidū, jo īpaši atbalstot mērķtiecīgu apmācības programmu izveidi; iesaka izveidot izcilības centru tīklu atbilstīgi spēkā esošajam valstu tiesiskajam regulējumam, lai veicinātu informācijas un labas prakses apmaiņu starp dalībvalstīm; turklāt mudina gan valsts, gan ES līmeņa atbalsta organizācijas uzņemties kopīgu atbildību, lai padarītu attiecīgo informāciju pieejamu un veicinātu informācijas apmaiņu starp to dalībniekiem visā Eiropā; uzsver, cik nozīmīgas gan līgumslēdzējiem, gan pretendentiem ir pārredzamas un viegli saprotamas rokasgrāmatas; pauž nožēlu, ka attiecīgi 2005. un 2010. gadā publicētie dokumenti „Zaļais iepirkums. Videi draudzīga publiskā iepirkuma rokasgrāmata” un „Sociāls „iepirkums”. Rokasgrāmata sociālo apsvērumu ietveršanai publiskajos iepirkumos” šajā ziņā nav pietiekami praktiski;

36. konstatē, ka uzņēmumiem no citas dalībvalsts tiek piešķirti tikai 1,4 % pasūtījumu; uzsver, ka līgumslēdzēju un pretendentu kvalifikācijas celšana un labāka apmācība palīdzētu stiprināt ES mēroga konkurenci un labāk izmantot publiskā iepirkuma iekšējā tirgus priekšrocības;

Ceturtais uzdevums: piekļuves uzlabošana MVU

37. uzsver — lai saglabātu nodarbinātību un ilgtspējīgu attīstību, inovāciju un izaugsmi, ir svarīgi nodrošināt MVU, kas ir Eiropas ekonomikas virzītājspēks, atbilstošu piekļuvi publiskajam iepirkumam; uzsver, ka procedūru un administratīvo formalitāšu vienkāršošana un MVU draudzīgu stratēģiju izveide un labas prakses kodeksa īstenošana sekmēs MVU piekļuvi publiskā iepirkuma līgumiem un dos tiem iespēju piedalīties iepirkumos ar vienlīdzīgiem un taisnīgiem nosacījumiem; uzskata, ka, nodrošinot visiem uzņēmējiem vienkāršotu, vienlīdzīgu un taisnīgu piekļuvi publiskajam iepirkumam, tiktu panākta labāka nodokļu maksātāju naudas izmantošana; norāda, ka MVU parasti nav ievērojami un specifisku administratīvo spēju un tādēļ ir svarīgi samazināt tiem noteikto administratīvo slogu;

38. norāda, ka atlases kritērijiem par finansiālo stāvokli, piemēram, par uzņēmuma apgrozījumu, jābūt proporcionāliem konkrētā līguma raksturam; brīdina Komisiju un dalībvalstis, pieņemot elastīgus un lieto-tājam draudzīgus instrumentus, neradīt jaunus apgrūtinājumus MVU un vispirms ņemt vērā to intereses; aicina Komisiju — ar mērķi uzlabot piekļuvi publiskā iepirkuma procedūrām un veicināt to pārredzamību, jo īpaši mazāko līgumslēdzēju iestāžu un pretendentu interesēs, — modernizēt Eiropas publisko iepirkumu tīmekļa vietni (*Tenders Electronic Daily (TED)*), lai to padarītu pieejamāku, uzlabojot izskatu un funkcionalitāti un īpašu uzmanību pievēršot meklēšanas kritērijiem un katra iepirkumu konkursa kopsavilkuma tulkojumu kvalitātei un detalizētībai; ierosina TED piedāvāt lietotājiem pakalpojumu — ziņojuma nosūtīšana, ja ir publicēts konkurss izvēlētajā interešu jomā;

39. prasa Komisiju palielināt informētību par to, kāda nozīme ir līgumu sadalīšanai daļās, un apsvērt principa „piemērot vai paskaidrot” ieviešanu, saskaņā ar kuru ir jāsteno noteikumi par sadalīšanu daļās vai arī jāpaskaidro to neīstenošanas iemesli;

40. norāda, ka līgumslēdzējām iestādēm ir vairāk jāizmanto iespēja sadalīt publiskos līgumus daļās, kas dotu lielākas iespējas MVU piedalīties publiskajā iepirkumā kvalitatīvā un kvantitatīvā izteiksmē un uzlabotu konkurences līmeni; mudina MVU izmantot kopīgu iepirkumu un līgumu apvienošanu, kas tiem ļautu radīt apjomrādītus ietaupījumus tādās jomās kā loģistika un transports; mudina valsts iestādes būt elastīgām, apsverot šos modernos un brīvprātīgos vienošanās veidus; aicina Komisiju izpētīt visas iespējas, kā mudināt MVU un mazos uzņēmējus veidot pagaidu vai pastāvīgas grupas, ļaujot tām piedalīties uzaicinājumos iesniegt piedāvājumus par līgumiem, kas nav sadalīti daļās, lai viņiem nebūtu jādarbojas kā apakšuzņēmējiem; aicina Komisiju šajā sakarībā īpaši pārbaudīt pašreizējo praksi par apakšlīgumu slēgšanu ar MVU — bieži vien ar sliktākiem nosacījumiem nekā līgumos, kas piešķirti galvenajam līgumslēdzējam, — attiecībā uz tām līgumu daļām, kuras nav sadalītas un ir par lielu, lai MVU piedalītos iepirkuma procedūrā;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

41. ierosina pēc iespējas atļaut pašdeklarēšanos un pieprasīt dokumentu oriģinālus tikai no iepriekšējās atlases kandidātiem vai izvēlētā pretendenta, vienlaikus izvairoties no citiem nepareizu deklarāciju radītiem kavējumiem vai tirgus traucējumiem; prasa Komisijai veicināt iespēju izmantot visās dalībvalstīs atzītu „elektronisku iepirkuma pasi”, kas apliecinātu, ka piedāvājuma iesniedzējs izpilda visus nosacījumus ES tiesību aktos par publisko iepirkumu; uzsver, ka Eiropas pirmskvalifikācijas sistēma varētu būt noderīgs instruments, ja tas būtu vienkāršs, lēts un viegli pieejams MVU;

Piektais uzdevums: stabilu procedūru nodrošināšana un izvairīšanās no negodīgām priekšrocībām

42. lai apkarotu ar publisko iepirkumu saistīto korupciju, aicina Komisiju veicināt efektīvāku ziņošanas praksi, tostarp informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm attiecībā uz negodīgu solītāju izslēgšanu; aicina Komisiju sniegt skaidrus noteikumus par ziņotāju aizsardzību atbilstīgi ieteikumiem Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas rezolūcijā Nr. 1729 (2010) ⁽¹⁾, uzlabot ar ES līdzekļiem finansētu līgumu pārredzamību un veicināt izglītojošas darbības gan iestāžu, gan plašas sabiedrības līmenī;

43. norāda, ka atsevišķas dalībvalstis jau piemēro efektīvas publiskā iepirkuma procedūras, kas garantē pārredzamību un nodokļu maksātāju naudas lietderīgu izmantošanu; prasa Komisijai izpētīt dalībvalstu labo praksi šajā jomā un noteikt efektīvākos publiskā iepirkuma principus ES mērogā;

44. norāda, ka korupcijas apkarošana un favorītisms ir viens no direktīvu mērķiem; uzsver, ka dalībvalstis saskaras ar dažādām problēmām šajā jomā un ka sīkāk izstrādāta Eiropas pieeja var traucēt noteikumu racionalizācijas un vienkāršošanas centieniem un radīt jaunu birokrātiju; norāda, ka pārredzamība un konkurence ir galvenie principi korupcijas apkarošanā; prasa īstenot kopēju pieeju attiecībā uz „pašattīrīšanās” pasākumiem, lai izvairītos no tirgus traucējumiem un nodrošinātu tiesisko noteiktību kā uzņēmējiem, tā arī līgumslēdzējiem iestādēm;

45. uzskata — tā kā publiskā iepirkuma līgumi attiecas uz publisko finansējumu, tiem jābūt paredzamiem un atvērtiem publiskām pārbaudēm; aicina Komisiju sniegt skaidrojumus, lai nodrošinātu vietējām un citām publiskajām iestādēm tiesisko noteiktību un ļautu tām informēt pilsoņus par to līgumsaistībām;

46. aicina Komisiju novērtēt problēmas, kas saistītas ar nesamērīgi lētiem piedāvājumiem, un ierosināt atbilstošus risinājumus; iesaka līgumslēdzējiem iestādēm nesamērīgi lētu piedāvājumu gadījumos sniegt laicīgu un pietiekamu informāciju pārējiem pretendentiem, lai ļautu viņiem novērtēt, vai ir pamats uzsākt pārskatīšanas procedūru; aicina panākt lielāku saskaņotību starp ES kopējo ārējās tirdzniecības politiku un dalībvalstu praksi pieņemt nesamērīgi lētus piedāvājumus;

Sestais uzdevums: e-iepirkuma izmantojuma paplašināšana

47. atzinīgi vērtē Komisijas Zaļo grāmatu par e-iepirkumu izmantojuma paplašināšanu; norāda, ka e-iepirkuma rīcības plāns nav sasniedzis savu mērķi un ka ir vajadzīga spēcīgāka politiskā vadība visos valdības līmeņos — tostarp ES —, lai saglabātu un paātrinātu pāreju uz e-iepirkumu; vēlas nodrošināt, ka vismaz 50 % publiskā iepirkuma darbību gan no ES iestādēm, gan no dalībvalstu puses tiek veiktas elektroniski saskaņā ar dalībvalstu valdību pausto apņemšanos Mančestrā 2005. gadā notikušajā ministru konferencē par e-pārvaldi;

⁽¹⁾ Eiropas Padomes Parlamentārās asamblejas rezolūcija Nr. 1729 (2010) par ziņotāju aizsardzību, teksts pieņemts 2010. gada 29. aprīlī.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

48. uzsver, ka Komisijai ir īpaša loma, veicinot progresu standartizācijas un infrastruktūras jautājumos, piemēram, par e-parakstiem un laika zīmogiem, tādēļ drošības apsvērumu dēļ ir nepieciešams vispārīgi saskaņots formāts; prasa Komisijai izstrādāt attiecīgos kopējos standartus; uzsver, ka apgrūtinātas tehniskās prasības pretendentu autentifikācijai var būt traucēklis uzņēmējiem; šajā sakarībā uzsver nepieciešamību izstrādāt standartizētu sistēmu e-parakstiem; aicina dalībvalstis piedāvāt sertifikācijas pakalpojumu sniedzēju izsniegto sertifikātu legalizācijas pakalpojumus, ko veiktu to uzraudzībā;

49. uzsver — lai nodrošinātu dažādu sistēmu savietojamību un izvairītos no nespējas mainīt pakalpojumu sniedzēju, jāievēro atvērti standarti un tehnoloģiju neitralitāte; aicina Komisiju nodrošināt dalībvalstis jau esošo dažādo e-iegākuma procedūru reālo savietojamību, vairāk izmantojot tādu ES iniciatīvu kā PEPPOL un e-CERTIS iegūtos rezultātus;

50. norāda, ka visi tiesību aktu priekšlikumi par e-iegākuma izmantojuma paplašināšanu un vienkāršošanu jāiekļauj galveno publiskā iegākuma direktīvu pārskatīšanā un tiem jāatbilst piemērošanas jomai un vispārējiem publiskā iegākuma noteikumiem, piemēram, saistībām attiecībā uz robežvērtībām;

51. uzsver, ka e-iegākums var veicināt visa iegākuma procesa vienkāršošanu, panākot efektivitāti, kas radīs ievērojamus izmaksu un laika ietaupījumus gan uzņēmumiem, gan valsts pārvaldei, un palielinot pārredzamību un pieejamību; norāda, ka īpaši elektroniskā līgumtiesību piešķiršana paver jaunas izredzes pārvaldības modernizācijai publiskā iegākuma jomā; atkārto, ka e-iegākumam jābūt lētākam, lietderīgākam un pārredzamākam par parastajām publiskā iegākuma procedūrām; tomēr uzskata, ka šī joma vēl ir jāpilnveido un ir jāpanāk vairāk attiecībā uz piekļuvi ticamai, salīdzināmai un objektīvai informācijai un statistikas datiem; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt pārrobežu e-iegākuma izmantošanu;

52. norāda, ka likumdošana nav vienīgais veids pārmaiņu veicināšanai; tādēļ aicina Komisiju izpētīt jaunus veidus pieredzes apmaiņai, paraugprakses apmaiņai un zināšanu pārrobežu nodošanai starp vietējiem un reģionālajiem dalībniekiem; uzsver, ka ir liela nepieciešamība pilnveidot to darbinieku spējas un izpratni, kuri nodarbojas ar e-iegākumu, kā arī palīdzēt MVU pilnveidot zināšanas un spējas, izmantojot valsts un/vai ES stimulus, lai panāktu „līdzvērtīgus konkurences apstākļus” starp MVU un lielākiem uzņēmumiem; atzinīgi vērtē jauno Eiropas savienošanas instrumentu, kas veicinātu pārrobežu e-iegākumu, tādējādi veicinot digitālā vienotā tirgus attīstību;

53. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas e-pārvaldes rīcības plānā 2011.–2015. gadam pausto paziņojumu attīstīt platformu *epractice.eu* kā efektīvu līdzekli dalībvalstu un e-pārvaldes lietotāju pieredzes un informācijas apmaiņai un mudina paplašināt tās darbības jomu, iekļaujot arī vietējos un reģionālos lietotājus;

*

* *

54. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Darba ņēmēju pārvietošanās brīvības veicināšana

P7_TA(2011)0455

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par darba ņēmēju pārvietošanās brīvības Eiropas Savienībā veicināšanu (2010/2273(INI))

(2013/C 131 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 21., 45. un 47. pantu, kā arī Pamattiesību hartas 15., 21., 29., 34. un 45. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 151. pantu,
- ņemot vērā Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulu (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 1991. gada 14. oktobra Direktīvu 91/533/EEK par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem ⁽²⁾,
- ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas nodarbinātības pamatstandartus,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulu (EK) Nr. 883/2004 par sociālās drošības sistēmu saskaņošanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvu 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ⁽⁴⁾, 2008. gada ziņojumu par Direktīvas 2004/38/EK piemērošanu (COM(2008)0840), kā arī Padomes 2007. gada novembra un 2009. gada aprīļa rezolūcijas attiecībā uz Direktīvu 2004/38/EK,
- ņemot vērā Komisijas pārraudzības dokumentu par norādījumiem, kā labāk transponēt un piemērot Komisijas Direktīvu 2004/38/EK par Eiropas Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (COM(2009)0313),
- ņemot vērā starpposma ziņojuma projektu „Salīdzinošs pētījums par to, kā tiek piemērota Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā”, ko lūdza Juridisko jautājumu komiteja un sagatavoja Eiropas Pilsoņu rīcības dienests (EPRD),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par norādījumiem, kā labāk transponēt un piemērot Direktīvu 2004/38/EK, kā arī tās nodomu publicēt vienkāršotas rokasgrāmatas ES pilsoņiem un izmantot visas interneta sniegtās iespējas,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 6. decembra paziņojumu „Mobilitāte — instruments darbavietu skaita un kvalitātes palielināšanai. Eiropas darba mobilitātes rīcības plāns (2007.–2010.)” (COM(2007)0773),

⁽¹⁾ OV L 257, 19.10.1968., 2. lpp.⁽²⁾ OV L 288, 18.10.1991., 32. lpp.⁽³⁾ OV L 200, 7.6.2004., 1. lpp.⁽⁴⁾ OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.⁽⁵⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 18. novembra paziņojumu par darba ņēmēju brīvas pārvietošanās ietekmi ES paplašināšanās kontekstā (COM(2008)0765),
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 16. decembra paziņojumu „Jaunas prasmes jaunām darba vietām. Saskaņotu darba tirgus vajadzību un prasmju plānošana” (COM(2008)0868),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 13. jūlija paziņojumu „No jauna apstiprinot darba ņēmēju pārvietošanās brīvību — tiesības un svarīgākās norises” (COM(2010)0373),
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 13. aprīļa paziņojumu „Akts par vienoto tirgu – Divpadsmit mehānismi, kā veicināt izaugsmi un vairo uzticēšanos „Kopīgiem spēkiem uz jaunu izaugsmi”” (COM(2011)0206), kurā kā viens no tā divpadsmit galvenajiem instrumentiem ietverta darba ņēmēju mobilitāte,
 - ņemot vērā stratēģiju „Eiropa 2020” un jo īpaši tās pamatiniciatīvas „Jaunu prasmju un darbavietu programma” un „Jaunatne kustībā”,
 - ņemot vērā Tieslietu un iekšlietu padomes 2008. gada 27. novembra secinājumus „Personu brīva pārvietošanās — brīvas pārvietošanās tiesību ļaunprātīga un nepareiza izmantošana”,
 - ņemot vērā Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju tiesību aizsardzības padomes 2009. gada 9. marta secinājumus „Darbspēka profesionālā un ģeogrāfiskā mobilitāte, kā arī darba ņēmēju brīva pārvietošanās Eiropas Savienībā”,
 - ņemot vērā 2009. gada 2. aprīļa rezolūciju par Eiropas pilsonības problēmām un perspektīvām ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 18. decembra rezolūciju par Eiropas darba mobilitātes rīcības plānu (2007.–2010.) ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu par to šķēršļu noteikšanu, kuri kavē mobilitāti iekšējā darba tirgū ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A7–0258/2011),
- A. tā kā dzīvošana un strādāšana citā dalībvalstī ir viena no Savienības pamatbrīvībām neatkarīgi no personas etniskās izcelsmes, Savienības pilsonības pamatsastāvdaļa un šādas tiesības atzītas ar Līgumiem, tomēr statistikas dati liecina, ka, neskatoties uz īpašajām darba ņēmēju mobilitātes atbalsta iniciatīvām, šīs tiesības joprojām izmanto pārāk maz cilvēku;
- B. tā kā ES darba ņēmēju mobilitāte būtu jāveicina visā Eiropas Savienībā, kur ir nepieciešams darbaspēks;
- C. tā kā ES darba ņēmējiem, meklējot darbu uzņēmējā dalībvalstī, var rasties grūtības un problēmas;

⁽¹⁾ OV C 137 E, 27.5.2010., 14. lpp.

⁽²⁾ OV C 45 E, 23.2.2010., 23. lpp.

⁽³⁾ OV C 228, 22.9.2009., 14. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- D. tā kā tiesības dzīvot un strādāt citā Savienības valstī ir viena no Savienības pamatbrīvībām, Savienības pilsonības pamatsastāvdaļa un šādas tiesības atzītas ar Līgumiem, tomēr statistikas dati liecina, ka, neskatoties uz īpašajām darba ņēmēju mobilitātes atbalsta iniciatīvām, šīs tiesības joprojām izmanto pārāk maz cilvēku;
- E. tā kā pašreizējais darba ņēmēju mobilitātes rādītājs ir nepietiekams, lai veicinātu darba tirgu efektivitāti Eiropas Savienībā; tā kā tikai 2,3 % ES iedzīvotāju dzīvo citā dalībvalstī, nevis valstī, kuras pilsoņi viņi ir, bet 17 % iedzīvotāju plāno izmantot brīvas kustības priekšrocības nākotnē un 48 % apsvērtu iespēju meklēt darbu citā valstī vai reģionā, ja zaudētu darbu darbinieku skaita samazināšanas dēļ;
- F. tā kā darba ņēmēju brīva kustība ir pozitīvs sociāli ekonomiskais piemērs gan ES, gan dalībvalstīm, kas ir ES integrācijas, ekonomiskās attīstības, sociālās kohēzijas, individuālo profesionālo prasmju pilnveidošanas, cīņas pret aizspriedumiem, rasismu un ksenofobiju atskaites punkts, un ar to var novērst ekonomiskās krīzes negatīvās sekas un labāk sagatavoties globālo pārmaiņu radītajiem uzdevumiem, iesaistot dialogā lēmumu pieņemšanas līmenī visas ieinteresētās puses un pilsonisko sabiedrību;
- G. tā kā darba ņēmēju mobilitātes veicināšana ir pozitīvs ieguldījums nodarbinātības mērķu sasniegšanā, kas izvirzīti stratēģijā „Eiropa 2020”; aicina Komisiju pamatiniciatīvās iekļaut darbaspēka mobilitāti un aicina dalībvalstis iekļaut darbaspēka un ģeogrāfiskās mobilitātes jautājumus, plānojot valstu stratēģijas un reformu programmas;
- H. tā kā nepietiekami elastīgi darba tiesību akti kavē darba ņēmēju mobilitāti Eiropā;
- I. tā kā saskaņā ar Komisijas 2008. gada 18. novembra paziņojumu mobilie darba ņēmēji no valstīm, kas pievienojās ES 2004. un 2007. gadā, pozitīvi ietekmējuši to dalībvalstu ekonomiku, kuras uzņēma mobilos darba ņēmējus;
- J. tā kā sabiedrības neseno attīstību rūpniecības pārmaiņu, globalizācijas, jaunu darba modeļu, demogrāfisko izmaiņu un transportlīdzekļu attīstības dēļ ir jāpanāk augstāks darba ņēmēju mobilitātes līmenis;
- K. tā kā nav konstatēta negatīva ietekme dalībvalstīs, kas nav piemērojušas pārejas posma pasākumus attiecībā uz to darba ņēmēju brīvu kustību, kuru izcelsmes valstis ir dalībvalstis, kas pievienojušas ES 2004. un 2007. gadā, tomēr vairākas dalībvalstis izlēmušas turpināt ierobežojumu piemērošanu savos darba tirgos attiecībā uz Rumānijas un Bulgārijas valstspiederīgajiem;
- L. tā kā, neskatoties uz ES tiesību aktiem un programmām, kas paredzētas darba ņēmēju brīvas pārvietošanās veicināšanai, joprojām pastāv ierobežojumi šīs pamatbrīvības pilnīgai īstenošanai (piemēram, sociāli, valodas, kultūras, tiesiski un administratīvi šķēršļi, nepietiekami izstrādātas atgriešanās politikas nostādnes, kuras neatbilst migrējošo darba ņēmēju vajadzībām, mobilitātes pieredzes nepietiekama atzīšana, grūtības, kas saistītas ar laulāto vai dzīvesbiedru nodarbinātību, kā arī kavēts diplomu un profesionālo kvalifikāciju atzīšanas process);
- M. tā kā ekonomikas krīzes laikā darba ņēmēju profesionālā un ģeogrāfiskā mobilitāte var palīdzēt samazināt bezdarbu, apvienojot darbaspēka piedāvājumu ar pieprasījumu, var veicināt darba vietu radīšanas iespējas, ekonomikas, sabiedrības un demogrāfisko rādītāju pielāgošanu strukturālajām pārmaiņām un var sekmēt ekonomikas izaugsmi un ES konkurētspēju, tādēļ uzskata, ka pašreizējās profesionālo kvalifikāciju atzīšanas procedūras ir liels šķērslis darba ņēmēju mobilitātei Eiropas Savienībā;
- N. tā kā šie ierobežojumi un šķēršļi ierobežo darba ņēmēju pamattiesības, sarežģī ES ekonomiku atveseļošanās procesu un var negatīvi ietekmēt produktivitāti, piemēram, veicinot nelegālu nodarbinātību, kā arī ēnu ekonomikas un darba ņēmēju ekspluatācijas pieaugumu;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- O. tā kā diskriminācija dzimumorientācijas dēļ ir aizliegta saskaņā ar Pamattiesību hartas 21. pantu;
- P. tā kā pašreizējā ekonomikas krīze ir negatīvi ietekmējusi mobilitāti un visvairāk skārusi pagaidu darbiniekus un nepilnas slodzes darba ņēmējus, un sievietes ir viena no visvairāk skartajām grupām;
- Q. tā kā saistībā ar darbinieku mobilitāti ES ir vērojamas izteiktas dzimumu atšķirības (vīrieši daudz biežāk nekā sievietes informē par pārcelšanos jauna darba vai amata pārcelšanas dēļ, attiecīgi 44 % salīdzinājumā ar 27 % ⁽¹⁾); tā kā ir nepieciešams labāk uzraudzīt mobilitātes parādību, pamatojoties uz datiem atkarībā no dzimuma,
1. uzsver, ka Komisijas ziņojumā COM(2008)0840 norādīti dalībvalstu īstenoti pastāvīgi pārkāpumi Direktīvas 2004/38/EK ieviešanā, kas ietekmē darba ņēmēju brīvu kustību, un šī situācija ir iemesls daudzām individuāli iesniegtām sūdzībām, lūgumrakstiem un vairāk nekā 40 jautājumiem, kurus uzdevis Parlaments un un kuru dēļ Komisija uzsākusi piecas pārkāpuma procedūras par šīs direktīvas nepareizu piemērošanu;
 2. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu COM(2010)0373, kurā raksturota un izskaidrota pašreizējā situācija attiecībā uz darba ņēmēju brīvu kustību, tomēr pauž nožēlu par konkrētu pasākumu un risinājumu trūkumu, lai novērstu mobilitātes problēmas;
 3. atzinīgi vērtē tādas Komisijas īstenotās iniciatīvas kā mobilitātes palielināšanas mehānisms *WO.M.EN* un aicina Komisiju paplašināt un uzlabot tādu projektu darbības jomu, ar kuriem paredzēts palielināt strādājošo sieviešu mobilitāti;
 4. aicina Komisiju arī turpmāk veicināt darbaspēka mobilitāti, izstrādājot ilgtermiņa visaptverošu, daudznozaru mobilitātes stratēģiju, ar ko pilnībā novērstu pašreizējos tiesiskos, administratīvos un praktiskos brīvas darba ņēmēju kustības ierobežojumus; pieprasa konsekventu, efektīvu un caurredzamu politiku, kuras uzmanības centrā ir darba tirgus prasības un ekonomikas tendences;
 5. aicina Komisiju veicināt darbaspēka mobilitāti, arī turpmāk plānojot un izstrādājot stratēģijas ar mērķi sniegt vienkāršotu informāciju par migrējošo darba ņēmēju tiesībām un tām mobilitātes priekšrocībām, kuras iegūst kopējais attīstības process un ES un tās dalībvalstu ekonomika; lai efektīvi īstenotu ES tiesību aktus, ir ārkārtīgi svarīgi informēt darba ņēmējus, viņu ģimenes locekļus un ieinteresētās puses par viņu tiesībām un iespējām, kā arī par pieejamiem rīkiem attiecībā uz brīvu pārvietošanos;
 6. uzskata, ka mobilitāti iespējams efektīvi veicināt tikai ar būtiskiem uzlabojumiem attiecībā uz dalībvalstu solidaritāti un kopīgo atbildību un ar skaidru reglamentējošo sistēmu, kas regulē legālo migrāciju;
 7. aicina dalībvalstis likvidēt šķēršļus darba ņēmēju mobilitātei, nodrošinot atbilstīgus pakalpojumus personām (no kurām lielākā daļa ir sievietes), kuras dodas līdzīvi saviem laulātajiem vai partneriem citā dalībvalstī, piemēram, kursus integrācijas atvieglošanai viņu jaunajā sociālajā un kultūras vidē, tostarp valodu un arodapmācības kursus;
 8. tomēr norāda, ka mobilitātei būtu jāpaliek brīvprātīgai; uzsver, ka ES līmenī vairāk jānovērš pieaugušās mobilitātes negatīvās blakusparādības, kas izraisa intelektuālā un jauniešu darbaspēka aizplūšanu, kā arī jānovērš negatīvā ietekme uz ģimenes kopību un bērniem, ja viens vai abi vecāki strādā ārvalstīs;

⁽¹⁾ Eurofound pētījums „Mobilitāte Eiropā — turpmākā virzība”.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

9. aicina dalībvalstis izveidot sadarbības mehānismus, lai nepieļautu tādu graužošu ietekmi uz ģimenēm, jo īpaši bērniem, kuru rada viņu nošķiršana no vecākiem un attālums starp viņiem;

Administratīvā vienkāršošana un tiesiskie aspekti

10. ņemot vērā Līgumu un spēkā esošo tiesību aktu noteikumus, atgādina, ka dalībvalstis ir atbildīgas par administratīvo procedūru vienkāršošanu attiecībā uz darba ņēmēju brīvas pārvietošanās īstenošanu, lai optimāli nodrošinātu minēto tiesību izmantošanu un novērstu nepamatotas, nevajadzīgas vai apgrūtinātas administratīvās procedūras, kas ierobežo minēto tiesību izmantošanu;

11. prasa Komisijai veicināt administratīvo praksi un administratīvās sadarbības pilnveidošanu, lai nodrošinātu sinerģiju starp valstu iestādēm;

12. mudina dalībvalstis izveidot efektīvākus saziņas kanālus starp migrējošajiem darba ņēmējiem un attiecīgajiem valsts dienestiem, lai darba ņēmēji būtu pilnībā informēti par savām tiesībām un pienākumiem;

13. uzsver, ka darba ņēmēju tiesības var īstenot tikai tad, ja ES migrējošais darba ņēmējs strādā legālu algotu darbu uzņēmējā dalībvalstī;

14. uzsver, ka darba ņēmējas, kas pārceļas uz ārzemēm, lai strādātu darbu saistībā ar bērnu vai vecāka gadagājuma cilvēku aprūpi kā bērnu pieskatītājas, *au-pair*, aukles vai kopējas, bieži vien ir nodarbinātas pie privātpersonām, piemēram, ģimenēs vai pie ģimenes locekļiem, un līdz ar to strādā bez līguma vai nelegāli un tādējādi bez tiesībām uz pabalstiem saistībā ar sociālo nodrošināšanu, veselības aprūpi utt.;

15. pauž bažas par to spēkā esošo direktīvu nepietiekamu transponēšanu un ieviešanu, kuras attiecas uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, jo īpaši par Direktīvu 2004/38/EK attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanas un uzturēšanās tiesībām, kā arī par apgrūtinātām administratīvām procedūrām un uzturēšanās papildu dokumentiem (darba atļaujām, dzīvesvietas izziņām), kuri neatbilst Direktīvas 2004/38/EK prasībām;

16. aicina Komisiju pilnībā izmantot savas Līgumos noteiktās privilēģijas, pastāvīgi un visaptveroši uzraugot Direktīvas 2004/38/EK īstenošanu, tostarp, ja vajadzīgs, izmantojot savas tiesības, lai uzsāktu pārkāpumu procedūras pret valstīm, kas nav izpildījušas prasības;

17. aicina dalībvalstis pārskatīt savus pārejas posma noteikumus par piekļuvi to darba tirgum, kuriem ilgtermiņā var būt negatīva ietekme uz tādām ES Līgumos iekļautām pamatvērtībām un pamattiesībām kā pārvietošanās brīvība, diskriminācijas aizliegums, solidaritāte un vienlīdzīgas tiesības; tādēļ atzinīgi vērtē vairāku dalībvalstu neseno lēmumu pilnībā atvērt savus darba tirgus dažām dalībvalstīm, kuras Eiropas Savienībai pievienojās 2004. gadā, un pauž nožēlu par nesensajiem likumdošanas priekšlikumiem citās dalībvalstīs ar mērķi mazināt tiesības darba ņēmējiem no dalībvalstīm, kuras ES pievienojās 2004. un 2007. gadā; aicina Komisiju izmeklēt, vai šāda politika nepārkāpj ES tiesību normas;

18. aicina Komisiju stiprināt pašreizējo tiesisko regulējumu attiecībā uz profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, kas izklāstīta Direktīvā 2005/36/EK;

19. aicina Komisiju pārskatīt Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulu (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā ⁽¹⁾, lai ņemtu vērā priekšlikumus, ko Eiropas Parlaments sniedz šajā rezolūcijā;

(1) OV L 257, 19.10.1968., 2. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

20. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis piemēro Briseles I regulu (Padomes Regula (EK) Nr. 44/2001) par piekritību un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās; uzsver Briseles I regulas nozīmi attiecībā uz sankcijām un soda naudām, ko piemēro par darba ņēmēju ekspluatāciju;

21. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis īsteno Direktīvu 2004/38/EK, nepieļaujot diskrimināciju, tostarp tādu, kas balstās uz dzimumorientāciju; atgādina Komisijai par iepriekšējiem aicinājumiem nodrošināt brīvu pārvietošanos visiem ES pilsoņiem un viņu ģimenēm neatkarīgi no viņu dzimumorientācijas;

Saikne ar citām politikām

22. norāda, ka darba ņēmēju brīvas pārvietošanās tiesības nevar aplūkot atrauti no citām tiesībām un ES pamatprincipiem un ka Eiropas sociālā modeļa un Eiropas Cilvēktiesību hartā garantēto tiesību ievērošana, kā noteikts ES Pamattiesību hartā, sniegs iespēju nodrošināt pienācīgas kvalitātes darbu, atbilstošus darba apstākļus, tostarp aizsardzību un darba drošību, tiesības uz sociālo nodrošinājumu, vienādu attieksmi, ģimenes dzīves un darba apvienošanu un pakalpojumu sniegšanas brīvību; uzsver, ka tiesības vēlēties vietējā, reģionālā un Eiropas līmeņa vēlēšanās ir šo tiesību būtisks elements, un aicina tās labāk īstenot; uzsver, ka var tikt zaudētas tiesības vēlēties izcelsmes dalībvalstu valsts līmeņa vēlēšanās, un uzskata, ka šim jautājumam jāpievērš lielāka uzmanība;

23. aicina Komisiju sagatavot pārskatu par šķēršļiem, ar kuriem saskaras Savienības darba ņēmēji, kas vēlas izmantot brīvas pārvietošanās tiesības, un to, kā šie šķēršļi dalībvalstīs tiek pārvarēti, lai novērtētu, vai šādu šķēršļu problēma tiek pienācīgi un efektīvi risināta;

24. aicina Komisiju pamatīgi izvērtēt dalībvalstu pašreizējo ekonomisko situāciju attiecībā uz darba tirgiem; aicina dalībvalstis labāk integrēt migrācijas politikas darbaspēka jomā, lai risinātu ar darbaspēka trūkumu saistītās problēmas un veicinātu iekšējo ražošanu;

25. atzinīgi vērtē Komisijas spēju savienot darba ņēmēju mobilitāti ar stratēģiju „Eiropa 2020” un uzskata, ka tam ir liela nozīme ES labklājības veicināšanā, radot sakārtotas un ilgtspējīgas darba vietas;

26. uzsver, ka ir būtiski saskaņot vienādu attieksmi pret darba ņēmējiem un darba tiesību pienācīgu aizsardzību ar spēkā esošajiem noteikumiem attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos un kolektīvajos līgumos; uzskata, ka „vienlīdzīga atalgojuma par vienu un to pašu darbu vienā un tajā pašā vietā” princips līdz ar dzimumu līdztiesību būtu jāpiemēro visā ES, lai novērstu algu un sociālo dempingu; uzsver, ka no tiesībām ieguvēji būs visi tikai tad, ja tās pienācīgi īsteno un piemēro; šajā nolūkā aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai brīva pārvietošanās nekad netiktu izmantota ar mērķi radīt atšķirīgu attieksmi un darba samaksu un sociālo dempingu;

27. uzskata, ka ES un dalībvalstu tiesību aktiem jābūt saskaņotākiem, lai novērstu visus šķēršļus darba ņēmēju brīvas pārvietošanās tiesību īstenošanā un izmantošanā;

28. prasa Komisijai un dalībvalstīm, ievērojot subsidiaritāti, garantēt pašreizējo tiesību aktu par diskriminācijas novēršanu pareizu īstenošanu, veikt praktiskus pasākumus, lai īstenotu vienādas attieksmes pret darba ņēmējiem principu, un cīnīties pret aizspriedumiem, rasismu un ksenofobiju;

29. mudina dalībvalstis un Komisiju pastiprināt ES politiku cīņai pret tiešu un netiešu diskrimināciju, ES migrējošo darba ņēmēju ekspluatāciju Eiropas Savienībā un viņu tiesību pārkāpšanu nepietiekamu valodas zināšanu dēļ un tādēļ, ka viņiem trūkst izpratnes par tiesību aktiem attiecībā uz viņu nodarbinātību uzņēmējā dalībvalstī;

30. mudina par darba tirgus uzraudzību atbildīgās dalībvalstu iestādes pievērst vairāk uzmanības mobilo darba ņēmēju tiesību aizsardzībai, jo īpaši viņus vairāk izglītojot un informējot par darba tiesībām;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

31. uzskata, ka iepriekš jāizskata dalībvalstu tiesību aktos izdarītie grozījumi saistībā ar sociālo drošību, aprūpes sistēmu un nodokļu politiku, lai noteiktu, kā šie grozījumi ietekmēs darba ņēmēju brīvu pārvietošanos; tādēļ aicina ieviest prasību veikt pārrobežu ietekmes novērtējumu, sniedzot detalizētu informāciju par pārvietošanās brīvībai radītajiem šķēršļiem;
32. norāda, ka palielināta darbinieku mobilitāte arī prasa aktīvi iesaistīt sociālos partnerus, lai attiecīgajiem darba ņēmējiem, jo īpaši pagaidu darbiniekiem, kas strādā ārzemēs, nodrošinātu pietiekamu un efektīvu informāciju, atbalstu un aizsardzību attiecībā uz viņu sociālajām un darba tiesībām;
33. uzskata – lai efektīvi ieviestu visas politikas nostādnes, kas risina darba ņēmēju brīvas pārvietošanās jautājumus, ir jārīkojas saskaņoti, jo īpaši attiecībā uz iekšējā tirgus izveides pabeigšanu, sociālās nodrošināšanas sistēmu saskaņošanu, tiesībām uz papildu pensiju, darba ņēmēju aizsardzību, pārrobežu veselības aprūpi, izglītību un profesionālo apmācību, pasākumiem nodokļu jomā, piemēram, pasākumiem, kas paredzēti, lai izvairītos no dubultās aplikšanas ar nodokli, kā arī attiecībā uz diskriminācijas novēršanu;
34. uzsver, ka darba ierobežojumi ir šķērslis iekšējā tirgus darbībai un ka ekonomikas krīze norāda uz nepieciešamību veicināt brīvu darbaspēka pārvietošanos;
35. atkārtoti norāda — lai novērstu pretrunas ES iekšējā tirgus jomā, nodarbinātības nolūkā dalībvalstīm ir jānodrošina priekšrocības Savienības pilsoņiem, un tās var sniegt priekšrocības tiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri piesakās uz augsti kvalificētām darba vietām, kā noteikts Padomes 2009. gada 25. maija Direktīvā 2009/50/EK par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos⁽¹⁾; uzsver, cik svarīgi ir noraidīt pieteikumus ES zilajai kartei darba tirgus nozarēs, kuros piekļuve darba ņēmējiem no citām dalībvalstīm ir ierobežota, pamatojoties uz pārejas posma noteikumiem;
36. aicina Eiropas un valstu iestādes savstarpēji vairāk saskaņot darbību, lai labāk informētu pilsoņus un sniegtu viņiem palīdzību, un uzraudzītu, kā darba ņēmēju brīvas pārvietošanās tiesības tiek īstenotas praksē un kā cilvēki tās izmanto, lai paātrinātu darbaspēka mobilitātes īstenošanu;
37. uzskata, ka atbilstošas sociālās nodrošināšanas sistēmas ievērojami atvieglo darba ņēmēju ģeogrāfisko un profesionālo mobilitāti un ka mobilo darba ņēmēju sociālā integrācija, kā arī no darba ārvalstīs atgriezušos darba ņēmēju sociālā reintegrācija jāiekļauj darbaspēka mobilitātes politikā; šajā sakarībā uzsver, ka iepriekš iegūtu tiesību atzīšanai un lielākai izpratnei par atsevišķu dalībvalstu sistēmu atšķirībām ir bijusi būtiska nozīme un ka šāda pieeja ir jāturpina;
38. aicina dalībvalstis risināt mobilo darba ņēmēju fiktīvas pašnodarbinātības problēmu; uzsver, ka ir nepieciešams nodrošināt darba ņēmējiem tiesības un aizsardzību;
39. aicina Komisiju un dalībvalstis apkarot ksenofobiju pret visiem ES darba ņēmējiem, paredzot integrācijas un informēšanas līdzekļus un veicinot saprašanos, kultūras daudzveidību un cieņu tajās dalībvalstīs, kas uzņem mobilos darba ņēmējus;
40. uzsver – lai efektīvi īstenotu darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, vajadzīga Eiropas un dalībvalstu iestāžu saskaņota rīcība, atvieglojot un vienkāršojot ar šīm tiesībām tieši saistītas administratīvās procedūras, piemēram, transportlīdzekļu reģistrācijas pārsūtīšanu un medicīnisko datu pieejamības garantēšanu, plašas datubāzes nodrošināšanu par pašreizējās veselības aprūpes praktizējošo ārstu darbības kompetenci, izvairīšanos no dubultas aplikšanas ar nodokli, skaidrus noteikumus attiecībā uz medicīnisko izdevumu kompensāciju utt.;

(1) OV L 155, 18.6.2009., 17. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

41. uzskata, ka ir būtiski sniegt migrējošajiem darba ņēmējiem iespēju izmantot pārnesamas sociālās drošības tiesības, nodrošinot, ka darba ņēmēji gūst labumu no iegūtajām privilēģijām;

42. uzskata, ka MVU var veicināt ekonomikas atveseļošanu un attīstību, jo ir jaunu darba vietu radīšanas galvenais avots; tādēļ atkārtoti norāda, ka vajadzīga ES līmeņa atbalsts un attīstīt MVU (piemēram, izmantojot mikrofinansēšanas instrumentu „Progress”), jo īpaši ar aktīvu darbaspēka politiku un profesionālās izglītības un mācību programmām;

43. aicina pierobežu reģionus apsvērt iespēju slēgt līgumus ar mērķi veicināt pārrobežu darbaspēka mobilitāti, lai šie reģioni varētu izmantot savstarpējas (izdevīgas) priekšrocības;

Brīvas pārvietošanās veicināšanas pasākumi

44. aicina dalībvalstis novērst pašlaik spēkā esošos pagaidu ierobežojumus, ko piemēro attiecībā uz darba ņēmēju brīvu pārvietošanos no dalībvalstīm, kas pievienojās ES 2004. un 2007. gadā; uzskata, ka šie ierobežojumi rada dubultstandartus, kavē produktivitāti un diskriminē Eiropas Savienības iedzīvotājus, un aicina efektīvi ieviest atvieglojumu klauzulu visā Savienībā;

45. uzskata, ka darbaspēka mobilitāte Eiropas Savienībā ir būtiska, lai panāktu ekonomikas atveseļošanu un sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus; līdz ar to mudina dalībvalstis, kuras vēl joprojām piemēro darba tirgus ierobežojumus attiecībā uz Rumānijas un Bulgārijas pilsoņiem, šos ierobežojumus atcelt līdz 2011. gada beigām saskaņā ar termiņu, ko paredz Pievienošanās līgums;

46. aicina kompetentās valstu iestādes sadarboties ciešāk un efektīvāk, pārbaudot darba līgumu atbilstību valsts un ES tiesību aktiem; norāda, ka ir jāgarantē dalībvalstu savstarpēja palīdzība un informācijas apmaiņa pārkāpumu gadījumā; aicina Komisiju pārraudzīt šo procesu;

47. aicina valsts iestādes un visas ieinteresētās puses darīt visu iespējamo, lai paaugstinātu darba ņēmēju informētības līmeni par viņu tiesībām un dažādiem instrumentiem (darba tiesībām, koplīgumiem, rīcības kodeksiem, sociālās apdrošināšanas noteikumiem), kas regulē viņu darba attiecības, kā arī darba un dzīves apstākļus;

48. pauž nožēlu par darba inspekciju skaita samazināšanos visā ES; uzsver, ka efektīvas kontroles ir būtisks elements, ar ko nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi un vienlīdzīgus konkurences apstākļus; aicina dalībvalstis palielināt darba inspekciju skaitu un nodrošināt darba inspekcijām pietiekamus resursus; aicina Komisiju uzlabot sadarbību un koordināciju starp darba inspekcijām;

49. uzskata, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai ES mobilo darba ņēmēju bērniem nerastos grūtības saistībā ar viņu valstspiederību vai pilsonību par viņu vecāku izvēli attiecībā uz darbu, un ka būtu pienācīgi jāizpēta mobilo darba ņēmēju bērnu konkrētās vajadzības, lai nodrošinātu efektīvu politisko reakciju;

50. uzsver, ka dalībvalstīm būtu jāuzlabo to bērnu situācija, kurus atstājuši vecāki, un jāpalīdz viņiem normāli attīstīties, iegūt izglītību un baudīt pienācīgu sabiedrisko dzīvi;

51. pauž bažas par pieaugošo piespiedu darba apjomu ES, kas dažās jomās ir cieši saistīts ar organizēto noziedzību; uzsver, ka piespiedu darbam jāpiešķir galvenā prioritāte EIROPOLA un EUROJUST darbībās; prasa dalībvalstīm kopīgi pielikt lielākas pūles, lai kontrolētu piespiedu darbu, nodrošinātu kriminālvajāšanu un sodīšanu par to, un nodrošināt, ka par to ir paredzēts kriminālsods; uzsver, ka ir jāveic pasākumi, kas nodrošina no piespiedu darba cieetušo upuru aizsardzību;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

52. aicina Komisiju izpētīt un publiskot gan darbaspēka mobilitātes pozitīvo ietekmi uz uzņēmējvalsti, mītnes valsti un ES no sociālekonomiskā un ģeogrāfiskās kohēzijas viedokļa, gan tās trūkumus, uzsverot šādas sekas: ekonomiskus zaudējumus, nedeklarēta darba pieaugumu, sliktus darba apstākļus neskaidras juridiskās situācijas dēļ, ja ir ieviesti pagaidu pasākumi, ES pilsoņu zināšanu trūkumu un rezultātus dalībvalstu novēlotas rīcības dēļ attiecībā uz ES 2004.–2007. gada integrācijas viļņa darba ņēmēju integrāciju; aicina gan Komisiju, gan dalībvalstis jebkurā pašreizējā dalībvalstī vai turpmākā kandidātvalstī izvairīties īstenot pasākumus, kuri ierobežo strādājošo brīvu pārvietošanos un negatīvi ietekmē ES darba tirgu konkurētspēju;

53. mudina Komisiju ievērot savas iniciatīvas, kas vērstas uz jauniešu ģeogrāfiskās mobilitātes veicināšanu ar mācīšanās mobilitātes sistēmām, izmantojot visas saistībā ar šo jautājumu izstrādātās programmas;

54. atzinīgi vērtē Komisijas plānu izveidot tādu regulāru sistemātisku novērtējumu par ilgtermiņa piedāvājumu un pieprasījumu ES darba tirgos līdz 2020. gadam, kurš sadalīts pa nozarēm, profesijām, kvalifikācijas līmeņiem un valstīm, un stingri ierosina saskaņot starp dalībvalstīm darba un izglītības politikas virzienus, lai sasniegtu mērķus, kas noteikti stratēģijā „Eiropa 2020” attiecībā uz darbavietu izveidi un tādu turpmāku netiešu ierobežojumu novēršanu, kuri varētu kavēt pārvietošanās brīvības tiesību izmantošanu, piemēram, citu ES valstu diplomu neatzīšana; plānā skaidri jānorāda darbaspēka nepietiekamība ES istermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā;

55. aicina izveidot un īstenot atbilstīgus mērķus, lai novērstu joprojām pastāvošo diskrimināciju un negatīvos stereotipus, piemēram, tos, kas ietekmē darba ņēmējus no Austrumeiropas un Dienvideiropas, un lai veicinātu darba ņēmēju integrāciju, īstenojot viņu tiesības uz pārvietošanās brīvību uzņēmējvalsts sabiedrībā;

56. aicina visu līmeņu iestādes nodrošināt atbalstu šai politikai un veicināt informētību par mobilitātes iespējām un priekšrocībām, īpaši darba uzsācēju vidū, uzsverot Komisijas lomu koordinēšanā;

57. uzskata, ka dalībvalstīm būtu jāveicina diplomu un kvalifikāciju atzīšana un jāieievieš to vispārīgi kritēriji, jo tas ļoti bieži ir grūtību iemesls cilvēkiem, kuri meklē darbu kādā dalībvalstī ārpus savas izcelsmes valsts;

58. pauž nožēlu par dalībvalstu politikas virzieniem, kas aktīvi mudina citus ES pilsoņus pamest šo dalībvalsti; aicina Komisiju pārbaudīt, vai šādi politikas virzieni nepārkāpj tiesības uz brīvu pārvietošanos;

Nodarbinātības dienesti un darba ņēmēju informēšana

59. atzīst un uzsver valsts nodarbinātības dienestu nozīmi (jo īpaši EURES sistēmu un tīklu) darbaspēka mobilitātes veicināšanā ES, sevišķi pārrobežu reģionos, sniedzot informāciju par vakantajām darba vietām, tiesībām un pienākumiem saistībā ar migrāciju, tostarp imigrāciju, un saistībā ar pierobežas darbu, kā arī informāciju par izglītības un profesionālās apmācības iespējām, kā arī darba un dzīves apstākļiem; uzsver sociālo partneru īpašo lomu darbinieku konsultēšanā par pārrobežu partnerību; uzsver, ka EURES jāpaliek taisnīgas mobilitātes veicināšanas līdzeklim, un tādēļ aicina Komisiju turpināt nodrošināt finanšu resursus, lai atbalstītu sociālo partneru darbu pierobežas reģionos;

60. aicina attīstīt EURES institucionālās iespējas un tā nostiprināšanu kā centralizētu instrumentu, ar ko veicināt darba ņēmēju un viņu ģimeņu mobilitāti;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

61. pauž bažas par finansējuma samazināšanu *EURES* padomniekiem; aicina izstrādāt ilgtermiņa stratēģiju, kas nodrošinātu, ka *EURES* un tā personāls var efektīvi veikt savus pienākumus, un norāda, ka tas ir iespējams vienīgi tad, ja palielina finansējumu;
62. aicina Komisiju un dalībvalstis veikt vajadzīgos pasākumus, lai sadarbību starp *EURES* un attiecīgajām valsts iestādēm padarītu produktīvāku un efektīvāku;
63. mudina dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju popularizēt *EURES* pilsoņu vidū, nodrošinot attiecīgo dokumentāciju un konsultācijas par tā izmantošanu ar publisko nodarbinātības centru starpniecību, kā arī organizējot sanāksmes, lai veicinātu mobilitāti augstākās izglītības sistēmā;
64. uzskata, ka būtu jāuzlabo kārtība, kādā ES darba ņēmēji saņem informāciju par priekšrocībām, tiesībām un pienākumiem, kas saistīti ar darbaspēka mobilitāti; aicina Komisiju saskaņot savas darbības ar valstu iestādēm un attīstīt saikni starp *EURES* un *SOLVIT* problēmu risināšanas tiešsaistes tīkliem, lai uzlabotu to pakalpojumu kvalitāti, kas tiek sniegti pilsoņiem, kuri izmanto savas tiesības uz mobilitāti; aicina Komisiju un dalībvalstis nodibināt daudzvalodu konsultāciju aģentūras ES migrējošiem darba ņēmējiem, jo īpaši vietās, kurās ir nodarbināti daudzi no šiem darba ņēmējiem;
65. uzsver, ka, popularizējot aktīvās nodarbinātības politikas virzienus, būtu jāpiešķir augsta prioritāte informācijai par mācību un profesionālās sagatavotības programmām, kas pieejamas visā ES;
66. prasa nostiprināt Padomes 1991. gada 14. oktobra Direktīvas 91/533/EEK par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem (tā sauktā „Informācijas direktīva”) (1) īstenošanu attiecībā uz minimālo informāciju, kas darba ņēmējiem jāsaņem no darba devējiem par savām darba attiecībām, tostarp visām tiesību normām, kas attiecas uz viņu nodarbinātības situāciju uzņēmējvalstī;
67. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm veicināt sociālo partneru aktīvu iesaisti, lai nodrošinātu migrējošo darba ņēmēju tiesību praktisku īstenošanu un stiprināšanu;
68. uzsver, ka darba ņēmējiem ir jāsadarbojas ar darba devējiem *EURES* tīklā;
69. aicina uz plašāku dialogu un sadarbību starp valsts un reģionālajām iestādēm, jo tās parasti ir pirmais informācijas avots daudziem pilsoņiem to tuvuma un pilsoņu vajadzību pārzināšanas dēļ, kā arī aicina uz sociālo partneru lielāku iesaisti;
70. aicina dalībvalstis stingrāk uzraudzīt nodarbinātības aģentūru darbības, lai nodrošinātu, ka netiek pārkāptas mobilo darba ņēmēju tiesības vai netiek pieviltas viņu cerības, kas var kavēt darba ņēmēju pārvietošanās brīvību un negatīvi ietekmēt viņu sociālo drošību;
71. aicina Komisiju un dalībvalstis uzraudzīt situāciju aģentūrās un organizācijās, kas piedāvā darbu strādājošiem no citām dalībvalstīm, un atklāt iespējamās nelegālas vai slēptas darba vietas vai aģentūras, vai organizācijas, kas piedāvā fiktīvu darbu;
72. uzsver, ka darba ņēmēju pārvietošanās brīvības īstenošanas kontekstā darba devējiem vajadzētu būt pienākumam nodrošināt ārvalstu darba ņēmējus ar informāciju par darba ņēmēju tiesībām attiecīgajā nodarbinātības valstī; turklāt dalībvalstīs ir jāizveido daudzvalodu konsultāciju aģentūras migrējošiem darba ņēmējiem;

(1) OV L 288, 18.10.1991., 32. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

73. aicina Komisiju iesniegt paziņojumu par nodokļu ietekmi uz darba ņēmējiem, kurš sagatavots šīs direktīvas darbības jomā, lai nodrošinātu labāku izpratni par tādiem būtiskiem jautājumiem un iespējamus risinājumus tiem, kas var kavēt darba ņēmēju mobilitāti vai atturēt no tās;

Prasmju un zināšanu iegūšana konkurētspējas paaugstināšanai

74. lai nodrošinātu un uzlabotu Eiropas konkurētspēju, galvenā prioritāte jāpiešķir ieguldījumiem formālajā un neformālajā izglītībā, profesionālajā apmācībā, darba pieredzes apmaiņā un saskaņotā rīcībā darbaspēka mobilitātes procesa paātrināšanai;

75. uzskata, ka ir jānostiprina aktīva darba tirgus politika un jo īpaši profesionālā apmācība un mūžizglītība, jo tās veicina darbaspēka mobilitātes palielināšanos, veicina pāreju strukturālā bezdarba laikā un dod iespēju darba ņēmējiem pielāgoties pārmaiņām darba tirgū;

76. atzinīgi vērtē Komisijas pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā” un „Jaunu prasmju un darbavietu programmas” uzsākšanu, kā arī īpaši atzinīgi vērtē izmēģinājuma projektu „Tavs pirmais EURES darbs” un ierosināto iniciatīvu Eiropas kvalifikāciju apliecības izveidei;

77. atzinīgi vērtē jauniešu apmācību prasmēm, kas nepieciešamas, strādājot un dzīvojot citās valstīs; uzskata, ka cilvēkiem ir tiesības dzīvot un strādāt valstī pēc savas izvēles;

78. uzskata, ka prasmes un zināšanas, kas atbilst īpašajām valsts, reģionālajām vai vietējām vajadzībām, veicinās darba ņēmēju mobilitāti, un aicina Komisiju izveidot ceļvedi par prasmju pieprasījumu un vidēja un ilgtermiņa novērtējumu attiecībā uz nākotnes darbavietām, kad ir iespējams nodrošināt atbilstmi starp prasmju pieprasījumu un piedāvājumu, kā arī attiecībā uz vidēja un ilgtermiņa prognozēm par darbaspēka nepietiekamību noteiktās profesijās, kura var rasties demogrāfisko izmaiņu un iedzīvotāju novecošanās dēļ;

79. uzskata, ka darbaspēka mobilitāte ir divu veidu process; no vienas puses, tā ļauj uzkrāt prasmes un zināšanas ar visu veidu izglītību, lai sagatavotu aktīvos iedzīvotājus, kuri saskaras ar konkurenci, meklējot jaunu darbu, un, no otras puses, mobilie darba ņēmēji var uzlabot savas prasmes un zināšanas ar darbaspēka mobilitātes starpniecību, jo viņi jaunajā darba vietā uzkrāj vairāk praktiskas pieredzes un zināšanu;

80. uzskata, ka mobilitāte jo īpaši ir jāveicina profesionālās sagatavotības jomā, jo šai jomā joprojām pastāv trūkumi; uzsver tādu programmu kā Leonardo nozīmi un aicina dalībvalstis un profesionālajā sagatavošanā iesaistītos uzņēmumus vairāk izmantot tās un veicināt to izmantošanu;

81. turklāt pauž cerību, ka mobilo darba ņēmēju jaunā kompetence, ko viņi ieguvuši pārvietošanās gaitā, tiks apstiprināta un tādējādi viņu palielinātais individuālais potenciāls tiks atzīts, un uzlabosies viņu ilgtermiņa profesionālās integrācijas iespējas;

82. uzskata, ka uzmanība jāvērs ne tikai uz jauniem darba ņēmējiem un ka vajadzīgas tādas mērķtiecīgas stratēģijas dažādu kategoriju darba ņēmēju brīvas pārvietošanās veicināšanai un atvieglošanai, kuru pamatā ir darba ņēmēju specifiskās īpašības (vecums, dzimums, prasmes, piederība mazāk aizsargātām un minoritāšu grupām) un vajadzības, lai mobilitāte varētu kļūt par iespēju visu kategoriju darba ņēmējiem;

83. aicina dalībvalstis izstrādāt mūžizglītības un profesionālās apmācības stratēģijas, ņemot vērā darba tirgu attīstību, un nodrošināt tālāk nododamas prasmes, ko var piemērot plašākā ģeogrāfiskā un zināšanu kontekstā, ar mērķi pieskaņot prasmes darbu piedāvājumam;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

84. aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties, lai sasniegtu augstāku saskaņotības līmeni skolu un universitāšu mācību programmās un izglītības sistēmās ES, vienkāršojot diplomu savstarpējo atzīšanu, nolūkā arī veicināt izglītības kvalifikāciju savstarpējo atzīšanu, kas ir būtiski; tomēr uzsver, ka tā atšķiras no regulēto profesiju kvalifikāciju atzīšanas, lai gan kopumā tas vēlētos liberalizētāku piekļuvi šīm profesijām; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka tiek noslēgts arvien lielāks skaits pārrobežu sadarbības līgumu starp koledžām un augstskolām, un aicina dalībvalstis atbalstīt šādu virzību;

85. mudina dalībvalstis veicināt mazo un vidējo uzņēmumu dalību mūžizglītībā, nodrošinot stimulus saviem attiecīgajiem darbiniekiem vai darba devējiem, īpaši uzsverot valodu un jaunu tehnoloģiju apguvi saskaņā arī ar darba tirgus prasībām, jo lielākā daļa Eiropas darbaspēka ir nodarbināta MVU, un tādējādi tas kļūs konkurētspējīgāks un tiks stiprināta arī mobilitāte, lai novērstu problēmas aizpildīt darba vakances vairākās dalībvalstīs;

86. uzskata, ka ir jāuzlabo sinerģija starp programmām, kuru mērķis ir veicināt studentu un arodizglītībā iesaistītu personu, un stažieru brīvu pārvietošanos, un programmām, kas paredzētas darba ņēmēju brīvas pārvietošanās veicināšanai;

87. mudina dalībvalstis ar Komisijas un sociālo partneru palīdzību radīt sistēmas valodas apguves atbalstam un arī uzņēmējvalsts kultūras tradīciju mācīšanai migrējošo darba ņēmēju ģimenēm, īpaši ņemot vērā, ka šie faktori turpina kavēt Eiropas Savienības pilsoņu mobilitāti;

88. uzskata, ka valodu nepietiekama pārvaldīšana (jo īpaši attiecībā uz pieaugušajiem) joprojām ir būtisks darbaspēka mobilitātes šķērslis un var novest pie nedeklarētas nodarbinātības pieauguma; aicina dalībvalstis aktīvi veicināt svešvalodu mācīšanu un izvērst to visu kategoriju skolās un aicina Komisiju izrādīt centienus šīs jomas veicināšanā;

*

* * *

89. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Pakalpojumu direktīvā paredzētais savstarpējās izvērtēšanas process

P7_TA(2011)0456

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par Pakalpojumu direktīvā paredzēto savstarpējās izvērtēšanas procesu (2011/2085(INI))

(2013/C 131 E/05)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 9., 49. un 56. pantu,

— ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Perspektīvā: funkcionālāks pakalpojumu vienotais tirgus — pamatojoties uz rezultātiem, kas gūti Pakalpojumu direktīvā paredzētajā savstarpējās izvērtēšanas procesā” (COM(2011)0020), un pievienoto Komisijas dienestu darba dokumentu „Par Pakalpojumu direktīvā paredzēto savstarpējās izvērtēšanas procesu” (SEC(2011)0102),

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Akts par vienoto tirgu — divpadsmit mehānismi, kā veicināt izaugsmi un vairopt uzticēšanos” (COM(2011)0206),
 - ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Ceļā uz aktu par vienoto tirgu” (COM(2010)0608),
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 10. marta secinājumus par funkcionālāku pakalpojumu vienoto tirgu — Pakalpojumu direktīvā paredzēto savstarpējās izvērtēšanas procesu,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā tā 2011. gada 6. aprīļa rezolūciju par pārvaldību un partnerību vienotajā tirgū ⁽³⁾,
 - ņemot vērā tā 2011. gada 15. februāra rezolūciju par Pakalpojumu direktīvas 2006/123/EK īstenošanu ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, kā arī Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinumu (A7-0324/2011),
- A. tā kā pakalpojumi joprojām veido tikai apmēram vienu piekto daļu no kopējās ES iekšējās tirdzniecības, taču vairāk nekā divas trešdaļas no ES IKP un nodarbinātības;
- B. tā kā darbības, uz ko attiecas Pakalpojumu direktīva, aptver apmēram 40 % no ES IKP un darba vietām, bet tā kā minētās darbības ir arī ļoti svarīgs līdz šim neizmantots potenciāls ekonomikas izaugsmei un darba vietu radīšanai Eiropas Savienībā, ņemot vērā to, ka iekšējā tirgū joprojām pastāv daudzi šķēršļi attiecībā uz pakalpojumu tirdzniecību;
- C. tā kā pakalpojumi veicina dalībvalstu tautsaimniecības attīstību, radot darba vietas, izaugsmi un inovācijas, un tā kā, ņemot vērā pašreizējo ekonomikas un finanšu krīzi, vajadzība pēc veiksmīgi funkcionējoša un integrēta iekšējā pakalpojumu tirgus tādējādi ir vēl lielāka, kas ir arī nosacījums ekonomikas atlabšanai;
- D. tā kā Pakalpojumu direktīva ir instruments Eiropas Savienības izaugsmei un tā kā tās pilnīga un pareiza īstenošana ir iekļauta stratēģijā „Eiropa 2020” un Vienotā tirgus aktā,
- E. tā kā laikus veikta un pareiza Pakalpojumu direktīvas transponēšana ir bijis izaicinājums dalībvalstu pārvaldēm, tā ir vajadzīgs un stingrs pamats administratīvās sadarbības attīstībai dalībvalstu starpā;
- F. tā kā Eiropas Komisijai saistībā ar izskatīšanas procesu ir ziņots par gandrīz 34 000 prasību,

Ievads

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par Pakalpojumu direktīvā paredzēto savstarpējās izvērtēšanas procesu un atzīst to ievērojamo darbu, ko paveikusi Komisija un galvenokārt dalībvalstu pārvaldes iestādes, tostarp vietējās un reģionālās pārvaldes;

⁽¹⁾ OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.

⁽²⁾ OV L 255, 30.9.2005., 22. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0144.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0051.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

2. uzsver, ka funkcionējošs vienotais pakalpojumu tirgus ir priekšnoteikums izaugsmes, nodarbinātības un inovācijas radīšanai Eiropā un Eiropas konkurētspējas saglabāšanai pasaules līmenī;
3. norāda, ka nav pilnībā izmantots vienotā pakalpojumu tirgus kopējais potenciāls, ņemot vērā, ka dalībvalstīs tirgus ierobežojumu dēļ tikai neliela MVU daļa sniedz pārrobežu pakalpojumus;
4. uzskata, ka pirmā prioritāte, lai izveidotu vienotu pakalpojumu tirgu, ir Pakalpojumu direktīvas pilnīga īstenošana visās dalībvalstīs un darbaspējīgu vienoto kontaktpunktu izveide;
5. tādēļ aicina apsvērt informācijas nodrošināšanu vienotajos kontaktpunktos gan angļu, gan vietējā valodā, kas būtu ieguvums pakalpojumu sniedzējiem un lietotājiem no citām dalībvalstīm, un to, vai pakalpojumu sniedzēji un lietotāji varētu izmantot elektronisko parakstu;
6. uzsver, ka savstarpējā izvērtēšana ir ļāvusi novērtēt pakalpojumu iekšējo tirgu pēc direktīvas īstenošanas, īpaši attiecībā uz 9., 15., un 16. panta prasībām.

Savstarpējā izvērtēšanas procesā gūtā pieredze

7. norāda uz Pakalpojumu direktīvas 39. panta nenoteiktību, nosakot precīzus mērķus savstarpējam izvērtēšanas procesam; atzīmē, ka ieinteresēto pušu starpā bija dažāda izpratne un gaidas attiecībā uz tās mērķiem un rezultātiem;
8. norāda, ka savstarpējā izvērtēšana tika organizēta pēc Pakalpojumu direktīvas noteikumu transponēšanas termiņa beigām; uzsver, ka Pakalpojumu direktīvas īstenošanu nevajadzētu jaukt ar savstarpējās izvērtēšanas īstenošanu;
9. pauž nožēlu par kavēšanos īstenot Pakalpojumu direktīvu dažās dalībvalstīs un uzskata, ka tas ietekmēja savstarpējās izvērtēšanas procesu;
10. uzskata, ka, lai gan savstarpējās izvērtēšanas procesa grafiks bija saspringts, tas palīdzēja uzturēt virzību pēc šīs direktīvas īstenošanas;
11. uzskata, ka savstarpējās izvērtēšanas process ir izrādījies noderīgs pasākums, jo ļāva Eiropas Komisijai un dalībvalstīm labāk izprast katrā dalībvalstī vēl pastāvošos šķēršļus un situāciju; atzīmē, ka šis process ļāva dalībvalstīm saņemt atsauksmes par savu politikas izvēli un palīdzēja veicināt labāko praksi, kā arī palielināja īstenošanas rezultātu pārredzamību;
12. aicina dalībvalstis un Komisiju sākt dialogu par pieļaujamiem un nepieļaujamiem šķēršļiem;
13. uzskata, ka savstarpējās izvērtēšanas process bija izšķirīgs, lai precizētu konkrētas neskaidrības, kas joprojām valda saistībā ar pakalpojumu sniegšanu valsts un pārrobežu līmenī, piemēram, profesionālās kvalifikācijas savstarpēja atzīšana un apdrošināšanas pienākums attiecībā uz pārrobežu pakalpojumu sniedzējiem; uzsver to, ka šis process galu galā palīdzēja novērtēt, vai katrā dalībvalstī īstenošanas pasākumi tika veikti saskaņā ar Pakalpojumu direktīvu;
14. uzsver „kopu diskusijas” kā galveno savstarpējās izvērtēšanas elementu; atzinīgi vērtē sadarbības un savstarpējās uzticības garu, kas valdīja diskusiju laikā;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

15. uzskata, ka savstarpējās izvērtēšanas īstenošana ir veicinājusi „Eiropas gara” attīstību valsts pārvaldes iestādēs un ļāvusi dalībvalstu pārvaldes iestādēm labāk iepazīt citai citu; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka savstarpējās izvērtēšanas procesā gūtās zināšanas un pieredze tiek saglabāta un izmantota pakalpojumu vienotā tirgus uzlabošanai;

16. norāda, ka ieinteresēto pušu iesaistīšana savstarpējās izvērtēšanas procesā bija ierobežota; apliecina, ka zināma konfidencialitāte bija svarīgs nosacījums, lai radītu savstarpēju uzticību starp dalībvalstīm; tomēr pauž nožēlu, ka ieinteresētajām pusēm netika regulāri sniegta atgriezeniskā saite par procesu;

17. apzinās administratīvās izmaksas, ko radīja šis savstarpējās izvērtēšanas process, īpaši tajās dalībvalstīs, kur šajā procesā bija iesaistītas reģionālā līmeņa iestādes;

Rezultāti un turpmākie pasākumi iekšējā pakalpojumu tirgus darbības uzlabošanai

18. uzskata, ka Pakalpojumu direktīvā paredzētais savstarpējās izvērtēšanas process ir svarīgs instruments, lai noteiktu turpmākās iniciatīvas, kuru mērķis ir uzlabot iekšējā pakalpojumu tirgus darbību; atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir ierosinājusi virkni pasākumu, lai turpinātu attīstīt impulsu, kas gūts īstenošanas laikā un savstarpējās izvērtēšanas posmos;

19. mudina Komisiju arī turpmāk informēt Parlamentu par panākumiem un rezultātiem dialogā ar dalībvalstīm par Pakalpojumu direktīvas īstenošanu; aicina Komisiju nepieciešamības gadījumā veikt papildu izpildes pasākumus;

20. ar nepacietību gaida izziņotā ekonomiskā novērtējuma par Pakalpojumu direktīvas īstenošanu un tās ietekmi uz pakalpojumu tirgus darbību rezultātus; pauž cerību, ka minētais novērtējums ļaus noteikt direktīvas patieso ietekmi uz ekonomisko darbību un nodarbinātību; aicina Komisiju šā uzdevuma veikšanas laikā nodrošināt maksimālu pārredzamību un iesniegt Parlamentam iegūtos datus, tiklīdz tie būs pieejami;

21. atzinīgi vērtē iekšējā tirgus veikspējas pārbaudes iniciatīvu un pauž cerību, ka šis pasākums būtiski uzlabos praktisko izpratni par to, kā tiek piemēroti dažādi ES tiesību akti un kā tie mijiedarbojas reālajā dzīvē; uzskata, ka veikspējas pārbaude būtu jāveic, ņemot vērā vienotā tirgus lietotāju viedokli;

22. aicina Komisiju veikspējas pārbaudes iniciatīvā cieši iesaistīt Eiropas Parlamentu;

23. prasa novērst atlikušos regulatīvos šķēršļus, piemēram, nosacījumus par rezervētajām darbībām, apdrošināšanas pienākumu, prasības attiecībā uz juridisko formu un kapitāla īpašumtiesībām; aicina Komisiju īpašu uzmanību pievērst tam, lai atceltu nepamatotas vai nesamērīgas prasības, tādējādi nodrošinot vienmērīgu vienotā tirgus darbību;

24. pauž nožēlu, ka agrāk nav veikti pasākumi jomās, attiecībā uz kurām jau sen zināms, ka tajās pastāv problēmas;

25. pauž nožēlu, ka Komisija nav noteikusi kritērijus, kā izraudzīties konkrētus prasību veidus attiecībā uz mērķtiecīgām darbībām; aicina Komisiju paskaidrot, kāpēc citas Pakalpojumu direktīvas 15. pantā minētās prasības, piemēram, prasības par minimālo darbinieku skaitu un fiksētiem minimāliem vai maksimāliem tarifiem, netika uzskatītas par tikpat svarīgām kā tās, kas izvirzītas Komisijas paziņojumā;

26. aicina Komisiju apkopot un sniegt informāciju, kvantitatīvi nosakot ietekmi, ko rada dažādās spēkā vēl esošās prasības, kuras, ja tiktu atceltas, uzlabotu vienotā pakalpojumu tirgus darbību; aicina Komisiju koncentrēt savas mērķtiecīgās darbības uz tām prasībām, kuras, ja tiktu atceltas, varētu radīt vislielāko pievienoto vērtību vienotā pakalpojumu tirgus darbībai saskaņā ar Pakalpojumu direktīvas 1. pantu; turklāt aicina Komisiju savā darbā uzmanību pievērst nozarēm un profesijām ar augstu izaugsmes potenciālu pārrobežu pakalpojumu sniegšanā;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

27. aicina Komisiju turpināt un pastiprināt darbu ar katru dalībvalsti atsevišķi, lai panāktu Pakalpojumu direktīvas pilnīgu un pareizu transponēšanu un īstenošanu visās dalībvalstīs;

28. uzskata, ka joprojām pastāv daudzi šķēršļi dalībvalstu līmenī, kas jo īpaši palēnina attīstību uzņēmumu savstarpējo profesionālo pakalpojumu sniegšanas jomā; aicina dalībvalstis nodrošināt, lai jaunās un atlikušās prasības būtu vajadzīgas, proporcionālas un nebūtu diskriminējošas; aicina Komisiju aktīvāk sadarboties ar dalībvalstīm, lai ciešāk uzraudzītu attiecīgos valsts likumdošanas pasākumus saistībā ar Pakalpojumu direktīvas 15. panta īstenošanu un sniegtu par tiem pienācīgus paziņojumus;

29. mudina Komisiju un dalībvalstis ciešāk sadarboties, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pareizi piemēro Pakalpojumu direktīvas 16. pantā noteikto principu par pakalpojumu sniegšanas brīvību; aicina Komisiju veikt visaptverošu novērtējumu par stāvokli Eiropas Savienībā pārrobežu pakalpojumu sniegšanas jomā, tostarp par iemesliem, kas izskaidro pieticīgos izaugsmes rādītājus šajā nozarē, un sniegt sīki izstrādātu pārskatu par to, cik efektīvi dalībvalstīs tiek veikta Pakalpojumu direktīvas 16. panta noteikumu īstenošana;

30. uzsver vajadzību nodrošināt, ka tiesību akti tiek īstenoti saskaņotā veidā, kas ir nozīmīgi pakalpojumu sniegšanas darbībām, īstenošanā;

31. mudina dalībvalstis nodrošināt pilnīgu un pareizu to Pakalpojumu direktīvas noteikumu īstenošanu, kas netika ietverti savstarpējās izvērtēšanas procesā, piemēram, attiecībā uz vienotajiem kontaktpunktiem, un aicina Komisiju nodrošināt attiecīgo noteikumu stingru ievērošanu;

32. aicina Komisiju veikt rūpīgu un regulāru dalībvalstu vienoto kontaktpunktu darbības pārbaudi un novērtēšanu, jo tiem ir izšķiroša loma pakalpojumu sniedzējiem nepieciešamās aktuālās informācijas sniegšanā mūsdienīgā un lietotājdraudzīgā veidā;

33. norāda, ka liela nozīme pakalpojumu sniedzēju, it īpaši MVU, nodrošināšanā ar iespēju pilnībā izmantot vienotā tirgus tiesības ir alternatīviem strīdu izšķiršanas un problēmu risināšanas mehānismiem, piemēram, Iekšējā tirgus problēmu risināšanas tīklam SOLVIT; atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu, ka tā vērtēs šo instrumentu efektivitāti un ziņos par nepieciešamību pēc turpmākām konkrētām iniciatīvām;

34. piekrīt Komisijas viedoklim, ka pakalpojumu sniedzējiem un arī pakalpojumu saņēmējiem ir jāpalīdz īstenot savas tiesības, un iesaka šā mērķa sasniegšanai izmantot jau esošos instrumentus, piemēram, SOLVIT;

Savstarpējās izvērtēšanas process kā instruments

35. atkārtoti pauž atbalstu savstarpējās izvērtēšanas izmantošanai arī citās politikas jomās, ja tas nepieciešams; uzskata, ka savstarpējā izvērtēšana ir izrādījusies novatoriska un lietderīga un tā ir jāuzskata par instrumentu vienotā tirgus darbības uzlabošanai;

36. tādēļ ierosina, ka nolūkā panākt vienotākus tiesību aktus, radīt labākas attiecības un savstarpējo sapratni dalībvalstu starpā un novērst „uzlabošanu”, jāapsver un vajadzības gadījumā jāievieš „vieglas ietekmes” savstarpējā izvērtēšana, lai savstarpēji izvērtētu politikas jomas, uz kurām attiecas „horizontālās” direktīvas, saskaņā ar kurām dalībvalstis ir saglabājušas ievērojamu rīcības brīvību;

37. ierosina izmantot savstarpēju izvērtēšanu kā „elastīgu instrumentu” katrā gadījumā atsevišķi; iesaka mērķtiecīgi izvirzīt instrumenta iekļaušanu izraudzītājās „horizontālā” rakstura direktīvās, kas nozīmē daudzus transponēšanas pasākumus un sniedz plašu rīcības brīvību dalībvalstīm; turklāt ierosina mērķtiecīgi izmantot savstarpēju izvērtēšanu, jo tikai svarīgākie direktīvas noteikumi tiek pakļauti šai procedūrai;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

38. tomēr aicina Komisiju pirms citu direktīvu savstarpējās izvērtēšanas ierosināšanas skaidri noteikt savstarpējās izvērtēšanas mērķus un sasniedzamos rezultātus, lai šis process neradītu nevajadzīgu slogu izvērtēšanas iestādēm;

39. uzskata, ka „kopu diskusijām” būtu jāpaliek par galveno savstarpējās izvērtēšanas procesa sastāvdaļu; uzskata, ka mērķtiecīgi izraudzīts, tomēr ierobežots skaits ekspertu, kuri piedalās kopu diskusijās, rada iespēju panākt efektivitāti un sasniegt rezultātus; uzskata, ka savstarpējā izvērtēšana ir jāattīsta tālāk kā procedūra labākās prakses un pieredzes politikas izstrādē apmaiņai dalībvalstu starpā un ka varētu precizēt Komisijas nozīmi attiecībā uz ieteikumu sniegšanu un procesa vadību, it īpaši šo kopu diskusiju laikā; uzskata, ka kopu sastāva veidošanā vienmēr jāņem vērā dalībvalstu cerības un iespējamā ietekme uz vienoto tirgu;

40. aicina Komisiju palielināt pārredzamību, sniedzot Eiropas Parlamentam informāciju par dalībvalstu diskusiju saturu un virzību un regulāri sagatavojot ziņojumus visos savstarpējās izvērtēšanas posmos ar mērķi informēt visas ieinteresētās puses; aicina Komisiju darīt zināmus galvenos secinājumus, kas izdarīti kopu sanāksmēs un plenārsēdēs;

41. norāda, ka atbilstības tabulām un savstarpējai izvērtēšanai ir atšķirīgi mērķi un tādēļ tie jāuzskata par atsevišķiem un nevis aizstājamiem politikas instrumentiem un ka tādējādi Eiropas tiesību aktu transponēšanā obligāti ir jāizmanto atbilstības tabulas;

*

* *

42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

Pasaules ekonomikas pārvaldība

P7_TA(2011)0457

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par pasaules ekonomikas pārvaldību (2011/2011(INI))

(2013/C 131 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Londonā, Pitsburgā, Toronto un Seulā notikušajās G20 valstu vadītāju augstākā līmeņa sanāksmēs pieņemtos secinājumus un panāktās vienošanās,
- ņemot vērā 2011. gada 8. februārī publicēto *Palais-Royal Initiative* grupas ziņojumu „Starptautiskās monetārās sistēmas reforma: sadarbības pieeja divdesmit pirmā gadsimta uzdevumu risināšanai” (*Reform of the Monetary System: a cooperative approach for the twenty-first century*),
- ņemot vērā 2010. gada 20. oktobra rezolūciju par Savienības ekonomikas pārvaldības un stabilitātes sistēmas uzlabošanu, it īpaši euro zonā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 11. maija rezolūciju par ES kā globāla spēka nozīmi daudzpusējās organizācijās ⁽²⁾,
- ņemot vērā Transatlantiskā likumdevēju dialoga un Transatlantiskā biznesdialoga pastāvīgo un svarīgo darbu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0377.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0229.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,

- ņemot vērā Ekonomikas un monetāro lietu komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A7-0323/2011),
 - A. tā kā pasaules ekonomikas attīstību pēdējās desmitgadēs kopumā raksturo pastiprināta izaugsme un labklājība, un, lai gan ne visur šī attīstība ir bijusi vienmērīga, miljoniem cilvēku ir izkļuvuši no nabadzības; tomēr vēl joprojām nepieņemami liels skaits cilvēku dzīvo nabadzībā un izmisumā; tā kā ir jāsamazina valstu atšķirības sociālajā un ekonomikas jomā; tā kā Eiropas cīņai pret nabadzību ir jābūt vienai no galvenajām stratēģijas „Eiropas 2020” prioritātēm;
 - B. tā kā patlaban ASV un Eiropa joprojām likvidē smagākās kopš Lielās depresijas laikiem pieredzētās starptautiska mēroga ekonomikas recesijas nopietnākās sekas;
 - C. tā kā pēdējās desmitgadēs pasaules ekonomikas attīstību ir ietekmējusi nepieņemama nelīdzsvarotība;
 - D. tā kā efektīva pasaules ekonomikas pārvaldība radītu iespēju samazināt līdz minimumam globalizācijas negatīvo ietekmi un izlabot tādas bīstamas sekas kā nevienlīdzības pieaugums vai vides iznīcināšana;
 - E. tā kā jaunu ietekmīgu spēku parādīšanās pasaules ekonomikā, kuru vidū līderes ir Ķīna un Indija, gan saistībā ar pasaules tirdzniecību, gan ekonomikas izaugsmi, ir bijusi nozīmīga un ir būtiski izmainījuši ekonomikas situāciju, un tādēļ ir nepieciešamas tirdzniecības reformas un konvertējami valūtas maiņas kursi;
 - F. tā kā pašlaik nelīdzsvarotību joprojām izraisa galvenokārt konkurētspējas trūkums, privāto un publisko uzkrājumu trūkums valstīs, kurās ir budžeta deficīts, un pārmērīgi lieli ietaupījumi apvienojumā ar pieprasījuma trūkumu valstīs ar budžeta pārpalikumu un tā kā patlaban tā ir kļuvusi vēl jo lielāka, un, ņemot vērā augsto globalizācijas pakāpi un kapitāla plūsmu apjomu, tās dēļ rodas jaunas prasības saistībā ar globālo pārvaldību un grūtības struktūrām, kas īsteno pašreizējos institucionālos pasākumus;
 - G. tā kā pasaules ekonomikas līdzsvara atjaunošanas galvenais elements plašākā nozīmē sastāv no diviem aspektiem, proti, valstīs, kurās ir budžeta deficīts, ir jāuzlabo konkurētspēja un jāveic plašas reformas, kas sekmē izaugsmi, savukārt valstīs, kurās ir budžeta pārpalikums, ir jāatver to tirgi un jāīsteno stabila monetārā politika;
 - H. tā kā Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) darbība pirmajā desmitgadē ir apliecinājusi, ka atbildīga budžeta politika ir viens no priekšnoteikumiem, lai līdz minimumam samazinātu globālo finanšu un ekonomikas satricinājumu ietekmi;
 - I. tā kā ir liels skaits starptautisku organizāciju, kuras izveidotas pasaules ekonomikas pārvaldībai, piemēram, SVF, Pasaules Banka, Pasaules Tirdzniecības organizācija, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konference par tirdzniecību un attīstību (UNCTAD) un Starptautiskā Finanšu korporācija (IFC), kā arī G7 un G20 starpvaldību forumi, no kuriem SVF un G20 ir visefektīvākās struktūras, lai gan arī tās ir jāuzlabo;
 - J. tā kā pasaules tirgiem ir nepieciešami attiecīgi pasaules mēroga noteikumi;
 - K. tā kā dominējošā monetārā kārtība ir izraisījusi ārvalstu valūtas rezervju, jo īpaši ASV dolāra, ievērojamu uzkrāšanos dažās valstīs, kurās ir budžeta pārpalikums, un tas savukārt ir palielinājis kapitāla piedāvājumu valstīs, kurās ir budžeta deficīts, un izraisījis lejupēju spiedienu uz valūtas kursu, veicinot aktīvu cenu celšanos un „burbuļa” rašanos, kas bija viens no galvenajiem nesenās finanšu krīzes cēloņiem;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- L. tā kā globālā ekonomikas krīze, kura sākās finanšu sektorā, tagad ir izraisījusi pārāk lielas parādsaistības dažās vadošajās pasaules ekonomikas valstīs, tostarp ASV, Japānā un ES;
- M. tā kā Pitsburgas sanāksmes noslēguma deklarācijā par spēcīgas, noturīgas un līdzsvarotas izaugsmes sistēmu G20 valstu vadītāji vienojās, ka steidzami nepieciešama jauna daudzpusēja pieeja krīzes risināšanai;
- N. tā kā ir vispārēji atzīts, ka daži finanšu nozares sektori ir veicinājuši globālās finanšu krīzes pastiprināšanos, kas liecina par trūkumiem finanšu regulējumā un par valstu parādu krīzes padziļināšanos, un tā kā ir panākta kopēja saprašanās par to, ka ir jāuzlabo finanšu sektora atbildība un pārredzamība, tostarp finanšu nozarei ir jāuzņemas segt taisnīgu krīzes izraisīto izmaksu daļu;
- O. tā kā daudzkārt pieminēto norēķinu kontu nelīdzsvarotību ir izraisījusi strukturālā nelīdzsvarotība valstu ekonomikā;
- P. tā kā pasaules finanšu sistēmas saskaņota un efektīva regulējuma un uzraudzības trūkuma dēļ finanšu nozarē radās problēmas, kas vēlāk saasināja pasaules ekonomikas neaizsargātību;
- Q. tā kā atzinīgi ir vērtējama G20 sanāksmju lomas un nozīmes palielināšanās, jo tās ir augstākā līmeņa neformālu politisku diskusiju forums pasaulē; tā kā G20 kā institūcijai trūkst juridiska pamata un pastāvīga sekretariāta un tā kā tai ir vāja pārvaldes struktūra, jo īpaši salīdzinājumā ar citām starptautiskām institūcijām, piemēram, SVF un PTO;
- R. tā kā pašreizējā starptautiskā monetārā sistēma ir jāvusi vairākām valstīm īstenot konkurējošas devalvācijas stratēģijas, kuras kopā ar aizvien pieaugošiem spekulatīviem darījumiem, ko veica ietekmīgi tirgus dalībnieki valūtas tirgos, lielā mērā veicināja pārmērīgu maiņas kursu nepastāvību un radīja ievērojamu risku valūtas tirgos, kā arī starptautiskajā tirdzniecībā;
- S. tā kā ES netiek uzskatīta par spēcīgu dalībnieci starptautiskās monetārās un finanšu sistēmas pārveidē, jo tā nepauz vienotu nostāju un tās ārējā pārstāvība starptautiskajos ekonomikas jautājumos ir sadrumstalota;
- T. tā kā ir svarīgi nodrošināt, lai ekonomikas un finanšu sistēmas nekaitētu reālajai ekonomikai;
- U. tā kā saskaņā ar G20 ieteikumiem Starptautiskajam Valūtas fondam ir piešķirtas plašākas pilnvaras pasaules finanšu sistēmas uzraudzībā, ir palielināti tā finanšu resursi un ir gaidāma būtiska tā pārvaldības struktūras reforma;
- V. tā kā aizvadītajās desmitgadēs finanšu tirgi attīstījās, lai darbotos pasaules mērogā, intensīvi izmantojot informācijas tehnoloģiju procesus un tīklus, un tā kā datu standartizācija ir atpalikusi, tādējādi — bieži vien pat uzņēmumu mērogā — kavējot tirgus datu apkopšanu, to analīzi un darbības ar tiem un mazinot finanšu darījumu pārredzamību;

Politikas ieteikumi pasaules ekonomikas pārvaldības īstenošanai

1. uzsver, ka nelīdzsvarotība pasaules mērogā ir iespējams drauds finanšu un makroekonomikas stabilitātei un gadījumos, kad tā ir īpaši izteikta, tā apdraud ekonomiski spēcīgākās valstis un var netieši ietekmēt citu valstu ekonomiku; ņemot to vērā, norāda, ka gan valstīm, kurās ir budžeta pārpalikums, gan valstīm, kurās ir budžeta deficīts, būtu jānovērš nelīdzsvarotība, kuru izraisa strukturāla neatbilstība un konkurētspējas trūkums valstu ekonomikā, jo arī tā varētu būt problēmu pamatcēlonis;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

2. uzsver, ka finanšu un ekonomikas krīze parādīja, ka kapitāla pieplūdums, ko izraisīja nelīdzsvarotība pasaules mērogā, ir jānovērš, izmantojot atbildīgu monetāro politiku un stingru finanšu regulējumu un uzraudzību;
3. atzīst, ka ir nepieciešams, lai politikas veidotāji visā pasaulē turpinātu meklēt risinājumus, lai veiktu pasaules ekonomikas pārvaldības reformas, kas ļautu atgūt līdzsvaru pasaules ekonomikā un izvairītos no atkārtotas lejupslīdes; uzsver, ka ar pasaules ekonomikas pārvaldības reformu vajadzētu nodrošināt, ka tirgi tiek regulēti ar visaptverošu institucionālu regulējumu, lai tie pienācīgi darbotos; turklāt paredz, ka labvēlīgas ilgtermiņa ieguldījumu vides izveidei ir jābūt vienam no pasaules ekonomikas pārvaldības prioritāriem mērķiem;
4. uzsver atbildīgas monetārās politikas nozīmīgumu; mudina ekonomiski attīstītāko valstu centrālās bankas, īstenojot tradicionālus vai netradicionālus pasākumus, apsvērt to potenciālo ārējo ietekmi, piemēram, aktīvu „burbuļu” rašanos, ieguldījumu dinamiku vērtspapīru tirgū un finanšu nestabilitāti citās valstīs;
5. apzinās, ka galu galā galvenie noteicošie faktori valūtas glabāšanai rezervē trešo valstu centrālajās bankās ir uzticēšanās valsts ekonomikas stiprumam un finanšu tirgus dziļums, pārredzamība, attīstība un stabilitāte; šajā sakarībā uzsver, ka jebkurai valūtai, kuru vēlas iekļaut SVF speciālo aizņēmuma tiesību (SAT) grozā kā vienu no tā valūtām, ir jābūt pilnībā konvertējamai, un atzīst, ka SVF SAT groza sastāvam būtu jāatspoguļo relatīvā valūtu nozīme pasaules tirdzniecības un finanšu sistēmās;
6. norāda, ka maiņas kursam būtu jāatspoguļo tirgus pamatprincipi, lai uzlabotu atklātību un elastību un veicinātu ekonomiskos pielāgojumus, un tāpēc dalībvalstu iestādes, kas īsteno monetāro politiku, nedrīkstētu to ietekmēt un manipulēt ar to;
7. mudina SVF locekļus stingri ievērot Statūtus, jo īpaši apņemšanos atturēties no manipulācijām ar valūtas kursu, kā arī attiecīgos Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (GATT) un PTO nolīgumu noteikumus;
8. mudina no jauna apsvērt speciālo aizņēmuma tiesību (SAT) izmantošanu par iespējamo dolāra kā pasaules rezerves valūtas aizstājēju, kas varētu palīdzēt stabilizēt pasaules finanšu sistēmu; aicina SVF izpētīt iespējas, kā turpmāk piešķirt un plašāk izmantot SAT, jo īpaši nolūkā veicināt daudzpusējas valūtas maiņas kursa sistēmas izveidi;
9. atbalsta G20 valstu darbu un saistības vidēji ilgā termiņā īstenot pa atbilstīgiem posmiem sadalītus fiskālās konsolidācijas plānus, kuri sekmē izaugsmi, vienlaikus atbalstot iekšējā pieprasījuma apmierināšanu tādā tempā, kas ir piemērots katras valsts apstākļiem un ir saskaņā ar atbilstošo monetāro politiku, tādējādi veicinot valūtas kursa elastīgumu, lai labāk atspoguļotu ekonomikas pamatprincipus, kā arī veicot strukturālās reformas, ar kurām sekmē jaunu darbavietu radīšanu un dod ieguldījumu globālā līdzsvara atgūšanā;
10. tomēr norāda, ka pretējā gadījumā izredzes G20 līmenī novērst globālo nelīdzsvarotību šķiet ierobežotas;
11. mudina Pasaules Tirdzniecības organizāciju (PTO) aktīvi rīkoties, lai identificētu atšķirīgo regulatīvo režīmu izraisītos iespējamus tirdzniecības traucējumus finanšu pakalpojumu jomā un tos novērstu;
12. aicina Komisiju izstrādāt tādu visaptverošu mehānismu, kas galvenokārt pamatots uz PTO noteikumiem un ir ar tiem cieši saistīts un ar ko nepieļautu tirdzniecības izmantošanu par instrumentu ārpolitikas īstenošanai pretēji starptautiski atzītajām demokrātiskajām vērtībām, kā norādīts Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

13. aicina Komisiju nākamajā ES un ASV Transatlantiskās ekonomikas padomes (TEP) sanāksmē izvirzīt jautājumu par savstarpēju sadarbību atvasināto preču pārraudzībai saskaņā ar pastāvošajiem noteikumiem attiecībā uz pārredzamību un ļaunprātīgu tirgus izmantošanu;
14. aicina ES īstenot G8/G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmēs pieņemtās deklarācijas, jo īpaši attiecībā uz subsīdijām fosilajam kurināmajam un lauksaimniecībai, ņemot vērā ESAO vadlīnijas šajā jomā, pārtikas cenu svārstīgumu un preču tirgus;
15. aicina Komisiju pārskatīt savu tirdzniecības stratēģiju attiecībā uz dienvienu-dienvidu tirdzniecības un iekšējās reģionālās tirdzniecības pastiprināšanu citviet pasaulē, lai mazinātu daudzu mazo valstu neaizsargātību un veicinātu spēcīgu ekonomisko partneru rašanos nākotnē;
16. atbalsta grafika izstrādi rīcības plānam, ar ko īstenos G20 spēcīgas, noturīgas un līdzsvarotas izaugsmes sistēmu;
17. atzinīgi vērtē visas iniciatīvas, kas paredzētas, lai arī turpmāk apspriestos un sadarbotos kopējo globālo problēmu atrisināšanā, tomēr norāda, ka daudzi no pašreizējiem forumiem, tādi kā G20, ir tikai neformāli diskusiju forumi, kuriem nav ne juridiska pamata, ne ietekmes starptautisko organizāciju lēmumu pieņemšanas procesos vai šo lēmumu īstenošanā un izpildes uzraudzībā, tāpēc tās kā pārvaldes struktūras joprojām ir vājas;
18. norāda, ka daudzām pasaules sadarbības organizācijām raksturīgā vienošanās kārtība lēmumu pieņemšanas procesā neveicina drosmīgu lēmumu pieņemšanu un bieži vien tiek pieņemti neskaidri, juridiski nesaistoši nolīgumi; mudina pasaules forumu līdzināties ES, kas attālinās no ekskluzīvas paļaušanās uz vienprātību;
19. uzskata, ka G20 sanāksmē pieņemtās saistības ir jāpadara konkrētākas un ka jāuzrauga to īstenošana, iesaistot neatkarīgu, oficiālu un ietverošu struktūrvienību, kurai ir savi statūti un sekretariāts, piemēram, SVF;
20. atzinīgi vērtē pasākumus, par kuriem vienojās G20 valstu finanšu ministri augstākā līmeņa sanāksmē 2011. gada 19. februārī Parīzē, lai ar rādītāju kopumu noteiktu nelīdzsvarotību; uzsver, ka šiem rādītājiem būtu jāattiecas uz iekšējo nelīdzsvarotību, piemēram, valsts parādu un deficītu, privātajiem uzkrājumiem un parādu, kā arī uz ārējo nelīdzsvarotību attiecībā gan uz tirdzniecību, gan ieguldījumu plūsmām un pārvedumiem;
21. aicina G20 regulāri īstenot savstarpējas novērtēšanas procesu, pamatojoties uz G20 sistēmu un minētajiem rādītājiem, lai sniegtu izvēles iespējas politikas jomā spēcīgas, ilgtspējīgas un līdzsvarotas izaugsmes sasniegšanai;
22. uzsver, ka finanšu tirgu dalībnieki izvērš darbību pasaules mērogā, un tāpēc uzskata, ka ir jāatrisina nepietiekamas finanšu regulējuma koordinācijas jautājums, lai novērstu dažu finanšu tirgus dalībnieku iespējas savā labā izmantot regulējuma arbitražu;

Starptautiskās monetārās un finanšu sistēmas un iestāžu reforma

23. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir jāieņem vadošā vieta pasaules ekonomikas reformas īstenošanā, lai vēl vairāk nostiprinātu starptautisko iestāžu likumību, pārredzamību un pārskatatbildību, un uzskata, ka Eiropas Savienībai pēc iespējas plašākā mērā vajadzētu darboties kā vienai no starptautiskās ekonomikas jautājumu risināšanas dalībniecei;
24. prasa, lai ES būtu nodrošināta pārstāvība SVF un Pasaules Bankā; prasa, lai SVF kļūtu demokrātiskāks, tostarp organizējot atklātas izpildedirektora vēlēšanas, izvērtējot kandidātu priekšrocības, un lai būtiski palielinātos vēlēšanu tiesības jaunattīstības valstīm un valstīm ar pārejas posma ekonomiku;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

25. apgalvo, ka pasaules ekonomikas pārvaldībai ir jābūt pietiekami reaģētspējīgai, elastīgai un pragmatiskai, lai būtu iespējams noteikt, kuri pasākumi ir vispiemērotākie, ņemot vērā apstākļus un saskaņā ar subsidiaritātes principu;
26. uzsver, ka Eiropas Savienībai ir jāieņem vadošā vieta pasaules ekonomikas reformas īstenošanā, lai nostiprinātu starptautisko iestāžu un neformālo forumu likumību, pārredzamību un pārskatatbildību;
27. norāda, ka šīm iestādēm un forumiem, jo īpaši G20, trūkst konkrētas parlamentāras leģitimitātes pasaules mērogā, un tādēļ aicina tās lēmumu pieņemšanas procesā iesaistīt parlamentus; pauž nožēlu par dažu partneru kļūmēm attiecībā uz demokrātiju;
28. norāda, ka varētu rasties problēmas, ja dažādo neformālo forumu un starptautisko ekonomikas un finanšu institūciju īstenotie politikas virzieni netiktu saskaņoti; apgalvo, ka pasākumus globālās institucionālās koordinācijas veicināšanai vajadzētu pieņemt ar SVF starpniecību;
29. uzsver, ka, pamatojoties uz ekonomikas pamatprincipiem, jāpanāk vispārēja izpratne un kopēja pieeja attiecībā uz monetāro politiku, starptautisko tirdzniecību, ilgtspējīgām publiskām finansēm un elastīgām valūtām; uzskata, ka pasaules ekonomikas raksturīgākajām iezīmēm vajadzētu būt atvērtiem tirgiem, no kā labumu gūtu visi tirgus dalībnieki; uzsver, ka augsti sociālie un vides standarti ir būtiski un tie katrā ziņā jāpilnveido; uzsver, ka šā procesa centrā vajadzētu būt SVF un PTO;
30. mudina PTO dalībvalstis pievienoties daudzpusējiem tirdzniecības nolīgumiem un rīkot sarunas par turpmākajiem starptautiskajiem nolīgumiem ar mērķi ievērojami samazināt šķēršļus starptautiskajai tirdzniecībai, vienlaikus nodrošinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus visos sektoros, tādējādi veicinot ekonomikas izaugsmi un attīstību;
31. uzskata — lai ļautu jaunattīstības valstīm iegūt vairāk priekšrocību no tirdzniecības un nodrošināt pienācīgu darba apstākļus un pienācīgas algas visiem strādājošajiem, Eiropas Savienības interesēs ir SDO nostiprināšana un tās līdzdalības veicināšana PTO darbā, kā arī to ilgtspējības uzdevumu izpildes uzraudzība, kas saistīti ar vispārējo preferenču sistēmu;
32. aicina Komisiju pārskatīt ES tirdzniecības un ieguldījumu stratēģiju, lai tajā iekļautu BRIC valstis (Brazīliju, Krieviju, Indiju un Ķīnu) kā nākamos lielākos tirdzniecības partnerus ar savām interesēm sociāli un ekoloģiski ilgtspējīgas attīstības apvienoto interešu kopējā pasaules tīklā;
33. uzskata, ka daudzpusējās attīstības banku uzdevums ir efektīvāk nodrošināt papildu līdzekļus īpašu vietējo vajadzību apmierināšanai, ilgtspējīgu ieguldījumu atbalstam un vietējās tautsaimniecības nostiprināšanai;
34. iesaka, ka SVF vajadzētu būt spēcīgam un neatkarīgam un ka tā rīcībā vajadzētu būt pietiekamiem instrumentiem un resursiem, kas dod iespēju pievērst lielāku uzmanību pārrobežu saiknēm, ne tikai pastiprinot daudzpusēju uzraudzību, bet arī īpašu vērību veltot sistēmiska nozīmīguma ekonomikas valstīm un izstrādājot rādītāju ilgstošu lielu nelīdzsvarotību novērtēšanai; prasa attiecināt SVF intervences pilnvaras arī uz risku, ko izraisa kapitāla konti;
35. uzsver, ka ir jānodrošina, lai daudzpusējos nolīgumos par nodokļu informācijas apmaiņu tiktu ietverti noteikumi par automātisku informācijas apmaiņu, un prasa rīkoties, lai nostiprinātu juridisko pamatu to jurisdikciju iekļaušanai ESAO „melnajā sarakstā”, kas nevēlas sadarboties, tādējādi uzlabojot fiskālo pārredzamību un izskaužot krāpšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas; mudina Komisiju līdz 2011. gada beigām izstrādāt skaidru standartu, lai no katras valsts atsevišķi tiktu saņemti ziņojumi par pārrobežu uzņēmumiem, tādējādi uzlabojot pārredzamību un nodokļu iestāžu iespējas piekļūt attiecīgiem datiem;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

36. uzsver to iniciatīvu nozīmību, kuras uzsāktas, piemēram, grāmatvedības un revīzijas standartu jomā;
37. aicina G20 valstu vadītājus bez liekas kavēšanās pabeigt diskusijas par kopējo elementu minimumu, kas raksturo pasaulē finanšu darījumu nodokli;
38. uzskata, ka G20 sanāksmes, neskarot citu iestāžu nozīmību, ir būtisks globālo apspriežu forums, taču norāda, ka G20 kā globālai institūcijai ir vairāki trūkumi, tostarp mazu nāciju reprezentatīvātes trūkums, pārredzamības un demokrātiskas pārskatatbildības trūkums, kā arī juridiska pamata trūkums, lai padarītu tā lēmumus juridiski saistošus;
39. mudina SVF un G20 apzināt to pasaules valstu pieredzi, kuru ekonomikā ir zems budžeta deficīta līmenis un disciplinēti valdības izdevumi, izmantot to konsultācijas un attiecīgi rīkoties;
40. uzsver, ka saistībā ar debatēm par globālo monetāro kārtību euro zona ir jāuzskata par vienotu struktūru, ņemot vērā tās vienoto valūtu un vienoto valūtas maiņas kursa politiku;
41. mudina ES un tās dalībvalstis meklēt risinājumus turpmākai koordinācijas uzlabošanai starp G struktūrām un ANO sistēmu;
42. prasa nodibināt starptautisku centrālo banku valdi, kuras sastāvā pirmām kārtām būtu ES, Japānas, Apvienotās Karalistes un ASV centrālo banku pārstāvji un kurai būtu pilnvaras koordinēt monetāro politiku, kontrolēt finanšu uzraudzību, kā arī paplašināt un veicināt SAT kā pasaules rezerves valūtu;
43. iesaka politiski nostiprināt SVF, katru gadu rīkojot SVF valdē pārstāvēto valstu vadītāju sanāksmes augstākajā līmenī; ņemot vērā šo informāciju, mudina arī SVF dalībvalstis izvirzīt valdē augstākās valdības amatpersonas, lai SVF varētu uzņemties vadību kā forums, kurā notiek diskusijas un tiek pieņemti lēmumi par pasaules ekonomikas pārvaldību;
44. uzskata, ka ir jāpalielina starptautisko kapitāla plūsmu pārredzamība, jo īpaši cenšoties izbeigt banku sistēmas slepenību;

Pasaules finanšu nozares pārvaldība

45. uzsver, ka finanšu uzraudzītāju sadarbības trūkums veicināja finanšu krīzes izplatīšanos un padziļināja tās nelabvēlīgo ietekmi; šajā sakarībā aicina Savienības uzraudzības iestādes uzņemties vadību, veidojot starptautisko sadarbību un nosakot paraugpraksi finanšu regulējumā; uzsver arī to, ka būtu lietderīgi panākt konvergenci kopējas ASV un ES finanšu sistēmas izveidē;
46. norāda, ka ir nepieciešams īstenot reformas pasaules mērogā, ar kurām uzlabotu finanšu iestāžu pārredzamību un pārskatatbildību;
47. uzsver — lai gan pasaules finanšu centros ir pieņemti normatīvi akti, lai uzlabotu dažu finanšu nozares jomu regulējumu, ir nepieciešamas turpmākas noteikumu un prakses reformas banku sistēmā un paralēlajā banku sistēmā;
48. uzsver, ka ir jāpiešķir Eiropas finanšu uzraudzības iestādēm skaidras pilnvaras strādāt ciešā sadarbībā ar ārpuskopienas valstu vai citiem starptautiskajiem partneriem, kā to dara Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRK) ar Finanšu stabilitātes padomi (FSP);

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

49. uzsver, ka jāapvieno mikrouzraudzība un makrouzraudzība kā daļa no saskaņotas, vienotas pieejas;
50. norāda, ka ASV un ES kopā veido gandrīz 40 % pasaules tirdzniecības apjoma un gandrīz 50 % pasaules IKP, un iesaka uzlabot makrouzraudzības dialogu, pievēršot īpašu uzmanību Atlantijas dialogam, rūpīgi un taisnīgi īstenojot „Bāzele III” aktu paketi un turpmāk apspriežot uzraudzības darbības jomas paplašināšanu attiecībā uz finanšu iestādēm, kas nav bankas; prasa, lai finanšu nozares regulējuma reformas pamatā būtu nepārtraukts virzītājspēks, ar ko nodrošinātu efektīvu finansiālu atbalstu stabilitātei un izaugsmei reālajā ekonomikā pasaules mērogā;
51. respektē G20, PTO, „Bāzele III” un citu daudznacionālo struktūru pieeju, vienlaikus atzīstot iespējamos riskus, ko varētu izraisīt pārmērīga regulēšana un konkurence regulējuma jomā;
52. atzinīgi vērtē valstu centrālo banku vadītāju Pasaules ekonomikas sanāksmes ieviešanu Starptautiskās Norēķinu bankas (BIS) vadībā, un kas ir bāzes grupa centrālo banku sadarbības organizēšanai;
53. pauž bažas par sadrumstalošības risku, kas rodas tādu regulējumu dažādības dēļ, kuri ietekmē finanšu tirgu dalībnieku darbības pasaules mērogā; tādēļ prasa panākt lielāku to mehānismu integrāciju, kas darbojas dažādos sektoros;
54. atzīst EIB nozīmīgumu izaugsmes veicināšanā, izmantojot ilgtermiņa investīcijas;
55. uzsver, ka jāizstrādā atbilstoši kritēriji sistēmiski svarīgu finanšu iestāžu noteikšanai, lai izvairītos no situācijām, kad iestādes ir „pārāk lielas vai pārāk cieši savstarpēji saistītas, lai būtu pieļaujams to bankrots”, un tādējādi samazinātu sistēmisko risku, izmantojot papildu rezervju un kapitāla prasības, kā arī pretmopolu tiesību aktus;
56. aicina Bāzeles Banku uzraudzības komiteju ierosināt pasākumus, lai norobežotu sistēmiski svarīgu iestāžu finanšu pakalpojumu mazumtirdzniecību un lai prasītu katram no tiem atsevišķi kapitāla nodrošinājumu;
57. mudina Bāzeles Banku uzraudzības komiteju izstrādāt standarta modeļa pieeju riska svērtu aktīvu aprēķināšanai, lai precīzi novērtētu un salīdzinātu banku darījumus, kuros iespējami kredītišķas un tirgus riski;
58. iesaka izveidot piemērotu starptautisku infrastruktūru SVF pārraudzībā, kas nodrošinātu gan valsts iestādēm, gan nozarei unikālu avotu standartizētajiem galvenajiem finanšu datiem un kas tehniski sekmētu starptautisko uzraudzības uzdevumu izpildi, kā arī nozares darbību padarītu drošāku un efektīvāku;

Starptautiskās monetārās sistēmas konfigurācijas maiņa*ES loma un uzdevumi*

59. uzsver pozitīvo ietekmi, kāda uz globālo sadarbību un koordināciju ir stiprākai ekonomikas pārvaldības sistēmai Eiropas Savienībā un euro zonā;
60. norāda, ka svarīga nozīme Eiropas vienotā tirgus nostiprināšanai un padziļināšanai ir ne tikai kā iekšējam mērķim, bet arī kā paraugam, kuram var līdzināties citu valstu tirdzniecības bloki visā pasaulē;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

61. uzsver, ka ir nepieciešama tāda ES politika gan lauksaimniecības, gan finanšu jomā, kas palīdzētu izvairīties no globāliem satricinājumiem pārtikas piegādē un cenās;
62. uzsver pozitīvo ietekmi, kāda uz globālo sadarbību un koordināciju ir stingrākai ekonomikas pārvaldības sistēmai, kas pastiprina Stabilitātes un izaugsmes paktu Eiropas Savienībā un euro zonā;
63. norāda, ka Eiropas Savienībai ir aktīvi jāpiedalās starptautiskās monetārās un finanšu sistēmas pārveidē, spēcīgāk izmantojot ārējo pārstāvību, pamatojoties uz racionālāku un pārredzamāku iekšējo lēmumu pieņemšanas procesu saskaņā ar attiecīgajiem Lisabonas līguma noteikumiem;
64. atzinīgi vērtē četru jaunu Eiropas regulatīvo iestāžu izveidi finanšu jomā, proti, Eiropas Banku iestādi, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi un Eiropas Sistēmisko risku kolēģiju, un cer, ka tās kļūs spēcīgas un efektīvas;
65. uzskata — lai gan ir nepieciešams nodrošināt vienlīdzīgus konkurences apstākļus starptautiskā mērogā, tas nedrīkstētu kavēt ne ES, ne citus reģionālus blokus un valstis stiprināt reģionālus pasākumus, kuru mērķis ir pilnībā izmantot PTO un citu starptautisku standartu sniegtās elastīguma iespējas, lai no jauna sabalansētu makroekonomikas pamatrādītājus un vairotu labklājību;
66. aicina ES īpašu uzmanību pievērst enerģijas atkarības samazināšanai, lai ierobežotu importēto inflāciju un atgūtu līdzsvaru attiecībā ar naftu ražojošām valstīm;
67. uzsver to, ka ES kvalificētas tirgus piekļuves sistēma varētu veicināt tāda vispārēja sabiedriskā labuma radīšanu kā klimata aizsardzība un Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšana;
68. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu, kā uzlabot ES iekšējo lēmumu pieņemšanas procedūru, lai panāktu saskaņotību saistībā ar ārējo pārstāvību ekonomikas un finanšu jomā, ar ko nodrošina, ka ES pārstāvība ir demokrātiski atbildīga Eiropas Parlamentam, dalībvalstīm un valstu parlamentiem;
69. mudina G20 vai PTO izvērtēt iespējas panākt vispārēju vienošanos par oglekļa nodokli ieviestiem produktiem un pakalpojumiem;
70. atgādina, ka saskaņā ar Lisabonas līguma 138. pantu euro zonas valstīm ir jāievieš vienota ārējā pārstāvība; tālab mudina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumu;
71. uzsver, ka plaša līdzdalība pasaules ekonomikā ir būtiska Eiropai, lai izmantotu visas tās sniegtās priekšrocības, un ka vislabākā iespēja, kā to darīt, ir darboties kā vienotam veselumam;
72. aicina ES tirdzniecības politikā vienmēr veicināt taisnīgu tirdzniecību, demokrātiju, cilvēktiesības, pienācīgus darba apstākļus un ilgtspējīgu attīstību saskaņā ar Lisabonas līgumu, savu iekšējo programmu un Tūkstošgades attīstības mērķiem.

*

* *

73. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.
-

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Vientuļo māšu stāvoklis

P7_TA(2011)0458

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par vientuļo māšu stāvokli (2011/2049(INI))

(2013/C 131 E/07)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 14. panta 3. punktu, 23., 24. un 33. pantu,
- ņemot vērā ANO 1979. gada Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (CEDAW),
- ņemot vērā ANO Konvencijas par bērna tiesībām 5. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes pieņemtās Eiropas Sociālās hartas (pārskatītās) 7., 8., 16., 17., 27. un 30. pantu,
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra paziņojumu „Stabilāks darba un privātās dzīves līdzsvars — spēcīgāks atbalsts profesionālās, privātās un ģimenes dzīves saskaņošanai” (COM(2008)0635),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu „Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija — 2010.–2015.” (COM(2010)0491),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ziņojumu „Barselonas mērķu īstenošana attiecībā uz pirmsskolas vecuma bērnu aprūpes pakalpojumiem” (COM(2008)0638),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 18. decembra ziņojumu „Vīriešu un sieviešu līdztiesība — 2010” (COM(2009)0694),
- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra ieteikumu 2008/867/EK par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus,
- ņemot vērā Eiropas dzimumu līdztiesības paktu laikposmam no 2011. līdz 2020. gadam,
- ņemot vērā ES platformu cīņai pret sociālo atstumtību,
- ņemot vērā Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda 2010. gada 24. marta ziņojumu „Eiropiešu dzīves kvalitātes otrais pārskats — ģimenes dzīve un darbs”,
- ņemot vērā 2005. gada 13. oktobra rezolūciju par sievietēm un nabadzību Eiropas Savienībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 3. februāra rezolūciju par nediskrimināciju, kas pamatojas uz dzimumu un paaudžu solidaritāti ⁽²⁾,
- vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par ekonomiskās lejupslīdes un finanšu krīzes ar dzimumu saistītiem aspektiem ⁽³⁾,

⁽¹⁾ OV C 233E, 28.9.2006., 130. lpp.

⁽²⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 31. lpp.

⁽³⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 79. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par Ceļveža sievietes un vīriešu līdztiesībā 2006.–2010. gadam īstenošanas rezultātu novērtējumu un ieteikumiem turpmākai rīcībai ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 16. februāra rezolūciju par atbilstīgu, noturīgu un drošu Eiropas pensiju sistēmu veidošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par vīriešu un sieviešu līdztiesību Eiropas Savienībā — 2010 ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 8. marta rezolūciju par sieviešu nabadzības izpausmēm Eiropas Savienībā ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 20. oktobra nostāju pirmajā lasījumā attiecībā uz priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Padomes Direktīvu 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas ziņojumu (A7-0317/2011),

Vispārējs situācijas raksturojums

- A. tā kā sociāli kulturālo pārmaiņu dēļ, ar kurām vienlaikus darba tirgus kļūst sievietēm pieejamāks un viņas gūst lielāku finansiālo neatkarību, vairs netiek respektēts divu vecāku ģimenes modelis un pieņēmums, ka par māti kļūst tikai pēc laulībām, un vientuļās mātes veido aizvien nozīmīgāku grupu visās attīstītajās un industrializētajās valstīs; tā kā aizvien vairāk sieviešu brīvi izvēlas kļūt par mātēm, tajā pašā laikā neiesaistoties juridiskās attiecībās;
- B. tā kā nesamērīga uzmanība tiek veltīta tam, ka bērns piedzimst nepilngadīgajiem, — veidam, kā cilvēki kļūst par vientuļiem vecākiem, un tādējādi tiek radīts aplams priekšstats par vientuļiem vecākiem vispār; tā kā kaitīgi un maldīgi stereotipi mazina uzticību vientuļiem vecākiem un iedragā gan viņu, gan viņu bērnu pašvērtējumu;
- C. tā kā vientuļo vecāku ģimenes nav viendabīga grupa, bet aptver ļoti plašu ģimeņu loku, finansiālos un sociālos stāvokļus;
- D. tā kā atsevišķu kategoriju vientuļo māšu dzīves apstākļi tomēr padara viņas mazāk aizsargātas, un tas var ietekmēt viņu bērnus;
- E. tā kā laulības šķiršanas, kopdzīves šķiršanas dēļ vai tāpēc, ka nekad nav bijušas precējušās, vientuļās mātes veido aizvien nozīmīgāku grupu visās attīstītajās un industrializētajās valstīs un tā kā tāpēc uz šiem jaunajiem apstākļiem ir jāreaģē, pielāgojot politiskās nostādnes;
- F. tā kā dalībvalstu pienākums ir nodrošināt pienācīgus apstākļus vientuļajām mātēm un viņu bērniem;
- G. tā kā daudzās dalībvalstīs valsts politiskās nostādnes aizvien vēl nav pielāgotas dažādajiem ģimeņu modeļiem un stāvokļiem un tā kā vientuļie vecāki bieži joprojām ir sociāli un ekonomiski nelabvēlīgā situācijā;
- H. tā kā daudzās sabiedrībās sievietes izvēle kļūst par vientuļo māti nav negods un viņa netiek sociāli apzīmogota, kā tas notiek sabiedrībās, kur dažādu iemeslu dēļ valdošie ir patriarhālie modeļi;

⁽¹⁾ OV C 236 E, 12.8.2011., 87. lpp.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0058.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0085.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0086.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0373.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- I. tā kā Eiropā lielākā daļa vientuļo vecāku ir sievietes; tā kā 2001. gadā vidēji 85 % vientuļo vecāku bija mātes vecumā no 25 līdz 64 gadiem, kas nozīmē, ka 5 % no sieviešu kopskaita bija vientuļās mātes un ka dažās dalībvalstīs šis vientuļo māšu skaits bija 6–7,5 % (Čehijas Republikā, Polijā, Ungārijā un Slovēnijā), bet citās pat 9 % (Igaunijā, Latvijā);
- J. tā kā attieksme pret vientuļajām mātēm un šajā jomā īstenotā politika Eiropas reģionos ir atšķirīga, kas rada ģeogrāfisku nelīdzsvarotību, jo ziemeļu reģionos ir spēcīgākas sociālās drošības sistēmas, dienvidu reģionos liela nozīme ir plašai ģimenei, savukārt austrumu reģioniem raksturīgs abu iepriekšējo modeļu apvienojums;
- K. tā kā vientuļajām mātēm atšķirīgu valsts politisko nostādņu un atšķirīga juridiskā statusa dēļ (šķirta laulība, šķirta kopdzīve, neprecējušās vai atraītnes) ir atšķirīga situācija un viņas atkarībā no valsts, kurā dzīvo, saņem dažādu veidu pabalstus, tostarp veselības aprūpes pakalpojumus sev un saviem bērniem;
- L. tā kā vientuļās mātes bieži vien izglītošanos un profesionālo prasmju iegūšanu pārtrauc, jo viņu ierobežotais laiks un līdzekļi tiek veltīti savu bērnu audzināšanai, tāpēc vēlāk viņām arī var draudēt sociālā atstumtība un nabadzība;
- M. tā kā izglītošana un informācija par sieviešu, it īpaši jaunu sieviešu, seksuālajām un reproduktīvajām tiesībām ir ļoti svarīga, lai izvairītos no nevēlamas grūtniecības;
- N. tā kā sievietes, kas zaudējušas savu partneri vardarbības, tostarp dzimumu vardarbības, terorisma un organizētās noziedzības, dēļ, ir vairāk pakļautas sociālai izolācijai un tāpēc vajag pievērst viņām lielāku uzmanību, lai veicinātu viņu iekļaušanos sabiedrībā no jauna, un arī sniegt padomus, kā turpināt veikt vecāku pienākumus bērnam vislabākā veidā;
- O. tā kā Eiropas mērogā atbildīgās iestādes ievieš pasākumus un programmas, lai palīdzētu šīm iedzīvotāju kategorijām;
- P. tā kā bērnu attīstība vientuļo vecāku ģimenēs ir atkarīga no daudziem faktoriem, tā kā lielākā daļa bērnu, ko audzinājis tikai viens no vecākiem, izaug par krietniem cilvēkiem un tā kā faktori, kas ietekmē bērnu attīstību, ir daudz sarežģītāki nekā ģimenes tips;
- Q. tā kā lēmumos par ģimenes lietu politiku prioritāte būtu jāatvēl bērna vajadzībām un patiesajām interesēm un jānodrošina, ka bērni var pilnvērtīgi attīstīties;

Vientuļo māšu nodarbinātība

- R. tā kā 69 % vientuļo māšu ir iesaistījušās darba tirgū un tā kā 2001. gadā vidēji 18 % vientuļo māšu strādāja nepilnu darba dienu;
- S. tā kā bieži vien šie nepilnas slodzes risinājumi un vientuļo māšu nepietiekama nodarbinātība nav izraudzīti brīvprātīgi, bet ģimenes radītu ierobežojumu dēļ;
- T. tā kā māšu, it īpaši vientuļo māšu, nodarbinātības līmenis palielinās, ja tiek nodrošināti labi bērnu aprūpes pakalpojumi, taču tā kā tie būtu arī jāapvieno ar citiem papildu pasākumiem, tostarp pienācīgu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu un elastīgiem darba nosacījumiem, kas sekmē plašāku iesaistīšanos darbā, kā arī mātes un bērna labklājību;
- U. tā kā vīrieši, kam ir bērni, cenšas strādāt vairāk nekā tie, kam bērnu nav, taču sievietēm ir pretēji; tā kā vīriešu un sieviešu darba samaksas atšķirība, kas Eiropas Savienībā ir vidēji 18 %, palielinās, kad sievietes kļūst par mātēm, un ienākumi turpina atšķirties pēc aiziešanas pensijā;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Nabadzības un sociālās atstumtības risks

- V. tā kā vientuļu vecāku mājsaimniecības vairāk nekā divu vecāku mājsaimniecības ir pakļautas riskam nonākt nabadzībā un nabadzības palielināšanās riskam; tā kā jaunākie dati par 2006. gadu liecina, ka 25 dalībvalstu Eiropas Savienībā nabadzība draudēja 32 % vientuļo vecāku mājsaimniecību salīdzinājumā ar 12 % mājsaimniecību, kurās bērnus audzina abi vecāki;
- W. tā kā lielāks skaits sieviešu, nevis vīriešu varētu saskarties ar finansiālās nedrošības risku, un tas atkarīgs galvenokārt no sieviešu situācijas darba tirgū, tostarp augstāka bezdarba līmeņa, zemākām algām vai sliktākām darba vietām, — situācijas, kas asāk skar vientuļās mātes bez ienākumiem;
- X. tā kā nabadzības risks bērniem no vientuļu vecāku ģimenēm (19 %) ir augstāks nekā sabiedrībā kopumā un tā kā bērnu aprūpes nodrošināšana palīdz samazināt nabadzību, tostarp bērnu nabadzību un veicina labāku sociālo integrāciju;

Ģimenes dzīves un profesionālās darbības apvienošana

- Y. tā kā iespēja iesaistīties darba tirgū un karjeras iespējas ir vislielākās vecumā no 25 līdz 40 gadiem, kad bērni vēl ir mazi un viņiem vajag vairāk vecāku rūpju un laika; tā kā nepietiek kvalitatīvu, cenas ziņā pieņemamu bērnu aprūpes iestāžu un tā kā darba laiks bieži nesakrīt ar bērnu aprūpes centru un skolu darba laiku un šis apstāklis bieži visvairāk apgrūtina un ierobežo iespējas apvienot ģimenes dzīvi un profesionālo darbību;
- Z. tā kā vientuļu vecāku iztikas grūtības ir lielākas nekā divu vecāku ģimenēs, jo viņiem nav, ar ko dalīt ikdienas aprūpes pienākumus,
- AA. tā kā vientuļām mātēm un viņu bērniem, it īpaši vecuma grupā līdz diviem gadiem, ir ārkārtīgi svarīgi, lai būtu nodrošināti kvalitatīvi, cenas ziņā pieņemami bērnu aprūpes pakalpojumi; tā kā oficiālais bērnu aprūpes nodrošinājums vecumā līdz diviem gadiem svārstās no 73 % Dānijā līdz tikai 2 % Čehijas Republikā un Polijā un tā kā tikai dažās ES dalībvalstīs (Dānijā, Nīderlandē, Zviedrijā, Beļģijā, Spānijā, Portugālē un Apvienotajā Karalistē) jau ir sasniegti Barselonas mērķi (bērnu aprūpes nodrošinājums 33 % bērnu, kas jaunāki par trim gadiem);
- AB. tā kā visām sievietēm, to skaitā vientuļajām mātēm, būtu jāiesaistās darba tirgū, jo tā ir vienīgā iespēja izvairīties no neaizsargātības un nabadzības; tā kā tāpēc valsts iestādēm būtu jādara viss iespējams, lai to panāktu,

Vispārējs situācijas raksturojums

1. prasa vairāk uzmanības pievērst vientuļo māšu stāvoklim; mudina dalībvalstis pieņemt valsts politikas nostādnes, tostarp izglītības, aprūpes pakalpojumu, veselības, nodarbinātības, sociālās nodrošināšanas sistēmu un mājokļu politikas jomā, lai apmierinātu vientuļu vecāku ģimeņu vajadzības un sniegtu tām atbalstu reālajā situācijā, īpaši ņemot vērā vientuļo māšu ģimeņu apstākļus;
2. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt visu to organizāciju un neformālo tīklu darbu, kuri strādā vientuļo māšu interesēs, it īpaši valstīs, kur vientuļo vecāku ģimenes saņem maz atbalsta vai tāda vispār nav; šim atbalstam nevajadzētu aizstāt valsts sociālās drošības sistēmas atbalstu, ko dalībvalstis sniedz vientuļo māšu aizsardzībai, jo, ņemot vērā ģeogrāfiskās un kultūras atšķirības dalībvalstīs attiecībā uz vientuļajām mātēm paredzēto valsts atbalstu, nevar būt viens visiem derīgs modelis; aicina dalībvalstu iestādes iekļaut programmas palīdzības sniegšanai šādām ģimenēm;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

3. pauž atbalstu darbam, kas paredzēts, lai palīdzētu vientuļajām mātēm; uzskata, ka ar šo darbu būtu jācenšas palielināt vientuļo māšu pašpalāvību un neatkarību, samazināt viņu pasivitāti un izolācijas izjūtu, uzlabot viņu sociālo spēju rīkoties sarežģītās situācijās, pilnveidot viņu prasmi audzināt bērnus un piedāvāt viņām vieglāku piekļuvi informācijai par darba tiesībām un nodarbinātības iespējām;
4. prasa aktīvāk izstrādāt dzimumu jautājumiem veltītas stratēģijas, kas var sniegt labāku izpratni par dzimuma saistību ar nabadzību un paredzēt ieguldījumus projektos, kuros ņemtas vērā viena vecāka ģimeņu vajadzības;
5. aicina dalībvalstis atbalstīt apvienības, kas sniedz palīdzību vientuļajām mātēm, organizējot kursus, lai atvieglotu viņām darba atrašanu, un veicinot viņu pašvērtējuma paaugstināšanu; šajā sakarībā aicina dalībvalstis veicināt tādu ģimenes centru izveidi, kuri būtu pagaidu mājvieta vientuļajām mātēm un kuros viņas varētu saņemt padomus un iegūt izglītību; mudina valstu iestādes iekļaut īpašas vientuļajām mātēm paredzētas mācību programmas, kas palīdzētu viņām iesaistīties darba tirgū, un sadarboties ar apvienībām, kuras cenšas nodrošināt šo mērķi;
6. pauž atbalstu tādu tiešsaistes un tērzēšanas forumu, blogu un palīdzības tālruņu līniju izveidei, kuri paredzēti tieši vientuļajām mātēm, lai samazinātu viņu izolāciju un radītu viņām iespēju apmainīties ar padomiem, informāciju un labāko pieredzi, kuru pamatā ir viņu individuālās vajadzības, vienlaikus veidojot arī palīdzības tālruņu līnijas vai ieviešot bezmaksas tālruņu numurus, kurus izmantojot, būtu vieglāk sazināties ar sociālajiem dienestiem;
7. mudina dalībvalstis noteikt kopējās politikās nostādnes, kuru pamatā ir labākā pieredze Eiropā;
8. mudina veidot atbalsta mehānismus, tostarp mācību kursus, kas nodrošinātu atbalstu vientuļajām mātēm, sniedzot viņām ieteikumus, kā labāk tikt galā ar grūto uzdevumu audzināt bērnu kā vientuļam vecākam, tajā pašā laikā nodrošinot bērnam līdzsvarotu dzīves ritmu;
9. aicina dalībvalstis un to administratīvās iestādes atbalstīt tādu vecākiem domātu kursu organizēšanai, kuros sagatavotu un mācītu jaunus vientuļos vecākus, kam nav saimniecisko resursu, kas viņiem ļautu sekmīgāk audzināt bērnus;
10. aicina dalībvalstis nostiprināt valsts mēroga dzimumu līdztiesības struktūru ietekmi tādas diskriminējošas prakses izskaušanā, kura tiek vērsta pret vientuļajām mātēm viņu darba vietā;
11. iesaka dalībvalstīm sniegt palīdzību mājokļu jomā un piedāvāt pagaidu dzīvesvietas risinājumus, it īpaši vientuļajām mātēm, kurām pēc noteikta vecuma sasniegšanas jāatstāj aprūpes iestādes;
12. mudina Komisiju un dalībvalstis ņemt vērā īpašos apstākļus, kādi vientuļajām mātēm ir dažādās Eiropas valstīs, un sniegt īpašu palīdzību vientuļajām mātēm, kas pieskaitāmas neaizsargātāku iedzīvotāju kategorijām;

Vientuļo māšu nodarbinātība

13. uzsver, ka, piešķirot Eiropas Sociālā fonda un dalībvalstu finansējumu, jāatvieglo iespējas vientuļajām mātēm (neprecējušās, atraitnes vai šķirtenes) mācīties, iegūt profesionālo izglītību un saņemt īpašas stipendijas, un īpaši uzsver, ka ir svarīgi mudināt gados jaunas grūtnieces nepārtraukt izglītošanos, jo tas palīdzēs viņām iegūt kvalifikāciju un palielināt viņu izredzes panākt pienācīgus darba apstākļus, iegūt labi apmaksātu darbu un kļūt finansiāli neatkarīgām — vienīgi tas var nodrošināt izvairīšanos no nabadzības;
14. aicina Komisiju, nākamajai daudzgadu finanšu shēmai izstrādājot pamatnostādnes tādām programmām kā *Progress* un *EQUAL*, apsvērt iespēju iekļaut informētības veicināšanas programmas par tādu atsevišķu ekonomiski mazāk aizsargātu sociālo grupu kā vientuļās mātes plašāku līdzdalību un veicināt viņu iesaistīšanos;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

15. aicina dalībvalstis rūpīgi analizēt vienuļo māšu nepietiekamo nodarbinātību un veikt attiecīgus pasākumus šīs problēmas risināšanai;
16. uzsver, ka pietiekamā apjomā jānodrošina kvalitatīvi bērnu un citu apgādājamo personu aprūpes pakalpojumi par pieņemamu maksu, kuri savietojami ar darbu pilnā slodzē, jānosaka priekšrocības tos izmantot vienuļajām mātēm un jūtami jāatvieglo mācību pieejamība un darba meklēšanas iespējas vienuļajām mātēm, kā arī jāuzlabo viņu izredzes saglabāt darbu; atbalsta tādu bērnu aprūpes iestāžu izveidi, kurām ir elastīgs darbalaiks; uzstāj, ka dalībvalstīm jānodrošina iespēja izmantot bērnu aprūpes iestādes, cenšoties panākt, ka šāda iespēja ir 50 % bērnu līdz trīs gadu vecumam, kuriem šāda aprūpe vajadzīga, un 100 % bērnu 3–6 gadu vecumā;
17. uzsver, ka dalībvalstīm jāievieš vairāk noteikumu, kuru mērķis ir palielināt māšu nodarbinātību, jo tādējādi var visefektīvāk palielināt ienākumus un tāpēc tas ir veids, kā samazināt vienuļo māšu nabadzības draudus vai viņu sociālo atstumtību;
18. uzsver, ka svarīgi ir īstenot nodarbinātības politikas nostādnes, ar kurām veicinātu vienuļo māšu pieņemšanu darbā un novērstu nepamatotu atlaišanu;
19. mudina dalībvalstis noteikt nodokļu atlaides un citus finansiālos stimulus uzņēmumiem, kuros strādā vienuļie vecāki un/vai kuri izveido, uztur un darbavietā darbiniekiem nodrošina bērnu aprūpes iestādes un pakalpojumus;

Nabadzības un sociālās atstumtības risks

20. mudina dalībvalstis apmainīties ar labāko praksi vienuļo vecāku ģimeņu atbalstīšanā, it īpaši finanšu krīzes apstākļos, kas pasliktina vienuļo vecāku situāciju;
21. aicina dalībvalstis sadarbībā ar Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu izvērtēt vienuļo māšu īpašās vajadzības, apkopot un analizēt datus, apsvērt konkrētu pasākumu noteikšanu, ar kuriem risināt šīs problēmas, un apmainīties ar labāko pieredzi, lai uzlabotu risinājumus;
22. mudina dalībvalstis rīkoties un īstenot pasākumus, kuru mērķis ir novērst to, ka vienuļajām mātēm pastāvīgi draud risks nonākt nabadzībā un tikt sociāli atstumtām;
23. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka vienuļās mātes saņem mājokļa pabalstu un ka viņām tiek piešķirta priekšroka irējamo mājokļu gaidītāju sarakstos;
24. aicina dalībvalstis garantēt vienādu attieksmi un uzturēt augstu dzīves līmeni visiem bērniem neatkarīgi no viņu vecāku ģimenes stāvokļa vai ģimenes apstākļiem, nodrošinot vispārējos pabalstus, lai bērnus neskartu nabadzība;
25. aicina dalībvalstis pieņemt pasākumus, ar kuriem novērst vienuļo māšu un viņu bērnu diskrimināciju, un tāpēc atzinīgi vērtē tādu programmu izmantošanu, kuras paredz valsts palīdzību un stipendijas viņu bērniem;
26. mudina dalībvalstis īstenot politikas virzienus, kas paredz vienuļo vecāku ģimenēm sniegt finansiālu atbalstu kā viena vecāka pabalstu, nodokļu samazinājumus vienuļo vecāku māsājniecībām vai citas vienuļiem vecākiem domātas nodokļu atlaides atbilstoši attiecīgās valsts tiesību aktiem, kā arī mācību atbalstu viņu karjeras veidošanai;
27. aicina dalībvalstis nodrošināt, ka vecāki, kuru apgādībā bērni neatrodas, regulāri maksā pabalstus (alimentus);
28. mudina dalībvalstis savu pensiju sistēmu pārveidē ņemt vērā dzimumu vienlīdzības aspektu un it īpaši vienuļo māšu stāvokli;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Ģimenes dzīves un profesionālās darbības apvienošana

29. uzsver, ka dalībvalstīm un sabiedriskām un privātām organizācijām darba un privātās dzīves līdzsvara nodrošināšana būtu jānosaka par prioritāti, ieviešot ģimenes dzīvei labvēlīgākus nosacījumus, piemēram, elastīgākas darba stundas un tāldarbu, un attīstot bērnu aprūpes pakalpojumus, pirmsskolas iestādes u. c.;

30. uzsver, ka ir nepieciešama lielāka tēvu iesaistīšanās, lai vientuļajām mātēm būtu vieglāk līdzsvarot darbu un privāto dzīvi; šajā sakarībā atzīmē, ka dažās dalībvalstīs gandrīz nemaz nav kopīgas bērnu aprūpes;

31. mudina visas vientuļo māšu atbalsta iniciatīvas un pasākumus saskaņā ar vienlīdzīgu iespēju principu attiecināt arī uz vientuļajiem tēviem;

32. mudina Komisiju un dalībvalstis apkopot Eiropas mērogā salīdzinošus datus par šo tematu un dažādām dominējošām tendencēm, arī tamdēļ, lai salīdzinātu sociālās drošības noteikumus un sistēmas;

33. uzskata, ka sabiedrībai būtu atzinīgi jānovērtē personas, kas velta savu laiku un prasmes bērnu pieskatīšanai un audzināšanai vai vecu cilvēku aprūpei, un ka to varētu panākt, šādām personām katrai atsevišķi piešķirot tiesības, īpaši uz sociālo nodrošinājumu un pensiju;

*

* *

34. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Organizētā noziedzība Eiropas Savienībā

P7_TA(2011)0459

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par organizēto noziedzību Eiropas Savienībā (2010/2309(INI))

(2013/C 131 E/08)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 3. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību 67. pantu, 4. nodaļu (82. līdz 86. pants) un 5. nodaļu (87. līdz 89. pants), kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartu,

— ņemot vērā Stokholmas programmu par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu ⁽¹⁾, Komisijas paziņojumu „Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nodrošināšana Eiropas pilsoņiem — Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns”(COM(2010)0171) un Komisijas paziņojumu „ES iekšējās drošības stratēģija darbībā — pieci soļi pretim drošākai Eiropai” (COM(2010)0673),

— ņemot vērā TI Padomes 2010. gada 8. un 9. novembra secinājumus par ES politikas cikla izveidi un īstenošanu organizētas un smagas starptautiskas noziedzības jomā,

— ņemot vērā Padomes 2008. gada 24. oktobra Pamatlēmumu 2008/841/TI par cīņu pret organizēto noziedzību ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 300, 11.11.2008., 42. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā 2000. gada 15. novembrī ANO Ģenerālajā asamblejā pieņemto Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību (Rezolūcija 55/25) un tās protokolus, īpaši protokolu par cilvēku tirdzniecības, jo sevišķi tirdzniecības ar sievietēm un bērniem, novēršanu, apkarošanu un sodīšanu, protokolu pret migrantu nelikumīgu ieviešanu pa zemes, jūras un gaisa ceļiem un protokolu par šaujamočū, to detaļu, sastāvdaļu un municijas nelegālas izgatavošanas un aprites apkarošanu,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. jūlija Lēmumu 2003/577/TI par to, kā Eiropas Savienībā izpilda īpašuma vai pierādījumu iesaldēšanas rīkojumus, Padomes 2005. gada 24. februāra Pamatlēmumu 2005/212/TI par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju ⁽¹⁾ un Padomes 2006. gada 6. oktobra Pamatlēmumu 2006/783/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu konfiskācijas rīkojumiem,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 6. decembra Lēmumu 2007/845/TI attiecībā uz sadarbību starp dalībvalstu līdzekļu atguves dienestiem noziedzīgi iegūtu līdzekļu vai citu īpašumu meklēšanas un identificēšanas jomā ⁽²⁾ un ņemot vērā Eiropas Komisijas ziņojumu COM(2011)0176, pamatojoties uz 8. pantu minētajā Padomes lēmumā,
- ņemot vērā Padomes secinājumus (7769/3/10) par konfiskāciju un līdzekļu atgūšanu,
- ņemot vērā Eiropas Padomes Konvenciju Nr. 198 par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu, meklēšanu, izņemšanu un konfiskāciju, kā arī par terorisma finansēšanu,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas pasūtīto pētījumu „Dalībvalstu rīcības efektivitātes novērtējums, identificējot, izsekojot, iesaldējot un konfiscējot noziedzīgi iegūtus līdzekļus” (2009. gads),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta pētījumu „ES loma cīņā pret transnacionālo organizēto noziedzību” ⁽³⁾,
- ņemot vērā OCTA (Eiropas organizētās noziedzības draudu novērtējums) ziņojumus, ko katru gadu sagatavo Eiropols ⁽⁴⁾, un īpaši 2011. gada ziņojumu,
- ņemot vērā Eiropola, Eurojust un Frontex kopējo ziņojumu par iekšējo drošību Eiropas Savienībā (2010. gads),
- ņemot vērā Eiropas Narkotiku uzraudzības centra ikgadējos ziņojumus par narkotiku problēmas attīstību Eiropā,
- ņemot vērā Itālijas Valsts pretmafijas direktorāta ikgadējos ziņojumus; ņemot vērā „Bundeskriminalamt” (BKA — Vācijas Federālās kriminālizmeklēšanas departaments) ziņojumus par „Ndrangheta” darbību Vācijā un it īpaši jaunāko ziņojumu par „San Luca” klana darbības Vācijā analīzi,
- ņemot vērā ROCTA (Krievijas organizētās noziedzības draudu novērtējums) ziņojumu, ko 2008. gadā sagatavoja Eiropols,
- ņemot vērā vispārējo ziņojumu par Eiropola darbību (2009. gads),

⁽¹⁾ OV L 68, 15.3.2005., 49. lpp.

⁽²⁾ OV L 332, 18.12.2007., 103. lpp.

⁽³⁾ PE 410.678.

⁽⁴⁾ <http://www.europol.europa.eu/index.asp?page=publications&language=>

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta pasūtīto pētījumu „Koordinācijas uzlabošana starp ES struktūrām, kuras pārziņa policijas un tiesu iestāžu sadarbību — virzība uz Eiropas Prokuratūras izveidi”,
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 18. decembra Pamatlēmumu 2006/960/TI par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 16. decembra Lēmumu 2009/426/TI par *Eurojust* stiprināšanu un ar kuru groza Lēmumu 2002/187/TI, ar ko izveido *Eurojust*, lai pastiprinātu cīņu pret smagiem noziegumiem ⁽¹⁾,
- ņemot vērā *Eurojust* gada darbības pārskatus (no 2002. līdz 2010. gadam) ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 16. decembra Lēmumu 2008/976/TI par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par *Eurojust* un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla lomu cīņā pret organizēto noziedzību un terorismu Eiropas Savienībā (COM(2007)0644),
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 6. aprīļa Lēmumu 2009/371/TI, ar ko izveido Eiropas Policijas biroju (Eiropolu) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 27. novembra Pamatlēmumu 2008/977/TI par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2000. gada 29. maija Konvenciju par Eiropas Savienības dalībvalstu savstarpēju palīdzību krimināllietās ⁽⁶⁾ un Padomes 2001. gada 16. oktobra aktu, ar ko sastāda protokolu minētajai konvencijai, un 1997. gada 18. decembra Konvenciju par muitas pārvalžu savstarpēju palīdzību un sadarbību (Neapoles II Konvencija) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm un turpmākos tiesību aktus, ar kuriem tajā izdara grozījumus ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumus saskaņā ar 34. pantu Padomes 2002. gada 13. jūnija pamatlēmumā par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (COM(2005)0063) un COM(2006)0008),
- ņemot vērā ziņojumu par Eiropas apcietināšanas ordera ieviešanu, ko Komisija izplatīja 2007. gada 11. jūlijā, un Padomes Ģenerālsēkretariāta 2008. gada 11. jūnija informatīvo dokumentu „Aptauju rezultāti ar mērķi apkopot kvantitatīvu informāciju par Eiropas apcietināšanas ordera izmantošanu — 2007. gads” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OV L 138, 4.6.2009., 14. lpp.

⁽²⁾ http://www.eurojust.europa.eu/press_annual.htm

⁽³⁾ OV L 348, 24.12.2008., 130. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 121, 15.5.2009., 37. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 197, 12.7.2000., 3. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 24, 23.1.1998., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 190, 18.7.2002., 1. lpp.

⁽⁹⁾ 10330/2008

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā Parlamenta ieteikumu Padomei par Eiropas apcietināšanas ordera izvērtēšanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/465/TI par kopīgām izmeklēšanas grupām ⁽²⁾ un Komisijas paziņojumu par Padomes 2002. gada 13. jūnijā pieņemto pamatlēmumu attiecībā uz kopīgās izmeklēšanas grupām COM(2004)0858),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada pētījumu „Eiropas apcietināšanas ordera un kopīgo izmeklēšanas grupu izmantošana valstu un Eiropas līmenī” ⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 5. aprīļa Direktīvu 2011/36/ES ⁽⁴⁾ par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI,
- ņemot vērā Finanšu darījumu darba grupas (FATF) 40 ieteikumus nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanai,
- ņemot vērā 2005. gada 26. oktobra Direktīvu 2005/60/EK par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2005. gada 26. oktobra Regulu (EK) Nr. 1889/2005 par skaidras naudas kontroli, kuru ievieš Kopienas teritorijā vai izved no tās ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 15. novembra Regulu (EK) Nr. 1781/2006 attiecībā uz naudas līdzekļu pārskaitījumiem pievienoto informāciju par maksātāju ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2003. gada 22. jūlija Pamatlēmumu 2003/568/TI par korupcijas apkarošanu privātajā sektorā ⁽⁸⁾ un Komisijas paziņojumu Padomei, kas balstās uz 9. pantu Padomes Pamatlēmumā 2003/568/TI (COM(2007)0328),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvenciju (tā saukto Meridas konvenciju),
- ņemot vērā Eiropas Padomes Krimināltiesību pretkorupcijas konvenciju un Civiltiesību pretkorupcijas konvenciju; ņemot vērā Konvenciju par cīņu pret korupciju, kurā iesaistītas Eiropas Kopienas amatpersonas vai Eiropas Savienības dalībvalstu amatpersonas, un ESAO Konvenciju par cīņu pret ārvalstu amatpersonu uzpirkšanu starptautiskos darījumos,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/18/EK ⁽⁹⁾ par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, un tās turpmākos grozījumus,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta pētījumu „Finanšu iestādes un struktūrfondu ieviešana Itālijā” (2009. gads),
- ņemot vērā ES Narkomānijas apkarošanas stratēģiju (2005–2012) un ES Narkomānijas apkarošanas rīcības plānu (2009–2012),

⁽¹⁾ OV C 291 E, 30.11.2006., 244. lpp.

⁽²⁾ OV L 162, 20.6.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ PE 410.671.

⁽⁴⁾ OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 309, 25.11.2005., 9. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 345, 8.12.2006., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV L 192, 31.7.2003., 54. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 134, 30.4.2004., 114. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā ANO Narkotiku un noziedzības novēršanas biroja (UNODC) 2010. gada ziņojumu par situāciju narkotiku jomā pasaulē (*World Drug Report*),
 - ņemot vērā Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra 2010. gada ziņojumu par narkomānijas problēmu Eiropā,
 - ņemot vērā Komisijas pasūtīto Demokrātijas pētījumu centra pētījumu par organizētās noziedzības un korupcijas saistību (2010. gads),
 - ņemot vērā Padomes 1996. gada 9. decembra Regulu (EK) Nr. 338/97 par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību, un Komisijas 2007. gada 13. jūnija ieteikumu ⁽¹⁾, ar ko nosaka darbību kopumu, lai izpildītu šo regulu,
 - ņemot vērā „Transcrime” 2008. gadā veikto un Komisijas finansēto pētījumu „Reketa izspiešana — nepieciešamība pēc instrumenta cīņā ar organizēto noziedzību”,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 25. septembra rezolūciju par visaptverošu Eiropas mēroga plānu cīņai pret viltošanu un pirātismu un Padomes 2009. gada 23. oktobra rezolūciju par pastiprinātu muitas sadarbības stratēģiju,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīvu 2008/99/EK par vides krimināltiesisko aizsardzību ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta rakstisko deklarāciju Nr. 2/2010 par ES centieniem korupcijas apkarošanā,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 20. novembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Organizētās noziedzības rezultātā iegūtie līdzekļi. Noziedzība nedrīkst „atmaksāties” ” (COM(2008)0766),
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumu (A7-0333/2011),
- A. tā kā viens no Eiropas Savienības galvenajiem mērķiem ir izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu bez iekšējām robežām, kur tiek veikti pasākumi, lai novērstu un apkarotu noziedzību (LESD 3. pants), un nodrošināt augstu drošības līmeni ar noziedzības novēršanas un apkarošanas pasākumiem, ar koordinācijas un sadarbības pasākumiem starp policiju un tiesu iestādēm un citām kompetentajām iestādēm, kā arī ar nolēmumu savstarpēju atzīšanu krimināllietās un, vajadzības gadījumā, ar krimināllikumu tuvināšanu (LESD 67. pants);
- B. ņemot vērā, ka organizētā noziedzība rada ievērojamas sociālās izmaksas, pārkāpjot cilvēktiesības un graujot demokrātijas principus, novirzot un izšķiežot finanšu resursus, cilvēkresursus un citus resursus, kropļojot brīvo iekšējo tirgu, demoralizējot uzņēmumus un likumīgo ekonomisko darbību, veicinot korupciju, piesārņojot un iznīcinot vidi;
- C. tā kā ir uztraucoši pierādījumi, kas rasti tiesu darbībā, policijas un žurnālistu veiktās izmeklēšanas gaitā un kas parāda, kā dažu dalībvalstu politiskajās aprindās, valsts sektorā un likumīgās saimnieciskās darbībās ir dziļi un stabili nostiprinājusies organizētā noziedzība; tā kā var pieņemt, ka līdzīgas darbības varētu būt veiktas arī pārējās Eiropas Savienības valstīs, tādējādi nostiprinot organizētās noziedzības stāvokli;

⁽¹⁾ OV L 61, 3.3.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- D. tā kā organizētās noziedzības mērķis un pamats ir gūt ekonomisku labumu un tā kā sekmīgu rezultātu panākšanai, novēršot un apkarojot šo problēmu, galvenā darbība ir jāvērs pret noziedzīgi iegūto līdzekļu identificēšanu, iesaldēšanu, izņemšanu un konfiscēšanu; tā kā pašreizējais tiesiskais regulējums ES līmenī nav pietiekams, lai nopietni risinātu šo problēmu, un ir nepieciešams regulējums, kas pieļauj, piemēram, tā saukto plašāko konfiskāciju un darbību ar līdzekļiem, kas reģistrēti uz citu personu vai organizāciju vārdu/nosaukumu; tā kā turklāt konfiscēto līdzekļu izmantošana sociāliem mērķiem veicina pozitīvu attieksmi pret stratēģijām, kuru mērķis ir organizētās noziedzības problēmas izskaušana, jo konfiscētie līdzekļi nav vairs jāuzskata vienīgi par noziedzīgajai organizācijai atņemtiem resursiem, bet kā dubults konstruktīvs faktors, kas gan palīdz novērst organizēto noziedzību, gan veicina ekonomisko un sociālo attīstību;
- E. ņemot vērā, ka noziedzīgās organizācijas arvien paplašina savas darbības jomas, kas ietver, piemēram, starptautisku narkotisko vielu tirdzniecību, cilvēku tirdzniecību un izmantošanu, finanšu noziegumus, starptautisku ieroču tirdzniecību, viltošanu, kibernoziegumus, noziegumus pret vidi, valsts līdzekļu novirzīšanu, krāpšanu un izspiešanu, un lielākā daļa no šīm darbībām tiek veiktas starptautiskā un Eiropas līmenī; tā kā liela daļa šajās noziedzīgajās darbībās iegūto līdzekļu tiek legalizēti;
- F. tā kā organizētā noziedzība daudz vairāk apdraud nelegāli ieceļojušas sievietes un meitenes, piemēram, prostitūcijas un cilvēku tirdzniecības dēļ, nekā sievietes un meitenes, kuras ir ES dalībvalstu valstspiederīgās;
- G. tā kā — lai gan nav veikts visaptverošs pētījums, mafijas tipa noziedzīgo organizāciju darbību apjoms Eiropā ir iespaidīgs, kas īpaši attiecas uz Itālijas organizētās noziedzības grupām, kuru ienākumi, kā to pierāda daudzi pētījumi (tostarp „Eurispes” pētījums) un apstiprina *Eurojust*, Eiropola un *Frontex* 2010. gada kopējais ziņojums, varētu būt aptuveni EUR 135 miljardi, kas ir vairāk nekā sešu ES dalībvalstu IKP, un šajā sakarībā pirmām kārtām jāmin „Ndrangheta”, kas ir ES valstīs un pasaulē visvairāk izplatītais mafijas grupējums, kura aptuvenie ienākumi gadā ir vismaz EUR 44 miljardi;
- H. tā kā organizētās noziedzības draudi Eiropas Savienībai pārsniedz tās robežas un tāpēc ar tiem ir jācīnās, pienācīgi ņemot vērā nepieciešamību pēc globālas un starptautiskas pieejas un ciešas sadarbības ar trešām valstīm un starptautiskām institūcijām, piemēram, Interpolu un UNODC;
- I. tā kā korupcija ir standartlīdzeklis, kuru organizētās noziedzības grupas izmanto izspiešanai vai atļūdzināšanai, lai novirzītu valsts resursus un iekļūtu vietējā politikā, valsts administrācijā un privātajā sektorā;
- J. tā kā nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšana ir viens no slēptākajiem kanāliem, pa kuru iespējams legālā darbībā iepludināt nelegālo darbību un kas ir būtiska pāreja, bez kuras noziedzīgi iegūta pirktspēja būtu izmantojama tikai nelegālo aprindu iekšpusē, bet nevarētu kļūt par īstu ekonomisko spēku; tā kā starptautiskā sadarbība ir būtiska, lai efektīvi risinātu nelegāli iegūtas naudas līdzekļu legalizēšanas problēmu;
- K. tā kā starptautiskā narkotisko vielu tirdzniecība ir galvenais organizētās noziedzības un mafijas grupējumu ienākumu avots, ar ko izveido to ekonomisko un sociālo pamatu; tā kā Eiropas Savienība ir viens no lielākajiem narkotisko vielu (heroīna, kokaīna un marihuānas) tirgiem un ražotājiem (īpaši sintētisko narkotiku jomā); tā kā šī tirdzniecība aptver arī daudzas skaidri identificējamās ražotājvalstis un tranzītvalstis ārpus Eiropas, īpaši Dienvidamerikā, Rietumāfrikā un Āzijā;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- L. tā kā izspiešana, rekets un augļošana ir daži no veidiem, kā organizētā noziedzība iespējas likumīgā saimnieciskā darbībā, ievērojami kropļojot jebkādu brīvā tirgus apveidu un pārkāpjot pilsoņu, uzņēmēju, darba ņēmēju un profesionāļu tiesības; tā kā saskaņā ar Komisijas finansēto „Transcrime” 2008. gada pētījumu — „Pētījums par reketa izspiešanu — jauna instrumenta nepieciešamība cīņā pret organizēto noziedzību” — šī problēma sasniedz draudīgus apjomus vismaz pusē no ES dalībvalstīm, un arī pārējās dalībvalstīs tās apjoms ir ievērojams; tā kā pastāv tieša saistība starp reketa izspiešanas izplatību, teritorijas kontroles pakāpi un organizētās noziedzības grupu veikto saimniecisko un uzņēmējdarbību un politisko darbību; tā kā reketa izspiešanas efektīvai apkarošanai pirmām kārtām ir jāiedrošina upuri ziņot par noziedzīgiem nodarījumiem un jānodrošina, lai oficiālās iestādes saglabātu spēcīgu ietekmi,

Ievads

1. atzinīgi vērtē Stokholmas programmā, attiecīgajā rīcības plānā un iekšējās drošības stratēģijā izveidotās iniciatīvas cīņā pret organizēto noziedzību un cer, ka nākamajās trijās prezidentūrās cīņa pret organizēto noziedzību būs viena no politikas prioritātēm un ka tiks sasniegti reāli rezultāti;

2. izsaka pārliecību, ka organizētā noziedzība — būdama vai nebūdama mafijas veids — ir viens no lielākajiem draudiem ES iekšējai drošībai un pilsoņu brīvībai; uzskata — lai gan ir risks, ka noziedzīgās organizācijas var arvien biežāk sadarboties ar terorisma organizācijām, organizētās noziedzības problēma un terorisma problēma ir jārisina atsevišķi, un prasa izveidot īpašu horizontālu ES stratēģiju šajā jomā, kurā ietver tiesiskus un praktiskus pasākumus, līdzekļu piesaistīšanu un precīzu ieviešanas grafiku; atbalsta Padomes 2010. gada 8. un 9. novembrī pieņemtos secinājumus par ES politikas cikla izveidi un īstenošanu organizētas un smagas starptautiskas noziedzības jomā un aicina Padomi pārskatīt lēmumu un paredzēt Parlamenta līdzdalību prioritāšu identificēšanā, stratēģisko mērķu apspriešanā un politikas cikla rezultātu novērtēšanā;

3. atbalsta dalībvalstu centienus apkarot organizēto noziedzību un mudina tās stiprināt tiesu iestādes un policijas spēkus, pamatojoties uz jaunāko labāko pieredzi, tostarp salīdzinot tiesību aktus un resursus, kuri paredzēti pasākumu atbalstam, kā arī piešķirt šim mērķis pietiekamus cilvēkresursus un finanšu resursus; aicina dalībvalstis izmantot preventīvu izmeklēšanas pieeju, izstrādāt valstu plānus cīņā pret organizēto noziedzību un nodrošināt centralizētu darbību koordināciju, izmantojot īpašas atbilstošas struktūras un dažu dalībvalstu sekmīgāko paraugpraksi; prasa, lai Pastāvīgā komiteja operatīvai sadarbībai iekšējās drošības jautājumos (COSI) rīkotu ikgadējas sanāksmes, kurās piedalītos vismaz dalībvalstis, Komisija, Padome, Eiropas Parlaments, Eiropols un Eurojust un kurās apspriestu sasniegtos rezultātus un turpmākos plānus organizētās noziedzības apkarošanai ES un valstu līmenī;

4. uzsver, ka visos pasākumos cīņā pret organizēto noziedzību pilnībā jāņem vērā pamattiesības, tiem jāatbilst mērķiem, kuri nepieciešami demokrātiskā sabiedrībā saskaņā ar Pamattiesību hartas 52. pantu, un ka šādu pasākumu īstenošanā nedrīkst neaprobežot personu brīvību, kā noteikts Eiropas Cilvēktiesību konvencijā, ES Pamattiesību hartā un konstitucionālajos principos, kuri dalībvalstīm ir kopēji;

5. norāda, ka LESD 222. pantā ir noteikts Eiropas Savienības un tās dalībvalstu tiesiskais pienākums ir īstenot solidaritātes klauzulu, izsaka dziļas bažas par organizētās noziedzības mēģinājumu iekļūt valsts politikajā, visu līmeņu administratīvajā, ekonomiskajā un finansiālajā struktūrā; aicina Komisiju, Padomi un dalībvalstis koncentrēt preventīvu rīcību cīņā pret noziedzīgi iegūtiem līdzekļiem, tostarp tiem, kas bieži vien slēpti aiz citu personu un atbalstītāju, politisko iestāžu un lobētāju grupu tikla; uzsver, ka centienos cīņā pret organizēto noziedzību pilnībā jāņem vērā „balto apkaklīšu” noziedzīgie nodarījumi;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

ES tiesību aktu sistēmas uzlabošana

6. aicina dalībvalstis — tā kā starptautiskie noziedzības tīkli ir ļoti aktīvi un organizētās noziedzības mērogs un sarežģītība aizvien pieaug — uzlabot sadarbību un koordināciju un tuvināt tiesību aktus, īpaši attiecībā uz kopīgu metožu izveidi un noziedzīgo nodarījumu veidiem, ņemot vērā to valstu tiesisko sistēmu paraugpraksi, kuras ir sekmīgākās organizētās noziedzības apkarošanā; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka savlaicīgi un efektīvi notiek visu to Eiropas un starptautisko instrumentu ratifikācija un/vai transponēšana, kuri tieši vai netieši saistīti ar cīņu pret organizēto noziedzību;

7. aicina Komisiju — ņemot vērā ārkārtīgi ierobežoto ietekmi, kāda uz dalībvalstu tiesību sistēmām ir Pamatlēmumam 2008/841/TI par organizēto noziedzību, jo ar šo lēmumu nav panākti nozīmīgi uzlabojumi valstu tiesību aktos vai reālajā sadarbībā cīņā pret organizēto noziedzību — līdz 2013. gada beigām iesniegt direktīvas priekšlikumu, kurā tiktu dota konkrētāka organizētās noziedzības definīcija un būtu labāk atspoguļotas tās galvenās īpašības, pievēršot īpašu uzmanību būtiskajam jēdzienam „organizācija” un ņemot arī vērā jaunus organizētās noziedzības veidus; prasa attiecībā uz līdzdalību noziedzīgā organizācijā un pienācīgi ņemot vērā atšķirīgās un specifiskās dažādu valstu tiesību sistēmu īpatnības, veikt pētījumu par iespēju atcelt pašreizējo divkārtšo pieeju (ar kuru soda gan par līdzdalību, gan konspirāciju), un noteikt organizētās noziedzības veiktos tipiskos noziedzīgos nodarījumus neatkarīgi no dalībvalstu tiesību sistēmās noteiktā maksimālā soda mēra, kurus var uzskatīt par šādiem nodarījumiem; prasa arī stingrāk vērtēt jautājumu par kriminālatbildības piemērošanu visu veidu atbalstam noziedzīgām organizācijām;

8. aicina Komisiju pēc iespējas drīz iesniegt priekšlikumu direktīvai par noziedzīgi iegūto līdzekļu aresta un konfiskācijas procedūru, kā noteikts tās 2011. gada darba programmā, un, ņemot vērā prasību ievērot pamattiesības, kā noteikts Pamattiesību hartā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijā, tāpēc aicina Komisiju:

- izstrādāt noteikumus par to, kā efektīvi izmantot tādus instrumentus kā paplašināta konfiskācija un konfiskācija bez notiesājoša sprieduma;
- izstrādāt noteikumus par iespēju atvieglot pierādīšanas pienākumu, kas attiecas uz tādas personas īpašumā esošo līdzekļu izcelsmi, kura ir notiesāta par smagu noziedzīgu nodarījumu (tostarp nodarījumiem, kas saistīti ar organizēto noziedzību);
- veicināt tādu instrumentu ieviešanu dalībvalstu tiesību sistēmās, kuri saskaņā ar krimināltiesībām, civiltiesībām vai nodokļu likumiem attiecīgi ļautu mazināt pierādīšanas pienākumu, kas attiecas uz tādas personas īpašumā esošu aktīvu izcelsmi, kura ir apsūdzēta ar organizētu noziedzību saistītā nodarījumā;
- iekļaut priekšlikumā noteikumus, kas ļauj arestēt un arī konfiscēt trešām personām nodotus aktīvus; prasa arī šādos gadījumos par noziedzīgiem nodarījumiem uzskatīt aizsegdarbības, jo personu nolūks ir apiet aktīvu aizsardzības pasākumu izpildi vai veicināt tādu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu saņemšanu, legalizāciju un izmantošanu; tāpēc aicina Komisiju tiesību aktu priekšlikumos noteikt, ka jēdziens „noziedzīgi iegūti līdzekļi”, kas noteikts Palermo parakstītajā Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencijā un iekļauts Pamatlēmumā 2008/841/TI, nozīmē ne tikai peļņu; aicina dalībvalstis nekavējoties integrēt šo jēdzienu tiesību aktos, lai nodrošinātu, ka jebkuri ienākumi, kas tieši vai netieši gūti noziedzīgos nodarījumos saistībā ar organizēto noziedzību, var tik arestēti un konfiscēti;

9. aicina Komisiju pieņemt un atbalstīt steidzamo nepieciešamību izstrādāt Eiropas tiesību aktus par konfiscēto noziedzīgi iegūtu līdzekļu izmantošanu sociāliem mērķiem, tostarp liecinieku aizsardzībai, lai noziedzīgo organizāciju un ar tām saistīto personu līdzekļus varētu no jauna ievadīt legālā, godīgā un pārredzamā un labvēlīgā ekonomikas aprītē;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

10. atbalsta ciešāku dalībvalstu sadarbību saistībā ar aresta un konfiskācijas orderu atzīšanu un atbilstošu izpildi; uzskata, ka līdzekļu atguves dienestiem ir būtiska nozīme cīņā pret organizēto noziedzību un ka tie ir jāatbalsta, pēc iespējas drīz nodrošinot tiem nepieciešamos resursus, specializētās zināšanas un pilnvaras; atbalsta Komisijas veikto analīzi par galvenajām problēmām, ar kurām saskaras pašreizējie līdzekļu atguves dienesti; aicina Komisiju stiprināt līdzekļu atguves dienestu nozīmi un kompetenci un piešķirt tiem elastīgāku un vienlīdzīgāku piekļuvi informācijai, ievērojot ES pamattiesības un personas datu aizsardzības standartus;

11. aicina Komisiju līdz 2013. gada beigām veikt pētījumu par izmeklēšanas praksi, ko izmanto dalībvalstīs, lai cīnītos pret organizēto noziedzību, pievēršot īpašu uzmanību tādu līdzekļu izmantošanai kā telefona sarunu noklausīšanās, parasto sarunu noklausīšanās, kratīšanas procedūras, aresta izpildes atlikšana, konfiskācijas atlikšana, slepenās operācijas un kontrolētas un uzraudzītas piegādes operācijas; aicina Komisiju līdz 2014. gada beigām saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību darbību 87. panta 2. punkta c) apakšpunktu iesniegt priekšlikumu direktīvai par kopīgām izmeklēšanas metodēm, lai cīnītos pret organizēto noziedzību;

12. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt atbilstošu organizētās noziedzības primāro un sekundāro upuru, liecinieku, informētāju, ziņu piegādātāju un viņu ģimeņu aizsardzību; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu direktīvai, ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimuma standartus, tomēr prasa, lai ES tiesību aktos tiktu iekļauta arī liecinieku, informētāju, ziņu piegādātāju un viņu ģimeņu aizsardzība; prasa vienlīdzīgu attieksmi pret visiem upuriem (īpaši pret upuriem, kuri cietuši organizētās noziedzības un terorisma dēļ un kuri tikusi ievainoti dienesta pienākumu pildīšanas laikā), kā arī to, lai liecinieku, informētāju, ziņu piegādātāju un viņu ģimeņu aizsardzība tiktu nodrošināta gan tiesvedības laikā, gan pēc tās; uzsver, ka nepilngadīgām personām, ja tās ir kļuvušas par organizētās noziedzības upuriem, ir nepieciešama īpaša uzmanība, pieeja, aizsardzība, palīdzība un norādes; aicina Komisiju noteikt skaidras pamatnostādnes, lai palīdzētu lieciniekiem, informētājiem, ziņu piegādātājiem un viņu ģimenēm, piešķirot viņiem Eiropas starptautisko juridisko statusu un paplašinot aizsardzību, kas viņiem piešķirta kādā no dalībvalstīm, ja to pieprasa informētāju, liecinieku vai ziņu piegādātāju izcelsmes dalībvalsts; ierosina dibināt Eiropas fondu, ar kuru aizsargātu un palīdzētu organizētās noziedzības upuriem un lieciniekiem, tostarp sniedzot atbalstu dalībvalstīs atzītajām nevalstiskajām organizācijām, kas cīnās pret mafiju un izspiešanu; atzinīgi vērtē to, ka dažas dalībvalstis ir pieņēmušas tiesību aktus, lai uzlabotu liecinieku un informētāju aizsardzību ar organizēto noziedzību saistītajās lietās (piemēram, ļaujot izmantot tiesas procesus no attāluma);

13. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt noziedzības upuru ģimeņu asociāciju nozīmi, šādu asociāciju un iestāžu dialogu, kā arī noziedzības upuru ģimeņu asociāciju ES līmeņa foruma izveidi;

Cīņa pret dziļi iesakņojušos mafijas tipa organizēto noziedzību ES

14. mudina Komisiju izstrādāt priekšlikumu direktīvai, ar ko visās dalībvalstīs saistību ar mafiju vai citām noziedzīgām aprindām noteiktu par sodāmu noziedzīgu nodarījumu, lai varētu sodīt tās noziedzīgās organizācijas, kuras gūst labumu no savas pastāvēšanas ar spēju izmantot spiedienu — pat bez konkrētiem vardarbības vai draudu aktiem — un kuras veic noziedzīgas darbības, lai ietekmētu ekonomiku, valsts pārvaldi, sabiedriskos pakalpojumus un vēlēšanu sistēmu;

15. pauž nodomu triju mēnešu laikā pēc šīs rezolūcijas apstiprināšanas izveidot īpašu komiteju darbam pret tādu noziedzīgo organizāciju, tostarp mafijas, izplatību, kas darbojas pārrobežu līmenī, un vienu no komitejas mērķiem izvirzīt izpēti par šīs parādības izplatības apjomu un tās negatīvo ietekmi sociālajā un ekonomikas jomā Eiropas Savienībā, tostarp par problēmu saistībā ar valsts līdzekļu novirzīšanu, ko veic noziedzīgās organizācijas un mafija, un viņu iekļūšanu valsts sektorā, kā arī par legālās ekonomikas un finanšu sistēmas iedragāšanu, turklāt par mērķi izvirzīt tiesību aktu kopuma izveidi, lai mazinātu šos reālos un apstiprinātos draudus Eiropas Savienībai un tās pilsoņiem; tāpēc aicina Priekšsēdētāju konferenci iesniegt priekšlikumu saskaņā ar Reglamenta 184. pantu;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

16. aicina Komisiju līdz 2013. gada jūnijam sadarbībā ar Eiropolu un *Eurojust* veikt pētījumu, lai novērtētu transnacionālās organizētās noziedzības negatīvo ietekmi Eiropas Savienībā; aicina Eiropolu līdz 2012. gadam izstrādāt tematisku Eiropas organizētās noziedzības draudu novērtējumu (*OCTA*) par draudiem, ko rada mafijas tipa noziedzīgo organizāciju klātbūtne ES;

17. uzsver, ka saskaņā ar 2011. gadā publicēto Eiropola *OCTA* ziņojumu (Eiropas Savienības veiktais novērtējums par organizētās noziedzības draudiem) noziedzīgām organizācijām ir raksturīga pārsteidzoša spēja pielāgoties un tās ļoti ātri atrod un izmanto jaunus nelikumīgus tirgus; tāpēc uzskata, ka ir jācīnās ne tikai pret tradicionālajām organizētās noziedzības darbībām, bet arī īpaša uzmanība jāpievērš jaunajiem organizētās noziedzības veidiem;

Ar cīņu pret organizēto noziedzību dažādā veidā saistīto Eiropas struktūru darbības uzlabošana un saiknes stiprināšana ar citām starptautiskām institūcijām

18. aicina dalībvalstis nekavējoties transponēt un īstenot Padomes Lēmumu 2009/426/TI par *Eurojust* stiprināšanu un nodrošināt atbilstību visiem tajā noteiktajiem ieteikumiem; aicina dalībvalstis nodrošināt, ka to *Eurojust* valsts pārstāvji nekavējoties tiek informēti par noziegumiem, kuri izdarīti vismaz divās dalībvalstīs un attiecībā uz kuriem ir iegūtas skaidras norādes, ka tajos iesaistīta noziedzīga organizācija; uzsver nepieciešamību stiprināt *Eurojust* efektīvākai cīņai pret transnacionālo organizēto noziedzību, ņemot vērā tā iniciatīvas pilnvaras, jo īpaši pilnvaras uzsākt izmeklēšanu, kā arī tās pilnvaras, kas piešķirtas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 85. pantu; aicina Eiropas iestādes īstenot politisko ietekmi starptautiskā līmenī, lai pārskatītu iespējas veikt Eiropas Savienības, tostarp *Eurojust*, gūtās pieredzes apmaiņu arī starptautiskā līmenī un, iespējams, piedāvājot līdz šim Eiropas Savienības līmenī apgūto zinātību (*know-how*);

19. aicina Komisiju pēc iespējas drīz veikt ietekmes novērtējumu par Eiropas Prokuratūras izveides pievienoto vērtību, apsverot iespēju paplašināt tās darbības jomu un iekļaut cīņu pret smagām pārrobežu organizētās noziedzības darbībām un korupciju, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 86. panta 4. punktā, un ņemot vērā ietekmi uz pamattiesībām, un jo īpaši aizstāvības tiesībām, un nepieciešamību iepriekš saskaņot procesuālās un materiālās krimināltiesību normas, kā arī kriminālās jurisdikcijas noteikumus; aicina Komisiju uzsākt konsultācijas ar visām ieinteresētajām pusēm, tostarp Pamattiesību aģentūru, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, Eiropas Padomi, Eiropas Parlamentu, dalībvalstu parlamentiem un pilsonisko sabiedrību, lai apspriestu Eiropas Prokuratūras iespējamās izveides ietekmi;

20. atbalsta piecu gadu stratēģiju Eiropola attīstībai, kas izstrādāta 2009. gadā; aicina Eiropolu organizēt sanāksmes un veidot attiecības ar Eiropas Parlamentu, lai regulāri kopīgi pārskatītu progresu šīs stratēģijas īstenošanā un risinātu problēmas; aicina Eiropolu aktīvāk iesaistīties organizētās noziedzības un mafijas noziedzības apkarošanā, organizācijā izveidojot un nostiprinot īpašu sekciju un piešķirot vairāk finansējuma šajā jomā; aicina Eiropolu vēl ciešāk sadarboties ar Interpolu un veicināt savstarpējo integrāciju, lai cīnītos pret noziedzīgajām organizācijām starptautiskā līmenī, pievēršot īpašu uzmanību jautājumam par informācijas apmaiņu; aicina Eiropolu izveidot ciešākas saiknes un noslēgt stratēģiskos un darbības nolīgumus ar kompetentajām iestādēm trešās valstīs;

21. aicina dalībvalstis un Komisiju reāli uzlabot sadarbību starp valsts policijas dienestiem, maksimāli novēršot formālos šķēršļus;

22. atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi uzlabot praktisko sadarbību starp dalībvalstu policiju un tiesu iestādēm, lai veicinātu informācijas apmaiņu par noziedzīgām organizācijām un koordinētu izmeklēšanu; šim nolūkam aicina Komisiju un *Eurojust* izveidot efektīvāku valsts kontaktpunktu tīklu; turklāt pieprasa Komisijai iesniegt gada ziņojumus par panākto progresu attiecībā uz pastiprinātu sadarbību starp policiju un tiesu iestādēm organizētās noziedzības apkarošanas jomā;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

23. atzīst, ka, neskatoties uz abpusēji noslēgtiem protokoliem un nolīgumiem starp Eiropolu, *Eurojust* un *OLAF*, joprojām pastāv ievērojamas iespējas uzlabot sadarbību starp šīm iestādēm; tāpēc aicina Eiropolu, *Eurojust*, *OLAF* un Eiropas koordinatoru cilvēku tirdzniecības apkarosanas jomā konkrēti un kopīgi novērtēt un pastāvīgi atjaunināt sadarbības nolīgumus, kā arī īstenot tos, īpaši attiecībā uz lietu kopsavilkumu un ar lietām saistītās informācijas, stratēģiskas informācijas un datu apmaiņu; uzskata — lai Eiropola, *Eurojust* un *OLAF* sadarbība būtu patiesi efektīva, jānosaka skaidrs atbildības sadalījums, izvairoties no darbību dublēšanās; aicina Komisiju veikt pētījumu, lai novērtētu ES un dalībvalstu noziedzības apkarosanas aģentūru darbības efektivitāti;

Savstarpējās atzīšanas principa izvērsana spriedumos, kas pieņemti krimināllietās, un tiesu iestāžu un policijas sadarbības uzlabošana Eiropas Savienībā un ar trešām valstīm

24. apzinās — lai pārvarētu reālos šķēršļus tiesu sistēmu sadarbībā, sevišķa uzmanība jāpievērš tiesu iestāžu un policijas informēšanai un izpratnes veicināšanai, un aicina dalībvalstis piešķirt politisku prioritāti tiesu sistēmas un policijas spēku apmācībai; vienlaikus aicina Komisiju koncentrēt atbilstīgus resursus, tostarp finansējumu, lai atbalstītu dalībvalstu darbību;

25. atzīst, ka tiesu iestāžu sadarbība, tostarp starp dalībvalstīm, ir viens no pilāriem cīņā pret transnacionālo organizēto noziedzību un kopīgas drošības un tiesiskuma telpas izveidē, un aicina dalībvalstis ievērot savas saistības un nekavējoties transponēt visus ES līmenī esošos tiesību aktus tiesu iestāžu sadarbības jomā, it īpaši 2000. gada Konvenciju par savstarpēju palīdzību krimināllietās un tās 2001. gada protokolu, kā arī pamatlēmumu par kopīgām izmeklēšanas grupām; pauž pārliecību — lai pārvarētu reālos šķēršļus tiesu iestāžu sadarbībā, sevišķa uzmanība jāpievērš tiesu un policijas iestāžu un aizstāvības advokātu informēšanai un izpratnes veicināšanai, un aicina dalībvalstis piešķirt politisku prioritāti tiesu iestāžu darbinieku un policijas spēku apmācībai, kā arī aizstāvības tiesībām; vienlaikus aicina Komisiju piešķirt atbilstošus resursus, tostarp finansējumu, lai atbalstītu dalībvalstu darbību;

26. aicina dalībvalstis un Komisiju turpināt centienus Eiropas apcietināšanas ordera efektīvā īstenošanā; aicina Komisiju izvērtēt, vai varētu pārstrādāt tā Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildīšanas pamatojumu, kas minēts pamatlēmuma 4. pantā, lai tas atbilstu Savienības pamattiesību pienākumiem un lai ņemtu vērā pieredzi, kas gūta saistībā ar izrietošajiem savstarpējas atzīšanas instrumentiem, kuri parasti attiecas uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar organizēto noziedzību, tostarp nodarījumu par iesaistīšanos mafijas organizācijās; aicina dalībvalstu tiesu iestādes darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka to izdotie Eiropas apcietināšanas orderi vienmēr tiek nosūtīti Interpolam;

27. atzīst, ka cīņā pret pārrobežu organizēto noziedzību būtiska nozīme ir apvienotajām izmeklēšanas grupām, un pauž bažas par to, ka attiecīgā pamatlēmuma neatbilstīgas transponēšanas un dažu valstu tiesu iestāžu kavēšanās dēļ šis izmeklēšanas instruments netiek efektīvi izmantots; aicina Komisiju un Padomi dot jaunu stimulu apvienoto izmeklēšanas grupu darbam, nodrošinot gan Pamatlēmuma 2002/465/TI pilnīgu īstenošanu visās dalībvalstīs, gan arī atbilstīgu finansiālo atbalstu; uzsver, ka apvienoto izmeklēšanas grupu darbības rezultātus var izvērtēt Eiropas līmenī (piemēram, ņemot vērā konfiscēto preču vērtību) un valstu līmenī (piemēram, ņemot vērā individuālu grupas locekļu efektivitāti), un aicina Komisiju risināt šo jautājumu sadarbībā ar *Eurojust* un Eiropolu;

28. atgādina, ka robežas nav šķērslis organizētajai noziedzībai; tādēļ uzskata, ka Eiropas cīņā pret organizēto noziedzību jāiekļauj šis parādības ārējais aspekts; norāda, ka tālab ir svarīgi ciešāk iesaistīt Eiropas Ārējās darbības dienestu un jo īpaši Apvienoto situāciju centru (*SitCen*); aicina Komisiju arī turpmāk uzlabot nolīgumu ar trešām valstīm par sadarbību tiesu iestāžu darbā un izmeklēšanā efektivitāti un regulāri tos atjaunināt, lai cīnītos pret pārrobežu organizēto noziedzību; turklāt aicina, izstrādājot šādus nolīgumus, pienācīgi ņemt vērā īpašus apdraudējumus, ko Eiropas Savienības iekšējai un ārējai drošībai rada organizētā

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

noziedzība konkrētās valstīs; aicina Eiropolu biežāk un sīkāk analizēt ārpuskopienas noziedzīgo organizāciju darbību, kas tieši vai netieši ietekmē Eiropas Savienību; uzskata, ka ir būtiski turpināt un pastiprināt Eiropas Savienības un starptautisko iestāžu centienus Balkānu valstīs, it īpaši saistībā ar cīņu pret organizēto noziedzību; aicina Komisiju sadarbībā ar Eiropolu izstrādāt kopīgu projektu ar Interpolu, lai atbalstītu reģionālās sistēmas izveidi un īstenošanu policijas un tiesu iestāžu informācijas apmaiņai ar Rietumāfriku, piedāvājot Rietumāfrikas Valstu ekonomikas savienībai zinātību un resursus svarīgajā mācību un kontroles jomā;

Citi ieteikumi attiecībā uz cīņu pret organizēto noziedzību

29. uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt likumu ievērošanas kultūru un vairot pilsoņu un vispārējās sabiedrības informētību un izpratni par šo problēmu; šajā sakarībā uzsver plašsaziņas līdzekļu nozīmīgo lomu, kuriem jābūt brīviem no ārējās ietekmes un kuriem ir jābūt iespējai izmeklēt un publiskot organizētās noziedzības saiknes ar spēcīgām ietekmes jomām; uzskata, ka šo pasākumu īstenošana ir jānodrošina, pienācīgi ievērojot pamattiesības uz personas cieņu, godu un privātumu; aicina Komisiju ierosināt īpašus rīcības plānus, lai sekmētu likumu ievērošanas kultūru, cita starpā izveidojot šim nolūkam īpašus budžeta posteņus;

30. uzsver, ka Eiropas iestādēm un dalībvalstīm cīņā pret bērnu tirdzniecību ir jāizmanto holistiska pieeja, apkopojot intervences pasākumu īstenošanu dažādās jomās, lai aizsargātu bērnu tirdzniecības faktisko un potenciālo upuru tiesības; uzstāj, ka dalībvalstīm būtu aktīvi jāpiedalās cīņā pret nelikumīgu adopciju un jāizveido sistēma, ar ko tiktu nodrošināta pamestu un adoptētu bērnu turpmāko gaitu pārredzamība un efektīva uzraudzība;

31. uzsver valsts sektora pārredzamības svarīgo nozīmi cīņā pret organizēto noziedzību un aicina Komisiju rīkoties, lai izstrādātu nepieciešamos noteikumus un nodrošinātu, ka ES finansējuma piešķiršana un izmantošana ir pilnībā izsekojama un ka to uzrauga gan kompetentās iestādes, gan pilsoņi un plašsaziņas līdzekļi; prasa savlaicīgi publicēt šādu informāciju atbilstīgā interneta vietnē mašīnlasāmā, salīdzināmā un atvērta datu formātā vismaz vienā no Eiropas Savienības darba valodām, lai nodrošinātu, ka minētā informācija ir viegli pieejama un ka to atkārtoti var izmantot un apstrādāt pilsoniskās sabiedrības pārstāvji; aicina dalībvalstis pieņemt līdzīgus noteikumus, lai valsts līdzekļu izmantošana kļūtu pārredzamāka, īpaši attiecībā uz vietējām pašvaldībām, kurās organizētajai noziedzībai ir vieglāk iekļūt, ņemot vērā organizētās noziedzības apkarošanas darbībām raksturīgo slepenību;

32. aicina, ievērojot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības, ieviest atbilstīgu sodu sistēmu un piemērotus aizturēšanas noteikumus noziedzīgiem nodarījumiem, kas saistīti ar organizēto noziedzību, lai novērstu gan noziegumu veikšanu, gan to, ka apcietinājuma laikā ir iespējams turpināt vadīt organizācijas vai veicināt to mērķu sasniegšanu, izraisot turpmākus noziegumus;

Pasākumi cīņā pret organizēto noziedzību konkrētās jomās

33. izsaka pārliecību, ka pastāv reāla saistība starp organizēto noziedzību un korupciju, un vēlreiz uzsver aicinājumu, kas jau izteikts, pieņemot rakstisko deklarāciju 02/2010, izveidot objektīvu un skaitļos izsakāmu 27 dalībvalstu politiku izvērtēšanas un kontroles mehānismu cīņā pret korupciju, kā arī visaptverošu Eiropas iestāžu pretkorupcijas politiku; uzsver, ka jāīsteno aktīva pieeja korupcijas apkarošanai, un aicina Komisiju svarīgu nozīmi piešķirt pasākumiem cīņā pret korupciju gan valsts sektorā, gan privātajā sektorā; turklāt uzskata par prioritāti izstrādāt efektīvus pasākumus korupcijas apkarošanai kaimiņattiecību politikā, pirmspievienšanās politikā un līdzekļu, it īpaši Eiropas Investīciju bankas līdzekļu, izmantošanas jomā, kas piešķirti kā atbalsts attīstībai, kā arī pret korupciju jaunajās iestādēs, kuras tiek veidotas Eiropas Ārējās darbības dienesta paspārnē; aicina Komisiju par veiktajiem pasākumiem un sasniegtajiem rezultātiem informēt Parlamentu un ieviest efektīvu uzraudzību pār tiem;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

34. aicina dalībvalstis nekavējoties ratificēt starptautiskos pretkorupcijas instrumentus, īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret korupciju un Eiropas Padomes Krimināltiesību pretkorupcijas konvenciju un Civiltiesību pretkorupcijas konvenciju (1999. gads);

35. aņemas izveidot standartus, lai nodrošinātu, ka iespēja kandidēt Eiropas Parlamentā tiek liegta personām, kas notiesātas ar spēkā stājušos spriedumu noziegumos par līdzdalību noziedzīgās organizācijās vai noziedzīgos nodarījumos, ko parasti veic saistībā ar tām (piemēram, cilvēku tirdzniecībā, starptautiskā narkotiku tirdzniecībā, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijā, krāpšanā, korupcijā un izspiešanā); aicina dalībvalstis izveidot līdzīgus standartus attiecībā uz valsts vai vietējo pašvaldību vēlēšanām;

36. aicina Komisiju izstrādāt skaidras pamatnostādnes un atbilstīgus likumdošanas priekšlikumus, lai liegtu iespēju uzņēmumiem, kas saistīti ar organizēto noziedzību un mafiju, piedalīties publiskā iepirkuma konkursos un publiskā iepirkuma pārvaldībā; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt finanšu plūsmu izsekojamību saistībā ar valsts pasūtījumiem un pakalpojumu un piegādes līgumiem un izvērtēt noteikumu ieviešanu, lai sodītu personas, kuras iejaucas valsts pasūtījuma līgumu piešķiršanas administratīvajās procedūrās; aicina Komisiju nodrošināt Direktīvas 2004/18/EK 45. panta pilnīgu un pareizu piemērošanu, principā svītrotot „pašattīrīšanās” mehānismus un skaidri nosakot, ka pret juridiskām un fiziskām personām izvirzītās apsūdzības ir iemesls izslēgšanai, un nodrošinot, ka šāds izslēgšanas iemesls tiek piemērots pastāvīgi vai saprātīgā periodā, nevis tikai soda izciešanas laikā; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus, nosakot iemeslus izslēgšanai no dalības valsts iepirkuma procedūrās un īpašas piesardzības prasības attiecībā uz personām, par kurām notiek izmeklēšana vai kuras nodotas kriminālvajāšanai; prasa paplašināt to noziedzīgo nodarījumu sarakstu, kas var būt izslēgšanas iemesls, iekļaujot tajā visus noziegumus, kas parasti tiek veikti saistībā ar organizēto noziedzību, un prasa rīkoties, lai novērstu attiecīgo tiesību aktu apiešanu, ja izmanto citu personu un atbalstītāju aizsegu; aicina dalībvalstis pieņemt līdzīgus pasākumus attiecībā uz visiem līgumu, koncesijas, licences un valsts atbalsta veidiem, pat ja uz tiem neattiecas ES tiesību akti; aicina Komisiju izstrādāt atbilstīgus tiesību aktus un darbības instrumentus informācijas apmaiņai dalībvalstu starpā un dalībvalstu un ES iestāžu un aģentūru starpā un tā saukto „melno sarakstu” izveidei, lai novērstu publiskā finansējuma neatbilstīgu izmantošanu Eiropas Savienībā;

37. atzinīgi vērtē Direktīvas 2011/36/ES par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu pieņemšanu, proti, par parādību, kas bieži saistīta ar tādām organizētās noziedzības darbībām kā prostitūcijas un darbaspēka izmantošana, orgānu izgriešana un verdzināšana; uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi ātri un efektīvi īstenot minēto direktīvu;

38. mudina dalībvalstis un ES iestādes pievērst pienācīgu uzmanību tam, ka organizētā noziedzība turpina pilnveidot savu darbību un aizstāvēt savas intereses, tostarp iesaistoties narkotiku tirdzniecībā, un cenšas paplašināt narkotiku tirdzniecības globālo tirgu, apgūstot jaunus tirgus un piedāvājot jaunas vielas;

39. aicina Eiropas Investīciju banku un visas dalībvalstu finanšu iestādes, kuras piedāvā Eiropas finansējumu attīstībai, uzlabot savu politiku saistībā ar ārzonu finanšu centriem un jurisdikcijām, kuras nevēlas sadarboties, it īpaši izveidojot stingrāk uzraugāmu jurisdikciju sarakstu, pamatojoties uz ESAO tā saukto „melno sarakstu” un „pelēko sarakstu”, un nepieciešamības gadījumā veicot katras attiecīgās valsts īpašu uzticamības pārbaudi, vienlaikus aizliedzot jebkāda veida atbalstu finanšu starpniekiem augsta riska jurisdikcijās un pieprasot to uzņēmumu pārvietošanu, kas reģistrēti tādās jurisdikcijās un ārzonu finanšu centros, kuri nevēlas sadarboties, jo tas ir būtisks priekšnosacījums finansiālā atbalsta saņemšanai nolūkā veikt konkrētu darbību; aicina Eiropas iestādes un dalībvalstis aktīvi strādāt, lai nodrošinātu Finanšu darījumu darba grupas 40 ieteikumu pareizu īstenošanu, apstiprinot īpašus politikas virzienus katrai iestādei, tostarp veicot rūpīgu uzticamības pārbaudi, it īpaši politiski sarežģītos gadījumos;

40. uzsver, ka organizētajā noziedzībā komunikācijas un informācijas tehnoloģijas izmanto nelikumīgiem mērķiem, veicot noziegumus, kas saistīti ar identitātes zādzību, kibernetizētiem, nelikumīgām azartspēlēm un krāpnieciskiem sporta pasākumiem; šajā sakarībā prasa izstrādāt saskaņotu Eiropas tiesisko regulējumu; aicina ES iestādes mudināt pēc iespējas vairāk starptautisko partneru parakstīt un ratificēt 2001. gada Konvenciju par kibernetizētiem; uzsver tendenci, ka noziedzīgās organizācijas aizvien vairāk pievēršas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas iespējām vai finanšu noziegumiem, kuru rezultātā ir iespējama aizvien plašāka noziedzīgu darbību attīstība internetā;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

41. aicina Eiropas iestādes aktīvi rīkoties ES un starptautiskajā līmenī, lai ierobežotu visus nelegāli iegūtu līdzekļu legalizēšanas veidus, izmantojot finanšu tirgus, īpaši izveidojot labākus iespējamus noteikumus kapitāla kontrolei, kā nesen ierosinājis Starptautiskais Valūtas fonds; veicinot finanšu tirgu izplatības mazināšanu saistībā ar īstermiņa operācijām; uzlabojot publisko līdzekļu izmantošanas pārredzamību, pirmām kārtām to līdzekļu izmantošanu, kas piešķirti privātā sektora attīstības atbalstam, un izveidojot efektīvu aizsardzību pret nodokļu paradīzi, izmantojot obligātos finanšu ziņojumus par katru valsti, kas jāiesniedz visiem starptautiskās ekonomikas dalībniekiem; atbalstot daudzpusējas vienošanās par informācijas apmaiņu nodokļu jomā, vienlaikus pārskatot nodokļu paradīzes definīciju un šādu slepenu jurisdikciju sarakstu; aicina Komisiju izstrādāt skaidras pamatnostādnes par naudas līdzekļu izsekojamību, lai atvieglotu tādu gadījumu identifikāciju, kas saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju; aicina Komisiju, ņemot vērā tās likumdošanas priekšlikumu, ar ko aktualizē direktīvu par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, pēc iespējas vispārināt nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas kriminalizāciju un izstrādāt tiesisko pamatu, paredzot pēc iespējas plašākas izmeklēšanas tiesības šajā jomā; šai sakarībā aicina visas dalībvalstis kriminalizēt līdzekļu patstāvīgu legalizāciju, proti, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju, ko veic persona vai struktūra, kas šos līdzekļus nelikumīgi ieguvusi; aicina Komisiju arī apsvērt iespēju savā priekšlikumā paplašināt līdzekļu legalizācijas kriminalizāciju, attiecinot to arī uz gadījumiem, kad pārkāpējam būtu bijis jāzina, ka attiecīgie līdzekļi ir iegūti nelikumīgi;

42. aicina Komisiju rūpīgi uzraudzīt, kā dalībvalstis transponē ES direktīvu par vides krimināltiesisko aizsardzību, lai nodrošinātu, ka tas notiek savlaicīgi un efektīvi; aicina Komisiju izstrādāt inovatīvus instrumentus attiecībā uz to personu kriminālvajāšanu, kas izdara tādus nodarījumus pret vidi, kuri saistīti ar organizēto noziedzību, piemēram, iesniegt priekšlikumu, lai ES līmenī izplatītu pozitīvo Itālijas praksi, apkarojot nodarījumus saistībā ar organizēto noziedzību nelikumīgā atkritumu pārpirkšanā, kurš kopš 2011. gada ir klasificēts kā noziedzīgs nodarījums ar būtisku sociālu ietekmi (un tāpēc ar to saistītās lietas izskata Reģiona birojs cīņai pret mafiju); aicina CITES birojus veikt stingrākus pasākumus un veicināt ciešāku koordināciju Eiropas līmenī cīņā pret aizsargājamo un apdraudēto savvaļas dzīvnieku un augu sugu nelikumīgu tirdzniecību;

43. aicina dalībvalstis pieņemt proaktīvu pieeju izspiešanas gadījumu izmeklēšanai, piemēram, paredzot stimulus un finansiālā atbalsta formas, lai sūdzību iesniedzēji varētu turpināt nodarboties ar uzņēmējdarbību laikā, kad tiek uzsākta izmeklēšana, pamatojoties uz izlūkošanas darbu; uzskata, ka ir būtiski stiprināt nozīmīgumu, kāds ir gan pilsoniskajai sabiedrībai, gan partnerībām pilsoniskās sabiedrības un tiesu sistēmas, un policijas starpā, un ka tas ir jāveicina; aicina dalībvalstis mudināt tādu saprašanās memorandu parakstīšanu, kas noslēgti starp sabiedrības pārstāvjiem, tirgotājiem un uzņēmējiem, kuri sūdzas par reketu, lai viņiem būtu iespējams strādāt, neraugoties uz gaidāmajām grūtībām; aicina Komisiju direktīvas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju priekšlikumā paplašināt pasākumus, kas patlaban noteikti Pamatlēmuma 2005/212/TI 3. panta 1. punktā, iekļaujot tajā arī tādu noziedzīgu nodarījumu kā izspiešana;

44. aicina Komisiju tiesiskajā regulējumā, ko piemēro cīņā pret viltošanu, iekļaut īpašus noteikumus par organizētās noziedzības lomu; atbalsta lēmumus, kas noteikti Padomes 2009. gada 23. oktobra rezolūcijā par pastiprinātu muitas sadarbības stratēģiju, it īpaši lēmumus par jaunu sadarbības formu un izmeklēšanas metožu attīstību, par institucionālas pieejas pieņemšanu, kuras pamatā ir sadarbība muitas iestāžu, policijas un citu kompetento iestāžu starpā, un par esošā sadarbības procesa uzlabošanu, lai izstrādātu efektīvu pieeju cīņā pret pārrobežu organizēto noziedzību un veiktu nelikumīgu preču konfiskāciju visā Eiropas Savienībā; uzskata, ka šiem aspektiem jāpievērš pēc iespējas lielāka uzmanība, pieņemot un īstenojot Piekto rīcības plānu muitas sadarbības stratēģijas izpildei;

*

* *

45. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem, Eiropo- lam, Eurojust, Eiropas Investīciju bankai, Interpolam un UNODC.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

Augsta līmeņa forums par palīdzības lietderīgumu

P7_TA(2011)0460

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par Ceturto augsta līmeņa forumu par palīdzības lietderīgumu (2011/2145(INI))

(2013/C 131 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2000. gada 8. septembra Apvienoto Nāciju Organizācijas Tūkstošgades deklarāciju,
- ņemot vērā 2005. gada Eiropas Konsensu attīstības jomā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības rīcības kodeksu attiecībā uz papildināmību un darba dalīšanu attīstības politikā ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 28. septembra rezolūciju par ciešāku un efektīvāku sadarbību: 2006. gada ES atbalsta efektivitātes pakete ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 22. maija rezolūciju par turpmākajiem pasākumiem saistībā ar 2005. gada Parīzes deklarāciju par atbalsta efektivitāti ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomes 2009. gada 17. novembra secinājumus par darbības sistēmu palīdzības efektivitātes jomā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Ārlietu padomes (attīstības ministru sanāksmes) 2010. gada 14. jūnija secinājumus par darba sadali vairāku valstu mērogā, pievienojot vai aizstājot dažus punktus ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Ārlietu padomes (attīstības ministru sanāksmes) 2010. gada 9. decembra secinājumus par savstarpējo atbildību un pārredzamību — ES palīdzības efektivitātes darbības sistēmas ceturta nodaļa ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariāta 2011. gada 11. janvāra konsolidēto tekstu par palīdzības efektivitātes darbības sistēmu ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Budapeštas deklarāciju attiecībā uz Pusanā, Dienvidkorejā, 2011. gadā notikušo Ceturto augsta līmeņa forumu par atbalsta efektivitāti, kura pieņemta 21. ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas laikā Budapeštā,
- ņemot vērā 2010. gada 10. aprīļa Dili deklarāciju par miera veidošanu un valsts stiprināšanu,
- ņemot vērā 2010. gada 26. marta Bogotas deklarāciju par Akras rīcības programmas (ARP) principu īstenošanu dienvienu–dienvienu sadarbībā,
- ņemot vērā Tunisijas 2010. gada 4. un 5. novembra konsensu „Mērķtiecīga virzība uz efektīvu attīstību” par Āfrikas programmu attīstības efektivitātes jomā,

⁽¹⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ Padomes secinājumi Nr. 9558/07, 2007. gada 15. maijs.

⁽³⁾ OV C 306 E, 15.12.2006., 373. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 279 E, 19.11.2009., 100. lpp.

⁽⁵⁾ Dok. 15912/09.

⁽⁶⁾ Dok. 11081/10.

⁽⁷⁾ Dok. 17769/10.

⁽⁸⁾ Dok. 18239/10

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā ESAO Attīstības palīdzības komitejas (DAC) 2009. gada jūnija ziņojumu „Atbalsta efektivitāte: progressa ziņojums par Parīzes deklarācijas īstenošanu”,
 - ņemot vērā Komisijas 2009. gada oktobra ziņojumu „Atbalsta efektivitātes programma: Eiropas pieejas nodrošinātie ieguvumi” ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu par ES rīcības plānu dzimumu līdztiesības un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanai sievietēm attīstības sabiedrībā (2010.–2015. gadam) (SEC(2010)0265) un Padomes 2010. gada 14. jūnija secinājumus par tūkstošgades attīstības mērķiem, kuri atbilst minētajam ES rīcības plānam,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada marta ziņojumu „Kopējā daudzgadu programma” ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada aprīļa paziņojumu par ES atbildības uzlabošanu attīstības finansēšanas jomā saistībā ar ES oficiālās attīstības palīdzības salīdzinošo pārskatīšanu (COM(2011)0218),
 - ņemot vērā Eiropas Komisijas 2010. gada marta iniciatīvu „Strukturēts dialogs — efektīvai partnerībai attīstības jomā”, kurā ir paredzēts noteikt praktiskus līdzekļus pilsoniskās sabiedrības organizāciju un vietējo varas iestāžu līdzdalības efektivitātes uzlabošanai Eiropas sadarbības jomā,
 - ņemot vērā „Gala ziņojumu par Parīzes deklarācijas novērtējumu: 2. posms”, kas sabiedrībai pieejams kopš 2011. gada maija,
 - ņemot vērā 2007. gada 15. marta rezolūciju par vietējām pašvaldībām un attīstības sadarbību ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas ziņojumu (A7-0313/2011),
- A. tā kā Ceturtajā augsta līmeņa forumā par palīdzības efektivitāti būtu jānosaka turpmākās saistības attiecībā uz efektīvāku attīstības palīdzību, kā arī jāiegulda jaunas starptautiskās palīdzības struktūras izveidē, lai īstenotu Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM), kas noteikti līdz 2015. gadam un pēc tam;
- B. tā kā Parīzes deklarācijas principi galvenokārt ir vērsti uz palīdzības sniegšanas mehānismiem, nevis sekmīgas attīstības politikas veidošanu; tā kā Akras rīcības programmu par palīdzības efektivitāti ir kavējuši vairāki faktori: finanšu krīze, samazināts oficiālās attīstības palīdzības (OAP) maksājumu apjoma līmenis, dažu līdzekļu devēju politikas maiņa, kuri pieprasa labākus rezultātus īsā laikā, un tādu jaunu valsts un privāto līdzekļu devēju iesaistīšanās, kuri nedarbojas Attīstības palīdzības komitejā un kuru pieeju nereglamentē sadarbības konsensuālas normas;
- C. tā kā arvien lielāku daļu no kopējās OAP nodrošina jaunās tirgus ekonomikas valstis, kuras nav ESAO dalībnieces;
- D. tā kā jaunākie pētījumi uzraudzības un novērtēšanas jomā liecina, ka attiecībā uz Parīzes deklarācijā un Akras rīcības programmā ietvertu saistību pildīšanā saņēmējas valstis ir bijušas aktīvākas nekā palīdzības sniedzējas valstis;
- E. tā kā iepriekšējās augsta līmeņa konferencēs netika izdarīts vajadzīgais politiskais spiediens vai noteikta juridiski saistoša sistēma, tā kā Parīzes deklarācija nav ļāvusi, kā cerēts, mazināt atbalsta sadrumstalotību un tā kā pārāk daudz operāciju joprojām nav pietiekami pārredzamas, piemēram, attiecībā uz nosacījumu izvirzīšanu;

⁽¹⁾ Projekts Nr. 2008/170204 — 1. versija.

⁽²⁾ Projekts Nr. 2010/250763 — 1. versija.

⁽³⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 249. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- F. tā kā pārredzamība un atbildība ir palīdzības efektivitātes pamata nosacījumi ne tikai starp palīdzības saņēmējām valstīm un palīdzības sniedzējām valstīm, bet arī starp valsti un sabiedrību; tā kā Akras rīcības programmā palīdzības sniedzējas un partnervalstis ir vienojušās laicīgi paust detalizētu informāciju par palīdzības plūsmu pašlaik un turpmāk, lai jaunattīstības valstis varētu precīzāk izstrādāt budžetu un pārbaudīt kontus; tā kā palīdzības sniedzējām valstīm joprojām ir ļoti svarīgi atbalstīt parlamenta institūcijas stiprināšanu, kā arī vietējo iestāžu un pilsoniskās sabiedrības organizāciju iesaistīšanu, lai attīstības politiku cieši sasaistītu ar demokratizācijas procesu;
- G. tā kā Savienība un tās dalībvalstis nodrošina vairāk nekā pusi no visas pasaules OAP apjoma un līdz ar to tās ieņem nozīmīgu lomu atbalsta efektivitātes programmā;
- H. tā kā no Ceturtā foruma aspekta ir svarīgi atgādināt palīdzības sniedzējām valstīm to apņemšanos attīstības palīdzībai līdz 2015. gadam velīt 0,7 % no NKP/NKI, saistībā ar to attiecībām ar jaunattīstības valstīm iekļaut visos politikas virzienos un praksē būtisku elementu attiecībā uz vīriešu un sieviešu līdztiesību, skaidrāk noteikt oficiālo attīstības sadarbību un ievērot joprojām spēkā esošos Akras rīcības programmas principus; tā kā jāvirzās tālāk par oficiālo attīstības palīdzību, lai veidotu partnerattiecības tāda attīstības redzējuma atbalstam, par kuru lemju un kuru nosaka pašas valstis;
- I. tā kā situācija attīstības palīdzības jomā nepārtraukti mainās un tā kā jaunu palīdzības sniedzēju parādīšanos vajadzētu vairāk atspoguļot palīdzības efektivitātes mehānismos;
- J. tā kā visos attīstības finansēšanas veidos, tajā skaitā novatoriskajos finansēšanas mehānismos, piemēram, nodokļi par finanšu darījumiem vai pasaules finanšu fondā veselības vai izglītības jomā, ir jāiekļauj Parīzes deklarācijas principi un jāīsteno šie finanšu instrumenti saskaņā ar minētajiem principiem;
- K. tā kā Tunisijas konsensā attiecībā uz Āfrikas attīstības programmu izstrādi izteikts aicinājums vairāk pievērst uzmanību nevis palīdzības efektivitātei, bet gan plašākai attīstības efektivitātes programmai; tā kā par Āfrikas attīstības efektivitātei nepieciešami noteikti šādi seši elementi: valstu veikspējas stiprināšana, demokrātiskās atbildības attīstīšana, dienvienu-dienvienu sadarbības veicināšana, reģionāla mēroga redzējums un rīcība, jaunu attīstības partnerību izveide un ar atkarību no atbalsta saistītās problēmas risināšana,
1. uzsver Savienības vērienīgas pozīcijas nepieciešamību Ceturtajā augsta līmeņa forumā, kas ļautu dot nozīmīgu ieguldījumu atbalsta efektivitātes saistību padziļināšanā un īstenošanā; ņemot vērā atbalsta efektivitātes nozīmi dzīves kvalitātes uzlabošanā un nabadzības mazināšanā palīdzības saņēmējās valstīs, kā arī TAM sasniegšanā, cer uz Savienības augsta līmeņa pārstāvniecību Pusanā;
 2. atgādina, ka viens no pamatnosacījumiem atbalsta efektivitātes programmas mērķu izpildei ir demokrātiskās līdzdalības principa pilnīga ievērošana, kas nozīmē, ka attīstības stratēģiju nosaka valsts un ka šajās stratēģijās tiek atspoguļotas visu valsts līmeņa ieinteresēto personu saistības;
 3. konstatē, ka jaunattīstības valstu valdības nav devušas saviem parlamentiem un pilsoniskajai sabiedrībai vajadzīgo rīcības brīvību, lai varētu īstenot patiesu līdzdalību; neatlaidīgi mudina Savienību stiprināt Parīzes deklarācijā un Akras rīcības programmā ietvertās saistības, veicinot attīstības politikas, projektu un pasākumu demokrātisku piesaistīšanu, pilnībā sadarbojoties ar visām attīstībā iesaistītajām pusēm un uzņemoties pienākumu tām atskaitīties;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

4. uzskata, ka Ceturtais augsta līmeņa forums būs izdevies, ja tajā tiks noteiktas stingras saistības atbalsta efektivitātes veicināšanai, kas izpaustos kā skaidri un izmērāmi mērķi ar precīzu izpildes grafiku; apzinoties, ka Parīzes deklarācija un Akras rīcības programma netiek pietiekami īstenotas, uzsver, ka izšķirīga nozīme ir attīstības saskaņotībai, izmantojot augšupēju pieeju, atbalsta nesadrumstalotībai, kā arī spēcīgu, efektīvu un neatkarīgu īstenošanas uzraudzības mehānismu izveidei, iesaistot parlamentus un pilsonisko sabiedrību valsts un starptautiskajā līmenī; uzskata – lai palīdzība būtu efektīva, tā būtu jāskata un jāizvērtē, ņemot vērā konkrētā ieguldījuma rezultātus attīstības mērķu sasniegšanā, nevis vienīgi ieguldījuma apmēru;
5. atgādina, ka efektīva palīdzība nozīmē ļaut nabadzīgajām valstīm iespēju mobilizēt iekšzemes ieņēmumus; tādēļ vēlreiz mudina ES par absolūtu prioritāti izvirzīt nodokļu oāžu un nodokļu nemaksāšanas apkarošanu, vienlaikus sekmējot alternatīvu attīstības finansēšanas avotu rašanos, piemēram, ieviešot finanšu darījumu nodokli; tāpat mudina Savienību piešķirt vairāk atbalsta jaunattīstības valstīm, lai tām palīdzētu īstenot fiskālās reformas, kuru mērķis ir atbalstīt iedarbīgas, efektīvas, taisnīgas un ilgtspējīgas nodokļu sistēmas, kurām vajadzētu mazināt nabadzību un atkarību no palīdzības;
6. aicina palīdzības sniedzējas un palīdzības saņēmējas valstis nekavējoties veikt pasākumus, lai ievērotu Parīzes deklarācijas un Akras rīcības programmas saistības, kuru izpildi kavē vienīgi politiskās gribas trūkums, birokrātija un augstās darījumu izmaksas, piemēram, atbalsta atsaistes, atbalsta paredzamības, nosacījumu izvirzīšanas un pārredzamības jomās; īpaši uzsver vajadzību praksē īstenot Akras rīcības programmā ietvertās saistības, kas paredz, ka divpusējā valstu sadarbībā palīdzības sniedzēji pirmām kārtām izmanto valsts sistēmas, un risināt palīdzības plūsmu neparedzamības problēmu; turklāt mudina palīdzības sniedzējas valstis dot priekšroku vietējiem un reģionālajiem iepirkumiem;
7. norāda, ka palīdzībai jābūt integrējošu un ilgtspējīgu izaugsmi veicinošam līdzeklim, lai mazinātu nabadzību un atkarību no palīdzības un sekmētu darba vietu izveidi, ņemot vērā katras valsts īpašās iezīmes un vienlaikus nodrošinot palīdzības efektivitātes stiprināšanu valstīs, kur tā visvairāk nepieciešama; norāda arī, ka palīdzība būtu jāuzskata par pagaidu pasākumu, kas vērsts uz ilgtspējīgas autonomas izaugsmes veicināšanu jaunattīstības valstīs, nevis par ilgtermiņa risinājumu;
8. uzsver, ka šādu izaugsmi kavē palīdzības sniedzēju īstenošanā publiskā iepirkuma prakse, nerēķinoties ar vietējo ekonomiku; tādēļ mudina palīdzības sniedzējus dod priekšroku vietēja un reģionāla mēroga publiskajam iepirkumam, ļaujot uzlabot vietējās ekonomikas rādītājus;
9. atgādina, ka attīstības palīdzība pat par sevi nav pietiekama, lai izskaustu nabadzību, un ka tai drīzāk būtu jānovērš nabadzības cēloņi, nevis izpausmes; uzsver, ka ir nepieciešama efektīvāka palīdzība, kas iekļautos attīstības procesā, kura mērķis ir palīdzības saņēmējās valstīs izveidot spēcīgu un vidi aizsargājošu ekonomiku, kur piekļuve pamata sociālajiem pakalpojumiem būtu nodrošināta ikvienam, un, visbeidzot, samazināt atkarību no palīdzības; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi saņēmējās valstīs izveidot labvēlīgu gaisotni pienācīgu darba vietu izveidei, uzņēmējdarbībai un inovācijām; mudina palīdzības sniedzējus vispirms izmantot vietējās ekonomikas iespējas un aktīvi rīkoties to nostiprināšanā;
10. prasa starptautiskā līmenī panākt labāku atbalsta sadales koordinēšanu starp valstīm, lai risinātu problēmu saistībā ar „favorītiem palīdzības ziņā” un „palīdzības bāreņiem”; uzsver, ka mērķis palielināt atbalsta ietekmi un sasniegt labāku rezultātu / izmaksu lietderību nedrīkst praksē novest pie tādas attīstības politikas, kas izvairās no riska un koncentrējas tikai uz „neproblemātiskajām valstīm”; uzstāj, ka attīstības palīdzības piešķiršanas pamatkritērijiem arī turpmāk jābūt nabadzības izskaušanai un vajadzībām;
11. uzsver diferencētas pieejas atbalsta efektivitātei nozīmīgumu, ņemot vērā attīstības līmeni saņēmējās valstīs (vismazāk attīstītajās valstīs, nestabilās valstīs un valstīs ar vidēju ienākumu līmeni) un to īpašās vajadzības; uzskata, ka, ņemot vērā nestabilo valstu lielo skaitu un apstākli, ka šīs valstis, kuru deficīts veido 75 %, ir vistālāk no Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanas, ir svarīgi pievērst šim jautājumam īpašu uzmanību;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

12. uzsver, ka vietējo iestāžu un pilsoniskās sabiedrības organizāciju iesaistīšana attīstības politikā ir nepieciešama, lai sasniegtu TAM un nodrošinātu labu pārvaldību; ar bažām konstatē — lai gan Akras rīcības programmā pilsoniskās sabiedrības organizācijas atzītas par „pilntiesīgām attīstības dalībniecēm”, daudzas no tām saskaras ar tādu politiku un praksi, kas tām liedz šo lomu īstenot; plašākā mērogā aicina palīdzības sniedzējas valstis un partnervalstis vairāk atzīt parlamentu, vietējo iestāžu un pilsoniskās sabiedrības līdzdalību un vairāk uzmanības pievērst valstu sistēmu pārredzamākai izmantošanai;

13. norāda, ka ar finansiālo atbalstu vien nepietiek, lai nodrošinātu ilgtermiņa attīstību, un ka vietējām pašvaldībām un iekšzemes privātajam sektoram jāveic lielāks ieguldījums ar TAM saistītu projektu īstenošanā; uzsver privāto uzņēmumu, piemēram, mazo un vidējo uzņēmumu, nozīmi bagātības radīšanā un valstu atbildību stabilitātes un tiesiskuma nodrošināšanā; šajā ziņā uzsver labas pārvaldības nozīmi palīdzības saņēmējās valstīs;

14. uzsver, ka par labas pārvaldības rādītājiem, no kuriem daži joprojām ir ļoti pretrunīgi, arī ir jādebatē, ņemot vērā to lietderību demokrātiskai līdzdalībai nepieciešamo līdzdalības pieeju kvalitātes noteikšanā;

15. aicina partnervalstu valdības ievērot un uzsvērt centienus īstenot politisko, administratīvo un fiskālo decentralizāciju, kā arī pastiprināt vietējo un valsts mēroga attīstības plānošanas procesu koordināciju, sekmējot papildināmību un specializāciju, tomēr ņemot vērā vietējo autonomiju;

16. aicina palīdzības sniedzējas valstis labāk koordinēt un savstarpēji saskaņot darbības, kā arī vienkāršot procedūras un virzīties uz ciešāku sadarbību ar privātajiem palīdzības sniedzējiem;

17. uzstāj, ka ir jāveicina un jāsekmē dienvienu-dienvidu sadarbība un trīspusējā sadarbība kā tādi atbalsta veidi, kas uzlabo kvalitāti, efektivitāti, zināšanu apmaiņu un veikspēju;

18. atgādina, ka visām valstīm — palīdzības sniedzējām un palīdzības saņēmējām — ir pienākums ievērot cilvēktiesības; uzsver, ka šīs saistības un atbildība attiecībā uz starptautiskajiem tiesību aktiem cilvēktiesību jomā ir būtiskas, lai īstenotu attīstības efektivitātes mērķi; tādejā mudina Eiropas Savienību Pusanas forumā atbalstīt tādu saistošus pasākumu ieviešanu, kuri nodrošinātu, ka sniegtā palīdzība atbilst cilvēktiesību konvencijām;

19. uzsver, ka ir svarīgi rast līdzsvaru starp noteiktu politisko un fiskālo nosacījumu ievērošanu un tādām pieejām, kas vērstas uz izpildes rādītājiem, lai izvairītos no tā, ka striktas politiskas un izpildes prasības attur partnervalstu valdības no pašām savas politikas vai vēl riskantāku jaunu pieeju īstenošanas, tā vietā izvēloties sekot atbalsta sniedzēju norādījumiem;

20. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības rīcības kodeksa attiecībā uz darba dalīšanu attīstības politikas jomā pieņemšanu un uzsver, ka līdz šim tā principi nav tikuši pilnībā piemēroti politiskās gribas trūkuma dēļ, kas kavē Eiropas atbalsta optimālu izmantošanu un neļauj ES ieņemt vadošo lomu darbu dalīšanas jomā saistībā ar Ceturto augsta līmeņa forumu;

21. aicina Eiropas Savienību paātrināt „Fast Track” iniciatīvu attiecībā uz darba dalīšanu, it īpaši koncentrācijas pa nozarēm īstenošanā, veicot reorganizāciju un kopēju plānošanu, kā arī veicināt valstu sistēmu izmantošanu nolūkā pildīt Parīzes deklarācijas saistības, kas paredz vairāk izmantot uz līdzdalību balstītu palīdzības novirzīšanas kārtību, it īpaši izmantojot budžeta atbalstu;

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

22. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu, kura noteikta Zaļajā grāmatā par budžeta atbalstu un kuras galvenais mērķis ir partnervalstu iekšējās attīstības veicināšana, un prasa, lai tiktu precizēti atbilstības kritēriji budžeta atbalsta saņemšanai tā, lai izvairītos no iespējamās kontroles zaudēšanas vai šā palīdzības veida sliktas izmantošanas riska, ņemot vērā tādu elementu kā valstu korupcijas indekss;
23. uzsver valstu parlamentu lielo nozīmi jaunajā atbalsta struktūrā un atgādina nepieciešamību tiem palīdzēt nostiprināt likumdošanas spēju un veicināt nepieciešamās pārmaiņas, lai tie varētu pārbaudīt visus ar attīstību saistītos izdevumus;
24. aicina valstu parlamentus pirms politiskā dialoga ar palīdzības sniedzējām valstīm uzsākšanas pieņemt valsts stratēģiskos dokumentus un ikgadējo budžetu, uzklusot pilsonisko sabiedrību un vietējās iestādes, lai piešķirtu pienācīgu nozīmi demokrātiskajai kontrolei;
25. šajā nolūkā atgādina saistības, kuras paredzētas Eiropas Savienības Padomes darbības sistēmā palīdzības efektivitātes jomā ⁽¹⁾ un kuru mērķis ir nodrošināt, ka saistībā ar procesiem partnervalstīs Savienības līdzekļu devēju sniegtais finansiālais atbalsts tiek demokrātiski kontrolēts;
26. vērš uzmanību uz valsts finanšu augstāko revīzijas iestāžu būtisko lomu palīdzības sniegšanā valstu parlamentiem, tiem īstenojot ar attīstību saistīto izdevumu uzraudzības funkciju, un palīdzības efektivitātes veicināšanā;
27. atgādina par risku, kas var rasties, padarot palīdzības efektivitāti par ļoti tehnisku jautājumu; uzsver nepieciešamību vairāk likt uzsvāru uz palīdzības ietekmes uz attīstību rādītājiem un veidu, kādā tā palīdz efektīvi izskaust nabadzību, veicināt dzimumu līdztiesību, mazināt nevienlīdzību un radīt bagātību; uzskata, ka attīstības jomā uz vietas iesaistīto publisko un privāto dalībnieku ciešāka sadarbība, kā arī pieredzes apmaiņas integrācija Parīzes deklarācijas un Akras rīcības programmas saistību piemērošanas jomā veicinās palīdzības efektivitātes programmas uzlabošanu;
28. aicina Savienību pārskatīt savu politiku darba dalīšanas jomā nolūkā raudzīties, lai netiktu pamesti novārtā transversālie jautājumi, piemēram, cilvēktiesības, sociālā integrācija, dzimumu līdztiesība, pilsonība un klimata pārmaiņas;
29. uzsver, ka palīdzības pārredzamība ir īpaši nozīmīga, lai nodrošinātu gan līdzatbildību, gan palīdzības efektivitāti; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis pieņemt vērienīgu nostāju palīdzības pārredzamības jomā, veicinot tādu starptautiska līmeņa mehānismu izmantošanu, kuru mērķis ir ieviest šajā jomā pasaules līmeņa standartus, piemēram, Starptautisko palīdzības pārredzamības iniciatīvu (IATI); aicina dalībvalstis, kuras to vēl nav izdarījušas, parakstīt un īstenot IATI;
30. apstiprina, ka ir svarīgi skaidri novērtēt iespējamos riskus, kas saistīti ar privātā sektora pastiprinātu iesaistīšanos, un ka tādēļ jādefinē skaidri kritēriji privātā sektora projektu atbalstīšanai, kā arī jāizstrādā labi ietekmes novērtēšanas mehānismi, lai nodrošinātu, ka privātā sektora ieguldījumi ir ilgtspējīgi atbilstoši noteiktajiem starptautiskās attīstības mērķiem un nenozīmē atgriešanos pie saistītā atbalsta;
31. uzskata, ka, izstrādājot attīstības politiku, liela nozīme ir dzimumu līdztiesībai, un tādēļ prasa šā aspekta pilnīgu iekļaušanu atbalsta efektivitātes programmā, kā arī sieviešu organizāciju aktīvu līdzdalību visos attīstības procesos;

(1) Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariāts, konsolidētais teksts 18239/10

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

32. uzsver, ka Ceturtajā augsta līmeņa forumā jānosaka arī pamats integrējošākai vispārējai partnerībai attīstības jomā, vairāk iesaistot jaunos palīdzības sniedzējus, it īpaši tās valstis, kuru pieeju neregulē globāli standarti palīdzības efektivitātes jomā; aicina ES uzņemties vadību šajā jomā, lai nodrošinātu, ka šādu valstu sniegtā palīdzība atbilst starptautiski atzītiem principiem oficiālās attīstības palīdzības jomā; uzskata, ka tas nedrīkstētu novest pie palīdzības efektivitātes un tās pamatprincipu nozīmes mazināšanās;

33. uzskata, ka Eiropas Parlaments, ņemot vērā tā demokrātiskās kontroles lomu, arī turpmāk jāiesaista pašlaik notiekošajā atbalsta efektivitātes programmas pārveidošanā, tostarp atbilstoši piedaloties Pusanas sanāksmē;

34. aicina Eiropas Savienību un tās dalībvalstis turpināt pievērst uzmanību palīdzības kvalitātei un veicināt uz attīstību vērstu starptautisko programmu;

35. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

Jaunu prasmju un darba vietu programma

P7_TA(2011)0466

Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobra rezolūcija par jaunu prasmju un darba vietu programmu (2011/2067(INI))

(2013/C 131 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 23. novembra paziņojumu „Jaunu prasmju un darba vietu programma. Eiropas ieguldījums ceļā uz pilnīgu nodarbinātību” (COM(2010)0682),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 8. septembra nostāju par priekšlikumu Padomes lēmumam par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm — stratēģijas „Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu II daļa ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 21. oktobra Lēmumu 2010/707/ES par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūciju par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūciju par netipiskiem līgumiem, drošu profesionālo izaugsmi un jauniem sociālā dialoga veidiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 7. septembra rezolūciju par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 6. decembra secinājumus par nodarbinātības politiku konkurētspējīgai un vidi saudzējošai ekonomikai ar zemu zema oglekļa emisiju līmeni un efektīvu resursu izmantojumu,
- ņemot vērā Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centra (*Cedefop*) 2010. gada pētījumu „Prasmes ekoloģiskām darba vietām”,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūciju par darba ņēmēju mobilitātes veicināšanu Eiropas Savienībā ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 7. decembrī pieņemto Briges komunikē par ciešāku Eiropas sadarbību profesionālās izglītības un apmācības jomā laikposmam no 2011. gada līdz 2020. gadam ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā publikāciju „Vidējā termiņa prognoze laikposmam līdz 2020. gadam: prasmju piedāvājums un pieprasījums Eiropā”, Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centrs, 2010. g. ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā *Cedefop* 2009. gada maija pētījumu „Prasmes Eiropas nākotnei: vajadzīgo profesionālo prasmju plānošana”,
- ņemot vērā 2010. gada 25. marta pamatlīgumu par iekļaujošiem darba tirgiem, kuru parakstījusi Eiropas Arodbiedrību konfederācija (*ETUC*), *BusinessEurope*, Eiropas Amatniecības, mazo un vidējo uzņēmumu asociācija (*Ueapme*) un Uzņēmumu ar valsts kapitāla daļu un vispārējās ekonomiskās intereses uzņēmumu Eiropas centrs (*CEEP*),

⁽¹⁾ OV C 308 E, 20.10.2011., 116. lpp.

⁽²⁾ OV L 308, 24.11.2010., 46. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0262.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0263.

⁽⁵⁾ OV C 308 E, 20.10.2011., 6. lpp.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0455.

⁽⁷⁾ Komisijas paziņojums presei IP/10/1673.

⁽⁸⁾ *Cedefop* publikācijas, ISBN 978-92-896-0536-6.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020: stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 12. janvāra paziņojumu „Gada izaugsmes pētījums: ES visaptverošās reakcijas uz krīzi izveide” (COM(2011)0011) un tam pievienoto Vienotā nodarbinātības ziņojuma projektu,
 - ņemot vērā Komisijas 2011. gada 23. februāra paziņojumu „Pārskats par „Eiropas mazās uzņēmējdarbības aktu” ” (COM(2011)0078),
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu „Secinājumi piektajā ziņojumā par ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju — kohēzijas politikas nākotne” (COM(2010)0642),
 - ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu „Panākumi kopējo Eiropas mērķu sasniegšanā izglītības un apmācības jomā” (SEC(2011)0526),
 - ņemot vērā ANO Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām un tās stāšanos spēkā Savienībā 2011. gada 21. janvārī saskaņā ar Padomes 2009. gada 26. novembra Lēmumu 2010/48/EK par Eiropas Kopienas secinājumiem par to, lai Eiropas Kopiena noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Pakalpojumu sniedzēju asociācijas personām ar invaliditāti (EASPD) ziņojumu, kurā norādīts, ka, pieaugot bezdarba līmenim Eiropā, personām ar invaliditāti kļūst grūtāk iegūt un saglabāt darbu, un ņemot vērā, ka daudzās valstīs peronu ar invaliditāti bezdarba līmenis ir augstāks nekā personām bez invaliditātes,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 21. septembra paziņojumu „Sieviešu un vīriešu līdztiesības stratēģija 2010.–2015.” (COM(2010)0491),
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 7. marta secinājumus par Eiropas Dzimumu līdztiesības pakta laika posmam no 2011. gada līdz 2020. gadam,
 - ņemot vērā Komisijas 2008. gada 3. oktobra paziņojumu attiecībā uz Komisijas ieteikumu par tādu cilvēku aktīvu integrāciju, kuri ir atstumti no darba tirgus (COM(2008)0639), un Parlamenta 2009. gada 6. maija rezolūciju par šo paziņojumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Kultūras un izglītības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0320/2011),
- A. tā kā globālā ekonomikas krīze Eiropas Savienībā ir palielinājusi bezdarbu, kas atbilstīgi jaunākajiem Eiropata rādītājiem pašreiz sasniedz 9,5 % līmeni un ietver 22,828 miljonus cilvēku, no kuriem 19,4 % ir ilgstoši bezdarbnieki; tā kā jauniešu bezdarbs ir 20,4 % līmenī, dažās dalībvalstīs sasniedzot pat 40 % robežu;

⁽¹⁾ OV L 23, 27.1.2010., 35. lpp.

⁽²⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 23. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

- B. tā kā MVU, kas ir ekonomikas izaugsmes, darba vietu radīšanas un 2020. gada mērķu sasniegšanas dzinējspēks, ekonomikas krīzes dēļ ir likvidējuši vairāk nekā 3,5 miljonus darba vietu;
- C. tā kā 2008. gada ekonomikas krīzes dēļ primārās un ražošanas nozarēs tika likvidētas vairāk darba vietu, nekā prognozēts, un tiek lēsts, ka līdz 2020. gadam tajās tiks likvidētas vēl apmēram 2,5 miljoni darba vietu;
- D. tā kā 2008. gada ekonomikas lejupslīde ietekmēja gan prasmju pieprasījumu, gan piedāvājumu nodarbinātības jomā, tādējādi strauji palielinot nedrošību par nodarbinātības izredzēm un palielinot vajadzību cilvēkiem būt labāk informētiem par nodarbinātības izredzēm darba tirgū;
- E. tā kā vairākās dalībvalstīs īstenotie taupības pasākumi notika vienlaikus ar būtisku bezdarba pieaugumu un šie pasākumi daļēji ir bezdarba pieauguma cēlonis;
- F. tā kā politikas veidotājiem ir jāaizsargā iedzīvotāji pret bezdarba risku, nodrošinot, ka darbaspēkam ir vajadzīgās prasmes, kas palielina iedzīvotāju nodarbinātības iespējas;
- G. tā kā jaunu tehnoloģiju ieviešanas un Eiropas tautsaimniecību struktūras pārmaiņu dēļ iedzīvotājiem ir radusies nepieciešamība atjaunināt un uzlabot savas prasmes darba dzīves laikā;
- H. tā kā sociālas, resursu ziņā efektīvas, ekoloģiskas un konkurētspējīgas ekonomikas veicināšana ir viens no stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem,
- I. tā kā tiek sagaidīts, ka pakalpojumu nozare, piemēram, pārdošana un drošības, tīrīšanas, ēdināšanas, aprūpes un individuālie pakalpojumi, laikposmā līdz 2020. gadam joprojām nodrošinās ievērojamu darba vietu skaita pieaugumu un šie pakalpojumi varētu būt visstraujāk augošā joma;
- J. tā kā lauksaimniecības pārtikas nozare atgūst globālo nozīmi, radot nepieciešamību pēc dažādām un kvalificētākām prasmēm, taču ievērojami samazinot mazkvalificētu darba vietu skaitu;
- K. tā kā, lai sasniegtu ilgtspējīgu izaugsmi un pārietu uz zemas oglekļa emisijas ekonomiku, vides aizsardzību un jaunu ekoloģisku tehnoloģiju attīstību, būs nepieciešama atbilstīgu prasmju pieejamība;
- L. tā kā nozaru tehnoloģijas pārmaiņas un jauni darba organizācijas modeļi pašsaprotami ietekmē nodarbinātības modeļus dažādās profesijās un kvalifikācijas līmeņos nepieciešamo prasmju ziņā;
- M. tā kā tautsaimniecības arvien vairāk pieprasa radošās, interaktīvās, komunikācijas un problēmrisināšanas prasmes darba vietā, bet mazkvalificētajam darbaspēkam vai darba ņēmējiem, kuri veic standarta funkcijas, draud darba zaudējums;
- N. tā kā darba ņēmējiem ar zemu izglītības un prasmju līmeni, kā arī personām no mazāk aizsargātām grupām vairāk draud darba zaudējums, nestabili darba nosacījumi un nabadzība, ja vien šiem cilvēkiem nav pienācīgas apmācību un pārkvalificēšanās iespējas, kas viņiem ļautu atbilst darba tirgus prasībām;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

- O. tā kā apmācības un augstākās izglītības ilgtermiņa efektivitāte ir atkarīga no daudziem aspektiem, tādiem kā kvalitatīvas izglītības pieejamība un apmācības nodrošināšana, iespēju vienlīdzība un bezšķēršļu piekļuve ikvienam, aprūpes pakalpojumu pieejamība, ilgtspējīgi valsts ieguldījumi, valsts finanšu stāvoklis un efektīva šo finanšu pārvaldība, kā arī labāka indivīdu un darba tirgus vajadzību saskaņošana;
- P. tā kā ES ir apņēmusies uzlabot izglītības līmeņus, līdz 2020. gadam panākt, ka mācības priekšlaicīgi pārtraukušo skaits ir zem 10 % līmeņa un palielināt augstākās vai līdzvērtīgas izglītības iegūšanas līmeni vismaz līdz 40 %;
- Q. tā kā sagaidāms, ka pieaugs pieprasījums pēc darba vietām, kurās nepieciešama augsta tehniskā un zinātniskā kvalifikācija, un 2020. gadā apmēram pusi no visām darba vietām aizņems darba ņēmēji ar vidēja līmeņa kvalifikāciju, savukārt salīdzinājumā ar šodienas 29 % līmeni augsta līmeņa kvalifikācija būs vajadzīga 35 % darba vietu, un tā kā ekonomikas ilgtspējībai būs vajadzīgas papildu kvalifikācijas visās profesijās un visos prasmju segmentos;
- R. tā kā migrācija gan ES iekšienē, gan uz ES un no tās, kā arī demogrāfiskās izmaiņas daudzējādā ziņā ietekmēs darba ņēmēju turpmāko skaitu un sastāvu dalībvalstīs un būtiski izmainīs prasmju pieprasījumu un piedāvājumu, jo īpaši dalībvalstīs, kurās iedzīvotāju skaits strauji sarūk vai no kurām lielā skaitā emigrē intelektuālais darbspēks;
- S. tā kā migrējošo darba ņēmēju kompetences un prasmes bieži vien netiek nedz pienācīgi atzītas, nedz optimāli izmantotas, un tā kā migrējošiem darba ņēmējiem nereti ir grūtības piekļūt darba tirgum, izglītībai un apmācībai arī tādēļ, ka viņi nepārzina savas darba un sociālās tiesības un nav iesaistījušies darba ņēmēju apvienībās; tā kā līdz ar to nozīmīgu ieguldījumu turpmāko darba tirgus vajadzību apmierināšanā var sniegt integrācijas politika, ar ko atbalsta imigrantu piekļūvi izglītībai, apmācībai un nodarbinātībai;
- T. tā kā, lai gan mikrokredīts ir būtisks mehānisms sieviešu uzņēmējdarbībai un ģimenes uzņēmumu dibināšanai, sievietes joprojām ir nepietiekami pārstāvētas uzņēmējdarbībā Eiropas Savienībā, un sieviešu īpatsvars uzņēmēju vidū ir vidēji 30 %;
- U. tā kā vairāk nekā 60 % augstskolu absolventu ir sievietes, turpretim pārāk maz sieviešu un meiteņu izvēlas zinātnes jomu un tāpēc tajā vērojama spēcīga segregācija; tā kā atšķirības starp sieviešu un vīriešu nodarbinātību IT jomā laika gaitā vairāk tiecas palielināties nekā samazināties;
- V. tā kā sievietes darba tirgū ir nelabvēlīgā situācijā un neproporcionālā pārsvarā ir to darba ņēmēju vidū, kuri strādā nepilnu darbalaiku, un iesaistītas jaunās, bieži vien nestabilās darba attiecībās, saskaroties ar šķēršļiem, ja viņas vēlas piekļūt pilnīgām sociālajām tiesībām, sociālajai aizsardzībai un pabalstiem;
- W. tā kā ilgtspējīga ekonomikas izaugsme var palielināt kvalitatīvu darba vietu skaitu un sekmēt tautsaimniecību atveseļošanu visā ES;
- X. tā kā pētniecībā, inovācijās un izglītībā, kas ir izaugsmes un dzīves apstākļu uzlabošanas stūrakmeņi, Eiropas Savienība joprojām iegulda mazāk līdzekļu nekā tās ekonomiskie partneri un konkurenti pasaulē; tā kā ir vajadzīgi lieli ieguldījumi zinātniskajā ekonomikā, tehniskajā apmācībā un profesionālajā pārkvalifikācijā;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

- Y. tā kā mērķtiecīga un pielāgota prasmju uzlabošana ir būtiska, lai palīdzētu cilvēkiem iegūt jaunas prasmes, savukārt viņi varētu gūt labumu no pārejas uz ilgtspējīgāku ekonomiku; tā kā pastāv pārlicinoši ekonomiskie argumenti par labu prasmju uzlabošanai, darba tirgus integrācijai un sociālajai iekļaušanai; tā kā ieguldījumu samazināšana prasmju uzlabošanā radīs nelabvēlīgu ilgtermiņa ietekmi,

Nodarbinātības politikas uzdevumi

1. atgādina — stratēģijā „Eiropa 2020” dalībvalstis vienojās, ka līdz 2020. gadam vecuma grupā no 20 līdz 64 gadiem sieviešu un vīriešu nodarbinātība būs 75 % līmenī, un šis mērķis ir cieši saistīts ar ekonomikas izaugsmi, kā arī sociālās drošības un valsts finanšu ilgtspējību Eiropā; atgādina, ka pašlaik sieviešu nodarbinātība ir 58,2 % līmenī; uzsver, ka būtiskākie priekšnosacījumi nodarbinātības mērķu sasniegšanai ir krass jauniešu bezdarba samazinājums, palielināta sieviešu līdzdalība darba tirgū un efektīva stratēģijas prioritāro integrācijas mērķu īstenošana; uzsver, ka gandrīz visas valstu reformu programmas atpauk gan nodarbinātības, gan nabadzības mazināšanas mērķu īstenošanā, un aicina visas ieinteresētās personas pastiprināt centienus, lai stratēģijas „Eiropa 2020” realizācija būtu veiksmīga;
2. atkārtoti norāda, ka pieci Savienības pamatmērķi ir nodarbinātības veicināšana, apstākļu uzlabošana inovācijas, pētniecības un attīstības jomā, mērķu sasniegšana klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā, kā arī izglītības līmeņu uzlabošana un sociālās integrācijas veicināšana;
3. atgādina, ka pastāv milzīgi šķēršļi, kas būtiski apgrūtina nodarbinātības palielināšanu ES, cīņu ar strukturālo bezdarbu un jaunu darba vietu radīšanu, tādējādi sekmējot produktivitāti un veicinot lielāku konkurētspēju; uzskata, ka šīs problēmas jārisina prioritārā kārtā, papildus tam, ka tiek nodrošināta labāka darba tirgus funkcionēšana, ietverot daudzu pašreizējo darba ņēmēju prasmju līmeņu neatbilstību un nepietiekamību, kā arī zemos izglītības līmeņu rādītājus atsevišķās Eiropas valstīs salīdzinājumā ar starptautiskiem rādītājiem; uzskata, ka jaunas ilgtspējīgas ekonomikas maksimālo iespēju izmantošanā izšķiroša nozīme būs integrētai pieejai vajadzīgo prasmju attīstīšanā, un aicina Komisiju tās plānotajā paziņojumā par darba vietām jaunā ilgtspējīgā ekonomikā iekļaut šajā jautājumā izvirzītās Parlamenta prasības;
4. norāda, ka nodarbinātības līmenis un ekonomikas veiktspēja ir savstarpēji stiprinoši elementi, radot īpaši augstus ekonomikas izaugsmes un kvalitatīvas nodarbinātības līmeņus; tomēr stingri iesaka dalībvalstīm ievērot stratēģijas „Eiropa 2020” integrēto pamatnostādņu kopumu nodarbinātības politikas jomā un plašās ekonomikas politikas pamatnostādnes, vienlaikus nodrošinot, ka īstenotā politika atbilst valsts, reģionālajai un vietējai situācijai un jo īpaši konkrētajiem apstākļiem katrā dalībvalstī;
5. uzsver, ka dalībvalstis joprojām ir atbildīgas par sociālās politikas galvenajiem elementiem, tādiem kā nodokļi, sociālās labklājības programmas, atsevišķi nodarbinātības noteikumi, veselības aprūpe un izglītība; uzskata par būtisku, ka sociālajā politikā tiek ņemti vērā valsts, reģionālie un vietējie apstākļi un jo īpaši apstākļi konkrētās dalībvalstīs;
6. prasa labāk koordinēt ekonomikas politiku starp dalībvalstīm, lai sekmētu ilgtspējīgu izaugsmi un darba vietu radīšanu un veicinātu efektīvu konkurenci, ņemot vērā reģionālās atšķirības visā Eiropā attiecībā uz nodarbinātības un bezdarba līmeņiem; mudina dalībvalstis ievērot budžeta disciplīnas noteikumus, lai mazinātu risku nonākt pārmērīga budžeta deficīta situācijā, un prasa īstenot efektīvu budžeta uzraudzību, vienlaikus pieļaujot valsts ieguldījumus saskaņā ar ES izaugsmes un nodarbinātības mērķiem; tomēr uzsver, cik nozīmīgi ir veikt sociālās ietekmes novērtējumu, kā prasīts Līgumā, un mudina Komisiju un dalībvalstis izvērtēt izdevumu samazinājuma sociālās izmaksas, jo īpaši izglītības un aktīva darba tirgus politikas jomā, kas varētu apdraudēt progresa panākšanu, risinot kvalificētu darba ņēmēju iztrūkumu Eiropā un saglabājot ekonomikas veiktspēju;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

7. atbalsta stratēģijā „Eiropa 2020” iekļauto Komisijas pamatiniciatīvu, kas ir kā satvars, ar ko sekmēt konkurētspēju un nodarbinātību un panākt virzību uz ilgtspējīgu, viedāku un integrētāku ekonomiku; uzsver reģionālā mēroga nozīmi programmas īstenošanā; aicina Komisiju izpildīt pamatiniciatīvā iekļautās nodarbinātības un prasmju prioritārās darbības, pienācīgu uzmanību veltot gan darba pieprasījumam, gan piedāvājumam uz zināšanām balstītas, ilgtspējīgas un integrētas ekonomikas kontekstā;
8. uzskata, ka jaunu prasmju un darba vietu programma ir jāskata kopā ar ES pētniecības pamatprogrammu un ka abu sinerģija var veicināt izaugsmi un darba vietu izveidi;
9. uzsver, ka jaunākās ekonomikas un darba tirgus tendences apvienojumā ar tādiem nākotnes uzdevumiem kā demogrāfiskās izmaiņas un pāreja uz ilgtspējīgu ekonomiku prasa īstenot labākas nodarbinātības, izglītības un darba organizācijas stratēģijas, ar kurām uzlabot ES konkurētspēju un darba un dzīves apstākļus un radīt jaunas darba vietas, un līdz ar to veicināt progresīvu izaugsmi, apvienojot pilnīgu nodarbinātību un labklājību, kā arī ilgtspējīgu ražošanu un noturīgus dzīvesveida modeļus; šajā saistībā uzsver, cik būtiski ir visu vecumu grupām nodrošināt vispārēju piekļuvi mūžizglītības, kvalifikācijas un prasmju iegūšanai; uzsver, ka pastāv ekonomiski argumenti par labu prasmju uzlabošanai, darba tirgus integrācijai, sociālajai iekļaušanai, efektīvai diskriminācijas apkarošanai un labākai visu darba ņēmēju spēju izmantošanai; atgādina, ka darba un privātās dzīves saskaņošana, izglītība un cilvēkkapitāla uzlabošana indivīdiem sniedz arī ar ekonomiku nesaistītus ieguvumus;
10. uzsver, ka valstu elastdrošības pasākumi ir jāpārskata, ņemot vērā jauno sociālekonomisko situāciju, vajadzības gadījumā tie ir jānostiprina un jāpielāgo katras dalībvalsts konkrētajām vajadzībām, lai tādējādi nodrošinātu elastīgu, integrējošu un aktīvu darba tirgu, ikvienam pieejamas efektīvas apmācības un pienācīgas sociālās drošības sistēmas; aicina dalībvalstis, veicot darba tirgus reformas, nostiprināt tādu sociālo aizsardzību un aizsardzību no bezdarba, kas izskaustu nabadzību, kā arī uzlabot valstu nodarbinātības dienestu kvalitāti; uzsver, ka elastdrošība nav jāuztver kā universāls risinājums;
11. uzsver, cik nozīmīga ir informālā izglītība un prasmju apguve, ko var panākt ar paaudžu sadarbību, kad jaunieši pieredzējušu, vecāku darbinieku vadībā var apgūt jaunas prasmes;
12. pauž nožēlu, ka daudziem darba ņēmējiem darba un ģimenes dzīves saskaņošana vēl aizvien ir grūts uzdevums; aicina dalībvalstis visiem vecākiem un jo īpaši sievietēm, vienvecāka ģimenēm, mazāk aizsargātiem cilvēkiem vai cilvēkiem ar invaliditāti sniegt iespējas integrēties ne tikai profesionālajā dzīvē, bet arī mūžizglītības procesos; uzsver — priekšnosacījums ir tāds, ka darba un apmācību iespēju organizēšana ir jāsavieno ar vecāku pienākumiem, bērnu aprūpes struktūrām ir jābūt efektīvākām un pieejamām un ka vecākiem ir jāsaņem pienācīgs atbalsts; turklāt aicina dalībvalstis īstenot tādu politiku un programmas, ar ko atbalsta aprūpi ģimenē;
13. uzskata, ka ir ieteicams radīt apstākļus, kas veicina tāldarbu, ja vien šāda kārtība var sekmēt pienācīgu darba un personīgās dzīves saskaņošanu;

Rīcība

Kvalificēta darbaspēka pieejamības nodrošināšana

14. atzinīgi vērtē Eiropas Nodarbinātības novērošanas punkta izveidi un Komisijas iniciatīvas, ar kurām izveido ES prasmju apskatu un reformē Eiropas Nodarbinātības dienestu tīklu *EURES*, lai darba meklētājiem uzlabotu pārredzamību un piekļuvi un sekmētu nodarbinātības mobilitāti ES; uzsver *EURES* vadošo nozīmi mobilo darba ņēmēju un darba meklētāju konsultēšanā par viņu tiesībām un līdz ar to īstena iekšējā tirgus nodrošināšanā un atzinīgi vērtē izmēģinājuma projekta „Tava pirmā *EURES* darba vieta” sākšanu, kura mērķauditorija ir gados jauni darba meklētāji 27 ES dalībvalstīs; tāpēc uzsver *EURES* nozīmi pārrobežu reģionos un uzskata, ka pārrobežu partnerībām ir jāsniedz nepieciešamie līdzekļi, lai tās spētu risināt Eiropas darba tirgus uzdevumus;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

15. uzsver, cik būtiski ir palielināt līdzdalību mūžizglītībā, jo īpaši profesionālajā izglītībā un apmācībā, lai sniegtu nodarbinātības iespējas, atjauninātu darbaspēka prasmes un nostiprinātu konkurētspēju; norāda, ka ir jāpalielina arī tālākizglītībā iesaistīto cilvēku skaits, lai vecāki ļaudis ar augstāku kvalifikāciju varētu atrast un veikt sev piemērotu darbu; šajā ziņā uzskata, ka jānodrošina stimuli gan darba ņēmējiem, gan devējiem, īpašu uzmanību veltot MVU; uzskata arī, ka ir jāīsteno vērienīgākas mūžizglītības stratēģijas un ka profesionālās izglītības un apmācības sistēmas ir jāpielāgo darba tirgus strauji mainīgajām vajadzībām, tehnoloģijas attīstībai un jaunām pieejām darba organizēšanā;

16. pauž nožēlu, ka krīzes laikā dalībvalstis ir samazinājušas izglītības un apmācības budžetus, un mudina Komisiju un dalībvalstis ieguldīt vairāk līdzekļu izglītības un apmācības sistēmās;

17. prasa nodrošināt labāku nākotnē pieprasīto prasmju uzraudzību Eiropā attiecībā uz katru profesionālo sektoru un katru kvalifikācijas līmeni un prasa iegūto informāciju tūlītēji transponēt dalībvalstu izglītības, mūžizglītības un citās attiecīgajās politikas jomās; uzsver, cik būtiski ir sekmēt darba vietu un profesionālās izaugsmes pievilcību jauniešu acīs un ka jaunieši jo īpaši ir pastāvīgi jāinformē par darba tirgus tendencēm, lai viņi varētu pievērsties to prasmju attīstīšanai, kas patiešām ir nepieciešamas; uzskata, ka „zināšanu apvienības”, kurās apvienojas uzņēmumi, sociālie partneri un izglītības iestādes, būtu noderīgs instruments trūkstošo inovāciju un prasmju problēmas risināšanai, sniedzot būtisku ieguldījumu ekonomikas un visas sabiedrības interešu veicināšanā, īpaši ņemot vērā tādas izšķirīgus uzdevumus kā pilnīgas nodarbinātības sasniegšana, nabadzības izskaušana, sociālā integrācija un noturīga ekonomiskā izaugsme globālajā ekonomikā;

18. uzsver, cik būtiska ir agrīna vajadzīgo prasmju apzināšana, ietverot vismaz desmit gadu laikposmu, un aicina dalībvalstis un vajadzības gadījumā arī reģionus izveidot nodarbinātības uzraudzības centrus, galveno uzmanību pievēršot nākotnes vajadzībām; turklāt uzsver, cik būtiski ir izstrādāt uzticamākas sistēmas, kas ES un dalībvalstīs ļautu sagatavoties nākotnes prasmju vajadzībām un prasmju iztrūkumam, kā arī uzsver, cik būtiski ir turpināt ieguldījumus prasmju atjaunināšanā un kvalifikāciju labākā atbilstmē darba vietu prasībām; atkārtoti norāda, ka ir jānodrošina sabiedrības piekļuve kvalitatīvai informācijai, un šajā sakarībā aicina apmainīties ar pieredzi un labāko praksi; lai to panāktu, uzsver, ka efektīvāk ir jāsadarbojas izglītības un apmācības sniedzējiem, ietverot gan universitātes un pētniecības centrus, gan arī valsts nodarbinātības dienestus, sociālos partnerus, uzņēmumus un darba devējus;

19. uzsver, ka ir jāuzlabo to profesiju un darba vietu labais tēls un pievilcība, kurās trūkst darba tirgus vajadzībām nepieciešamā darbaspēka;

20. aicina Komisiju vairāk popularizēt un finansiāli atbalstīt programmu *Leonardo da Vinci*, kas cilvēkiem palīdz gūt jaunas prasmes, zināšanas un kvalifikācijas un kopumā padara pievilcīgāku profesionālo izglītību; turklāt norāda, ka apmācība darba vietā ir īpaši svarīga, un aicina atbalstīt valstu shēmas, kas veicina šāda veida profesionālās izaugsmes attīstības iespējas;

21. norāda, ka apakšprogrammas *Erasmus* izpildes līmenis ir gandrīz 100 %; atgādina — ir dokumentēti pierādīti, ka *Erasmus* ievērojami atvieglo studijas ārzemēs un sniedz studentiem daudzpusīgākas iemaņas, un kas savukārt ievērojami uzlabo šajā programmā piedalījušos studentu nodarbinātības izredzes un līdz ar to būtiski veicina Eiropas konkurētspēju;

22. uzsver, cik nozīmīga ir kvalitatīva valsts izglītības sistēma, kas ir brīvi un ar vienlīdzīgiem nosacījumiem pieejama ikvienam;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

23. uzskata, ka ir svarīgi radīt apstākļus ciešai sadarbībai starp pētniecības institūtiem un ražotājiem un mudināt ražošanas uzņēmumus ieguldīt pētniecībā un izstrādē, kā arī atbalstīt šādu ieguldījumu veikšanu; atgādina, ka augstskolām un mācību iestādēm ir būtiska nozīme dalībvalstu reģionālajā ekonomikā un ka tās ir unikālas vietas, kurās saskaras inovācija, izglītība un pētniecība, kā rezultātā un var notikt jaunu darba vietu radīšana, uzņēmējdarbības un citu prasmju attīstība un nodarbinātības iespēju paplašināšanās; šajā ziņā atzīst augstskolu un uzņēmumu dialoga nozīmi; aicina vietējās un reģionālās varas iestādes popularizēt Eiropas vides vadības un audita sistēmu (EMAS) un mudināt visas ekonomikas nozares censties panākt reģistrēšanu EMAS;

24. aicina Komisiju saistībā ar Jaunu prasmju un darba vietu programmu arī turpmāk veicināt Eiropas mēroga nozaru padomju nodarbinātības un prasmju jautājumos izveidi, kam jāklūst par atbalsta centru dalībvalstu un reģionu apkopotās informācijas vākšanai un apmaiņai ar to nolūkā sniegt atbalstu visu iesaistīto pušu centieni saskaņošanā, kā arī šādas padomes būtu līdzeklis, ar ko atbalstīt sociālā dialoga pasākumus;

25. uzskata, ka ir būtiski ievērojami palielināt ieguldījumus izglītībā, pētniecībā un inovācijā, un līdz ar to uzskata, ka nolūkā iedrošināt dalībvalstis veikt šos ieguldījumus īpaša uzmanība ir jāpievērš valsts izdevumiem izglītībā, pētniecībā un inovācijā pēc tam, kad ir izvērtēti dalībvalstu vidēja termiņa budžeta mērķi;

26. norāda, ka tāpēc pienācīgi ir jāatbalsta tādi instrumenti kā apsekojumi par darba vietu un profesiju raksturlielumiem, kas nepieciešami dažādās nozarēs, — šie apsekojumi jāveic, pamatojoties uz sociālo partnerību;

27. aicina Eiropas sociālā dialoga komitejas iesaistīties pašreizējās apmācību sistēmas pielāgošanā tagadējam un turpmākam pieprasījumam, izveidojot ceļvedi, kurā izklāstīti skaidri mērķi un norādes attīstības uzraudzībai;

28. uzsver nepieciešamību iesaistīt darbiniekus izglītības iestāžu uzraudzībā un kursu, apmācības metožu, prakses, novērtēšanas un kvalifikācijas aspektu izstrādē; uzsver, ka ir svarīgi radīt stimulus tiem darba devējiem, kuri piedāvā apmācīt mazkvalificētus un nekvalificētus cilvēkus un tādējādi sniedz iespēju gūt praktisku pieredzi tieši darbavietā;

29. pauž nožēlu, ka Eiropas Savienībā vēl aizvien ir liels mācības priekšlaicīgi pārtraukušo skaits; norāda — samazinot mācības priekšlaicīgi pārtraukušo skaitu tikai par 1 %, par apmēram 500 000 varētu palielināties potenciālo darba ņēmēju skaits; tāpēc aicina dalībvalstis, pamatojoties uz kvalitatīvu, modernu izglītību un profesionālo apmācību, īstenot efektīvāku politiku, ar ko novērst mācību priekšlaicīgu pārtraukšanu un likvidēt atlikušos šķēršļus izglītībā, piedāvāt mācīšanās un apmācības alternatīvas un pārkvalificēšanās iespējas apmācāmajiem ar mācīšanās grūtībām vai invaliditāti un veidot efektīvu saikni starp sākotnējo apmācību un uzņēmējdarbības vidi; uzsver, cik nozīmīga ir agrīnā izglītība, lai cilvēkiem attīstītu ne tikai turpmākās funkcionālās prasmes, bet arī spēju turpmāk mācīties, specializēties un attīstīties, un prasa izstrādāt saskaņotu, visaptverošu, ilgtermiņa pieeju agrīnajai pirmsskolas izglītībai un aprūpei, kā tas ierosināts attiecīgajā Komisijas paziņojumā;

30. pauž nožēlu, ka daudzi darbaspējīgi cilvēki ar invaliditāti nav integrēti darba tirgū, un aicina dalībvalstis īstenot tādu politiku, kas cilvēkiem ar invaliditāti piedāvā alternatīvas attiecībā uz izglītību, apmācību un nodarbinātību;

31. aicina dalībvalstis atbalstīt valsts finansētas un pienācīgi regulētas sākotnējās izglītības iestādes, kas ietver sākumskolas, pamatizglītības un vidējās izglītības iestādes, profesionālo apmācību un augstāko izglītību, nodrošinot, ka tajās strādā kvalificēti un labi izglītoti mācītāji un palīgpersonāls, kuriem piedāvā labu atalgojumu un darba nosacījumus;

32. uzsver, cik nozīmīgas ir valsts izglītības sistēmas, kuras ir pieejamas visiem un ar kurām tiek veicināta iespēju vienlīdzība visiem;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

33. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu atbalstīt Eiropas izcilības centrus saistībā ar nākotnes darba vietām paredzētām jaunām akadēmiskām specializācijām un uzlabot jauniešu mobilitāti šajā jomā; uzsver, cik būtiski ir radīt vajadzīgos apstākļus inovatīvu uzņēmumu kopu izveidei, kas var būt izšķirošs pamudinājums vietējās ekonomikas attīstībai un var radīt jaunas darba vietas reģionos; uzskata — tā kā ekonomikas pārstrukturēšanas temps pieaug, nepieciešamie priekšnosacījumi ilgtspējīgai izaugsmei ir prasmīgs darbspēks, vadības kompetence, inovācijas, zinātne, tehnoloģijas un ar ekoloģiju saistītas darba vietas;

34. mudina dalībvalstis visos izglītības sistēmu līmeņos integrēt IKT prasmes, digitālās prasmes, uzņēmējdarbību un transversālās pamatkompetences, piemēram, saziņa svešvalodās un personības izaugsmes un attīstības kompetences, aktīvu pilsoniskumu, radošumu, kultūras zināšanas un starpkultūru izpratni, kā arī pamatkompetences, kas saistītas ar vidi, klimata pārmaiņām un ilgtspējīgu attīstību; šajā sakarībā uzsver gan specializēto, gan vispārīgo prasmju veicināšanas un atzīšanas nozīmi iedzīvotāju nodarbinātības iespēju uzlabošanā; norāda, ka ir lietderīgi spēt sazināties svešvalodās, un atbalsta valodu mācīšanu un valodu apmācības attīstību;

35. uzsver, ka ir vajadzīga uz inovāciju orientēta izglītība; uzsver, ka ir jāveicina neshematiskā un abstraktā domāšana, kā arī tehniskā izglītība, kas vajadzīga, lai nodrošinātu atbilstību vajadzībām nākotnē;

36. uzsver, ka ir jācenšas nodrošināt, lai visi bērni jau agrā bērnībā apgūtu IT pamatprasmes, ka tāpēc IT ir jāiekļauj pamatskolu izglītības programmās un ka Eiropas iedzīvotājiem ir jābūt lētai un vienkāršai piekļuvei internetam;

37. ņemot vērā aplēses, ka līdz 2015. gadam trūks aptuveni 384 000 līdz 700 000 IT speciālistu, savukārt veselības aprūpes nozarē trūks aptuveni miljons speciālistu, kā arī miljons pētnieku, aicina Komisiju un dalībvalstis veikt pasākumus, lai nodrošinātu vajadzīgo kvalificēto cilvēkresursu līmeni šajās jomās;

38. norāda, ka izglītības internacionalizācijai ir sociāla, kultūras un ekonomiska nozīme, un tādēļ mudina Komisiju veicināt pētnieku, studentu, zinātnieku un pasniedzēju starptautisko mobilitāti gan ES iekšienē, gan ārpus tās;

39. pauž bažas, ka augsti kvalificēti speciālisti strādā viņu spējām neatbilstošu vai nekvalificētu darbu, tādējādi šķērdējot ES intelektuālo potenciālu;

40. mudina dalībvalstis izstrādāt apmācības programmas skolotājiem, kuras viņiem būtu pamats, kas ļauj labāk pielāgoties pārmaiņām darba tirgū un visos izglītības līmeņos attīstīt atbilstošas prasmes;

41. mudina dalībvalstis veicināt apmācību darba vietā, ietverot duālu izglītības/apmācības sistēmu, ar ko jauniešus jau agrīnā posmā iepazīstinātu ar darba tirgu, kā arī mudina veicināt kvalitatīvu stažēšanās un prakses sistēmu, kas pēc iespējas lielākā mērā ļautu iegūt stabilu darbu; turklāt aicina attiecīgās ieinteresētās personas nodrošināt, ka stažēšanās un prakses notiek profesionālu apmācītāju uzraudzībā, ka tiek iegūtas reālas prasmes un pieredze, kas atbilst darba tirgus vajadzībām, un tiek radītas jaunas darba vietas; aicina dalībvalstis noteikt prakses minimālos standartus attiecībā uz apmaksu un sociālajām tiesībām un stažēšanās jomā prasa ieviest Eiropas kvalitātes sistēmu, paredzot pienācīgus darba apstākļus un noteikumus, kas novērstu praktiku izmantošanu nolūkā aizstāt regulāru darbu;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

42. aicina Komisiju un dalībvalstis nostiprināt apmaiņu ar pieredzi tādas politikas jomā, kas balstīta uz pierādījumiem, attiecas uz pāreju no izglītības un apmācības uz darbu un mācību mobilitāti un kas veicina jauniešu prasmju pilnveidi un nodarbinātības iespējas;

43. mudina Komisiju nākamajā likumdošanas iniciatīvā par profesionālajām kvalifikācijām nostiprināt diplomu un kvalifikāciju savstarpējo atzīšanu un ieviest mehānismu paātrinātai kompetenču un prasmju savstarpējai atzīšanai, ietverot prasmes, kas iegūtas informālā un neformālā apmācībā, kā arī šos atzīšanas mehānismus attiecināt arī uz darba ņēmējiem no trešām valstīm; uzskata, ka šāda mehānisma pamatā ir jābūt atbilstīgai Eiropas sistēmai, tādai kā Eiropas kvalifikāciju sistēma (EQF) un Eiropas Kredītpunktu sistēma profesionālajai izglītībai un apmācībai (ECVET);

44. aicina valstu statistikas dienestus izstrādāt atbilstīgus rādītājus, pēc kuriem novērtēt prasmes un attiecīgo valstu izglītības sistēmas dažādo līmeņu kvalitāti;

45. uzskata, ka Ārējās darbības dienestiem (EAS), īpaši ES delegācijām trešās valstīs, varētu būt liela nozīme informācijas sniegšanā par Eiropā nepieciešamajām prasmēm un pieejamajām darba vietām, kā arī tās varētu iesaistīties procedūrās, kuras jāiziet pirms ierašanās Eiropā;

46. norāda, ka demogrāfisko pārmaiņu rezultātā ir liels daudzums gados vecāku brīvprātīgo, kas mūsu sabiedrībā ir milzīgs, pagaidām neizmantots resurss; aicina Komisiju veicināt gados vecāku brīvprātīgo iespējas un izstrādāt programmu „Seniori darbībā”, kas būtu paredzēta gados vecākiem iedzīvotājiem ar bagātu pieredzi, kuri arvien lielākā skaitā vēlas iesaistīties brīvprātīgo darbā, un šādu programmu varētu īstenot paralēli programmai „Jaunatne darbībā” un to papildināt, kā arī aicina veicināt īpašas brīvprātīgā darba un darbaudzināšanas programmas, kurās sadarbotos dažādu paaudžu pārstāvji;

47. uzskata, ka, ņemot vērā stratēģiju attiecībā uz aktīva dzīvesveida paildzināšanu, par maz tiek darīts, lai palīdzētu gados vecākiem cilvēkiem apgūt IT prasmes, kā arī mudina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt plaša mēroga izglītības programmas šai vecuma grupai;

48. uzsver, ka ir jā saglabā tradicionālā amatniecība un ar to saistītās prasmes un jāizstrādā stratēģijas amatnieku izstrādājumu tirgotājiem, lai saglabātu amatniecības sektora kultūras identitāti; šajā sakarībā vērš uzmanību uz to, ka ir svarīgi atbalstīt jaunu amatnieku un amatnieču ar darbu saistītu profesionālo apmācību un mobilitāti; norāda, ka prakses veicināšana kā līdzeklis jauniešu iekļaušanai šajā nozarē varētu būt aktīva un sekmēšanas vērtā politika, un šajā saistībā aicina dalībvalstis atbilstīgi rīkoties; uzsver humanitāro zinātņu nozīmi pagātnes izpētē un kultūras identitāšu labākā saglabāšanā;

Darbspēka pieprasījuma un darba vietu izveides sekmēšana

49. vērš uzmanību uz to, ka mazie un vidējie uzņēmumi ir nozīmīga Eiropas ekonomikas daļa gan to lielā skaita dēļ, gan tāpēc, ka tiem ir stratēģiska nozīme bezdarba izskausnā; atgādina, ka MVU Eiropas Savienībā nodrošina 85 % darba vietu un 58 % no visas Savienībā radītās pievienotās vērtības; mudina visas attiecīgās ieinteresētās personas atcelt visus pasākumus, kas var apgrūtināt uzņēmumu izveidi un to brīvu pārvietošanu; aicina dalībvalstis un Komisiju sekmēt mazo un vidējo uzņēmumu izveidi un stimulēt to izaugsmi, īpašu uzmanību pievēršot uzņēmējām, nodrošināt labvēlīgu normatīvo un fiskālo vidi, atvieglināt piekļuvi tirgum, novērst šķēršļus pieņemšanai darbā, līdz minimumam samazināt birokrātijas līmeni un uzlabot piekļuvi finansējumam;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

50. uzskata, ka nodarbinātības paaugstināšanai ir nepieciešama mērķtiecīgāka inovācijas izmantošana un konkurētspējīgāks rūpnieciskais pamats; uzskata, ka ir jāveicina jauniešu nodarbinātību, uz pētniecību un izstrādi pamatoti uzņēmējdarbības modeļi un īpaši stimuli plašāka darba meklētāju spektra pieņemšanai darbā;

51. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu nākotnē ieviest vienkāršotu procedūru, ar ko uzņēmumu darbiniekiem, kuri ir trešās valsts valstspiederīgie, izsniedz visā ES derīgu termiņuzturēšanās atļauju;

52. aicina Komisiju un dalībvalstis palielināt ieguldījumus darba vietu radīšanā un sekmēt uzņēmējdarbību, jaunu uzņēmumu dibināšanu un pašnodarbinātību, lai radītu darba iespējas un samazinātu sociālo atstumtību; uzskata, ka atbilstīga vide un stimuli uzņēmējdarbības attīstībai, kā arī atbalsts jaunu tehnoloģiju ieviešanai ir nozīmīgi kritēriji, taču ar tiem nepietiek Eiropas tautsaimniecību attīstībai; tāpēc uzsver, ka lielāka uzmanība ir jāpievērš tam, lai dažādos izglītības līmeņos veicinātu ievirzi uzņēmējdarbībā un attīstītu tajā nepieciešamās prasmes, audzinātu jaunos uzņēmējus un apmācītu MVU personālu efektīvā prasmju izkopšanā; uzsver Eiropas Tehnoloģiju institūta un EIB nozīmi — jo īpaši programmu *Jasmine* un *Jeremie* nozīmi — uzņēmumu izveides sekmēšanā un attīstībā un MVU vajadzīgā atbalsta sniegšanā;

53. aicina Komisiju ievērot principu „vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem” un ņemt vērā MVU vajadzības, izstrādājot tiesību aktus nodarbinātības jomā;

54. uzsver brīva un gudri reglamentēta interneta nozīmi jauno uzņēmēju un darbavietu radītāju darbībā; uzskata, ka interneta lietotāju uzticēšanās sistēmai un uzskatam, ka tās integritāte netiks apdraudēta, ir ļoti svarīga jaunu interneta uzņēmējdarbības modeļu izveidei;

55. norāda, ka Eiropas Savienībā ir par maz pētniecības un attīstības jomā intensīvi strādājošu inovatīvu uzņēmumu un ka būtiskais prasmju trūkums inovāciju un digitālo prasmju jomā nozīmē to, ka MVU nevar pieņemt inovatīvus viedas uzņēmējdarbības modeļus un jaunas tehnoloģijas;

56. mudina Komisiju un dalībvalstis turpināt sadarbību, lai izveidotu integrētu un konkurētspējīgu riska kapitāla tirgu, kam ir izšķiroša nozīme inovatīvu MVU izveidē un izaugsmei;

57. uzskata, ka ir jāpabeidz bezšķēršļu un konkurētspējīga vienotā tirgus izveide, lai veicinātu darba ņēmēju brīvu pārvietošanos; turklāt uzskata, ka vienotā tirgus izveides pabeigšana ir cieši jāsaista ar tādu darba likumdošanu, kas rada līdzvērtīgus konkurences apstākļus, stingru saskaņošanu sociālās drošības jomā un darba ņēmējiem ļauj saglabāt, turpināt saņemt vai pārvest iegūtās tiesības pāri robežām, jo īpaši pensiju jomā; šajā sakarībā aicina Komisiju un dalībvalstis cieši sadarboties ar sociālajiem partneriem, lai likvidētu šķēršļus studentu un darba ņēmēju mobilitātei, un mudina apmainīties ar paraugpraksi un pieredzi šajā jomā, lai novērtētu to, kā attīstās iekšējais tirgus algotu darbinieku sociālās drošības ziņā, ņemot vērā atalgojumu un darba apstākļus uzņēmējvalstī; šajā saistībā uzsver, ka ir jānovērš atalgojuma dempings;

58. stingri nosoda nedeklarētu darbu, kas apdraud gan sabiedrību kopumā, gan darba ņēmējus; aicina dalībvalstis veikt regulāras un biežākas pārbaudes, noteikt atbilstīgus sodus un sākt informatīvas kampaņas, lai palielinātu izpratni par darba ņēmēju tiesībām un par trūkumiem, ar kādiem ilgtermiņā nākas saskarties darba ņēmējiem, kuri nodarbināti ģeonomikā; turklāt aicina dalībvalstis preventīvus pasākumus un sankcijas īstenot vienlaikus ar stimuliem, kuru mērķis ir novērst stāšanos nedeklarētā darbā un nedeklarētu darbu pārvērst standarta nodarbinātībā;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

59. uzskata, ka veselības aprūpes nozarei ir izšķiroša nozīme stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā; turklāt uzskata, ka demogrāfisko pārmaiņu dēļ veselības un sociālās aprūpes nozare ir nodarbinātības avots, kura nozīme nākotnē pieaugs, un tā ir viena no galvenajām sociālās integrācijas veicinātājām; aicina attīstīt aprūpes nozari, lai nodrošinātu reālās vajadzības un kvalitatīvus un pieejamus aprūpes pakalpojumus visiem, kā arī labus darba un atalgojuma nosacījumus, lai novērstu nedeklarētu darbu; aicina Komisiju atbalstīt SDO konvenciju, kas papildināta ar ieteikumu par māsasaimniecībā nodarbinātām personām nolūkā uzlabot darba apstākļus darba ņēmējiem šajā nozarē; aicina Komisiju papildus citiem piemērotiem un ilgtspējīgiem risinājumiem, kas sekmē patstāvīgu dzīvesveidu, sākt pētījumu par klientu mājās nodarbinātājiem aprūpētājiem, lai noskaidrotu, vai ES tiesību akti šīs kategorijas darba ņēmējiem nodrošina pietiekamu sociālo aizsardzību;

60. uzsver, ka sociālie, veselības aprūpes un izglītības pakalpojumi var radīt jaunas darba vietas, un aicina veikt apjomīgu un ilgtspējīgu ieguldījumu šajos svarīgajos pakalpojumos un infrastruktūrās, kā arī nodrošināt pienācīgus darba apstākļus, lai veicinātu kvalitatīvu pakalpojumu sniegšanu; gaida Komisijas rīcības plānu, ar ko novērst darba ņēmēju trūkumu veselības aprūpes nozarē;

61. aicina Komisiju, dalībvalstis, sociālos partnerus un citas ieinteresētās personas nodrošināt, ka nolūkā radīt darba vietas, tostarp sociālās ekonomikas jomā, efektīvi tiek izmantoti ES fondi, piemēram, ESF, ERAF un Kohēzijas fonds un tādi mehānismi kā mikrofinansēšanas instruments; uzsver priekšrocības, kādas ir struktūrfondu ieguldījumu novirzīšanai izglītībai un apmācībai nozarēs ar tehnoloģiski augstu pievienoto vērtību un nozarēs, kas ir īpaši nozīmīgas, veicinot pāreju uz ilgtspējīgākiem izaugsmes modeļiem; aicina īpašu uzmanību pievērst tām dalībvalstīm, kurās ir augsts bezdarba līmenis un vidējie ikmēneša ienākumi zem nabadzības sliekšņa;

62. uzsver, ka ir svarīga sinerģija starp dažādiem Eiropas fondiem un ka ir būtiski pielietot decentralizētu pieeju, šos fondus izmantojot, lai reaģētu uz darba tirgus prasībām; uzskata, ka ir arī atbilstīgi jāstimulē privātpersonu un uzņēmēju ieguldījumi apmācībā; šajā sakarībā uzsver nozīmi, kāda ir kohēzijas politikas ieguldījumam pamatiniciatīvā „Resursu ziņā efektīva Eiropa”, un aicina apsvērt tās potenciālu attiecībā uz ilgtspējīgu izaugsmi;

63. atzīst, ka ir jāpaaugstina kohēzijas politikas instrumentu — tostarp ESF — efektivitāte, finanšu līdzekļus piesaistot mazākam skaitam prioritāru jautājumu, uzlabojot institucionālajām reformām nepieciešamos apstākļus, nostiprinot partnerības principu, nosakot skaidrus un izmērāmus mērķus un starp Komisiju un dalībvalstīm noslēdzot attīstības un partnerības ieguldījumu nolīgumus;

64. aicina Komisiju pārskatīt pašreizējo ES tiešā atbalsta shēmu uzņēmumiem tiesisko regulējumu un analizēt iespēju visvairāk atbalstīt darba vietu radīšanu uzņēmumos, darbinieku prasmju attīstīšanu un turpmākas apmācības īstenošanu;

Darba tirgus funkcionēšanas uzlabošana

65. atzīmē, ka elastdrošības politika ir jaunu prasmju un darba vietu programmas centrālais elements, un piekrīt Komisijas vērtējumam, ka krīze ir bijis nopietns pārbaudījums valstu elastdrošības pasākumiem, ietverot pasākumus, ar kuriem darba tirgos tika ieviesti ārējie elastības pasākumi, pietiekami nenostiprinot sociālās drošības sistēmas; tomēr uzsver, ka ir jāveic darba tirgus reformas, neapdraudot veiksmīgu elastdrošības politiku, kuras pamatā ir valstu valdību un sociālo partneru vienprātība un savstarpēja uzticēšanās; uzsver, ka elastdrošības politika ir jāpielāgo sociālajiem apstākļiem un valsts darba tirgus specifiskajai struktūrai, kā arī darba devēju un darba ņēmēju interesēm;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

66. tomēr uzsver, ka elastdrošība vien nespēj novērst krīzes sekas, un aicina Komisiju, dalībvalstis un sociālos partnerus veikt nepieciešamās darba tirgus reformas, īpašu uzmanību pievēršot mazaizsargātu un nelabvēlīgā situācijā nonākušu darba ņēmēju integrācijai darba tirgū; šajā ziņā iesaka izmantot augšupēju pieeju, kas veicinātu dialogu un visu politisko un sociālo vadības līmeņu iesaistīšanu;

67. uzskata, ka sociālo un ekonomisko pārmaiņu laikā četri elastdrošības pilāri — elastīgas un drošas līgumiskās attiecības, aktīva darba tirgus politika, mūžizglītība un modernas sociālās drošības sistēmas — un to savstarpējais līdzsvars ir jāpārskata un jānostiprina, lai ņemtu vērā darba ņēmēju un uzņēmumu vajadzības mūsdienīgos darba tirgos, radītu pienācīgas darba vietas un nodrošinātu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, atbilstīgu sociālo aizsardzību un principa „vienāds atalgojums par tādu pašu darbu” ievērošanu saistībā ar dzimumu līdztiesību; uzskata, ka visā šajā procesā ir būtiski nostiprināt darba tirgus institūcijas, lai darba ņēmēji gūtu labumu no darba vietu, profesiju, nozaru vai nodarbinātības statusa maiņas; turklāt uzskata, ka šajā pārskatīšanā ir aktīvi jāpiedalās sociālajiem partneriem, iesaistoties sociālajā dialogā;

68. aicina Komisiju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 152. pantu veicināt vadības un darbaspēka nozīmes palielināšanu ikvienā Eiropas rūpniecības nozarē, vienlaikus ievērojot to autonomiju;

69. saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 155. pantu atbalsta dialogu starp darba devējiem un darba ņēmējiem un mudina puses noslēgt līgumiskas attiecības, ietverot arī nolīgumus; īstenojot LESD 153. pantā minētajās jomās noslēgtus Eiropas mēroga nolīgumus, iesaka vadībai un darbaspēkam ikvienā rūpniecības nozarē izmantot LESD 155. panta 2. punktā noteikto procedūru;

70. mudina dalībvalstis attīstīt tāldarbu, t. i., visas attālināta darba un visas darba organizēšanas un/vai veikšanas formas, kas pastāv ārpus klasiskā laika un vietas modeļa, pakalpojumu sniegšanā vai darba attiecībās izmantojot telekomunikācijas un internetu;

Integrētu darba tirgu izveides sekmēšana

71. uzsver — lai Eiropa no ekonomiskās krīzes izkļūtu spēcīgāka, lai tā kļūtu konkurētspējīgāka un saskaņotāka, ar augstiem izaugsmes un nodarbinātības rādītājiem, un lai nodrošinātu mūsu labklājības sistēmu pastāvēšanu ilgtermiņā, Eiropai ir lietderīgāk jāizmanto tās darbaspēka potenciāls visās vecuma grupās, jāuzlabo gan darba tirgu funkcionēšana, gan sociālā integrācija un sociālā aizsardzība, kā arī jāpaaugstina darbaspēka kvalifikācija un prasmes;

72. šajā ziņā uzsver, ka ir jāpanāk darba tirgus segmentācijas samazināšana, nodrošinot pienācīgu drošību darba ņēmējiem un uzlabojot darba tirgus integrāciju, lai neatkarīgi no līgumattiecību veida palielinātu visu darba ņēmēju un jo īpaši neaizsargātāko un nelabvēlīgā situācijā nonākušo iedzīvotāju grupu iespējas iekļūt un attīstīties darba tirgū;

73. uzsver, cik nozīmīgi ir šīs programmas īstenošanā, kā arī visos stratēģijas „Eiropa 2020” aspektos iekļaut personu ar invaliditāti tiesības; aicina Komisiju veikt atbilstošus pasākumus, ar kuriem veicināt universālā dizaina preču un pakalpojumu izstrādi un piekļuves tiem, kā to paredz ANO Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām 29. pants, ietverot apmaiņu ar paraugpraksi;

74. uzsver, ka daudzās dalībvalstīs algas nav pieaugušas tik strauji kā produktivitāte, un ir ļoti nobažījies par trūcīgo darba ņēmēju skaita pieaugumu, kuri, lai arī saņem algu, dzīvo zem nabadzības sliekšņa, un uzskata, ka šīs situācijas novēršanai ir vajadzīga izlēmīga rīcība;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

75. uzsver, cik svarīgi ir par prioritāti noteikt jauniešu bezdarba problēmas risināšanu; aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt centienus veicināt jauniešu integrāciju darba tirgū, tostarp arī paredzēt stimulus jauniešiem un darba devējiem, kā arī pilnveidot praksi un mācekļību; šajā ziņā uzsver, ka ārkārtīgi svarīgi ir atvieglināt pāreju no skolas uz darbu, sniegt personalizētus vadības un uzraudzības pakalpojumus, kā arī saskaņā ar darba tirgus prasībām nodrošināt iespējas iegūt reālas prasmes un ilgtermiņā tās papildināt; uzsver, ka šai iniciatīvai ir jābūt cieši saskaņotai ar iniciatīvu „Jaunatne kustībā”;

76. uzsver, cik būtiski ir radīt piemērotus apstākļus, lai gados vecāki darba ņēmēji ilgāk varētu palikt darba tirgū, integrēt paaudžu solidaritāti un sadarbību nodarbinātības kontekstā, kā arī īstenot iniciatīvas, kas veicina ilgāku darba dzīvi, piemēram, darba vietas dalīšana, prasmju un profesiju atkārtota izvērtēšana, brīvprātīgo darbs un pakāpeniska pensionēšanās, ietverot arī ārštata darbiniekus;

77. ņemot vērā Eiropas iedzīvotāju novecošanos, aicina dalībvalstis izstrādāt instrumentu kopumu nolūkā atvieglināt gados vecāku cilvēku piekļuvi darba tirgum, turklāt aicina gan popularizēt, gan plaši atbalstīt ievirzes un aktivizēšanas pasākumus attiecībā uz vecākiem cilvēkiem saskaņā ar inovācijas partnerību aktīvām un veselīgām vecumdienām, kā arī radīt stimulus uzņēmējiem, jo uzņēmumiem ir maza interese par gados vecākiem cilvēkiem; uzsver — ir būtiski, lai šādi cilvēki saņemtu tālākizglītību un iegūtu jaunas kvalifikācijas, kas viņiem ļautu no jauna iekļauties darba tirgū; šajā sakarībā uzsver, ka ir būtiski izmantot vecāku cilvēku zināšanas un pieredzi, piemēram, apmācības projektos;

78. ņemot vērā bezdarba pieaugumu, aicina dalībvalstis modernizēt un nostiprināt valsts nodarbinātības dienestus, lai tiem būtu lielāka nozīme mūžpakalpojumu sniegšanā gan darba ņēmējiem, gan darba devējiem; uzskata, ka valsts nodarbinātības dienesti var piedāvāt mehānismus, ar kuriem novērtēt prasmes, izstrādāt profilus un sniegt personalizētus profesionālās izaugsmes vadības un konsultāciju pakalpojumus ciešā sadarbībā ar vietējiem darba devējiem, kā arī sniegt informāciju par uzņēmējdarbības iespējām un apmācības un pārkvalificēšanās programmu piedāvājumu;

79. mudina Komisiju un dalībvalstis oficiāli atzīt sociālās ekonomikas ieguldījumu, kura veido 10 % darba vietu ES un kurai ir lielāka nozīme ES ekonomiskajā, sociālajā un teritoriālajā kohēzijā; uzskata, ka ir jāpaātrina tās attīstība, lai sekmētu integrētas labklājības radīšanu un palīdzētu izveidot integrētus darba tirgus, saglabātu darba vietas nozarēs un uzņēmumos laikā, kad ir krīze un/vai tiem draud slēgšana, palielinātu darba vietu stabilitātes līmeņus, atjauninātu prasmes un izstrādātu veidus, kā darba tirgū iekļūt sevišķi nelabvēlīgā situācijā nonākušām iedzīvotāju grupām;

80. uzsver, ka labākai un stiprākai ES politikai, kas veicina dzimumu līdztiesību un darba, ģimenes un privātās dzīves saskaņošanu, jāpalīdz palielināt sieviešu un vīriešu ekonomiski aktīvās daļas iesaistīšanos darba tirgū; uzsver, ka ir svarīgi ļaut sievietēm iekļūt, atgriezties un progresēt darba tirgū, jo īpaši sievietēm, kuras sastopas ar grūtībām atgriezties darbā pēc grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma vai bērna kopšanas atvaļinājuma;

81. uzskata, ka ir jācenšas meiteņu vidū popularizēt tehniskās un inženierzinātnes studijas, piemēram, matemātikā, informātikā, dabas zinātnēs un tehnoloģijā, un jāapkaro ar dzimumu saistīti stereotipi un sieviešu profesiju segregācija izglītībā un darba tirgū; aicina dalībvalstis veikt mērķtiecīgus pasākumus, kas palielinātu sieviešu skaitu augstākajā vadībā un citos vadošos amatos;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

82. uzskata, ka ES pretdiskriminācijas likumdošana ir ievērojami paaugstinājusi aizsardzības līmeni visā ES; tomēr uzskata, ka ir jādarbina vairāk, lai nodarbinātībā, izglītībā un profesionālajā dzīvē novērstu dažādu grupu diskrimināciju, tostarp daudzkārtēju diskrimināciju, un vienlīdzīgas attieksmes principu īstenotu praksē; uzskata, ka sieviešu lielāka iesaistīšana darba tirgū ir jāsekmē arī ar mērķtiecīgu labklājības politiku, galveno uzmanību pievēršot bērnu aprūpei un ģimenes atbalstam, kas jāpanāk, īstenojot integrētas programmas dzimumu līdztiesībai, kā arī veicot pasākumus, ar kuriem sekmē sieviešu un vīriešu pieņemšanu darbā netradicionālās darba vietās vai brīvprātīgā darbā, īpašu uzmanību pievēršot nozarēm, kurās parasti strādā vīrieši;

83. norāda, ka papildus cilvēktiesību aspektam pastāv arī ekonomiski argumenti par labu diskriminācijas novēršanai; aicina dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai strauji noslēgtu vienošanos un pieņemtu priekšlikumu Padomes direktīvai par vienlīdzīgas attieksmes principa īstenošanu neatkarīgi no reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas; aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt tehnisko grūtību pārvarēšanu Padomē, lai panāktu šādu vienošanos, jo stingra diskriminācijas novēršanas politika būs pamats stratēģijai „Eiropa 2020”;

84. uzskata — ja mainīgajā ekonomiskajā telpā ir jāsauglabā sieviešu dzimuma darba ņēmēju kvalifikācija un prasmes un sievietēm, kuras to vēlas, ir jāpalīdz atgriezties darbā, tad ir būtiski darba ņēmējus, kuri atrodas bērna kopšanas atvaļinājumā, iesaistīt arī viņu darba devēja rīkotajās apmācībās;

85. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt pasākumus darba un ģimenes dzīves saskaņošanai un ieguldīt līdzekļus sieviešu līdzdalības nostiprināšanā darba tirgū, veicinot dažādības pārvaldību, stimulējot sieviešu profesionālo darbību un sekmējot jaunu darba vietu radīšanu ar elastīgākiem darba nosacījumiem;

86. uzsver, ka jaunas darba vietas jārada kopā ar jauniem darba noteikumu veidiem, kas sniegs darba ņēmējiem ar apgādājamiem bērniem iespēju strādāt citā laikā, samazināt darba laiku vai izvēlēties tāldarbu;

87. norāda, ka iespējas paaugstināt sieviešu nodarbinātības līmeni sniedz ne tikai „balto apkaklīšu” sektors, bet arī iekšlietu aizsardzības, loģistikas (tostarp transporta) un uzņēmējdarbības pakalpojumu (piemēram, apdrošināšanas un konsultēšanas pakalpojumi) nozares, kā arī ekoloģijas nozare un ar ilgtspēju saistītas profesijas;

88. mudina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt un izstrādāt īpašas programmas ar mērķi iesaistīt sievietes tehniskās profesijās, ieviešot subsīdijas jaunām akademiķēm saskaņā ar labāko praksi atsevišķās dalībvalstīs, piemēram, Austrijas programmu *Excellentia*, kas ļāva divkārtot zinātnes un tehnoloģiju sieviešu dzimuma profesoru skaitu un sniedza ieguldījumu augstas kvalitātes izpētes centru dibināšanā, ko vada sievietes;

89. aicina Komisiju un dalībvalstis iedrošināt privāto un valsts sektoru veikt visu iespējamo un nepieciešamo, lai likvidētu darba samaksas atšķirības starp dzimumiem un lielo nevienlīdzību attiecībā uz pieeju, darba samaksu, karjeras veidošanu, līdzdalību un pārvaldību, tā uzlabojot sieviešu līdzdalību darba tirgū; šajā sakarībā uzsver, ka ir būtiski nodrošināt pārredzamību labāku statistikas datu veidā un skaidru „līdzvērtīga darba” definīciju; atziniīgi vērtē Komisijas paziņojumus par pensiju sistēmas pārskatīšanu tiem iedzīvotājiem, kuru iemaksās pensiju shēmā ir pārtraukumi bezdarba, slimību vai aprūpes pienākumu dēļ, kas skar galvenokārt sievietes.

Darba vietu kvalitātes un darba apstākļu uzlabošana

90. uzskata — cenšoties sasniegt pilnīgas nodarbinātības mērķi, ir jāpalielina centieni uzlabot darba vietu kvalitāti un visu darba ņēmēju darba un dzīves apstākļus, ietverot drošību un veselības aizsardzību darbā un dzimumu līdztiesību;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

91. uzskata, ka darba vietu kvalitāte ir jāveicina kā daudzpusēja koncepcija, kas aptver gan darba attiecības, gan darba jautājumus; aicina Komisiju pastiprināt centienus pārskatīt ES darba vietu kvalitātes definīciju un kopējos rādītājus, lai tos lielākā mērā izmantotu praksē dalībvalstu politikas analīzei un salīdzinošai novērtēšanai; uzskata, ka sociālajam dialogam ir liela nozīme pienācīga darba, kvalitatīvas nodarbinātības un atbilstīgas sociālās aizsardzības veicināšanā, un līdz ar to aicina ES mēroga industriālo attiecību jomas ietekmīgākās ieinteresētās personas sadarboties, lai izstrādātu kopīgu Eiropas pieeju šajā jomā, un aktīvi piedalīties darba vietu kvalitātes definīcijas un rādītāju pārskatīšanā;

92. uzskata, ka darba vietas pieejamība, īpaši saistībā ar ēku pieejamību un informācijas tehnoloģijām, ir darba pamatnosacījums, kas uzskatāms par vienu no izšķirīgiem faktoriem cilvēku ar invaliditāti profesionālajai integrācijai;

93. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu pārskatīt veselības un drošības tiesību aktus un brīdina, ka nedrošai darba videi, pastāvīgai viena darba nomaiņai ar citu un arvien lielākai spriedzei ir nelabvēlīga ietekme uz darba ņēmēju fizisko un garīgo veselību; aicina Komisiju risināt problēmu, ko rada ar darbu saistītu apdraudējumu un slimību neatzišana;

94. uzsver, cik svarīgi ir integrēt ieinteresēto personu centienus uzlabot darba vietu kvalitāti un izmantot piemērotus politikas instrumentus, ietverot tiesību aktus, politikas saskaņošanu, apmaiņu ar paraugpraksi un autonomus sociālo partneru nolīgumus;

95. uzskata, ka lielais arodslimību skaits un proporcionāls to pieaugums, īpaši skeleta–muskulu sistēmas traucējumu izplatība, būtiski ietekmē darba vietu kvalitāti, tāpēc lielākas pūles ir jāvelta to samazināšanai, lai novecojošā sabiedrība būtu ilgtspējīga;

96. uzskata, ka nodarbinātības kvalitātes un līdz ar to darba vietu kvalitātes koncepcijas pamatā jābūt darba ņēmēju tiesībām, sociālo partneru, proti, darba ņēmēju un darba devēju dialogam un pienācīgai sociālai aizsardzībai, novēršot darba ņēmēju grimšanu nabadzībā;

97. mudina Komisiju pabeigt pirmslikumdošanas darbības un iesniegt programmā minētos tiesību aktu priekšlikumus, pilnībā ievērojot šīs programmas ekonomiskās un sociālās ietekmes novērtējuma rezultātus un sociālo partneru autonomiju; atzinīgi vērtē Komisijas plānus pārskatīt tiesību aktu efektivitāti attiecībā uz darba vietu kvalitāti un darba apstākļiem, pienācīgi ņemot vērā jaunākās tendences;

98. uzsver, ka nodarbinātības jomā izvirzītie mērķi un to sasniegšanai izstrādātās stratēģijas ir jāuzrauga un jāsapņo ar mērķiem un stratēģijām citās svarīgās jomās, piemēram, publiskā finansējuma nozarē un attiecīgajā inovācijas politikā;

*

* *

99. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

Ombuda gada ziņojums 2010

P7_TA(2011)0467

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2010. gadā (2011/2106(INI))

(2013/C 131 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā gada ziņojumu par Eiropas Ombuda darbību 2010. gadā,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 24. panta trešo punktu, 228. un 298. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. un 43. pantu,
 - ņemot vērā 2008. gada 18. jūnija rezolūciju⁽¹⁾ par priekšlikumu pieņemt Eiropas Parlamenta lēmumu, ar kuru groza Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē ombuda pienākumu izpildi,
 - ņemot vērā pamatnolīgumu par sadarbību, kas noslēgts starp Eiropas Parlamentu un ombudu 2006. gada 15. martā un kas stājās spēkā 2006. gada 1. aprīlī,
 - ņemot vērā 2009. gada 1. janvāra Eiropas Ombuda statūtu īstenošanas noteikumus⁽²⁾,
 - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eiropas Ombuda darbību,
 - ņemot vērā Reglamenta 205. panta 2. punkta otro un trešo teikumu,
 - ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A7-0285/2011),
- A. tā kā gada ziņojums par Eiropas Ombuda darbību 2010. gadā oficiāli tika iesniegts Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam 2011. gada 10. maijā un tā kā ombuds *Nikiiforos Diamandouros* iepazīstināja ar savu ziņojumu Lūgumrakstu komiteju Briselē 2011. gada 23. maijā;
- B. tā kā LESD 24. pantā noteikts, ka „ikviens Savienības pilsonis var vērsties pie ombuda, kura institūts izveidots saskaņā ar 228. pantu”;
- C. tā kā Pamattiesību hartas 41. pants nosaka, ka „ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un saprātīgos termiņos veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās”;
- D. tā kā ombuda kompetencē ir izskatīt lietas saistībā ar kopējo ārpolitiku, drošības politiku un Eiropas domes pienākumu izpildi;
- E. tā kā Hartas 43. pantā noteikts, ka „ikvienam Savienības pilsonim un jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības vērsties pie Eiropas ombuda ar sūdzībām par Savienības iestāžu vai struktūru pieļautām administratīvām kļūmēm, izņemot kļūmes, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, pieļāvusi Eiropas Savienības tiesa”;

⁽¹⁾ OV C 286 E, 27.11.2009., 172. lpp.

⁽²⁾ Pieņemti 2002. gada 8. jūlijā un grozīti ar ombuda 2004. gada 5. aprīļa lēmumu un 2008. gada 3. decembra lēmumu.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- F. tā kā pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Savienības Pamattiesību harta ir kļuvusi juridiski saistoša lielākajā daļā dalībvalstu, piešķirot papildu leģitimitāti Eiropas ombuda lēmumiem;
- G. tā kā, stājoties spēkā Lisabonas līgumam, tika izveidots juridiskais pamats kopīgiem noteikumiem par administratīvām procedūrām ES iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās, kuras saskaņā ar LESD 298. pantu „saņem atvērtas, efektīvas un neatkarīgas Eiropas administrācijas atbalstu”, un šīs izmaiņas, tostarp Eiropas Ārējās Darbības dienesta izveide un tas, ka Eiropas Padome ir kļuvusi par ES iestādi, ietekmē arī Eiropas Ombuda darbu;
- H. tā kā administratīvas kļūmes rodas, kad publiska struktūra nedarbojas saskaņā ar tai saistošu noteikumu vai principu;
- I. tā kā Eiropas Parlaments 2010. gada 20. janvāra plenārsēdē Strasbūrā N. Diamandouros atkārtoti ievēlēja par Eiropas ombudu un tā kā 2010. gada 25. oktobrī viņš nodeva zvērestu Eiropas Savienības Tiesā Luksemburgā;
- J. tā kā 2010. gada 27. septembrī Eiropas Ombuda institūcija atzīmēja savu piecpadsmito gadadienu; tā kā šo piecpadsmit gadu laikā ombuds ir atbildējis vairāk nekā 36 000 sūdzību iesniedzējiem un pabeidzis vairāk nekā 3 800 izmeklēšanas par iespējamām administratīvām kļūmēm;
- K. tā kā ombuds šīs institūcijas piecpadsmitajā gadadienā pieņēma jaunu stratēģiju savam 2009.–2014. gada pilnvaru termiņam; tā kā šajā stratēģijā uzmanība vērsta uz ieinteresēto personu uzklauššanu, rezultātu ātrāku nodrošināšanu, pozitīvu ietekmi uz Savienības pārvaldības kultūru, savlaicīgas un lietderīgas informācijas sniegšanu ieinteresētajām personām un sabiedrībai, kā arī pieejamo resursu izmantojuma pastāvīgu pārskatīšanu;
- L. tā kā 2010. gadā ombuds saņēma 2 667 sūdzības; tā kā, salīdzinot ar 2009. gadu, sūdzību skaits ir samazinājies par vairāk nekā 400;
- M. tā kā 2010. gadā ombuds pabeidza 326 izmeklēšanas (2009. gadā — 318), no kurām 323 izmeklēšanas bija balstītas uz sūdzībām; tā kā vidējais laiks, kas vajadzīgs izmeklēšanas pabeigšanai, samazinājās no 13 mēnešiem 2008. gadā līdz 9 mēnešiem 2009. un 2010. gadā; tā kā vairākums izmeklēšanu tika pabeigtas viena gada laikā (66 %) un vairāk nekā puse (52 %) tika pabeigtas trīs mēnešu laikā;
- N. tā kā ombuds var sākt patstāvīgu izmeklēšanu, ja viņš vēlas izmeklēt iespējumu administratīvas kļūmes gadījumu, pamatojoties uz sūdzību, ko iesniegusi nepilnvarota persona, vai ja šķiet, ka iestādēs pastāv sistēmiska problēma; tā kā ombuds 2010. gadā pabeidza trīs un sāka sešas patstāvīgas izmeklēšanas;
- O. tā kā 65 % 2010. gadā sāktu izmeklēšanu bija saistīti ar Eiropas Komisiju (2009. gadā — 56 %), 10 % ar Eiropas Personāla atlases biroju (EPSO), 7 % ar Eiropas Parlamentu, 2 % ar ES Padomi un 1 % ar Eiropas Savienības Tiesu;
- P. tā kā 2010. gadā vairāk nekā pusē (55 %) slēgto lietu attiecīgā iestāde pieņēma mierizlīgumu vai nokārtoja jautājumu;
- Q. tā kā ombuds var izteikt papildu piezīmi, ja, izskatot lietu, tiek konstatēta iespēja uzlabot pārvaldības kvalitāti; tā kā ombuds 2010. gadā izteica papildu piezīmes 14 lietās (2009. gadā — 29), lai uzlabotu pilsoņiem sniegto pakalpojumu kvalitāti;
- R. tā kā kritisku piezīmi izsaka lietās, kad i) attiecīgā iestāde vairs nevar novērst administratīvo kļūmi, ii) administratīvajai kļūmei nav vispārēju seku vai iii) ombuda turpmāki kontroles pasākumi netiek uzskatīti par nepieciešamiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- S. tā kā kritiska piezīme apstiprina sūdzības iesniedzējam sūdzības pamatotību un norāda iestādei uz pieļauto kļūdu, lai tā turpmāk varētu izvairīties no administratīvām kļūmēm; tā kā dažos pēdējos gados kritisku piezīmju skaits pastāvīgi samazinās — no 44 piezīmēm 2008. gadā un 35 piezīmēm 2009. gadā līdz 33 piezīmēm 2010. gadā;
- T. tā kā ieteikuma projektu izdod gadījumos, kad nepieciešami ombuda turpmāki kontroles pasākumi, kad administratīvo kļūmi var novērst vai kad administratīvā kļūme ir īpaši smaga vai ar vispārējām sekām;
- U. tā kā ombuds 2010. gadā administratīvas kļūmes konstatēja 12 % lietu (40); tā kā septiņās no šīm lietām viņš panāca pozitīvu rezultātu, izdodot ieteikumu projektus;
- V. tā kā ombuds var sūtīt īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam, ja iestāde vai struktūra nesniedz apmierinošu atbildi uz ieteikuma projektu;
- W. tā kā īpašs ziņojums ir ombuda galējais līdzeklis un pēdējais secīgais būtiskais solis, ko viņš sper, izskatot lietu, jo lēmuma pieņemšana un Parlamenta pilnvaru īstenošana ir jautājumi, par ko politiski jālemj Parlamentam;
- X. tā kā ombuds 2010. gadā Parlamentam iesniedza vienu īpašu ziņojumu;
1. apstiprina 2010. gada ziņojumu, ko iesniedzis Eiropas ombuds; sveic ombudu saistībā ar viņa atkārtotu ievēlēšanu 2010. gada janvārī;
 2. ņem vērā jauno stratēģiju, ko ombuds izstrādājis pašreizējam pilnvaru termiņam un kas veido pamatu viņa iniciatīvām un pasākumiem; konstatē, ka šajā stratēģijā cita starpā ietverts pastāvīgs dialogs ar sūdzību iesniedzējiem, pilsonisko sabiedrību un citām ieinteresētajām pusēm, nosakot labāko praksi sadarbībai un konsultācijām ar kolēģiem Eiropas ombudu tīklā, palielinot ES procedūru godīgumu un pārredzamību un uzlabojot ES iestāžu administrāciju pakalpojumu kultūru;
 3. uzsver, ka pārredzamība, informācijas pieejamība un Eiropas pilsoņu tiesību ievērošana ir svarīgi priekšnosacījumi uzticības saglabāšanai starp pilsoņiem un iestādēm;
 4. uzskata ombuda lomu atklātības un atbildības nostiprināšanā Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procesos un administrācijā par būtisku ieguldījumu virzībā uz tādu Savienību, kurā lēmumu pieņemšana ir „cik iespējams atklāta un cik iespējams tuvināta pilsoņiem”, kā paredzēts Eiropas Savienības līguma 1. panta 2. punktā;
 5. atgādina, ka Eiropas Ombuda institūcija 2010. gada 27. septembrī atzīmēja savu piecpadsmito gadadienu; norāda, ka šo piecpadsmit gadu laikā ombuds ir atbildējis uz vairāk nekā 36 000 sūdzību un sniedzis ievērojamu ieguldījumu, palīdzot Eiropas iestādēm labot kļūmes un uzlabot pārvaldības kvalitāti;
 6. atzīmē, ka piecpadsmit gadu darbības pieredze sniegusi ombuda institūcijai patiesu ieskatu iestāžu administratīvo kļūmju, sistēmisko problēmu un strukturālo trūkumu tendencēs, tādējādi ļaujot ombudam sniegt norādījumus iestādēm, lai novērstu kļūdu atkārtošanu un uzlabotu to darba kvalitāti un pārredzamību;
 7. atzinīgi vērtē ombuda iniciatīvu regulāri publicēt pētījumus, kuros viņš aplūko kontroles pasākumus, ko ES iestādes veic pēc viņa kritiskajām un papildu piezīmēm; norāda, ka apmierinošu kontroles pasākumu kopējais rādītājs 2009. gadā bija 81 % (94 % papildu piezīmju gadījumā un 70 % kritisku piezīmju gadījumā); uzskata, ka tā ir daudzsološa tendence; taču uzskata, ka vēl ir iespējami uzlabojumi, īpaši saistībā ar kritisku piezīmju rādītāju; mudina iestādes sadarboties ar ombudu, lai uzlabotu to kontroles pasākumu rādītāju;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

8. atzinīgi vērtē vispārēji konstruktīvo sadarbību starp ombudu un ES iestādēm un struktūrām; atbalsta ombudu kā ārējās kontroles mehānismu un kā vērtīgu ilgstošas Eiropas pārvaldības uzlabošanas avotu;
9. izsaka atzinību ombudam par viņa institūcijas jauno logotipu un vizuālo identitāti, kā arī par jauna veida gada ziņojumu, izsaka atzinību ombudam arī par tā institūcijas pārredzamības uzlabošanu, publicējot tā tīmekļa vietnē informāciju par jaunām izmeklēšanām, ko tas uzsāk saistībā ar sūdzībām;
10. uzsver, ka pilsoņiem jābūt labāk informētiem par institūcijas darbības veidu un informatīvo tīmekļa vietni, kas apstiprina ombuda lomas pārredzamību;
11. ierosina, ka, ombudam sniedzot savu gada ziņojumu Lūgumrakstu komitejas sēdē, tajā jāpiedalās ne tikai Eiropas Komisijas, bet arī Eiropas Parlamenta, Padomes un citu ES iestāžu, aģentūru, dienestu un struktūru attiecīgajām administrācijām, kas bijušas izmeklēšanas, īpašā ziņojuma, aizrādījumu vai citu ombuda veikto pasākumu subjekts, lai komentētu ziņojumu un piedalītos diskusijā; mudina Parlamenta, Padomes un citu ES iestāžu, aģentūru un attiecīgo struktūru administrācijas piedalīties nākamajās sēdēs, kad ombuds sniegs gada ziņojumu un tas tiks apspriests; uzskata, ka viņu līdzdalība šādās apspriedēs un viedokļu apmaiņa par labu administrāciju un par problēmu pārvarēšanu pēc Eiropas ombuda ieteikumiem un piezīmēm varētu palīdzēt uzlabot ES pilsoņiem sniegtos pakalpojumus un starpiestāžu dialogu, kā arī veicināt patiesas pakalpojumu kultūras izveidi;
12. aicina ombudu pastāvīgi informēt Parlamentu par progresu attiecībā ar jauno Eiropas Ārējās darbības dienestu un Eiropadomi;
13. konstatē, ka ombuds 2010. gadā saņēma 2 667 sūdzības no pilsoņiem, uzņēmumiem, asociācijām, NVO un reģionālām iestādēm; norāda, ka salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu sūdzību skaits samazinājies par 400;
14. piekrīt, ka nepieņemamu sūdzību skaita samazinājumu var daļēji saistīt ar interaktīvo rokasgrāmatu, kas 2009. gadā tika ievietota ombuda tīmekļa vietnē un kas efektīvi palīdz sūdzību iesniedzējiem izvēlēties iestādi, kura tiem vislabāk varētu palīdzēt;
15. mudina Eiropas ombudu arī turpmāk atbalstīt Eiropas ombudu tīklu, lai izstrādātu visaptverošu datu bāzi un labāk informētu ES pilsoņus par atbildības sadalījumu starp Eiropas Ombudu, valstu ombudiem un Parlamenta Lūgumrakstu komiteju;
16. uzsver, ka Parlamentam pašam jāatbrīvo līdzekļi līdzīga tīmekļa portāla izveidei Lūgumrakstu komitejai, lai uzlabotu iestādes pamanāmību un pārredzamību un lai līdz ar to varētu arī samazināt nepieņemamu lūgumrakstu skaitu, tajā pašā laikā sniedzot norādījumus un padomus lūgumrakstu iesniedzējiem un uzlabojot lūgumrakstu iesniegšanas procesa lietderību un efektivitāti;
17. ar gandarījumu atzīmē ombuda kritisko piezīmju skaita pastāvīgo samazināšanos (33 piezīmes 2010. gadā, 44 piezīmes 2008. gadā un 55 piezīmes 2007. gadā); piekrīt, ka tas liecina par ES iestāžu proaktīvāku lomu sūdzību risināšanā un ka ombuda efektivitāte ir nodrošinājusi viņam leģitimitātes pakāpi minētajās iestādēs;
18. izsaka ombudam atzinību par to, ka izmeklēšanu pabeigšanai nepieciešamais laiks kļūst aizvien īsāks un īsāks (aptuveni deviņi mēneši 2009. un 2010. gadā); prasa izmantot visus nepieciešamos līdzekļus, lai to samazinātu vēl vairāk, tādējādi labāk attaisnojot ES pilsoņu cerības;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

19. atzīmē, ka 65 % 2010. gadā ombuda sākto izmeklēšanu bija saistīti ar Eiropas Komisiju (219 izmeklēšanas); pauž bažas par tik ievērojamu palielinājumu — no 56 % 2009. gadā (191 izmeklēšana) — un atkārtoti aicina komisārus, jo īpaši komisāru, kas atbild par starpiestāžu attiecībām un administrāciju, veikt pasākumus, lai, cik vien ātri iespējams, ievērojami uzlabotu pašreizējo situāciju;

20. ņem vērā ombuda bažas par Eiropas Komisijas neapmierinošo atbilžu relatīvi lielo skaitu uz tā kritiskajām piezīmēm (10 no 32 atbildēm); piekrīt ombudam, ka jādara vēl daudz, lai pārliecinātu amatpersonas, ka defensīva nostāja pret ombudu to iestādēm ir neizmantojama iespēja un potenciāls kaitējums visas Savienības tēlam; aicina radikāli uzlabot atbilžu sniegšanas procesu, tostarp samazinot laiku atbilžu sagatavošanai (jo īpaši gadījumos, kad laiks ir ļoti svarīgs) un sagatavojot uz risinājumiem, nevis uz aizsardzību vērstas atbildes; uzsver, ka Pamattiesību harta paredz Eiropas pilsoņiem tiesības uz labu pārvaldību;

21. norāda uz to, ka 2010. gadā ombuda izskatītajās sūdzībās visbiežāk bija iebilsts pret ES pārvaldības pārredzamības trūkumu; konstatē, ka šādi iebildumi bija izteikti 33 % pabeigto izmeklēšanu un cita starpā attiecās uz atteikumu sniegt informāciju un piekļuvi dokumentiem; tāpat kā ombuds, pauž neapmierinātību par to, ka pēdējos gados pārredzamības lietu skaits ir saglabājies pastāvīgi augsts;

22. norāda, ka 2010. gadā ombuds iesniedza vienu īpašo ziņojumu, kas bija saistīts ar Komisijas atteikumu publiskot dokumentus un sadarboties ar ombudu, ievērojot pilnīgu pārredzamību; atgādina, ka Parlaments 2010. gada 25. novembrī pieņēma Lūgumrakstu komitejas ziņojumu⁽¹⁾ par īpašo ziņojumu; atgādina, ka pieņemtajā rezolūcijā Komisija tika mudināta apsolt Parlamentam, ka tā pildīs savu pienākumu godīgi sadarboties ar Eiropas ombudu;

23. aicina uzsākt informācijas kampaņu, lai pārliecinātu ES iestāžu darbiniekus par ombuda gatavību uzklaut un apspriest jautājumus, kā arī uzsvērt ombuda iejaukšanās priekšrocības, lai ES iestāžu administrācijas satuvinātu ar ES pilsoņiem;

24. atgādina, ka Regula (EK) Nr. 1049/2001⁽²⁾ par piekļuvi ES iestāžu dokumentiem ir spēkā jau desmit gadus; atgādina minētās regulas pamatprincipu, ka atklātība ir likums, bet slepenība — izņēmums; atzīmē, ka iestādes vēl aizvien nav izpratušas šo jēdzienu; uzskata, ka ES iestādēm, aģentūrām, dienestiem un struktūrām jāatceras šis princips, sagatavojot dokumentus, un jāpārliecinās, ka tās panāk pareizo līdzsvaru starp pārredzamības vajadzīgo un atbilstošo pakāpi un patiesu konfidencialitātes nepieciešamību;

25. atgādina, ka joprojām notiek Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pārstrādāšana; pauž nožēlu par progresu trūkumu pārstrādāšanas procesa gaitā; mudina Padomi un Komisiju būt atklātākām, piešķirot pilsoņiem un Eiropas Parlamentam piekļuvi dokumentiem un informācijai;

26. mudina ombudu turpināt iestāties par pamattiesībām piekļūt dokumentiem, pārredzamības principa pareizu īstenošanu lēmumu pieņemšanas procesā, pilsoņiem draudzīgu pakalpojumu kultūru un ES iestāžu, aģentūru un struktūru proaktīvu pieeju dokumentu iekļaušanai publiskajā apritē, kas ir ES iestāžu pārredzamības un atbildības pamatprincips; ierosina popularizēt labas prakses piemērus ES pilsoņu vidū, lai uzlabotu ES administrācijas negatīvo tēlu, kā arī veicināt dažādu iestāžu dialogu par problēmām, kas ietekmē to administratīvās vadības kvalitāti;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti: P7_TA(2010)0436.

⁽²⁾ OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

27. piekrīt ombudam, ka lakonisks pārskats par civildienesta principiem uzlabotu pakalpojumu kultūru un palielinātu pilsoņu uzticību ES civildienestam un iestādēm; gaida ombuda pārskatu par civildienesta principiem, par kuru viņš pašlaik konsultējas ar kolēģiem no dalībvalstīm un citām ieinteresētajām personām;

28. ierosina šo paziņojumu par civildienesta principiem izplatīt, cik plaši iespējams, un padarīt viegli pieejamu ES pilsoņiem, lai pārliecinātu viņus par ES apņemšanos aizsargāt civildienestu, kas ir viņu ikdienas dzīves sastāvdaļa;

29. tomēr uzskata, ka kopīgu saistošo noteikumu un principu pieņemšana par administratīvo procedūru ES administrācijā, kā to jau pieprasījis pirmais Eiropas Ombuds, un pakalpojuma principa ieviešana šajā saistībā būtu vislabākais veids, kā nodrošināt ES administratīvās kultūras noturīgas pārmaiņas, un tāpēc sagaida, ka Komisija šajā saistībā par prioritāti noteiks iepazīstināšanu ar regulas projektu, pamatojoties uz LESD 298. pantu;

30. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu Padomei, Komisijai, Eiropas ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī to ombudiem vai līdzvērtīgām kompetentajām iestādēm.

Stāvoklis Ēģiptē un Sīrijā, it īpaši kristiešu kopienās

P7_TA(2011)0471

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par stāvokli Ēģiptē un Sīrijā, jo īpaši kristiešu kopienās

(2013/C 131 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ēģipti un Sīriju, jo īpaši 2011. gada 15. septembra rezolūciju par stāvokli Sīrijā, 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par stāvokli Sīrijā ⁽¹⁾, Jemenā un Bahreinā saistībā ar situāciju, kas izveidojusies arābu valstīs un Ziemeļāfrikā ⁽²⁾, un 2011. gada 17. februāra rezolūciju par stāvokli Ēģiptē ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 20. janvāra rezolūciju par kristiešu situāciju un reliģiskās pārliecības brīvību ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2011. gada 8. oktobra paziņojumu par Sīriju un 2011. gada 10. oktobra paziņojumu par Ēģipti,
- ņemot vērā 2011. gada 20. februārī pieņemtos Ārlietu padomes secinājumus,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 2011. gada 10. oktobra sanāksmē un Eiropadomes 2011. gada 23. oktobra sanāksmē pieņemtos secinājumus par Sīriju,
- ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
- ņemot vērā 1966. gadā pieņemto Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kura dalībvalstis ir Ēģipte un Sīrija,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0387.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0333.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0064.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0021.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- ņemot vērā Padomes 2011. gada 2. septembra Lēmumu 2011/522/KĀDP, ar ko groza Padomes Lēmumu 2011/273/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju⁽¹⁾, Padomes 2011. gada 2. septembra Lēmumu 2011/523/ES, ar ko daļēji aptur starp Eiropas Ekonomikas kopienas un Sīrijas Arābu Republiku noslēgtā sadarbības nolīguma piemērošanu⁽²⁾, Padomes 2011. gada 2. septembra Regulu (ES) Nr. 878/2011, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 442/2011 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā⁽³⁾, kā arī Padomes 2011. gada 13. oktobra Regulu (ES) Nr. 1011/2011, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 442/2011 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā reliģijas, ticības, apziņas un domas brīvība ir fundamentālas, universālas vērtības un būtiskas demokrātijas sastāvdaļas; tā kā Eiropas Savienība vairākkārt ir paudusi apņemšanos aizstāvēt reliģijas, ticības, apziņas un domas brīvību un uzsvērusi, ka valdībām ir pienākums nodrošināt šo brīvību ievērošanu visā pasaulē;

Ēģipte

- B. tā kā Ēģipte piedzīvo izšķirošu demokrātiskās pārejas periodu un šajā procesā sastopas ar ievērojamiem problēmām un grūtībām; tā kā ekonomikas attīstībai un augstam iedzīvotāju dzīves standartam ir būtiska nozīme, lai valstī nodrošinātu ilgstošu politisko un sociālo stabilitāti;
- C. tā kā 2011. gada 9. oktobrī Kairā koptu kristiešu miermīlīgo demonstrāciju laikā, kas virzījās no Šubras rajona Kairas ziemeļu daļā uz *Maspero* vārdā nosaukto Valsts televīzijas ēku, protestējot pret uzbrukumu baznīcai Asuānas provincē un reāli cīnoties pret reliģisko diskrimināciju, tika nogalināti vismaz 25 Ēģiptes iedzīvotāji, bet vairāk nekā 300 tika ievainoti, un tika izteikts aicinājums pieņemt kopēju likumu par kulta vietu būvniecību, efektīvi nodrošināt sodāmību par reliģisku diskrimināciju un atjaunot baznīcu, kura cieta uzbrukumos;
- D. tā kā, Ēģiptes iestādēm reaģējot uz šo traģisko notikumu, ģenerālprokurora birojs ir sācis inspekciju *Maspero* apgabalā un kara tiesas iestāde veic izmeklēšanu, kā arī ir izveidota faktu vākšanas komisija, kuras locekļi ir tiesu iestāžu pārstāvji, lai veiktu izmeklēšanu attiecībā uz šiem negadījumiem un lai varētu saukt pie atbildības vainīgos kūdišanā uz vardarbību un vainīgos vardarbībā; ierosināja nekavējoties apsvērt dekrēta projektu, ar kuru legalizētu pienācīgi neregistrēto lūgšanas vietu statusu; ierosināja, pamatojoties uz vairāku reliģisko grupu vadītāju lūgumu, rīkot sociālās debates par Kopējo lūgšanu vietu celtniecības kodeksa projektu, lai to varētu pieņemt; un nolēma kriminālkodeksā ieviest grozījumus, lai apkarotu diskrimināciju gan publiskā, gan privātā jomā;
- E. tā kā saskaņā ar ziņojumiem 2011. gada martā desmitiem tūkstoši koptu ir izbraukuši no Ēģiptes;
- F. tā kā saskaņā ar ārkārtas stāvokļa likumu civiliedzīvotājus tiesā kara tiesās un tādējādi tiek pārkāptas apsūdzēto tiesības uz taisnīgu tiesu un tiesības spriedumu pārsūdzēt; tā kā cilvēktiesību organizācijas ir ziņojušas, ka šajās īpašajās tiesās kopš 2011. gada marta ir notiesāti vairāk nekā 12 000 civiliedzīvotāju;
- G. tā kā militārā policija 2011. gada 28. martā ieradās *Maikela Nabila Sanada* dzīvesvietā Kairā un arestēja viņu par kritiska viedokļa paušanu internetā saistībā ar Ēģiptes militāro spēku lomu tautas revolūcijas laikā un pēc tās; tā kā pēc netaisnīgas un īsas tiesas sēdes, kas norisinājās bez advokāta, ģimenes locekļu un draugu klātbūtnes, militārā tiesa 2011. gada 10. aprīlī viņam noteica trīs gadu cietumsodu, apsūdzot viņu par „militārpersonu apvainošanu”;

⁽¹⁾ OV L 228, 3.9.2011., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 228, 3.9.2011., 19. lpp.

⁽³⁾ OV L 228, 3.9.2011., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 269, 14.10.2011., 18. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- H. tā kā valstij piederošie preses izdevumi vērsušies pret NVO, jo īpaši tām, kuras iesaistītas cilvēktiesību aizstāvībā, izsakot draudus un īstenojot intensīvu nomelnošanas kampaņu, lai tās deleģitimizētu un nomelnotu sabiedrības acīs kā organizācijas, kas darbojas pretēji Ēģiptes interesēm;
- I. tā kā Ēģiptes valsts televīzijas kūdišana izraisīja vēl lielāku vardarbību, jo cilvēkus aicināja „aizsargāt armiju”;
- J. tā kā pārejas periodam pēc 2011. gada 25. janvāra revolūcijas Ēģiptē ir raksturīga sieviešu marginalizācija, jo viņas netika iekļautas Konstitucionālajā komitejā un, pārskatot likumu par politiskajām tiesībām, tika likvidēta sievietēm paredzētā kvota;
- K. tā kā pauž bažas par tādu koptu meiteņu nolaupīšanu, kas bijušas spiestas pāriet islāma ticībā;

Sīrija

- L. tā kā kopš 2011. gada marta, kad Sīrijā sākās miermīlīgo protestu apspiešana, šajā valstī būtiski pieaug sistemātiskas slepkavības, notiek vardarbība un spīdzināšana un Sīrijas armija un drošības spēki turpina mērķtiecīgi slepkavot, spīdzināt un veikt masveida apcietināšanu; tā kā saskaņā ar ANO aplēsēm vairāk nekā 3 000 cilvēku ir zaudējuši dzīvību, vēl lielāks ir ievainoto skaits un tūkstošiem cilvēku atrodas apcietinājumā; tā kā vardarbības un pārvietošanas rezultātā arvien pasliktinās daudzu Sīrijas iedzīvotāju humanitārais stāvoklis;
- M. tā kā valstī joprojām nav atļauts iekļūt nevienam starptautiskajam žurnālistam un novērotājam; tā kā Sīrijas cilvēktiesību aktīvistu ziņojumi un mobilajos telefonos uzfilmētais materiāls ir vienīgais veids, kā vispār dokumentēt plaši izplatītos cilvēktiesību pārkāpumus un sistemātiskos — gan mērķtiecīgos, gan neplānotos — uzbrukumus miermīlīgajiem protestētājiem un Sīrijas iedzīvotājiem;
- N. tā kā līdztekus pašreizējiem notikumiem Sīrijā notiek arī akcijas, kas vērstas uz to, lai izraisītu etniskus un starpkonfesionālus konfliktus un palielinātu spriedzi starp sektām; tā kā ziņojumos minētie aprēķini liecina, ka kristiešu kopiena Sīrijā varētu būt samazinājusies no 10 uz 8 %; tā kā tūkstošiem Irākas kristiešu ieradās Sīrijā, lai izbēgtu no mērķtiecīgas vardarbības, kādai viņi tika pakļauti Irākā; tā kā daudzi kristieši Sīrijā baidās, ka pret viņiem šajā valstī tiks vērsta vardarbība saistībā ar viņu reliģisko ticību; tā kā valsts demokrātiskajās pārmaiņās kristiešu kopienām ir būtiska loma;
- O. tā kā 2011. gada 10. oktobra secinājumos Padome atzinīgi novērtēja Sīrijas politiskās opozīcijas centienus izveidot vienotu platformu, aicināja starptautisko sabiedrību arī novērtēt šos centienus, norādīja uz Sīrijas Nacionālās padomes (SNP) izveidi kā uz pozitīvu pasākumu; tā kā Sīrijā ir izveidota Demokrātiskās pārejas nacionālā komiteja;

Ēģipte

1. vēlreiz pauž savu solidaritāti Ēģiptes iedzīvotājiem šajā kritiskajā un sarežģītajā demokrātiskās pārejas posmā, kas pašlaik notiek viņu valstī, un turpina atbalstīt viņu vēlmes pēc demokrātijas; mudina ES un tās dalībvalstis turpināt atbalstīt centienus, kas vērsti uz demokrātisko, ekonomisko un sociālo reformu pātrināšanu Ēģiptē;
2. stingri nosoda protestētāju noslepkavošanu Ēģiptē; izsaka dziļu līdzjūtību visu upuru ģimenēm; prasa varas iestādēm nodrošināt, lai drošības spēki nepielieto nesamērīgu spēku; uzsver, ka visiem pilsoņiem ir tiesības brīvi un miermīlīgi piedalīties demonstrācijās, saņemot pienācīgu aizsardzību no tiesībsargājošajām iestādēm; prasa Ēģiptes iestādēm atbrīvot 28 *Maspero* apcietinātos kristiešus, kā arī visus pārējos apcietinātos;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

3. atzinīgi vērtē Ēģiptes varas iestāžu centienus noskaidrot šo pret kristiešu kopienām vērsto uzbrukumu autorus un īstenotājus; uzsver, ka ir svarīgi, lai saistībā ar *Maspero* notikumiem neatkarīga civila tiesu iestāde veiktu neatkarīgu, pamatīgu un pārredzamu izmeklēšanu, paredzot saukt pie atbildības visus, kas tajos ir vainojami; uzsver, ka pilnībā jāizskata jautājums par plašsaziņas līdzekļu lomu; atzīmē valdības paziņojumus par to, ka bez kavēšanās ir jāizskata dekrēta projekts, ar kuru legalizētu, pienācīgi neregistrēto lūgšanas vietu statusu, kā arī ir jāstiprina juridiskie instrumenti, ar kuriem apkaro diskrimināciju gan publiskā, gan privāta jomā; tomēr uzsver Ēģiptes valdības un iestāžu atbildību par to, lai visiem pilsoņiem valstī tiktu garantēta drošība un lai visus vardarbībā vainīgos sauktu pie atbildības;

4. aicina Ēģiptes iestādes nodrošināt visu pamattiesību pilnīgu ievērošanu, tostarp biedrošanās brīvību, tiesības uz miermīlīgu pulcēšanos, vārda brīvību un reliģisko, apziņas un domas brīvību visiem Ēģiptes iedzīvotājiem, tostarp koptu kristiešiem, un nepieļaut, ka koptu kristiešu kopienas cieš no vardarbīgiem uzbrukumiem, kā arī nodrošināt, ka tās var dzīvot miera apstākļos un brīvi paust savus uzskatus visā valstī; aicina nodrošināt atbilstīgu aizsardzību baznīcām, lai izbeigtu ieilgušo agresiju un neļautu musulmaņu ekstrēmistiem iznīcināt baznīcas; atzinīgi vērtē pastāvīgos centienus pieņemt „Kopēju lūgšanu vietu celtniecības kodeksu”; uzsver, ka tiesības uz domas, apziņas un reliģijas brīvību ir viena no pamattiesībām, ko garantē juridiskie instrumenti; mudina Ēģiptes varas iestādes izbeigt pret koptu kristiešiem vērsto diskrimināciju, piemēram, visos oficiālajos dokumentos svītrojot atsauci uz reliģiju, un nodrošināt visiem Ēģiptes pilsoņiem vienlīdzīgu cieņas aizsardzību un līdztiesīgas iespējas ieņemt ikvienu sabiedrisko un politisko amatu, tostarp būt pārstāvētiem bruņotajos spēkos, parlamentā un valdībā;

5. prasa visām ES dalībvalstīm stingri ievērot ES kopējo nostāju attiecībā uz ieroču eksportu; mudina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* mudināt dalībvalstis pilnībā īstenot un ievērot šīs kopējās nostājas prasības;

6. uzskata, ka jaunajā Konstitūcijā skaidri jānosaka visu pamattiesību aizsardzība, tostarp biedrošanās brīvība, tiesības uz miermīlīgu pulcēšanos, vārda brīvība un reliģiskā, apziņas un domas brīvība, kā arī minoritāšu aizsardzība; prasa Ēģiptes iestādēm pārliecināties, ka jebkurš konstitucionālais noteikums ir iekļaujošs un neatstāj nekādu iespēju diskriminēt kādu no Ēģiptes sabiedrības locekļiem;

7. uzsver, cik svarīgas Ēģiptē ir brīvas, taisnīgas un pārredzamas Tautas asamblejas (*Maglis Al-Sha'ab*) un Augšpalātas (*Maglis Al-Shura*) vēlēšanas, ko rīkos 2011. gada nogalē un 2012. gada sākumā, kā arī prezidenta vēlēšanas, ko rīkos 2012. gadā; mudina ES un tās dalībvalstis turpināt atbalstīt Ēģiptes iestādes, politiskās partijas un pilsonisko sabiedrību un konsultēt tās, lai varētu sasniegt minēto mērķi; mudina Ēģiptes iestādes atvieglot to ārvalstu organizāciju darbu, kuras plāno sekot vēlēšanu procesam uz vietas; aicina pēc iespējas ātrāk Ēģiptes pagaidu valdību aizstāt ar valdību, kas izveidota saskaņā ar brīvu vēlēšanu rezultātiem;

8. prasa bruņoto spēku Augstākajai padomei (SCAF) izbeigt ārkārtas likumu piemērošanu, jo ar to netiek ievērotas tiesības uz vārda brīvību, biedrošanos un pulcēšanos, lai nepieļautu, ka parlamenta vēlēšanas, kuras plānots rīkot līdz gada beigām, nenotiktu ārkārtas situācijā;

9. saistībā ar šo atzinīgi vērtē grozījumu izdarīšanu kriminālkodeksā, padarot diskrimināciju dzimuma, rases, valodas, reliģijas vai ticības dēļ par kriminālnoziedzumu;

10. uzskata, ka ES būs jāpieņem pasākumi, ja pret kādiem Ēģiptes pilsoņiem tiktu izdarīti smagi cilvēktiesību pārkāpumi; uzsver, ka ES ir jābūt gatavai pieņemt turpmākus pasākumus, lai palīdzētu Ēģiptes iedzīvotājiem, kuri cenšas ar miermīlīgiem līdzekļiem veidot demokrātisku nākotni;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

11. aicina Ēģiptes iestādes pieņemt jaunu biedrošanās likumu saskaņā ar starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem un pēc padziļinātas apspriešanās ar NVO un cilvēktiesību aizsardzības grupām; uzsver, ka sieviešu tiesību ievērošana, dzimumu līdztiesība un sieviešu līdzdalība politikā ir būtiska patiesas demokrātijas attīstībai Ēģiptē;

12. pauž nopietnas bažas par ieslodzītā emuārista *Maikel Nabil Sanad* veselības stāvokli un prasa viņu nekavējoties atbrīvot; mudina Ēģiptes valdību un iestādes nekavējoties pārtraukt civiliedzīvotāju nodošanu tiesāšanai kara tiesās; mudina Ēģiptes iestādes nodrošināt, ka neviena pilsoniskās sabiedrības organizācija valstī netiek tieši vai netieši iebiedēta, un atvieglot šo organizāciju dalību demokrātiskās pārejas, tostarp vēlēšanu, procesā;

Sīrija

13. asi nosoda nesamērīgu un brutālu spēka izmantošanu pret miermīlīgajiem protestētājiem un demokrātijas aktīvistu, cilvēktiesību aizstāvju, žurnālistu, ārstu un medicīnas personāla sistemātisku vajāšanu; pauž visdziļākās bažas par Sīrijas iestāžu īstenotiem smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp masu arestiem, nogalināšanu bez tiesas sprieduma, patvaļīgu aizturēšanu, pazušanas gadījumiem un spīdzināšanu, tostarp attiecībā uz bērniem, kas var sasniegt noziegumiem pret cilvēci līdzvērtīgus apmērus; atgādina prasību prezidentam *Bashar al-Assad* un viņa režīmam nekavējoties atkāpties, lai Sīrijā varētu notikt pāreja uz demokrātiju un sāktos dziļu demokrātisko reformu process;

14. izsaka dziļu līdzjūtību upuru ģimenēm; apbrīno Sīrijas iedzīvotāju drosmi un apņēmību un visnotaļ atbalsta centienus panākt pilnīgu tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu un nodrošināt labākus ekonomiskos un sociālos apstākļus;

15. atkārtoti savu prasību pēc neatkarīgas, pārredzamas un efektīvas izmeklēšanas attiecībā uz Sīrijas drošības spēku veiktajām slepkavībām, apcietināšanu, patvaļīgu aizturēšanu, un iespējamiem piespiedu pazušanas, kā arī spīdzināšanas gadījumiem, lai nodrošinātu, ka starptautiskā sabiedrība sauc pie atbildības šajos noziegumos vainīgās personas; uzskata, ka ANO Drošības padomei vajadzētu nodot Sīrijas lietu Starptautiskajai Krimināltiesībai, lai nodrošinātu taisnīgumu Sīrijas tautai un nepieļautu, ka pieaug cietušo skaits; aicina nodrošināt iespēju valstī brīvi iekļūt starptautiskajām humānās palīdzības un cilvēktiesību organizācijām, kā arī starptautiskajiem plašsaziņas līdzekļiem un uzsver Sīrijas opozīcijas un demonstrāciju dalībnieku aicinājumu nosūtīt starptautiskos novērotājus;

16. pauž nopietnas bažas par kristiešu stāvokli Sīrijā, jo īpaši par viņu drošību; nosoda darbības, kuru mērķis ir izraisīt starpkonfesionālu konfliktu; mudina Sīrijas pašreizējās un nākamās varas iestādes valsts kristiešu kopienām nodrošināt patiesu un efektīvu aizsardzību;

17. uzsver, ka ir būtiski, lai Sīrijā tiktu ievērotas cilvēktiesības un pamatbrīvības, un jo īpaši reliģijas, ticības, apziņas un domas brīvība; šajā sakarībā pauž atbalstu kristiešu kopienai šajā valstī un vienlaikus mudina šo kopienas uz pozitīvu un konstruktīvu lomu pašreizējos notikumos Sīrijā; kā arī mudina Sīrijas opozīcijas spēkus deklarēt vai atkārtoti apstiprināt apņemšanos ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības, un jo īpaši reliģijas, ticības, apziņas un domas brīvību;

18. atzinīgi vērtē Padomes pozitīvo paziņojumu par Sīrijas politiskās opozīcijas centieniem izveidot vienotu platformu; atkārtoti aicina augsto pārstāvi / priekšsēdētāja vietnieci *C. Ashton*, Padomi un Komisiju vēl vairāk veicināt un atbalstīt organizētu demokrātisku opozīcijas spēku veidošanos gan Sīrijā, gan ārpus tās;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

19. atzinīgi vērtē ES apņemšanos turpināt pieprasīt stingru ANO rīcību, lai palielinātu starptautisko spiedienu; aicina ANO Drošības padomes valstis, jo īpaši Krieviju un Ķīnu, nebloķēt rezolūciju, ar kuru nosoda Sīrijas režīma piemēroto nāvējošu spēku un aicina izbeigt tā piemērošanu, kā arī nosaka sankcijas, ja šīs prasības netiktu pildītas; pauž stingru atbalstu ES 2011. gada 23. septembra lēmumam pieņemt papildu sankcijas pret Sīrijas režīmu; uzsver, ka ES ir jābūt gatavai pieņemt turpmākus pasākumus, lai palīdzētu Sīrijas iedzīvotājiem, kuri cenšas ar miermīlīgiem līdzekļiem veidot demokrātisku nākotni;

20. atzinīgi vērtē Turcijas un Saūda Arābijas rīcību, kas nosodījušas Sīrijas režīmu, kā arī Turcijas lomu bēgļu uzņemšanā;

21. stingri nosoda ES teritorijā notiekošo pret dažiem Sīrijas pilsoņiem vērsto vardarbību, draudēšanu un iebiedēšanu un atgādina, ka Eiropas Savienības dalībvalstīs pilnībā tiek garantētas tiesības brīvi un miermīlīgi protestēt drošos apstākļos, turklāt šīs tiesības tiek garantētas arī tiem, kuri protestē pret prezidenta *Bašara al Asada* valdīšanu;

*

* *

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Krievijas Federācijas valdībai un parlamentam, Ķīnas Tautas Republikas valdībai un parlamentam, ASV administrācijai un ASV Kongresam, Arābu valstu līgas ģenerālsekretāram, Ēģiptes Arābu Republikas valdībai un Sīrijas Arābu Republikas valdībai un parlamentam.

Notikumu attīstība Ukrainā

P7_TA(2011)0472

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par notikumu attīstību Ukrainā

(2013/C 131 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ukrainu,
- ņemot vērā 2010. gada progresa ziņojumu par Ukrainu un 2011. gada 25. maija pārskatu par Eiropas kaimiņattiecību politiku (EKP),
- ņemot vērā priekšsēdētāja paziņojumu par bijušās Ukrainas ministru prezidentes Jūlijas Timošenko notiesāšanu 2011. gada 11. oktobrī,
- ņemot vērā Eiropas Savienības vārdā izteikto augstās pārstāves Ketrīnas Eštones 2011. gada 11. oktobra paziņojumu par spriedumu Jūlijas Timošenko lietā,
- ņemot vērā 2011. gada 29. un 30. septembrī Varšavā notikušajā Austrumu partnerības augstākā līmeņa sanāksmē pieņemto kopīgo deklarāciju,
- ņemot vērā Eiropas Savienības un Ukrainas partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN), kas stājās spēkā 1998. gada 1. martā, un pašreizējās sarunas par asociācijas nolīgumu (AN), tostarp sīki izstrādātu un visaptverošu brīvās tirdzniecības zonu, ar ko paredzēts aizstāt PSN,

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- ņemot vērā Ukrainas Valsts indikatīvo programmu 2011.–2013. gadam,
 - ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā ES vēlas redzēt stabilu un demokrātisku Ukrainu, kas ievēro sociālas tirgus ekonomikas principus, tiesiskumu un cilvēktiesības, aizstāv minoritātes nodrošina pamattiesību ievērošanu; tā kā ES un Ukrainas attiecību turpmākas padziļināšanas priekšnoteikums ir valsts politiskā stabilitāte, tostarp iekšēju reformu īstenošana un tiesiskuma ievērošana Ukrainā, kā arī taisnīga, objektīva un neatkarīga tiesas procesa izveide;
- B. tā kā viens no svarīgākajiem Eiropas Parlamenta mērķiem ārpolitikas jomā ir padziļināt un veicināt attiecības ar Ukrainu un nostiprināt Eiropas kaimiņattiecību politiku, kuras mērķis ir sekmēt attiecīgo valstu politiskos, ekonomiskos un kultūras sakarus ar ES un tās dalībvalstīm;
- C. tā kā Ukrainas Pečerskas apgabaltiesas 2011. gada 11. oktobra lēmumu piespriest bijušajai ministru prezidentei Jūlijai Timošenko septiņu gadu cietumsodu, trīs gadu aizliegumu līdzdarboties politikā, USD 200 miljonu naudassodu un visa īpašuma konfiskāciju daudzi uzskata par atbilstīgu vai mēģinājumu piespriest kriminālsodu un ieslodzīt opozīcijas pārstāvjus, lai novērstu iespēju, ka viņi izvirza savu kandidatūru un piedalās nākamā gada parlamenta vēlēšanās un 2015. gada prezidenta vēlēšanās;
- D. tā kā 2011. gada 12. oktobrī Ukrainas Drošības dienests ierosināja jaunu krimināllietu pret Jūliju Timošenko un bijušo Ukrainas ministru prezidentu Pavlo Lazarenko, apsūdzot viņus slepenā sadarbībā, lai lielos apmēros ļaunprātīgi izmantotu Ukrainas valsts līdzekļus, kad J. Timošenko bija Ukrainas Apvienoto enerģosistēmu priekšsēdētāja un faktiskā īpašniece un P. Lazarenko — ministru prezidents;
- E. tā kā aizvien lielāks skaits amatpersonu tiek sauktas pie kriminālatbildības, tostarp bijušie valdības ministri, bet galvenokārt valsts departamentu un uzraudzības iestāžu vadītāji (un vadītāju vietnieki), tiesībsargājošo iestāžu apakšvienību vadītāji, apgabaltiesu tiesneši un vietējo pašvaldību vadītāji;
- F. tā kā Ukrainas valdība ir apņēmusies grozīt virkni tiesību aktu, lai Ukrainas privātās un publiskās tiesības atbilstu Eiropas un starptautiskajiem standartiem;
- G. tā kā ES turpina uzsvērt, ka ir jāievēro tiesiskums, tostarp jāizveido taisnīgs, objektīvs un neatkarīgs tiesas process, tā neradot pamatu aizdomām, ka tiesu iestāžu pasākumi tiek piemēroti selektīvi; tā kā ES uzskata, ka šie principi ir jo īpaši svarīgi valstī, kura vēlas izveidot dziļākas līgumattiecības un pilnveidot politiskās saiknes ar Savienību,
1. uzskata, ka ES un Ukrainas attiecību nostiprināšana un Eiropas perspektīvas piešķiršana Ukrainai ir ļoti svarīga un ir abu pušu interesēs; atzīst Ukrainas centienus attiecībā uz Līguma par Eiropas Savienību 49. pantu ar nosacījumu, ka ir izpildīti visi kritēriji, tostarp tiek ievēroti demokrātijas, cilvēktiesību, pamatbrīvību un tiesiskuma principi;
 2. pauž nosodījumu par bijušās ministru prezidentes Jūlijas Timošenko notiesāšanu un uzskata to par cilvēktiesību pārkāpumu un tiesu iestāžu ļaunprātīgu izmantošanu vadošā opozīcijas politiķa politiskas apspiešanas nolūkā; uzsver, ka tiesību akti, kas selektīvā veidā piemēroti pret J. Timošenko, ir pieņemti Padomju Savienības laikā un pieļauj kriminālvajāšanu politisku lēmumu dēļ; tā kā šī tiesību akta, kuru pašlaik pārskata Ukrainas parlaments (*Verhovna Rada*) 364. un 365. pants neatbilst Eiropas un ANO standartiem;
 3. aicina Ukrainas varas iestādes nodrošināt taisnīgu, pārredzamu un neatkarīgu tiesas procesu J. Timošenko apelācijas gadījumā un citos pret iepriekšējās valdības locekļiem vērstajos tiesas procesos; uzstāj uz to, ka Jūlijai Timošenko jāļauj izmantot savas tiesības jau tagad pilnībā piedalīties politiskajā procesā un kandidēt nākamajās vēlēšanās;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

4. pauž bažas par to, ka J. Timošenko tiesa ir pretrunā Ukrainas valdības pasludinātajai vēlmei ievērot demokrātiju un Eiropas vērtības;
5. pauž dziļas bažas par to, ka vēl aizvien apcietinājumā atrodas bijušais iekšlietu ministrs Jurijs Lucenko, kura lietā tiesas sprieduma vēl nav, un par līdzīgiem gadījumiem;
6. pieprasa, lai visi pret bijušajām un tagadējām augstām valdības amatpersonām uzsāktie tiesas procesi tiktu īstenoti saskaņā ar Eiropas taisnīguma, objektivitātes, pārredzamības un neatkarības standartiem;
7. uzskata — ja netiks pārskatīts tiesas spriedums Jūlijas Timošenko lietā, asociācijas nolīguma noslēgšana un ratifikācija būs apdraudēta, un tas valsti attālinās no Eiropas mērķa īstenošanas; pauž bažas par atsevišķām zīmēm, kas liecina, ka valstī pasliktinās situācija demokrātisko brīvību jomā, un par to, ka ir iespējama valsts pārvaldes iestāžu izmantošana tendencioziem mērķiem un politiskai atriebībai;
8. uzsver, ka tiesiskuma un iekšējas reformas, tostarp ticamas cīņas pret korupciju pastiprināšanai ir būtiska nozīme ne vien tādēļ, lai noslēgtu asociācijas nolīgumu un padziļinātu ES un Ukrainas attiecības, bet arī lai Ukrainā konsolidētu demokrātiju;
9. atzinīgi vērtē vienošanos, ka ir panākta par sīki izstrādātu un visaptverošu tirdzniecības zonu; uzskata, ka šis nolīgums ir stabils pamats iespējamai sarunu pabeigšanai par asociācijas nolīgumu starp Eiropas Savienību un Ukrainu;
10. pauž satraukumu par ziņojumiem, ka Ukrainā mazinās plašsaziņas līdzekļu brīvība un plurālisms; aicina iestādes veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu šos demokrātiskas sabiedrības nozīmīgos aspektus un atturēties no jebkādiem mēģinājumiem tieši vai netieši kontrolēt valsts plašsaziņas līdzekļu ziņojumu saturu;
11. pauž ciešu atbalstu ieteikumiem, kas iekļauti EDSO Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja un Venēcijas Komisijas kopīgajā atzinumā par parlamenta vēlēšanu likumprojektu; uzskata, ka ir būtiski svarīgi, lai šie ieteikumi tiktu pieņemti un īstenoti lietderīgā, integrējošā un konsekventā veidā, iesaistot šajā procesā gan opozīciju, gan pilsonisko sabiedrību;
12. mudina visus politiskos spēkus Ukrainā atklāti un pārskatāmi diskutēt par politisko lēmumu pieņemšanas procesu; uzstāj, lai šī procesa iespējamus pārkāpumus izmeklētu parlamentāra izmeklēšanas komiteja;
13. uzskata, ka nesen atceltā tikšanās ar prezidentu Janukoviču būtu bijusi lieliska iespēja paust dziļas bažas Ukrainas valdībai un atjaunot konstruktīvu dialogu, kura rezultātā būtu iespējams noslēgt asociācijas nolīgumu, kurš stātos spēkā ar nosacījumu, ka panākts vērā ņemams progress pastāvošo tehnisko un jo īpaši politisko šķēršļu novēršanā; aicina Padomi un Komisiju ieplānot jaunu tikšanos ar prezidentu Janukoviču pirms ES un Ukrainas augstākā līmeņa sanāksmes, kas paredzēta 2011. gada decembrī;
14. aicina Komisiju palīdzēt Ukrainai veikt tiesu reformu, labāk izmantojot ES spēju palielināšanas programmu, un apsvērt iespēju izveidot tādu augsta līmeņa ES konsultatīvo grupu, kas palīdzētu Ukrainai panākt atbilstību ES tiesību aktiem, tostarp tiem tiesību aktiem, kas reglamentē tiesu jomu;
15. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ukrainas valdībai un parlamentam un Eiropas Padomes un EDSO parlamentārajām asamblejām.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

Mikrobu rezistences radītie draudi sabiedrības veselībai

P7_TA(2011)0473

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par mikroorganismu rezistences radītajiem draudiem sabiedrības veselībai

(2013/C 131 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2011. gada 12. maija rezolūciju par pretantibiotiku rezistenci, kurā uzmanība pievērsta dzīvnieku veselībai,
 - ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2011. gada augusta zinātnisko atzinumu par sabiedrības veselības apdraudējumu, ko rada baktēriju celmi, kuri pārtikā un produktīvu dzīvnieku organismā ražo paplašināta spektra beta-laktamāzes un/vai AmpC beta-laktamāzes;
 - ņemot vērā Komisijas dienestu 2009. gada 18. novembra darba dokumentu par mikroorganismu rezistenci (SANCO/6876/2009r6),
 - ņemot vērā Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra (ESPKC) un Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) 2009. gada septembra kopīgo tehnisko ziņojumu „Baktēriju problēma – pienācis laiks rīkoties” par baktērijām, kas ir izturīgas pret daudzām zālēm, un nepieciešamību izstrādāt jaunas baktericīdu vielu tehnoloģijas ES,
 - ņemot vērā Padomes 2001. gada 15. novembra Ieteikumu 2002/77/EK par pretmikrobu līdzekļu piesardzīgu izmantošanu cilvēku ārstēšanā ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta 2001. gada 23. oktobra rezolūciju par šā Padomes ieteikuma priekšlikumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas 2001. gada 20. jūnija paziņojumu par Kopienas stratēģiju, lai apkarotu mikrobu izturību pret zālēm (COM(2001)0333),
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā antimikrobiālas vielas spēj iznīcināt baktērijas, vīrusus un citus mikroorganismus vai novērst to izplatību (antibiotikas ir mikrobiāli aktīvas vielas, kas iedarbojas tikai uz baktērijām) un tādēļ tām ir bijusi liela nozīme sabiedrības veselības uzlabošanā, palīdzot samazināt to slimību un infekciju izraisīto nāves gadījumu skaitu, kuras iepriekš bija neārstējamas vai nāvīgas;
- B. tā kā antimikrobiālo vielu izmantošanas rezultātā daži mikroorganismi, kas iepriekš uz tām reaģēja, ir izveidojuši rezistenci, t. s. mikroorganismu rezistenci;
- C. tā kā šo dabisko procesu paātrina minēto antimikrobiālo vielu pārmērīga un nekontrolēta lietošana, kas apdraud medicīnas jomā sasniegto;
- D. tā kā katras jaunas antibiotikas ieviešana ir veicinājusi to attiecīgo baktēriju rezistenci, pret kurām tā vērsta, un tā tas notiks arī turpmāk; tā kā, lai saglabātu efektīvas iespējas apkarot infekciju slimības, ir gan jānodrošina jaunu antimikrobiālo preparātu izstrāde, gan labāk jā saglabā pašreiz pieejamie antibiotiku resursi; tādējādi norāda, ka ir prioritārā kārtā jānodrošina antibiotiku lietošanas efektīva kontrole un to izmantošana tikai gadījumos, kad tas ir ārstēšanai absolūti nepieciešams;

⁽¹⁾ OV L 34, 5.2.2002., 13. lpp.

⁽²⁾ OV C 112 E, 9.5.2002., 106. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- E. tā kā aptuveni četras desmitgades (no pagājušā gs. 40. līdz 70. gadiem) farmācijas nozare nodrošināja pastāvīgu jaunu antibiotiku izstrādi un to vidū bija vairākas antibiotikas ar jaunu iedarbības veidu, kas apgāja agrāko preparātu izraisītās rezistences radītās problēmas, tā kā kopš tā laika ir izstrādāti un apstiprināti tikai daži jauni antimikrobiāli līdzekļi;
- F. tā kā mikroorganismu rezistence ir svarīgs un lielā mērā neatrisināts jautājums, kas ir kļuvis par Eiropas un pasaules sabiedrības veselības apdraudējumu un ir iemesls garākai un daudz sarežģītākai ārstēšanai nekā iepriekš, izraisot dzīves kvalitātes pasliktināšanos, lielāku nāves iestāšanās risku (katru gadu 25 000 pacientu ES mirst no infekciju slimībām, ko izraisījuši rezistenti mikroorganismi), lielākas veselības aprūpes izmaksas un produktivitātes samazināšanos par vismaz EUR 1,5 miljardiem gadā;
- G. tā kā liela skaita slimnīcās iegūtu infekciju cēlonis ir tādas augstas rezistences baktērijas kā pret meticilīnu rezistentā *Staphylococcus aureus* (MRSA) un *C. difficile*, radot nopietnu risku pacientu drošībai;
- H. tā kā mikroorganismu rezistence ir kļuvusi par tik nozīmīgu jautājumu, ka Pasaules Veselības organizācija to pasludināja par šā gada pasaules veselības dienas (2011. gada 7. aprīlī) tēmu un Eiropas Savienība kopš 2008. gada organizē ikgadēju Eiropas Antibiotiku informācijas dienu 18. novembrī;
- I. tā kā neatbilstoša un neracionāla antimikrobiālo līdzekļu lietošana rada labvēlīgus apstākļus, lai rastos, izplatītos un pastāvētu rezistenti mikroorganismi;
- J. tā kā mikroorganismu rezistenci cilvēka organismā bieži vien izraisa neatbilstošas antibiotiku devas, nepareiza ārstēšana un slimības izraisītāju pastāvīga saskare ar antibakteriāliem līdzekļiem slimnīcās;
- K. tā kā higiēnas prasību ievērošana, pareizi mazgājot un nosusinot rokas, var palīdzēt samazināt nepieciešamību pēc antibiotikām un antimikrobiāliem preparātiem;
- L. tā kā, lai gan pastāv aizliegums izmantot antibiotikas kā augšanas veicinātājus un veterinārajā jomā ir vēlēšanās samazināt antibiotiku nepamatotu lietošanu profilaktiskos nolūkos, mikroorganismu rezistencei ir pakļauti gan cilvēki, gan dzīvnieki un to, iespējams, var pārnest abos virzienos, tādēļ tas ir patiesi transversāls jautājums, kam nepieciešama saskaņota Savienības mēroga pieeja; tā kā nepieciešamas papildu pūles, lai uzlabotu lauksaimniecības praksi, lai, savukārt, iespējami samazinātu risku, kas saistīts ar antibiotiku izmantošanu veterināriem nolūkiem un rezistences rašanos cilvēkiem;
- M. tā kā, īstenojot labu lopkopības praksi, vajadzība pēc antibiotikām mazinās;
- N. tā kā tādēļ pasākumus, lai novērstu rezistenci pret cilvēku ārstēšanā izmantojamiem antimikrobiāliem līdzekļiem, nevar skatīt atsevišķi no pasākumiem, kuru mērķis ir novērst rezistences veidošanos pret veterinārijā, dzīvnieku barībā un labības audzēšanā izmantotiem antimikrobiāliem līdzekļiem;
- O. tā kā *EPRUMA* ⁽¹⁾ ir daudzu ieinteresēto personu īstenota Eiropas iniciatīva, kuras mērķis ir sekmēt atbildīgu veterināro zāļu izmantošanu; norāda, ka „One Health” jēdziens, kā atzinusi *EPRUMA*, attiecas gan uz cilvēku, gan veterinārajām zālēm un skar antimikrobiālos līdzekļus;
- P. tā kā mikroorganismu rezistence neapšaubāmi ir pārrobežu parādība un nevar izslēgt tās izplatīšanās iespējamību, ko visdrīzāk nevarēs apturēt, ņemot vērā pašreizējās zināšanas un resursus, un tā var nākotnē radīt neparedzamas problēmas medicīnā, sociālajā un ekonomikas jomā,

(1) Eiropas Platforma atbildīgai zāļu lietošanai veterinārijā

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

1. ar bažām norāda — lai gan Eiropas un starptautiskā mērogā tiek veikti attiecīgi pasākumi, mikroorganismu rezistence rada aizvien lielākus draudus sabiedrības veselībai Eiropā un pasaulē;
2. aicina pastiprināt cīņu pret rezistences veidošanos attiecībā uz cilvēku ārstēšanā izmantotiem antimikrobiāliem preparātiem, vēršot uzmanību uz šādām jomām prioritārā secībā:
 - piesardzīgu antimikrobiālo preparātu izmantošanu gan cilvēku, gan dzīvnieku ārstēšanā, nodrošinot to, ka šos preparātus izmanto tikai tad, kad tie patiešām nepieciešami konstatētas slimības ārstēšanai, un ievērojot pareizu dozējumu, intervālus starp devām un ārstēšanās ilgumu,
 - mikroorganismu rezistences uzraudzību un kontroli,
 - nepieciešamību veikt pētījumus un izstrādāt jaunus antimikrobiālos preparātus un alternatīvas,
 - saikni ar pasākumiem, kuru mērķis ir novērst rezistences veidošanos pret veterinārijā, dzīvnieku pārtikā un labības audzēšanā izmantotiem antimikrobiāliem līdzekļiem;
3. aicina Komisiju nekavējoties ierosināt tiesisko regulējumu darbībām, kas vērstas pret mikroorganismu rezistenci, sekmējot „atbildīgas lietošanas” iniciatīvas un atbalstot to izplatīšanu un sabiedrības informēšanu;

Antimikrobiālo līdzekļu piesardzīga izmantošana

4. atkārtoti apstiprina, ka ir steidzami jārikojas, lai novērstu rezistentu mikroorganismu plašāku izplatīšanos vai pat mazinātu šādu tendenci, un šajā nolūkā ir jāsamazina nevajadzīga un nepamatota antimikrobiālo līdzekļu lietošana;
5. uzsver, ka galīgais mērķis ir saglabāt antibakteriālos preparātus kā efektīvu līdzekli gan cilvēku, gan dzīvnieku slimību apkarošanai, vienlaikus stingri ierobežojot to lietošanu;
6. atzīmē, ka Komisijas ziņojumā par Padomes 2001. gada ieteikuma īstenošanu ⁽¹⁾ un Eurobarometra 2010. gada aptaujas rezultātos ir norādes uz vairākiem trūkumiem piesardzīgas antimikrobiālo līdzekļu lietošanas veicināšanā;
7. norāda, ka informācijas par mikroorganismu rezistenci pieejamība un ietekme uz iedzīvotāju patēriņa ieradumiem nav vienmērīga Eiropas Savienībā, jo īpaši attiecībā uz to tiesību aktu piemērošanu, kuri paredz antibiotiku lietošanu tikai saskaņā ar ārsta izrakstītu recepti, jo 2008. gadā dalībvalstīs bija būtiskas atšķirības attiecībā uz to antibiotiku īpatsvaru, kas pārdotas bez receptes;
8. norāda, ka šajā jomā mēs esam ļoti vāji, tādēļ īpaša uzmanība minētajai problēmai būtu jāpievērš valstīs, kurās ir konstatēta augsta mikroorganismu rezistences pakāpe;
9. aicina Komisiju nākt klajā ar priekšlikumiem, kā būtiski samazināt antibiotiku izmantošanu, un noteikt vispārējus principus un paraugpraksi attiecībā uz antimikrobiālu līdzekļu piesardzīgu lietošanu, tādējādi papildinot Padomes 2001.gada 15. novembra ieteikumu, kā arī nodrošināt, ka šos principus un metodes Eiropas Savienībā pienācīgi īsteno;

⁽¹⁾ Komisijas dienestu darba dokuments, kas pievienots Komisijas otrajam ziņojumam Padomei, pamatojoties uz dalībvalstu ziņojumiem par to, kā tiek īstenots Padomes Ieteikums par pretmikrobu līdzekļu piesardzīgu izmantošanu cilvēku ārstēšanā (2002/77/EK)

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

10. atzīst, ka pastāv daudz nepareizu pieņēmumu par antibiotikām un to ietekmi un ka saskaņā ar Komisijas pasūtītas aptaujas rezultātiem 53 % eiropiešu joprojām uzskata, ka antibiotikas nogalina vīrusus, un 47 % uzskata, ka tās ir iedarbīgas saaukstēšanās un gripas ārstēšanā (Eiropas barometra īpašā aptauja Nr. 338 par mikroorganismu rezistenci, 2010. gada aprīlis);
11. atzīst, ka pacienti, nepildot ārsta norādījumus, piemēram, nepabeidzot pilnu ārstēšanās kursu vai neievērojot norādījumus par devām, lielā mērā sekmē mikroorganismu rezistences veidošanos;
12. aicina Komisiju izpētīt jautājumu par antimikrobiālu līdzekļu nepiemērotu lietošanu un pārdošanu ar recepti vai bez tās visā ķēdē no ārsta un farmaceita līdz pacientam, izvērtējot visu iesaistīto personu rīcību, un īstenot vispārēju ilgtermiņa stratēģiju visu minēto personu informēšanai;
13. uzsver — lai nodrošinātu piesardzīgu antimikrobiālo līdzekļu lietošanu, attiecīgajām personām ir jāpievērš uzmanība pašreiz pieejamo antibiotiku labākai izmantošanai, rūpīgi izvērtējot ieteicamās devas, ārstēšanas ilgumu un lietojamo zāļu kombinācijas;
14. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt rūpīgu roku mazgāšanu un nosusināšanu, īpaši slimnīcās, lai novērstu infekciju izplatīšanos un samazinātu nepieciešamību pēc antibiotikām;
15. tādēļ atzinīgi vērtē ikgadējo Eiropas Antibiotiku informācijas dienu 18. novembrī, kuras mērķis ir palielināt informētību par mikroorganismu rezistences radītajiem draudiem sabiedrības veselībai un, īstenojot vairākus pasākumus dalībvalstīs, mudināt antibiotikas izmantot atbildīgāk;

Mikroorganismu rezistences uzraudzība un kontrole

16. uzsver, ka ir svarīgi īstenot labi funkcionējošu uzraudzības un kontroles sistēmu, lai apkopotu uzticamus un salīdzināmus datus par patogēno organismu reakciju uz antimikrobiālām vielām un par to izraisītajām infekcijām, jo šādi dati ļaus analizēt tendences, izsludināt agrīnus brīdinājumus un uzraudzīt rezistences palielināšanos valstu, reģionālā un Kopienas mērogā, kā arī apkopot datus par antimikrobiālo preparātu recepšu izrakstīšanu un lietošanu, lai pārraudzītu to kopējo izmantošanu;
17. tādēļ atzinīgi vērtē darbu, kas aizsākts Eiropas Mikroorganismu rezistences uzraudzības sistēmā (EARSS) un Eiropas veterināro antimikrobiālo līdzekļu patēriņa uzraudzības projektā (ESVAC), un ko tagad turpina Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs, attiecībā uz kvalitatīvu un salīdzināmu ES mēroga datu apkopošanu par mikroorganismu rezistenci, vienlaikus atzīstot, ka dažās valstīs joprojām ir vairāki sarežģījumi attiecībā uz datu pieejamību un kvalitāti; atzinīgi vērtē arī darbu, kas aizsākts Eiropas antimikrobiālo līdzekļu patēriņa uzraudzības projektā un ko tagad turpina Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs, attiecībā uz kvalitatīvu un salīdzināmu ES mēroga datu apkopošanu par antimikrobiālo līdzekļu patēriņu;
18. uzsver, ka mikroorganismu rezistences novēršanā svarīga ir diagnostika, un mudina veikt lielākus ieguldījumus šajā jomā, ka arī efektīvāk un labāk izmantot pašreizējās diagnostikas metodes;
19. aicina Komisiju, Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru un citas attiecīgās ES aģentūras sadarboties, lai nekaņējoties izstrādātu saskaņotas un integrētas mikroorganismu rezistences un antimikrobiālo līdzekļu izmantošanas uzraudzības sistēmas Eiropā, tostarp agrīnas brīdināšanas pasākumus attiecībā uz novērotiem jauniem rezistences mehānismiem un celmiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

Nepieciešamība veikt pētījumus un izstrādāt jaunus antimikrobiālos preparātus un alternatīvas

20. norāda, ka aizvien vairāk pieaug saslimstība ar infekciju slimībām, ko izraisījuši rezistenti mikroorganismi, un ir samazinājusies pētniecība un jaunu antimikrobiālo līdzekļu izstrāde, un tas rada draudus, ka veselības aprūpes nozare var nonākt situācijā, kādā tā bija pirms antibiotiku atklāšanas;

21. uzskata, ka pētniecības un jaunu līdzekļu izstrādes samazināšanos ir izraisījušas tirgus neveiksmes, un aicina Komisiju, izmantojot regulatīvus un cita veida pasākumus, iesniegt priekšlikumus stimulu radīšanai farmācijas nozarei, lai tā palielinātu ieguldījumus jaunu antimikrobiālo līdzekļu un iespējamu to alternatīvu pētniecībā un izstrādē,

22. atgādina, ka ES pētniecības pamatprogrammās ir jāsekmē jaunu antimikrobiālo līdzekļu un to iespējamo alternatīvu pētniecība, un mudina īstenot ES mēroga pētniecību, kurā sadarbojas daudzas puses un kurā var rast efektivitātes sekmēšanas iespējas;

23. norāda, ka ātras diagnostikas trūkums ir izraisījis gan antibiotiku pārmērīgu lietošanu, gan palielinātas jaunu antibiotiku izstrādes izmaksas;

24. atzīst nepieciešamību sekmēt tādu papildu pasākumus kā efektīvu vakcīnu izmantošana, lai novērstu infekcijas, kā paredzēts Padomes 2009. gada 1. decembra secinājumos par novatoriskiem stimuliem efektīvai antibiotiku izmantošanai;

Visaptveroša pieeja

25. aicina Komisiju nodrošināt, ka pasākumi mikroorganismu rezistences novēršanai un sabiedrības veselības sekmēšanai ir daļa no visaptverošas pieejas mikroorganismu rezistencei, atzīstot saikni ar pasākumiem, kuru mērķis ir novērst rezistences veidošanos pret veterinārijā, dzīvnieku pārtikā un labības audzēšanā izmantotiem antimikrobiāliem līdzekļiem, jo īpaši attiecībā uz šķērseniskas nodošanas iespējamību;

26. aicina Komisiju novērst informācijas trūkumu par antibiotiku izmantošanu veterinārijā Eiropas Savienībā, apkopojot kvalitatīvus, salīdzināmus un pa sugām sadalītus datus par katru dalībvalsti;

27. atzinīgi vērtē centienus pielāgot un pilnveidot jaunu antibiotiku regulatīvo novērtējumu;

28. aicina Komisiju turpināt sniegt atbalstu EARSS un ESVAC, tiem apkopojot datus par antibiotiku lietošanu, jo tos varēs izmantot kā pamatu turpmāk veicamiem pasākumiem atbildīgas antibiotiku izmantošanas veicināšanai;

29. mudina Komisiju izstrādāt likumdošanas priekšlikumus pakāpeniskai profilaktiskas antibiotiku lietošanas izbeigšanai lopkopībā;

30. uzsver, ka lopkopības un intensīvas zivkopības nozarē slimības jānovērš, galveno uzmanību pievēršot labai higiēnai, izmitināšanai un zootehnikas praksei un stingriem biodrošības pasākumiem, nevis profilaktiskai antibiotiku izmantošanai;

31. mudina veidot labu praksi lopkopībā, kas mikroorganismu rezistences risku samazinātu līdz minimumam; uzsver, ka šāda prakse jo īpaši jāpiemēro dažādu audzētāju audzētiem jauniem dzīvniekiem, kuri turpmāk tiek turēti kopā, tādējādi palielinot infekcijas slimību risku;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

32. norāda, ka farmaceitisko līdzekļu atliekas, kas nav pienācīgā veidā iznīcinātas, nonāk ūdensceļos, tādējādi palielinot netīšu saskari ar dažādām vielām, kas saistītas ar rezistences veidošanos pret antibiotikām; aicina Komisiju sekmēt turpmāku izpēti par to, kāda ietekme ir ilgtermiņa saskarei ar farmaceitisko līdzekļu atliekām ūdenī un augsnē;

33. aicina iespējami lielā mērā nošķirt cilvēku ārstēšanā un veterinārijā izmantotos aktīvo sastāvdaļu un iedarbības paņēmienus, lai tiktāl, ciktāl tas iespējams, novērstu iespējamo mājlomu rezistences pret antibiotikām nodošanu cilvēkiem, taču norāda, ka tam nav jāierobežo efektīvas ārstēšanas iespējas;

34. uzskata, ka būtu jāatļauj lauksaimniecībā izmantot t. s. „pēdējās iespējas” antibiotikas, kuras iedarbojas uz problemātiskiem cilvēku slimību izraisītājiem, tikai atbilstīgi atļaujas nosacījumiem, kurus papildinātu rezistences uzraudzība, vēlams, individuālā veidā;

Starptautiskā sadarbība

35. aicina Komisiju pastiprināt sadarbību ar Pasaules Veselības organizāciju (PVO), Pasaules Dzīvnieku veselības organizāciju (OIE) un citām atbilstošām starptautiskām iestādēm un organizācijām, lai spētu efektīvāk risināt mikroorganismu rezistences problēmu pasaulē, un šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka ir izveidota ES un ASV Transatlantiskā komisija steidzamai mikroorganismu rezistences problēmas risināšanai (TATFAR),

36. mudina Komisiju nodrošināt, ka attiecīgo stratēģiju īstenošanai ir pieejami pietiekami finanšu un cilvēkresursi;

*

* *

37. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Tibeta, it īpaši mūķeņu un mūku pašizdedzināšanās

P7_TA(2011)0474

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par Tibetu, jo īpaši par mūku un mūķeņu pašsadedzināšanos

(2013/C 131 E/15)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ķīnu un Tibetu, it īpaši 2010. gada 25. novembra rezolūciju ⁽¹⁾

— ņemot vērā Ķīnas Tautas Republikas konstitūcijas 36. pantu, ar kuru garantē, ka visiem pilsoņiem ir tiesības uz reliģiskās pārliecības brīvību,

— ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,

A. tā kā cilvēktiesību, reliģijas brīvības un biedrošanās brīvības ievērošana ir ES pamatprincips un prioritāte tās ārpolitikā;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti_P7_TA(2010)0449.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- B. tā kā Ķīnas valdība ir noteikusi krasus ierobežojumus Tibetas budistu klosteriem Abas (Ngabas) novada administratīvajā apgabalā Sičuanas provincē un Tibetas plakankalnes citās daļās, tostarp nežēlīgus drošības reidus, mūku patvaļīgu aizturēšanu, pastiprinātu uzraudzību klosteros un pastāvīgu policijas klātbūtni klosteru iekšienē reliģisko darbību pārraudzīšanas nolūkos;
- C. tā kā šo drošības pasākumu mērķis ir samazināt vārda brīvības, biedrošanās brīvības un reliģiskās pārliecības brīvības tiesības Tibetas budistu klosteros;
- D. tā kā *Phuntsog* (20 gadus vecs) un *Tsewang Norbu* (29 gadus vecs) ir miruši attiecīgi 2011. gada 16. martā un 15. augustā, pašiem sevi aizdedzinot un tādējādi protestējot pret Ķīnas ierobežojošo politiku Tibetā;
- E. tā kā *Phuntsog* jaunākie brāļi *Lobsang Kelsang* un *Lobsang Kunchok* (abi 18 gadus veci) aizdedzināja paši sevi *Aba/Ngaba* novada tirgus laukumā 2011. gada 26. septembrī un tā kā, kaut gan viņi ir izdzīvojuši, viņu pašreizējais stāvoklis saglabājas neskaidrs;
- F. tā kā *Dawa Tsering*, 38 gadus vecs mūks *Kardze* klosterī aizdedzināja pats sevi 2011. gada 25. oktobrī, tā kā Ķīnas drošības personāls nodzēsa liesmas un mēģināja viņu aizvilkt prom, tā kā pašreiz mūks atrodas citu mūku aizsardzībā klosterī un tā kā viņa stāvoklis ir kritisks;
- G. tā kā *Dawa Tsering*, 17 gadus vecs mūks *Kirti* klosterī, aizdedzināja pats sevi 2011. gada 3. oktobrī, bet viņu nekavējoties aizvāca projām ķīniešu kareivji, kuri nodzēsa liesmas un pirms viņa aizvākšanas intensīvi sita viņu, un tā kā viņa pašreizējais stāvoklis un atrašanās vieta nav zināmi;
- H. tā kā divi bijušie mūki no *Kirti*, *Choephel* (19 gadus vecs) un *Kayang* (18 gadus vecs), saskāva kopā rokas un aizdedzināja sevi, pieprasot Dalailamas atgriešanos un tiesības uz reliģijas brīvību, un tā kā viņi ir miruši šīs protesta akcijas rezultātā;
- I. tā kā bijušais *Kirti* mūks *Norbu Damdrul* (19 gadus vecs), kurš aizdedzināja pats sevi 2011. gada 15. oktobrī, bija astotais tibetietis, kurš izdarījis pašsadedzināšanos, un tā kā viņa pašreizējā atrašanās vieta un stāvoklis nav zināmi;
- J. tā kā 2011. gada 17. oktobrī nomira mūkene no Ngabas *Mamae Dechen Choekorling* klostera *Tenzin Wangmo* (20 gadus veca), un tā kā viņa bija pirmā sieviete, kura pati sadedzinājās;
- K. tā kā pašsadedzināšanos var uzskatīt par protesta veidu un gados jauno tibetiešu pieaugošā izmisuma izpausmi, it īpaši *Kirti* klosterī;
- L. tā kā šīs darbības neatkarīgi no personiskajiem motīviem ir jāvērtē plašākā reliģiskās un politiskās aspiešanas kontekstā Abas (Ngabas) novadā, kas ir vērojama jau vairākus gadus;
- M. tā kā valsts kontroles pastiprināšanās pār reliģijas īstenošanu, balstoties uz vairākiem Ķīnas valdības kopš 2007. gada izdotiem noteikumiem, ir sekmējusi tibetiešu izmisuma pieaugumu visā Tibetas plakankalnē;
- N. tā kā spēkā esošie noteikumi dramatiski ir pārņēmuši kontroli pār reliģisko dzīvi, turklāt daudzas reliģiskās identitātes izpausmes ir pakļautas valsts kontrolei un tām ir nepieciešama valsts atļauja, tostarp arī attiecībā uz atdzimīšanu lamu atzīšanu;
- O. tā kā kāda Ķīnas tiesa ir notiesājusi trīs tibetiešu mūkus, mūka *Phuntsog*, kurš aizdedzināja pats sevi 2011. gada 16. martā, līdzgaitniekus, ar ieslodzījumu par to, ka viņi slēpuši *Phuntsog* un lieguši viņam medicīnisku palīdzību, un tālab apsūdzēti nogalināšanā;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- P. tā kā 2011. martā pēc pirmā pašsadedzināšanās gadījuma, apbruņots personāls aplenca Kirti klosteri un vairākas dienas liedza piekļuvi pārtikai un ūdenim; tā kā uz klosteri tika nosūtīti jauni drošības ierēdņi, lai īstenotu jaunu „patriotiskās audzināšanas” kampaņu, un tā kā vairāk nekā 300 mūku aizvesti ar militārām automašīnām un tiek turēti nezināmās vietās, lai viņus vairākas nedēļas pakļautu politiskai ideoloģiskajai apstrādei;
- Q. tā kā Ķīnas valdība apvaino Kirti klosteru mūkus līdzdalībā darbībās, kuru „mērķis ir graut sociālo iekārtu”, tostarp vandālismā un pašsadedzināšanās aktos;
- R. tā kā Ķīnas valsts varas orgāni iepriekšējos mēnešos ir pastiprinājuši drošības noteikumus Tibetā, jo īpaši teritorijā apkārt Kirti klosterim, liedzot žurnālistiem un ārvalstniekiem apmeklēt reģionu, un tā kā policisti patrulē klosteri pilnā kaujas ekipējumā; tā kā ārvalstu plašsaziņas līdzekļiem ir aizliegta piekļuve Tibetas daļām, kurās norisinās nemieri, tā kā Ķīnas valsts televīzija nav informējusi par šiem protestiem un mūkiem ir aizliegts runāt par protestiem,
1. nosoda Ķīnas iestāžu īstenoto Tibetas klosteru ilgstošo apspiešanu un aicina tās atcelt ierobežojumus un drošības pasākumus, kas noteikti klosteriem un reliģiskām kopienām un atjaunot sakaru līnijas ar mūkiem Kirti klosterī;
 2. ir dziļi nobažījies sakarā ar ziņojumiem, kas saņemti kopš šā gada aprīļa, par astoņu mūku un vienas mūķenes pašsadedzināšanos Kirti klosterī Ngabā Sičuanas provincē Ķīnā;
 3. mudina Ķīnas valdību atcelt ierobežojumus un stingros drošības pasākumus, kas noteikti Kirti klosterim, un sniegt informāciju par to mūku atrašanās vietu, kas piespiedu kārtā aizvesti no klosteru; mudina Ķīnas iestādes atļaut neatkarīgajiem un starptautiskajiem plašsaziņas līdzekļiem un cilvēktiesību uzraudzītājiem apmeklēt šo teritoriju;
 4. aicina Ķīnas valdību visiem pilsoņiem garantēt reliģijas brīvību saskaņā ar Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 18. pantu, kā arī atcelt kriminālsodus un administratīvos sodus, kas vērsti pret reliģiju un tiek izmantoti, lai sodītu pilsoņus par to tiesību īstenošanu, kas paredz reliģijas brīvību;
 5. aicina Ķīnas iestādes respektēt tibetiešu tiesības visās Ķīnas provincēs un veikt proaktīvus pasākumus, lai reaģētu uz Tibetas iedzīvotāju sūdzībām;
 6. aicina Ķīnas iestādes atteikties no tādu politisku pasākumu veicināšanas, kas apdraud Tibetas valodu, kultūru, reliģiju, mantojumu un vidi, tādējādi pārkāpjot Ķīnas konstitūciju un likumus, kas piešķir autonomiju mazākumtautībām;
 7. mudina Ķīnas Tautas Republikas valdību sniegt pilnīgu informāciju par to 300 mūku statusu, kuri ir aizvesti no Kirti klosteru 2011. gada aprīlī un attiecībā uz kuriem uzsāktas vairākas procedūras Cilvēktiesību tiesā, kas paredzēja arī īpašas darba grupas iesaistīšanu, lai izmeklētu personu vardarbīgu un piespiedu pazušanu;
 8. mudina Ķīnas Tautas Republikas valdību atskaitīties par to tibetiešu statusu, kuri pēc aizdedzināšanās aktiem ir „ievietoti slimnīcās”, turklāt būtu nepieciešama arī informācija par viņu medicīnisko aprūpi;
 9. nosoda Kirti mūku notiesāšanu un kategoriski iestājas par viņu tiesībām uz taisnīgu tiesu un atbilstošas juridiskās palīdzības nodrošināšanu visa procesa gaitā; aicina nodrošināt, ka neatkarīgi novērotāji var apmeklēt Kirti mūkus, kas tiek turēti ieslodzījumā;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

10. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos sniegt publisku paziņojumu, paužot ES bažas par situācijas saasināšanos Abas (Ngabas) novadā un prasot ievērot cilvēktiesības un pamatbrīvības, vienlaicīgi ierobežojot drošības policijas darbības;
11. aicina Ķīnas iestādes atteikties no neproduktīvu politiku īstenošanas un agresīvas „patriotiskās audzināšanas” kampaņām tibetiešu apdzīvotās teritorijās, piemēram, Sičuanā, *Gansu* un *Qinghai*, jo cilvēktiesību pārkāpumi tur ir radījuši saspīlējumu;
12. aicina Ķīnas iestādes respektēt tradicionālos tibetiešu budistu rituālus par nāvi un atdzimšanu un darīt to nekavējoties un bez ierobežojumiem;
13. prasa, lai ES un tās dalībvalstis aicinātu Ķīnas valdību atsākt sarunas ar Dalailamu un viņa pārstāvjiem par patiesu Tibetas autonomiju Ķīnas Tautas Republikā un atteikties no kampaņām, kuru mērķis ir diskreditēt Dalailamu kā reliģisku vadītāju;
14. aicina Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietnieci pievērsties cilvēktiesību jautājumiem nākamajā ES un Ķīnas augstākā līmeņa sanāksmē un aicina Komisijas priekšsēdētāju un Eiropadomes priekšsēdētāju oficiālajās runās, atklājot vai slēdzot augstākā līmeņa sanāksmi, skaidri iestāties par Tibetas īpašās reliģiskās, kultūras un valodas identitātes saglabāšanu gadījumā, ja šie jautājumi netiek iekļauti diskusiju darba kārtībā;
15. aicina EĀDD un ES delegāciju Ķīnā nepatraukti pārraudzīt cilvēktiesību situāciju Ķīnā un turpināt sanāksmju ietvaros un sarakstē ar Ķīnas oficiālajiem pārstāvjiem apspriest konkrētus gadījumus attiecībā uz tibetiešiem, kas ieslodzīti par miermīlīgu reliģijas brīvības īstenošanu, un turpmāko 12 mēnešu laikā iesniegt Parlamentam ziņojumu, ierosinot, kādi pasākumi jāveic un kāda politika jāīsteno;
16. apstiprina savu prasību Padomei iecelt ES īpašo pārstāvi Tibetas jautājumos nolūkā veicināt dialoga atjaunošanu starp Ķīnas valsts varas orgāniem un Dalailamas vēstniekiem par patiesas autonomijas noteikšanu Tibetai Ķīnas Tautas Republikā;
17. aicina tās dalībvalstis, kas ir G–20 valstis, kā arī Komisijas priekšsēdētāju un Eiropadomes priekšsēdētāju gaidāmajā G–20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē 2011. gada 3. un 4. novembrī Kannās uzrunāt Ķīnas Tautas Republikas valsts prezidentu *Hu Jintao* par cilvēktiesību stāvokli Tibetā;
18. mudina Ķīnas Tautas Republiku respektēt reliģijas brīvību un cilvēku pamattiesības mūku un reliģiskajās kopienās Ngabā, un pārtraukt noteikumu īstenošanu par reliģisko kontroli, lai Tibetiešu budisti varētu identificēt un apmācīt reliģiskos skolotājus atbilstoši tibetiešu tradīcijām, kā arī mudina pārskatīt reliģijas un drošības politiku, kas tiek īstenota Ngabā kopš 2008. gada, un uzsākt pārredzamu dialogu ar Tibetas budistu skolu vadītājiem;
19. mudina Ķīnas Tautas Republikas valdību respektēt cilvēktiesību standartus, par kuriem panāktas starptautiskas vienošanās, un ievērot savas saistības saskaņā ar starptautiskajām konvencijām cilvēktiesību jomā attiecībā uz reliģijas vai ticības brīvību;
20. norāda, ka nepieciešams jautājumus par Ķīnas mazākumtautību kopienu tiesībām iekļaut ES un Ķīnas cilvēktiesību dialoga turpmākajās kārtās;
21. mudina Ķīnas valdību ratificēt Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām;
22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, augstajai pārstāvei un Komisijas priekšsēdētāja vietniecei, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Ķīnas Tautas Republikas valdībai un parlamentam.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

Bahreina

P7_TA(2011)0475

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par Bahreinu

(2013/C 131 E/16)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Sīriju, Jemenu un Bahreinu, jo īpaši 2011. gada 7. aprīļa rezolūciju par stāvokli Sīrijā, Bahreinā un Jemenā ⁽¹⁾ un 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par stāvokli Sīrijā, Jemenā un Bahreinā ⁽²⁾ saistībā ar situāciju, kas izveidojusies arābu valstīs un Ziemeļāfrikā,
- ņemot vērā 2011. gada 24. marta rezolūciju par Eiropas Savienības attiecībām ar Persijas līča Sadarbības padomi ⁽³⁾,
- ņemot vērā priekšsēdētāja 2011. gada 12. aprīļa paziņojumu par divu Bahreinas pilsoniskās sabiedrības aktīvistu nāvi un 2011. gada 28. aprīļa paziņojumu, kurā pausts nosodījums attiecībā uz četriem bahreinas iedzīvotājiem piespriesto nāvessodu par piedalīšanos miermīlīgos protestos,
- ņemot vērā uzklaušīšanu par Bahreinu, kas 2011. gada 3. oktobrī notika Eiropas Parlamenta Cilvēktiesību apakškomitejā,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2011. gada 10., 12. un 18. marta, 3. maija, 1. jūlija, 31. augusta, 8. un 30. septembra paziņojumus par Bahreinu un viņas 2011. gada 12. oktobra paziņojumus Eiropas Parlamentā par stāvokli Ēģiptē, Sīrijā, Jemenā un Bahreinā,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 23. maija, 12. aprīļa un 21. marta secinājumus par Bahreinu,
- ņemot vērā ANO ģenerāļsekretāra 2011. gada 23. jūnija un 30. septembra paziņojumu par sodiem, kas piespriesti divdesmit vienam Bahreinas iedzīvotājam — politiskajiem aktīvistiem, cilvēktiesību aizstāvjiem un opozīcijas vadītājiem,
- ņemot vērā 66. ANO Ģenerālās asamblejas 2011. gada 29. septembra paziņojumu par Bahreinu,
- ņemot vērā Bahreinas Karalistes Ārlietu ministrijas 2011. gada 5. oktobra paziņojumu preseī un Bahreinas Veselības ministrijas 2011. gada 30. septembra paziņojumu par sodu piespriešanu ārstiem, medmāsām un mediķiem,
- ņemot vērā Bahreinas prokurora 2011. gada 23. oktobra paziņojumu par iepriekš militārajās tiesās notiesāto ārstu atkārtotu tiesāšanu,
- ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu un Arābu Cilvēktiesību hartu, kuru dalībvalsts ir Bahreina,
- ņemot vērā Bahreinas konstitūcijas 19. panta d) apakšpunktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0148.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0333.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0109.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- ņemot vērā ES 2004. gada pamatnostādnes par cilvēktiesību aizstāvjiem, kuras ir atjauninātas 2008. gadā,
 - ņemot vērā 1948. gadā pieņemto Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā 1949. gada Ženēvas konvenciju,
 - ņemot vērā organizācijas *Human Rights Watch* 2010. gada februāra ziņojumu,
 - ņemot vērā ārstu sagatavoto publisko paziņojumu „Veselības aprūpes pakalpojumu paralizēšana — Bahreinas 2011. gada aprīļa militārie pasākumi pret pacientiem”,
 - ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā Bahreinā kopš februāra regulāri notiek Ziemeļāfrikas un Tuvo Austrumu valstu sabiedrisko kustību inspirēti miermīlīgi demokrātijas atbalstītāju protesti, kuru dalībnieki aicina veikt institucionālas, politiskas, saimnieciskas un sociālas reformas, lai panāktu patiesu demokrātiju, apkarotu korupciju un nepotismu, nodrošinātu tiesiskuma, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, mazinātu sociālo nevienlīdzību un radītu labvēlīgākus ekonomiskos un sociālos apstākļus; tā kā Bahreinas iestādes apspieda šīs miermīlīgās demonstrācijas, izmantojot pārmērīgu spēku un nogalinot vairākus protestētājus, un tā kā starptautiskā sabiedrība reaģēja pārāk lēni un vāji;
- B. tā kā pēc Bahreinas valdības lūguma Bahreinā ir izvietoti ārvalstu bruņotie spēki no Saūda Arābijas un Apvienotajiem Arābu Emirātiem Persijas līča Sadarbības padomes vadībā,
- C. tā kā militārais tribunāls 2011. gada 29. septembrī atkārtoti apstiprināja vismaz 20 ārstiem un medicīnas darbiniekiem pasludinātos spriedumus uz laiku no pieciem līdz piecpadsmit gadiem cietumā par pretvalstiskām darbībām, jo šie mediķi gada sākumā sniedza medicīnisko palīdzību ievainotajiem protestētājiem, pildot savus profesionālos pienākumus un ievērojot ētikas kodeksu, t.i., sniedzot vienādu palīdzību visiem pacientiem bez diskriminācijas; tā kā starptautiska spiediena dēļ Bahreinas galvenais prokurors Ali Alboainain trešdien, 2011. gada 5. oktobrī paziņoja, ka minētās 20 personas būtu atkārtoti jātiesā civiltiesā, kurā tiesas procesi atsākās 2011. gada 23. oktobrī;
- D. tā kā vairāki no notiesātajiem ārstiem ir apmācīti ES dalībvalstīs, ir profesionālu ES mediķu organizāciju biedri un viņiem ir laba reputācija ārvalstu kolēģu vidū;
- E. tā kā šiem bargajiem pasākumiem pret ārstiem un medicīnas darbiniekiem ir nopietna ietekme uz starptautisko humānās palīdzības organizāciju darbu; tā kā ANO augstais komisārs bēgļu jautājumos ir paudis nosodījumu par to, ka drošības spēki īstenotā medicīnas iestāžu pārņemšana, patvaļīgi medicīnas darbinieku aresti un sliktā izturēšanās pret viņiem ir šokējoša un nelikumīga;
- F. tā kā 2011. gada 6. septembrī militāristu vadītā Valsts drošības apelācijas tiesa apstiprināja spriedumu vismaz 21 cilvēkam — pazīstamiem Bahreinas cilvēktiesību aktīvistiem un režīma oponentiem, tostarp emuāru autoriem un cilvēktiesību aktīvistiem, ārstiem *Abduljalil Al-Singace* un *Abdulhadi Al-Khawaja*, kas visi ir civiliedzīvotāji, par it kā sazvērestību, kuras mērķis ir valdības gāšana; tā kā Valsts drošības tiesās šajā gadā ir tiesāti aptuveni 60 civiliedzīvotāju;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- G. tā kā miermīlīgo, uz reformām vērsto protestu laikā tik apcietināti arī daudzi citi politiskie aktīvistu, cilvēktiesību aizstāvji un žurnālisti; tā kā saskaņā ar cilvēktiesību organizāciju rīcībā esošo informāciju drošības spēki ir spīdzinājuši un iebiedējuši minētos ieslodzītos un necilvēcīgi izturējušies pret viņiem;
- H. tā kā Starptautiskās cilvēktiesību federācijas (FIDH) ģenerālsekretāra vietniekam un Bahreinas Cilvēktiesību centra priekšsēdētājam *Nabeel Rajab* neļāva izbraukt no valsts un viņš joprojām ir drošības spēku apdraudēts;
- I. tā kā bijusī Bahreinas skolotāju apvienības priekšsēdētāja vietniece *Jalila al-Salman* tika otro reizi arestēta 2011. gada 18. oktobrī savās mājās; tā kā 2011. gada 23. septembrī tika aizturētas sešpadsmit sievietes un četras meitenes, kuras apsūdzēja par nelikumīgu publisku pulcēšanos, sacelšanos un kūdīšanu uz režīma ienīšanu;
- J. tā kā 2011. gada 22. maijā Valsts drošības apelācijas tiesa pasludināja nāves spriedumu *Ali Abdullah Hassan al-Sankis* un *Abdulaziz Abdulridha Ibrahim Hussain*, kurus apsūdzēja divu policistu nogalināšanā protestos pret Bahreinas valdību; tā kā šo divu vīriešu lietā tika iesniegta apelācija Bahreinas Kasācijas tiesā, kura pasludinās spriedumu 2011. gada 28. novembrī;
- K. tā kā uz vairākiem simtiem cilvēku, tostarp skolotājiem un medicīnas darbiniekiem, šāva, viņus pēc protestiem arestēja vai nepamatoti apsūdzēja un masveidā tiesāja militārajās tiesās un tā kā daudzi no viņiem nav pieņemti atpakaļ darbā pēc tam, kad tika atlaisti par piedalīšanos protestos, lai gan karalis apgalvoja, ka lielākā daļa no šiem cilvēkiem tiks no jauna pieņemti darbā;
- L. tā kā, kopš sākās pret valdību vērstie protesti, ir nogalināti vairāk nekā 40 cilvēku, tostarp *Ahmed al-Jaber al-Qatan*, ko nošāva laikā, kad viņš piedalījās pret valdību vērstā protestā 2011. gada 6. oktobrī netālu no galvaspilsētas Manama, un par šo gadījumu tagad ir uzsākta izmeklēšana;
- M. tā kā ārkārtas stāvoklis Bahreinā tika atcelts 2011. gada 1. jūnijā un karalis *Hamad Bin Isa al-Khalifa* 2011. gada 2. jūlijā aicināja uz valsts mēroga dialogu, "lai atbildētu uz Bahreinas iedzīvotāju bažām saistībā ar nesenojiem notikumiem; tā kā karalim ir nodoti ieteikumi, kas izstrādāti minētā dialoga gaitā;
- N. tā kā 2011. gada 29. jūnijā karalis *Hamad* izveidoja Bahreinas neatkarīgo izmeklēšanas komisiju, kurā darbojas arī neatkarīgi starptautiski eksperti un kuras uzdevums ir izmeklēt smagos cilvēktiesību pārkāpumus, kas pastrādāti nesenoajos valdības bargajos pasākumos pret reformu atbalstītājiem, un šī komisija nāks klajā ar secinājumiem 2011. gada 23. novembrī;
- O. tā kā 2011. gada 24. septembrī notika parlamenta apakšpalātas vēlēšanas, lai aizpildītu opozīcijas partijas *Al-Wefaq* atbrīvotās 18 apakšpalātas locekļu vietas, šai partijai aizejot no pašreizējā sasaukuma, lai protestētu pret apiešanos ar demonstrantiem protestos, kas notika gada sākumā,
1. pauž nosodījumu par Bahreinas iedzīvotāju apspiešanu, kas izraisīja vairāku cilvēku nāvi un ievainojumus, un pieprasa nekavējoties un bez jebkādiem nosacījumiem atbrīvot visus miermīlīgos demonstrantus, politiskos aktīvistus, cilvēktiesību aizstāvjus, ārstus un medicīnisko personālu, emuāru autorus un žurnālistus, un pauž solidaritāti ar visu upuru ģimenēm;
 2. aicina Bahreinas drošības spēkus un varas iestādes pārtraukt vardarbību, represijas un miermīlīgo demonstrantu aizturēšanu un, cenšoties kontrolēt protestus, atturēties no minētajām darbībām; pieprasa varas iestādēm rīkoties cieši saskaņā ar valsts tiesību aktiem un starptautiskajām saistībām;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

3. atkārtoti pauž viedokli, ka demonstranti pauda savas likumīgās demokrātiskās vēlmes, un aicina Bahreinas valdību iesaistīties patiesā, jēgpilnā un konstruktīvā dialogā ar opozīciju, neparedzot papildu nosacījumus un bezz turpmākas kavēšanās, lai panāktu vajadzīgās reformas, sekmētu samierināšanu un atjaunotu sociālo saskaņu valstī;
4. pauž nopietnas bažas par to, ka saskaņā ar Persijas līča Sadarbības padomes lēmumu Bahreinā ir izvietotas ārvalstu bruņoto spēku vienības, un aicina tās nekavējoties atsaukt; atkārtoti aicina Persijas līča Sadarbības padomi sniegt konstruktīvu ieguldījumu un darboties kā starpniekam ar mērķi Bahreinā īstenot miermīlīgas reformas;
5. pauž nosodījumu par to, ka civiliedzīvotājus tiesā īpašas militārās tiesas, jo tas ir starptautisko taisnīgas tiesas standartu pārkāpums, un uzsver, ka civiliedzīvotāji ir jātiesā civilās tiesās un ka katrai aizturētajai personai ir tiesības uz taisnīgu tiesu, advokāta pakalpojumiem un pietiekamu laiku aizstāvības sagatavošanai; aicina nekavējoties pārtraukt civiliedzīvotāju masveida tiesāšanu Valsts drošības tiesā, kas ir militāra tiesa;
6. atzinīgi vērtē lēmumu atkārtoti tiesāt ārstus un medmāsas civilā tiesā, taču uzskata, ka būtu jāanulē visas pret viņiem izvirzītās apsūdzības, un aicina civilās tiesas nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot minētos ārstus un medicīnisko personālu, jo šie cilvēki pildīja savus profesionālos pienākumus un ir apsūdzēti par medicīniskās palīdzības sniegšanu režīma pretiniekiem, kā arī par smagiem kriminālnoziegiem, kuriem, šķiet, ir politiski iemesli un kuru sakarā nav ticamu pierādījumu, kā arī aicina atbrīvot visus pārējos politiskos aktīvistus, žurnālistus, skolotājus, emuāru autorus un cilvēktiesību aizstāvjus, jo viņiem izvirzītās apsūdzības un viss tiesas process ir patvaļīgs; pauž nopietnas bažas par vismaz astoņiem opozīcijas aktīvistiem piespiesto mūža ieslodzījumu un ieslodzījumu cietumā līdz 15 gadiem vismaz 13 opozīcijas aktīvistiem;
7. uzsver, ka palīdzības sniegšana ievainotajam ir juridisks pamatpienākums saskaņā ar humanitārajām tiesībām, un prasa, lai Bahreina, kas ir Ženēvas konvencijas dalībvalsts, ievērotu savas saistības attiecībā uz veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu slimajiem un ievainotajiem;
8. aicina Bahreinas Karalisti ļaut visiem mediķiem atsākt darbu un darīt visiem mediķiem un to aizstāvības komandām pieejamus Bahreinas Neatkarīgās izmeklēšanas komisijas medicīniskās izmeklēšanas ziņojumus par aizturētajiem ārstiem;
9. pauž brīdinājumu attiecībā uz valsts drošības tiesību aktu ļaunprātīgu izmantošanu;
10. aicina iestādes atjaunot un ievērot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības, tostarp plurālismu gan tiešsaistes, gan bezsaistes plašsaziņas līdzekļos, vārda brīvību un pulcēšanās brīvību, reliģiskās pārliecības brīvību, sieviešu tiesības un dzimumu līdztiesību, kā arī veikt pret diskrimināciju vērstus pasākumus un pārtraukt cenzūru; aicina Bahreinas iestādes piekrist ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos pieprasītajai vizītei;
11. atzīmē, ka tūkstošiem darba ņēmēju ir zaudējuši darbu sakarā ar piedalīšanos miermīlīgos pret valdību vērstos protestos; aicina varas iestādes, kā arī iesaistītos Eiropas uzņēmumus pieprasīt tūlītēju šo darbinieku atjaunošanu darbā un nodrošināt, ka viņi saņem kompensāciju par zaudētajiem ienākumiem;
12. ar atzinību pieņem zināšanai karaļa *Hamad* lēmumu izveidot neatkarīgu komisiju, lai izmeklētu cilvēktiesību pārkāpumus, kas notika, kad valdība apspieda reformas atbalstošos miermīlīgos protestētājus; pieprasa komisijas darbā ievērot neatkarību un pārredzamību un aicina Bahreinas valdību neiejaukties tās darbā un nodrošināt, ka pārkāpumu pastrādātājus un visas personas, kas ir atbildīgas par vardarbīgajiem pasākumiem, sauc pie atbildības un tiesā pienācīgā kārtībā;

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

13. atzinīgi vērtē Cilvēktiesību un sociālās attīstības ministrijas izveidi Bahreinā un aicina minēto ministriju rīkoties saskaņā ar starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem un pienākumiem;
14. aicina politisko ieslodzīto tiesāšanā ļaut piedalīties starptautiskiem novērotājiem un ļaut tiem pārraudzīt, kā strādā neatkarīgā cilvēktiesību pārkāpumu izmeklēšanas komisija, lai nodrošinātu objektivitāti saskaņā ar starptautiskiem standartiem;
15. aicina Bahreinas iestādes un karali aizstāt Ali 'Abdullah Hassan al-Sankis un 'Abdulaziz 'Abdulridha Ibrahim Hussain piespriet nāves sodu ar citu sodu; atkārtoti pauž stingrus iebildumus pret nāvesoda izmantošanu un pieprasa Bahreinas iestādēm nekavējoties pasludināt moratoriju;
16. uzskata, ka izmeklēšanai, kas uzsākta saistībā ar sešpadsmitgadīga zēna Ahmed al-Jaber al-Qatan nāvi pret valdību vērsta protesta laikā ir jābūt neatkarīgai, tās secinājumi jādara zināmi atklātībai un vainīgie jāsauc pie atbildības;
17. uzsver, Bahreinas daudzveidīgajā sabiedrībā ļoti svarīga nozīme reformu un stabilitātes sekmēšanā ir samierināšanas procesam, kurā vienlīdz lielā mērā jāgarantē ikviena iedzīvotāja tiesības gan formāli, gan praksē;
18. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Bahreinas Karalistes valdībai un parlamentam.

Rafah Nashed lieta Sīrijā

P7_TA(2011)0476

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra rezolūcija par Rafah Nashed lietu Sīrijā

(2013/C 131 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 18. pantu 1948. gada Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un 18. pantu 1966. gada Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, kuram Sīrija ir pievienojusies,
- ņemot vērā ES augstās pārstāves Catherine Ashton preses sekretāra 2011. gada 30. augusta paziņojumu par cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos Sīrijā un 2011. gada 23. septembra paziņojumu par Rafah Nashed Sīrijā,
- ņemot vērā aicinājumus atbrīvot Rafah Nashed, ar kuriem 2011. gada 14., 15. un 29. septembra plenārsēdēs nāca klajā Parlamenta priekšsēdētāja vietnieki Isabelle Durant un Libor Rouček, kā arī S&D grupas priekšsēdētāja vietniece Veronique de Keyser,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 10. un 23. oktobra secinājumus un 2011. gada 13. oktobrī pieņemtās sankcijas,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 7. aprīļa ⁽¹⁾ un 2011. gada 7. jūlija ⁽²⁾ rezolūcijas par situāciju Sīrijā, Bahreinā un Jemenā,
- ņemot vērā 2011. gada 15. septembra ⁽³⁾ rezolūciju par situāciju Sīrijā,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0148.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0333.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0387.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- A. tā kā 2011. gada 10. septembrī valsts drošības dienesti Damaskas lidostā patvaļīgi arestēja un nogādāja apcietinājumā Sīrijas pirmo praktizējošo psihoanalītiķi un Damaskas Psihoanalīzes skolas dibinātāju *Rafah Nashed*; tā kā viņa ir pazīstama ar to, ka ārstēja cietušos no psiholoģiskām traumām, kā arī aktīvi iesaistījās dialogā starp visiem Sīrijas iedzīvotājiem;
- B. tā kā *R. Nashed* ir 66 gadus veca un viņas veselības stāvoklis ir nestabils, jo viņa sirgst ar sirds saslimšanu un atveseļojas no vēža, viņai ir augsts asinsspiediens un regulāri jālieto zāles; tā kā viņas veselība cietumā pasliktinās un tas padziļina viņas sirds slimību;
- C. tā kā *R. Nashed* brīdī, kad tika bez apsūdzības nogādāta cietumā un sākotnēji slepeni turēta apcietinājumā, bija ceļā uz Parīzi, lai būtu kopā ar savu meitu, kura gaida bērnu;
- D. tā kā 2011. gada 14. septembrī viņa tika apsūdzēta par „darbībām, kuras varētu destabilizēt valsti”, un tiesnesis noraidīja iespēju viņu atbrīvot pret drošības naudu; tā kā apsūdzības veids un paranoja, kas pēdējo sešu mēnešu laikā ir pārņēmusi režīmu, rada bažas par ilgstošu ieslodzījumu, lai iebiedētu visas Sīrijas intelektuālās aprindas;
- E. tā kā dažu stundu laikā tika uzsākta plaša starptautiska kampaņa, tostarp izveidota petīcija viņas tūlītējai atbrīvošanai bez nosacījumiem;
1. stingri nosoda Sīrijas iestāžu veikto *Rafah Nashed* patvaļīgo arestu un apcietināšanu;
 2. pauž visdziļākās bažas par *R. Nashed* situāciju, ņemot vērā viņas nestabilo veselības stāvokli;
 3. aicina Sīrijas iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot *R. Nashed* medicīnisku un humānu iemeslu dēļ, garantēt viņas fizisko veselību un ļaut viņai tūlīt atgriezties pie ģimenes;
 4. prasa, lai Sīrijas iestādes ļauj humānās palīdzības organizācijām un ārstiem palīdzēt vardarbības upuriem un nodrošināt piekļuvi visām valsts vietām, kā arī atvieglot viņiem iespējas darboties likumīgi un miermīlīgi bez bailēm no represijām un jebkādiem ierobežojumiem, tostarp bez vajāšanas no tiesu iestāžu puses; aicina Sīrijas iestādes ievērot starptautiskos cilvēktiesību standartus un starptautiskās saistības, kas garantē uzskatu un vārda brīvību;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Arābu Līgas ģenerālsekretāram un Sīrijas Arābu Republikas valdībai un Parlamentam.
-

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

Budžeta grozījuma Nr. 5/2011 projekts - IX iedaļa — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs un X iedaļa — Eiropas Ārējās darbības dienests

P7_TA(2011)0445

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2011. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 5/2011 projektu, IX iedaļa — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs un X iedaļa — Eiropas Ārējās darbības dienests (13991/2011 – C7-0244/2011 – 2011/2131(BUD))

(2013/C 131 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 314. pantu, kā arī Eiropas Atome-nerģijas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 106.a pantu,
 - ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 37. un 38. pantu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības 2011. finanšu gada vispārējo budžetu, ko galīgajā variantā pieņēma 2010. gada 15. decembrī ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
 - ņemot vērā budžeta grozījuma Nr. 5/2011 projektu, ko Komisija iesniedza 2011. gada 22. jūnijā (COM(2011)0374),
 - ņemot vērā Padomes 2011. gada 12. septembrī pieņemto nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 5/2011 projektu (13991/2011 – C7-0244/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 75.b pantu,
 - ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu (A7-0346/2011),
- A. tā kā 2011. gada vispārējā budžeta grozījuma Nr. 5/2011 projektā ir ietvertas izmaiņas divu iestāžu — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja (EDAU) un Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) — amata vietu sarakstos;

⁽¹⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 64, 12.3.2010.

⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- B. tā kā, 2010. gadā veidojot EĀDD, tika ievērots rentabilitātes, budžeta neitralitātes, kā arī pareizas un efektīvas pārvaldības princips, pilnībā ņemot vērā ekonomikas krīzes ietekmi uz valstu finansēm un vajadzību pēc stingras budžeta politikas;
- C. tā kā jau pašā sākumā bija skaidrs, ka dienests būs jāveido pakāpeniski un ka līdzekļi būs jāpiešķir saskaņā ar iestādes izveides gaitu un līdzekļu absorpcijas spēju attiecīgā periodā;
- D. tā kā Padome 2011. gada 12. septembra nostājā ir apstiprinājusi Komisijas prasību;
1. ņem vērā Padomes nostāju attiecībā uz budžeta grozījuma Nr. 5/2011 projektu;
 2. nolemj budžeta grozījuma Nr. 5/2011 projektā iekļaut turpmāk izklāstītos grozījumus;
 3. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju kopā ar Parlamenta grozījumu nosūtīt Padomei, Komisijai, kā arī citām attiecīgajām iestādēm un struktūrām un dalībvalstu parlamentiem.

Grozījums Nr. 1

IX IEDAĻA: Datu aizsardzības uzraudzītājs

PIELIKUMS - PERSONĀLS

| Funkciju grupa un pakāpe | 2011 | | | |
|--------------------------|----------------------------------|---------------|----------------------|---------------|
| | Padomes nostāja (BGP Nr. 5/2011) | | Parlamenta grozījumi | |
| | Pastāvīgi amati | Pagaidu amati | Pastāvīgi amati | Pagaidu amati |
| AD 16 | | | | |
| AD 15 | + 1 | | - 1 | |
| AD 14 | - 1 | | + 1 | |
| AD 13 | | | | |
| AD 12 | | | | |
| AD 11 | 3 | | 3 | |
| AD 10 | 1 | | 1 | |
| AD 9 | 5 | | 5 | |
| AD 8 | 7 | | 7 | |
| AD 7 | 3 | | 3 | |
| AD 6 | 5 | | 5 | |
| AD 5 | 1 | | 1 | |
| Kopā AD | 26 | | 26 | |
| AST 11 | | | | |
| AST 10 | | | | |
| AST 9 | 1 | | 1 | |
| AST 8 | 1 | | 1 | |

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

| Funkciju grupa un pakāpe | | | 2011 | |
|--------------------------|----------------------------------|---------------|----------------------|---------------|
| | Padomes nostāja (BGP Nr. 5/2011) | | Parlamenta grozījumi | |
| | Pastāvīgi amati | Pagaidu amati | Pastāvīgi amati | Pagaidu amati |
| AST 7 | 1 | | 1 | |
| AST 6 | 1 | | 1 | |
| AST 5 | 3 | | 3 | |
| AST 4 | 2 | | 2 | |
| AST 3 | 3 | | 3 | |
| AST 2 | 3 | | 3 | |
| AST 1 | | | | |
| Kopā AST | 15 | | 15 | |
| Pavisam kopā | 41 | | 41 | |

Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju riepas ***I

P7_TA(2011)0448

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju riepām un riepu montāžu (kodificēta redakcija) (COM(2011)0120 – C7-0071/2011 – 2011/0053(COD))

(2013/C 131 E/19)

(Parastā likumdošanas procedūra – kodifikācija)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0120),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0071/2011),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 15. jūnija atzinumu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā iestāžu 1994. gada 20. decembra nolīgumu par paātrinātu darba metodi tiesību aktu oficiālai kodifikācijai ⁽²⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 86. un 55. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0349/2011),

⁽¹⁾ OV C 248, 25.8.2011., 153. lpp.

⁽²⁾ OV C 102, 4.4.1996., 2. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- A. tā kā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumā teikts, ka šajā priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tiesību aktu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. uzdod priekšsēdētājam Parlamenta nostāju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2011)0053

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 25. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju riepām un riepu montāžu (kodificēta redakcija)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes 1992. gada 31. marta Direktīva 92/23/EEK par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju riepām un riepu montāžu ⁽³⁾ ir vairākas reizes būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.
- (2) Direktīva 92/23/EEK ir viena no atsevišķajām direktīvām par EK tipa apstiprināšanas sistēmu, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 5. septembra Direktīvā 2007/46/EK ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai ⁽⁵⁾, un kas nosaka tehniskās prasības, transportlīdzekļiem un to piekabēm, attiecībā uz, *inter alia*, pneimatiskajām riepām. Šīs tehniskās prasības attiecas uz dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, lai nodrošinātu to, ka EK tipa apstiprināšanas procedūra, kas paredzēta Direktīvā 2007/46/EK, varētu tikt piemērota attiecībā uz katru transportlīdzekļa un piekabes tipu. Līdz ar to, Direktīvā 2007/46/EK izklāstītos noteikumus, kas attiecas uz transportlīdzekļiem un to piekabēm kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētām sistēmām, sastāvdaļām un atsevišķām tehniskām vienībām, piemēro šai direktīvai.
- (3) Noteikumiem par riepām jānosaka kopīgas prasības ne tikai attiecībā uz riepju īpašībām, bet arī prasības transportlīdzekļu un to piekabju aprīkojumam saistībā ar to riepām.

⁽¹⁾ OV C 248, 25.8.2011., 153. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra nostāja.

⁽³⁾ OV L 129, 14.5.1992., 95. lpp.

⁽⁴⁾ Skat. VII pielikuma A daļu.

⁽⁵⁾ OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- (4) Ir vēlams ņemt vērā ANO Eiropas Ekonomikas komisijas tehniskās prasības, ko tā pieņēmusi Noteikumos Nr. 30 ("Vienoti noteikumi attiecībā uz transportlīdzekļu piekabju pneimatisko riepu apstiprināšanu") kā tie ir grozīti⁽¹⁾, Noteikumos Nr. 54 ("Vienoti noteikumi par komerciālo transportlīdzekļu un to piekabju pneimatisko riepu apstiprināšanu")⁽²⁾, Noteikumos Nr. 64 ("Vienoti noteikumi par tādu transportlīdzekļu apstiprināšanu, kas aprīkoti ar pagaidu lietošanas rezerves riteņiem/riepām")⁽³⁾, kā tie ir grozīti, un Noteikumos Nr. 117 ("Vienoti noteikumi par riepu apstiprināšanu attiecībā uz rītes trokšņu emisijām un saķeri ar slapju virsmu"), kā tie ir grozīti⁽⁴⁾, kuri pievienoti ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Nolīgumam vienotu tehnisko prasību apstiprināšanai riteņu transportlīdzekļiem, aprīkojumam un detaļām, ko var uzstādīt un/vai lietot riteņu transportlīdzekļos, un par nosacījumiem to apstiprinājumu savstarpējai atzīšanai, kas piešķirti, pamatojoties uz šīm prasībām (Pārskatīts 1958. gada Līgums)⁽⁵⁾.
- (5) Šai direktīvai nebūtu jāskar dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem VII pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Šajā direktīvā piemēro sekojošas definīcijas:

- a) "riepa" jebkura jauna riepā, ieskaitot ziemas rīepas ar atverēm, kas paredzētas radzēm, oriģināla vai apmaināma, paredzēta tādu transportlīdzekļu aprīkošanai, kam piemēro Direktīvu 2007/46/EK. Šī definīcija neattiecas uz ziemas rīepām ar radzēm,
- b) "transportlīdzeklis" nozīmē jebkuru transportlīdzekli, uz kuru attiecas Direktīva 2007/46/EK,
- c) "ražotājs" nozīmē transportlīdzekļu vai riepu tirdzniecības nosaukuma vai preču zīmes īpašnieku.

2. pants

1. Prasības, kas izklāstītas V pielikumā, piemēro rīepām, ar ko paredzēts aprīkot transportlīdzekļus, kas pirmo reizi izmantoti pēc 1980. gada 1. oktobra.
2. Prasības, kas izklāstītas V pielikumā, nepiemēro:
- a) rīepām ātruma kategorijā līdz 80 km/h;
- b) rīepām, kuru nominālais loka diametrs nepārsniedz 254 mm (vai kodu 10) vai ir 635 mm vai vairāk (kods 25);
- c) T tipa pagaidu lietošanas rezerves rīepām, kas definētas II pielikuma 2.3.6. punktā;
- d) rīepām, ko paredzēts izmantot transportlīdzekļos, kas pirmo reizi reģistrēti līdz 1980. gada 1. oktobrim.

⁽¹⁾ Eiropas Ekonomikas komisijas dokuments E/ECE/324 (E3/ECE/TRANS/505) REV 1 - ADD 29, 1.4.1975. un tā labojumi 01, 02 un pielikumi.

⁽²⁾ Eiropas Ekonomikas komisijas dokuments E/ECE/324 (E3/ECE/TRANS/505) REV 1 - ADD 53 un pielikumi.

⁽³⁾ Eiropas Ekonomikas komisijas dokuments E/ECE/324 (E3/ECE/TRANS/505) REV 1 - ADD 63 un pielikumi.

⁽⁴⁾ Eiropas Ekonomikas komisijas dokuments E/ECE/324 (E/ECE/TRANS/505) REV - 2 ADD 116 un tas grozījums 01 un papildinājumi.

⁽⁵⁾ Publicēts kā Padomes Lēmuma 97/836/EK I pielikums (OV L 346, 17.12.1997., 78. lpp.)

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

3. pants

1. Dalībvalstis piešķir EK tipa apstiprinājumu, ievērojot nosacījumus, kas paredzēti I pielikumā, visām riepām, kas atbilst prasībām II pielikumā, un piešķir tām apstiprinājuma numuru tā, kā norādīts I pielikumā.
2. Dalībvalstis piešķir EK tipa apstiprinājumu, ievērojot nosacījumus, kas paredzēti I pielikumā, visām riepām, kas atbilst prasībām V pielikumā, un piešķir tām apstiprinājuma numuru tā, kā norādīts I pielikumā.
3. Dalībvalstis piešķir transportlīdzekļa EK tipa apstiprinājumu attiecībā uz tā riepām, ievērojot nosacījumus, kas noteikti III pielikumā, visiem transportlīdzekļiem, kuru visas riepas (tostarp rezerves riepas vajadzības gadījumā) atbilst prasībām II pielikumā, kā arī prasībām attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas noteiktas IV pielikumā, un piešķir katram šādam transportlīdzeklim apstiprinājuma numuru tā, kā norādīts III pielikumā.

4. pants

Dalībvalsts apstiprinošā iestāde viena mēneša laikā pēc sastāvdaļas (riepa) vai transportlīdzekļa EK tipa apstiprinājuma izsniegšanas vai noraidīšanas nosūta citām dalībvalstīm attiecīgā sertifikāta kopiju, kuras paraugs atrodas I un III pielikuma papildinājumos, un, ja to pieprasa, nosūta testa ziņojumu par katru riepu tipa apstiprinājumu.

5. pants

Neviena dalībvalsts nedrīkst aizliegt vai ierobežot tādu riepu laišanu tirgū, uz kurām ir EK tipa apstiprinājuma zīme.

6. pants

Neviena dalībvalsts nedrīkst atteikties transportlīdzeklim piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu, pamatojoties uz apstākļiem, kas saistīti ar tā riepām, ja uz minētajām riepām ir EK tipa apstiprinājuma zīme un tās ir montētas saskaņā ar IV pielikumā noteiktajām prasībām.

7. pants

Neviena dalībvalsts nedrīkst aizliegt transportlīdzekļa lietošanu, pamatojoties uz apstākļiem, kas saistīti ar tā riepām, ja uz minētajām riepām ir EK tipa apstiprinājuma zīme un tās ir montētas saskaņā ar IV pielikumā noteiktajām prasībām.

8. pants

1. Ja dalībvalsts pamatoti uzskata, ka riepu tips vai transportlīdzekļa tips ir bīstams, lai arī tas atbilst šīs direktīvas prasībām, tā var savā teritorijā īslaicīgi aizliegt to tirdzniecību vai arī pakļaut to īpašām prasībām. Dalībvalsts par to tūlīt informē citas dalībvalstis un Komisiju, norādot sava lēmuma iemeslu.
2. Komisija sešu nedēļu laikā apspriežas ar attiecīgajām dalībvalstīm un bez kavēšanās sniedz savu atzinumu, kā arī veic vajadzīgos pasākumus.
3. Ja Komisija uzskata, ka ir nepieciešama šīs direktīvas tehniska pielāgošana, to veic saskaņā ar 11. pantā noteikto procedūru. Šajā gadījumā dalībvalsts, kura pieņēmusi aizsargpasākumus, var tos saglabāt līdz tam laikam, kad pielāgojumi stājas spēkā.

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

9. pants

1. Dalībvalsts, kura ir piešķirusi sastāvdaļas (riepa) vai transportlīdzekļa EK tipa apstiprinājumu, veic vajadzīgos pasākumus, lai pārbaudītu, ka ražošanas paraugi atbilst apstiprinātajam tipam, ciktāl tas vajadzīgs un, ja nepieciešams, sadarbībā ar citu dalībvalstu apstiprinošajām iestādēm. Šajā nolūkā minētā dalībvalsts var jebkurā laikā pārbaudīt riepu vai transportlīdzekļu atbilstību direktīvas prasībām. Šādas pārbaudes ir tikai izlases veida pārbaudes.

2. Ja dalībvalsts, kas minēta 1. punktā, secina, ka vairākas riepas vai transportlīdzekļi ar to pašu EK apstiprinājuma zīmi neatbilst apstiprinātajam tipam, tā veic vajadzīgos pasākumus, lai pārliecinātos, ka ražošanas paraugi tam atbilst. Ja neatbilstība ir nepārtraukta, minēto pasākumu rezultātā EK tipa apstiprinājumu var anulēt. Iestādes veic šādu pašu pasākumu, ja citas dalībvalsts apstiprinošās iestādes tās ir informējušas par neatbilstību.

3. Dalībvalstu apstiprinātājas iestādes, izmantojot attiecīgo I un III pielikumu papildinājumos norādīto paraugu, viena mēneša laikā paziņo cita citai par katru EK tipa apstiprinājuma anulēšanu un par šādas rīcības iemesliem.

10. pants

Katrā lēmumā, kas pieņemts saskaņā ar šīs direktīvas īstenošanas noteikumiem, par EK tipa apstiprinājuma riepai vai transportlīdzeklī attiecībā uz tā riepu montāžu atteikumu vai anulēšanu, kas aizliedz tirdzniecību vai lietošanu, ir sīki norādīti iemesli, uz kuriem šāds lēmums pamatots. Katru šādu lēmumu paziņo pusei, uz ko tas attiecas, reizē informējot to arī par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar dalībvalstī spēkā esošiem tiesību aktiem, un termiņu, kas paredzēts šādu līdzekļu izmantošanai.

11. pants

Grozījumus, kas jāpieņem, lai pielāgotu I līdz VI pielikuma prasības tehnikas attīstībai, pieņem saskaņā ar Direktīvas 2007/46/EK 40. panta 2. punktā minēto procedūru.

12. pants

1. Dalībvalstis tādu apsvērumu dēļ, kuri saistīti ar riepām un to uzstādīšanu jauniem transportlīdzekļiem, nedrīkst:

- a) atteikties piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts apstiprinājumu kādam transportlīdzekļu tipam vai riepu tipam;
- b) atteikt reģistrāciju vai liegt pārdošanu vai nodošanu ekspluatācijā attiecībā uz transportlīdzekļiem un pārdošanu, nodošanu ekspluatācijā vai lietošanu attiecībā uz riepām,

ja minētie transportlīdzekļi atbilst prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā.

2. Dalībvalstis nevar piešķirt EK tipa apstiprinājumu un noraida valsts tipa apstiprinājumu to tipu riepām, ko aptver šās direktīvas darbības joma un kuras neatbilst šās direktīvas prasībām.

3. Dalībvalstis nevar piešķirt EK tipa apstiprinājumu vai valsts tipa apstiprinājumu kādam transportlīdzekļu tipam, pamatojoties uz apsvērumiem, kas saistīti ar tā riepām vai to montējumu, ja nav ievērotas prasības šajā direktīvā.

4. Dalībvalstīm:

- a) ir pienākums atbilstības sertifikātus, kas ir līdzīgi jauniem transportlīdzekļiem saskaņā ar noteikumiem Direktīvā 2007/46/EK, uzskatīt par tādiem, kas nav derīgi minētās direktīvas 26. panta 1. punkta nolūkiem, ja nav izpildītas prasības šajā direktīvā; un

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

b) ir pienākums atteikt reģistrāciju, vai liegt pārdošanu vai nodošanu ekspluatācijā tādiem jauniem transportlīdzekļiem, kuri neatbilst prasībām šajā direktīvā.

5. Noteikumus šajā direktīvā piemēro Direktīvas 2007/46/EK 28. panta nolūkiem attiecībā uz visām riepām, uz ko attiecas šī direktīva, izņemot C1e klases riepās, uz kurām tie attiecas no 2011. gada 1. oktobra.

13. pants

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

14. pants

Direktīvu 92/23/EEK, kā tā grozīta ar aktiem, kas minēti VII pielikuma A daļā, atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem VII pielikuma B daļā minēto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu, kas atrodas VIII pielikumā.

15. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

16. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

....

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

PIELIKUMU SARAKSTS

| | |
|------------------|---|
| I PIELIKUMS | Riepu EK tipa apstiprinājuma administratīvie noteikumi |
| 1. papildinājums | Informācijas dokuments attiecībā uz kāda riepu tipa EK tipa apstiprinājumu |
| 2. papildinājums | EK tipa apstiprinājuma sertifikāts (riepas) |
| 3. papildinājums | Informācijas dokuments attiecībā uz kāda riepu tipa EK tipa apstiprinājumu, kas attiecas uz riepās/ceļa troksni |
| 4. papildinājums | EK tipa apstiprinājuma sertifikāts (riepas/ceļa troksnis) |
| II PIELIKUMS (1) | Prasības riepām |
| 1. papildinājums | Paskaidrojošais attēls |
| 2. papildinājums | Krāvnēsības indeksu (KI) simbolu saraksts un atbilstošā maksimāli pieļaujamā masa (KG) |
| 3. papildinājums | Riepu marķējumu izvietojums |
| 4. papildinājums | Attiecība starp spiediena indeksu un spiediena vienībām |

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

| | |
|------------------|---|
| 5. papildinājums | Noteiktu izmēra apzīmējumu riepu mērījumu loks, ārējais diametrs un profila platums |
| 6. papildinājums | Riepu izmēru mērīšanas metode |
| 7. papildinājums | Slodzes/ātruma testa procedūra |
| 8. papildinājums | Kravnestības izmaiņas atkarībā no ātruma; komerciālo transportlīdzekļu riepas, radiālās un diagonālās riepas |
| III PIELIKUMS | Administratīvie noteikumi EK transportlīdzekļu tipa apstiprinājumam attiecībā uz to riepu montējumu |
| 1. papildinājums | Informācijas dokuments (transportlīdzeklis) |
| 2. papildinājums | EK tipa apstiprinājuma sertifikāts (transportlīdzeklis) |
| IV PIELIKUMS | Prasības transportlīdzekļiem attiecībā uz to riepu montāžu |
| V PIELIKUMS | Riepas/ceļa troksnis |
| 1. papildinājums | Procedūra, pēc kuras mēra riepas/ceļa trokšņa līmeņus, "apturēta motora" metode |
| 2. papildinājums | Testa ziņojums |
| VI PIELIKUMS | Specifikācijas testa vietai |
| VII PIELIKUMS | Atceltā direktīva ar sekojošu grozījumu sarakstu/Termiņu uzskaitījums transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai |
| VIII PIELIKUMS | Atbilstības tabula |

(¹) Tehniskās prasības attiecībā uz riepām ir līdzīgas tām, kas paredzētas ANO Eiropas Ekonomikas komisijas Noteikumos Nr. 30 un 54.

(Tehnisku iemeslu dēļ pilns pielikumu teksts šeit nav iekļauts. Šis teksts atrodams Komisijas priekšlikumā COM(2011)0120).

Emisijas posmu piemērošana traktoriem ar sašaurinātu sliedi ***I

P7_TA(2011)0451

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2000/25/EK attiecībā uz emisijas posmu piemērošanu traktoriem ar sašaurinātu sliedi (COM(2011)0001 – C7-0018/2011 – 2011/0002(COD))

(2013/C 131 E/20)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2011)0001),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0018/2011),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2011. gada 16. marta atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 21. septembra vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu (A7-0282/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 132, 3.5.2011., 53. lpp.

P7_TC1-COD(2011)0002

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 25. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko attiecībā uz emisijas posmu piemērošanu traktoriem ar sašaurinātu sliedi groza Direktīvu 2000/25/EK

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/87/ES.)

Motori, ko laiž tirgū saskaņā ar elastīguma sistēmu *I**

P7_TA(2011)0452

Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko Direktīvu 97/68/EK groza attiecībā uz noteikumiem par motoriem, ko laiž tirgū saskaņā ar elastīguma sistēmu (COM(2010)0362 – C7-0171/2010 – 2010/0195(COD))

(2013/C 131 E/21)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0362),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 114. pantu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0171/2010),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 16. septembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 29. jūnija vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Transporta un tūrisma komitejas atzinumu (A7-0080/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 48, 15.2.2011., 134. lpp.

P7_TC1-COD(2010)0195

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 25. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko Direktīvu 97/68/EK groza attiecībā uz noteikumiem par motoriem, ko laiž tirgū saskaņā ar elastīguma sistēmu

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/88/ES.)

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

Parlamenta nostāja attiecībā uz Padomes grozīto 2012. gada budžeta projektu

P7_TA(2011)0461

Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobra rezolūcija par Padomes grozīto Eiropas Savienības 2012. finanšu gada vispārējā budžeta projektu — visas iedaļas (13110/2011 – C7-0247/2011 – 2011/2020(BUD)) un grozījumu vēstulēm Nr. 1/2012 (COM(2011)0372) un Nr. 2/2012 (COM(2011)0576) attiecībā uz Eiropas Savienības 2012. finanšu gada vispārējā budžeta projektu

(2013/C 131 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 314. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, *Euratom* par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 24. marta rezolūciju par vispārējam pamatnostādnēm attiecībā uz 2012. finanšu gada budžeta izstrādi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2011. gada 6. aprīļa rezolūciju par Eiropas Parlamenta 2012. finanšu gada ieņēmumu un izdevumu tāmi, I iedaļa — Parlaments ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2012. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, ko Komisija iesniedza 2011. gada 26. maijā (COM(2011)0300),
- ņemot vērā 2011. gada 23. jūnija rezolūciju par pilnvarojumu dialogam par 2012. finanšu gada budžeta projektu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 25. jūlijā pieņemto nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības vispārējā budžeta projektu (13110/2011 – C7-0247/2011),
- ņemot vērā grozījumu vēstules Nr. 1/2012 un Nr. 2/2012 attiecībā uz Eiropas Savienības 2012. finanšu gada vispārējā budžeta projektu, ko Komisija iesniedza attiecīgi 2011. gada 17. jūnijā un 2011. gada 16. septembrī,
- ņemot vērā Reglamenta 75.b pantu,
- ņemot vērā Budžeta komitejas ziņojumu un citu attiecīgo komiteju atzinumus (A7-0354/2011),

III IEDAĻA

Vispārīgi apsvērumi

1. atgādina, ka tādas saprātīgas, ilgtspējīgas un iekļaujošas ekonomikas veicināšana, kura rada darba vietas un augsti kvalificētu nodarbinātību, īstenojot stratēģijas „Eiropa 2020” septiņas pamatiniciatīvas, ir 27 dalībvalstu un ES iestāžu kopīgi apstiprināts mērķis; atgādina, ka šīs stratēģijas īstenošanai līdz 2020.

⁽¹⁾ OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0114.

⁽⁵⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0140.

⁽⁶⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0296.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

gadam būs jāveic milzīgi un uz nākotni vērsti ieguldījumi, kas Komisijas 2010. gada 19. oktobra paziņojumā „ES budžeta pārskatīšana” (COM(2010)0700) tiek lēsti ne mazāk kā EUR 1 800 miljardu apmērā; tādēļ uzsver — gan ES, gan dalībvalstu līmenī nepieciešamie ieguldījumi jāveic jau tagad, tos vairs neatliekot uz vēlāku laiku;

2. atgādina — lai palīdzētu Eiropai pēc krīzes atveseļoties un kļūt stiprākai, 2012. gada budžeta stratēģijas centrā jābūt stratēģijai „Eiropa 2020” gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei;

3. ņemot vērā šo situāciju, pauž nopietnas bažas par to, ka pašreizējās krīzes rezultātā dažās no minētajām jomām ir samazinājušies publiskie ieguldījumi, jo dalībvalstis ir veikušas budžeta pielāgojumus; prasa mainīt šo tendenci un pauž stingru pārliecību — ja Savienība kā valstu kopums vēlas īstenot stratēģiju „Eiropa 2020”, ieguldījumi ir jānodrošina gan ES, gan dalībvalstu līmenī; uzskata, ka ES budžetam dalībvalstu ekonomikas atveseļošanas politikā ir nozīmīga loma kā sviras efekta radītājam, stimulējot un atbalstot dalībvalstu ieguldījumu izaugsmes un nodarbinātības veicināšanā, un šim mērķim tas arī būtu jāizmanto; uzsver, ka minētais pilnībā atbilst Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada dinamikai, jo šā jaunā uzlabotas Eiropas ekonomikas pārvaldības instrumenta mērķis ir palielināt ES un dalībvalstu budžetu saskaņotību, sinerģiju un papildināmību, īstenojot kopīgi pieņemtos stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus;

4. vēlreiz atgādina, ka ES budžetu nevajadzētu uztvert un vērtēt vienkārši kā finanšu posteni, kas kā slogs pievienots dalībvalsts budžetam, bet, gluži pretēji, tas jāuztver kā iespēja ātrāk īstenot tās iniciatīvas un ieguldījumus, kas atbilst visas Savienības interesēm un nodrošina tai pievienoto vērtību un kas lielākoties pieņemti, kopīgi lemjot Parlamentam un Padomei, un tādējādi ir leģitīmi arī dalībvalstu līmenī;

5. atkārtoti norāda, ka ES budžets papildina dalībvalstu budžetus un rada stimulus, lai veicinātu izaugsmi un nodarbinātību, un uzsver, ka, ņemot vērā tā īpašības un ierobežoto lielumu, to nevajag kontrolēt un patvaļīgi samazināt, bet tieši otrādi — konkrētās jomās tas ir jāpalielina;

6. atzīst, ka Eiropas Savienībā ir akūts finanšu līdzekļu trūkums gan dalībvalstu, gan ES līmenī; uzsver, ka, piešķirot izmaksu lietderības koncepcijai reālu nozīmi, visas programmas un izdevumi ir rūpīgi jāanalizē attiecībā uz to dzīvotspēju, efektivitāti un lietderīgumu;

7. āda, ka rezerves, kas izriet no daudzgadu finanšu shēmas (DFS), faktiski nenodrošina rīcības brīvību, it īpaši 1.a izdevumu apakšskatēģorijā un 4. izdevumu kategorijā, un mazina Savienības spēju reaģēt uz politikas izmaiņām un neparedzētām vajadzībām, vienlaikus saglabājot prioritātes; norāda, ka Savienības risināmie jautājumi ir tik apjomīgi, ka to īstenošanai nepieciešamie līdzekļi krietni vien pārsniegtu DFS pašreiz noteiktos maksimālos apjomus; šajā sakarībā atgādina, ka 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumā par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību paredzēto instrumentu izmantošana ir bijusi neizbēgama radušos grūtību un jaunu prioritāšu dēļ, piemēram, saistībā ar šīgada t. s. arābu pavasari un nepieciešamību spēcīgi stimulēt stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu, lai koordinētā veidā cīnītos pret pašreizējo ekonomikas un sociālo krīzi;

Padomes nostāja

8. auž nožēlu par to, ka Padome Komisijas budžeta projektā (BP) saistības samazinājusi par EUR 1,59 miljardiem (– 1,08 %) un maksājumus — par EUR 3,65 miljardiem (– 2,75 %), kā rezultātā saistību kopsomma ir EUR 146,25 miljardi (jeb + 2,91 % salīdzinājumā ar 2011. gada budžetu ⁽¹⁾) un maksājumu kopsomma ir EUR 129,09 miljardi (+ 2,02 %), lai gan Komisijas BP bija paredzēti attiecīgi + 4,03 % un + 4,91 % (ierēķinot grozījumu vēstuli Nr. 1/2012);

⁽¹⁾ Ierēķinot budžeta grozījumus Nr. 1–3/2011.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

9. orāda, ka Padome ir ierosinājusi samazināt līdzekļus vairākos simtos budžeta pozīciju, vienlaikus neierosinot nevienu pašu līdzekļu palielinājumu; uzsver, ka šie lineārie samazinājumi skar visas DFS izdevumu kategorijas, taču ne vienādā mērā;

10. rāda, ka daži samazinājumi neatbilst Padomes vēl nesen paustajai nostājai, piemēram, tās veiktie samazinājumi 2012. gada budžeta projekta pozīcijās, kas paredzētas jaunizveidotajām finanšu uzraudzības aģentūrām, kuru izveidi Padome stingri atbalstīja, bet kurām tā, šķiet, nevēlas sniegt pienācīgai darbībai nepieciešamos finanšu līdzekļus;

11. atzīst Padomes bažas par ekonomiskiem un budžeta ierobežojumiem valsts līmenī; uzskata, ka Savienībai ar budžeta līdzekļiem vajadzētu rīkoties atbildīgi, taču atgādina, ka saskaņā ar Līguma noteikumiem ES budžetam nedrīkst būt deficīts un ka ES budžets veido 2 % no kopējiem publiskajiem izdevumiem visā ES;

12. pauž dziļu nožēlu, ka Padome šādos apstākļos, neraugoties uz Parlamenta iepriekš paustajiem aicinājumiem, ir veikusi horizontālus samazinājumus budžetā, jau iepriekš nosakot apropriāciju kopējo apjomu un pienācīgi neņemot vērā nedz to faktisko vajadzību rūpīgu novērtējumu, kuras saistītas ar Savienības līmenī apstiprinātajiem mērķiem un politiskajām saistībām, nedz Parlamenta apstiprinātās prioritātes, kā tās izklāstītas iepriekš minētajā 2011. gada 23. jūnija rezolūcijā par pilnvarojumu dialogam;

13. uzsver, ka samazināmo pozīciju un summu izvēlē ņemt vērā tikai iepriekšējo gadu izpildes līmeņus un palielinājumu salīdzinājumā ar iepriekšējā gada budžetu nozīmē skatīties atpakaļ un šāda pieeja daudz-gadu plānošanas kontekstā neļauj pienācīgi atspoguļot izpildes paātrināšanos gadu gaitā;

14. norāda, ka Padomes ierosinātais zems maksājumu līmenis palielinās atšķirību starp maksājumu apropriācijām un saistību apropriācijām, kā rezultātā gada beigās mehāniski palielinās nesamaksāto saistību (RAL) apmērs, it īpaši 1.a un 1.b izdevumu apakškategorijā; šajā sakarībā brīdina par to, ka tik tuvu DFS beigām RAL jau ir uzkrājušās ārkārtīgi lielā apmērā;

Parlamenta budžeta priekšlikums

15. apropriāciju kopējo apjomu saistību un maksājumu apropriācijās nosaka attiecīgi EUR 147 763,82 miljonus un EUR 133 143,18 miljonus apmērā;

16. atgādina, ka stratēģijas „Eiropa 2020” politiskās nostādnes Parlaments ir noteicis par vienu no svarīgākajām 2012. gada budžeta prioritātēm⁽¹⁾, jo tās ir ES ekonomikas atveseļošanas stratēģijas nozīmīgi un nepieciešami elementi; uzsver, ka ierosinātie apropriāciju palielinājumi atsevišķās budžeta pozīcijās atbalsta Savienības nākotnei nozīmīgas īstermiņa un ilgtermiņa stratēģijas;

17. uzskata, ka Komisijas ierosinātais maksājumu līmenis ir tikai pats maksājumiem nepieciešamais minimums, un tas norādīts arī vairākos priekšsēdētāja J.M. Barroso un komisāra J. Lewandowski paziņojumos; nav pārliecināts, ka projekts Padomes paziņojumam Nr. 1 par maksājumu apropriācijām iespējamo papildu finansējuma vajadzību segšanai kaut ko atrisina šajā sakarībā, it īpaši ņemot vērā 2011. gada sākumā gūto pieredzi, kad Padome nevēlējās ievērot līdzīgu paziņojumu, ar ko tā bija nākusi klajā attiecībā uz 2011. gada budžetu; tādēļ nolēmj arī lielāko daļu maksājumu apropriāciju atjaunot BP paredzētajā apmērā, vēl jo vairāk tādēļ, ka Padomes veiktie maksājumu samazinājumi skar arī jomas un budžeta pozīcijas, kas saistītas ar stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem, it īpaši 1.a un 1.b izdevumu apakškategorijā;

⁽¹⁾ Sk., piemēram, Parlamenta 2011. gada 23. jūnija rezolūciju par pilnvarojumu dialogam.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

Par 1.a izdevumu apakšskategoriju

18. atgādina, ka 1.a izdevumu apakšskategorija ir 2007.–2013. gada DFS svarīgākā izdevumu kategorija stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanai, jo tā tieši vai netieši veicina visu piecu svarīgāko minētās stratēģijas mērķu un septiņu pamatiniciatīvu finansēšanu;

19. pauž nožēlu, ka Komisija un Padome neierosina vispārēji palielināt — salīdzinājumā ar sākotnēji plānoto — atbalstu ieguldījumiem, kas steidzami vajadzīgi, lai īstenotu septiņas pamatiniciatīvas, un norāda, ka tās diemžēl sliecas nepieciešamo kopējo finanšu līdzekļu būtisko palielinājumu atlikt uz DFS laikposmam pēc 2013. gada; ir pārliecināts, ka šāda attieksme nopietni apdraud stratēģijas svarīgāko mērķu sasniegšanu līdz 2020. gadam; tādēļ ierosina Komisijas budžeta projektā dažām konkrētām galvenajām jomām paredzēt palielinājumu, proti, konkurētspējai un uzņēmējdarbībai, pētniecībai un jauninājumiem un izglītībai un mūžizglītībai;

20. atgādina — lai finansētu ITER, budžeta lēmējinstīcijai būs jāvienojas par 2007.–2013. gada DFS pārskatīšanu; pieņem zināšanai Komisijas 2011. gada 20. aprīļa priekšlikumu par to, kā rast trūkstošos un ITER 2012. un 2013. gadā nepieciešamos EUR 1,3 miljardus, bet, tā kā Padome savā lasījumā nav iekļāvusi ITER papildu finansējumu, uzstāj, ka sarunas par ITER papildu izmaksām ir jānošķir no 2012. gada budžeta procedūras; tomēr pauž gatavību jautājumu par ITER nepieciešamo papildu finansējumu atrisināt līdz 2011. gada beigām, lai nodrošinātu, ka esošās ES kodolsintēzes struktūras netiek pavājinātas tādēļ, ka nav pieņemts nekāds lēmums;

21. atkārtoti pauž stingru nostāju pret jebkāda veida līdzekļu pārdali no Septītās pamatprogrammas pētniecībai un tehnoloģiju attīstībai (7. pamatprogramma) kā Komisija to ierosinājusi ITER finansējuma paketē, jo tas apdraudētu šīs pamatprogrammas veiksmīgu īstenošanu un būtiski mazinātu tās devumu stratēģijas „Eiropa 2020” svarīgāko mērķu sasniegšanā un tās pamatiniciatīvu īstenošanā; tādēļ atjauno 7. pamatprogrammas finansējumu plānotajā apmērā, Komisijas samazinātās budžeta pozīcijas palielinot par EUR 100 miljoniem; atjauno arī lielāko daļu maksājumu, ko Padome samazinājusi 7. pamatprogrammas pozīcijās (EUR 492 miljoni), lai novērstu spēkā esošo juridisko saistību neizpildes risku, kas varētu radīt papildu izmaksas, jo būtu jāmaksā procenti par novēlotiem maksājumiem;

22. nolemj vēl vairāk palielināt saistību apropriāciju līmeni noteiktās 7. pamatprogrammas budžeta pozīcijās (Iespējas – pētniecības mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) vajadzībām, Sadarbība – enerģētika, idejas, cilvēki, Pētniecība enerģētikā); uzskata, ka šīs budžeta pozīcijas ir būtiskas tam, lai nodrošinātu izaugsmi un ieguldījumus galvenajās stratēģijas „Eiropa 2020” jomās; uzskata, ka pašreizējais 7. pamatprogrammas īstenošanas līmenis nodrošinās, ka šīs papildu summas varēs efektīvi integrēt minēto programmu finanšu plānos;

23. turklāt palielina saistību apropriāciju kopējo apjomu Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammai (KIP — Saprātīga enerģija un KIP — Uzņēmējdarbība un inovācijas) salīdzinājumā ar sākotnēji paredzēto, lai īstenotu stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvas; pauž cerību, ka šis palielinājums palīdzēs uzlabot minētās programmas pieejamību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un izstrādāt īpašas programmas un novatoriskus finansēšanas mehānismus; šajā sakarībā atgādina MVU būtisko lomu ES ekonomikas stimulēšanā un it īpaši atbalsta Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu un Uzņēmējdarbības un inovāciju programmu (CIP-EIP) kā instrumentu, kas nepieciešams, lai atgūtos no krīzes;

24. nolemj ievērojami palielināt saistību apropriācijas Mūžizglītības programmai, ņemot vērā tās augsto Eiropas pievienoto vērtību un lielo devumu pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā” un „Inovācijas savienība” īstenošanā; ir pārliecināts, ka šie palielinājumi ir pilnībā īstenojami, jo šai programmai paredzētais papildu finansējums, ko 2011. gada budžetā ierosināja Eiropas Parlaments un pieņēma budžeta lēmējinstīcija, līdz šim ir veiksmīgi izmantots, radot nozīmīgu dalībnieku skaita pieaugumu; atkārtoti pauž stingru apņemšanos atbalstīt ES programmas jaunatnes un izglītības jomā, jo tās var palīdzēt samazināt jauniešu bezdarbu; turklāt ierosina vēl vairāk palielināt saistību apropriācijas Erasmus Mundus programmai;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

25. nolemj atjaunot Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonda (EGF) pozīcijai BP paredzētos maksājumus un atkārtoti aicina turpināt uzlabot EGF izmantošanas procedūru, lai paātrinātu atbalstu uz vietas;
26. šajā sakarībā ierosina otrai budžeta lēmējinstādei 1.a izdevumu apakš kategorijā izmantot elastības instrumentu EUR 30,75 miljonu apmērā;

Par 1.b izdevumu apakš kategoriju

27. norāda, ka Komisijas priekšlikums attiecībā uz saistībām Padomes nostājā nav mainīts, un uzsver, ka šāda nostāja attiecībā uz saistību apropriācijām pilnībā atbilst DFS iekļautajiem piešķirumiem, ierēķinot finanšu shēmas tehnisko korekciju 2012. gadam, kā noteikts 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīguma 17. punktā;
28. atgādina, ka reģionālajai un kohēzijas politikai ir svarīga nozīme stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā un Eiropas reģionu ekonomikas atveseļošanā; pauž nožēlu par Padomes restriktīvo pieeju maksājumiem, kuri tika samazināti par aptuveni EUR 1,3 miljardiem salīdzinājumā ar Komisijas prognozēm par 2012. gadā nepieciešamajiem maksājumiem; norāda, ka Padomes samazinājumi nav skāruši vienīgi konverģences mērķim un tehniskajai palīdzībai paredzētās pozīcijas; atgādina, ka tiek samazināti budžeta piešķirumi, kas jau tā bija daudz mazāki nekā dalībvalstu aplēses (EUR 61 miljards 2012. gadam jeb apmēram 50 % vairāk nekā BP) un kas principā tika uzskatīti par pašu nepieciešamāko, lai varētu veikt gaidāmos maksājumus un pieskaņoties īstenošanas ātruma pieaugumam plānošanas perioda beigās; ir pārliecināts, ka šāda Padomes attieksme ir vēl jo nepieņemamāka tādēļ, ka Komisija nesen iesniedza dažus konkrētus priekšlikumus, kā veicināt struktūrfondu un kohēzijas fondu maksājumu valstīs, kuras ir visvairāk cietušas pašreizējā finanšu un ekonomikas krīzē; pieprasa reģionālās un kohēzijas politikas īstenošanas novērtējumu ar konkrētiem priekšlikumiem, kā samazināt RAL;
29. aicina Komisiju atzīt vietējā un reģionālā līmeņa izšķirošo nozīmi klimata pārmaiņu novēršanā un risināt šo problēmjautājumu;
30. tādēļ atjauno Padomes samazinātās maksājumu apropriācijas līdz BP paredzētajam apjomam;

Par 2. izdevumu kategoriju

31. kopumā atjauno šajā izdevumu kategorijā Padomes samazinātās apropriācijas līdz EUR 60 457,76 miljoniem, kas par 3,07 % pārsniedz 2011. gada budžetu; uzskata, ka Komisijas budžeta vajadzību aplēses ir reālistiskākas nekā Padomes priekšlikumi, it īpaši ņemot vērā pašreizējo lielo ekonomisko nedrošību un tirgus nestabilitāti;
32. norāda, ka tradicionālā lauksaimniecības budžeta grozījumu vēstule, ko plānots iesniegt 2011. gada rudenī, pielāgos pašreizējos aprēķinus reālo vajadzību precīzākam novērtējumam; ņemot vērā šo situāciju, vērs uzmanību uz 2012. gadā pieejamo piešķirto ieņēmumu galīgo apjomu (atbilstības pārbaudes korekcijas, pārkāpumi un piena papildu nodeva), no kura, iespējams, būs atkarīgs 2012. gada budžetā iekļaujamo jauno apropriāciju apjoms; lēš, ka pašreiz atlikušajai rezervei (EUR 352,24 miljoni) vajadzētu būt pietiekamai, lai segtu šīs izdevumu kategorijas aptvertās vajadzības, ja vien neradīsies nekādi neparedzēti apstākļi;
33. aicina Komisiju pielikt vairāk pūļu, lai šajā izdevumu kategorijā skaidri definētu prioritātes par labu ilgtspējīgām lauksaimniecības sistēmām, ar kurām saglabā bioloģisko daudzveidību, aizsargā ūdensresursus un augsnes auglību un ņem vērā dzīvnieku labturību un nodarbinātību; uzskata, ka šādai politikai varētu būt pozitīva blakusietekme uz krīzes situāciju, piemēram, E. coli izplatīšanās, profilaksi;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

34. noraida tā saucamās negatīvās izdevumu pozīcijas (grāmatojumu noskaidrošana) palielināšanu, kas gan šķietami samazina 2. izdevumu kategorijas apropriāciju kopējo apjomu; tomēr uzskata, ka dalībvalstis spētu labāk novērtēt savu pārraudzības un kontroles sistēmu efektivitāti un uzticamību Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) jomā, kura šķiet pārvērtēta;

35. uzsver, ka krīžu novēršanas un reaģēšanas mehānismi augļu un dārzeņu nozarē ir nepārprotami nepietiekami un tāpēc ir jāatrod tūlītējs risinājums, pirms tiek ieviesta jaunā KLP; mudina Komisiju iesniegt konkrētu priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei, lai nodrošinātu pietiekamu palielinājumu Savienības iemaksai krīžu fondā no ražotāju organizācijām paredzētajiem darbības līdzekļiem; aicina šo palielinājumu izmantot tam, lai veiktu īpašus pasākumus attiecībā uz ražotājiem, kurus skārusi *E. coli* baktērijas izraisītā krīze, un lai novērstu turpmākās krīzes;

36. paredz lielāku atbalstu skolu apgādei ar pienu un turpina atbalstīt programmu skolu apgādei ar augļiem;

37. saglabā budžeta piešķirumu Pārtikas izdalīšanas programmai ES vistrūcīgākajām personām, kas sniedz atbalstu 18 miljoniem Savienības iedzīvotāju, kuri saskaras ar nepietiekama uztura problēmām; atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas nesenos centienus (sk. Komisijas 2011. gada 3. oktobra grozīto priekšlikumu regulai šajā jomā (COM(2011)0634)) rast politisku un juridisku risinājumu, kā izvairīties no radikāla līdzekļu samazinājuma programmas īstenošanai 2012. un 2013. gadā; apņēmīgi aicina Padomi nekavējoties atbalstīt šo priekšlikumu, it īpaši ņemot vērā smago sociālo stāvokli daudzās dalībvalstīs saistībā ar finanšu un ekonomikas krīzi;

38. turpina sniegt atbilstošu atbalstu programmai *LIFE+*, kurā prioritāte piešķirta tikai ar vidi un darbību klimata jomā saistītiem projektiem; atkārtoti atgādina, ka vides problēmas un to risinājumi pārsniedz valstu robežas un tādēļ ir pašsaprotami šos jautājumus risināt ES līmenī; šajā sakarībā aicina dalībvalstis būtiski uzlabot ES tiesību aktu vides jomā īstenošanu;

39. uzsver, ka kopējā zivsaimniecības politika joprojām ir svarīga politiska prioritāte, un saglabā tās finansējumu BP ierosinātajā apjomā, ņemot vērā tās gaidāmo reformu; uzskata, ka integrētās jūrlietu politikas finansējums nedrīkst apdraudēt citu 2. izdevumu kategorijā paredzēto zivsaimniecības pasākumu un programmu finansējumu; uzskata, ka efektīvai zivsaimniecības pārvaldībai ir izšķiroša nozīme, lai saglabātu zivju krājumus un novērstu pārzveju; atzinīgi vērtē papildu atbalstu jaunām starptautiskām zivsaimniecības organizācijām;

Par 3.a izdevumu apakš kategoriju

40. atgādina savu prasību pienācīgi un samērīgi reaģēt uz pašreizējiem izaicinājumiem migrācijas un solidaritātes jomā, lai būtu iespējams pārvaldīt legālo migrāciju un novērst un apkarot nelegālo migrāciju; atzīstot dalībvalstu pienākumu nodrošināt atbilstību Savienības tiesību aktiem, uzsver nepieciešamību pēc pietiekama finansējuma un atbalsta instrumentiem rīcībai ārkārtas situācijās, pilnībā ievērojot starptautiskās aizsardzības normas, cilvēktiesības un solidaritāti starp visām dalībvalstīm; attiecīgi aicina samērīgi palielināt budžeta projektā iekļautās apropriācijas gan, no vienas puses, *Frontex* un Eiropas Patvēruma atbalsta birojam, lai tie spētu veikt paplašinātos pienākumus, un, no otras puses, Eiropas Bēgļu fondam; turklāt atjauno gan Eiropas Atgriešanās fondam, gan Ārējo robežu fondam paredzētās saistību apropriācijas BP ierosinātajā apjomā; ir pārliecināts — ņemot vērā pašreizējās norises, jo īpaši Vidusjūras reģionā, un problēmas, kas skar Savienības ārējo robežu drošību un migrācijas plūsmu pārvaldību, minētajiem fondiem ir nepieciešams pienācīgs līdzekļu apjoms;

41. pauž nožēlu par Padomes ierosinātajiem būtiskajiem samazinājumiem aģentūrai *Frontex*, Ārējo robežu fondam un Eiropas Atgriešanās fondam; ir pārliecināts — ņemot vērā pašreizējās norises, jo īpaši Vidusjūras reģionā, un problēmas, kas skar ES ārējo robežu drošību un migrācijas plūsmu pārvaldību, minētajiem fondiem ir nepieciešams līdzekļu palielinājums;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

42. saskaņā ar finanšu plānojumu budžeta projektā atjaunojot cīņai pret noziedzību un terorisma novēršanai paredzētās apropriācijas, gatavojas turpināt attīstīt aizvien vairāk nepieciešamo sadarbību tādās jomās kā Eiropas kiberdrošības stratēģija vai noziedzīgu organizāciju līdzekļu konfiskācija;

43. uzskata, ka programma *Daphne* līdz šim nav bijusi pietiekami finansēta, un nodrošinās tai pienācīgu finansējumu atzītu uzdevumu veikšanai cīņā pret vardarbību pret sievietēm;

Par 3.b izdevumu apakšskategoriju

44. atkārtoti norāda, ka būtu jāpalielina finansējums ar izglītību saistītām programmām, iniciatīvām un struktūrām, ņemot vērā to ieguldījumu stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā” un „Inovācijas savienība” īstenošanā; it īpaši plāno vēl vairāk palielināt finansējumu programmai „Jaunatne kustībā”;

45. apzinās, ka ir svarīgi iesaistīt iedzīvotājus pilsoniskās sabiedrības un politiskās dzīves veidošanā, ietverot arī Eiropas dimensiju, un pauž nožēlu, ka Padome ir samazinājusi ar pilsonības jautājumiem saistītos izdevumus;

46. noraida jebkādu turpmāku civilās aizsardzības finanšu instrumenta finansējuma samazinājumu, jo budžeta projektā jau tā paredzēts mazāk līdzekļu nekā finanšu plānojumā un civilā aizsardzība ir viena no Savienības jaunajām kompetences jomām; tādēļ atjauno budžeta projektā paredzēto finansējumu;

47. attiecībā uz Eiropas publiskajām telpām uzskata, ka ir savlaicīgi jāiesniedz budžeta lēmēj institūcijai novērtējuma ziņojums un darba programma, lai šos dokumentus varētu ņemt vērā budžeta procedūrā; nolemj paturēt rezervē daļu komunikācijai paredzēto apropriāciju, līdz Komisija apliecinās gatavību uzlabot iestāžu sadarbību šajā jomā;

48. vairākas apropriācijas iekļauj rezervē, līdz tiks saņemti konkrēti novērtējuma ziņojumi un pausta oficiāla apņemšanās veicināt ciešāku iestāžu sadarbību;

49. atzinīgi vērtē līdzekļus, kas paredzēti Sabiedrības veselības programmai, kura papildina dalībvalstu pasākumus veselības veicināšanas un slimību novēršanas jomā un palielina to vērtību; atbalsta Komisijas centienus turpināt kampaņu „HELP — par dzīvi bez tabakas” Sabiedrības veselības programmas ietvaros;

Par 4. izdevumu kategoriju

50. atkārtoti norāda, ka šogad vēl vairāk nekā iepriekšējos gados 4. izdevumu kategorijai ES 2012. gada budžetā trūkst finansējuma un šajā izdevumu kategorijā pieejamā rezerve ir pārāk neliela, lai būtu iespējams risināt aizvien lielāko skaitu politisko problēmjautājumu kaimiņreģionos un pasaulē;

51. atzinīgi vērtē kaimiņattiecību instrumentam paredzēto apropriāciju palielinājumu, kā ierosināts grozījumu vēstulē Nr. 1/2012, jo Parlaments atbalsta skaidru un saskaņotu ES reakciju uz nesenojiem politiskajiem un sociālajiem notikumiem Vidusjūras reģiona dienvidos un tādējādi tiek palielināta Savienības iekšlietu politikas un makroreģionālo stratēģiju ārējās dimensijas vērtība; tomēr atkārtoti un nepārprotami norāda, ka šāda finansiāla palīdzība nekādi nedrīkst apdraudēt pašreizējās prioritātes;

52. uzskata — lai atvieglotu vienošanos ar otru budžeta lēmēj iestādi samierināšanas procedūrā, var piekrist saistību apropriāciju samazināšanai vairākās budžeta pozīcijās, it īpaši saistībā ar kopējo ārpolitiku un drošības politiku; attiecībā uz minēto politiku uzskata 2011. gada budžetā apstiprināto apropriāciju apjomu par pietiekamu un nolemj attiecīgi grozīt Padomes nostāju;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

53. uzskata, ka finansējuma palielinājumam, ko Parlaments ierosina Palestīnai un ANO Palīdzības un darba aģentūrai Palestīnas bēgļiem (UNRWA), ir izšķiroša nozīme, lai labāk rūpētos par bēgļu drošību un iztiku un atbalstītu pašreizējos centienus panākt noturīgas Palestīnas valsts izveidi; atkārtoti prasa izstrādāt skaidru stratēģiju attiecībā uz Palestīnu, paredzot saistīt Eiropas Savienības sniegto finansiālo palīdzību ar Savienības politiskās nozīmes palielināšanu miera veicināšanas procesā iepretim abām konfliktā iesaistītajām pusēm;

54. atgādina, ka 2012. gada budžetā būtu jāņem vērā, ka sadarbībai ar Āziju un Latīņameriku ir vajadzīgs aizvien vairāk līdzekļu;

55. pauž nožēlu, ka specializēto komiteju rūpīgi noteiktās vajadzības un prioritātes nav bijis iespējams finansēt, nepārsniedzot DFS 4. izdevumu kategorijas maksimālo apjomu, un uzskata savā lasījumā norādītās summas par minimumu, kas nepieciešams, lai Savienība sevi apliecinātu kā uzticams pasaules procesu dalībnieks;

56. šajā sakarībā ierosina otrai budžeta lēmējstādei 4. izdevumu kategorijā izmantot elastības instrumentu EUR 208,67 miljonu apmērā;

Par 5. izdevumu kategoriju

57. noraida Padomes vispārējo nostāju attiecībā uz 5. izdevumu kategorijas izdevumiem, proti, to samazināšanu kopumā par aptuveni EUR 74 miljoniem (no kuriem EUR 33 miljoni bija paredzēti Komisijai), veicot visaptverošus samazinājumus katras iestādes budžetā;

58. uzsver, ka šāda restriktīva pieeja, lai arī no ES budžeta un dalībvalstu viedokļa rada īstermiņa ietaupījumus, tomēr apdraud ES politikas nostādņu un programmu īstenošanu, vēlāk radot negatīvas sekas iedzīvotājiem un negatīvu ietekmi uz valstu budžetiem; turklāt uzsver, ka ir jāpiešķir pietiekami daudz līdzekļu Komisijai un citām iestādēm, lai tās varētu veikt savus uzdevumus, it īpaši pēc Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) stāšanās spēkā;

59. norāda, ka šis samazinājums tika panākts, palielinot tā saucamo standarta samazinājuma likmi, ko piemēro ar darbiniekiem saistītajām pozīcijām (nefinansētajām amata vietām) un kas neļauj uzlabot budžeta lēmēj institūcijas apstiprinātajos štatu sarakstos iekļauto amata vietu aizpildījuma līmeni (jo tieši ietekmē darbā pieņemšanu); šajā sakarībā pauž neizpratni par to, kā Padome spēj precīzāk nekā Komisijas dienesti aplēst iespējamo aizpildīto amata vietu skaitu Komisijas dienestos; noraida arī samazinājumus, kas skar izdevumu posteņus, kuriem Komisija jau budžeta projektā bija ierosinājusi neto ietaupījumus (piemēram, Publikāciju birojs, pētījumi un konsultācijas, iekārtas un mēbeles);

60. atzīstot Komisijas nozīmīgos centienus jau BP priekšlikumā iesaldēt savus administratīvos izdevumus nominālā izteiksmē, nolemj atjaunot visus 5. izdevumu kategorijas izdevumus III iedaļā līdz šim līmenim;

61. tomēr atsevišķās administratīvajās pozīcijās līdzekļus iekļauj rezervē līdz brīdim, kad Komisija būs veikusi konkrētas darbības vai veiktā darba pārbaudes pasākumus vai iesniegusi priekšlikumus, vai arī tādēļ, lai saņemtu papildu informāciju;

Par aģentūrām

62. principā atbalsta Komisijas sagatavoto aģentūru budžeta tāmi un noraida principus, kuri pamato Padomes veiktos patvaļīgos vispārējos samazinājumus salīdzinājumā ar 2011. gadu;

63. uzskata, ka visi aģentūru budžeta samazinājumi, ko veic budžeta procedūras laikā, būtu ciešāk jāsaista ar aģentūru darba plānošanas procesu un uzdevumiem, ja vien nav iespējams rast ļoti konkrētas iespējas ietaupīt, palielinot efektivitāti; šajā sakarībā uzskata, ka līdzekļu samazinājumi aģentūrai *Frontex*, kuras pilnvaras tikko tika pārskatītas, ir tipisks piemērs tam, kā Padome neņem vērā saistību starp aģentūru uzdevumiem un darbību, ko nosaka tiesību akti un prasības, un tām piešķirtajiem budžeta līdzekļiem;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

64. kopumā piekrīt, ka, izstrādājot budžeta projektu, būtu jāņem vērā pārpalikumi aģentūru budžetos un tie būtu skaidri un pārredzami jānorāda; tomēr atgādina, ka šo vispārējo noteikumu nevajadzētu attiecināt uz pārpalikumiem daļēji pašfinansējošo aģentūru budžetos, lai tās varētu kompensēt savu ienākumu nepastāvību;

65. turklāt nolemj palielināt 2012. gada budžeta piešķirumu trim jaunajām finanšu uzraudzības aģentūrām, uzskatot, ka tas ir ārkārtīgi svarīgi pašreizējā finanšu un ekonomikas situācijā un šo aģentūru veidošanas procesā;

Par izmēģinājuma projektiem un sagatavošanas darbībām

66. uzsver, ka ir apstiprināts ierobežots skaits izmēģinājuma projektu un sagatavošanas darbību, tās rūpīgi apsverot un izvērtējot un ņemot vērā arī pirmo novērtējumu, ko Komisija veikusi 2011. gada jūlijā, lai novērstu dublēšanos ar darbībām, kas jau tiek veiktas pašreizējo ES programmu ietvaros; atgādina, ka izmēģinājuma projektu un sagatavošanas darbību mērķis ir formulēt politiskas prioritātes un īstenot jaunas iniciatīvas, kas pēc tam varētu kļūt par ES pasākumiem un programmām;

I, II, IV, V, VI, VII, VIII un IX IEDAĻA**Vispārējās pamatnostādnes**

67. atgādina savu iepriekš minētajā 2011. gada 6. aprīļa rezolūcijā pieņemto nostāju, proti, aicina visas iestādes budžetu sagatavot, pamatojoties uz pareizas un efektīvas pārvaldības principiem un meklējot iespējas ietaupīt, kur vien iespējams, saskaņā ar komisāra J. Lewandowski 2011. gada 3. februāra vēstuli, kurā visas iestādes aicinātas darīt visu iespējamo, lai izdevumu pieaugums nepārsniegtu 1 % salīdzinājumā ar 2011. gadu;

68. novērtē visu iestāžu pūles, kuru rezultātā to budžeti tiešām tika samazināti; reālā izteiksmē budžeta pieaugums visās iestādēs ir negatīvs, neraugoties uz jaunajām kompetences jomām, jaunām darbavietām, darbībām un pasākumiem, ko nosaka Lisabonas līguma stāšanās spēkā;

69. norāda, ka administratīvo un darbības izdevumu budžets visās iestādēs kopā veido 5,59 % no kopējā ES budžeta, kurā 5. izdevumu kategorijas rezerve ir EUR 497,9 miljoni;

70. atkārtoti apstiprina, ka taupības pasākumi nedrīkst apdraudēt algu un pensiju izmaksu, ēku uzturēšanu un drošību, jo iestādēm ir nepieciešami minimālie līdzekļi, lai tās spētu darboties, un ka samazinājumiem jābūt atbilstīgiem, lai nesodītu iestādes, kas pašas jau maksimāli samazinājušas savu budžetu, kā arī to, ka ietaupījumiem jābūt pamatotiem un tiem jāpaliek spēkā 2012. gadā;

I iedaļa — Eiropas Parlaments*Vispārējās pamatnostādnes*

71. norāda, ka pašlaik balsojot apstiprinātais 2012. gada budžeta palielinājums salīdzinājumā ar 2011. gadu ir 1,44 % (nerēķinot ar Horvātiju saistīto grozījumu vēstuli), jo minēto grozījumu vēstuli izskatīs Samierināšanas komitejā kopā ar Padomi; sagaida, ka Horvātijai nepieciešamie izdevumi tiks iekļauti; sagaida, ka galīgais 2012. gada budžeta palielinājums pēc izskatīšanas Samierināšanas komitejā tādējādi būs 1,9 % (ierēķinot Horvātiju); 1,9 % ir viszemākais palielinājums pēdējo 12 gadu laikā; nerēķinot izdevumus saistībā ar Horvātijas pievienošanos un 18 jauniem EP deputātiem saskaņā ar Lisabonas līgumā noteikto, palielinājums ir tikai 0,8 %; 0,8 % ir vismazākais palielinājums pēdējo vismaz 15 gadu laikā; pēdējo 15 gadu laikā vidējais palielinājums ir bijis 4,5 %; ņemot vērā pašreizējo inflāciju 2,9 % apmērā, 2012. gada budžets reālā izteiksmē ir samazināts; neraugoties uz jaunām kompetences jomām, jaunām darbavietām un darbībām, ko nosaka Lisabonas līguma stāšanās spēkā, Parlaments ir tiešām veicis samazinājumus;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

72. norāda, ka Parlamenta 2012. gada budžeta kopējais apjoms ir EUR 1 710,1 miljoni (ierēķinot Lisabonas līgumā noteiktos 18 deputātus); šī summa nozīmē neto samazinājumu EUR 14,5 miljonu apmērā salīdzinājumā ar tāmi un EUR 74,085 miljonu apmērā — salīdzinājumā ar sākotnējiem budžeta priekšlikumiem pirms saskaņošanas ar Prezidiju;

73. norāda, ka 2012. gada budžets ir konsolidēts un Parlaments ir veicis visu iespējamo, lai ietaupītu līdzekļus, neapdraudot darba kvalitāti un izcilību likumdošanas jomā; šo 2012. gada un nākamo 2013. gada budžetu izmantos kā atsauci nākamajai daudzgadu finanšu shēmai;

74. atgādina, ka ietaupījumi, kas paredzēti ar rakstisko un mutisko tulkošanu saistītajās budžeta pozīcijās, nedrīkst apdraudēt daudzvalodības principa ievērošanu Eiropas Parlamentā un dialogā ar citām iestādēm; atkārtoti, ka ietaupījumi tiks panākti, neapdraudot neviena deputāta tiesības plenārsēdēs, komiteju un koordinatoru sanāksmēs, kā arī trialogos uzstāties savā valodā; būtu jā saglabā arī deputātu tiesības rakstīt un lasīt savā valodā;

75. uzskata, ka apstākļos, kad daudzi Eiropas iedzīvotāji saskaras ar aizvien lielākām finansiālām grūtībām un joprojām tiek īstenota taupības politika, Parlamentam būtu jā rāda piemērs, kā ietaupīt, samazinot ceļa izdevumus; prasa Prezidijam izstrādāt nosacījumus, lai varētu ietaupīt 5 % no visiem ceļa izdevumiem, tostarp komiteju delegāciju un parlamentu sadarbības delegāciju ceļa izdevumiem, pilnībā ievērojot Deputātu nolikumu un tā īstenošanas noteikumus; uzskata, ka šādus ietaupījumus palīdzētu panākt ar deputātu darba braucieniem saistīto lidojumu skaita samazināšanu; prasa, lai 15 % ceļa izdevumiem paredzētu apropriāciju iekļauj rezervē, kamēr EP ģenerālsekretārs nav iesniedzis ziņojumu Prezidijam un Budžeta komitejai, kas ir jā veic līdz 2012. gada 31. martam; prasa minētajā ziņojumā izvērtēt, kādus pasākumus iespējams veikt ar mērķi nodrošināt deputātu darba braucienu maksimālu efektivitāti, lai sniegtu ieteikumus par iespējamiem budžeta ietaupījumiem, apsverot visus ierosinājumus un rezolūcijas, ko Parlaments jau ir pieņēmis šajā jautājumā, iesniedzot priekšlikumus samazināt lidojumu skaitu biznesa klasē, mudinot iegādāties ekonomiskās vai elastīgās ekonomiskās klases lidojumu biļetes, nodrošinot biežu lidojumu programmu punktu pienācīgu izmantošanu un pārskatot noteikumus par deputātu apmeklējuma reģistra darba laiku, it īpaši piektdienās; sagaida, ka ceļa izdevumiem paredzētās apropriācijas tiks samazinātas, sākot ar 2012. gada budžetu un līdz šī sasaukuma beigām; ierosina, lai, veicot ietaupījumus saistībā ar iestāžu apmeklējumiem, tiktu ievērots, ka delegāciju sastāva noteikšanā plurālisma princips ir svarīgāks par proporcionalitātes principu;

76. norāda, ka 2012. gada budžets ietver izdevumus, kurus rada 18 jauni deputāti, kas paredzēti Lisabonas līgumā (EUR 10,6 miljoni);

77. joprojām uzskata, ka jebkurā gadījumā visu iespējamo taupīšanas iespēju noteikšana un pieejamo resursu turpmāka reorganizācija un pārdale ir nozīmīgi budžeta politikas elementi, it īpaši šajos ekonomikas krīzes laikos; tādēļ uzskata, ka šādi ietaupījumi 2012. gada budžetā būtu jā nodrošina, veicot strukturālas izmaiņas ar ilgtermiņa efektu; Parlamenta apstiprināto samazinājumu dēļ būs jā veic strukturālas izmaiņas, kas nedrīkst apdraudēt Parlamenta izcilību likumdošanas jomā; uzskata, ka mērķis ir koncentrēties uz Parlamenta pamatdarbību; uzskata, ka ar mutisko un rakstisko tulkošanu saistītie ietaupījumi neapdraud daudzvalodības principu, un tos ir iespējams veikt, pateicoties jauninājumiem, struktūru reorganizācijai un jaunām darba metodēm;

78. atzinīgi vērtē Budžeta komitejas labo sadarbību ar Prezidiju, kuras pamatā ir savstarpēja uzticēšanās un cieņa; uzskata, ka 2011. gada 22. septembra saskaņošanas sanāksmē panāktā vienošanās par tāmi (2011. gada 6. aprīļa rezolūcija, ko plenārsēdē pieņēma ar 479 balsīm „par”) nebūtu jā apšaubā un nevienam no šīs vienošanās aspektiem nedrīkstētu sākt izskatīt no jauna, ja nav parādījušies jauni apstākļi;

79. norāda, ka piemaksa par vispārējiem izdevumiem ir iesaldēta 2011. gada līmenī; aicina Prezidiju neindeksēt nevienam no deputātu piemaksām (to skaitā dienas naudu);

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

80. atgādina, ka Parlamenta budžeta sarunās tika ierosinātas vairākas rezerves; neskarot saskaņošanā panākto kompromisu starp Budžeta komiteju un Prezidiju, aicina atbildēt uz tādiem ar minētajām rezervēm saistītiem pamatjautājumiem, kas attiecas uz Parlamenta budžetu, kā arī tos pārredzami izskaidrot, sniedzot skaidru informāciju par rakstiskās un mutiskās tulkošanas vajadzībām, ēdināšanu, uzkopšanas un uzturēšanas darbiem, transporta pakalpojumiem un tā nodrošināšanas iespējām un citiem ārējiem pakalpojumiem, kā arī par cenu struktūru un jebkādām šiem pakalpojumiem paredzētām subsīdijām;

Cilvēkresursi

81. apstiprina šādas izmaiņas štatu sarakstā:

- divu pagaidu AST3 amata vietu pārveide divās pastāvīgās AST1 amata vietās Medicīnas dienestā;
- 30 AD5 amata vietu pārveide AD7 amata vietās, ņemot vērā iekšējo konkursu uz AD7 pakāpes amatiem rezultātus;
- 15 AST amata vietu (piecu AST3, piecu AST5 un piecu AST7) pārveide par AD5 amata vietām;

82. nolēmj apstiprināt drošības dienesta pārveidi par iekšēju dienestu, kā ierosināts grozījumu vēstulē, un tādēļ štatu sarakstā izveido 29 jaunas amata vietas (26 AST1 un 3 AD5);

83. apstiprina šādus grozījumu vēstulē iekļautos pasākumus, kuru izmaksas kompensē citi ietaupījumi:

- jaunajai drošības politikai paredzēto apropriāciju izņemšana no rezerves;
- administratīvu darbību radītu oglekļa [dioksīda] emisiju kompensēšana;
- apropriāciju palielināšana līgumdarbiniekiem, lai atbalstītu Parlamenta īpašuma politikas īstenošanu;
- Eiropas parlamentu asociācijas (EPA) ikgadējās dotācijas palielināšana;

Ēku un komunikācijas un informācijas politika

84. uzskata, ka ir rūpīgi jāizanalizē Parlamenta ēku politika un ka ēku politikas izstrādē administrācijai būtu jāturpina sadarboties ar Budžeta komiteju; tādēļ prasa, lai regulāri tiktu iesniegta informācija par jauniem pavērsieniem to ar ēkām saistīto projektu attīstībā, kuri finansiāli ievērojami ietekmē budžetu, piemēram, Konrāda Adenauera ēka, Eiropas vēstures nams un celtniecības/iegādes projekti Parlamenta darba vietās; prasa iesniegt informāciju par visu jauno amata vietu veidošanu saistībā ar Infrastruktūras un loģistikas ģenerāldirektorāta trīs gadu plāna īstenošanu, pirms administrācija šīs amata vietas ir apstiprinājusi; attiecībā uz ekspluatācijas izmaksām aicina administrāciju noslēgt pakalpojumu nolīgumu par izmaksu dalīšanu ar Komisiju un ar jebkuru citu iestādi, kas vēlētos izmantot Eiropas vēstures nama materiāli tehnisko bāzi; aicina ES iestādes labāk koordinēt apmeklētāju programmas, lai izmantotu sinerģiju, uzlabotu apmeklētāju apmierinātību un dalītu izmaksas; aicina administrāciju uzlabot iestāžu kopējo projektu vadību;

85. norāda, ka līgumdarbinieku finansēšana, kuri tiks pieņemti darbā, īstenojot Parlamenta nekustamā īpašuma politiku, nākamajos finanšu gados jānodrošina pārredzamā veidā; turklāt prasa, lai to regulāri informē par visiem nodomiem izveidot jaunas amata vietas un visiem apropriāciju palielinājumiem saistībā ar Infrastruktūras un loģistikas ģenerāldirektorāta politiku, pirms tos apstiprina administrācija;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

86. uzskata — lai īstenotu Eiropas vēstures nama projektu, ir nepieciešama aktīva sadarbība ar pārējām iestādēm un to finansiālais ieguldījums; atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšsēdētāja 2011. gada 28. septembra vēstulē pausto apņemšanos sniegt ievērojamu ieguldījumu projektā un nodrošināt atbalstu Eiropas vēstures nama darbībai; atgādina par 2011. gada 6. aprīļa rezolūciju, kurā prasīts izstrādāt uzņēmējdarbības plānu, izklāstot Eiropas vēstures nama uzņēmējdarbības ilgtermiņa stratēģiju, un norāda, ka administrācija ir sniegusi prasīto informāciju; atgādina, ka par lēmumiem, kas attiecas uz projektu, būtu jāriko atklātas debates un sekmīgs dialogs, un būtu jānodrošina to pieņemšanas procesa pārredzamība; prasa saskaņā ar Finanšu regulas 179. panta 3. punktu iespējami drīz sniegt informāciju par šo būvniecības projektu; prasa Prezidijam nodrošināt uzņēmējdarbības plānā ietvertā izdevumu plāna stingru ievērošanu;

87. uzskata — lai panāktu ilgtermiņa ietaupījumus, kā arī modernizētu organizāciju un uzlabotu tās efektivitāti, būtu jāveic pētījums, salīdzinot Eiropas Parlamenta budžetu ar to dalībvalstu budžetiem, kuras veido reprezentatīvu izlasi, un ar Amerikas Savienoto Valstu Kongresa budžetu;

Ar vidi saistīti jautājumi

88. atzinīgi vērtē to, ka tiek ieviesti konkrēti stimuli, piemēram, Briselē ieviestā sabiedriskā transporta kartes izmaksu segšana 50 % apmērā, lai veicinātu tādu transportlīdzekļu plašāku izmantošanu, kas rada mazāk piesārņojuma; norāda, ka summas, kas dažādās ceļa izdevumu pozīcijās ir iekļautas rezervē, ir atkarīgas arī no tā Prezidija pieprasītā ziņojuma secinājumiem, kurā tiek izvērtēts, kādus pasākumus iespējams veikt, lai nodrošinātu ceļa izdevumu maksimālu efektivitāti, un kurā sniegti ieteikumi par budžeta ietaupījumiem;

89. prasa veikt turpmākus pasākumus enerģijas, ūdens un papīra patēriņa samazināšanai, lai ietaupītu Parlamenta budžeta līdzekļus;

IV iedaļa — Tiesa

90. norāda, ka Padomes ierosināto samazinājumu dēļ Tiesa nespētu pienācīgi veikt savus pamatuzdevumus saistībā ar arvien pieaugošo darba apjomu tiesvedībā; tādēļ nolemj daļēji atjaunot BP paredzēto finansējumu, it īpaši attiecībā uz iestādes locekļiem, personālu un IT aprīcībām;

V iedaļa — Revīzijas palāta

91. norāda, ka Revīzijas palāta īsteno ievērojamus centienus, pārceļot darbiniekus no atbalsta dienestiem uz revīzijas struktūrām, lai apmierinātu arvien pieaugošās iestādei izvirzītās prasības, kā arī panāktu ievērojamus ietaupījumus administratīvajos izdevumos; norāda, ka Padome ir samazinājusi algām paredzētās apropriācijas, pamatojoties uz zemo izpildi 2010. gadā; sagaida, ka 2011. gadā izpilde būs augstāka, un tādēļ nolemj daļēji atjaunot BP paredzēto finansējumu;

VI iedaļa — Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

92. norāda, ka daži Padomes ierosinātie samazinājumi varētu apdraudēt EESK pamatfunkcijas un mazināt komitejas spēju pildīt juridiskos pienākumus pret saviem darbiniekiem; tādēļ nolemj atjaunot BP paredzēto finansējumu apropriācijām, kuras Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas locekļi var izmantot, lai pildītu šīs komitejas pamatpienākumu, proti, sniegtu iespēju dalībvalstu pilsoniskās sabiedrības organizācijām paust savu viedokli ES līmenī, kas, pamatojoties uz piesardzīgām inflācijas aplēsēm, faktiski nozīmē iesaldēšanu reālajā izteiksmē, kā arī nolemj daļēji atjaunot BP paredzēto finansējumu personāla atalgojumam un piemaksām, lai EESK varētu izpildīt savus pienākumus pret personālu, un daļēji atjaunot BP paredzēto finansējumu mutiskajai tulkošanai, lai mutiskajai tulkošanai paredzētos līdzekļus noteiktu 2009. gada izpildes līmenī, kas reālajā izteiksmē, ņemot vērā paaugstinātās likmes par mutisko tulkošanu, tomēr nozīmē samazinājumu;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

VII iedaļa — Reģionu komiteja

93. daļēji noraida Padomes veiktos samazinājumus; palielina lielāko daļu attiecīgo pozīciju, jo Padome ir samazinājusi aproprācijas ievērojami zem 2010. un 2011. gada izpildes līmeņa; tādēļ nolēmj atjaunot BP paredzēto finansējumu, lai iestādes politiskā darbība varētu turpināties 2011. gada līmenī;

VIII iedaļa — Eiropas Ombuds

94. uzskata, ka šai iestādei paredzētās aproprācijas pēdējos divos gados jau ir ievērojami samazinātas; tādēļ lielākajā daļā pozīciju atjauno BP paredzēto finansējumu;

IX iedaļa — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs

95. atšķirībā no Padomes piekrīt divu papildu pastāvīgo amata vietu (1 AD9 un 1 AD6) izveidei EDAU štatu sarakstā, ņemot vērā, ka saskaņā ar LESD 16. pantu iestādei ir jāveic jauni uzdevumi, jo EDAU pienākums ir uzraudzīt un nodrošināt, ka visas ES iestādes un struktūras ievēro tiesības uz privātumu un personas datu aizsardzību; juridisko saistību izpildes nolūkā piekrīt iestādes direktora amata pakāpes paaugstināšanai no AD14 uz AD15, lai gan EDAU darbinieku kopējais skaits ir 43;

96. šī paša iemesla dēļ arī pārējās pozīcijās nolēmj atjaunot BP paredzēto finansējumu;

X iedaļa — Eiropas Ārējās darbības dienests

97. norāda, ka EĀDD ir jauna organizācija, kas pārstāv nozīmīgus Eiropas mērķus, un tādēļ tam ir jāpiešķir pietiekami līdzekļi; šajā sakarībā, paredzot līdzekļus personāla atalgojumam 2012. gadā, ir jāņem vērā faktiskais brīvo amata vietu īpatsvars 2011. gada rudenī; aicina EĀDD īstenot piesardzīgu pieeju attiecībā uz turpmāku augsta ranga amata vietu izveidi; uzskata, ka viens no veidiem, kā to panākt, varētu būt pakāpeniska valstu norīkoto ekspertu amata vietu aizstāšana ar pastāvīgām amata vietām dalībvalstu ierēdņiem; norāda, ka norīkoto valstu ekspertu (NVE) netiek ieskaitīti vienā trešdaļā EĀDD AD līmeņa darbinieku; tomēr atgādina Padomes lēmumu, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību, kurā ir norādīts, ka „dienā, kad beigsies līgums ar NVE, kurš saskaņā ar 7. pantu norīkots darbā EĀDD, attiecīgo amatu pārveidos par pagaidu darbinieka amatu gadījumos, kad pienākumi, ko veic attiecīgais NVE, atbilst pienākumiem, ko parasti veic AD pakāpes darbinieki, ar nosacījumu, ka vajadzīgais amats ir pieejams saskaņā ar štatu plānu”; turklāt uzsver, ka ir jāfinansē darbības vajadzības, lai nodrošinātu EĀDD pašam savas informācijas tehnoloģiju sistēmas un jaunu ēku;

98. ņem vērā precizējumus, ko EĀDD sniedza Budžeta komitejas priekšsēdētājam 2011. gada 30. septembrī nosūtītajā vēstulē par ES ierēdņu īpatsvaru štatu sarakstā, ievērojot augstās pārstāves / Komisijas priekšsēdētāja vietnieces pausto apņemšanos; tādēļ nolēmj atjaunot Komisijas budžeta projektā ierosināto EĀDD štatu sarakstu un uzskata, ka jāatceļ visas rezerves, kas saistītas ar pieņemšanu darbā un ES delegācijas izveidi Apvienotajos Arābu Emirātos;

99. pauž bažas par Padomes nostāju samazināt EĀDD 2012. gada budžeta projektu līdz + 2,25 %; ievērojot vispārējo finansiālo situāciju, arī ievēro piesardzīgu attieksmi līdzekļu palielināšanas ziņā un tikai daļēji pieņem EĀDD pieprasījumus;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

100. piekrīt EĀDD štatu sarakstā prasītajiem grozījumiem, it īpaši tādēļ, lai pilnveidotu delegāciju darbu; tomēr turpinās uzraudzīt EĀDD personāla sastāvu un to, vai tiek ievērots tiesību aktos paredzētais pienākums nodrošināt, ka vismaz 60 % no EĀDD AD kategorijas personāla ir ES ierēdņi; prasa, lai EĀDD regulāri sniedz ziņojumus par šo jautājumu; norāda, ka EĀDD budžeta vajadzību palielinājums ir radies to pilnvaru pārdales dēļ, kuras sākotnēji istenoja Padome un Komisija, un tādēļ, ka sākotnēji pārāk zemu tikušas novērtētas vajadzības, ko rada, piemēram, darbības uzsākšanas izmaksas, jauni pienākumi un uzdevumi, kurus pašlaik veic Padome un Komisija;

*

* *

101. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, kā arī citām attiecīgajām iestādēm un struktūrām.

Sadarbības nolīguma noslēgšana satelītnavigācijas jomā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Norvēģijas Karalisti un šā nolīguma provizoriska piemērošana

P7_TA(2011)0462

Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Sadarbības nolīguma noslēgšanu satelītnavigācijas jomā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Norvēģijas Karalisti (11114/2011 – C7-0184/2011 – 2011/0033(NLE))

(2013/C 131 E/23)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (11114/2011),
 - ņemot vērā projektu sadarbības nolīgumam satelītnavigācijas jomā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Norvēģijas Karalisti (06647/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 171. un 172. pantu, kā arī 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 218. panta 8. punktu (C7-0184/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu, 90. panta 7. punktu un 46. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumu (A7-0316/2011),
1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Norvēģijas Karalistes valdībai un parlamentam.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Kopienas nolīgums par GALILEO un GPS satelītu navigācijas sistēmu veicināšanu, nodrošināšanu un izmantošanu ***

P7_TA(2011)0463

Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Kopienas nolīgumu par GALILEO un GPS satelītu navigācijas sistēmu un saistīto programmu veicināšanu, nodrošināšanu un izmantošanu (11117/2011 – C7-0185/2011 – 2011/0054(NLE))

(2013/C 131 E/24)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (11117/2011),
 - ņemot vērā nolīguma projektu starp Eiropas Kopienas un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Amerikas Savienotajām Valstīm, no otras puses, par *Galileo* un *GPS* satelītu navigācijas sistēmu un saistīto programmu veicināšanu, nodrošināšanu un izmantošanu (11575/2011),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 171. un 172. pantu, 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu un 218. panta 8. punktu (C7-0185/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu, 90. panta 7. punktu un 46. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ieteikumu (A7-0332/2011),
1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, kā arī dalībvalstu un Amerikas Savienoto Valstu valdībām un parlamentiem.

Nodokļu sistēma, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs *

P7_TA(2011)0464

Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (pārstrādāta redakcija) (COM(2010)0784 – C7-0030/2011 – 2010/0387(CNS))

(2013/C 131 E/25)

(Īpašā likumdošanas procedūra – apspriešanās – pārstrādāšana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Padomei (COM(2010)0784),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 115. pantu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0030/2011),

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

- ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2011. gada 25. marta vēstuli Ekonomikas un monetārajai komitejai saskaņā ar Reglamenta 87. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 87. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A7-0314/2011),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu šajā priekšlikumā nav ietverti citi būtiski grozījumi kā vienīgi tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu un šo būtisko grozījumu kodifikāciju priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tekstu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. apstiprina Komisijas priekšlikumu, kurš pielāgots Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumiem un kurā iekļauti turpmāk minētie grozījumi;
 2. aicina Komisiju attiecīgi grozīt savu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 293. panta 2. punktu;
 3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 4. prasa Padomei vēlreiz ar to apsprieties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Komisijas priekšlikumu;
 5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1
Direktīvas priekšlikums
9. apsvēruma

(9) Attiecībā uz rīcību ar pastāvīgajiem uzņēmumiem dalībvalstīm var būt jāparedz nosacījumi un juridiskie instrumenti, lai aizsargātu valsts nodokļu ieņēmumus un novērstu valsts tiesību aktu apiešanu, saskaņā ar Līguma principiem un ņemot vērā starptautiski pieņemtos nodokļu noteikumus.

(9) Attiecībā uz pastāvīgajiem uzņēmumiem dalībvalstīm var būt jāparedz nosacījumi un juridiskie instrumenti, lai aizsargātu valsts nodokļu ieņēmumus un novērstu valsts tiesību aktu apiešanu **un nepieļautu nodokļu nepilnīgas maksāšanas vai nemaksāšanas galējās izpausmes**, saskaņā ar Līguma principiem un ņemot vērā starptautiski pieņemtos nodokļu noteikumus.

Grozījums Nr. 2
Direktīvas priekšlikums
4. pants – 1. punkts – a apakšpunkts

a) atturas tādai peļņai uzlikt nodokļus; vai

a) atturas tādai peļņai uzlikt nodokļus, **ja meitasuzņēmuma valstī tā ir tikusi aplikta ar tiesību aktos noteiktu uzņēmumu ienākuma nodokli, kura likme nav zemāka par 70 % no vidējās tiesību aktos noteiktās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes, ko piemēro dalībvalstīs;** vai

⁽¹⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 3**Direktīvas priekšlikums****4. pants – 1. punkts – b apakšpunkts**

b) uzliek tādai peļņai nodokļus, vienlaikus atļaujot mātesuzņēmumam un pastāvīgajam uzņēmumam atskaitīt no maksājamās nodokļa summas to uzņēmuma peļņas nodokļa daļu, kas saistīta ar tādu peļņu un ko samaksājis meitasuzņēmums un zemākā līmeņa meitasuzņēmumi, saskaņā ar nosacījumu, ka katrā līmenī sabiedrība un tās zemākā līmeņa meitasuzņēmumi, kas atbilst 2. pantā noteiktajām definīcijām un kas atbilst 3. pantā paredzētajām prasībām, līdz atbilstošā maksājamā nodokļa summas robežai.

b) uzliek tādai peļņai nodokļus, **piemērojot tiesību aktos noteikto uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi, kas nav zemāka par 70 % no vidējās tiesību aktos noteiktās uzņēmumu ienākuma nodokļa likmes, kuru piemēro dalībvalstīs**, vienlaikus atļaujot mātesuzņēmumam un pastāvīgajam uzņēmumam atskaitīt no maksājamās nodokļa summas to uzņēmuma peļņas nodokļa daļu, kas saistīta ar tādu peļņu un ko samaksājis meitasuzņēmums un zemākā līmeņa meitasuzņēmumi, saskaņā ar nosacījumu, ka katrā līmenī sabiedrība un tās zemākā līmeņa meitasuzņēmumi, kas atbilst 2. pantā noteiktajām definīcijām un kas atbilst 3. pantā paredzētajām prasībām, līdz atbilstošā maksājamā nodokļa summas robežai.

Gada budžetam piemērojamie finanšu noteikumi *I**

P7_TA(2011)0465

Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobrī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības gada budžetam (COM(2010)0815 – C7-0016/2011 – 2010/0395(COD))⁽¹⁾

(2013/C 131 E/26)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1**Regulas priekšlikums****1. apsvēruma**

(1) Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam, ir vairākkārt būtiski grozīta. Tā kā tajā ir paredzēts izdarīt vēl citus grozījumus, tostarp izmaiņas, lai ņemtu vērā ar Lisabonas līgumu noteiktos grozījumus, Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 skaidrības labad būtu jāaizstāj ar šo regulu.

(1) Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam, ir vairākkārt būtiski grozīta. Tā kā tajā ir paredzēts izdarīt vēl citus grozījumus, tostarp izmaiņas, lai ņemtu vērā ar Lisabonas līgumu noteiktos grozījumus, Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 skaidrības labad būtu jāaizstāj ar šo regulu, **ko Eiropas Parlaments un Padome pieņēmuši saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru atbilstoši Lisabonas līgumam.**

Grozījums Nr. 2**Regulas priekšlikums****2. apsvēruma**

(2) Ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 noteica budžeta principus un finanšu noteikumus, kas jāievēro visos tiesību aktos un visām iestādēm. Minētās regulas pamatprincipi, koncepcija un struktūra, kā arī budžeta un finanšu vadības pamatnoteikumi ir jā saglabā. Atkāpes no šiem pamatprincipiem būtu jāpārskata un pēc iespējas jāvienkāršo, ņemot vērā to

(2) Ar Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 noteica budžeta principus un finanšu noteikumus, **kas reglamentē vispārējā budžeta izstrādi un izpildi, nodrošinot pareizu un efektīvu pārvaldību, kontroli un Savienības finanšu interešu aizsardzību, kā arī veicinot pārredzamību, un kas** jāievēro visos tiesību aktos un visām iestādēm. Minētās regulas pamatprincipi,

⁽¹⁾ Pēc tam jautājumu nosūtīja atpakaļ komitejai saskaņā ar 57. panta 2. punkta otro daļu (A7-0325/2011).

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

aktualitāti, to pievienoto vērtību Savienības gada budžetam (turpmāk „budžets”) un slogu, ko tās uzliek ieinteresētajām personām. Ir nepieciešams uzturēt un nostiprināt finanšu reformas galvenos elementus — finanšu dalībnieku lomu, kontroles integrāciju operatīvajos dienestos, iekšējos revidentus, budžeta līdzekļu sadali pēc darbības jomām (ABB), *uzskaites* principu un noteikumu modernizāciju un pamatprincipus dotācijām.

konceptija un struktūra, kā arī budžeta un finanšu pārvaldības pamatnoteikumi ir jāsauglabā. Atkāpes no šiem pamatprincipiem būtu jāpārskata un pēc iespējas jāvienkāršo, ņemot vērā to aktualitāti, to pievienoto vērtību Savienības gada budžetam (turpmāk „budžets”) un slogu, ko tās uzliek ieinteresētajām personām. Ir nepieciešams uzturēt un nostiprināt finanšu reformas galvenos elementus — finanšu dalībnieku lomu, kontroles integrāciju operatīvajos dienestos, iekšējos revidentus, budžeta līdzekļu sadali pēc darbības jomām (ABB), *grāmatvedības* principu un noteikumu modernizāciju un pamatprincipus dotācijām.

Grozījums Nr. 3
Regulas priekšlikums
4.a apsvērums (jauns)

NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PROJEKTS

GROZĪJUMS

(4a) Attiecībā uz Savienības pētniecības pamatprogrammām būtu jāturpina vienkāršot noteikumus un procedūras atbilstoši Eiropas Parlamenta 2010. gada 11. novembra rezolūcijai par pētniecības pamatprogrammu īstenošanas vienkāršošanu ⁽¹⁾ un galīgajam ziņojumam, ko sagatavoja ekspertu grupa par Septītās pamatprogrammas īstenošanas starpposma novērtējumu un publicēja 2010. gada 12. novembrī, pamatojoties uz Lēmuma Nr. 1982/2006/EK 7. panta 2. punktu.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0401.

Grozījums Nr. 4
Regulas priekšlikums
5. apsvērums

(5) Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 tika sašaurināta, nosakot tajā vienīgi vispārējos principus un pamatnoteikumus, kas attiecas uz visu budžeta nozari, ko aptver Līgumi, savukārt īstenošanas noteikumi tika izklāstīti Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulā (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam, lai radītu labāku šo noteikumu hierarhiju un padarītu Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 vieglāk lasāmu. Saskaņā ar **Līgumu** par Eiropas Savienības darbību (turpmāk „LES”) Komisijai var **dot** pilnvaras pieņemt **vispārēji piemērojamus** aktus, lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus **leģislatīvu aktu** elementus. Tāpēc daži noteikumi, kas izklāstīti Regulā (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, būtu jāiekļauj šajā regulā. **Komisijas pieņemtajiem sīki izstrādātajiem noteikumiem par šīs regulas piemērošanu būtu jāietver tikai tehniskas detaļas un īstenošanas kārtība.**

(5) Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 tika sašaurināta, nosakot tajā vienīgi vispārējos principus un pamatnoteikumus, kas attiecas uz visu budžeta nozari, ko aptver Līgumi, savukārt īstenošanas noteikumi tika izklāstīti Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulā (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam, lai radītu labāku šo noteikumu hierarhiju un padarītu Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 vieglāk lasāmu. Saskaņā ar **Līguma** par Eiropas Savienības darbību (turpmāk „LES”) **290. pantu** Komisijai **ar leģislatīvu aktu** var **deleģēt** pilnvaras pieņemt **neleģislatīvus** aktus, **tikai** lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus **leģislatīvā akta** elementus. Tāpēc daži noteikumi, kas izklāstīti Regulā (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, būtu jāiekļauj šajā regulā.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 5
Regulas priekšlikums
8. apsvērumus

(8) Noteikumi, ar kuriem reglamentē iepriekšējā finansējuma procentus, būtu jāvienkāršo, jo tie rada pārlietu administratīvo slogu Savienības līdzekļu saņēmējiem un Komisijas dienestiem un pārpratumus starp Komisijas dienestiem, dalībniekiem un partneriem. Vienkāršošanas nolūkā, jo īpaši attiecībā uz dotāciju saņēmējiem, un saskaņā ar pareizas finanšu vadības principu būtu jāatceļ pienākums aprēķināt iepriekšējā finansējuma procentus un atgūt tos. Tomēr būtu jāparedz iespēja iekļaut šādu pienākumu deleģēšanas līgumā, lai būtu iespējama iepriekšējā finansējuma radīto procentu izmantošana konkrētu delegātu pārvaldītām programmām vai šādu procentu atgūšana.

(8) Noteikumi, ar kuriem reglamentē iepriekšējā finansējuma procentus, būtu jāvienkāršo, jo tie rada pārlietu administratīvo slogu Savienības līdzekļu saņēmējiem un Komisijas dienestiem un pārpratumus starp Komisijas dienestiem, dalībniekiem un partneriem. Vienkāršošanas nolūkā, jo īpaši attiecībā uz dotāciju saņēmējiem, un saskaņā ar pareizas finanšu vadības principu **nekavējoties** būtu jāatceļ pienākums aprēķināt iepriekšējā finansējuma procentus un atgūt tos. Tomēr būtu jāparedz iespēja iekļaut šādu pienākumu deleģēšanas līgumā, lai būtu iespējama iepriekšējā finansējuma radīto procentu izmantošana konkrētu delegātu pārvaldītām programmām vai šādu procentu atgūšana.

Grozījums Nr. 6
Regulas priekšlikums
11. apsvērumus

(11) **Līgumā noteikts, ka** daudzgadu finanšu shēmu **pieņem** kā regulu. **Tāpēc dažus 2007.–2013. gada daudzgadu finanšu shēmas** noteikumus **ir nepieciešams** iekļaut šajā regulā. Lai nodrošinātu budžeta disciplīnu, īpaši jāizveido saikne starp daudzgadu finanšu shēmu un ikgadējo budžeta procedūru. Tāpat ir jāiekļauj noteikumi par Eiropas Parlamenta un Padomes apņemšanos ievērot piešķirtās saistību apropriācijas, kas noteiktas pamataktos par strukturālajām darbībām, lauku attīstību un Eiropas Zivsaimniecības fondu.

(11) **Tā kā saskaņā ar Līgumu** daudzgadu finanšu shēmu **turpmāk pieņems** kā regulu **un tādēļ ir attiecīgi jāgroza Iestāžu nolīgums par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību, ir loģiski atsevišķus Iestāžu nolīguma** noteikumus iekļaut šajā regulā. Lai nodrošinātu budžeta disciplīnu, īpaši jāizveido saikne starp daudzgadu finanšu shēmu un ikgadējo budžeta procedūru. Tāpat ir jāiekļauj noteikumi par Eiropas Parlamenta un Padomes apņemšanos ievērot piešķirtās saistību apropriācijas, kas noteiktas pamataktos par strukturālajām darbībām, lauku attīstību un Eiropas Zivsaimniecības fondu.

Grozījums Nr. 7
Regulas priekšlikums
13.a apsvērumus (jauns)

(13a) **Ieņēmumi, ko nevalstiskas trešās personas guvušas, cenšoties īstenot Savienības legītimos mērķus, tādus kā cīņa pret cigarešu kontrabandu un viltošanu (piemēram, „Phillip Morris” nolīgums), būtu jāuzskata par piešķirtajiem ieņēmumiem, jo īpaši gadījumos, kad to pamatā ir vienošanās, kas noslēgtas alternatīvas strīdu izšķiršanas procedūrā.**

Grozījums Nr. 8
Regulas priekšlikums
16. apsvērumus

(16) **Attiecībā uz proporcionalitātes noteikumiem kā daļu no kredītrīkotāja veiktā riska novērtējuma būtu jāievieš jēdziens par pieļaujamo kļūdas risku. Iestādēm būtu jāspēj novirzīties no vispārējā 2 % būtiskuma sliekšņa, ko Revīzijas**

(16) **Lai noteiktu kļūdas risku, ievērojot pareizas finanšu pārvaldības principu un veicot atbilstīgas kontroles, un attiecīgi rīkotos, būtu jāizmanto pārvaldības instruments, kas uzrāda šo kļūdas risku.**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

palāta izmanto, lai spriestu par pakārtoto darījumu likumību un pareizību. Budžeta izpildes apstiprinātājiestādei piemērotāks pamats vērtējumiem par riska pārvaldību Komisijā ir pieļaujамie riska līmeņi. Eiropas Parlamentam un Padomei tāpēc būtu jānosaka pieļaujамais kļūdas risks katrā politikas jomā, ņemot vērā kontroļu izmaksas un noderīgumu.

Grozījums Nr. 9**Regulas priekšlikums
16.a apsvēruma (jauns)**

(16a) LESD 15. pantā ir noteikts, ka iestādes darbojas iespējami atklāti, un ir iestrādāts pārredzamības princips, kas paredz, ka Savienības budžeta izpildes jomā pilsoņiem jābūt iespējai uzzināt, kur un kādiem nolūkiem Savienība izlieto līdzekļus. Šāda informācija sekmē demokrātiskas deba-tes, veicina pilsoņu līdzdalību Savienības lēmumu pieņemšanas procesā un stiprina Savienības izdevumu institucionālo kontroli un uzraudzību. Tas būtu jānodrošina, publicējot — vēlams, izmantojot modernus komunikācijas instrumentus — attiecīgu informāciju par galīgajiem līgumslēdzējiem un Savienības līdzekļu galasaņēmējiem, ņemot vērā viņu likumīgās tiesības uz konfidencialitāti un drošību un — attiecībā uz fiziskajām personām — tiesības uz privātās dzīves aizsardzību un personas datu aizsardzību. Tādēļ iestādēm būtu jāizmanto selektīva pieeja, ievērojot proporcionalitātes principu. Pieņemot lēmumus par publicēšanu, būtu jāpamatojas uz atbilstīgiem kritērijiem, lai sniegtu lietderīgu informāciju.

Grozījums Nr. 10**Regulas priekšlikums
23.a apsvēruma (jauns)**

(23a) Ļoti mazas un mazas vērtības dotāciju gadījumā var piemērot vienkāršotas uzskaites un apstiprinājuma procedūras, tā veidojot saņēmēja vajadzībām atbilstošu pieeju.

Grozījums Nr. 11**Regulas priekšlikums
23.b apsvēruma (jauns)**

(23b) Var apstiprināt arī dotāciju piešķiršanu fundamentālo pētījumu jomā, kur pēc zinātniskās izpētes darbības nav iespējams uzrādīt tās iznākumu vai rezultātu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 12
Regulas priekšlikums
24. apsvēruma

(24) Pieredze ar publiskā un privātā sektora partnerībām (PPP), kas ir institucionalizētas kā Savienības organizācijas saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 185. pantu, liecina, ka būtu jāpievieno papildu alternatīvas, lai paplašinātu instrumentu izvēli un iekļautu organizācijas, kuru noteikumi ir elastīgāki un pieejamāki privātiem partneriem nekā Savienības iestādēm piemērojamie. Šādas alternatīvas būtu īstenojamas ar netiešu vadību. Alternatīvai būtu jābūt organizācijai, kas izveidota ar pamataktu un kurai ir finanšu noteikumi, kuros būtu jāņem vērā principi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu Savienības līdzekļu pareizu finanšu vadību. Šie principi būtu jāpieņem ar deleģēto regulu, un to pamatā būtu jābūt principiem, kas jāievēro trešām struktūrām, kurām uzticēti budžeta izpildes uzdevumi. **Cita alternatīva būtu PPP izpilde, ko veic organizācijas, kuru darbību reglamentē kādas dalībvalsts privāttiesības.**

(24) Pieredze ar publiskā un privātā sektora partnerībām (PPP), kas ir institucionalizētas kā Savienības organizācijas saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 185. pantu, liecina, ka būtu jāpievieno papildu alternatīvas, lai paplašinātu instrumentu izvēli un iekļautu organizācijas, kuru noteikumi ir elastīgāki un pieejamāki privātiem partneriem nekā Savienības iestādēm piemērojamie. Šādas alternatīvas būtu īstenojamas ar netiešu pārvaldību. Alternatīvai būtu jābūt organizācijai, kas izveidota ar pamataktu un kurai ir finanšu noteikumi, kuros būtu jāņem vērā principi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu Savienības līdzekļu pareizu finanšu pārvaldību. Šie principi būtu jāpieņem ar deleģēto regulu, **par kuru būtu jākonsultējas ar Eiropas Revīzijas palātu**, un to pamatā vajadzētu būt principiem, kas jāievēro trešām struktūrām, kurām uzticēti budžeta izpildes uzdevumi.

Grozījums Nr. 13
Regulas priekšlikums
25. apsvēruma

(25) LESD 317. panta nolūkiem šajā regulā būtu jāiekļauj dalībvalstu pamatpienākumi attiecībā uz kontroli un revīziju, ja tās netieši izpilda budžetu ar dalītu vadību; šādi pienākumi šobrīd ir noteikti tikai nozaru regulās. Tāpēc ir nepieciešams iekļaut noteikumus, izveidojot saskaņīgu sistēmu visām attiecīgajām politikas jomām, par saskaņotu administratīvu struktūru valstu līmenī, **kopēju vadību** un kontroles **pienākumiem** attiecībā uz šādām struktūrām, ikgadēju vadības sagatavotu ticamības deklarāciju ar tai pievienotu neatkarīgu revīzijas atzinumu un dalībvalstu ikgadēju deklarāciju, kurā tās uzņemas atbildību par tām uzticēto Savienības līdzekļu vadību, finanšu grāmatojumu noskaidrošanu un atcelšanas un koriģēšanas mehānismiem, kuru darbību nodrošina Komisija. Detalizētiem noteikumiem būtu jāpaliek nozaru regulās.

(25) LESD 317. **un 290.** panta nolūkiem šajā regulā būtu jāiekļauj dalībvalstu pamatpienākumi attiecībā uz kontroli un revīziju, ja tās netieši izpilda budžetu ar dalītu pārvaldību; šādi pienākumi šobrīd ir noteikti tikai nozaru regulās. Tāpēc ir nepieciešams iekļaut noteikumus, izveidojot saskaņīgu sistēmu visām attiecīgajām politikas jomām, par saskaņotu administratīvu struktūru valstu līmenī, **kas nerada papildu administratīvas kontroles struktūras, bet ļauj dalībvalstīm akreditēt struktūras, kuras pilnvarotas pārvaldīt Savienības līdzekļus. Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām noteikt struktūru vai organizāciju, kas veiktu akreditējošās iestādes funkcijas un kas varētu būt vienā administratīvajā līmenī ar akreditējamo struktūru vai jau būtu atbildīga par citu iestāžu uzraudzību; tam nevajadzētu izslēgt iespēju dalībvalstīm izvēlēties jebkādu citu struktūru, ciktāl tas atbilst šīs regulas noteikumiem. Turklāt šajā regulā vajadzētu paredzēt kopējus vadības un kontroles pienākumus attiecībā uz šādām struktūrām, ikgadēju vadības sagatavotu ticamības deklarāciju ar tai pievienotu neatkarīgu revīzijas atzinumu un dalībvalstu ikgadēju deklarāciju, kurā tās uzņemas atbildību par tām uzticēto Savienības līdzekļu pārvaldību, finanšu grāmatojumu noskaidrošanu un atcelšanas un koriģēšanas mehānismiem, kuru darbību nodrošina Komisija, lai izveidotu saskaņotu tiesisko pamatu, kas uzlabotu arī vispārējo juridisko noteiktību un kontroles efektivitāti, kā arī novēršanas pasākumus un Savienības finanšu interešu aizsardzību.** Detalizētiem noteikumiem būtu jāpaliek nozaru regulās.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 14
Regulas priekšlikums
33.a apsvērums (jauns)

(33a) Visi likumdevējai iestādei iesniegtie priekšlikumu projekti būtu jāsaģatavo tā, lai tiem varētu piemērot lietotājdraudzīgas informācijas tehnoloģijas (t. s. e-pārvaldību), un būtu jānodrošina budžeta pārvaldības procesā apstrādāto datu savietojamība, lai uzlabotu efektivitāti. Būtu jāparedz vienoti datu nosūtīšanas standarti elektroniskā formātā pieejamiem datiem. Šo mērķu sasniegšanai būtu jāparedz pārejas periods divu gadu garumā no šīs regulas stāšanās spēkā.

Grozījums Nr. 15
Regulas priekšlikums
38.a apsvērums (jauns)

(38a) Vienreizēji maksājumi un vienotas likmes būtu jāizmanto brīvprātīgi un jāpiemēro tikai atbilstošos gadījumos. Būtu jāprecizē attiecībā uz vienotajām likmēm un vienreizējiem maksājumiem izmantotā terminoloģija.

Grozījums Nr. 16
Regulas priekšlikums
38.b apsvērums (jauns)

(38b) Būtu jāierosina attiecināmo izmaksu sīkākš skaidrojums vai konstruktīva to definīcija, jo tas uzlabotu pilnu izmaksu segšanas — proti, tiešo un netiešo izmaksu, pirms un pēc pētniecības fāzes — principa ievērošanu.

Grozījums Nr. 17
Regulas priekšlikums
43.a apsvērums (jauns)

(43a) Lai revidētajai struktūrai dotu pietiekamu laiku to Revīzijas palātas konstatēto trūkumu novēršanai, kuri varētu ietekmēt revidētās struktūras galīgos pārskatus vai pakārtoto darījumu likumību un/vai pareizību, Revīzijas palāta nodrošina, ka visi šādi revīzijas konstatējumi tiek savlaicīgi nosūtīti attiecīgajai iestādei vai struktūrai.

Grozījums Nr. 18
Regulas priekšlikums
44. apsvērums

(44) Būtu jāatjaunina noteikumi par provizoriskajiem un galīgajiem pārskatiem, jo īpaši, lai tiktu iesniegta informācija, ar kuru būtu jāpapildina pārskati, ko Komisijas grāmatvedim nosūta konsolidācijas nolūkā. Būtu jāiekļauj arī atsauce uz apliecinājuma vēstuli, kuru iestādes un organizācijas, ko finansē no budžeta, pievieno, nosūtot Revīzijas palātai savus galīgos pārskatus, kā arī atsauce uz apliecinājuma vēstuli, ko pievieno, nosūtot Savienības galīgos konsolidētos pārskatus. Visbeidzot, būtu jānosaka īsāks termiņš Revīzijas palātai apsvērumu izteikšanai par provizoriskajiem pārskatiem no iestādēm, kas nav Komisija,

(44) Būtu jāatjaunina noteikumi par provizoriskajiem un galīgajiem pārskatiem, jo īpaši, lai tiktu iesniegta informācija, ar kuru būtu jāpapildina pārskati, ko Komisijas grāmatvedim nosūta konsolidācijas nolūkā. Būtu jāiekļauj arī atsauce uz apliecinājuma vēstuli, kuru iestādes un organizācijas, ko finansē no budžeta, pievieno, nosūtot Revīzijas palātai savus galīgos pārskatus, kā arī atsauce uz apliecinājuma vēstuli, ko pievieno, nosūtot Savienības galīgos konsolidētos pārskatus. Visbeidzot, būtu jānosaka īsāks termiņš Revīzijas palātai apsvērumu izteikšanai par provizoriskajiem pārskatiem no iestādēm, kas nav Komisija,

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

un no budžeta finansētajām organizācijām, lai tās varētu sastādīt galīgos pārskatus, ņemot vērā Revīzijas palātas piezīmes.

un no budžeta finansētajām organizācijām, lai tās varētu sastādīt galīgos pārskatus, ņemot vērā Revīzijas palātas piezīmes. **Lai budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru noslēgtu nākamajā gadā pēc izskatāmā gada, tiks izveidota darba grupa, kas izstrādās priekšlikumus procedūrai nepieciešamā laika saīsināšanai.**

Grozījums Nr. 19

Regulas priekšlikums 45. apsvēruma

(45) Attiecībā uz informāciju, kas Komisijai jāiesniedz saistībā ar budžeta izpildes apstiprināšanu, īpaši jāpiemin, ka Komisijai saskaņā ar LESD 318. pantu būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei novērtējuma ziņojums par Savienības finansēm, kas balstīts uz sasniegtajiem rezultātiem. Tādēļ šajā regulā ir jāievieš atbilstoši noteikumi par šādu ziņojumu saistībā ar citām spēkā esošajām ziņošanas prasībām.

(45) Attiecībā uz informāciju, kas Komisijai jāiesniedz saistībā ar budžeta izpildes apstiprināšanu, īpaši jāpiemin, ka Komisijai saskaņā ar LESD 318. pantu būtu jāiesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei novērtējuma ziņojums par Savienības finansēm, kas balstīts uz sasniegtajiem rezultātiem. Tādēļ šajā regulā ir jāievieš atbilstoši noteikumi par šādu ziņojumu saistībā ar citām spēkā esošajām ziņošanas prasībām. **Šajā ziņojumā būtu jāiekļauj informācija par to, kas personāla politikā sasniegts dzimumu līdztiesības jomā.**

Grozījums Nr. 20

Regulas priekšlikums
48. apsvēruma

(48) Ārējo darbību īstenošanas īpašos noteikumus ir nepieciešams pielāgot izmaiņām, kas ierosinātas saistībā ar īstenošanas metodēm.

(48) Ārējo darbību īstenošanas īpašos noteikumus ir nepieciešams pielāgot izmaiņām, kas ierosinātas saistībā ar īstenošanas metodēm, **un ir jāierosina diferencēta pieeja gadījumos, kad Eiropas Savienībai nākas reaģēt uz ārkārtējām humanitārām situācijām, starptautiskām krīzēm vai demokrātiskas pārejas procesiem trešās valstīs.**

Grozījums Nr. 21

Regulas priekšlikums
54.a apsvēruma (jauns)

(54a) **Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot deleģēto aktu sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriestos, tostarp ar ekspertiem.**

Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina, lai attiecīgos dokumentus vienlaikus, savlaicīgi un atbilstīgi nosūtītu Eiropas Parlamentam un Padomei.

Grozījums Nr. 22

Regulas priekšlikums
55. apsvēruma

(55) Šī regula būtu jāpārskata tikai vajadzības gadījumā. Pārāk bieža pārskatīšana rada neproporcionālas izmaksas sakarā ar administratīvo struktūru un procedūru pielāgošanu jaunajiem noteikumiem. Turklāt laika periods varētu būt pārāk īss, lai varētu izdarīt pamatotus secinājumus par spēkā esošo noteikumu piemērošanu.

svītrots

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 23
Regulas priekšlikums
56.a apsvērums (jauns)

(56a) Šīs regulas uztveramība būtu jāuzlabo, pievienojot rādītāju, kurā iekļauts gan katra panta nosaukums, gan finanšu terminu glosārijs,

Grozījums Nr. 24
Regulas priekšlikums
1. pants

Šajā regulā paredzēti noteikumi par Savienības **gada** budžeta (turpmāk – „budžets”) izveidi un izpildi, kā arī par pārskatu sagatavošanu un revīziju.

1. Šajā regulā paredzēti noteikumi par **Eiropas** Savienības **vispārējā** budžeta (turpmāk — „budžets”) sagatavošanu un izpildi, kā arī par pārskatu sagatavošanu un revīziju.

2. Šajā regulā:

— jēdziens „iestāde” attiecas uz Eiropas Parlamentu, Eiropadomi un Padomi, Eiropas Komisiju, Eiropas Savienības Tiesu un Eiropas Revīzijas palātu, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju, Reģionu komiteju, Eiropas Ombudu, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju un Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD);

— Eiropas Centrālo banku neuzskata par Savienības iestādi.

Visas atsauces uz „Savienību” tiek uzskatītas par atsaucēm uz Eiropas Savienību un Eiropas Atomenerģijas kopienу.

Grozījums Nr. 25
Regulas priekšlikums
2. pants

Jebkuriem noteikumiem par budžeta ieņēmumu vai izdevumu izpildi, kas ietverti citā tiesību aktā, ir jāatbilst **budžeta principiem, kas izklāstīti II sadaļā.**

Jebkuriem noteikumiem par budžeta ieņēmumu vai izdevumu izpildi, kas ietverti citā tiesību aktā, ir jāatbilst **šai regulai un sīki izstrādātajiem šīs regulas piemērošanas noteikumiem, kas ietverti 199. pantā minētajā deleģētajā regulā.**

Šo regulu piemēro Eiropas Parlamentam, Eiropadomei un Padomei, Eiropas Komisijai, Eiropas Savienības Tiesai un Eiropas Revīzijas palātai, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai, Eiropas Ombudam, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam un Eiropas Ārējās darbības dienestam (turpmāk "iestāde(s)").

Visos likumdevējai iestādei iesniegtajos priekšlikumos un priekšlikumu grozījumos skaidri norāda noteikumus, kas ietver atkāpes no šīs regulas vai deleģētajām regulām, kuras pieņemtas saskaņā ar šo regulu, un attiecīgajā paskaidrojuma rakstā norāda konkrētos iemeslus, kas pamato šādas atkāpes.

Šo regulu nepiemēro Eiropas Centrālajai Bankai.

Šo regulu piemēro administratīvo izdevumu veikšanai saistībā ar apropriācijām, kuras budžetā ir paredzētas Euratom Apgādes aģentūrai.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 26
Regulas priekšlikums
2.a punkts (jauns)

2.a pants
Personas datu aizsardzība

Šī regula neskar to prasību īstenošanu, ko nosaka Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti.

Grozījums Nr. 27
Regulas priekšlikums
4. pants – 1. punkts

1. **Budžets ir tiesību akts, kurā** katram finanšu **gadam prognozē un apstiprina** visus ieņēmumus un izdevumus, ko uzskata par nepieciešamiem Savienībai **un Eiropas Atomenerģijas kopienai.**

1. **Visi ieņēmumi un izdevumi ir jāiekļauj budžetā un tā pielikumos, par katru finanšu gadu norādot arī prognozes** un visus **apstiprinātos** ieņēmumus un izdevumus, ko uzskata par nepieciešamiem Savienībai.

Grozījums Nr. 28
Regulas priekšlikums
4. pants – 2. punkts

2. Savienības ieņēmumus un izdevumus veido:

a) Savienības ieņēmumi un izdevumi, **ieskaitot administratīvos izdevumus, kas iestādēm paredzēti saskaņā ar noteikumiem Līgumā par Eiropas Savienību attiecībā uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, un darbības izdevumus, kas paredzēti šo noteikumu īstenošanai, ja tos maksā no budžeta;**

b) **Eiropas Atomenerģijas kopienas izdevumi un ieņēmumi.**

2. Savienības ieņēmumus un izdevumus veido:

a) Savienības ieņēmumi un izdevumi;

b) **ieņēmumi un izdevumi, kas paredzēti attiecīgā Eiropas Attīstības fonda īstenošanai.**

Grozījums Nr. 29
Regulas priekšlikums
4. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Šā panta 2. punktā minētie Savienības izdevumi ietver:

a) **administratīvos izdevumus, tostarp izdevumus, kas iestādēm paredzēti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību noteikumiem attiecībā uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku, un šo noteikumu īstenošanai nepieciešamos darbības izdevumus, ja tos sedz no budžeta, un**

b) **minēto noteikumu īstenošanai nepieciešamos darbības izdevumus, ja tos sedz no budžeta, tostarp arī saistītos atbalsta izdevumus;**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 30**Regulas priekšlikums****4. pants – 2.b punkts (jauns)**

2.b Budžetā iekļauj nodrošinājumu aizņēmumu un aizdevumu operācijām, kurās Savienība iesaistās, pārvaldot Eiropas finanšu stabilitātes instrumentu (EFSI) un Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu (EFSM), kā arī maksājumus Garantiju fondam ārējai darbībai.

Grozījums Nr. 31**Regulas priekšlikums****5. pants – 4. punkts**

4. Procenti, kas uzkrājas par līdzekļiem, kuri ir Savienības īpašums, nepienākas Savienībai, ja vien līgumos ar pilnvarotajām struktūrām, kas uzskaitītas 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) līdz viii) daļā, **un dotāciju lēmumos vai līgumos ar saņēmējiem** nav norādīts citādi. Šādos gadījumos šos procentus izmanto attiecīgajai programmai vai atgūst.

4. Procenti, kas uzkrājas par līdzekļiem, kuri ir Savienības īpašums, nepienākas Savienībai, ja vien līgumos ar pilnvarotajām struktūrām, kas uzskaitītas 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) līdz viii) daļā, nav norādīts citādi. Šādos gadījumos šos procentus izmanto attiecīgajai programmai **un tos atvelk no summām, kas pienākas attiecīgajam saņēmējam, vai gadījumos, ja tas būtu neiespējami, nepraktiski vai neefektīvi,** atgūst.

Grozījums Nr. 32**Regulas priekšlikums****5.a pants (jauns)****5.a pants
Termiņa beigas**

1. Dienās izteikts termiņš beidzas attiecīgā laikposma pēdējās dienas beigās.

2. Nedēļās, mēnešos vai laikposmos, kas pārsniedz vienu mēnesi, — gados, pusgados vai ceturkšņos — izteikts termiņš beidzas tās pēdējās nedēļas vai pēdējā mēneša dienas beigās, kura pēc nosaukuma vai skaita atbilst dienai, kurā iekrīt attiecīgais notikums vai laiks.

3. Ja mēnešos izteikta termiņa pēdējā mēnesī nav tā datuma, kurā termiņam būtu jābeidzas, tad termiņš beidzas minētā mēneša pēdējā dienā.

Grozījums Nr. 33**Regulas priekšlikums****5.b pants (jauns)****5.b pants
Termiņa pagarināšana**

Ja termiņu pagarina, jauno termiņu rēķina no iepriekšējā termiņa beigām.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 34
Regulas priekšlikums
5.c pants (jauns)

5.c pants
Svētdienas un svētku dienas; sestdienas

Ja darbība jāveic konkrētā dienā vai noteiktā termiņā un šī konkrētā diena vai termiņa pēdējā diena ir svētdiena, oficiāli atzīta svētku diena vai sestdiena, šo dienu aizstāj nākamā darbdiena.

Grozījums Nr. 35
Regulas priekšlikums
9. pants – 2. punkts – aa apakšpunkts (jauns)

aa) vai, pienācīgi pamatotos gadījumos, par summām, kas paredzētas vēl nepabeigtiem ar ēkām saistītiem projektiem 195. panta 3. punkta nozīmē, ja saistību radīšanas procedūras sagatavošanas posmi vēl nav pabeigti līdz 31. decembrim un minētās summas ir nepieciešamas darbu paātrināšanai vai parāda agrākai atmaksāšanai; tādā gadījumā par šīm summām var uzņemt saistības līdz nākamā gada 31. decembrim; un

Grozījums Nr. 36
Regulas priekšlikums
Pirmā daļa – 9. pants – 2. punkts – ba apakšpunkts (jauns)

ba) par attiecīgām summām no pašu resursu sistēmas;

Grozījums Nr. 37
Regulas priekšlikums
Pirmā daļa – 9. pants – 4. punkts

4. Nediferencētās apropriācijas, kas atbilst saistībām, par kurām līgumi ir pienācīgi noslēgti finanšu gada beigās, automātiski pārnes vienīgi uz nākamo finanšu gadu.

4. Nediferencētās apropriācijas, kas atbilst saistībām, par kurām līgumi ir pienācīgi noslēgti finanšu gada beigās, automātiski pārnes vienīgi uz nākamo finanšu gadu. **Tas pats attiecas uz atceltām un neizlietotām apropriācijām (saistību un maksājumu), uz kurām neattiecas 2. un 3. punkts, kā arī uz neizlietotām pieejamām rezervēm katrā izdevumu kategorijā līdz daudzgadu finanšu shēmas maksimālajam apjomam, kuras veido „kopēju DFS rezervi” un kuras izdevumu kategorijās iekļauj nākamajā finanšu gadā atkarībā no to vajadzībām.**

Grozījums Nr. 38
Regulas priekšlikums
9. pants – 6. punkts

6. Neskarot 10. pantu, apropriācijas, kas iekļautas rezervē, un apropriācijas personāla izdevumiem nevar pārnest.

6. Neskarot 10. pantu, apropriācijas, kas iekļautas rezervē, un apropriācijas personāla izdevumiem nevar pārnest. **Šajā pantā personāla izdevumi ietver to iestāžu locekļu un darbinieku atalgojumu un pabalstus, uz kuriem attiecas Civildienesta noteikumi.**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 39
Regulas priekšlikums
Pirmā daļa – 9.a pants (jauns)

9.a pants
Neizlietoto apropriāciju pārvešana

Neizlietotās *n* gada saistību un maksājumu apropriācijas, kā arī atceltās apropriācijas ar budžeta lēmēj institūcijas lēmumu ikgadējā budžeta procedūrā var pārnest uz *n* + 1 gada budžetu vai uz kādu no nākamo gadu budžetiem.

Komisija līdz *n* gada 1. oktobrim iesniedz budžeta lēmēj institūcijai prognozi par *n* gadā neizlietotajām un atceltajām saistību un maksājumu apropriācijām.

Katra no budžeta lēmēj institūcijām vajadzības gadījumā norāda, kā piešķirt neizlietotās apropriācijas vai nu *n* + 1 gada budžetā, vai turpmākajos gados.

Lēmumu kopīgi pieņem abas budžeta lēmēj institūcijas saskaņā ar LESD 314. pantā noteikto procedūru.

Neizlietotās un atceltās apropriācijas iekļauj kādā no budžetiem, neierēķinot daudzgadu finanšu shēmas maksimālos apjomus.

Neizlietotās un atceltās apropriācijas var piešķirt vai nu konkrētai programmai, vai iekļaut provizoriskā nodaļā. Tādā gadījumā dalībvalstu resursi tiks prasīti tikai pēc tam, kad budžeta lēmēj institūcija būs pieņēmusi lēmumu par konkrētu izlietojuma mērķi.

Daudzgadu finanšu shēmas rezerves pārvešana

Ja pēc gada budžeta pieņemšanas katrā finanšu shēmas kategorijā ir palikuši rezerves līdzekļi līdz maksimālajam apjomam, budžeta lēmēj institūcija līdz finanšu gada beigām var lemt pārnest jebkurā kategorijā neizlietotās rezerves uz kādu no nākamajiem daudzgadu finanšu shēmas darbības gadiem. Daudzgadu finanšu shēmas kopējais apjoms nemainās.

Grozījums Nr. 40
Regulas priekšlikums
13. pants – 3. punkts

3. Ja tas vajadzīgs Savienības darbību nepārtrauktībai un pārvaldes vajadzībām, Padome pēc Komisijas priekšlikuma, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, **var apstiprināt** gan saistībām, gan maksājumiem **summas**, kas **divas vai vairāk reizes** pārsniedz provizorisko divpadsmitdaļu **un ir lielākas par summām, kas automātiski pieejamas saskaņā ar 1. un 2. punktu**. Tā nekavējoties iesniedz Eiropas Parlamentam lēmumu par apstiprinājumu.

3. Ja tas vajadzīgs Savienības darbību nepārtrauktībai un pārvaldes vajadzībām, Padome pēc Komisijas pieprasījuma, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, **papildus summām, kas automātiski darītas pieejamas saskaņā ar 1. un 2. punktu**, gan saistībām, gan maksājumiem **var apstiprināt izdevumus, kuri pārsniedz vienu provizorisko divpadsmitdaļu, bet nepārsniedz divas provizoriskās divpadsmitdaļas**. Tā nekavējoties iesniedz Eiropas Parlamentam lēmumu par apstiprinājumu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

Lēmums stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tā pieņemšanas, ja Eiropas Parlaments ar locekļu vairākumu šajā **laikā** nav nolēmis samazināt minētos izdevumus.

Ja Eiropas Parlaments nolemj samazināt minētos izdevumus, **Padome pārskata lēmumu par apstiprinājumu, ņemot vērā summu, ko apstiprinājis Eiropas Parlaments.**

Papildu divpadsmitdaļas apstiprina pilnībā, un tās nav dalāmas.

Grozījums Nr. 41
Regulas priekšlikums
15. pants

Finanšu gada saldo

1. Katra finanšu gada saldo iekļauj nākamā finanšu gada budžetā kā ieņēmumus pārpalikuma gadījumā vai kā maksājumu apropriācijas deficīta gadījumā.

2. Šādas ieņēmumu vai maksājumu apropriāciju tāmes iegrāmato budžetā, izpildot budžeta procedūru, un iekļauj grozījumos, ko iesniedz saskaņā ar 35. pantu. **Tās sagatavo saskaņā ar Padomes Regulu, ar ko īsteno Lēmumu par Savienības pašu resursu sistēmu.**

3. Pēc tam, kad izveidoti pārskati par katru finanšu gadu, visas neatbilstības tāmēm iegrāmato nākamā finanšu gada budžetā kā budžeta grozījumus, kas paredzēti **vienīgi** šai neatbilstībai. **Šādā gadījumā** Komisijai **15 dienu** laikā pēc provizorisko pārskatu iesniegšanas ir jāiesniedz budžeta grozījumu projekts.

GROZĪJUMS

Lēmums stājas spēkā trīsdesmitajā dienā pēc tā pieņemšanas, ja Eiropas Parlaments ar **tā** locekļu **kopskaita** balsu vairākumu šajā **termiņā** nav nolēmis samazināt minētos izdevumus.

Ja Eiropas Parlaments nolemj samazināt minētos izdevumus, **spēkā stājas samazinātā summa.**

Ja attiecīgajai nodaļai saskaņā ar šā punkta 1. daļu piešķirtās divas provizoriskās divpadsmitdaļas nav pietiekamas, lai segtu izdevumus, kas nepieciešami Savienības darbību nepārtrauktības nodrošināšanai jomā, uz kuru attiecas minētā nodaļa, izņēmuma kārtā var atļaut pārsniegt apropriācijas, kas minētajā budžeta nodaļā iekļautas iepriekšējā finanšu gadā. Budžeta lēmējinstītūcija pieņem lēmumu saskaņā ar šajā punktā noteiktajām procedūrām. Tomēr nekādos apstākļos nedrīkst pārsniegt tādu kopējo apropriāciju apjomu, kāds budžetā bija pieejams iepriekšējā finanšu gadā.

Budžeta saldo pārvešana

1. Katra finanšu gada saldo **pēc tam, kad ir veikta līdzekļu pārvešana saskaņā ar 9. un 10. pantu**, iekļauj nākamā finanšu gada budžetā kā **papildu** ieņēmumus pārpalikuma gadījumā vai kā maksājumu apropriācijas **vienīgi** deficīta gadījumā, **stingri ievērojot Padomes lēmuma par pašu resursiem 7. pantu, bet neparedzot dalībvalstu iemaksu Savienības budžetā kvaziautomātisku pielāgošanu.**

2. Šādas ieņēmumu vai maksājumu apropriāciju tāmes iegrāmato budžetā, izpildot budžeta procedūru, un iekļauj grozījumu vēstulē, ko iesniedz saskaņā ar 35. pantu.

3. Pēc tam, kad ir izveidoti pārskati par katru finanšu gadu, visas neatbilstības tāmēm iegrāmato nākamā finanšu gada budžetā kā budžeta grozījumus, kas paredzēti šai neatbilstībai, **vai — pārpalikuma gadījumā — attiecīgajām papildu apropriācijām.** Komisijai **45 dienu** laikā pēc provizorisko pārskatu iesniegšanas ir jāiesniedz budžeta grozījumu projekts.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 42
Regulas priekšlikums
15.a pants (jauns)

15.a pants
Maksājumu un saistību apropriāciju rezerve

Kārtējās daudzgadu finanšu shēmas iepriekšējo budžeta gadu pārpalikumu un neizliedotās saistības, kā arī atceltās apropriācijas iekļauj maksājumu un saistību apropriāciju rezervē.

Šo rezervi izmanto pirmkārt visām papildu un/vai neparedzētajām vajadzībām, kā arī lai kompensētu negatīvu rezervi saskaņā ar 44. pantā noteikto procedūru.

Lēmumu izmantot šo rezervi kopīgi pieņem abas budžeta lēmējinstādes pēc Komisijas priekšlikuma.

Grozījums Nr. 43
Regulas priekšlikums
16. pants

Daudzgadu finanšu shēmu un budžetu izstrādā un izpilda euro un pārskatus veido euro.

Daudzgadu finanšu shēmu un budžetu izstrādā un izpilda euro un pārskatus veido euro.

Tomēr 65. pantā minētās naudas plūsmas nodrošināšanai grāmatvedis un – avansu kontu gadījumā – avansu pārzinis, un – Komisijas un Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) administratīvās pārvaldības vajadzībām – atbildīgais kredītrikotājs ir pilnvarots veikt operācijas valstu valūtās, kā paredzēts deleģētajā regulā, kas ir minēta 199. pantā.

Tomēr 65. pantā minētās naudas plūsmas nodrošināšanai grāmatvedis un — avansu kontu gadījumā — avansu pārzinis, un — Komisijas un Eiropas Ārējās darbības dienesta administratīvās pārvaldības vajadzībām — atbildīgais kredītrikotājs ir pilnvarots veikt operācijas valstu valūtās, kā paredzēts deleģētajā regulā.

Šādu valūtas operāciju rezultātus uzrāda attiecīgās iestādes pārskatu atsevišķā pozīcijā; šo noteikumu pēc analogijas piemēro arī 196.b pantā minētajām struktūrām.

Komisija ar piemērotiem līdzekļiem nodrošina, ka valūtas kursu svārstību ietekme uz Savienības darbinieku atalgojumu un kompensācijām tiek izlīdzināta vismaz reizi mēnesī, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret euro noteiktiem darījumiem un algām, kas jāizmaksā citā valūtā. Aprēķinu pamatā ir InforEURuro maiņas kurss.

Grozījums Nr. 44
Regulas priekšlikums
18. pants – 2. punkts – ea apakšpunkts (jauns)

ea) konkurences jomā uzliktie naudas sodi, citi naudas sodi un summas, kas tiek saņemtas pēc strīdu izšķiršanas ārpustiesas kārtībā, pēc vienošanos vai citu līdzīgu nolīgumu noslēgšanas, vai arī nevalstisko trešo pušu kompensācijas maksājumi;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 45

Regulas priekšlikums

18. pants – 2. punkts – otrā daļa (jauna)

Tomēr b) apakšpunktā minētajā gadījumā saistību apropriācijas var darīt pieejamas, ja attiecīgā dalībvalsts paraksta ieguldījumu nolīgumu euro. Šo noteikumu nepiemēro 173. panta 2. punktā un 175. panta 2. punktā paredzētajos gadījumos.

Grozījums Nr. 46

Regulas priekšlikums

18. pants – 3. punkts

3. Iekšējos piešķirtos ieņēmumus veido šādi ieņēmumi:

- a) ieņēmumi no trešām personām par precēm, pakalpojumiem vai darbu, kas veikts pēc to pieprasījuma;
- b) ieņēmumi, kas rodas, pārdodot transportlīdzekļus, ierīces, iekārtas, materiālus, kā arī tehniskiem un zinātniskiem mērķiem domātu aparatūru, ko maina vai nodod atkritumos, kad uzskaites vērtība ir pilnībā amortizēta;
- c) ieņēmumi no nepareizi samaksātu summu atmaksas;
- d) ieņēmumi no preču piegādēm, pakalpojumu sniegšanas un darbu veikšanas citiem dienestiem, iestādēm vai struktūrām, ieskaitot šādu citu iestāžu vai struktūru atmaksātās summas par komandējuma naudu, kas samaksāta to vārdā;
- e) saņemtie apdrošināšanas maksājumi;
- f) ieņēmumi no pārdošanas, izīrēšanas vai citiem līgumiem saistībā ar tiesībām, kas skar nekustamo īpašumu;
- g) ieņēmumi no publikāciju un filmu pārdošanas, tostarp arī elektroniskajos nesējos.

3. Iekšējos piešķirtos ieņēmumus veido šādi ieņēmumi:

- a) ieņēmumi no trešām personām par precēm, pakalpojumiem vai darbu, kas veikts pēc to pieprasījuma;
- b) ieņēmumi, kas rodas, pārdodot transportlīdzekļus, ierīces, iekārtas, materiālus, kā arī tehniskiem un zinātniskiem mērķiem domātu aparatūru, ko maina vai nodod atkritumos, kad uzskaites vērtība ir pilnībā amortizēta;
- c) ieņēmumus no nepareizi samaksātu summu atmaksas **saskaņā ar 77. pantu;**
- ca) ieņēmumi no priekšfinansējuma procentiem saskaņā ar 5. pantu;**
- d) ieņēmumi no preču piegādēm, pakalpojumu sniegšanas un darbu veikšanas citiem dienestiem, iestādēm vai struktūrām, ieskaitot šādu citu iestāžu vai struktūru atmaksātās summas par komandējuma naudu, kas samaksāta to vārdā;
- e) saņemtie apdrošināšanas maksājumi;
- f) ieņēmumi no pārdošanas, izīrēšanas, **atmaksāšanas** vai citiem līgumiem saistībā ar tiesībām, kas skar nekustamo īpašumu;
- g) ieņēmumi no publikāciju un filmu pārdošanas, tostarp arī elektroniskajos nesējos.

Grozījums Nr. 47

Regulas priekšlikums

19. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Visi atsevišķie ziedojumi Komisijai, kuri pārsniedz EUR 999, vai viena līdzekļu devēja ziedojumu kopsumma, kas konkrētā gadā pārsniedz minēto summu, ir izsekojami ar tam paredzētas tīmekļa vietnes starpniecību.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 48
Regulas priekšlikums
20. pants – 1. punkts

1. Ar 199. pantā minēto deleģēto regulu var precizēt, kādos gadījumos konkrētus ieņēmumus var ieturēt no maksājumu pieprasījumiem, ko tad nodod tīrās summas samaksai.

1. No maksājumu pieprasījumiem, kurus pēc tam iesniedz tīrās summas maksājumam, var veikt šādus atskaitījumus:

- a) līgumsodi, kas piemēroti publiskā iepirkuma līgumu pusēm vai dotāciju saņēmējiem;
- b) atlaides, atmaksājumi un rabati, kas piemēroti atsevišķiem rēķiniem un izmaksu deklarācijām;
- c) procenti, kas gūti no priekšfinansējuma maksājumiem;
- d) korekcijas saistībā ar nepamatoti izmaksātām summām.

Pirmās daļas d) apakšpunktā minētās korekcijas var ieturēt tieši, atvelkot no tāda paša veida jauniem maksājumiem tam pašam saņēmējam saistībā ar to pašu nodaļu, pantu un finanšu gadu, uz kuriem attiecas pārmaksājums un kuri ir starpposma maksājumu vai saldo maksājumu pamatā.

Pirmās daļas c) un d) apakšpunktā minētajiem atskaitījumiem piemēro Savienības grāmatvedības noteikumus.

Grozījums Nr. 49
Regulas priekšlikums
Pirmā daļa – 21. pants – 1. punkts

1. Apropriācijas iezīmē konkrētiem mērķiem, iedalot pa sadaļām un nodaļām; nodaļas sīkāk iedala pantos un posteņos.

1. Apropriācijas iezīmē konkrētiem mērķiem, iedalot pa sadaļām un nodaļām; nodaļas sīkāk iedala pantos un posteņos.
Darbības apropriācijas un ieguldījumus norāda atsevišķi.

Grozījums Nr. 50
Regulas priekšlikums
21. pants – 2. punkts

2. Komisija savā budžeta sadaļā var **autonomi** pārvietot apropriācijas, kā aprakstīts 23. pantā, **vai pieprasīt** budžeta lēmējinstītūcijas apstiprinājumu **apropriāciju pārvietošanai gadījumos, kas aprakstīti 24. pantā.**

2. Komisija savā budžeta iedaļā var pārvietot apropriācijas, kā aprakstīts 23. pantā; **savukārt apropriāciju pārvietošanai gadījumos, kas aprakstīti 24. pantā, Komisija vai pārējās iestādes pieprasa** budžeta lēmējinstītūcijas apstiprinājumu;

Grozījums Nr. 51
Regulas priekšlikums
21. pants – 3. punkts

3. Apropriācijas drīkst pārvietot tikai uz tām budžeta pozīcijām, kurām budžetā ir apstiprinātas apropriācijas vai pielikti atgādinājumi pro memoria.

svītrots

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 52
Regulas priekšlikums
21. pants – 4. punkts

4. Apropriācijas, kas atbilst piešķirtajiem ieņēmumiem, var pārvietot vienīgi tad, ja šādus ieņēmumus izlieto tiem mērķiem, kuriem tie paredzēti. svītrots

Grozījums Nr. 53
Regulas priekšlikums
Pirmā daļa – 22. pants – 3. punkts

3. Katra iestāde, izņemot Komisiju, var budžeta lēmējinstīcijai ierosināt savā budžeta iedaļā veikt pārvietošanu no vienas sadaļas uz citu, pārsniedzot **10 %** no finanšu gada apropriācijām, kas paredzētas pozīcijā, no kuras veic pārvietošanu. Šādai pārvietošanai piemēro 24. pantā noteikto procedūru.

3. Katra iestāde, izņemot Komisiju, var budžeta lēmējinstīcijai ierosināt savā budžeta iedaļā veikt pārvietošanu no vienas sadaļas uz citu, pārsniedzot **15 %** no finanšu gada apropriācijām, kas paredzētas pozīcijā, no kuras veic pārvietošanu. Šādai pārvietošanai piemēro 24. pantā noteikto procedūru.

Grozījums Nr. 54, 262, 267 un 268
Regulas priekšlikums
23. pants

1. Komisija savā budžeta iedaļā drīkst **autonomi**:
- a) pārvietot saistību apropriācijas katras nodaļas robežās;
 - b) pārvietot maksājumu apropriācijas katras sadaļas robežās;
 - c) attiecībā uz personāla un administratīviem izdevumiem, **kas ir kopēji vairākām sadaļām**, – pārvietot apropriācijas no vienas sadaļas uz citu;
 - d) attiecībā uz darbības izdevumiem — pārvietot apropriācijas starp nodaļām vienas sadaļas robežās ne vairāk kā **10 %** apmērā no apropriācijām, kas paredzētas gadam, kurš norādīts pozīcijā, no kuras tiek izdarīts pārvietojums.

1. Komisija savā budžeta iedaļā drīkst:
- a) pārvietot saistību apropriācijas katras nodaļas robežās;
 - b) pārvietot maksājumu apropriācijas katras sadaļas robežās, **pirms tam informējot Parlamentu un Padomi un ja neviena no šīm iestādēm trīs nedēļu laikā neiebilst pret šādu pārvietojumu;**
 - c) attiecībā uz personāla un administratīviem izdevumiem — pārvietot apropriācijas no vienas sadaļas uz citu, **nepārsniedzot 15 % no gada apropriācijām, kas paredzētas pozīcijā, no kuras veic pārvietojumu, un nepārsniedzot 30 % no gada apropriācijām, kas paredzētas pozīcijā, uz kuru veic pārvietojumu;**
 - d) attiecībā uz darbības izdevumiem — pārvietot apropriācijas starp nodaļām vienas sadaļas robežās ne vairāk kā **15 %** apmērā no apropriācijām, kas paredzētas gadam, kurš norādīts pozīcijā, no kuras veic pārvietojumu;

Trīs nedēļas pirms šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētās pārvietošanas Komisija par savu nodomu šādi rīkoties informē budžeta lēmējinstīciju. Ja viena no budžeta lēmējinstīdēm šajā trīs nedēļu termiņā min pienācīgi pamatotus iemeslus, piemēro 24. pantā noteikto procedūru.

2. Komisija savā budžeta iedaļā var **lemt par šādiem apropriāciju pārvietojumiem** no vienas sadaļas uz otru **ar nosacījumu, ka tā par savu lēmumu nekavējoši informē budžeta lēmējinstīciju:**

2. Komisija savā budžeta iedaļā var **nolemt pārvietot** no vienas sadaļas uz otru

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

(a) **apropriāciju pārvietojumi** no 43. pantā minētās „uzkrājumu” sadaļas, vienīgais nosacījums rezerves atbrīvošanai ir pamataкта pieņemšana saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kas paredzēta LESD 294. pantā;

(b) **attiecīgi** pamatotos ārkārtas gadījumos saistībā ar starptautiskām humānām katastrofām un krīzēm, kas notiek pēc budžeta gada 1. decembra, Komisija var kārtējā budžeta gada neizmantojotās budžeta apropriācijas, kas joprojām pieejamas daudzgadu finanšu shēmas 4. izdevumu kategorijas budžeta sadaļās, pārvietot uz budžeta sadaļām, kas attiecas uz krīzes pārvarēšanas un humānās palīdzības pasākumiem. **Tūlīt pēc šādas pārvietošanas veikšanas Komisija informē abas budžeta lēmējinstiitūcijas iestādes.**

apropriācijas no 43. pantā minētās „uzkrājumu” sadaļas, kur vienīgais nosacījums rezerves atbrīvošanai ir pamataкта pieņemšana saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru, kas paredzēta LESD 294. pantā, **ar nosacījumu, ka tā par savu nodomu šādi rīkoties nekavējoties informē budžeta lēmējinstiitūciju.**

2.a pienācīgi pamatotos ārkārtas gadījumos saistībā ar starptautiskām humānām katastrofām un krīzēm, kas notiek pēc budžeta gada 1. decembra, Komisija var kārtējā budžeta gada neizmantojotās budžeta apropriācijas, kas joprojām pieejamas daudzgadu finanšu shēmas 4. izdevumu kategorijas budžeta sadaļās, pārvietot uz budžeta sadaļām, kas attiecas uz krīzes pārvarēšanas un humānās palīdzības pasākumiem.

Tūlīt pēc šādu pārvietojumu veikšanas vai šādas apropriāciju izmantošanas nākamajam gadam Komisija informē abas budžeta lēmējinstiitūcijas.

2.b Pārvietojumu pamatojošu informāciju Komisija var sniegt dienesta darba dokumentā.

2.c Komisija attiecībā uz savu budžeta iedaļu var ierosināt budžeta lēmējinstiitūcijai veikt citus pārvietojumus papildus 1. punktā minētajiem.

Grozījums Nr. 55
Regulas priekšlikums
24. pants – virsraksts

Pārvietojumi, ko **Komisija** iesniedz budžeta lēmējinstiitūcijai

Pārvietojumi, ko **iestādes** iesniedz budžeta lēmējinstiitūcijai

Grozījums Nr. 56
Regulas priekšlikums
24. pants – 1. punkts

1. **Komisija savu priekšlikumu par pārvietojumiem vienlaicīgi** iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

1. **Iestādes savus priekšlikumus** iesniedz **vienlaikus abām budžeta lēmējinstiitūcēm.**

Grozījums Nr. 57
Regulas priekšlikums
24. pants – 2. punkts

2. Budžeta lēmējinstiitūcija pieņem lēmumus par apropriāciju pārvietošanu saskaņā ar 3. **līdz** 6. punkta noteikumiem, ja otrās daļas I sadaļā nav noteikts citādi.

2. Budžeta lēmējinstiitūcija pieņem lēmumus par apropriāciju pārvietošanu saskaņā ar 3., **4. un** 6. punkta noteikumiem, ja otrās daļas I sadaļā nav noteikts citādi.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 58
Regulas priekšlikums
24. pants – 3. punkts

3. Izņemot steidzamus gadījumus, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu un Eiropas Parlaments apspriež **Komisijas** priekšlikumu sešu nedēļu laikā pēc dienas, kad abas iestādes saņēmušas priekšlikumu par katru pārvietojumu.

3. Izņemot **pienācīgi pamatotus** steidzamus gadījumus, Padome ar kvalificētu balsu vairākumu un Eiropas Parlaments apspriež **iestādes** priekšlikumu sešu nedēļu laikā pēc dienas, kad abas iestādes saņēmušas priekšlikumu par katru pārvietojumu.

Grozījums Nr. 59
Regulas priekšlikums
24. pants – 4. punkts

4. Priekšlikums par pārvietojumu ir apstiprināts, ja sešu nedēļu laikā:

4. Priekšlikums par pārvietojumu ir apstiprināts, ja sešu nedēļu laikā:

a) **Eiropas Parlaments un Padome** to apstiprina;

— **abas budžeta lēmējietādes** to apstiprina;

b) to apstiprina **vai nu Eiropas Parlaments, vai Padome, un** otra iestāde atturas no rīcības;

— **viena no budžeta lēmējietādēm** to apstiprina, bet otra iestāde atturas no rīcības;

c) **Eiropas Parlaments un Padome** atturas no rīcības vai nav pieņēmušas **Komisijas** priekšlikumam pretēju lēmumu.

— **abas budžeta lēmējietādes** atturas no rīcības vai nav pieņēmušas **pārvietojuma** priekšlikumam pretēju lēmumu.

Grozījums Nr. 60
Regulas priekšlikums
24. pants – 5. punkts

5. Šā panta 4. punktā minētais sešu nedēļu termiņš tiek samazināts līdz trim nedēļām, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome nelūdz citādi, gadījumos, ja:

svītrots

a) pārvietojums ir mazāks nekā 10 % no apropriācijām pozīcijai, no kuras tiek izdarīti pārvietojumi, un nepārsniedz 5 miljonus euro;

b) pārvietojums attiecas vienīgi uz maksājumu apropriācijām un kopējā pārvietojuma summa nepārsniedz 100 miljonus euro.

Grozījums Nr. 61
Regulas priekšlikums
24. pants – 6. punkts

6. Ja **Eiropas Parlaments vai Padome** ir grozījusi pārvietojumu un otra iestāde ir to apstiprinājusi vai atturējusies no rīcības, vai **Eiropas Parlaments un Padome kopīgi** ir **grozījuši** pārvietojumu, par apstiprinātu uzskata mazāko no Eiropas Parlamenta un Padomes pieņemtajām summām, ja vien **Komisija** neatsauc savu priekšlikumu.

6. Ja **viena no abām budžeta lēmējietādēm** ir grozījusi pārvietojumu, bet otra iestāde ir to apstiprinājusi vai atturas no rīcības, vai **arī ja abas iestādes** ir **grozījušas** pārvietojumu, par apstiprinātu uzskata mazāko no Eiropas Parlamenta un Padomes pieņemtajām summām, ja vien **attiecīgā iestāde** neatsauc savu priekšlikumu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 62
Regulas priekšlikums
24.a pants (jauns)

24.a pants
Īpaši noteikumi attiecībā uz pārvietojumiem

1. *Apropriācijas drīkst pārvietot tikai uz tām budžeta pozīcijām, kurām budžetā ir apstiprinātas apropriācijas vai iekļauti atgādinājumi „pro memoria”.*
2. *Apropriācijas, kas atbilst piešķirtajiem ieņēmumiem, var pārvietot vienīgi tad, ja šādus ieņēmumus izlieto mērķiem, kuriem tie paredzēti.*

Grozījums Nr. 63
Regulas priekšlikums
25. pants – 2. punkts

2. Lēmumus par pārvietošanu, lai ļautu izlietot ārkārtas palīdzības rezervi, pieņem budžeta lēmējinstītūcija pēc Komisijas priekšlikuma *vai Komisija maksimāli 10 % gada apropriāciju pozīcijā, no kuras veic pārvietojumu.*

Piemēro 24. panta 3. un 4. punktā paredzēto procedūru. Ja **Eiropas Parlaments un Padome** nepiekrīt Komisijas priekšlikumam un netiek panākta kopēja nostāja par šīs rezerves izmantošanu, **Eiropas Parlaments un Padome** nelemj par Komisijas priekšlikumu **pārvietošanai**.

2. Lēmumus par pārvietošanu, lai ļautu izlietot ārkārtas palīdzības rezervi, pieņem budžeta lēmējinstītūcija pēc Komisijas priekšlikuma. **Par katru darbību jāiesniedz atsevišķs priekšlikums.**

Piemēro 24. panta 3. un 4. punktā paredzēto procedūru. Ja **abas budžeta lēmējstādes** nepiekrīt Komisijas priekšlikumam un netiek panākta kopēja nostāja attiecībā uz šīs rezerves izlietošanu, **abas budžeta lēmējstādes** nelemj par Komisijas **iesniegtu pārvietojumu** priekšlikumu.

Grozījums Nr. 64
Regulas priekšlikums
26. pants – 3. punkts

3. Visām darbības nozarēm, uz kurām attiecas budžets, nosaka konkrētus, izmērāmus, sasniedzamus, atbilstīgus mērķus ar noteiktiem termiņiem. Šo mērķu sasniegšanu uzrauga pēc izpildes rādītājiem katrai darbībai, un tērētājas iestādes sniedz informāciju budžeta lēmējinstītūcijai. Šādu informāciju sniedz reizi gadā, iekļaujot to, vēlākais, budžeta projekta pavaddokumentos.

3. Visām darbības nozarēm, uz kurām attiecas budžets, nosaka konkrētus, izmērāmus, sasniedzamus, atbilstīgus mērķus ar noteiktiem termiņiem. Šo mērķu sasniegšanu uzrauga pēc izpildes rādītājiem katrai darbībai, un tērētājas iestādes sniedz informāciju budžeta lēmējinstītūcijai. Šādu **34. panta 2.a punkta d) apakšpunktā norādītu** informāciju sniedz reizi gadā, iekļaujot to, vēlākais, budžeta projekta pavaddokumentos.

Grozījums Nr. 65
Regulas priekšlikums
27. pants – 1.a punkts (jauns)

1.a Budžeta procedūras laikā Komisija sniedz nepieciešamo informāciju, lai varētu salīdzināt atšķirības starp pieprasītajām apropriācijām un sākotnējām prognozēm, kas iekļautas finanšu pārskatos. Šī informācija ietver datus par likumdevējas iestādes veikto darbu un sasniegto stadiju iesniegto priekšlikumu izskatīšanā. Attiecīgos gadījumos pieprasītās apropriācijas pārskata, ņemot vērā virzību pamatakta apspriešanā.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 66**Regulas priekšlikums****27. pants – 2. punkts**

2. Lai mazinātu krāpšanas un pārkāpumu iespēju, 1. punktā minētajā finanšu pārskatā sniedz informāciju par iekšējās kontroles sistēmu, risku novērtējumu, kā arī par esošajiem un plānotajiem pasākumiem krāpšanas novēršanai un aizsardzībai pret to.

2. Lai mazinātu krāpšanas un pārkāpumu iespēju, 1. punktā minētajā finanšu pārskatā sniedz informāciju par iekšējās kontroles sistēmu, **šo sistēmu ietvaros veicamo pārbaužu izmaksu un ieguvumu aplēsi un** risku novērtējumu, kā arī par esošajiem un plānotajiem pasākumiem krāpšanas novēršanai un aizsardzībai pret to.

Grozījums Nr. 67**Regulas priekšlikums****28. pants – 2. punkts – aa apakšpunkts (jauns)**

aa) precīzi, saskaņoti un pārredzami kontroles noteikumi, ievērojot iesaistīto pušu tiesības;

Grozījums Nr. 68**Regulas priekšlikums****28. pants – 2. punkts – d apakšpunkts**

d) krāpšanas un pārkāpumu novēršana, atklāšana un **labošana**;

d) krāpšanas un pārkāpumu novēršana, atklāšana un **korektīvo pasākumu pēcpārbaude, neskarot 3. nodaļā definētos finanšu dalībnieku pienākumus;**

Grozījums Nr. 69**Regulas priekšlikums****28. pants – 2.a punkts (jauns)**

2.a Efektīvas iekšējās kontroles pamatā ir starptautiskā paraugprakse, un tā jo īpaši ietver šādus jautājumus:

a) uzdevumu nošķiršana;

b) atbilstīga riska pārvaldības un kontroles stratēģija, tostarp kontrole saņēmēju līmenī;

c) interešu konflikta novēršana;

d) pietiekamas revīzijas liecības un datu integritāte datu sistēmās;

e) darbības uzraudzības un konstatēto iekšējās kontroles nepilnību un izņēmumu kontroles procedūras;

f) iekšējās kontroles sistēmas pareizas darbības periodiskas pārbaudes.

Grozījums Nr. 70**Regulas priekšlikums****28. pants – 2.b punkts (jauns)**

2.b Efektīvas iekšējās kontroles pamatā ir šādi elementi:

a) atbilstīgas riska pārvaldības un kontroles stratēģijas īstenošana, ko attiecīgie kontroles ķēdē iesaistītie dalībnieki saskaņo savā starpā;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- b) kontroles rezultātu pieejamība visiem attiecīgajiem kontroles ķēdē iesaistītajiem dalībniekiem;
- c) attiecīgā gadījumā paļaušanās uz īstenošanas partneru pārvaldības deklarācijām un neatkarīgu revidentu atzinumiem, ar nosacījumu, ka veiktā darba kvalitāte ir atbilstoša un pieņemama un ka tas ir noticis saskaņā ar pieņemtajiem standartiem;
- d) korektīvo pasākumu, tostarp, ja vajadzīgs, arī atturošu sodu, savlaicīga piemērošana;
- e) politikas noteikšana, pamatojoties uz skaidriem un nepārprotamiem tiesību aktiem;
- f) vairākkārtējas kontroles likvidēšana;
- g) kontroles izmaksu un ieguvumu attiecības uzlabošanas princips, ņemot vērā 29. pantā minēto kļūdas risku.

Grozījums Nr. 71
Regulas priekšlikums
29. pants

Pieļaujamais kļūdas risks

Likumdevēja iestāde saskaņā ar LESD 322. pantā noteiktu procedūru lemj par pieļaujamā kļūdas riska līmeni piemērotā budžeta daļu apkopojumā. Šo lēmumu ņem vērā ikgadējās budžeta izpildes apstiprināšanas procedūras laikā saskaņā ar 157. panta 2. punktu.

Pieļaujamā kļūdas riska līmeni pamato ar kontroļu izmaksu un noderīguma analīzi. Dalībvalstis un 55. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās struktūras un personas pēc pieprasījuma ziņo Komisijai par savām kontroles izmaksām, kā arī par to pasākumu skaitu un apjomu, ko finansē no budžeta.

Pieļaujamā kļūdas riska līmeni cieši uzrauga un pārskata, ja notiek ievērojamas pārmaiņas attiecībā uz kontroles apstākļiem.

Kļūdas risks

Iesniedzot pārskatītus vai jaunus izdevumu priekšlikumus, Komisija novērtē ar ierosināto tiesību aktu saistīto administratīvo un kontroles sistēmu izmaksas, kā arī kļūdas riska līmeni katram līdzekļu veidam un katrai dalībvalstij.

Ja programmas īstenošanas gaitā kļūdu līmenis pastāvīgi ir augsts, Komisija konstatē kontroles sistēmu trūkumus un analizē iespējamo korektīvo pasākumu izmaksas un priekšrocības, un veic atbilstošus pasākumus, piemēram, vienkāršo piemērojamos noteikumus, pārstrādā programmu, pastiprina kontroli vai nepieciešamības gadījumā izbeidz konkrēto darbību.

Valstu administratīvo un kontroles sistēmu pilnīgas efektivitātes nodrošināšanas būtisks elements ir dalībvalstu akreditēto struktūru iesniegtās pārvaldības deklarācijas par šīm sistēmām.

Grozījums Nr. 72
Regulas priekšlikums
29.a pants (jauns)

29.a pants
Pienākumu nošķiršana

Grāmatveža un maksātāja pienākumus nošķir.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 73

Regulas priekšlikums

30. pants – 2. punkts – trešā daļa

Konsolidētos gada pārskatus un katras iestādes sagatavoto ziņojumu par budžeta un finanšu vadību publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Konsolidētos gada pārskatus un katras iestādes sagatavoto ziņojumu par budžeta un finanšu pārvaldību **tūlīt pēc pieņemšanas** publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Grozījums Nr. 280

Regulas priekšlikums

31. pants – 2. punkts

2. Komisija attiecīgā veidā dara pieejamu informāciju par to līdzekļu saņēmējiem, **kas ir Komisijas budžetā**, ja budžetu īsteno centralizēti **un tieši tās departamenti vai Savienības delegācijas saskaņā ar 53. panta otro daļu**, un to informāciju par līdzekļu saņēmējiem, ko sniedz struktūras, kurām budžeta īstenošanas uzdevumi deleģēti saskaņā ar citiem vadības veidiem.

2. Komisija attiecīgā veidā dara pieejamu informāciju par **līgumslēdzējiem un līdzekļu saņēmējiem, kā arī informāciju par tā pasākuma precīzu būtību un mērķi, kurš finansēts no budžeta**, ja budžetu izpilda centralizēti, un to informāciju par **līgumslēdzējiem un** līdzekļu saņēmējiem, ko sniedz struktūras, kurām budžeta izpildes uzdevumi deleģēti saskaņā ar citiem pārvaldības veidiem.

Šo pienākumu pilda arī pārējās iestādes attiecībā uz saviem līgumslēdzējiem un attiecīgā gadījumā līdzekļu saņēmējiem.

Grozījums Nr. 75

Regulas priekšlikums

31. pants – 3. punkts

3. Šo informāciju dara pieejamu, pienācīgi ievērojot konfidencialitātes prasības, **jo īpaši** personas datu aizsardzību, kā **paredzēts** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001 **un drošības prasības, ņemot vērā katra vadības veida īpašās iezīmes, kā minēts 53. pantā, un – attiecīgā gadījumā – ievērojot attiecīgus katrai nozarei paredzētus īpašus noteikumus.**

3. Šo informāciju dara pieejamu, pienācīgi ievērojot konfidencialitātes **un drošības** prasības, **un fizisku personu gadījumā — viņu tiesības uz privātās dzīves un** personas datu aizsardzību, kā **noteikts** Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 95/46/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 45/2001.

Fizisku personu gadījumā tiek publicēts tikai līgumslēdzēja vai līdzekļu saņēmēja vārds, atrašanās vieta, piešķirtā summa un tās piešķiršanas nolūks, un šo informāciju atklāj, pamatojoties uz atbilstīgiem kritērijiem, piemēram, summas piešķiršanas regularitāti, piešķiruma veidu vai apmēru. Nosakot publicējamās informācijas detalizācijas pakāpi un informācijas atklāšanas kritērijus, ņem vērā konkrētajai nozarei un katram 55. pantā minētajam pārvaldības veidam raksturīgās iezīmes; datu detalizācijas pakāpi un kritērijus nosaka ar 199. pantā minētās deleģētās regulas palīdzību vai — vajadzības gadījumā — attiecīgajos nozares noteikumus.

Grozījums Nr. 76

Regulas priekšlikums

32. pants – 1. punkts

Eiropas Parlaments, Eiropadome un Padome, Eiropas Savienības Tiesa, Revīzijas palāta, Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, Reģionu komiteja, Ombuds, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs un EĀDD *sastāda* savu ieņēmumu un izdevumu tāmi un katru gadu līdz 1. jūlijam nosūta to Komisijai.

Eiropas Parlaments, Eiropadome un Padome, Eiropas Savienības Tiesa, Revīzijas palāta, Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, Reģionu komiteja, Ombuds, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs un EĀDD *sagatavo* savu ieņēmumu un izdevumu tāmi un katru gadu līdz 1. jūlijam nosūta to Komisijai **un vienlaikus informatīvos nolūkos arī budžeta lēmējinstīcijai.**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 77
Regulas priekšlikums
32. pants – 3. punkts

Minētās iestādes ik gadu ne vēlāk kā 1. jūlijā arī nosūta šīs tāmes budžeta lēmēj institūcijai informācijas nolūkiem. Komisija sastāda pati savas tāmes, kuras tā arī nosūta budžeta lēmēj institūcijai **līdz tam pašam datumam.**

Komisija sagatavo pati savas tāmes, kuras tā arī nosūta budžeta lēmēj institūcijai **tūlīt pēc pieņemšanas.**

Grozījums Nr. 78
Regulas priekšlikums
33. pants

Katra struktūra, kas minēta 200. pantā, saskaņā ar tās dibināšanas dokumentu katru gadu **līdz 31. martam** nosūta Komisijai un budžeta lēmēj institūcijai tās ieņēmumu un izdevumu tāmi, ieskaitot štatu sarakstu un tās darba programmas projektu.

Katra struktūra, kas minēta 200. pantā, saskaņā ar tās dibināšanas dokumentu katru gadu **ne vēlāk kā 31. martā** nosūta **vienlaikus** Komisijai un budžeta lēmēj institūcijai tās ieņēmumu un izdevumu tāmi, ieskaitot štatu sarakstu un tās darba programmas projektu.

Grozījums Nr. 79
Regulas priekšlikums
34. pants – 1. punkts – otrā daļa

Budžeta projektā iekļauj Savienības ieņēmumu un izdevumu vispārējā pārskata kopsavilkumu un konsolidē tāmes, kas minētas 32. pantā.

Budžeta projektā iekļauj Savienības ieņēmumu un izdevumu vispārējā pārskata kopsavilkumu, **tostarp maksājumu un saistību rezerves vispārēju kopsavilkuma pārskatu**, un konsolidē tāmes, kas minētas 32. pantā.

Grozījums Nr. 80
Regulas priekšlikums
34. pants – 2. punkts – pirmā daļa

2. **Ja vajadzīgs**, Komisija pievieno budžeta projektam turpmāko gadu finanšu plānojumu.

2. Komisija pievieno budžeta projektam turpmāko gadu finanšu plānojumu.

Grozījums Nr. 81
Regulas priekšlikums
34. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Komisija budžeta projektam pievieno arī:

- a) iepriekšējā gada finanšu pārvaldības analīzi un nesamaksātās saistības;
- b) attiecīgā gadījumā — atzinumu par citu iestāžu tāmēm, kurā var ietvert atšķirīgas tāmes, pievienojot izmaiņu pamatojumu;
- c) jebkādu darba dokumentu, ko tā uzskata par noderīgu saistībā ar iestāžu štatu sarakstiem un dotācijām, ko Komisija piešķir 196.b pantā minētajām struktūrām un Eiropas skolām. Šādā darba dokumentā, kurā iekļauts pēdējais apstiprinātais štatu saraksts, norāda:

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- i) visus Savienības nodarbinātos darbiniekus, tostarp tās juridiski pastāvīgās struktūras, klasificējot pēc līguma veida,
 - ii) pārskatu par politiku amata vietu, ārējo darbinieku un dzimumu līdzsvara jomā,
 - iii) to amata vietu skaitu, kas tiešām ir aizpildītas budžeta projekta iesniegšanas gada sākumā, norādot to sadalījumu pa pakāpēm un administratīvām nodaļām,
 - iv) amata vietu uzskaitījumu pa politikas jomām,
 - v) attiecībā uz katru ārštata darbinieku kategoriju — pamatojoties uz apstiprinātajām apropriācijām sākotnēji prognozēto pilnas slodzes amata vietu skaitu, kā arī to personu skaitu, kas budžeta projekta iesniegšanas gada sākumā faktiski ieņem šīs amata vietas, norādot to sadalījumu pa funkciju grupām un vajadzības gadījumā — pa pakāpēm, un
- d) darbības pārskatus, kas ietver:
- i) informāciju par dažādu darbību tādu visu iepriekš noteikto mērķu sasniegšanu, kuri ir konkrēti, izmērāmi, sasniedzami, atbilstīgi un ar konkrētiem termiņiem, kā arī par jauniem mērķiem, kas izmērāmi atbilstīgi rādītājiem,
 - ii) pilnīgu pamatojumu un izmaksu un ieguvumu pieeju attiecībā uz ierosinātajām apropriāciju apjoma izmaiņām,
 - iii) skaidru pamatojumu intervencei ES līmenī, ievērojot, inter alia, subsidiaritātes principu,
 - iv) informāciju par iepriekšējā gada darbību īstenošanas līmeni un īstenošanas līmeni kārtējā gadā.
- Izvērtēšanas rezultātus ņem vērā un uz tiem atsaucas, minot kā pierādījumu iespējamiem ieguvumiem no ierosinātajiem budžeta grozījumiem.

Grozījums Nr. 82

Regulas priekšlikums

34. pants – 2.b punkts (jauns)

2.b Ja Komisija uztic budžeta izpildi publiskā un privātā sektora partnerībā (PPP), tā budžeta projektam pievieno darba dokumentu, kurā norāda:

- a) gada pārskatu par iepriekšējā gadā spēkā esošo PPP darbības rezultātiem;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- b) gadam, kura budžeta projekts tiek iesniegts, izvirzītos mērķus, norādot visas īpašās budžeta vajadzības konkrētā mērķa sasniegšanai;
- c) iepriekšējā gada administratīvās izmaksas un budžeta izpildi kopumā un pa veidiem, kā noteikts 196.a pantā, kā arī klasificējot pēc konkrētas PPP;
- d) finanšu ieguldījumu no Savienības budžeta un citu partneru naturā veikto ieguldījumu vērtību attiecībā uz katru PPP;
- e) štatu tabulas, pēc analogijas piemērojot 2.a punkta c) apakšpunktu, attiecībā uz tām PPP, kur izdevumus par darbiniekiem pilnībā vai daļēji sedz no Savienības līdzekļiem; šīs štatu tabulas ņem vērā, gatavojot darba dokumentu saskaņā ar 2.a punkta c) apakšpunktu;

Ja PPP izmanto finanšu instrumentus, darba dokumentā par katru PPP un katru finanšu instrumentu norāda 2.c punktā prasītos datus, neskarot tā noteikumus.

Grozījums Nr. 83

Regulas priekšlikums

34. pants – 2.c punkts (jauns)

2.c Ja Komisija izmanto finanšu instrumentus, tā budžeta projektam pievieno darba dokumentu, kurā norāda:

- a) finanšu instrumentu veidā emitēto kapitālu, ko finansē no Savienības budžeta, un kopējo katrā finanšu instrumentā ieguldīto kapitālu, tostarp arī no trešo personu puses, — gan kopā, gan pēc katra finanšu aizņemto līdzekļu īpatnsvara pašu kapitālā, kā arī pēc līdzdalības kapitālā un kvazikapitāla ieguldījumu vērtības;
- b) iepriekšējā gadā saņemtos ieņēmumus un atmaksājumus un prognozi gadam, uz kuru attiecas budžeta projekts;
- c) to Savienības iespējamo un pastāvošo saistību kopējo apjomu, ko nosaka finanšu instrumentu izmantošana iepriekšējā gadā un kopumā, sadalot šādi:
- i) visas iespējamās saistības pret trešām pusēm, kuru pamatā ir garantijas,

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- ii) visas iespējamās saistības, kuru pamatā ir to kredītliņņu maksimāla izmantošana, kuras piešķirtas trešajām personām,
 - iii) visi iespējamie kopējie zaudējumi, ko varētu radīt subordinētie parādi un līdzdalība kapitālā vai kvazikapitālā, kā arī
 - iv) jebkādas citas iespējamās vai pastāvošās saistības un jebkāda informācija, kas ir vai varētu būt nozīmīga risku novērtēšanai;
- d) ar paredzamo un neparedzamo risku saistītos budžeta iekļautos piešķirumus kopumā un par katru finanšu instrumentu atsevišķi;
- e) to gadījumu īpatsvaru un kopskaitu, kad vērtības zuduma vai bankrota dēļ tika izmantotas garantijas vai subordinēts parāds vai līdzdalība kapitālā vai kvazikapitālā radīja zaudējumus, iepriekšējā gadā un visā attiecīgā finanšu instrumenta darbības laikā;
- f) vidējo laika posmu starp finanšu instrumentu izmaksu saņēmējiem subordinēta parāda kapitāla („mezanīna”) veidā un šāda kapitāla izņemšanu; ja šis laiks pārsniedz trīs gadus, Komisija ikgadējās budžeta izpildes apstiprināšanas procedūrā nāk klajā ar rīcības plānu šī perioda saīsināšanai;
- g) finanšu instrumentu izmantošanas (absorbcijas) ģeogrāfisko izplatību, norādot sadalījumu pa dalībvalstīm un pa finanšu instrumentu veidiem;
- h) administratīvos izdevumus, kuru pamatā ir jebkādas pārvaldības izmaksas, atmaksājumi vai citas summas, kas izmaksātas par finanšu instrumentu pārvaldību gadījumos, kad tā uzticēta trešām personām, gan kopā, gan pēc pārvaldnieka un pārvaldāmā finanšu instrumenta;
- i) štatu tabulas, pēc analogijas piemērojot 2.a punkta c) apakšpunktu, ja izdevumus par darbiniekiem pilnībā vai daļēji sedz no Savienības līdzekļiem; šīs štatu tabulas ņem vērā, gatavojot darba dokumentu saskaņā ar 2.a punkta c) apakšpunktu.

Grozījums Nr. 84

Regulas priekšlikums

34. pants – 3. punkts

3. Budžeta projektam Komisija pievieno arī jebkādu darba dokumentu, ko tā uzskata par noderīgu savu budžeta pieprasījumu pamatojumam.

3. Budžeta projektam Komisija pievieno arī jebkādu citu darba dokumentu, ko tā uzskata par noderīgu savu budžeta pieprasījumu pamatojumam.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 85**Regulas priekšlikums****34. pants – 4. punkts – otrā daļa – d apakšpunkts**

d) sniedz visu to darbinieku sīku uzskaitījumu, kuri budžeta projekta iesniegšanas brīdī ir nodarbināti Savienības delegācijās, kopā ar sadalījumu pa ģeogrāfiskajiem reģioniem, valstīm un misijām, atsevišķi norādot štata darbiniekus, līgumdarbiniekus, vietējos darbiniekus, valstu norīkotos ekspertus, kā arī norāda apropriācijas, kas budžeta projektā paredzētas citiem šādiem darbiniekiem, veicot atbilstīgas aplēses to darbinieku pilnslodzes ekvivalenta izteiksmē, kurus var nodarbināt, nepārsniedzot paredzētās apropriācijas.

d) sniedz visu to darbinieku sīku uzskaitījumu, kuri budžeta projekta iesniegšanas brīdī ir nodarbināti Savienības delegācijās, kopā ar sadalījumu pa ģeogrāfiskajiem reģioniem, **dzimumiem**, valstīm un misijām, atsevišķi norādot štata darbiniekus, līgumdarbiniekus, vietējos darbiniekus, valstu norīkotos ekspertus, kā arī norāda apropriācijas, kas budžeta projektā paredzētas citiem šādiem darbiniekiem, veicot atbilstīgas aplēses to darbinieku pilnslodzes ekvivalenta izteiksmē, kurus var nodarbināt, nepārsniedzot paredzētās apropriācijas.

Grozījums Nr. 86**Regulas priekšlikums****34. pants – 4.a punkts (jauns)**

4.a Komisija budžeta projektam pievieno priekšlikumu izmantot maksājumu un saistību apropriāciju rezervi, lai segtu jaunas vajadzības, kas gada budžetā vai regulā, ar kuru nosaka daudzgadu finanšu shēmu, sākotnēji netika paredzētas;

Grozījums Nr. 87**Regulas priekšlikums****34. pants – 4.b punkts (jauns)**

4.b Turklāt Komisija kopā ar budžeta projektu nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei darba dokumentu par ēku politiku, ko īsteno katra iestāde un struktūra 196.b panta nozīmē, tajā ietverot šādu informāciju:

a) attiecībā uz katru ēku — izdevumi un jomas, ko sedz attiecīgo budžeta pozīciju apropriācijas;

b) turpmākajos gados paredzamā platību un atrašanās vietu vispārējā plānojuma attīstība, ietverot ēku projektus, kas nonākuši 195. panta 3. punktā minētajā plānošanas posmā un jau ir identificēti;

c) galīgie noteikumi un izmaksas, kā arī attiecīga informācija par jaunu ēku projektu īstenošanu, kas iepriekš iesniegta budžeta lēmējinstīcijai saskaņā ar 195. panta 3. punktā noteikto procedūru un kas nav iekļauta iepriekšējo gadu darba dokumentos;

d) galīgie noteikumi un izmaksas saistībā ar līgumu pagarinājumiem, uz kuriem neattiecas 195. panta 3. punktā noteiktā procedūra, bet kuru gada izmaksas pārsniedz EUR 500 000.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 88
Regulas priekšlikums
35. pants

Līdz brīdim, kad tiek sasaukta Samierināšanas komiteja, kas minēta LESD 314. pantā, Komisija var pēc savas iniciatīvas vai, ja to pieprasa citas iestādes — katra attiecībā uz savu budžeta iedaļu —, vienlaicīgi iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei budžeta projekta grozījumu vēstules, pamatojoties uz jaunu informāciju, kas nav bijusi pieejama laikā, kad tika izstrādāts budžeta projekts, iekļaujot tajā grozījumu vēstuli, kurā atjauninātas izdevumu tāmes lauksaimniecībai.

Pamatojoties uz jaunu informāciju, kas nav bijusi pieejama laikā, kad tika izstrādāts budžeta projekts, Komisija var pēc savas iniciatīvas vai, ja to pieprasa citas iestādes — katra attiecībā uz savu budžeta iedaļu —, savlaicīgi un vienlaikus iesniegt Eiropas Parlamentam un Padomei budžeta projekta grozījumu vēstules, pirms tiek sasaukta Samierināšanas komiteja, kas minēta LESD 314. pantā. Starp tām var būt arī grozījumu vēstule, kurā ir atjauninātas izdevumu tāmes lauksaimniecībai.

Grozījums Nr. 89
Regulas priekšlikums
36. pants

Samierināšanas komitejas sagatavotā dokumenta apstiprināšana

svītrots

Kad Samierināšanas komiteja ir vienojusies par kopīgo dokumentu, Eiropas Parlaments un Padome cenšas iespējami drīz apstiprināt Samierināšanas komitejas sagatavoto dokumentu atbilstoši LESD 314. panta 6. punktam un savam iekšējam reglamentam.

Grozījums Nr. 90
Regulas priekšlikums
38. pants

1. Komisija iesniedz budžeta grozījumu projektus Eiropas Solidaritātes fonda izmantošanai, kā arī budžeta grozījumu projektu katrā turpmāk minētajā gadījumā:

- a) pārpalikums,
- b) tradicionālo pašu resursu un pievienotās vērtības nodokļa un nacionālā kopienākuma bāzes prognožu pārskatīšana,
- c) prognozēto ieņēmumu palielināšana un maksājumu apropriāciju samazināšana.

1. Ja ir ārkārtēji vai neparedzēti apstākļi, no kuriem nav iespējams izvairīties, Komisija var iesniegt budžeta grozījumu projektu.

Ja ir ārkārtēji vai neparedzēti apstākļi, no kuriem nav iespējams izvairīties, Komisija var iesniegt **dīvus papildu** budžeta grozījumu projektus gadā.

Citu iestāžu, izņemot Komisijas, pieprasījumus izdarīt budžeta grozījumus apstākļos, kas minēti iepriekšējā punktā, nosūta Komisijai.

Citu iestāžu, izņemot Komisijas, pieprasījumus izdarīt budžeta grozījumus apstākļos, kas minēti iepriekšējā punktā, nosūta Komisijai.

Pirms budžeta grozījumu projekta iesniegšanas Komisija un citas iestādes izskata iespēju attiecīgās apropriācijas piešķirt atkārtoti, ņemot vērā jebkādu paredzamo apropriāciju nepilnīgu izmantošanu.

Pirms budžeta grozījumu projekta iesniegšanas Komisija un citas iestādes izskata iespēju attiecīgās apropriācijas piešķirt atkārtoti, ņemot vērā jebkādu paredzamo apropriāciju nepilnīgu izlietojumu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

2. Komisija **katru gadu ne vēlāk kā 1. septembrī**, izņemot ārkārtas gadījumus, vienlaicīgi iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei budžeta grozījumu projektus. Tā var pievienot atzinumu citu iestāžu pieprasītajiem budžeta grozījumiem.

3. Eiropas Parlaments un Padome tos apspriež, ņemot vērā to steidzamību.

2. Komisija vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz budžeta grozījumu projektus **aprīlī un/vai augustā, izņemot pienācīgi pamatotus ārkārtas gadījumus vai Solidaritātes fonda izmantošanas gadījumus, kad budžeta grozījumu projektu drīkst iesniegt visu gadu jebkurā laikā**. Tā var pievienot atzinumu citu iestāžu pieprasītajiem budžeta grozījumiem.

3. Eiropas Parlaments un Padome tos apspriež, ņemot vērā to steidzamību.

Grozījums Nr. 91

Regulas priekšlikums

40. pants – 1. punkts – a apakšpunkts

a) ieņēmumu un izdevumu vispārīgs pārskats;

a) ieņēmumu un izdevumu vispārīgs pārskats, **nodalot ar darbību saistītos izdevumus no ieguldījumiem**;

Grozījums Nr. 92

Regulas priekšlikums

41. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Administratīvos izdevumus klasificē šādi:

a) izdevumi par personālu, kas apstiprināts štatu sarakstā: šeit iekļauj apropriāciju summu un štatu sarakstā iekļauto amata vietu skaitu, kas atbilst šiem izdevumiem;

b) izdevumi par ārējiem darbiniekiem un citi izdevumi, kas minēti 23. panta 1. punkta c) apakšpunktā un ko finansē no daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas „Administrācija”;

c) izdevumi par ēkām un citi saistīti izdevumi, tostarp par uzkopšanu un uzturēšanu, nomu un īri, telekomunikācijām, ūdeni, gāzi un elektrību;

d) ārējie darbinieki un tehniskā palīdzība, kas ir tieši saistīta ar programmu īstenošanu.

Tādus Komisijas administratīvos izdevumus, kas ir kopīgi vairākām sadaļām, norāda atsevišķā kopsavilkuma pārskatā, tos klasificējot pēc veida.

Grozījums Nr. 93

Regulas priekšlikums

41. pants – 2.b punkts (jauns)

2.b Kad vien iespējams un vajadzīgs, panti un posteņi atbilst konkrētām operācijām, kuras veic konkrētas darbības ietvaros. Šīs regulas 199. pantā minētajā deleģētajā regulā nosaka pantu un posteņu klasifikācijas pamatnostādnes, kuru mērķis ir nodrošināt pēc iespējas lielāku budžeta pārredzamību un lakonismu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 94
Regulas priekšlikums
44. pants – 2. daļa

Šo rezervi izlieto līdz finanšu gada beigām, veicot pārvietošanu saskaņā ar 21. un 23. pantā noteikto procedūru.

Šo rezervi izlieto **pēc iespējas drīzāk un** līdz finanšu gada beigām, **vispirms izmantojot maksājumu un saistību apropriāciju rezervi, kā noteikts 15. panta 3.a punktā, vai** veicot pārvietošanu saskaņā ar 21. un 23. pantā noteikto procedūru.

Grozījums Nr. 95 un 287
Regulas priekšlikums
46. pants – 1. punkts

1. Budžetā uzrāda:

a) ieņēmumu un izdevumu vispārīgajā pārskatā:

- i) Savienības paredzamos ieņēmumus attiecīgajā finanšu gadā;
- ii) paredzētos ieņēmumus iepriekšējā finanšu gadā un ieņēmumus n — 2 gadā;
- iii) saistību un maksājumu apropriācijas attiecīgajam finanšu gadam;
- iv) saistību un maksājumu apropriācijas iepriekšējam finanšu gadam;
- v) paredzētos izdevumus un samaksātos izdevumus n – 2 gadā;
- vi) attiecīgas piezīmes par katru apakšnodalījumu, kā izklāstīts 41. panta 1. punktā;

b) katrā budžeta iedaļā ieņēmumus un izdevumus uzrāda, ievērojot tādu pašu uzbūvi, kā norādīts a) apakšpunktā;

c) par personālu:

- i) katrai budžeta iedaļai — štatu sarakstu, kurā noteikts *amatu* skaits katrai pakāpei katrā kategorijā un katrā dienestā, kā arī pastāvīgo un pagaidu *amatu* skaits, kas ir *atļauts* budžeta apropriāciju robežās;
- ii) to štatu sarakstu, kuram maksā no zinātniskās izpētes un tehnoloģijas attīstības apropriācijām par tiešām darbībām, un to štatu sarakstu, kam no tām pašām apropriācijām maksā par netiešām darbībām; štatu sarakstus klasificē pēc kategorijām un pakāpēm, kā arī iedala pēc *pastāvīgiem* un pagaidu *amatiem*, kas ir *atļauti* budžeta apropriāciju robežās;

1. Budžetā uzrāda:

a) ieņēmumu un izdevumu vispārīgajā pārskatā:

- i) Savienības paredzamos ieņēmumus attiecīgajā finanšu gadā;
- ii) paredzētos ieņēmumus iepriekšējā finanšu gadā un ieņēmumus n — 2 gadā;
- iii) saistību un maksājumu apropriācijas attiecīgajam finanšu gadam;
- iv) saistību un maksājumu apropriācijas iepriekšējam finanšu gadam;
- v) paredzētos izdevumus un samaksātos izdevumus n – 2 gadā, **šo otro skaitli izsakot arī kā procentu no budžeta;**
- vi) attiecīgas piezīmes par katru apakšnodalījumu, kā izklāstīts 41. panta 1. punktā;

b) katrā budžeta iedaļā ieņēmumus un izdevumus uzrāda, ievērojot tādu pašu uzbūvi, kā norādīts a) apakšpunktā;

c) par personālu:

- i) katrai budžeta iedaļai — štatu sarakstu, kurā **sniegts visaptverošs pārskats par kopējiem cilvēkresursiem un kurā** noteikts *amata vietu* skaits katrai pakāpei katrā kategorijā un katrā dienestā, kā arī pastāvīgo un pagaidu *amata vietu* skaits, kas ir *apstiprināts* budžeta apropriāciju robežās, **pievienojot arī dokumentu, kurā sniegts pārskats par līgumdarbinieku un vietējo darbinieku pilnas slodzes ekvivalentiem;**
- ii) to štatu sarakstu, kuram maksā no zinātniskās izpētes un tehnoloģijas attīstības apropriācijām par tiešām darbībām, un to štatu sarakstu, kam no tām pašām apropriācijām maksā par netiešām darbībām; štatu sarakstus klasificē pēc kategorijām un pakāpēm, kā arī iedala pēc *pastāvīgajām* un pagaidu *amata vietām*, kas ir *apstiprinātas* budžeta apropriāciju robežās;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- iii) zinātnisko un tehnisko darbinieku klasifikācijas pamatā var būt pakāpju grupas saskaņā ar katrā budžetā iekļautajiem nosacījumiem; štatu sarakstā sīki jānorāda to augsti kvalificēto tehnisko vai zinātnisko darbinieku skaits, kuriem piešķirtas īpašas priekšrocības saskaņā ar īpašiem noteikumiem Civildienesta noteikumos;
- iv) štatu sarakstu, kurā norādīts *amatu* skaits pēc pakāpēm un kategorijām katrai pantā minētajai struktūrai, kas saņem dotācijas no budžeta. Štatu sarakstos līdztekus attiecīgajā finanšu gadā *atļauto amatu* skaitam norāda iepriekšējā gadā *atļauto amatu* skaitu;
- d) par aizņēmuma un aizdevuma operācijām:
- i) vispārējā ieņēmumu pārskatā — budžeta pozīcijas, kas atbilst attiecīgām operācijām un ir paredzētas, lai reģistrētu atmaksājumus no saņēmējiem, kuri sākotnēji nav pildījuši saistības un kuru dēļ piemērotas izpildes garantijas. *Šīm pozīcijām pieliek* atgādinājumu „pro memoria” un pievieno attiecīgas piezīmes;
- ii) Komisijas iedaļā:
- budžeta pozīcijas, kurām ir Savienības izpildes garantijas attiecībā uz minētajām darbībām. *Pie šīm pozīcijām atgādinājums* „pro memoria” atrodas tik ilgi, kamēr nav radušies faktiski maksājumi, kas jāsedz ar galīgiem resursiem;
 - piezīmes ar norādi uz pamataktu un paredzēto darbību apjomu, ilgumu un Savienības dotajām finanšu garantijām attiecībā uz šīm darbībām;
- iii) zinātnisko un tehnisko darbinieku klasifikācijas pamatā var būt pakāpju grupas saskaņā ar katrā budžetā iekļautajiem nosacījumiem; štatu sarakstā sīki jānorāda to augsti kvalificēto tehnisko vai zinātnisko darbinieku skaits, kuriem piešķirtas īpašas priekšrocības saskaņā ar īpašiem noteikumiem Civildienesta noteikumos;
- iv) štatu sarakstu, kurā norādīts *amata vietu* skaits pēc pakāpēm un kategorijām katrai **196.b pantā** minētajai struktūrai, kas saņem dotācijas no budžeta. Štatu sarakstos līdztekus attiecīgajā finanšu gadā *apstiprināto amata vietu* skaitam norāda iepriekšējā gadā *apstiprināto amata vietu* skaitu;
- ca) **attiecībā uz starptautisku organizāciju finansēšanu — Komisijas iedaļai pievienotā dokumentā:**
- i) **visu ieguldījumu kopsavilkumu sadalījumā pa Savienības programmām/ fondiem un pa starptautiskajām organizācijām,**
- ii) **pamatojumu tam, kāpēc Savienībai ir izdevīgāk finansēt šīs starptautiskās organizācijas nekā rīkoties tieši;**
- d) par aizņēmuma un aizdevuma operācijām:
- i) vispārējā ieņēmumu pārskatā — budžeta pozīcijas, kas atbilst attiecīgām operācijām, **jo īpaši finanšu instrumentu izmantošanai (130. un 131. pants)**, un ir paredzētas, lai reģistrētu atmaksājumus no saņēmējiem, kuri sākotnēji nav pildījuši saistības un kuru dēļ piemērotas izpildes garantijas, **kā arī visus ieņēmumus, kas rodas no finanšu instrumentu izmantošanas.** *Šajās pozīcijās iekļauj* atgādinājumu „pro memoria” un pievieno attiecīgas piezīmes;
- ii) Komisijas iedaļā:
- budžeta pozīcijas, kurām ir Savienības izpildes garantijas **un finanšu instrumenti** attiecībā uz minētajām darbībām. *Šajās pozīcijās atgādinājums* „pro memoria” atrodas tik ilgi, kamēr nav radušies faktiski maksājumi, kas jāsedz ar galīgiem resursiem;
 - piezīmes ar norādi uz paredzēto darbību pamataktu un apjomu, ilgumu un Savienības dotajām finanšu garantijām **vai citiem finanšu instrumentiem, kurus Savienība izmanto** attiecībā uz šīm darbībām;
 - **visaptverošs aprēķins par finanšu instrumentiem paredzēto līdzekļu kopsummas īpatsvaru Savienības budžetā;**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

iii) kā norādi Komisijas iedaļai pievienotā dokumentā:

- notiekošās kapitāla operācijas un parādu pārvaldīšanu;
- kapitāla operācijas un parādu pārvaldīšanu par attiecīgo finanšu gadu;

e) KĀDP izdevumu kopsummu pilnībā iekļauj vienā budžeta nodaļā „KĀDP” ar īpašiem budžeta pantiem. Minētie panti attiecas uz KĀDP izdevumiem un ietver **īpašas budžeta pozīcijas, kurās norāda vismaz atsevišķas nozīmīgākās misijas.**

iii) kā norādi Komisijas iedaļai pievienotā dokumentā:

- **visu līdzdalību kapitālā, izmantojot finanšu instrumentus vai PPP, kam pievienotas īpašas piezīmes par gūtajiem rezultātiem;**

- notiekošās kapitāla operācijas un parādu pārvaldīšanu;
- kapitāla operācijas un parādu pārvaldīšanu par attiecīgo finanšu gadu;

e) KĀDP izdevumu kopsummu pilnībā iekļauj vienā budžeta nodaļā „KĀDP” ar īpašiem budžeta pantiem. Minētie panti attiecas uz KĀDP izdevumiem un ietver **īpašu budžeta pozīciju katrai misijai;**

ea) visus attiecīgā Eiropas Attīstības fonda ieņēmumus un izdevumus iekļauj īpašā budžeta pozīcijā Komisijas iedaļā.

Grozījums Nr. 281

Regulas priekšlikums

47. pants – 1. punkts – 2. daļa – b apakšpunkts

b) ka **netiek pārsniegts kopējā amatu skaita limits, kas atļauts katram štatu sarakstam.**

b) ka **attiecīgā iestāde vai institūcija kopā ar citām Savienības institūcijām un citām iestādēm ir piedalījusies salīdzinošajā novērtēšanā, kas tika sākta ar Komisijas personāla rūpīgu pārbaudi.**

Grozījums Nr. 96

Regulas priekšlikums

49. pants

49. pants

Ja, īstenojot Savienības aktu, tiktu pārsniegtas budžetā pieejamās apropriācijas vai daudzgadu finanšu shēmā pieejamie piešķirumi, finanšu izteiksmē šādu aktu var īstenot tikai pēc tam, kad ir izdarīti grozījumi budžetā un vajadzības gadījumā atbilstīgi pārskatīta finanšu shēma.

49. pants

Ja, īstenojot Savienības aktu, tiktu pārsniegtas budžetā pieejamās apropriācijas vai daudzgadu finanšu shēmā pieejamie piešķirumi, finanšu izteiksmē šādu aktu var īstenot tikai pēc tam, kad ir izdarīti grozījumi budžetā un vajadzības gadījumā atbilstīgi pārskatīta finanšu shēma. **Šajā pantā un neskarot 4. panta 2. punktu, uzskata, ka pastāv Savienības akts, ja aizņemšanās vai aizdošanas operācijas skar tā kārtējā gada vai to nākamo gadu vispārējo DFS rezervi (9. panta 4. punkts), uz kuriem attiecas daudzgadu finanšu shēma.**

Grozījums Nr. 97

Regulas priekšlikums

50. pants – 2. punkts

2. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai nodrošinātu, ka apropriācijas izlieto saskaņā ar pareizas finanšu vadības principu.

2. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, lai nodrošinātu, ka apropriācijas izlieto saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu, **un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 317. pantu veic kontroles un revīzijas pienākumus.**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 98**Regulas priekšlikums****51. pants – 1. punkts – otrā daļa**

Pamataakts ir tiesību akts, ar kuru nodrošina juridisko pamatu darbībai un budžetā paredzēto atbilstīgo izdevumu veikšanai.

Pamataakts ir tiesību akts, ar kuru nodrošina juridisko pamatu darbībai un budžetā paredzēto atbilstīgo izdevumu veikšanai.

Piemēro 2. pantu.

Grozījums Nr. 99**Regulas priekšlikums****51. pants – 3. punkts**

3. Piemērojot Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu, pamataakts var būt **kādā** no veidiem, **kas norādīti Līguma par Eiropas Savienību 26. panta 2. punktā, 28. panta 1. punktā, 29. pantā, 31. panta 2. punktā, 33. un 37. pantā.**

3. Piemērojot Līguma par Eiropas Savienību (**turpmāk — LES**) V sadaļu, pamataakts var būt **viens** no **turpmāk minētajiem aktu** veidiem:

— *Padomes lēmums, kas vajadzīgs, lai noteiktu un īstenotu kopējo ārpolitiku un drošības politiku (LES 26. panta 2. punkts);*

— *Padomes lēmums par operacionālu rīcību starptautiskās situācijas dēļ (LES 28. panta 1. punkts);*

— *Padomes lēmums, kas nosaka Savienības attieksmi īpašos ģeogrāfiskos vai tematiskos jautājumos (LES 29. pants);*

— *Padomes lēmums, kas nosaka Savienības rīcību vai nostāju vai ar kuru īsteno lēmumu par šādu rīcību vai nostāju (LES 31. panta 2. punkta 1.–3. ievilkums), vai Padomes lēmums par īpašā pārstāvja izvirzīšanu (LES 31. panta 2. punkta 4. ievilkums, LES 33. pants);*

— *nolīgumi, kas noslēgti ar vienu vai vairākām valstīm vai starptautiskām organizācijām (LES 37. pants).*

Grozījums Nr. 100**Regulas priekšlikums****51. pants – 5. punkts – b apakšpunkts – 2.a un 2.b daļa (jauna)**

Apropriāciju kopsumma a) apakšpunktā minētajām izmēģinājuma programmām nedrīkst pārsniegt EUR 40 miljonus vienā budžeta gadā.

Apropriāciju kopsumma šā punkta pirmajā daļā minētajām jaunajām sagatavošanas darbībām nedrīkst pārsniegt EUR 50 miljonus vienā budžeta gadā, un sagatavošanas darbībām faktiski atvēlēto apropriāciju kopsumma nedrīkst pārsniegt EUR 100 miljonus;

Grozījums Nr. 101**Regulas priekšlikums****51. pants – 5. punkts – c apakšpunkts**

c) apropriācijas sagatavošanas pasākumiem LES V sadaļas piemērošanas jomā. Šie pasākumi ir īslaicīgi un ir izstrādāti,

c) apropriācijas sagatavošanas pasākumiem LES V sadaļas (**kurā ietverti Vispārīgie noteikumi par Savienības ārējo darbību**)

Tresdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

lai paredzētu nosacījumus Savienības darbībai, īstenojot KĀDP mērķus un pieņemot vajadzīgos tiesību aktus.

Savienības krīzes pārvarēšanas *operāciju nolūkā* sagatavošanas pasākumi ir, *inter alia*, paredzēti, lai izvērtētu darbības vajadzības, nodrošinātu līdzekļu ātru sākotnējo piešķiršanu vai uz vietas radītu apstākļus darbības sākšanai.

Sagatavošanas pasākumiem piekrišanu dod Padome *pēc Savienības Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikuma*.

Lai nodrošinātu sagatavošanas pasākumu ātru īstenošanu, Savienības Augstais pārstāvis pēc iespējas drīz informē Komisiju par Padomes ieceri uzsākt sagatavošanas pasākumu un īpaši par šim nolūkam aplēstajiem līdzekļiem. Saskaņā ar šo regulu Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu līdzekļu ātru izmaksu;

Grozījums Nr. 102

Regulas priekšlikums
54. pants – 1. punkts

1. Visiem finanšu dalībniekiem un jebkurām citām personām, kas iesaistītas budžeta izpildē, *vadībā*, revīzijā vai kontrolē, ir aizliegts veikt jebkādas darbības, kas var radīt konfliktu starp viņu pašu un Savienības interesēm. Ja izveidojas šāda situācija, attiecīgajai personai jāatturas no šādu darbību veikšanas un jānodod jautājums *kompetentajai iestādei*.

Grozījums Nr. 103

Regulas priekšlikums
54. pants – 2. punkts

2. Interesu konflikts ir tad, ja šāda finanšu dalībnieka vai citas personas, kā minēts 1. punktā, pienākumu neatkarīgu un objektīvu pildīšanu negatīvi ietekmē iemesli, kas saistīti ar ģimeni, jūtu dzīvi, politisko piederību vai valstspiederību, mantiskajām vai kādām citām interesēm, kas attiecīgajai personai ir kopējas ar labuma saņēmēju.

GROZĪJUMS

un īpašie noteikumi par kopējo ārpolitiku un drošības politiku) piemērošanas jomā. Šie pasākumi ir īslaicīgi un izstrādāti, lai paredzētu nosacījumus Eiropas Savienības darbībai, sasniedzot KĀDP mērķus un pieņemot vajadzīgos tiesību aktus.

Savienības krīzes pārvarēšanas *darbībām* sagatavošanas pasākumi ir, *inter alia*, paredzēti, lai izvērtētu darbības vajadzības, nodrošinātu līdzekļu ātru sākotnējo piešķiršanu vai uz vietas radītu apstākļus darbības sākšanai.

Sagatavošanas pasākumiem piekrišanu dod Padome, *šajā procesā pilnībā iesaistot Komisiju, iepriekš un savlaicīgi apspriežoties ar Eiropas Parlamentu un to sīki informējot par sagatavošanās pasākumiem, jo īpaši tiem, kas attiecas uz darbībām KĀDP un kopējās drošības un aizsardzības politikas jomā*.

Lai nodrošinātu sagatavošanas pasākumu ātru īstenošanu, Savienības Augstais pārstāvis pēc iespējas drīz informē **Eiropas Parlamentu un** Komisiju par Padomes ieceri uzsākt sagatavošanas pasākumu un īpaši par šim nolūkam aplēstajiem līdzekļiem. Saskaņā ar šo regulu Komisija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu līdzekļu ātru izmaksu;

1. Visiem finanšu dalībniekiem un jebkurām citām personām, kas iesaistītas budžeta izpildē **un pārvaldībā, tostarp sagatavošanas darbībās**, revīzijā vai kontrolē, ir aizliegts veikt jebkādas darbības, kas var radīt konfliktu starp viņu pašu un Savienības interesēm. Ja izveidojas šāda situācija, attiecīgajai personai jāatturas no šādu darbību veikšanas un jānodod jautājums **savam tiešajam priekšniekam, kurš rakstiski apstiprina, vai pastāv interešu konflikts. Ja interešu konflikts tiek konstatēts, persona, kas tajā iesaistīta, pārtrauc savu darbību attiecīgajā jomā. Tiešais priekšnieks personīgi veic turpmākas atbilstošas darbības**.

2. Interesu konflikts ir tad, ja šāda finanšu dalībnieka vai citas personas, kas minēta 1. punktā, pienākumu objektīvu pildīšanu **sabiedrības acīs** negatīvi ietekmē **vai varētu negatīvi ietekmēt** iemesli, kas saistīti ar ģimeni, jūtu dzīvi, politisko vai valstisko piederību, mantiskajām vai kādām citām interesēm, kas tai ir kopīgas ar labuma saņēmēju.

Darbības, kas var nozīmēt interešu konfliktu, cita starpā var būt šādas:

a) **nepamatotu tiešu vai netiešu priekšrocību piešķiršana sev vai trešai personai, ar kuru pastāv asinsradniecība, svainība vai cita veida īpaša saistība;**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

b) *atteikšanās piešķirt iespējamajam labumguvējam, saņēmējam, kandidātam vai konkursa dalībniekam tiesības vai priekšrocības, uz kurām tam ir tiesības, vai pārāk lielu tiesību piešķiršana;*

c) *nepamatotu vai neatļautu darbību veikšana vai obligāti veicamu darbību neveikšana.*

Par interešu konfliktu uzskata gadījumus, kad iespējama labumguvējs, pieteikuma iesniedzējs, kandidāts vai konkursa dalībnieks ir štata darbinieks, uz kuru attiecas Civildienesta noteikumi, līgumdarbinieks, vietējais palīgs vai valsts norīkots eksperts.

Grozījums Nr. 104

Regulas priekšlikums

55. pants – 1. punkts – a apakšpunkts

a) ar savu struktūrvienību palīdzību, Savienības delegāciju palīdzību *saskaņā ar* 53. panta otro daļu vai ar 59. pantā minēto izpildaģentūru palīdzību;

a) ar savu struktūrvienību palīdzību, **ar** Savienības delegāciju **darbinieku, kas strādā attiecīgās delegācijas vadītāja uzraudzībā**, palīdzību, ievērojot 53. panta otro daļu, vai ar 59. pantā minēto izpildaģentūru palīdzību;

Grozījums Nr. 105

Regulas priekšlikums

55. pants – 1. punkts – b apakšpunkts

b) *netieši ar dalītu vadību kopā ar dalībvalstīm vai, uzticot budžeta izpildes uzdevumus:*

b) *netieši, dalot pārvaldību ar dalībvalstīm, vai **saskaņā ar īpašu noteikumu pamataktā, kurā gadījumos, kas nav i) un iv) daļā minētie gadījumi, norādīti arī īstenošanas partneru un darbību veidi, atsevišķus konkrētus*** budžeta izpildes uzdevumus uzticot:

i) *trešām valstīm vai to ieceltām organizācijām;*

i) *trešām valstīm vai to ieceltām organizācijām;*

ii) *starptautiskām organizācijām un to aģentūrām;*

ii) *starptautiskām organizācijām un to aģentūrām;*

iii) *finanšu iestādēm, kam saskaņā ar VIII sadaļu ir uzticēta finanšu instrumentu īstenošana;*

iv) *Eiropas Investīciju bankai un Eiropas Investīciju fondam vai citam bankas meitasuzņēmumam;*

iv) *Eiropas Investīciju bankai vai Eiropas Investīciju fondam;*

v) **200. un 201. pantā** minētajām organizācijām;

v) **kā arī 196.b un 196.c pantā** minētajām organizācijām;

vi) *publisko tiesību subjektiem vai organizācijām, uz kurām attiecas privāttiesības un kas pilda publisko pasūtījumu, ja vien šīs pēdējās sniedz pietiekamus finanšu nodrošinājumus;*

vi) *publisko tiesību subjektiem vai organizācijām, uz kurām attiecas privāttiesības un kas pilda publisko pasūtījumu, ja vien šīs pēdējās sniedz pietiekamus finanšu nodrošinājumus;*

vii) *organizācijām, uz kurām attiecas kādas dalībvalsts privāttiesības, kurām uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana un kas sniedz pietiekamus finanšu nodrošinājumus;*

viii) *personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā šīs regulas 51. panta nozīmē.*

viii) *personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības **kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā** saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā šīs regulas 51. panta nozīmē.*

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Komisija saglabā atbildību par budžeta izpildi (LESD 317. pants) un informē Eiropas Parlamentu par darbībām, ko veikušas i) līdz viii) daļā minētās struktūras. Finanšu pārskatā (27. pants) sniedz konkrētas i) līdz viii) daļā minētās struktūras izvēles izsmēlošu pamatojumu.

Grozījums Nr. 106

Regulas priekšlikums

55. pants – 1.a punkts (jauns)

1.a Finansēšanas lēmumā, ko pievieno gada darbības pārskatam (63. panta 9. punkts), norāda izvirzīto mērķi, plānotos rezultātus, izpildes metodi un finansēšanas plāna kopējo summu. Tajā iekļauj arī finansējamo darbību aprakstu, norāda aptuvenu katrai darbībai piešķirto finansējumu un indikatīvu īstenošanas grafiku.

Netiešas pārvaldības gadījumā tajā norāda arī izraudzīto īstenošanas partneri, izvēlei izmantotos kritērijus un tam uzticētos uzdevumus.

Grozījums Nr. 107

Regulas priekšlikums

55. pants – 1.b punkts (jauns)

1.b Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta i) līdz viii) daļā uzskaitītās struktūras un personas pilnībā sadarbojas, aizstāvot Eiropas Savienības finanšu intereses. Eiropas Revīzijas palāta un OLAF visos gadījumos ir tiesīgi visaptveroši īstenot savas LESD noteiktās pilnvaras, veicot šādi pārvaldīto līdzekļu revīziju.

Komisija izpildes uzdevumus deleģē ar nosacījumu, ka pastāv pārredzamas, nediskriminējošas, efektīvas un lietderīgas procedūras šo uzdevumu faktiskās izpildes izskatīšanai tiesā vai tiek īstenots šādu procedūru uzlabošanai paredzēts rīcības plāns.

Grāmatvedis glabā to struktūru un personu sarakstu, kam deleģēti konkrēti īpaši norādīti izpildes uzdevumi, un pievieno to gada pārskatiem kā pielikumu. Pēc budžeta lēmējinstīcijas pieprasījuma tai iesniedz visus nolīgumus, kas slēgti ar šādām struktūrām vai personām.

Struktūras un personas, kuras uzskaitītas 1. punkta b) apakšpunkta i) līdz viii) daļā un kurām deleģēti izpildes uzdevumi, saskaņā ar 31. panta 2. punktu nodrošina līdzekļu saņēmēju atbilstīgu ex post publiskošanu reizi gadā. Veiktos pasākumus dara zināmus Komisijai.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 108**Regulas priekšlikums
56. pants – 1. punkts*****Pienākumi budžeta izpildes jomā dalītas pārvaldības gadījumā***

1. Dalībvalstis, pārvaldot Savienības līdzekļus, ievēro pareizas finanšu vadības, pārredzamības un nediskriminācijas principus un nodrošina Savienības darbības atpazīstamību. Šim nolūkam dalībvalstis izpilda kontroles un revīzijas pienākumus un uzņemas izrietošos pienākumus, kas noteikti šajā regulā. Nozaru noteikumos **var būt noteikti** papildu noteikumi.

1. ***Ja Komisija budžeta izpildi nodrošina, īstenojot dalītu pārvaldību, budžeta izpildes funkcijas deleģē dalībvalstīm.*** Dalībvalstis, pārvaldot Savienības līdzekļus, ievēro pareizas finanšu pārvaldības, pārredzamības un nediskriminācijas principus un nodrošina Savienības darbības atpazīstamību. Šim nolūkam ***Komisija un*** dalībvalstis izpilda ***katra savus*** kontroles un revīzijas pienākumus un uzņemas izrietošos pienākumus, kas noteikti šajā regulā. Nozaru noteikumos ***nosaka*** papildu noteikumus.

Grozījums Nr. 109**Regulas priekšlikums
56. pants – 2. punkts*****Konkrētie dalībvalstu pienākumi***

2. Dalībvalstis, pildot uzdevumus ***saistībā ar budžeta izpildi, novērš, atklāj un koriģē pārkāpumus un krāpšanu.*** Šim nolūkam tās veic iepriekšējas un vēlākas kontroles, tostarp vajadzības gadījumā pārbaudes uz vietas, lai nodrošinātu no budžeta finansēto darbību efektīvu un pareizu izpildi, nepareizi izmaksāto līdzekļu atgūšanu un tiesvedības uzsākšanu vajadzības gadījumā.

2. Dalībvalstis, pildot ***ar budžeta izpildi saistītus uzdevumus, veic visus likumdošanas, regulatīvos, administratīvos vai citus vajadzīgos pasākumus, lai aizsargātu Savienības finanšu intereses, jo īpaši:***

a) ***pārlicinās, ka no budžeta finansētās darbības tiek faktiski veiktas, un nodrošina, ka tās tiek pareizi īstenotas, un šajā nolūkā akreditē un uzrauga struktūras, kas atbildīgas par Savienības līdzekļu pārvaldību un kontroli;***

b) ***novērš, atklāj un koriģē pārkāpumus un krāpšanu;***

Šim nolūkam tās, ievērojot proporcionalitātes principu un saskaņā ar 2. punkta a) apakšpunktu un 3. līdz 5. punktu un attiecīgiem nozares noteikumiem, veic ex ante un ex post kontroles, tostarp vajadzības gadījumā pārbaudes uz vietas attiecībā uz darījumu reprezentatīvo paraugu. Tās arī atgūst nepareizi izmaksātos līdzekļus un vajadzības gadījumā uzsāk tiesvedību. Veicot riska novērtēšanu vai piemērojot nozares noteikumus, Komisija var novērtēt dalībvalstīs izveidotās sistēmas.

Ja dalībvalstis par atklātajām kļūdām un/vai pārkāpumiem nekavējoties ziņo Komisijai un šīs kļūdas un/vai pārkāpumus novērš, proti, atgūst visas nepamatoti izmaksātās summas, tām nepiemēro ar šīm kļūdām un/vai pārkāpumiem saistītas finanšu korekcijas par laika periodu līdz atklāšanai.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

Dalībvalstis piemēro saņēmējiem iedarbīgus, *preventīvus* un samērīgus sodus, **kā** to paredz nozaru noteikumi un valstu tiesību akti.

Grozījums Nr. 110

Regulas priekšlikums
56. pants – 3. punkts

3. Saskaņā ar nozaru **noteikumiem** dalībvalstis akreditē **vienu vai vairākas publiskā sektora** struktūras, kas ir **vienpersoniski** atbildīgas par to līdzekļu pareizu vadību un kontroli, attiecībā uz kuriem ir piešķirta akreditācija. Tas neskar iespēju šīm struktūrām veikt uzdevumus, kas nav saistīti ar Savienības līdzekļu pārvaldīšanu, vai uzticēt atsevišķus no saviem uzdevumiem citām struktūrām.

Dalībvalsts iestāde piešķir akreditāciju saskaņā ar nozaru noteikumiem, lai nodrošinātu, ka struktūra spēj pareizi pārvaldīt līdzekļus. Nozaru noteikumos var būt noteikta arī Komisijas loma akreditācijas procesā.

Akreditējošā iestāde ir atbildīga par struktūras uzraudzību un visiem nepieciešamajiem pasākumiem, tostarp akreditācijas apturēšanu un atcelšanu, kas veicami, lai novērstu trūkumus tās darbā.

Grozījums Nr. 111

Regulas priekšlikums
56. pants – 4. punkts

4. Struktūras, kas akreditētas saskaņā ar šā panta 3. punktu:

- a) izveido efektīvu iekšējās kontroles sistēmu un nodrošina tās darbību;
- b) izmanto **gada** grāmatvedības sistēmu, kas savlaicīgi sniedz pareizu, pilnīgu un ticamu informāciju;

GROZĪJUMS

Dalībvalstis piemēro saņēmējiem iedarbīgus, *atturošus* un samērīgus sodus, **ja** to paredz nozaru noteikumi un **konkrēti noteikumi** valstu tiesību **aktos**.

Akreditējošās iestādes loma un kompetence

3. Saskaņā ar nozaru **noteikumos paredzētajiem kritērijiem un procedūrām** dalībvalstis akreditē struktūras, kas ir atbildīgas par to **Savienības** līdzekļu pārvaldību un **iekšējo** kontroli, attiecībā uz kuriem ir piešķirta akreditācija. Tas neskar iespēju šīm struktūrām veikt uzdevumus, kas nav saistīti ar Savienības līdzekļu pārvaldīšanu, vai uzticēt atsevišķus no saviem uzdevumiem citām struktūrām. **Nemot vērā veikto revīzijas un kontroles pasākumu rezultātus, akreditējošā iestāde arī uzrauga, lai akreditētās struktūras darbotos atbilstoši akreditācijas kritērijiem. Akreditējošā iestāde veic visus nepieciešamos pasākumus, tostarp aptur vai atceļ akreditāciju, lai novērstu trūkumus akreditētajām struktūrām uzticēto uzdevumu izpildē. Komisijas loma akreditācijas procesā, kam piemēro 2. daļu, ir sīkāk noteikta nozaru noteikumos, ņemot vērā arī riska līmeni attiecīgajā politikas jomā.**

Akreditētās struktūras loma un kompetence

4. **Dalībvalstis atbilstošā līmenī, izmantojot** struktūras, kas akreditētas saskaņā ar šā panta 3. punktu:

- a) izveido efektīvu un lietderīgu iekšējās kontroles sistēmu un nodrošina tās darbību;
- b) izmanto grāmatvedības sistēmu, kas savlaicīgi sniedz pareizu, pilnīgu un ticamu informāciju **par attiecīgo gadu;**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- c) *to darbību pārbauda ar neatkarīgu ārējo revīziju, ko saskaņā ar starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem veic revīzijas pakalpojumu sniedzējs, kas ir funkcionāli neatkarīgs no akreditētās struktūras;*
- d) saskaņā ar 31. panta 2. punktu nodrošina Savienības līdzekļu saņēmēju ex post publiskošanu *reizi gadā;*
- f) *nodrošina personas datu aizsardzību atbilstoši Direktīvā 95/46/EK noteiktajiem principiem.*

- c) *sniedz vajadzīgos datus un informāciju saskaņā ar 5. punktu;*
- d) saskaņā ar 31. panta 2. punktu nodrošina Savienības līdzekļu saņēmēju ex post publiskošanu. *Visa veida personas datu apstrāde notiek atbilstoši valstu noteikumiem, ar kuriem īsteno Direktīvu 95/46/EK.*

Grozījums Nr. 112
Regulas priekšlikums
56. pants – 5. punkts

Akreditēto struktūru sniegtās informācijas saturs, iesniegšanas laiks un revīzija

5. Saskaņā ar *šā panta* 3. punktu akreditētās struktūras līdz nākamā finanšu gada *1. februārim* iesniedz Komisijai:

5. Saskaņā ar 3. punktu akreditētās struktūras līdz nākamā finanšu gada *1. martam* iesniedz Komisijai:

- a) *pārskatus par izdevumiem, kas radušies, pildot uzticētos uzdevumus;*

- a) *akreditēto struktūru gada pārskatus par izdevumiem, kas radušies, pildot uzticētos uzdevumus, un kas iesniegti Komisijai, pieprasot izdevumu atmaksāšanu, tostarp par avansa maksājumiem un summām, attiecībā uz kurām notiek vai ir pabeigtas atgūšanas procedūras. Šai informācijai pievieno vadības atbildības deklarāciju, kurā apliecina par līdzekļu pārvaldību atbildīgo personu viedokli, ka:*

— *ši informācija ir pareizi izklāstīta, pilnīga un precīza;*

— *izdevumi ir izlietoti paredzētajam mērķim saskaņā ar nozaru noteikumiem;*

— *ieviestās kontroles procedūras nodrošina vajadzīgās garantijas pakārtoto darījumu likumībai un pareizībai; deklarācijas pielikumā norāda kļūdu īpatsvaru katrai līdzekļu kategorijai un sniedz kļūdu analīzi, kā arī — ja vajadzīgs — atrunas;*

- b) *visu veikto revīziju un* kontroļu rezultātu kopsavilkumu, tostarp *sistemātisku* vai *atkārtotu* trūkumu analīzi, kā arī veiktās vai plānotās darbības šo trūkumu novēršanai;

- b) *galīgo revīzijas ziņojumu kopsavilkumu un* veikto kontroļu kopsavilkumu, tostarp *atkārtotu* vai *sistēmisku* trūkumu analīzi, kā arī veiktās vai plānotās darbības šo trūkumu novēršanai *un šo darbību rezultātus.*

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

c) vadības sagatavotu ticamības deklarāciju par pārskatu pilnīgumu, precizitāti un patiesumu, iekšējās kontroles sistēmu pareizu darbību, kā arī par pakārtoto darījumu likumību un pareizību un pareizas finanšu vadības principa ievērošanu;

d) neatkarīgas revīzijas struktūras atzinumu par šā punkta c) apakšpunktā minēto vadības sagatavoto ticamības deklarāciju, kurā skatīti visi tās elementi.

Ja dalībvalsts vienā politikas jomā ir akreditējusi vairāk nekā vienu struktūru, tā līdz nākamā finanšu gada **15. februārim** iesniedz Komisijai kopsavilkuma pārskatu par attiecīgo politikas jomu, apkopojot valsts līmenī visas vadības sagatavotās ticamības deklarācijas un neatkarīgo revidentu atzinumus **par tām**.

6. Komisija:

a) piemēro procedūras savlaicīgai akreditēto struktūru finanšu grāmatojumu noskaidrošanai, **nodrošinot pārskatu pilnīgumu, precizitāti un pareizību un ļaujot savlaicīgi veikt noskaidrošanu pārkāpumu gadījumos;**

b) izslēdz no Savienības finanšu izdevumiem izmaksas, kas veiktas, pārkāpjot Savienības tiesību aktus.

GROZĪJUMS

Šā punkta a) apakšpunktā minētajiem gada pārskatiem un b) apakšpunktā minētajam kopsavilkumam pievieno saskaņā ar starptautiski atzītiem revīzijas standartiem sagatavotu neatkarīgas revīzijas struktūras atzinumu par to, vai pārskatos ietvertā informācija pareizi un patiesi atspoguļo faktisko situāciju, vai izdevumi, kurus Komisijai prasa atmaksāt, ir likumīgi un pareizi, un vai pienācīgi darbojas ieviestās kontroles sistēmas. Ja, veicot pārbaudi, rodas pamats šaubīties par vadības atbildības deklarācijā sniegtajiem apliecinājumiem, minētajā atzinumā to norāda. Atzinuma pielikumā norāda kļūdu īpatsvaru katrā līdzekļu kategorijā un iekļauj kļūdu analīzi un atrunas.

Ja dalībvalsts vienā politikas jomā ir akreditējusi vairāk nekā vienu struktūru, **kas atbildīga par līdzekļu pārvaldību**, tā līdz nākamā finanšu gada **15. martam** iesniedz Komisijai kopsavilkuma pārskatu par attiecīgo politikas jomu, apkopojot valsts līmenī visas vadības sagatavotās ticamības deklarācijas un **attiecīgos** neatkarīgo revidentu atzinumus.

Dalībvalstis atbilstošā līmenī publicē šo informāciju ne vēlāk kā 6 mēnešu laikā pēc šo dokumentu iesniegšanas Komisijai.

Grozījums Nr. 113

Regulas priekšlikums
56. pants – 6. punkts

Konkrētie Komisijas pienākumi

6. **Lai nodrošinātu līdzekļu izlietojumu atbilstīgi piemērojamiem noteikumiem,** Komisija:

-a) uzrauga, kā dalībvalstis pilda savus pienākumus, jo īpaši veicot revīzijas programmu īstenošanas gaitā;

a) piemēro procedūras savlaicīgai akreditēto struktūru finanšu grāmatojumu noskaidrošanai, **nosakot, vai pārskati ir pilnīgi, precīzi un patiesi;**

b) **svīturo** no Savienības finanšu izdevumiem izmaksas, kas veiktas, pārkāpjot Savienības tiesību aktus;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Ar nozaru noteikumiem reglamentē nosacījumiem, saskaņā ar kuriem Komisija var apturēt maksājumus dalībvalstīm vai deleģētais kredītrīkotājs var tos pārtraukt.

ba) pārtrauc maksājumu termiņus un aptur maksājumus, ja dalībvalsts veiktajā uzraudzībā vai saskaņā ar 3. punktu akreditētās struktūras darbībā ir būtiski trūkumi.

Pēc tam, kad dalībvalsts ir sniegusi savus apsvērumus, Komisija var nolemt pilnībā vai daļēji atcelt maksājumu pārtraukšanu vai atlikšanu. Komisijas kompetentais deleģētais kredītrīkotājs savā gada darbības pārskatā informē par visiem pienākumiem, kas noteikti šajā punktā.

Grozījums Nr. 114

Regulas priekšlikums

56. pants – 6.a punkts (jauns)

Īpaši noteikumi attiecībā uz Eiropas teritoriālo sadarbību

6.a Nozaru noteikumus definē, ņemot vērā Eiropas teritoriālās sadarbības programmu vajadzības, un tas jo īpaši attiecas uz vadības sagatavotās ikgadējās deklarācijas saturu, akreditācijas procesu un revīzijas funkciju.

Grozījums Nr. 115

Regulas priekšlikums

56. pants – 6.b punkts (jauns)

Valstu ticamības deklarācijas

6.b Dalībvalstis sagatavo valsts līmeņa deklarāciju par līdzekļiem, kas izlietoti, īstenojot dalītas pārvaldības sistēmu. Šo deklarāciju paraksta atbilstošā politiskā līmenī, to sagatavo, pamatojoties uz 5. punkta c) apakšpunktā prasīto informāciju, un tajā obligāti raksturo vismaz ieviesto iekšējās kontroles sistēmu darbības efektivitāti un pakārtoto darījumu likumību un pareizību. Par šo deklarāciju ir jāsaņem neatkarīgas revīzijas struktūras atzinums, un deklarācija par attiecīgo finanšu gadu ir jāiesniedz Komisijai līdz nākamā gada 15. martam.

Izstrādājot pamatnostādnes šādu valsts deklarāciju sagatavošanai, konsultējas ar Eiropas Revīzijas palātu un Eiropas Savienības dalībvalstu augstāko revīzijas iestāžu kontaktkomiteju.

Ja dalībvalsts atbilstoši iepriekš minētajiem noteikumiem ir iesniegusi valsts deklarāciju, to ņem vērā, saskaņā ar šā panta 6. punktu izstrādājot Komisijas revīzijas un kontroles stratēģijas un saskaņā ar 29. pantu nosakot riska pakāpi dalībvalstī; deklarāciju nosūta budžeta lēmējinstīcijai, pēc analogijas piemērojot 63. panta 9. punktu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 116**Regulas priekšlikums****57. pants – 1. punkts**

1. Struktūras un personas, kurām saskaņā ar 55. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir uzticēti budžeta izpildes uzdevumi, ievēro pareizas finanšu *vadības*, pārredzamības un nediskriminācijas principus un, pārvaldot Savienības līdzekļus, nodrošina Savienības darbības atpazīstamību. Pārvaldot Savienības līdzekļus, tās garantē Savienības finanšu interešu aizsardzību tādā līmenī, kas ir vienāds ar šajā regulā prasīto, un pienācīgi ņem vērā:

- a) uzticēto uzdevumu raksturu un iesaistītās summas;
- b) iesaistītos finanšu riskus;
- c) nodrošinājuma līmeni, ko veido to sistēmas, noteikumi un procedūras apvienojumā ar Komisijas pasākumiem, ko veic uzticēto uzdevumu izpildes uzraudzībai un atbalstam.

1. **Citas** struktūras un personas, **kas nav dalībvalstis, bet** kurām saskaņā ar 55. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir uzticēti budžeta izpildes uzdevumi, ievēro pareizas finanšu *pārvaldības*, pārredzamības un nediskriminācijas principus un, pārvaldot Savienības līdzekļus, nodrošina Savienības darbības atpazīstamību. Pārvaldot Savienības līdzekļus, tās garantē Savienības finanšu interešu aizsardzību tādā līmenī, kas ir vienāds ar šajā regulā prasīto, un pienācīgi ņem vērā:

- a) uzticēto uzdevumu raksturu un iesaistītās summas;
- b) iesaistītos finanšu riskus;
- c) nodrošinājuma līmeni, ko veido to sistēmas, noteikumi un procedūras apvienojumā ar Komisijas pasākumiem, ko veic uzticēto uzdevumu izpildes uzraudzībai un atbalstam.

Grozījums Nr. 117 un 282**Regulas priekšlikums****57. pants – 2. punkts**

2. Šim nolūkam 1. punktā minētās struktūras un personas:

- a) izveido efektīvu iekšējās kontroles sistēmu un nodrošina tās darbību;
- b) izmanto gada grāmatvedības sistēmu, kas savlaicīgi sniedz pareizu, pilnīgu un ticamu informāciju;
- c) to darbību pārbauda ar neatkarīgu ārējo revīziju, ko saskaņā ar starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem veic revīzijas pakalpojumu sniedzējs, kas ir funkcionāli neatkarīgs no attiecīgās struktūras vai personas;
- d) piemēro attiecīgus noteikumus un procedūras, lai sniegtu finansējumu no Savienības līdzekļiem, izmantojot dotācijas, iepirkumu un finanšu instrumentus;
- e) saskaņā ar 31. panta 2. punktu nodrošina Savienības līdzekļu saņēmēju ex post publiskošanu reizi gadā;

2. Šim nolūkam 1. punktā minētās struktūras un personas **saskaņā ar standartiem, kas līdzvērtīgi Savienības standartiem, vai, ja šādu līdzvērtīgu standartu nav, saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, kuri noteikti līgumā, ar ko uztic konkrētu īstenošanas uzdevumu izpildi:**

- a) izveido efektīvu iekšējās kontroles sistēmu un nodrošina tās darbību;
- b) izmanto gada grāmatvedības sistēmu, kas savlaicīgi sniedz pareizu, pilnīgu un ticamu informāciju;
- c) to darbību pārbauda ar neatkarīgu ārējo revīziju, ko saskaņā ar starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem veic revīzijas pakalpojumu sniedzējs, kas ir funkcionāli neatkarīgs no attiecīgās struktūras vai personas;
- d) piemēro attiecīgus noteikumus un procedūras, lai sniegtu finansējumu no Savienības līdzekļiem, izmantojot dotācijas, iepirkumu un finanšu instrumentus;
- e) saskaņā ar 31. panta 2. punktu nodrošina Savienības līdzekļu saņēmēju ex post publiskošanu reizi gadā, **kā arī personas datu aizsardzību, ievērojot Direktīvā 95/46/EK noteiktos principus;**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

f) nodrošina personas datu pieņemamu aizsardzību.

f) nodrošina personas datu pieņemamu aizsardzību, **kā noteikts Direktīvā 95/46/EK un Regulā (EK) Nr. 45/2001.**

Personas, kas minētas 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta viii) daļā, **var šīs prasības apmierināt pakāpeniski. Tās pieņem savus finanšu noteikumus ar Komisijas iepriekšēju piekrišanu.**

Neatkarīgi no 196.b un 196.c panta noteikumiem tās pieņem savus finanšu noteikumus ar Komisijas iepriekšēju piekrišanu. Personas, kas minētas 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta viii) daļā, **šā punkta a) līdz e) apakšpunktā noteiktās prasības var apmierināt pakāpeniski sava pilnvaru termiņa pirmajos sešos mēnešos.**

Grozījums Nr. 300**Regulas priekšlikums****57. pants – 2. punkts – 2.a daļa (jauna)**

Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, stingrākus līdzdalības noteikumus nepiemēro ar atpakaļejošu spēku, un saņēmējiem neprasa pārrēķināt finanšu pārskatus, kurus Komisija jau apstiprinājusi.

Grozījums Nr. 288**Regulas priekšlikums****57. pants – 3.a punkts (jauns)**

3.a Savienības institūcijas un iestādes aktīvi veicina ziņošanu gadījumos, kad pastāv aizdomas par iespējamiem pārkāpumiem dalībvalstīs saistībā ar Savienības finansējumu.

Grozījums Nr. 118**Regulas priekšlikums****57. pants – 4. punkts – otrā daļa**

Deleģētais kredītrikotājs var pilnīgi vai daļēji pārtraukt maksājumus šādām struktūrām vai personām nolūkā veikt turpmākas pārbaudes, ja viņam ir kļuvusi zināma informācija par būtiskiem trūkumiem iekšējās kontroles sistēmas darbībā, vai attiecīgās struktūras vai personas apliecinātie izdevumi ir saistīti ar nopietnu pārkāpumu un nav koriģēti, ar nosacījumu, ka maksājumu pārtraukšana ir nepieciešama, lai novērstu būtisku kaitējumu Savienības finanšu interesēm.

Neatkarīgi no 89. panta noteikumiem deleģētais kredītrikotājs var pilnīgi vai daļēji pārtraukt maksājumus šādām struktūrām vai personām nolūkā veikt turpmākas pārbaudes, ja viņam ir kļuvusi zināma informācija par būtiskiem trūkumiem iekšējās kontroles sistēmas darbībā, vai attiecīgās struktūras vai personas apliecinātie izdevumi ir saistīti ar nopietnu pārkāpumu un nav koriģēti, ar nosacījumu, ka maksājumu pārtraukšana ir nepieciešama, lai novērstu būtisku kaitējumu Savienības finanšu interesēm.

Grozījums Nr. 119**Regulas priekšlikums****57. pants – 5. punkts**

5. Šā panta 1. punktā minētās struktūras un personas iesniedz Komisijai:

5. Šā panta 1. punktā minētās struktūras un personas iesniedz Komisijai:

a) pārskatu par uzticēto uzdevumu izpildi;

a) pārskatu par uzticēto uzdevumu izpildi;

b) pārskatus par izdevumiem, kas radušies, pildot uzticētos uzdevumus;

b) pārskatus par izdevumiem, kas radušies, pildot uzticētos uzdevumus;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

- c) visu veikto revīziju un kontroļu rezultātu kopsavilkumu, tostarp sistemātisku vai atkārtotu trūkumu analīzi, kā arī veiktās vai plānotās darbības šo trūkumu novēršanai;
- d) vadības sagatavotu **ticamības deklarāciju par pārskatu pilnīgumu, precizitāti un patiesumu, iekšējās kontroles sistēmu pareizu darbību, kā arī par pakārtoto darījumu likumību un pareizību un pareizas finanšu vadības principa ievērošanu;**
- e) **neatkarīgas revīzijas struktūras atzinumu par šā punkta d) apakšpunktā minēto vadības sagatavoto ticamības deklarāciju, kurā skatīti visi tās elementi.**

Šos elementus, izņemot e) apakšpunktā minēto revidenta atzinumu, iesniedz Komisijai līdz nākamā finanšu gada 1. februārim. Revidenta atzinumu iesniedz līdz 15. martam.

Šie pienākumi neskar noteikumus, kas ir ietverti nolīgumos, kas noslēgti ar starptautiskajām organizācijām un trešām valstīm. Šie noteikumi ietver vismaz minēto struktūru pienākumu iesniegt Komisijai **reizi gadā** apliecinājumu, ka attiecīgā finanšu gada laikā Savienības ieguldījums ir izmantots un uzskaitīts saskaņā ar šā panta 2. punktā noteiktajām prasībām un pienākumiem, kas noteikti nolīgumā, kas noslēgts ar attiecīgo starptautisko organizāciju vai trešo valsti.

Grozījums Nr. 120

Regulas priekšlikums
57. pants – 6. punkts

6. Komisija:

- a) **nodrošina uzticēto uzdevumu izpildes uzraudzību un novērtēšanu;**

GROZĪJUMS

- c) visu veikto revīziju un kontroļu rezultātu kopsavilkumu, tostarp sistemātisku vai atkārtotu trūkumu analīzi, kā arī veiktās vai plānotās darbības šo trūkumu novēršanai;
- d) vadības sagatavotu deklarāciju, **ar ko sniedz pamatotu pārliecību par to, ka:**
- i) **pārskatos ietvertā informācija pareizi un patiesi atspoguļo faktisko situāciju,**
- ii) **pārskatos norādītie līdzekļi ir izlietoti paredzētajam mērķim un saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu,**
- iii) **ieviestās kontroles procedūras nodrošina vajadzīgās garantijas pakārtoto darījumu likumībai un pareizībai;**
- e) **šiem dokumentiem pievieno saskaņā ar starptautiski atzītiem revīzijas standartiem sagatavotu neatkarīgas revīzijas iestādes atzinumu par pārskatu pilnīgumu, precizitāti un ticamību, par ieviesto kontroles procedūru pareizu darbību, kā arī par pakārtoto darījumu likumību un pareizību. Ja, veicot pārbaudi, rodas pamats šaubīties par vadības sagatavotajā deklarācijā sniegtajiem apliecinājumiem, revīzijas struktūra par to ziņo.**

Šos elementus, izņemot e) apakšpunktā minēto revidenta atzinumu, iesniedz Komisijai līdz nākamā finanšu gada 1. februārim. Revidenta atzinumu iesniedz līdz 15. martam.

Šie pienākumi neskar noteikumus, kas ir ietverti nolīgumos, kuri noslēgti ar starptautiskajām organizācijām un trešām valstīm. Šie noteikumi ietver vismaz minēto struktūru pienākumu **reizi gadā** iesniegt Komisijai **kompetentās augstākās revīzijas iestādes pārbaudītu** apliecinājumu, ka attiecīgā finanšu gada laikā Savienības ieguldījums ir izmantots un uzskaitīts saskaņā ar šā panta 2. punktā noteiktajām prasībām un pienākumiem, kas noteikti nolīgumā, kurš noslēgts ar attiecīgo starptautisko organizāciju vai trešo valsti. **Revīziju rezultāti tiek darīti zināmi budžeta izpildes apstiprinātājiestādei. Tas neskar Eiropas Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras veikt izmeklēšanu.**

6. Komisija:

- a) **uzrauga, lai šīs struktūras pildītu savus pienākumus, jo īpaši veicot revīzijas un vērtēšanas darbības programmu īstenošanas gaitā;**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- b) piemēro procedūras savlaicīgai **pilnvaroto** struktūru **un personu finanšu** grāmatojumu noskaidrošanai, **nodrošinot pārskatu pilnīgumu, precizitāti un pareizību** un ļaujot savlaicīgi veikt noskaidrošanu pārkāpumu gadījumos;
- c) izslēdz no Savienības finanšu izdevumiem izmaksas, kas veiktas, pārkāpjot **piemērojamus noteikumus**.

- b) piemēro procedūras savlaicīgai struktūru grāmatojumu noskaidrošanai, **konstatējot, vai pārskati ir pilnīgi, precīzi un pareizi**, un ļaujot savlaicīgi veikt noskaidrošanu nepilnību gadījumos;
- c) izslēdz no Savienības finanšu izdevumiem izmaksas, kas veiktas, pārkāpjot **Savienības tiesību aktus**.

Grozījums Nr. 121

Regulas priekšlikums
57. pants – 7. punkts

7. Šā panta 5. un 6. punktu nepiemēro struktūrām **un personām**, kam **budžeta lēmējinstītūcija** piemēro atsevišķu budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru.

7. Šā panta 5. un 6. punktu nepiemēro **Savienības** struktūrām, kam piemēro atsevišķu budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru **gadījumos, kad šīs struktūras nodrošina Savienības budžeta izpildi**.

Grozījums Nr. 122

Regulas priekšlikums
57. pants – 7.a punkts (jauns)

7.a Šā panta 1., 2. un 3. punktu pēc analogijas piemēro to **apropriāciju netiešajai pārvaldībai, kuras Eiropas Parlaments ir piešķīris savām politiskajām grupām. Šajā nolūkā Eiropas Parlaments veic īstenošanas pasākumus, ņemot vērā politisko grupu konkrētās vajadzības**.

Grozījums Nr. 123

Regulas priekšlikums
62. pants – 6.a punkts (jauns)

6.a Atbildīgajam kredītrīkotājam viņa pienākumus var palīdzēt pildīt darbinieki, kuriem uzticēts kredītrīkotāja pakļautībā veikt konkrētas darbības, kas vajadzīgas budžeta izpildei, kā arī finanšu un vadības informācijas sagatavošanai. Lai novērstu jebkādus interešu konfliktus, attiecībā uz darbiniekiem, kuri palīdz atbildīgajam kredītrīkotājam, kam tieši vai pastarpināti deleģētas pilnvaras, ir spēkā 54. pantā noteiktie pienākumi.

Grozījums Nr. 124

Regulas priekšlikums
62. pants – 6.b punkts (jauns)

6.b Katra iestāde informē budžeta lēmējinstītūciju ikreiz, kad deleģētais kredītrīkotājs sāk pildīt pienākumus, kad viņa pienākumi mainās vai kad viņš beidz savu pienākumu izpildi.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 125

Regulas priekšlikums

62. pants – 6.c punkts (jauns)

6.c Katra iestāde savos iekšējos noteikumos nosaka tādas apropriāciju pārvaldības pasākumus, ko tā uzskata par vajadzīgiem savas budžeta iedaļas pareizai izpildei. Budžeta izpildes apstiprinājuma procedūras gaitā šos iekšējos noteikumus dara zināmus Eiropas Parlamentam.

Grozījums Nr. 126

Regulas priekšlikums

63. pants – 6. punkts – 2. daļa

Iepriekšējas kontroles veic darbinieki, kas nav atbildīgi par *vēlākām* kontrolēm. Darbinieki, kas ir atbildīgi par *vēlākām* kontrolēm, nav pakļauti darbiniekiem, kas ir atbildīgi par *iepriekšējām* kontrolēm.

Ex ante kontroles veic darbinieki, kas nav atbildīgi par *ex post* kontrolēm. Darbinieki, kas ir atbildīgi par *ex post* kontrolēm, nav pakļauti darbiniekiem, kas ir atbildīgi par *ex ante* kontrolēm, **un otrādi**.

Grozījums Nr. 127

Regulas priekšlikums

63. pants – 8. punkts

8. Jebkurš darbinieks, kas iesaistīts finanšu *vadībā* un darījumu kontrolē, uzskatot, ka lēmums, kuru viņa priekšnieks pieprasa viņam piemērot vai par kuru pieprasa, lai viņš tam piekristu, ir nelikumīgs vai neatbilst pareizas finanšu *vadības* principiem vai dienesta noteikumiem, kas viņam jāievēro, rakstveidā informē par to deleģēto kredītrīkotāju un, ja tas neveic nekādus pasākumus, komisiju, kas minēta 70. panta 6. punktā. **Ja ir nelikumīgas darbības, krāpšana vai korupcija, kas var kaitēt Savienības interesēm, viņš informē par to iestādes un struktūras, kas šādam nolūkam izveidotas ar spēkā esošajiem tiesību aktiem.**

8. Jebkurš darbinieks, kas iesaistīts finanšu *pārvaldībā* un darījumu kontrolē, uzskatot, ka lēmums, kuru viņa priekšnieks pieprasa viņam piemērot vai par kuru pieprasa, lai viņš tam piekristu, ir nelikumīgs vai neatbilst pareizas finanšu *pārvaldības* principiem vai dienesta noteikumiem, kas viņam jāievēro, rakstveidā informē par to deleģēto kredītrīkotāju un, ja tas neveic nekādus pasākumus, komisiju, kas minēta 70. panta 6. punktā.

Konstatējot nelikumīgas darbības, krāpšanu vai korupciju, kas var kaitēt Savienības interesēm, šāds darbinieks par to informē iestādes un struktūras, kuras šādam nolūkam norādītas attiecīgos tiesību aktos. Krāpniecības gadījumos pēdējo minēto pienākumu pilda arī neatkarīgie revidenti, kas īsteno ar Savienības finanšu pārvaldību saistītas procedūras. Par šādas informācijas sniegšanu viņus nevar saukt pie atbildības.

Darbinieku, kas pilda šajā punktā minētos pienākumus, aizsargā attiecīgās Civildienesta noteikumu normas.

Grozījums Nr. 128

Regulas priekšlikums

65. pants – 7.a punkts (jauns)

7.a Komisijas grāmatvedis definē noteikumus par fiduciāro kontu pārvaldību un šo kontu izmantošanu.

Grozījums Nr. 129

Regulas priekšlikums

69. pants – 2. punkts

2. Ikviens kredītrīkotājs, grāmatvedis vai avansu pārzinis saucams pie disciplināras atbildības, un tas maksā kompensāciju, kā paredzēts Civildienesta noteikumos, neskarot 70., 71. un 72. pantu. Ja ir nelikumīgas darbības, krāpšana vai korupcija, kas

2. Ikviens kredītrīkotājs, grāmatvedis vai avansu pārzinis saucams pie disciplināras atbildības, un tas maksā kompensāciju, kā paredzēts Civildienesta noteikumos, neskarot 70., 71. un 72. pantu. Ja ir nelikumīgas darbības, krāpšana vai korupcija, kas

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

var kaitēt Savienības interesēm, jautājumu nodod iestādēm un struktūrām, kas šādam nolūkam izveidotas ar spēkā esošajiem tiesību aktiem.

var kaitēt Savienības interesēm, jautājumu nodod iestādēm un struktūrām, kuras šādam nolūkam norādītas attiecīgos tiesību aktos, **jo īpaši OLAF.**

Grozījums Nr. 130**Regulas priekšlikums****4. iedaļa – virsraksts**ATGŪŠANAS **PILNVAROJUMS**ATGŪŠANA **UN FINANŠU KOREKCIJAS****Grozījums Nr. 131****Regulas priekšlikums****-76. pants (jauns)****-76. pants
Definīcijas****Šajā iedaļā:**

a) atgūšana ir ikviena darbība, ko veic, lai atgūtu nepareizi izmaksātus līdzekļus; būtībā tas nozīmē, ka attiecīgo līdzekļu saņēmēji atmaksā nepareizi saņemtās summas. Ja attiecīgo līdzekļu faktiskā summa nav nosakāma, atgūstamo summu var aprēķināt, izmantojot citas zinātniskas metodes. Šādas metodes principā ir jānosaka pirms līdzekļu izmaksāšanas;

b) finanšu korekcijas ir darbības, ko galvenokārt veic, lai novērstu trūkumus vadības sistēmās. Šo korekciju rezultātā finansējumu ietur no dalībvalstīm vai trešām valstīm, vai citiem tiesību subjektiem, kas nenodrošina Savienības noteikumu pareizu piemērošanu. Šīs korekcijas var veikt arī tādēļ, lai sekmētu attiecīgā Savienības ieguldījuma juridiskajā pamatā noteikto Savienības politikas nostādņu īstenošanu.

Visas finanšu korekcijas, par kurām pieņemts attiecīgs lēmums un kuras veicamas attiecībā uz katru līdzekļu kategoriju un katru dalībvalsti, tiek norādītas pārskatos saskaņā ar 132. pantu.

Grozījums Nr. 132**Regulas priekšlikums****76. pants – 1. punkts – 1.a daļa (jauna)**

Debitoram izsniedz parādzīmi, kas atbilst iekasēšanas rīkojumam un kas ir Komisijai saistoša tajā redakcijā, kādā tā izsniegta.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 133**Regulas priekšlikums****76. pants – 2. punkts**

2. *Iestādes*, pieņemot lēmumu, var oficiāli konstatēt kā debitoru parādu summu, kas pienākas no personām, kuras nav dalībvalstis; šāds lēmums jāizpilda LESD 299. panta nozīmē.

2. *Padome, Komisija vai Eiropas Centrālā banka*, pieņemot lēmumu, var oficiāli konstatēt kā debitoru parādu summu, kas pienākas no personām, kuras nav dalībvalstis, un šāds lēmums ir izpildāms LESD 299. panta nozīmē. **Pārējo iestāžu gadījumā šādu LESD 299. panta nozīmē izpildāmu lēmumu to vārdā var pieņemt Komisija, ievērojot nosacījumus, kas definēti deleģētajā regulā, kura minēta 199. pantā.**

Grozījums Nr. 134**Regulas priekšlikums****77. pants – 1. punkts – 2. daļa**

Grāmatvedis atgūst summas, kompensējot noteikta lieluma drošus Savienības prasījumus pret parādniekiem, kuru atmaksai pienācis termiņš, ar tādiem noteikta lieluma drošiem prasījumiem, kuru atmaksai pienācis termiņš, kādi šiem parādniekiem pašiem ir pret Savienību.

Grāmatvedis atgūst summas, kompensējot Savienības prasījumus pret parādniekiem ar prasījumiem, kādi šiem parādniekiem pašiem ir pret Savienību. **Šādiem prasījumiem jābūt pamatotiem, noteikta apjoma un ar pienākušu atmaksas termiņu.**

Grozījums Nr. 135**Regulas priekšlikums****77. pants – 2. punkts**

2. Ja *atbildīgais* deleģētais kredītrīkotājs gatavojas atteikties vai daļēji atteikties no konstatēta debitoru parāda atgūšanas, viņš nodrošina, ka šāda atteikšanās ir pareiza un atbilst pareizas finanšu vadības un proporcionalitātes principam **atbilstīgi 199. pantā minētajā deleģētajā regulā paredzētajām procedūrām un kritērijiem**. Lēmumam par atteikšanos ir jābūt pamatotam. Kredītrīkotājs var deleģēt šāda lēmuma pieņemšanu **vienīgi tā, kā paredzēts 199. pantā minētajā deleģētajā regulā**.

2. Ja *kompetentais* deleģētais kredītrīkotājs gatavojas atteikties vai daļēji atteikties no konstatēta debitoru parāda atgūšanas, viņš nodrošina, ka šāda atteikšanās ir pareiza un atbilst pareizas finanšu pārvaldības un proporcionalitātes principam. Lēmumam par atteikšanos ir jābūt pamatotam, **un tas ir jāatspoguļo 63. panta 9. punktā minētajos gada darbības pārskatos**. Kredītrīkotājs var deleģēt šāda lēmuma pieņemšanu.

Atbildīgais kredītrīkotājs var pilnībā vai daļēji atcelt konstatētu debitoru parādu **saskaņā ar 199. pantā minētajā deleģētajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem**. Konstatēta debitoru parāda daļēja atcelšana nenozīmē Savienības konstatēto prasījumu atcelšanu.

Kompetentais kredītrīkotājs var pilnībā vai daļēji atcelt konstatētu debitoru parādu. Konstatēta debitoru parāda daļēja atcelšana nenozīmē Savienības konstatēto prasījumu atcelšanu.

Šis regulas 199. pantā minētajā deleģētajā regulā nosaka procedūru noteikumus un kritērijus, kas kredītrīkotājam jāievēro, pieņemot lēmumu par atteikšanos, kā arī deleģējot šāda lēmuma pieņemšanu vai atceļot konstatētu debitora parādu.

Grozījums Nr. 136**Regulas priekšlikums****77. pants – 2.a punkts (jauns)**

2.a Summas, kuras dalībvalstis atguvušas pēc pārkāpuma vai nolaidības gadījuma, un attiecīgos procentus pārskaita pārvaldības iestādei, kas tos ieģrāmato kā ieņēmumus mēnesī, kurā nauda ir faktiski saņemta.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 137**Regulas priekšlikums****77. pants – 2.b punkts (jauns)**

2.b Veicot ieskaitījumu Savienības budžetā, dalībvalsts var ieturēt 20 % no attiecīgajām summām kā vienreizēju atlīdzību par atgūšanas izmaksām, izņemot gadījumus, kad pārkāpumu veikšanas vai nolaidību pieļāvušas attiecīgās dalībvalsts administratīvās iestādes vai citas oficiālās struktūras.

Grozījums Nr. 138**Regulas priekšlikums****77. pants – 2.c punkts (jauns)**

2.c Dalībvalsts var pieņemt lēmumu neturpināt atgūšanu, ja šāda rīcība ir atbilstīgi pamatota. Šādu lēmumu var pieņemt vienīgi šādos gadījumos:

- a) ja līdzekļu atgūšanas izdevumi, kas jau radušies vai kas varētu rasties, pārsniedz atgūstamo līdzekļu summu vai*
- b) ja atgūšanu nav iespējams veikt debitora vai juridiski par pārkāpumu atbildīgās personas maksātnespējas dēļ, un šī maksātnespēja ir konstatēta un apstiprināta saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem.*

Grozījums Nr. 139**Regulas priekšlikums****77.a pants (jauns)****77.a pants**

Finanšu korekcijas, ko veic dalībvalstis, īstenojot dalītu pārvaldību saskaņā ar otrās daļas II sadaļu

1. Par pārkāpumu izmeklēšanu pirmkārt ir atbildīgas dalībvalstis, kuras konstatē ikvienu būtisku izmaiņu, kas skārusi otrās daļas II sadaļā minētas darbības vai darbības programmas veidu vai tās īstenošanas vai kontroles nosacījumus, un veic vajadzīgās finanšu korekcijas saskaņā ar 2. līdz 4. punktu.

Konstatējot pārkāpumus saistībā ar izdevumiem, kas veikti atbilstoši otrās daļas I sadaļai, dalībvalstis atgūst arī šos līdzekļus.

2. Dalībvalsts veic vajadzīgās finanšu korekcijas saistībā ar atsevišķiem vai sistēmiskiem pārkāpumiem, kas konstatēti darbībās vai darbības programmās. Dalībvalsts veiktās korekcijas nozīmē, ka tiek pilnībā vai daļēji anulēts valsts ieguldījums darbības programmā. Dalībvalsts ņem vērā pārkāpumu būtību un smagumu un fondiem nodarītos finansiālos zaudējumus.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Ja tā ir paredzēts attiecīgajā juridiskajā pamatā, šādi no jauna pieejamos fondu līdzekļus dalībvalsts var izmantot, lai veiktu citas konkrētajā darbības programmā iekļautas darbības (aizstāšanas darbība).

3. *Saskaņā ar 2. punktu anulētu ieguldījumu nedrīkst atkal izmantot:*

- a) *vienai vai vairākām darbībām, attiecībā uz kurām ir veikta korekcija;*
- b) *ja finanšu korekcija ir veikta saistībā ar sistēmisku pārkāpumu, — darbībām, kas tiek īstenotas un kas pilnībā vai daļēji attiecas uz prioritāro virzienu, kurā noticis sistēmiskais pārkāpums;*
- c) *ja ir veikta finanšu korekcija, — aizstāšanas darbībai.*

4. *Sistēmiska pārkāpuma gadījumā dalībvalsts izmeklēšanu veic arī par visām tām darbībām, kuras pārkāpums, iespējams, ir ietekmējis.*

Grozījums Nr. 140

Regulas priekšlikums

77.b pants (jauns)

77.b pants

Kritēriji, pēc kuriem finanšu korekcijas veic Komisija

1. *Komisija veic finanšu korekcijas, pilnībā vai daļēji anulējot Kopienas ieguldījumu darbības programmā, ja pēc vajadzīgās pārbaudes tā secina, ka:*

- a) *programmas pārvaldības un kontroles sistēmā ir būtiski trūkumi, kas apdraud programmai jau samaksāto Savienības ieguldījumu;*
- b) *apstiprinātā izdevumu pārskatā iekļautie izdevumi ir neprecīzi, un dalībvalsts tos nav izlabojusi pirms korekcijas procedūras sākšanas atbilstīgi šim punktam;*
- c) *pirms šajā punktā minētās korekcijas procedūras sākšanas dalībvalsts nav izpildījusi savus pienākumus saskaņā ar 77.a pantu.*

2. *Komisija finanšu korekcijas veic, pamatojoties uz atsevišķiem konstatētiem pārkāpumiem, un ņem vērā pārkāpuma sistēmiskumu, tā nosakot, vai ir jāpiemēro vienotas likmes vai ekstrapolēta korekcija.*

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Vienotas likmes korekcijas piemēro tikai tad, ja konkrētajā gadījumā nav iespējams nedz noteikt atklātā pārkāpuma apmēru un tam atbilstošo summu, nedz noteikt korekcijas apjomu ar ekstrapolācijas metodi.

3. Lemjot par korekcijas summu, Komisija ņem vērā pārkāpuma būtību un smagumu, kā arī attiecīgajā darbības programmā atklāto trūkumu apjomu un finansiālās sekas. Ja vien spēkā esošajā juridiskajā pamatā nav noteikts citādi, piemēro šādas korekcijas likmes:

a) 100 % korekcija

Korekcijas likmi var noteikt 100 % apmērā, ja trūkumi dalībvalsts pārvaldības un kontroles sistēmā (vai atsevišķais pārkāpums) ir tik nopietni, ka Kopienas noteikumi uzskatāmi par pilnībā neievērotiem un visi maksājumi — par nelikumīgiem;

b) 25 % korekcija

Ja dalībvalsts pārvaldības un kontroles sistēmas darbībā ir nopietni trūkumi un ir pierādījumi, kas liecina par plaši izplatītiem pārkāpumiem, un ja vērojama nolaidība, īstenojot darbības pārkāpumu un krāpšanas novēršanai, ir attaisnojama 25 % korekcija, jo var pamatoti secināt, ka nelikumīgu pieprasījumu nesodīta iesniegšana nodarīs īpaši smagus zaudējumus fondam. Šādas likmes korekciju ir atbilstoši piemērot arī atsevišķu pārkāpumu gadījumos, ja tie ir smagi, tomēr nepadara visu attiecīgo darbību par nepamatotu;

c) 10 % korekcija

Ja viens vai vairāki sistēmas elementi nedarbojas vai darbojas tik slikti un tik neregulāri, ka tie kļūst pilnīgi neefektīvi, lai noteiktu pieprasījuma pamatotību vai novērstu pārkāpumu, ir attaisnojama 10 % korekcija, jo var pamatoti secināt — pastāv liels risks, ka fondam tiks nodarīti ievērojami zaudējumi. Šādas likmes korekciju ir atbilstoši piemērot arī atsevišķiem vidēji smagiem pārkāpumiem, kas skar sistēmas pamatelementus;

d) 5 % korekcija

Ja visi sistēmas pamatelementi darbojas, bet to darbība neatbilst noteikumos paredzētajai saskaņotībai, biežumam vai intensitātei, ir attaisnojama 5 % korekcija, jo var pamatoti secināt, ka tie nespēj pietiekamā mērā nodrošināt

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

pieprasījumu likumību un fondi ir pakļauti ievērojamam riskam. 5 % korekciju var piemērot arī mazāk smīgiem pārkāpumiem, kas konstatēti atsevišķās darbībās saistībā ar pamatelementiem.

Tas, ka sistēmas darbību ir iespējams pilnveidot, pats par sevi nevar būt pietiekams iemesls finanšu korekcijas veikšanai. Jābūt nopietnai neatbilstībai skaidri formulētiem Savienības noteikumiem vai labas prakses standartiem un jābūt reālam riskam, ka šīs neatbilstības dēļ strukturfondi tiks nodarīti zaudējumi vai būs iespējami pārkāpumi;

e) 2 % korekcija

Ja sistēmas pamatelementi darbojas pienācīgi, bet viena vai vairāku palīgelementu darbība ir pilnībā traucēta, ir attaisnojama 2 % korekcija, ņemot vērā to, ka fonds tiek pakļauts mazākam zaudējumu riskam un novērotie pārkāpumi nav tik smagi.

Korekcijas likme tiks palielināta no 2 % līdz 5 %, ja pēc dienas, kad ir piemērota pirmā izdevumu korekcija, tiek konstatēta tāda pati neatbilstība un dalībvalsts pēc pirmās korekcijas nebūs veikusi atbilstošus korektīvus pasākumus attiecībā uz neatbilstīgo sistēmas daļu.

2 % korekcija ir attaisnojama arī tad, ja Komisija, nepiemērojot korekciju, ir paziņojusi dalībvalstij, ka tai jāuzlabo esošie sistēmas palīgelementi, kas pienācīgi nedarbojas, tomēr dalībvalsts nav veikusi atbilstošus pasākumus.

Pārvaldības un kontroles sistēmas palīgelementu nepilnību gadījumā korekcijas piemēro tikai tad, ja nav atklātas nepilnības pamatelementos. Ja nepilnības skar gan palīgelementus, gan pamatelementus, korekcijas veic, piemērojot tikai attiecībā uz pamatelementiem noteikto likmi.

4. Ja dalībvalsts nepilda pienākumus, kas tai noteikti spēkā esošajā juridiskajā pamatā, Komisija atkarībā no attiecīgo pienākumu neizpildes pakāpes var veikt finanšu korekciju, pilnībā vai daļēji anulējot attiecīgajai dalībvalstij piešķirto ieguldījumu.

Ja vien spēkā esošajā juridiskajā pamatā nav noteikts citādi, finanšu korekcijas, ko veic attiecībā uz

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- a) publiskā iepirkuma noteikumu neievērošanu un
- b) neatbilstību starp sasniedzamo izpildes līmeni, par kuru panākta vienošanās, un faktisko izpildes līmeni, kā arī
- c) ikvienu citu pienākumu, kas tieši izriet no juridiskā pamata piemērošanas, vai kas noteikts finansēšanas nolīgumā, ja šāda pienākuma neizpilde pilnībā vai daļēji grauj Savienības politiku, kura ir finansējuma pamatā, vai ja tas vajadzīgs Savienības finanšu interešu aizsardzībai,

ir 199. pantā minētajā deleģētajā regulā noteiktās finanšu korekcijas.

5. Ja Komisija savu nostāju pamato ar faktiem, kurus konstatējuši revidenti, kas nav Komisijas dienestu revidenti, tā pati izdara secinājumus par finansiālajām sekām pēc tam, kad tā ir izvērtējusi attiecīgās dalībvalsts saskaņā ar 77.a pantu veiktos pasākumus, saskaņā ar 56. pantu iesniegtos ziņojumus un visas dalībvalsts sniegtās atbildes.

Grozījums Nr. 141

Regulas priekšlikums

77.c pants (jauns)

77.c pants

Finanšu korekciju samazināšana

1. Ja pārvaldības struktūra sniegusi ticamu un patiesu vadības sagatavotu deklarāciju, finanšu korekcijas summu attiecīgiem fondiem konkrētā dalībvalstī, kurai tiek piemērota korekcija, samazina šādi:

- a) par 10 %, ja iepriekšējos divus gadus pēc kārtas Komisija ir konstatējusi, ka attiecīgā dalībvalsts ir panākusi kļūdu īpatsvaru, kas mazāks par 2 %;
- b) par 20 %, ja iepriekšējos piecus gadus pēc kārtas Komisija ir konstatējusi, ka attiecīgā dalībvalsts ir panākusi kļūdu īpatsvaru, kas mazāks par 2 %;
- c) par 50 %, ja iepriekšējos desmit gadus pēc kārtas Komisija ir konstatējusi, ka attiecīgā dalībvalsts ir panākusi kļūdu īpatsvaru, kas mazāks par 2 %;

ar nosacījumu, ka paša kļūdu īpatsvara noteikšana nav saistīta ar krāpšanu vai citu tīšu pārkāpumu, vai pārkāpumu aizrupjas neuzmanības.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

2. Finanšu korekciju samazina par piecpadsmit procentiem katram fondam, ja dalībvalsts iesniegusi valsts deklarāciju par izdevumiem, kas veikti, īstenojot dalītu pārvaldību saskaņā ar 56. panta 6.b punktu.

3. Neierobežojot citus pasākumus, ko Komisija veic, attiecībā uz pārvaldības struktūru, kura ir iesniegusi nepatiesu vadības sagatavotu deklarāciju, ir aizliegts samazināt likmes, piemērojot šo pantu.

Grozījums Nr. 142

Regulas priekšlikums

77.d pants (jauns)

77.d pants
Pretrunu procedūra

1. Pirms Komisija pieņem lēmumu par finanšu korekciju, tā sāk pretrunu procedūru, informējot dalībvalsti par provizoriskajiem secinājumiem.

Divu mēnešu laikā pēc provizorisko secinājumu saņemšanas dalībvalsts:

- a) apstiprina saņemšanu un piekrīt provizoriskajiem secinājumiem, vai
- b) tai tiek dota iespēja, pārbaudot attiecīgos dokumentus, pierādīt, ka faktiskais pārkāpuma apmērs ir mazāks, nekā to novērtējusi Komisija, ja Komisija ierosina veikt finanšu korekciju, pamatojoties uz ekstrapolāciju vai pēc vienotas likmes.

Vienojoties ar Komisiju, dalībvalsts var pārbaudīt tikai atbilstoši samērīgu daļu no attiecīgajiem dokumentiem vai tikai attiecīgo dokumentu paraugu, vai

- c) saņem Komisijas uzaicinājumu piedalīties uzklauššanā, kuru vada iepriekš izveidota dalībvalstu un Komisijas ekspertu komisija un kurā abas puses, sadarbojoties kā partneri, cenšas vienoties par konstatējumiem un secinājumiem, kas no šiem konstatējumiem ir jāizdara.

Laiku, kas atvēlēts procedūru īstenošanai saskaņā ar a) un b) apakšpunktu, pagarina tikai vienu reizi katrai no pusēm un ne ilgāk kā par diviem mēnešiem, ja attiecīgā puse otrai par to ir sniegusi pamatotu paziņojumu.

Laiks, kas atvēlēts procedūru īstenošanai saskaņā ar c) apakšpunktu, nedrīkst būt ilgāks par četriem mēnešiem, ja vien ekspertu komisija ar tās locekļu balsu vairākumu nenolemj šo laiku pagarināt līdz 6 mēnešiem, skaitot no dienas, kad notikusi uzklauššana, kurā nolemts termiņu pagarināt.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

2. Komisija ņem vērā visus pierādījumus, ko dalībvalsts ir iesniegusi 1. punktā minētajā termiņā. Ja vienošanās netiek panākta, Komisija triju mēnešu laikā pēc pārbaudes vai uzklaušanās galīgās dienas pieņem lēmumu par finanšu korekciju, ņemot vērā visu procedūras laikā iesniegto informāciju un apsvērumus.

3. Ja tiek panākta vienošanās, dalībvalsts var attiecīgos Savienības līdzekļus izmantot atkārtoti saskaņā ar 77.a panta 2. punkta otro daļu.

Grozījums Nr. 143**Regulas priekšlikums**
77.e pants (jauns)77.e pants
Atmaksāšana

1. Visas Eiropas Savienības vispārējam budžetam pienākošās summas atmaksā līdz termiņam, kas norādīts saskaņā ar 76. pantu sagatavotajā iekasēšanas rīkojumā. Termiņš ir otrā mēneša pēdējā diena pēc rīkojuma izdošanas.

2. Ja atmaksu veic novēloti, piemēro kavējuma procentus, ko aprēķina par laikposmu no termiņa pēdējās dienas līdz faktiskā maksājuma dienai. Šādu procentu likme ir pusotrs procentpunkts plus Eiropas Centrālās bankas noteiktā likme galvenajām refinansēšanas operācijām tā mēneša pirmajā darba dienā, kura laikā ir maksājuma termiņš.

Grozījums Nr. 144**Regulas priekšlikums**
81. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Finansēšanas lēmumā norāda sasniedzamo mērķi, plānotos rezultātus, īstenošanas metodi un finansēšanas plāna kopējo summu. Tajā iekļauj arī finansējamo darbību aprakstu, norāda katrai darbībai piešķirto summu un orientējošu īstenošanas grafiku.

Netiešas pārvaldības gadījumā tajā norāda arī izraudzīto īstenošanas partneri, izmantotos kritērijus un tam uzticētos uzdevumus.

Grozījums Nr. 145**Regulas priekšlikums**
83. pants – 1. punkts

1. Attiecībā uz pasākumiem, kas var būt par pamatu izdevumiem, ko maksā no budžeta, atbildīgajam kredītrīkotājam ir jāuzņemas saistības budžetā pirms juridisku saistību noslēgšanas ar trešām personām vai līdzekļu pārskaitīšanas ieguldījumu fondā saskaņā ar 178. pantu.

1. Neskarot 82. panta 3. punktu, attiecībā uz pasākumiem, kas var būt par pamatu izdevumiem, kurus maksā no budžeta, atbildīgajam kredītrīkotājam ir jāuzņemas saistības budžetā pirms juridisku saistību noslēgšanas ar trešām personām vai līdzekļu pārskaitīšanas ieguldījumu fondā saskaņā ar 178. pantu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Tomēr humānās palīdzības pasākumu, civilās aizsardzības pasākumu un krīzes pārvarēšanas atbalsta gadījumā, kā arī steidzamās situācijās ārpus Savienības budžeta saistības var uzņemties nekavējoties uzreiz pēc juridisku saistību noslēgšanas ar trešām personām, ja vien tas noteikti nepieciešams, lai Savienība spētu efektīvi rīkoties.

Grozījums Nr. 146

Regulas priekšlikums

83. pants – 3. punkts – ceturrtā daļa

Katras atsevišķās juridiskās saistības summu, kas pieņemta pēc vispārējo saistību uzņemšanās, atbildīgais kredītrikotājs pirms parakstīšanas reģistrē budžeta kontos un iegrāmato vispārējās saistībās. **Summu reģistrēšanu, ja to prasa situācijas steidzamība, var veikt nekavējoši pēc attiecīgās atsevišķās juridiskās saistības parakstīšanas šādos gadījumos — humānās palīdzības pasākumi, civilās aizsardzības pasākumi un krīzes pārvarēšanas atbalsts.**

Katras atsevišķās juridiskās saistības summu, kas pieņemta pēc vispārējo saistību uzņemšanās, atbildīgais kredītrikotājs pirms parakstīšanas reģistrē budžeta kontos un iegrāmato vispārējās saistībās.

Grozījums Nr. 147

Regulas priekšlikums

87. pants – 1. punkts – 1.a daļa (jauna)

Maksājumus veic ar bankas pārskaitījumu, čeku vai debetkar-ti.

Grozījums Nr. 148

Regulas priekšlikums

87. pants – 4. punkts

4. Atbildīgais kredītrikotājs regulāri veic iepriekšējā finansē-juma maksājumu ieskaitu. Šai nolūkā attiecīgus noteikumus iekļauj līgumos, dotāciju lēmumos un nolīgumos, kā arī deleģēšanas līgumos, ar kuriem uztic izpildes uzdevumus struktūrām un personām, kas minētas 55. panta 1. punkta b) apakšpunktā.

4. Atbildīgais kredītrikotājs regulāri veic priekšfinansējuma maksājumu ieskaitu, **ņemot vērā pamatā esošā projekta ekono-misko būtību un grafiku. Attiecībā uz priekšfinansējuma summām, kas pārsniedz EUR 2 miljonus un kas ir vairāk nekā 50 % no kopējā darbības finansējuma, vismaz reizi gadā visu darbības norises laiku veic ex post kontroles.** Šim nolūkam līgumos, dotāciju lēmumos un nolīgumos, kā arī deleģēšanas līgumos, ar kuriem uztic izpildes uzdevumus struk-tūrām un personām, kas minētas 55. panta 1. punkta b) apakš-punktā, iekļauj attiecīgus noteikumus.

Grozījums Nr. 149

Regulas priekšlikums

89. pants

Izdevumu apzināšana, apstiprināšana un samaksa jāpabeidz termiņos, kas paredzēti 199. pantā minētajā deleģētajā regulā, kurā arī precīzē apstākļus, kādos kreditoriem, kuriem maksā-jums izdarīts ar novēlošanos, ir tiesības saņemt kavējuma procentus, ko maksā no pozīcijas, no kuras maksāta pamat-summa.

1. Maksājumu veikšanai atvēlētais laiks ir šāds:

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- a) 90 kalendārās dienas līgumiem, dotāciju nolīgumiem un lēmumiem, kas saistīti ar tehniskiem pakalpojumiem vai darbībām, kuru izvērtēšana ir īpaši sarežģīta un par kurām maksājums ir atkarīgs no ziņojuma vai sertifikāta apstiprināšanas;
- b) 60 kalendārās dienas visiem citiem līgumiem, dotāciju nolīgumiem un lēmumiem, saistībā ar kuriem maksājums ir atkarīgs no ziņojuma vai sertifikāta apstiprināšanas;
- c) 30 kalendārās dienas visos citos gadījumos.

Šos termiņus nepiemēro maksājumiem, kurus veic, īstenojot dalītu pārvaldību.

2. Kompetentais kredītrīkotājs, kuram tieši vai pastarpināti deleģētas pilnvaras, jebkurā brīdī var apturēt maksājuma termiņu, paziņojot kreditoriem, ka maksājuma pieprasījumu nevar izpildīt vai nu tādēļ, ka nav pienācis summas samaksas termiņš, vai tādēļ, ka nav uzrādīti attiecīgi apliecinātie dokumenti. Ja kompetentā kredītrīkotāja rīcībā nonāk informācija, kas liek apšaubīt maksājuma pieprasījumā norādīto izdevumu atbilstību, kredītrīkotājs var apturēt maksājuma termiņu nolūkā veikt turpmāku pārbaudi, tostarp pārbaudes uz vietas, lai pirms samaksas veikšanas pārlicinātos, ka izdevumi patiešām ir atbilstīgi.

Attiecīgos kreditorus rakstiski informē par apturēšanas iemesliem.

Ja termiņš apturēts uz vairāk nekā diviem mēnešiem, atbildīgā strīdu izšķiršanas komiteja, pamatojoties uz kreditora iesniegumu, pieņem lēmumu par apturēšanas turpināšanu.

Pēc 1. punktā minēto termiņu beigām, kreditoram ir tiesības saņemt procentus.

Grozījums Nr. 150
Regulas priekšlikums
7. nodaļa – virsraksts

IT SISTĒMAS

IT SISTĒMAS UN E-PĀRVALDE

Grozījums Nr. 151
Regulas priekšlikums
91. pants

Dokumentu nodošanu starp iestādēm var veikt elektroniski, ja attiecīgās iestādes par to ir iepriekš vienojušās.

Dokumentu nosūtīšanu starp iestādēm **un dalībvalstīm** var veikt elektroniski, ja attiecīgās iestādes **un dalībvalstis** par to ir iepriekš vienojušās.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 152
Regulas priekšlikums
91.a pants (jauns)

91.a pants
Elektroniskā pārvalde (e-pārvalde)

Visus likumdevējai iestādei iesniegtos priekšlikumu projektus sagatavo tā, lai, izmantojot lietotājdraudzīgas informācijas tehnoloģijas, tos varētu apstrādāt visos līmeņos, sevišķi līdzekļu galasaņēmēju līmenī.

Ja līdzekļi tiek pārvaldīti, īstenojot 56. pantā noteikto dalīto pārvaldību, Komisija un dalībvalstis nodrošina, lai budžeta pārvaldības procesā apkopotie vai citādi iegūtie un nosūtītie dati būtu savietojami.

Ja dati ir pieejami elektroniskā formātā, ir jāparedz iespējas tos šādā formātā nosūtīt. Ja nepieciešams, dalībvalstis un Komisija vienojas par vienotiem datu pārsūtīšanas standartiem.

Komisijas direktorāti un izpildaģentūras, kā arī 200. pantā minētās struktūras, piemēro vienotus standartus elektroniskajai informācijai, kas iepirkuma un dotāciju procedūru gaitā tiek sniegta trešām personām. Direktorāti, izpildaģentūras un attiecīgās struktūras dara visu iespējamo, lai izstrādātu un piemērotu vienotus standartus attiecībā uz datu iesniegšanu, uzglabāšanu un apstrādi dotāciju un iepirkuma procedūru gaitā, un šim nolūkam izvēlas vienu potenciālajiem saņēmējiem, faktiskajiem saņēmējiem vai kandidātiem un pretendentiem paredzētu „elektroniskas datu apmaiņas telpu”.

Komisija ieceļ informācijas pārvaldnieku, kas uzrauga šā noteikuma īstenošanu un budžeta izpildes procesā regulāri ziņo budžeta lēmējinstīcijai par sasniegto.

Grozījums Nr. 153
Regulas priekšlikums
7.a nodaļa (jauna)

7.A NODAĻA
ADMINISTRATĪVIE PRINCIPI

91.b pants
Tiesības uz labu pārvaldību

Ja pieteikuma iesniedzējs vai pretendents, rīkodamies labticīgi, ir pieļāvis acīmredzamu pārrakstīšanas kļūdu, un tādēļ nav iesniegts pierādījums, sniegti pārskati vai pilnībā izstrādāti pieteikumi, vai kā citādi nav ievērota noteiktā kārtība, kompetentā amatpersona aicina pieteikuma iesniedzēju vai pretendentu veikt attiecīgus pasākumus šīs situācijas novēršanai. Attiecīgā gadījumā pieteikuma iesniedzējam vai pretendentam dara zināmas viņa procesuālās tiesības vai pienākumus.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Par nepieciešamību iesniegt pierādījumus un/vai dokumentus, kā arī to veidu un obligāto saturu paziņo iespējami drīz, un to apspriež ar potenciālajiem pieteikumu iesniedzējiem un pretendentiem.

Attiecīgā gadījumā, tiklīdz ir saņemts pieteikums vai piedāvājums, pieteikuma iesniedzēju vai pretendentu nekavējoties informē par dokumentu apstrādei un procedūras provizorisks pabeigšanai vajadzīgo laiku, kā arī par to, vai iesniegtais pieteikums vai piedāvājums ir pilnīgs.

91.c pants**Norāde uz tiesiskās aizsardzības līdzekļiem**

Ja kredītrīkotāja izdots procesuāls akts nelabvēlīgi ietekmē pieteikuma iesniedzēja vai pretendenta, saņēmēja vai līgumslēdzēja tiesības, tajā norāda, kā šo aktu var pārsūdzēt administratīvā kārtībā un/vai iesniedzot prasību tiesā.

Jo īpaši norāda pārsūdzības prasības būtību, vienu vai vairākas iestādes, kurās šādu prasību var iesniegt, kā arī šādas prasības iesniegšanai noteikto termiņu.

Ja vien nav noteikts citādi, šādu pārsūdzības prasībai iestājas noilgums divu mēnešu laikā pēc tam, kad pieteikuma iesniedzējam vai pretendentam ir izsmēloši un precīzi norādīti tam pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi.

Grozījums Nr. 291**Regulas priekšlikums****93. pants – 3.a punkts (jauns)**

3.a Iekšējā revidenta kontaktinformāciju konfidencialai saziņai ar iekšējo revidentu dara zināmu visām fiziskajām vai juridiskajām personām, kas ir iesaistītas izdevumu operācijās.

Šāda rīcība nekādi nedrīkst kaitēt iekšējam revidentam un nevienai fiziskajai vai juridiskajai personai, kas viņam sniedz informāciju.

Iekšējam revidentam ir pienākums neatklāt to personu identitāti, kuras sniegušas informāciju.

Katras iestādes iekšējam revidentam ir tiesības informēt budžeta izpildes apstiprinātājiestādi gadījumos, kad viņš to uzskata par lietderīgu.

Grozījums Nr. 154**Regulas priekšlikums****93. pants – 4. punkts**

4. Iestāde katru gadu nodod ziņojumu iestādei, kas apstiprina budžeta izpildi, iekļaujot šajā ziņojumā kopsavilkumu par veikto iekšējo revīziju skaitu un veidu, sniegtajiem ieteikumiem un sakarā ar tiem veiktajiem pasākumiem.

4. **Visi revīzijas ziņojumi uzreiz pēc to izdošanas ir pieejami budžeta izpildes apstiprinātājiestāde.** Iestāde katru gadu iesniedz ziņojumu budžeta izpildes apstiprinātājiestādei, šajā ziņojumā iekļaujot kopsavilkumu par veikto iekšējo revīziju skaitu un veidu, sniegtajiem ieteikumiem un sakarā ar tiem veiktajiem pasākumiem.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Kopsavilkuma ziņojumā budžeta izpildes apstiprinātājiestādei ziņo par ikvienu pārskatīšanu, kuras rezultātā ieteikts veikt izmaiņas kādā no galvenajiem iegādes projektiem vai kādā no dotācijām vai ieteikts ievērojami ietaupīt budžeta līdzekļus.

Ja ir izveidota revīzijas progresa komiteja, tā sniedz atsevišķu pārskatu par to, kā veiktās darbības ietekmējušas iestādei sniegtos ieteikumus, un par turpmāk iespējamiem uzlabojumiem.

Grozījums Nr. 269

Regulas priekšlikums

93. pants – 4.a punkts (jauns)

4.a iekšējā revidenta ziņojumiem un konstatējumiem, kā arī iestādes ziņojumam ir jābūt publiski pieejamam tikai pēc tam, kad iekšējais revidents ir apstiprinājis pasākumus minēto dokumentu piemērošanai.

Grozījums Nr. 155

Regulas priekšlikums

95. pants – 3. punkts

3. Neskarot 100. līdz 103. pantu, šo sadaļu nepiemēro dotācijām *vai pakalpojumu līgumiem, ko noslēgusi Komisija, no vienas puses, un Eiropas Investīciju banka, Eiropas Investīciju fonds vai cits Eiropas Investīciju bankas meitasuzņēmums, no otras puses.*

3. Neskarot 100. līdz 103. pantu, šo sadaļu nepiemēro dotācijām.

Grozījums Nr. 156

Regulas priekšlikums

102. pants – 1. punkts

1. Komisija izveido un uztur centrālu datubāzi, ievērojot Savienības noteikumus par personas datu aizsardzību. Datubāzē ir ziņas par kandidātiem un pretendentiem, uz kuriem attiecas kāds no 100. pantā, 103. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 103. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem gadījumiem. Datubāze ir kopēja 200. pantā minētajām iestādēm, izpildaģentūrām un struktūrām.

1. Komisija izveido un uztur centrālu datubāzi, ievērojot Savienības noteikumus par personas datu aizsardzību. Datubāzē ir ziņas par kandidātiem un pretendentiem, uz kuriem attiecas kāds no 100. pantā, **101. pantā**, 103. panta 1. punkta b) apakšpunktā vai 103. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem gadījumiem. Datubāze ir kopīga **196.b pantā** minētajām iestādēm, izpildaģentūrām un struktūrām, **un tā ir publiski pieejama. Budžeta izpildes apstiprinātājiestādi informē par ievadīšanai datubāzē paziņoto gadījumu skaitu un par datubāzē faktiski ievadīto gadījumu skaitu, ja tas atšķiras.**

Grozījums Nr. 157

Regulas priekšlikums

102. pants – 4.a punkts (jauns)

4.a Trešo valstu varas iestādēm piekļuvi datubāzei var atļaut tikai tad, ja ir izpildīti Regulas (EK) Nr. 45/2001 9. panta noteikumi un ir veikta katra atsevišķā gadījuma novērtēšana.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 158

Regulas priekšlikums
103. pants – 3. punkts

3. Iestāde var publicēt lēmumus vai lēmumu kopsavilkumus, norādot saimnieciskās darbības subjekta nosaukumu, īsu aprakstu par faktiem, izslēgšanas ilgumu vai finanšu sodu summu.

3. Lai labāk aizsargātu Savienības finanšu intereses, iestādes, ievērojot proporcionālītātes principu, var nolemt publicēt savus lēmumus, ar ko nosaka 1. punktā minētos administratīvos vai naudas sodus, pēc tam, kad ir pilnībā ievērota 1. punktā izklāstītā procedūra.

Pieņemot lēmumu par to, vai publicēt pirmajā daļā minēto lēmumu par administratīvu vai naudas sodu noteikšanu, jo īpaši ņem vērā pārkāpuma smagumu, tostarp tā ietekmi uz Savienības finanšu interesēm un tēlu, kā arī laiku, kas pagājis kopš pārkāpuma brīža, pārkāpuma ilgumu un atkārtošanos, attiecīgā subjekta nodomu vai neuzmanības smaguma pakāpi un pasākumus, ko attiecīgais subjekts veicis, lai šo situāciju novērstu.

Lēmumu par publicēšanu iekļauj lēmumā, ar ko nosaka administratīvas vai finansiālas sankcijas, un tajā skaidri paredz, ka lēmumu par sankciju noteikšanu vai tā kopsavilkumu publicē iestādes tīmekļa vietnē.

Lai panāktu preventīvu ietekmi, publicētajā kopsavilkumā norāda par pārkāpumu atbildīgās personas vārdu vai nosaukumu, īsu pārkāpuma aprakstu, attiecīgo programmu un izslēgšanas ilgumu un/vai finanšu sankciju summu.

Lēmumu publicē pēc tam, kad ir izmantoti visi lēmuma pārsūdzības līdzekļi vai kad ir beigušies pārsūdzēšanas termiņi, un publikācija paliek tīmekļa vietnē līdz izslēgšanas perioda beigām vai ne ilgāk kā 6 mēnešus pēc naudas sodu samaksāšanas, ja šie sodi ir vienīgais, kas ir piespriests.

Ja tās ir fiziskas personas, lēmumu par publicēšanu pieņem, pienācīgi ņemot vērā tiesības uz privātumu un Regulā (EK) Nr. 45/2001 paredzētās tiesības.

Grozījums Nr. 159

Regulas priekšlikums
105. pants – 1.a punkts (jauns)

1.a Komisija ar attiecīgiem līdzekļiem un saskaņā ar 91.a pantu nodrošina, lai piedāvājumu saturu un ikvienu apstiprināto pierādījumu pretendenti varētu iesniegt elektroniskā formātā (e-ierakums), ja viņi to vēlas, un ar pretendenta piekrišanu šādus apstiprinātos pierādījumus turpmāku e-ierakuma procedūru veikšanas nolūkā uzglabā centrālā datubāzē, kas kopīga visām iestādēm un struktūrām, uz kurām šī regula attiecas. Datus dzēš pēc sešiem mēnešiem, ja vien pretendents nav iesniedzis pieteikumu tos uzglabāt pastāvīgi. Pretendents ir atbildīgs par uzglabāto datu uzturēšanu un atjaunināšanu.

Pēc tam, kad ir pagājuši divi gadi no šīs regulas spēkā stāšanās dienas, Komisija ziņo Parlamentam un Padomei par sasniegto šī noteikuma īstenošanā, un turpmāk šādu ziņojumu iesniedz regulāri.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 160**Regulas priekšlikums****107. pants – 2. punkts - pirmā daļa**

2. Līgumslēdzēja iestāde visiem kandidātiem vai pretendentiem, kuru pieteikumi vai piedāvājumi ir noraidīti, paziņo šāda lēmuma pamatojumu, un visiem pretendentiem, kas atbilst izslēgšanas un atlases kritērijiem, pēc to iesniegta rakstiska pieprasījuma paziņo veiksmīgā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī tā pretendenta nosaukumu, kuram līgums piešķirts.

2. Līgumslēdzēja iestāde visiem kandidātiem vai pretendentiem, kuru pieteikumi vai piedāvājumi ir noraidīti, paziņo šāda lēmuma pamatojumu, **kā arī dienu, kurā beidzas 112. panta 2. punktā minētais atlikšanas periods**, un visiem pretendentiem, kas atbilst izslēgšanas un atlases kritērijiem, pēc to iesniegta rakstiska pieprasījuma paziņo veiksmīgā piedāvājuma raksturlielumus un salīdzinošo izdevīgumu, kā arī tā pretendenta nosaukumu, kuram līgums piešķirts.

Grozījums Nr. 161**Regulas priekšlikums****109. pants – 1. punkts**

1. Regulas 199. pantā minētajā deleģētajā regulā paredzētajos gadījumos līgumslēdzēja iestāde prasa, lai līgumslēdzēji dod iepriekšēju nodrošinājumu.

svītrots

Grozījums Nr. 162**Regulas priekšlikums****109. pants – 2. punkts**

2. Ja līgumslēdzēja iestāde to atzīst par vajadzīgu un samērīgu, tā var prasīt līgumslēdzējiem **dot šādu** nodrošinājumu, lai:

2. Ja līgumslēdzēja iestādei, **izskatot katru gadījumu atsevišķi un veicot riska analīzi**, to atzīst par vajadzīgu un samērīgu **un ja tas nav ļoti mazas vērtības līgums**, tā var prasīt līgumslēdzējiem **iemaksāt** nodrošinājumu, lai:

a) nodrošinātu līguma pilnīgu izpildi vai

a) nodrošinātu līguma pilnīgu izpildi vai

b) ierobežotu finansiālos riskus, kas saistīti ar **iepriekšēja finansējuma** samaksu.

b) ierobežotu finansiālos riskus, kas saistīti ar **priekšfinansējuma** samaksu.

Komisija 199. pantā minētajā deleģētajā regulā var noteikt riska analīzes kritērijus.

Grozījums Nr. 163**Regulas priekšlikums****113. pants**

Līdzdalība **piedāvājumu** konkursā ir pieejama ar līdzvērtīgiem noteikumiem visām fiziskām un juridiskām personām, **kas ietilpst Līgumu darbības jomā**, un visām fiziskām un juridiskām personām trešās valstīs, **kas noslēgušas īpašu nolīgumu ar Savienību publiskā iepirkuma jomā**, šādai līdzdalībai notiekot saskaņā ar nosacījumiem, **kas paredzēti nolīgumā**.

Līdzdalība konkursā ir pieejama ar līdzvērtīgiem noteikumiem visām fiziskām un juridiskām personām, **uz kurām attiecas Līgums**, un visām fiziskām un juridiskām personām trešās valstīs, **kuras noslēgušas īpašu nolīgumu ar Savienību publiskā iepirkuma jomā**, šādai līdzdalībai notiekot saskaņā ar šādā nolīgumā paredzētiem nosacījumiem, **un ja nolīgumā ir skaidri noteiktas Eiropas Savienības standartiem līdzvērtīgas kontroles pilnvaras, jo īpaši tas, ka Eiropas Revīzijas palātai un OLAF ir tiesības piekļūt visiem attiecīgajiem dokumentiem un telpām un veikt to pārbaudi**.

Grozījums Nr. 164**Regulas priekšlikums****115. pants – 1. punkts – b apakšpunkts**

b) tādas struktūras darbību, **kas īsteno kādu mērķi, kuram** ir vispārēja Eiropas nozīme, vai kuras mērķis ietilpst Savienības politikā (darbības dotācijas).

b) tādas struktūras darbību, **kura īsteno kādu mērķi, kam** ir vispārēja Eiropas nozīme, vai kuras mērķis ietilpst Savienības politikā **un palīdz to īstenot** (darbības dotācijas).

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 165**Regulas priekšlikums****115. pants – 2. punkts – c apakšpunkts**

c) finanšu instrumenti, kas minēti pirmās daļas VIII sadaļā, kā arī akcijas/kapitāla daļas vai līdzdalība akciju kapitālā starptautiskās finanšu iestādēs, *tādās kā* Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banka (ERAB), vai specializētās Savienības struktūrās, *tādās kā* Eiropas Investīciju fonds;

c) finanšu instrumenti, kas minēti pirmās daļas VIII sadaļā, ***aizdevumi, Savienības izmantotie riska dalīšanas instrumenti vai Savienības finanšu ieguldījums šādos instrumentos, pašu kapitāla instrumenti, kuru pamatā ir privāta ieguldītāja princips, un kvazikapitāla finansējums***, kā arī akcijas/kapitāla daļas vai līdzdalība akciju kapitālā starptautiskās finanšu iestādēs, piemēram, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankā (ERAB), vai specializētās Savienības struktūrās, piemēram, Eiropas Investīciju fondā;

Grozījums Nr. 166**Regulas priekšlikums****115. pants – 2.a punkts (jauns)**

2.a Dotācijām pielīdzina un saskaņā ar šo sadaļu attiecīgi reglamentē:

a) labumu, kas tiek gūts no procentu subsīdijas, kura piemērota noteiktiem aizdevumiem;

b) citus kapitāla ieguldījumus vai līdzdalību kapitālā, kas nav minēti 2. punkta c) apakšpunktā.

Grozījums Nr. 167**Regulas priekšlikums****115.a pants (jauns)****115.a pants****Saņēmēji**

1. Šajā sadaļā jēdziens „saņēmējs” nozīmē vienu vai vairākas struktūras, kurām piešķirta dotācija.

2. Ja darbību īsteno viena vai vairākas juridiskas personas, kuras pārstāv koordinējoša juridiska persona vai kuras ir šīs juridiskās personas koordinēta tikla dalībnieces, dotācijas nolīgumu paraksta koordinējošā juridiskā persona pārējo dalībnieku vārdā, kurus uzskata par līdzsaņēmējiem.

3. Ja dotācija tiek piešķirta vairākiem (līdz)saņēmējiem, dotācijas nolīgumā šie saņēmēji ir konkrēti norādīti un ir noteikts tiesību un pienākumu sadalījums starp šiem saņēmējiem un Komisiju. Dotācijas nolīgumā cita starpā norāda:

a) piemērojamos tiesību aktus un piekritīgo tiesu,

b) koordinējošās juridiskās personas un pārējo dalībnieku finansiālo atbildību, kas, slēdzot nolīgumu ar Komisiju, ir noteikta par darbības pilnīgu īstenošanu,

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- c) iespēju saskaņā ar lēmumu, ko pieņēmis līdzsaņēmēju vairākums, mainīt tiesību un pienākumu savstarpējo sadalījumu; lai mainītu to saņēmēju skaitu vai identitāti, kuri piedalās darbības īstenošanā, ir vajadzīga kompetentā kredītrīkotāja atļauja, kas tiek sniegta, ja vien nepastāv risks, ka attiecīgās izmaiņas varētu graut mērķi, ar kādu dotācija piešķirta, vai nelabvēlīgi un būtiski ietekmēt Komisijas likumīgās tiesības, kuras tai noteiktas dotācijas nolīgumā.

Grozījums Nr. 168**Regulas priekšlikums****116. pants**

Dotācijas var būt:

- a) faktisko attiecināmo izmaksu noteiktas daļas atmaksāšana;
- b) vienreizējs maksājums;
- c) *standarta likmes vienības izmaksas*;
- d) vienotas likmes finansējums;
- e) šā panta a) līdz d) punktā minēto veidu kombinācija.

Dotācijas var būt:

- a) visu faktisko *saimniecisko* izmaksu *attiecināmās daļas* noteiktas *proporcijas* atmaksāšana;
- aa) *standarta likmes vienības izmaksu noteiktas daļas atmaksāšana*;
- b) vienreizējs maksājums;
- d) vienotas likmes finansējums;
- e) šā panta a) līdz d) apakšpunktā minēto veidu kombinācija, *ņemot vērā saņēmējiem vēlamāko atkarībā no saņēmēju ierastajiem grāmatvedības principiem.*

Grozījums Nr. 270**Regulas priekšlikums****116.a pants (jauns)****116.a pants**

Vienreizējs maksājums, standarta likmes vienības izmaksas un vienotas likmes finansējums

1. Neskarot pamata tiesību akta noteikumus, vienreizējs maksājums, standarta likmes vienības izmaksas vai vienotas likmes finansējums tiek atļauts ar lēmumu, kuru pieņem Komisija, nodrošinot, ka attiecībā uz vienas un tās pašas darbību vai darba programmu kategorijas saņēmējiem tiek ievērots vienādas attieksmes princips.

Ja vienas dotācijas maksimālais apmērs nepārsniedz EUR 50 000, attiecīgo atļauju var sniegt kompetentais kredītrīkotājs.

2. Atļauja tiek piešķirta, tai pievienojot vismaz šādus elementus:

- a) attiecīgo finansējuma veidu piemērotības pamatojumu attiecībā uz atbalstāmo darbību vai darba programmu būtību, kā arī pārkāpumu un krāpšanas risku un kontroles izmaksām;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- b) *konkrētas izmaksas vai izmaksu kategorijas, kas tiek segtas ar vienreizēju maksājumu, standarta likmes vienības izmaksām vai vienotas likmes finansējumu un kas saskaņā ar piemērojamiem Savienības noteikumiem neietver neatiecināmās izmaksas;*
- c) *vienreizēja maksājuma, standarta likmes vienības izmaksu vai vienotas likmes finansējuma noteikšanas metožu aprakstu, kurā definēti nosacījumi, kas ir pietiekami, lai nodrošinātu bezpeļņas un līdzfinansējuma noteikumu ievērošanu un novērstu izmaksu dubultu finansēšanu. Šo metožu pamatā ir*
- i) statistikas dati vai līdzīgi objektīvi kritēriji, vai*
 - ii) katram saņēmējam individuāla pieeja, kas balstīta uz apliecinātiem vai pārbaudāmiem saņēmēja vēsturiskajiem datiem vai uz izmaksu uzskaites praksi, ko saņēmējs parasti izmanto.*

3. *Ja tiek atļauts pielietot izmaksu uzskaites praksi, ko saņēmējs parasti izmanto, kompetentais kredītrīkotājs, veicot ex ante novērtējumu vai izmantojot attiecīgu ex post kontroles stratēģiju, var izvērtēt šādas prakses atbilstību 2. punktā minētajiem nosacījumiem.*

Ja saņēmēja parasti izmantotās izmaksu uzskaites prakses atbilstība 2. punktā minētajiem nosacījumiem tiek konstatēta, veicot ex ante novērtējumu, ex post kontroles procesā netiek apšaubītas vienreizēja maksājuma, standarta likmes vienības izmaksu vai vienotas likmes finansējuma summas, kas noteiktas, pielietojot šādu praksi.

Kompetentais kredītrīkotājs var uzskatīt, ka saņēmēja parasti izmantotā izmaksu uzskaites prakse ir atbilstīga 2. punktā minētajiem nosacījumiem, ja attiecīgo praksi apstiprinājušas valsts iestādes saskaņā ar salīdzināmām finansēšanas sistēmām.

Grozījums Nr. 169

Regulas priekšlikums

117. pants – 3. punkts

3. Dotācijām jābūt saistītām ar līdzfinansējumu, neskarot īpašos noteikumus, kas minēti otrās daļas IV sadaļā.

3. Dotācijām jābūt saistītām ar līdzfinansējumu, neskarot īpašos noteikumus, kas minēti otrās daļas IV sadaļā.

Šā punkta pirmā daļa neattiecas uz Eiropas līmeņa politiskajām partijām un politiskajiem fondiem.

Dotācijas nepārsniedz vispārējo maksimālo apjomu, kas izteikts kā absolūtā vērtība, ko nosaka, pamatojoties uz aprēķinātajām atbilstīgajām izmaksām.

Saņēmējs var citus trešo personu nodrošinātā finansējuma avotus aizstāt ar paša finanšu resursiem, ja vien tiek ievērots līdzfinansējuma princips.

Dotācija nepārsniedz atbilstīgās izmaksas.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 170
Regulas priekšlikums
117. pants – 4. punkts

4. Dotāciju mērķis vai sekas nevar būt peļņas radišana saņēmēja darbības vai darba programmas ietvaros.

4. Dotāciju mērķis vai sekas nedrīkst būt peļņas radišana saņēmēja darbības vai darba programmas ietvaros.

Šā panta pirmo daļu nepiemēro:

Šā panta pirmo daļu nepiemēro:

a) darbībām, kuru mērķis ir stiprināt saņēmēja finanšu spēju vai radīt ienākumus;

a) darbībām, kuru mērķis ir palielināt saņēmēja *finansiālo* spēju, vai **darbībām, kas rada** ienākumus, **tā nodrošinot attiecīgo darbību ilgtspējību pēc tam, kad beidzies dotācijas lēmumā vai nolīgumā noteiktais Savienības finansējuma piešķiršanas laikposms;**

b) pētījumu, izpētes vai mācību stipendijām, ko maksā fiziskām personām.

b) pētījumu, izpētes vai mācību stipendijām, ko maksā fiziskām personām;

ba) cita veida tiešam atbalstam, ko maksā fiziskām personām, kurām tas visvairāk nepieciešams, un/vai atbilstoši Savienības ārējām programmām bēgļiem;

bb) dotācijām, ko piešķir pēc vienotas likmes un/vai kā vienreizēju maksājumu, un/vai pamatojoties uz vienības izmaksām, ja tās atbilst 116.a panta 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem;

bc) mazas vērtības dotācijām.

Ja tiek gūta peļņa, Komisija ir tiesīga atgūt Savienības ieguldījumam atbilstīgu procentuālo daļu no peļņas, ieturot to no atbilstīgajām izmaksām, kas saņēmējam faktiski radušās saistībā ar darbības vai darba programmas īstenošanu.

Grozījums Nr. 171
Regulas priekšlikums
117. pants – 4.a punkts (jauns)

4.a Šajā sadaļā peļņu definē šādi:

a) darbībai paredzētas dotācijas gadījumā peļņa ir summa, par kādu saņēmēja ieņēmumi pārsniedz izmaksas, kad iesniegts galīgā maksājuma pieprasījums;

b) darbības dotācijas gadījumā peļņa ir saņēmēja darbības budžeta pārpalikums. Saņēmējiem ir tiesības 3 % no peļņas pārnest uz $n + 2$ gadu. Pārnestie līdzekļi saņēmējam ir jāizmanto vispirms. Noteikumus par nodrošinājumu piemēro mutatis mutandis, ja pārnestā summa pārsniedz ļoti mazas un/vai mazas vērtības dotācijām noteiktās robežvērtības.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 172
Regulas priekšlikums
117. pants – 6. punkts

6. Attiecībā uz vienreizējiem maksājumiem, standarta likmes vienības izmaksām un vienotas likmes finansējumu panta 3. un 4. punktā minētos bezpeļņas un līdzfinansējuma noteikumus pienācīgi nodrošina to noteikšanas brīdī vai dotācijas pieteikuma izvērtēšanas posmā. svītrots

Grozījums Nr. 173
Regulas priekšlikums
117.a pants (jauns)

117.a pants
Attiecināmās izmaksas

1. Dotācijas nepārsniedz vispārējo maksimālo robežu, kas izteikta kā absolūtā vērtība, kuru nosaka, pamatojoties uz aplēstajām attiecināmajām izmaksām.

Dotācijas nepārsniedz attiecināmās izmaksas.

2. Attiecināmās izmaksas ir izmaksas, kas faktiski radušās saņēmējam un atbilst šādiem kritērijiem:

- a) tās ir radušās darbības vai darba programmas īstenošanas laikā, izņemot izmaksas, kas saistītas ar gala ziņojumiem un revīzijas sertifikātiem;
- b) tās ir norādītas novērtētajā darbības vai darba programmas kopējā budžetā;
- c) tās ir nepieciešamas tās darbības vai darba programmas īstenošanai, kas ir attiecīgās dotācijas priekšmets;
- d) tās ir identificējamās un pārbaudāmas, jo īpaši tādēļ, ka tās ir atspoguļotas saņēmēja grāmatvedības dokumentos un noteiktas saskaņā ar tās valsts spēkā esošajiem grāmatvedības standartiem, kurā ir reģistrēts saņēmējs, un saskaņā ar ierasto saņēmēja izmaksu uzskaites praksi, un
- e) tās atbilst piemērojamo tiesību aktu prasībām nodokļu un sociālajā jomā.

3. Neskarot šā panta 1. punktu un pamataktu, kam piemēro 2. pantu, uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus precizē to izmaksu kategorijas, kuras uzskata par atbilstīgām Savienības finansējuma saņemšanai.

Kompetentais deleģētais kredītrīkotājs par attiecināmām uzskata šādas izmaksas:

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- a) izmaksas, kuras saistītas ar bankas garantiju vai tai pielīdzināmu galvojumu, kas saņēmējam jāsniedz saskaņā ar 125. pantu;
- b) ar ārējo revīziju saistītas izmaksas, kuru pieprasa kompetentais kredītrīkotājs vai nu finansējuma pieprasījuma iesniegšanas, vai ar izmaksu pārskata saņemšanas laikā;
- c) pievienotās vērtības nodokli (PVN), ko samaksājis saņēmējs un ko tam nevar atmaksāt saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem. Atmaksāšanas kārtību nosaka 199. pantā minētajā deleģētajā regulā;
- d) amortizācijas izmaksas, ja tās saņēmējam faktiski radušās;
- e) administratīvos izdevumus, personāla un aprīkojuma izmaksas, tostarp dalībvalstu pārvaldes iestāžu personāla algu izmaksas, ciktāl tās attiecas uz to darbību izmaksām, kuras attiecīgā publiskā iestāde sedz tikai saistībā ar konkrēto uzsākto projektu;
- f) gadījumos, kas nav saistīti ar darbības dotācijām, — izmaksas, kuras nepieciešamas uzņēmuma nepārtrauktai darbībai, bet kuras nevar nekavējoties saistīt ar piedāvātajiem ražojumiem/pakalpojumiem (netiešās vai pieskaitāmās izmaksas) ne vairāk kā 10 % apmērā no darbības kopējām tiešajām atbilstīgajām izmaksām, ja tās nepārsniedz EUR 250 000, un pēc tam — ne vairāk kā 8 % apmērā, pamatojoties uz fiksētu likmi. Minēto īpatsvaru var palielināt jo īpaši attiecībā uz koordinējošām juridiskām personām saskaņā 199. pantā minēto deleģēto regulu. Maksimālo robežu var pārsniegt ar pamatotu Komisijas lēmumu.

4. Dalībnieku izmaksas, kas minētas 115.a pantā, uzskata par attiecināmām ar nosacījumu, ka attiecīgie dalībnieki ir identificēti dotācijas nolīgumā vai lēmumā un ievēro noteikumus, kurus saņēmējam piemēro saskaņā ar dotācijas nolīgumu vai lēmumu, tostarp noteikumus par Komisijas, OLAF un Revīzijas palātas tiesībām kontrolēt izdevumu izlietojumu saskaņā ar dotācijas piešķiršanas noteikumiem.

Grozījums Nr. 174

Regulas priekšlikums

117.b pants (jauns)

117.b pants

Līdzfinansējums natūrā

1. Dotācijas radītās peļņas aprēķinos līdzfinansējumu, kas ir ieguldījums natūrā, vērā neņem.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

2. Atbildīgais kredītrikotājs kā līdzfinansējumu var pieņemt ieguldījumu natūrā, ja tas tiek uzskatīts par vajadzīgu vai piemērotu. Ja līdzfinansējumu natūrā piedāvā, lai atbalstītu mazas vērtības dotāciju, un kredītrikotājs plāno to noraidīt, viņš pamato, kāpēc šis līdzfinansējums nav nepieciešams vai nav piemērots.

Šādi ieguldījumi nedrīkst pārsniegt:

- a) vai nu faktiskās izmaksas, kas pienācīgi pamatotas ar grāmatvedības dokumentiem,
- b) vai, ja šādu dokumentu nav, attiecīgajā tirgū vispārpieņemtās izmaksas.

Ieguldījumus natūrā novērtētajā budžetā norāda atsevišķi, lai atspoguļotu konkrētajai darbībai piešķirtos kopējos līdzekļus. Šādu ieguldījumu vienas vienības vērtību aprēķina provizorisksajā budžetā, un turpmākas izmaiņas uz to neattiecas.

Ieguldījumi natūrā atbilst attiecīgās valsts tiesību aktiem nodokļu un sociālās drošības jomā.

Grozījums Nr. 175

Regulas priekšlikums

118. pants – 1. punkts – trešā daļa

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro krīzes pārvarēšanas atbalsta, civilās aizsardzības un humānās palīdzības pasākumiem.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro krīzes pārvarēšanas atbalstam, **jo īpaši šajā sakarībā veiktiem** civilās aizsardzības **pasākumiem** un humānās palīdzības pasākumiem.

Grozījums Nr. 176

Regulas priekšlikums

120. pants – 1. punkts – otrā daļa

Šādos gadījumos finansējumam atbilstīgās izmaksas nevar būt radušās pirms dienas, kad iesniegts dotācijas pieteikums, izņemot attiecīgi pamatotus ārkārtas gadījumus, kā noteikts pamataktā, vai ārkārtējas steidzamības gadījumā — krīzes pārvarēšanas atbalstam, civilās aizsardzības **vai** humānās palīdzības pasākumiem.

Šādos gadījumos finansējumam atbilstīgās izmaksas nevar būt radušās pirms dienas, kad iesniegts dotācijas pieteikums, izņemot attiecīgi pamatotus ārkārtas gadījumus, kā noteikts pamataktā, vai ārkārtējas steidzamības gadījumā krīzes pārvarēšanas atbalstam, civilās aizsardzības **pasākumiem**, humānās palīdzības pasākumiem, **vai situācijās, kas draud pāraugt bruņotā konfliktā.**

Grozījums Nr. 177

Regulas priekšlikums

121. pants

121. pants

Pakāpeniskas samazināšanas princips

Ja vien attiecībā uz struktūrām, kas īsteno Savienības vispārējās nozīmes mērķi, pamataktā vai finansēšanas lēmumā par dotāciju piešķiršanu saskaņā ar 51. panta 5. punkta d) apakšpunktu nav noteikts citādi, tad, atjaunojot darbības dotācijas uz laikposmu, kas pārsniedz četrus gadus, tās pakāpeniski samazina pēc ceturtā gada.

svītrots

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 178
Regulas priekšlikums
122. pants – 1. punkts

1. Dotāciju pieteikumus iesniedz rakstiski.

1. Dotāciju pieteikumus iesniedz rakstiski *vai attiecīgā gadījumā — drošā elektroniskā formātā. Komisija nodrošina iespēju pieteikumus iesniegt tiešsaistē, ja tā to uzskata par iespējamu.*

Grozījums Nr. 179
Regulas priekšlikums
122. pants – 1.a punkts (jauns)

1.a Maksimālais pieteikuma izskatīšanas termiņš ir seši mēneši vai, ja vispirms ir vajadzīgs komisijas lēmums, deviņi mēneši pēc pieteikuma iesniegšanai noteiktā termiņa beigām. Šo termiņu izņēmuma kārtā var pagarināt, ja tas nepieciešams saistībā ar dotācijas īpašo raksturu un priekšmetu. Šādos gadījumos attiecīgajā uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus nosaka pagaidu termiņu. Ja termiņu nav iespējams ievērot citu iemeslu dēļ, deleģētais kredītrīkotājs šo informāciju iekļauj savā gada darbības pārskatā, norādot iemeslus un ierosinot darbības attiecīgās situācijas uzlabošanai. Nākamajā gada darbības pārskatā viņš ziņo par to, cik sekmīgi ir īstenotas situācijas uzlabošanai paredzētās darbības.

Grozījums Nr. 180
Regulas priekšlikums
122. pants – 3. punkts

3. Dotāciju pretendentiem piemēro arī 100. līdz 103. pantu. Pretendenti jāapliecina, ka uz tiem neattiecas neviens no gadījumiem, kas minēti 100. līdz 103. pantā. Tomēr kredītrīkotājs *var atturēties prasīt* apliecinājumu, *kā precizēts 199. pantā minētajā deleģētajā regulā*, šādos gadījumos:

3. Dotāciju pretendentiem piemēro arī 100. līdz 103. pantu. Pretendenti jāapliecina, ka uz tiem neattiecas neviens no gadījumiem, kas minēti 100. līdz 103. pantā. Tomēr kredītrīkotājs apliecinājumu *nepieprasa* šādos gadījumos:

a) dotācijas ar **ļoti** mazu vērtību;

a) ja tās ir mazas vērtības dotācijas;

b) šāds apliecinājums nesen ir iesniegts citā *piešķiršanas* procedūrā;

b) ja šāds apliecinājums nesen ir iesniegts citā *iepirkuma* procedūrā.

c) *iegūt šādu apliecinājumu nav iespējams.*

Grozījums Nr. 181
Regulas priekšlikums
122. pants – 3.a punkts (jauns)

3.a Pieteikumā norāda pretendenta juridisko statusu un viņa finansiālo un darbības spēju veikt ierosināto darbību vai darba programmu.

Šajā nolūkā pretendents iesniedz apliecinājumu ar savu godavārdu un, ja attiecīgā dotācija nav mazas vērtības dotācija, visus apliecināšos dokumentus, ko, pamatojoties pretendenta riska novērtējumu, pieprasījis atbildīgais kredītrīkotājs. Nepieciešamos dokumentus norāda uzaicinājumā iesniegt priekšlikumus.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Apliecinātie dokumenti jo īpaši var būt peļņas un zaudējumu pārskats vai bilance par pēdējo finanšu gadu, attiecībā uz kuru ir noslēgti konti.

Finansiālās spējas pārbaudi nepiemēro fiziskām personām stipendijas saņemšanai, publiskām struktūrām un starptautiskām organizācijām. Atbildīgais kredītrīkotājs atkarībā no riska analīzes rezultātiem var atcelt pienākumu pārbaudīt publisku struktūru un starptautisku organizāciju darbības spēju.

Ja pieteikums attiecas uz dotāciju darbībai, kuras īstenošanai nepieciešamā summa pārsniedz EUR 750 000, vai darbības dotācijai, kuras vērtība pārsniedz EUR 100 000, iesniedz apstiprināta ārējā revidenta sagatavotu revīzijas ziņojumu. Ar šo ziņojumu apstiprina pēdējā pieejamā finanšu gada kontus, un deleģētais kredītrīkotājs šo revīzijas ziņojumu skaidri pieņem vai noraida 90 dienu laikā. Kad šādu ziņojumu ir apstiprinājis deleģētais kredītrīkotājs, tas kļūst saistošs un tam nevar piemērot ex post revīzijas vai novērtēšanu, ja vien netiek sniegti jauni ticami pierādījumi par pārkāpumiem vai krāpšanu.

Grozījums Nr. 182

Regulas priekšlikums 125. pants

Ja atbildīgais kredītrīkotājs to atzīst par vajadzīgu un samērīgu, viņš var prasīt, lai saņēmējs dod iepriekšēju nodrošinājumu nolūkā ierobežot finansiālos riskus, kas saistīti ar iepriekšēja finansējuma samaksu.

Ja atbildīgais kredītrīkotājs, **izskatot katru gadījumu atsevišķi un veicot riska analīzi**, to atzīst par vajadzīgu un samērīgu, viņš var prasīt, lai saņēmējs vispirms iemaksātu nodrošinājumu, kas ierobežotu ar priekšfinansējuma samaksu saistītos finansiālos riskus.

Mazas vērtības vai ļoti mazas vērtības dotāciju gadījumā vai tad, ja pēdējo piecu gadu laikā saņēmējs katru gadu ir saņēmis vismaz vienu dotāciju, nodrošinājumu nepieprasa.

Grozījums Nr. 183

Regulas priekšlikums 126. pants – 1. punkts

1. Neskarot turpmākas pārbaudes, ko **veic** iestāde, dotācijas summa nav galīga, kamēr **atbildīgais** kredītrīkotājs nav pieņēmis gala ziņojumus un pārskatus.

1. Neskarot turpmākas pārbaudes, ko iestāde **veic laicīgi**, dotācijas summa ir galīga tikai tad, kad **deleģētais kompetentais** kredītrīkotājs ir pieņēmis gala ziņojumus un pārskatus.

Grozījums Nr. 184

Regulas priekšlikums 126. pants – 2. punkts

2. Ja nopietnas kļūdas, pārkāpumi vai krāpšana **ir notikusi dotācijas piešķiršanas vai īstenošanas laikā**, atbildīgais kredītrīkotājs **var veikt 110. pantā minētos pasākumus pēc tam, kad saņēmējam bijusi dota iespēja izteikt savus apsvērumus.**

2. Ja **piešķiršanas procedūrā konstatētas būtiskas** kļūdas, pārkāpumi vai krāpšana, atbildīgais kredītrīkotājs **šo procedūru pārtrauc un var veikt jebkādus nepieciešamos pasākumus, tostarp procedūras atcelšanu. Gadījumos, kad pastāv aizdomas par krāpšanu, viņš par to nekavējoties informē OLAF.**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 185

Regulas priekšlikums

126. pants – 2.a punkts (jauns)

2.a Ja pēc dotācijas piešķiršanas attiecīgajā procedūrā vai dotācijas īstenošanā konstatētas būtiskas kļūdas, pārkāpumi vai krāpšana, atbildīgais kredītrīkotājs atkarībā no procedūras īstenošanā sasniegtā posma var atteikties parakstīt dotācijas nolīgumu vai paziņot dotācijas lēmumu, pārtraukt dotācijas īstenošanu vai attiecīgā gadījumā pārtraukt dotācijas nolīguma vai lēmuma īstenošanu pēc tam, kad saņēmējam tikusi dota iespēja izteikt savus komentārus.

Grozījums Nr. 186

Regulas priekšlikums

126. pants – 2.b punkts (jauns)

2.b Ja šīs kļūdas, pārkāpumi vai krāpšana piedēvējama saņēmējam vai ja tas nav pildījis savus dotācijas nolīgumā vai lēmumā noteiktos pienākumus, atbildīgais kredītrīkotājs turklāt var samazināt attiecīgo dotāciju vai atgūt summas, kas nepamatoti izmaksātas, īstenojot dotācijas nolīgumu vai lēmumu, proporcionāli kļūdu, pārkāpumu, krāpšanas vai pienākumu neizpildes smaguma pakāpei pēc tam, kad saņēmējam tikusi dota iespēja izteikt savus komentārus.

Grozījums Nr. 187

Regulas priekšlikums

126. pants – 3. punkts

3. Ja kontroles vai revīzijas liecina, ka konkrētais saņēmējs pieļauj atkārtotas kļūdas, kas ietekmē nerevidētos projektus, kuros saņēmējs piedalās vai ir piedalījies, kredītrīkotājs var attiecināt konstatējumus uz tiem nerevidētajiem projektiem, ko saskaņā ar dotācijas nolīgumu varētu revidēt, un pieprasīt attiecīgās summas atmaksu.

3. Ja konstatēts, ka saņēmējs pieļāvis sistēmiskas vai periodiskas kļūdas vai pārkāpumus, pārsniedzot būtiskuma sliekšni un ietekmējot saņēmējam ar līdzīgiem nosacījumiem piešķirto dotāciju skaitu, atbildīgais kredītrīkotājs var pārtraukt visu attiecīgo dotāciju īstenošanu vai attiecīgā gadījumā pārtraukt attiecīgā dotācijas nolīguma vai lēmuma īstenošanu pēc tam, kad saņēmējam tikusi dota iespēja izteikt savus komentārus. Atbildīgais kredītrīkotājs turklāt var veikt finanšu korekcijas attiecībā uz visām dotācijām, kuru īstenošanā konstatētas iepriekš minētās sistēmiskās vai periodiskās kļūdas vai pārkāpumi un kuras var revidēt saskaņā ar dotācijas nolīgumu vai lēmumu, un šīs korekcijas var būt vai nu attiecīgo dotāciju samazināšana vai to summu atgūšana, kas nepamatoti izmaksātas, īstenojot dotācijas nolīgumu vai lēmumu.

Ja iespējams, veicamo finanšu korekciju apjomu katras attiecīgās dotācijas gadījumā nosaka, pamatojoties uz izmaksām, kas nepamatoti deklarētas kā atbilstīgas. Ja neattiecināmo izmaksu apjomu nav iespējams precīzi noteikt, finanšu korekcijas var pamatot uz ekstrapolāciju vai fiksētu likmi, ņemot vērā proporcionalitātes principu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Pretrunu procedūrā saņēmējs var apstrīdēt piemēroto korekciju, pierādot, ka korekcija ir aprēķināta kļūdaini, un **iesniedzt** jaunu aprēķinu.

3.a Pretrunu procedūrā saņēmējs **kompetentajā strīdu izšķiršanas komitejā** var apstrīdēt **lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar 2.a līdz 3. punktu.**

Saņēmējs jo īpaši var apstrīdēt piemēroto korekciju, **ar varbūtību bilances palīdzību** pierādot **periodisku vai sistēmisku kļūdu neesamību vai to**, ka korekcija ir aprēķināta kļūdaini, un **iesniegt** jaunu aprēķinu. **Saņēmējam ir tiesības uz tiesiskās pārstāvības izmaksu atlīdzināšanu tiktāl, ciktāl tiesas procesa rezultāts ir tam labvēlīgs.**

Grozījums Nr. 188

Regulas priekšlikums
126.a pants (jauns)126.a pants
Dokumentu glabāšanas periodi

1. Ar dotāciju saistītos grāmatvedības dokumentus, apliecinātos dokumentus, statistikas datus un citus dokumentus saņēmēji glabā piecus gadus pēc tam, kad ir saņemta atlikuma samaksa, un trīs gadus mazas vērtības dotāciju gadījumā.

2. Dokumentus, kas saistīti ar revīzijām, pārsūdzībām, tiesāšanas vai to atlīdzības prasību kārtošanu, kuras rodas projekta īstenošanas gaitā, glabā līdz šādu revīziju, pārsūdzību vai tiesāšanās beigām vai atlīdzības prasību nokārtošanai.

3. Komisija 199. pantā minētajā deleģētajā regulā var noteikt dokumentu glabāšanas periodus, kas piemērojami akreditētajām struktūrām un Komisijai.

Grozījums Nr. 189

Regulas priekšlikums
128. pants128. pants
Definīcija

Šis regulas nolūkiem „godalgas” ir finanšu ieguldījumi, ko piešķir konkursu rezultātā.

128. pants
Godalgu piešķiršana

„Godalgas” ir finanšu ieguldījumi, ko **apbalvojuma veidā** piešķir konkursu rezultātā. **Ir jāveicina godalgu piešķiršana, taču ar tām nevar aizstāt pienācīgi strukturētu finansējumu.**

Grozījums Nr. 190

Regulas priekšlikums
129. pants – 1. punkts

1. Uz godalgām attiecas pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principi.

1. Uz godalgām attiecas pārredzamības un vienlīdzīgas attieksmes principi, **un tām ir jāveicina Eiropas pievienotās vērtības nodrošināšana. Godalgas, kas pārsniedz EUR 5 000 000, drīkst piešķirt tikai saskaņā ar tiesību aktu LESD 288., 289. un 290. panta nozīmē, skaidri izklāstot dalības noteikumus, piešķiršanas kritērijus, godalgas apjomu un novērtēšanas ekspertu atlases procedūru. Godalgas automātiski zaudē spēku, ja spēku zaudē regula, ar ko nosaka to daudzgadu finanšu shēmu, kuras darbības laikā sākta to īstenošana, vai piecus gadus pēc to publicēšanas — atkarībā no tā, kurš fakts iestājas vēlāk.**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Ieņēmumus, kas rodas, godalgai zaudējot spēku, uzskata par iekšējiem piešķirtajiem ieņēmumiem.

Grozījums Nr. 191

Regulas priekšlikums

129. pants – 2. punkts – 1. daļa

2. *Godalgas ir daļa no 118. pantā minētās darba programmas, ko pieņem Komisija, un attiecībā uz tām ir jāievēro 118. panta 2. punkta noteikumi.*

2. *Šajā nolūkā attiecībā uz godalgām izstrādā darba programmu, ko publicē īstenošanas gada sākumā. Darba programmu ievieš, publicējot uzaicinājumus piedalīties konkursā.*

Grozījums Nr. 192

Regulas priekšlikums

129. pants – 2. punkts – 3. daļa

Godalgas nedrīkst piešķirt tieši, bez konkursa, un *par tām ir vajadzīga tāda pati publikācija kā par uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus.*

Godalgas nedrīkst piešķirt tieši, bez konkursa, un *tās publicē reizi gadā, piemērojot 31. panta 2. un 3. punktu.*

Grozījums Nr. 193

Regulas priekšlikums

129. pants – 3. punkts

3. Godalgas piešķir atbildīgais kredītrīkotājs *vai žūrija. Tiem ir tiesības pieņemt lēmumu par godalgu piešķiršanu vai nepiešķiršanu atkarībā no tā, kā tie vērtē katra attiecīgā pretendenta piedalīšanos, ņemot vērā konkursa noteikumus.*

3. *Pieteikumus dalībai konkursā izvērtē ekspertu grupa, pamatojoties uz publicētajiem konkursa noteikumiem.*

Godalgas piešķir atbildīgais kredītrīkotājs, *pamatojoties uz ekspertu grupas sniegto izvērtējumu, kuri var brīvi pieņemt lēmumu ieteikt vai ne godalgu piešķiršanu atkarībā no tā, kā viņi vērtē pieteikumu kvalitāti. Kompetentais deleģētais kredītrīkotājs savam gada darbības pārskatam pievieno lēmumu par godalgas piešķiršanu kopā ar vērtēšanā piedalījušos ekspertu sarakstu un viņu izdarītās atlases pamatojumu.*

Grozījums Nr. 271

Regulas priekšlikums

130. pants – 1. punkts

1. Šīs regulas nolūkiem "finanšu instrumenti" ir Savienības pasākumi finanšu atbalstam, ko *konkrēta* politikas *mērķa* sasniegšanai piešķir no budžeta, izmantojot aizdevumus, garantijas, kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumus, līdzdalības vai citus riska instrumentus, tos iespējami apvienojot ar dotācijām.

1. Šīs regulas nolūkiem "finanšu instrumenti" ir Savienības pasākumi finanšu atbalstam, ko *viena vai vairāku konkrētu* politikas *mērķu* sasniegšanai piešķir no budžeta, *ja tas atļauts galvenajā nozarei specifiskā pamataktā*, izmantojot aizdevumus, garantijas, kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumus, līdzdalības vai citus riska instrumentus, tos iespējami apvienojot ar dotācijām. *Pamataktā nosaka finanšu instrumenta veida, ko atļauts izmantot attiecīgo politikas mērķu sasniegšanai.*

Piemēro šādas definīcijas:

(a) „kvazikapitāla ieguldījums” ir finansējuma veids, kurš apvieno pašu kapitālu un parādus un kuru izmantojot, pašu kapitāls ļauj ieguldītājiem iegūt augstu peļņas normu uzņēmuma veiksmīgas darbības gadījumā vai arī parāda elements paredz papildu atlīdzību, kas palielina ieguldītāja peļņu (piemēram, „mezanīna” parāds vai subordinētais parāds);

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- (b) „*riska dalīšanas instruments*” ir finanšu instruments, kas garantē noteikta riska pilnīgu vai daļēju segšanu, vajadzības gadījumā — apmaiņā pret atlīdzību, par kuru panākta vienošanās.
- (c) „*riska sadales instruments projektu obligācijām*” ir kredīts aizdevuma vai garantijas veidā. Tas aptver projekta parādu risku un mazina obligāciju turētāju kredītrisku.

Ja vairākas organizācijas kopīgi piedalās operācijā, uz kuru tiek attiecināts riska dalīšanas instruments, riskam, ko uzņemas Savienība, nevajadzētu būt lielākam par Savienības finansējuma lielumu.

Grozījums Nr. 272

Regulas priekšlikums

130. pants – 3. punkts

3. Komisija **var īstenot** finanšu instrumentus ar **tiešu vadību vai netiešu vadību**, uzticot uzdevumus 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta **iii)** un **iv)** daļā minētajām struktūrām.

3. Komisija finanšu instrumentus **var izmantot, nodrošinot tiešu pārvaldību vai ar netiešas pārvaldības palīdzību, ja tas noteikts pamataktā**, uzticot uzdevumus 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta **iv)** un **vi)** daļā minētajām struktūrām. **Pamataktā ir jānosaka tā saimnieciskās darbības subjekta statūti un raksturs, kuram uzticēta pārvaldība.**

Komisija vēl aizvien ir atbildīga par to, lai finanšu instrumentu īstenošanas sistēma atbilst pareizai finanšu pārvaldībai un ir saistīta ar izvirzīto politikas mērķu sasniegšanu. Komisija ir atbildīga par finanšu instrumentu piemērošanu, neskarot pilnvaroto struktūru juridiskās un līgumos noteiktos pienākumus, kā to paredz piemērojamie tiesību akti.

Eiropas Parlaments tiek regulāri informēts par šo finanšu instrumentu piemērošanu.

Grozījums Nr. 273

Regulas priekšlikums

130. pants – 3.a punkts (jauns)

3.a Finanšu operācijas, kas gūst labumu no Savienības finanšu instrumentiem, kas izpaužas kā vai ir saistītas ar piešķirtiem līdzekļiem vai subsīdijām, nedrīkst būt tādas, kas ļauj izvairīties no nodokļu maksāšanas šāda finansējuma saņēmējiem Eiropā, attiecīgajās trešās valstīs un jurisdikcijās.

Finanšu operatori, kas pārvalda attiecīgos finanšu instrumentus, ir kopīgi ar pārkāpumu izdarītājiem atbildīgi par jebkādiem finansiāliem zaudējumiem, kas radušies šā noteikuma pārkāpumu rezultātā.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 195
Regulas priekšlikums
131. pants – 1. punkts

1. Finanšu instrumentus piešķir Savienības līdzekļu *gala saņēmējiem*, ievērojot **pareizu** finanšu **vadību, pārredzamību, vienlīdzīgu attieksmi** un mērķus, kas noteikti pamataktā, ko piemēro attiecīgajiem finanšu instrumentiem.

1. Finanšu instrumentus piešķir Savienības līdzekļu *galasaņēmējiem*, ievērojot **pareizas** finanšu **pārvaldības, pārredzamības, proporcionalitātes, nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes principus** un mērķus, kas noteikti pamataktā, kuru piemēro attiecīgajiem finanšu instrumentiem.

Grozījums Nr. 196
Regulas priekšlikums
131. pants – 1.a punkts (jauns)

1.a Ar finanšu instrumenta īstenošanu saistītie ieņēmumi un atmaksātie līdzekļi saskaņā ar 18. panta 3. punktu ir iekšējie piešķirtie ieņēmumi, un tos automātiski pārnes, lai ieguldītu no jauna.

Jebkurā gadījumā Savienības ieguldījumu projektā nesadala trešām pusēm dividenžu vai peļņas veidā.

Grozījums Nr. 274
Regulas priekšlikums
131. pants – 1.b punkts (jauns)

1.b Komisija, īstenojot finanšu instrumentus, nodrošina, ka ir kopīga interese sasniegt attiecībā uz konkrētu finanšu instrumentu noteiktos politikas mērķus, šo interesi, iespējams, veicinot ar tādiem nosacījumiem kā līdzfinansējuma prasības vai finansiāli stimuli un vienlaikus novēršot interešu konfliktu ar citām pilnvarotās struktūras darbībām.

Izņemot tirgus nepilnību vai mikrokrēdīta pakalpojumu gadījumā, finanšu instrumentiem ir veicinoša ietekme, kas nozīmē to, ka Savienības ieguldījums finanšu instrumentā piesaista vispārēju ieguldījumu, kurš pārsniedz Savienības ieguldījuma apjomu.

Ja līdz attiecīgā finanšu instrumenta izmantošanai paredzētā termiņa vidum minimālā sagaidāmā peļņa nav gūta, Komisija par to ziņo budžeta lēmējinstīcijai.

Šajā termiņa vidusposma pārskatā turklāt ziņo par:

- panākumiem paredzētā politikas mērķa īstenošanā;*
- finanšu instrumentā iemaksāto naudas kopsummu;*
- īstenošanas gaitā izmaksāto naudas kopsummu;*

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

— *attiecīgā gadījumā naudas kopsummu, attiecībā uz kuru pastāv atmaksāšanas nespējas risks vai kuru nav iespējams atmaksāt;*

— *attiecīgā gadījumā īstenošanas gaitā iegūtā kapitāla vērtību.*

Grozījums Nr. 304/rev**Regulas priekšlikums****131. pants – 1.c punkts (jauns)**

1.c Komisija reizi gadā iesniedz ziņojumu budžeta lēmējinstīcijai par darbībām, kas finansētas ar finanšu instrumentu palīdzību, to īstenošanā iesaistītajām finanšu iestādēm, finanšu instrumentu darbības rezultātiem, tostarp veiktajiem atkārtotajiem ieguldījumiem, ieguldījumu kontu bilanci, ieņēmumiem un atmaksājumiem, panākto veicināšanas efektu un līdzdalības kapitālā vērtību. Komisija savu ziņojumu pievieno 63. panta 9. punktā minētajam gada darbības pārskatam.

Grozījums Nr. 275**Regulas priekšlikums****131. pants – 2. punkts**

2. Neskarot **46. panta 1. punkta d)** un **e) apakšpunktu**, ar finanšu instrumentu *saistītos* budžeta *izdevumus ietver* tiem *izveidotajās attiecīgajās* budžeta *saistībās*.

2. Neskarot *aizņēmuma un aizdevuma operācijas, kā arī garantijas, kas tiek izsniegtas EIB aizdevumiem par EIB pašas resursiem, ar finanšu instrumentu un Savienības finansialo atbildību* saistītie budžeta izdevumi *nepārsniedz* tiem *noteiktās attiecīgās budžeta saistības, tādējādi nepieļaujot iespējamās papildu saistības, kas būtu jāsedz no Savienības budžeta.*

Grozījums Nr. 276**Regulas priekšlikums****131. pants – 3. punkts**

3. Finanšu starpnieki, kas izpilda finanšu operācijas saistībā ar finanšu instrumentu, ievēro standartus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu un cīņu pret terorismu. Tie nedrīkst būt reģistrēti teritorijās, kuru jurisdikcijas nesadarbojas ar Savienību saistībā ar starptautiski *saskaņotu* nodokļu standartu piemērošanu.

3. *Šīs regulas 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) un v) punktā minētās struktūras un visi* finanšu starpnieki, kas izpilda finanšu operācijas saistībā ar finanšu instrumentu, ievēro standartus par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu un cīņu pret terorismu. Tie nedrīkst būt reģistrēti teritorijās, kuru jurisdikcijas nesadarbojas ar Savienību saistībā ar starptautiski *atzītu* nodokļu standartu piemērošanu, *un tie nedrīkst sadarboties ar šādās teritorijās reģistrētiem tiesību subjektiem.*

Grozījums Nr. 277**Regulas priekšlikums****131. pants – 4. punkts**

4. *Katrā nolīgumā, kas noslēgts starp* 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) un iv) *daļā* minētu struktūru un 3. punktā minētu finanšu starpnieku, *īpaši paredz Komisijas un Revīzijas palātas iespēju īstenot kontroles pilnvaras attiecībā uz dokumentiem, telpām un informāciju* (arī elektroniskajos informācijas nesējos) *par visām trešām personām, kas ir saņēmušas Savienības līdzekļus.*

4. *Katra struktūra, kas minēta* 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) un v) *punktā* un 3. punktā minēts finanšu starpnieks, *kas ir iesaistīts Savienības finanšu instrumentu pārvaldībā, kontroles pilnvaru īstenošanas nolūkā Komisijai, Revīzijas palātai un OLAF pēc pieprasījuma var nodrošināt pieeju visu to trešo pušu telpām, kā arī piekļuvi visu to trešo pušu dokumentiem un informācija, tostarp tādai, kas tiek glabāta elektroniskajos informācijas nesējos, kuras ir saņēmušas Savienības līdzekļus un/vai ir iesaistītas šo līdzekļu pārvaldībā.*

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 200

Regulas priekšlikums

131. pants – 4.a punkts (jauns)

4.a Komisija reizi gadā budžeta izpildes apstiprinātājiestādei sniedz pārskatu par darbībām, kas finansētas ar finanšu instrumentu palīdzību, to īstenošanā iesaistītajām finanšu institūcijām, finanšu instrumentu darbības rezultātiem, tostarp atkārotajiem ieguldījumiem, ieguldījumu kontu bilanci, ieņēmumiem un atmaksājamiem līdzekļiem, panākto veicināšanas efektu un līdzdalības uzņēmuma kapitālā daļu vērtību. Komisija savu pārskatu pievieno 63. panta 9. punktā minētajam gada pārskatu kopsavilkumam.

Grozījums Nr. 278

Regulas priekšlikums

131. pants – 4.b punkts (jauns)

4.b Termiņa vidusposma ziņojumā, kas minēts 1.b punktā, arī norāda finanšu instrumentu galasaņēmēju sarakstu un saņemtā finansējuma summas.

Komisijas tīmekļa vietnē publicē finanšu instrumentu konkrēto juridisko formu, to izveides mērķus un attiecīgā gadījumā to reģistrētās uzņēmējdarbības vietas juridisko adresi.

Grozījums Nr. 293

Regulas priekšlikums

133. pants – 2. punkts

2. Šā panta 1. punktā minētajā pārskatā sniedz vismaz atskaiti par apropriāciju īstenošanas proporcionālo apjomu līdz ar kopsavilkuma informāciju par apropriāciju pārvietošanu starp dažādiem budžeta posteņiem.

2. Šā panta 1. punktā minētajā ziņojumā **gan absolūtā, gan procentu izteiksmē** sniedz vismaz pārskatu par apropriāciju īstenošanas proporcionālo apjomu, kā arī kopsavilkuma informāciju par apropriāciju pārvietojumiem starp dažādiem budžeta posteņiem.

Grozījums Nr. 201

Regulas priekšlikums

134. pants – 1. daļa

Finanšu pārskati, kas minēti 132. pantā, **atbilst Savienības grāmatvedības noteikumiem, ko pieņēmis Komisijas grāmatvedīs**, un sniedz patiesu un objektīvu priekšstatu par aktīviem un pasīviem, maksājumiem, ieņēmumiem un naudas plūsmu.

Finanšu pārskati, kas minēti 132. pantā, **balstās uz starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kuri piemērojami publiskajam sektoram**, un sniedz patiesu un objektīvu priekšstatu par aktīviem un pasīviem, maksājumiem, ieņēmumiem un naudas plūsmu.

Grozījums Nr. 202

Regulas priekšlikums

135. pants

Finanšu pārskati, kas minēti 132. pantā, sniedz informāciju, tostarp par grāmatvedības politiku, tādā veidā, lai šī informācija būtu būtiska, *uzticama*, salīdzināma un saprotama. Tos *veido*, ievērojot vispārpieņemtus grāmatvedības principus, kas noteikti Savienības grāmatvedības noteikumos.

Finanšu pārskati, kas minēti 132. pantā, sniedz informāciju, tostarp par grāmatvedības politiku, tādā veidā, lai šī informācija būtu būtiska, *ticama*, salīdzināma un saprotama. Tos *sagatavo*, ievērojot vispārpieņemtus grāmatvedības principus, kas noteikti Savienības grāmatvedības noteikumos, **un tie balstās uz starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kuri piemērojami publiskajam sektoram**.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 203
Regulas priekšlikums
135.a pants (jauns)

135.a pants
Izņēmumi no grāmatvedības principiem

Ja konkrētā gadījumā grāmatvedis uzskata, ka attiecībā uz kādu no 187. līdz 194. pantā minētajiem grāmatvedības principiem ir jāizdara izņēmums pēc būtības, šādu izņēmumu pienācīgi pamato un attiecīgo informāciju iekļauj 136. pantā minēto finanšu pārskatu pielikumā.

Grozījums Nr. 294
Regulas priekšlikums
136. pants – 1. punkts – a apakšpunkts

a) bilanci un pārskatu par finanšu rezultātiem, kurā uzrāda aktīvus un pasīvus un finansiālo situāciju, un ekonomiskos rezultātus iepriekšējā gada 31. decembrī; tos izklāsta, ievērojot attiecīgos grāmatvedības noteikumus, ko pieņēmis Komisijas grāmatvedis;

a) bilanci un pārskatu par finanšu rezultātiem, kurā uzrāda aktīvus un pasīvus (***tostarp pensiju saistības***) un finansiālo situāciju, un ekonomiskos rezultātus iepriekšējā gada 31. decembrī; tos izklāsta, ievērojot attiecīgos grāmatvedības noteikumus, ko pieņēmis Komisijas grāmatvedis;

Grozījums Nr. 204
Regulas priekšlikums
136. pants – 2. punkts

2. Finanšu pārskatu piezīmēs iekļauj papildinājumus un piezīmes par informāciju, kas ietverta pārskatos, kuri minēti 1. punktā, un sniedz visu papildu informāciju, ***kas jāsniedz saskaņā ar attiecīgajiem grāmatvedības noteikumiem, ko pieņēmis Komisijas grāmatvedis.***

2. Finanšu pārskatu piezīmēs iekļauj papildinājumus un piezīmes par informāciju, kas ietverta pārskatos, kuri minēti 1. punktā, un sniedz visu ***nepieciešamo*** papildu informāciju.

Grozījums Nr. 205
Regulas priekšlikums
138. pants – 3. daļa

Komisijas grāmatvedis konsolidē šos provizoriskos pārskatus ar Komisijas provizoriskajiem pārskatiem un līdz nākamā gada 31. martam nosūta Revīzijas palātai Komisijas un konsolidētos Savienības provizoriskos pārskatus.

Komisijas grāmatvedis konsolidē šos provizoriskos pārskatus ar Komisijas provizoriskajiem pārskatiem un līdz nākamā gada 31. martam nosūta Revīzijas palātai **un Eiropas Parlamentam** Komisijas un konsolidētos Savienības provizoriskos pārskatus.

Grozījums Nr. 206
Regulas priekšlikums
139. pants – 1. punkts

1. Revīzijas palāta līdz 1. jūnijam izsaka savus apsvērumus par citu iestāžu un katras 132. pantā minētās struktūras provizoriskajiem pārskatiem un ***līdz 15. jūnijam*** izsaka savus apsvērumus par Komisijas provizoriskajiem pārskatiem un konsolidētajiem Savienības provizoriskajiem pārskatiem.

1. Revīzijas palāta līdz 1. jūnijam izsaka savus apsvērumus par citu iestāžu un katras 132. pantā minētās struktūras provizoriskajiem pārskatiem un izsaka savus apsvērumus par Komisijas provizoriskajiem pārskatiem un konsolidētajiem Savienības provizoriskajiem pārskatiem.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 207

Regulas priekšlikums

139. pants – 2. punkts – pirmā daļa

2. Iestādes, izņemot Komisiju, un visas 132. pantā minētās struktūras sagatavo savus galīgos pārskatus un līdz nākamā gada **1. jūlijam** nosūta tos Komisijas grāmatvedim, Revīzijas palātai, Eiropas Parlamentam un Padomei galīgo konsolidēto pārskatu sagatavošanas nolūkā.

2. Iestādes, izņemot Komisiju, un visas 132. pantā minētās struktūras sagatavo savus galīgos pārskatus un līdz nākamā gada **28. februārim** nosūta tos Komisijas grāmatvedim, Revīzijas palātai, Eiropas Parlamentam un Padomei galīgo konsolidēto pārskatu sagatavošanas nolūkā.

Grozījums Nr. 208

Regulas priekšlikums

139. pants – 5. punkts – pirmā daļa

5. Pēc galīgo konsolidēto pārskatu un savu galīgo pārskatu apstiprināšanas Komisija līdz nākamā finanšu gada **31. jūlijam** tos nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai.

5. Pēc galīgo konsolidēto pārskatu un savu galīgo pārskatu apstiprināšanas Komisija līdz nākamā finanšu gada **31. martam** tos nosūta Eiropas Parlamentam, Padomei un Revīzijas palātai.

Grozījums Nr. 209

Regulas priekšlikums

139. pants – 6. punkts

6. Galīgos konsolidētos pārskatus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* līdz nākamā finanšu gada **15. novembrim** kopā ar atzinumu par pārskatu ticamību, ko pieņēmusi Revīzijas palāta atbilstīgi LESD 287. pantam un Euratom līguma 160.c pantam.

6. Galīgos konsolidētos pārskatus publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* līdz nākamā finanšu gada **31. jūlijam** kopā ar atzinumu par pārskatu ticamību, ko pieņēmusi Revīzijas palāta atbilstīgi LESD 287. pantam un Euratom līguma 160.c pantam.

Grozījums Nr. 210

Regulas priekšlikums

141. pants – 3. punkts

3. Šos skaitļus un ziņojumu par budžeta izpildi vienlaicīgi nosūta Revīzijas palātai.

3. Šos skaitļus un ziņojumu par budžeta izpildi vienlaicīgi nosūta Revīzijas palātai **un publicē internetā.**

Grozījums Nr. 211

Regulas priekšlikums

141. pants – 3.a punkts (jauns)

3.a Finanšu gada laikā sagatavo vienkāršotu konsolidētu Eiropas Savienības kontu termiņa vidusposma pārskatu par laikposmu no 1. janvāra līdz 30. jūnijam. Šo pārskatu sagatavo Komisija, un Revīzijas palāta veic šā pārskata ierobežotu pārbaudi. Konsolidēto kontu termiņa vidusposma pārskatu par stāvokli attiecīgā gada 30. jūnijā līdz tā paša gada 30. oktobrim nosūta Eiropas Parlamentam, pievienojot Revīzijas palātas ziņojumu un Komisijas apsvērumus (ja tādi ir).

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 212**Regulas priekšlikums****143. pants – 2. punkts – 1.a daļa (jauna)**

Visas šādas atkāpes viņš pamato un dokumentē un savu pamatojumu iesniedz Revīzijas palātai attiecīgā grāmatvedības noteikuma pieņemšanas vai atjaunināšanas laikā.

Grozījums Nr. 213**Regulas priekšlikums****145. pants – 3. punkts**

3. Grāmatvedības sistēmai jābūt tādai, lai tajā **varētu izsekot** visiem uzskaites grāmatojumiem.

3. Grāmatvedības sistēmai jābūt tādai, lai tajā **būtu atrodama skaidra revīzijas liecība par** visiem uzskaites grāmatojumiem.

Grozījums Nr. 214**Regulas priekšlikums****147. pants – 1. punkts**

1. Budžeta uzskaitē tiek detalizēti **iegrāmatota** budžeta **izpilde**.

1. Budžeta uzskaitē detalizēti **iegrāmato** budžeta **izpildes procesu**.

Grozījums Nr. 296**Regulas priekšlikums****149. pants – 2. punkts**

2. *Ikviens* iestāde informē Revīzijas palātu un budžeta lēmēj-institūciju par visiem iekšējiem noteikumiem, ko tā pieņemusi attiecībā uz finanšu jautājumiem.

2. *Katra* iestāde informē Revīzijas palātu un budžeta lēmēj-institūciju par visiem iekšējiem noteikumiem, ko tā pieņemusi attiecībā uz finanšu jautājumiem, **un to dara vienas nedēļas laikā pēc šādu noteikumu pieņemšanas.**

Grozījums Nr. 215**Regulas priekšlikums****150. pants – 1. punkts**

1. Revīzijas palāta, pārbaudot, vai visi iepēmumi saņemti un visi izdevumi radušies likumīgi un pienācīgi, ievēro noteikumus, kas ietverti Līgumos, budžetā, šajā regulā, 199. pantā minētajā deleģētajā regulā un visos citos tiesību aktos, kas pieņemti saskaņā ar Līgumiem.

1. Revīzijas palāta, pārbaudot, vai visi iepēmumi saņemti un visi izdevumi radušies likumīgi un pienācīgi, ievēro noteikumus, kas ietverti Līgumos, budžetā, šajā regulā, 199. pantā minētajā deleģētajā regulā un visos citos tiesību aktos, kuri pieņemti saskaņā ar Līgumiem. **Savu revīzijas pienākumu Revīzijas palāta pilda pastāvīgi.**

Grozījums Nr. 216**Regulas priekšlikums****150. pants – 2. punkts – pirmā daļa**

2. Uzdevuma izpildei Revīzijas palāta ir tiesīga 152. pantā noteiktajā veidā iepazīties ar visiem dokumentiem un informāciju par struktūrvienību vai struktūru finanšu vadību attiecībā uz operācijām, ko finansē vai līdzfinansē Savienība. Tā ir tiesīga ievākt ziņas no katras amatpersonas, kas atbild par iepēmumu un izdevumu operācijām, un izmantot revīzijas procedūras, kas ir piemērotas attiecībā uz iepriekšminētajām struktūrvienībām un struktūrām. Dalībvalstīs revīziju veic **kopīgi** ar attiecīgās valsts revīzijas iestādēm vai, ja tām nav vajadzīgo pilnvaru, ar valsts **atbildīgajām** struktūrvienībām. Revīzijas palāta un dalībvalstu revīzijas **iestādes** sadarbojas savstarpējas uzticības garā, tomēr saglabājot savu neatkarību.

2. Uzdevuma izpildei Revīzijas palāta ir tiesīga 152. pantā noteiktajā veidā iepazīties ar visiem dokumentiem un informāciju par struktūrvienību vai struktūru finanšu pārvaldību attiecībā uz operācijām, ko finansē vai līdzfinansē Savienība. Tā ir tiesīga ievākt ziņas no katras amatpersonas, kas atbild par iepēmumu un izdevumu operācijām, un izmantot revīzijas procedūras, kas ir piemērotas attiecībā uz iepriekšminētajām struktūrvienībām un struktūrām. Dalībvalstīs revīziju veic, **sadarbojoties** ar attiecīgās valsts revīzijas iestādēm vai, ja tām nav vajadzīgo pilnvaru, ar valsts **kompetentajām** struktūrvienībām. Revīzijas palāta un dalībvalstu revīzijas **institūcijas** sadarbojas savstarpējas uzticības garā, tomēr saglabājot savu neatkarību.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 217

Regulas priekšlikums

152. pants – 1. punkts – pirmā daļa

1. Komisija, citas iestādes, struktūras, kas pārvalda ieņēmumus vai izdevumus Savienības uzdevumā, kā arī budžeta maksājumu *gala saņēmēji* sniedz Revīzijas palātai visas nepieciešamās iekārtas un *pakalpojumus* un *nodod* tai visu informāciju, ko Revīzijas palāta uzskata par nepieciešamu savu uzdevumu izpildei. Tie nodod Revīzijas palātas rīcībā visus dokumentus par to līgumu piešķiršanu un izpildi, ko finansē no budžeta, un pārskatus par naudu vai materiāliem, visus uzskaites ierakstus vai pavaddokumentus, kā arī administratīvos dokumentus, kas uz tiem attiecas, visus dokumentus, kas attiecas uz ieņēmumiem un izdevumiem, visus inventāra sarakstus, visu struktūrvienību struktūrshēmas, ko Revīzijas palāta uzskata par *vajadzīgiem* budžeta izpildes un finanšu rezultātu pārskata revīzijai, pamatojoties uz uzskaites grāmatojumiem vai veicot pārbaudi uz vietas, kā arī — tam pašam nolūkam — visus dokumentus un datus, kas radīti vai ko glabā *magnētiskajos datu nesējos*.

1. Komisija, citas iestādes, struktūras, kas pārvalda ieņēmumus vai izdevumus Savienības uzdevumā, kā arī budžeta maksājumu *galasaņēmēji* nodrošina, lai Revīzijas palātas rīcībā būtu visas nepieciešamās iekārtas un *pakalpojumi*, un sniedz tai visu informāciju, ko Revīzijas palāta uzskata par nepieciešamu savu uzdevumu izpildei. Tie nodod Revīzijas palātas rīcībā visus dokumentus par to līgumu piešķiršanu un izpildi, kurus finansē no budžeta, un pārskatus par naudu vai materiāliem, visus uzskaites ierakstus vai pavaddokumentus, kā arī administratīvos dokumentus, kas uz tiem attiecas, visus dokumentus, kuri attiecas uz ieņēmumiem un izdevumiem, visus inventāra sarakstus, visu struktūrvienību struktūrshēmas, ko Revīzijas palāta uzskata par *vajadzīgām* budžeta izpildes un finanšu rezultātu pārskata revīzijai, pamatojoties uz uzskaites grāmatojumiem vai veicot pārbaudi uz vietas, kā arī — tam pašam nolūkam — visus dokumentus un datus, kas radīti vai ko glabā *datu nesējā*.

Grozījums Nr. 218

Regulas priekšlikums

153. pants – 1. punkts

1. Revīzijas palāta ne vēlāk kā 15. jūnijā nosūta Komisijai un ne vēlāk kā **1. jūnijā** citām iestādēm un 132. pantā minētajām struktūrām jebkādu apsvērumus, ko tā uzskata par iekļaujamiem gada *pārskatos*. Šiem apsvērumiem ir jāpaliek konfidencialiem, un tiem piemēro pretrunu procedūru. Katra iestāde nosūta Revīzijas palātai atbildi ne vēlāk kā **15. oktobrī**. Iestāžu atbildes, izņemot Komisijas atbildes, *tajā pašā reizē* nosūta Komisijai.

1. Revīzijas palāta ne vēlāk kā 15. jūnijā nosūta Komisijai un ne vēlāk kā **15. jūnijā** citām iestādēm un 132. pantā minētajām struktūrām jebkādu apsvērumus, ko tā uzskata par iekļaujamiem gada *pārskatā vai par tādiem, kas kompetentajam grāmatvedim jāņem vērā pārskatu sagatavošanā*. Šiem apsvērumiem ir jāpaliek konfidencialiem, un tiem piemēro pretrunu procedūru. Katra iestāde nosūta Revīzijas palātai atbildi ne vēlāk kā **30. septembrī**. Iestāžu atbildes, izņemot Komisijas atbildes, *vienlaikus* nosūta arī Komisijai.

Grozījums Nr. 219

Regulas priekšlikums

153. pants – 2. punkts

2. *Pēc pretrunu procedūras pabeigšanas katra attiecīgā iestāde vai struktūra līdz 15. oktobrim nosūta savu atbildi Revīzijas palātai. Iestāžu atbildes, izņemot Komisijas un struktūru atbildes, tajā pašā reizē nosūta Komisijai.* svītrots

Grozījums Nr. 220

Regulas priekšlikums

153. pants – 5. punkts

5. Līdz **15. novembrim** Revīzijas palāta nosūta iestādēm, kas atbild par budžeta izpildes apstiprināšanu, un pārējām iestādēm savu gada pārskatu kopā ar iestāžu atbildēm un nodrošina to publicēšanu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

5. Līdz **31. oktobrim** Revīzijas palāta nosūta iestādēm, kas ir atbildīgas par budžeta izpildes apstiprināšanu, un pārējām iestādēm savu gada pārskatu kopā ar iestāžu atbildēm un nodrošina to publicēšanu Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 221
Regulas priekšlikums
155. pants

155. pants
Paziņojums par sākotnējiem konstatējumiem

svītrots

1. Revīzijas palāta nodod attiecīgajām iestādēm, struktūrām vai dalībvalstīm paziņojumus par savu revīziju sākotnējiem konstatējumiem. Paziņojumus par sākotnējiem konstatējumiem, kuri pēc Revīzijas palātas ieskatiem būtu jāatspoguļo gada pārskatā, nodod līdz 1. jūnijam tajā gadā, kas seko gadam, uz kuru attiecas konstatējumi. Paziņojumi par sākotnējiem konstatējumiem ir konfidenciāli.

2. Attiecīgā iestāde, struktūra vai dalībvalsts divarpus mēnešu laikā var Revīzijas palātai iesniegt piezīmes, ko tā vēlas izteikt par paziņojumiem par sākotnējiem konstatējumiem.

Grozījums Nr. 264
Regulas priekšlikums
156. pants

1. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma, kas pieņemusi lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, līdz $n + 2$ gada **15. maijam** sniedz **Komisijai** apstiprinājumu par n gada budžeta izpildi.

1. Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma, kas pieņemusi lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, līdz $n + 2$ gada **15. aprīlim** sniedz apstiprinājumu par n gada budžeta izpildi:

— šīs regulas 1. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā minētajām iestādēm,

— 196.b panta 1. punktā minētajām struktūrām,

— citām institūcijām, kas ir atbildīgas par Savienības līdzekļu izmantošanu, ja vien Savienības tiesību aktos ir paredzēta prasība, ka Eiropas Parlamentam šīm iestādēm ir jāsniedz apstiprinājums.

2. Ja nav iespējams ievērot 1. punktā noteikto termiņu, Eiropas Parlaments vai Padome informē **Komisiju** par termiņa pagarināšanas iemesliem.

2. Ja nav iespējams ievērot 1. punktā noteikto termiņu, Eiropas Parlaments vai Padome informē **attiecīgās iestādes, struktūras un institūcijas** par termiņa pagarināšanas iemesliem.

3. Ja Eiropas Parlaments atliek lēmumu par apstiprinājuma sniegšanu, **Komisija** veic vajadzīgos pasākumus, lai iespējami drīz likvidētu šķēršļus šā lēmuma pieņemšanai vai nodrošinātu to likvidāciju.

3. Ja Eiropas Parlaments atliek lēmumu par apstiprinājuma sniegšanu, **attiecīgās iestādes, struktūras un institūcijas** veic vajadzīgos pasākumus, lai iespējami drīz likvidētu šķēršļus šā lēmuma pieņemšanai vai nodrošinātu to likvidāciju.

Grozījums Nr. 265
Regulas priekšlikums
157. pants – 3. punkts

3. **Komisija** pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma iesniedz tam jebkādu informāciju, kas nepieciešama, lai bez kavējumiem piemērotu attiecīgā finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru saskaņā ar LESD 319. pantu.

3. **Attiecīgās iestādes, struktūras un institūcijas** pēc Eiropas Parlamenta pieprasījuma iesniedz tam jebkādu informāciju, kas nepieciešama, lai bez kavējumiem piemērotu attiecīgā finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanas procedūru saskaņā ar LESD 319. pantu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 266
Regulas priekšlikums
158. pants

1. Saskaņā ar LESD 319. pantu un *Euratom* līguma 180.b pantu Komisija un citas iestādes atbilstoši rīkojas, lai veiktu pasākumus attiecībā uz apsvērumiem, kas pievienoti Eiropas Parlamenta lēmumam par budžeta izpildes apstiprinājuma sniegšanu, kā arī piezīmēm, kas pievienotas Padomes pieņemtajam ieteikumam sniegt budžeta izpildes apstiprinājumu.

2. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma iestādes ziņo par pasākumiem, kas veikti sakarā ar šiem apsvērumiem un piezīmēm, jo īpaši par **šo iestāžu** dotajiem norādījumiem to struktūrvienībām, kuras atbild par budžeta izpildi. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, sniedzot tai informāciju par pasākumiem, ko tās veikušas, rīkojoties šo apsvērumu sakarā, lai Komisija varētu ņemt tos vērā, rakstot savu ziņojumu. Iestāžu ziņojumus nodod arī Revīzijas palātai.

1. Saskaņā ar LESD 319. pantu un *Euratom* līguma 180.b pantu Komisija un citas **attiecīgās** iestādes, **struktūras un institūcijas** atbilstoši rīkojas, lai veiktu pasākumus attiecībā uz apsvērumiem, kas pievienoti Eiropas Parlamenta lēmumam par budžeta izpildes apstiprinājuma sniegšanu, kā arī piezīmēm, kas pievienotas Padomes pieņemtajam ieteikumam sniegt budžeta izpildes apstiprinājumu.

2. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes pieprasījuma **attiecīgās** iestādes, **struktūras un institūcijas** ziņo par pasākumiem, kas veikti sakarā ar šiem apsvērumiem un piezīmēm, jo īpaši par dotajiem norādījumiem to struktūrvienībām, kuras atbild par budžeta izpildi. Dalībvalstis sadarbojas ar Komisiju, sniedzot tai informāciju par pasākumiem, ko tās veikušas, rīkojoties šo apsvērumu sakarā, lai Komisija varētu ņemt tos vērā, rakstot savu ziņojumu. Iestāžu ziņojumus nodod arī Revīzijas palātai.

Grozījums Nr. 224
Regulas priekšlikums
167. pants – 1. punkts

1. Šīs regulas pirmo un trešo daļu piemēro *izdevumiem, ko veic iestādes un struktūras*, kas minētas Regulā (EK) Nr. 1290/2005 par Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1081/2006 par Eiropas Sociālo fondu, Padomes Regulā (EK) Nr. 1084/2006 par Kohēzijas fonda izveidi, Padomes Regulā (EK) Nr. 1198/2006 par Eiropas Zivsaimniecības fondu, un fondiem brīvības, drošības un tiesiskuma jomā, ko pārvalda ar dalītu vadību saskaņā ar šīs regulas 56. pantu (turpmāk „fondi”), kā arī šo iestāžu un struktūru ieņēmumiem, ja vien šajā sadaļā nav norādīts citādi.

1. Šīs regulas pirmo un trešo daļu piemēro *to iestāžu un struktūru izdevumiem*, kas minētas Regulā (EK) Nr. 1290/2005 par Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1081/2006 par Eiropas Sociālo fondu, Padomes Regulā (EK) Nr. 1084/2006 par Kohēzijas fonda izveidi, Padomes Regulā (EK) Nr. 1198/2006 par Eiropas Zivsaimniecības fondu, un **līdzekļu** fondiem brīvības, drošības un tiesiskuma jomā, **tostarp programmas „Solidaritāte un migrācijas plūsmu pārvaldība” līdzekļiem**, ko pārvalda ar dalītu pārvaldību saskaņā ar šīs regulas 56. pantu (turpmāk „fondi”), kā arī šo iestāžu un struktūru ieņēmumiem, ja vien šajā sadaļā nav norādīts citādi.

Grozījums Nr. 225
Regulas priekšlikums
168. pants

168. pants**Piešķirto saistību apropriāciju ievērošana**

Eiropas Parlaments un Padome apņemas ievērot piešķirtās saistību apropriācijas, kas noteiktas attiecīgajos pamataktos par strukturālajām darbībām, lauku attīstību un Eiropas Zivsaimniecības fondu.

svītrots

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 226
Regulas priekšlikums
169. pants – 3. punkts

3. *Saskaņā ar 167. pantā minētajām regulām ar konkrēto darbību saistīto maksājumu pilnīga vai daļēja atmaksāšana atpakaļ kontā nesamazina fonda ieguldījumu attiecīgajā darbībā.*

Atmaksātās summas saskaņā ar 18. panta 3. punkta c) apakšpunktu ir piešķirtie ieņēmumi.

3. Uz dalībvalstu rīcību ar atmaksājumiem un līdzdalību summās, kas tiek maksātas kā iemaksas no fondiem, attiecas 167. pantā minētās regulas.

Dalībvalstu rīcību saistībā ar atmaksājumiem un ietekmi uz summām, ko maksā kā ieguldījumu no fondiem, reglamentē 167. pantā minētās regulas.

Grozījums Nr. 227
Regulas priekšlikums
III sadaļa – 1. nodaļa – jauns virsraksts (pirms 173. panta)

1. NODAĻA
Vispārējie noteikumi

Grozījums Nr. 228
Regulas priekšlikums
175. pants – 2. punkts – pirmā daļa

2. *Ar šādām apropriācijām rīkojas kā ar piešķirtiem ieņēmumiem 18. panta 2. punkta nozīmē:*

- a) dotāciju un publiskā iepirkuma **procedūras**, kurās piedalās KPC, vai
- b) KPC **darbības** trešo personu uzdevumā, vai
- c) **darbības** saskaņā ar administratīvu nolīgumu ar citām iestādēm vai Komisijas dienestiem par zinātniski tehnisko pakalpojumu sniegšanu.

2. *Apropriācijas, kas saistītas ar:*

- a) dotāciju un publiskā iepirkuma **procedūrām**, kurās piedalās KPC,
- b) KPC **darbībām** trešo personu uzdevumā, vai
- c) **darbībām** saskaņā ar administratīvu nolīgumu ar citām iestādēm vai Komisijas dienestiem par zinātniski tehnisko pakalpojumu sniegšanu,

uzskata par piešķirtiem ieņēmumiem 18. panta 2. punkta nozīmē.

Grozījums Nr. 279
Regulas priekšlikums
III SADAĻA – 2. nodaļa (jauna)

2. NODAĻA

Finansēšana un atbilstīgās izmaksas

175.a pants
Vidējās personāla izmaksas

1. *Vidējās personāla izmaksas apstiprina pēc šādiem kritērijiem:*

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- a) vidējās personāla izmaksas ir noteiktas, izmantojot saņēmēja ierasto izmaksu uzskaites praksi; cita starpā tas nozīmē izmaksu centra metožu pielietojumu;
- b) vidējo personāla izmaksu pamatā ir saņēmēja faktiskās ar personālu saistītās izmaksas, kas reģistrētas likumā noteiktajos saņēmēja pārskatos, vai izmaksu uzskaitē, kura veikta atbilstoši spēkā esošajiem valsts tiesību aktiem, vajadzības gadījumā norādot arī budžetā iekļautās vai lēstās summas;
- c) atbilstoši personāla vidējo izmaksu metodoloģijai personāla vidējo izmaksu apjomā neiekļauj nekādas neatbilstīgās izmaksas, kas par tādām atzītas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1906/2006, ar ko paredz noteikumus uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu līdzdalībai Septītās pamatprogrammas darbībās un pētījumu rezultātu izplatīšanai (2007. līdz 2013. gads) ⁽¹⁾, Padomes 2006. gada 19. decembra Regulu (Euratom) Nr. 1908/2006, ar ko paredz noteikumus uzņēmumu, pētniecības centru un universitāšu līdzdalībai Eiropas Atomenerģijas kopienas Septītās pamatprogrammas darbībās un pētījumu rezultātu izplatīšanai (2007. līdz 2011. gads) ⁽²⁾, un dotācijas paraugnolīgumus; neiekļauj izmaksas, kas uzrādītas citās izmaksu kategorijās;
- d) produktīvo darba stundu skaits, ko izmanto stundas vidējās tarifa likmes aprēķināšanai, atbilst saņēmēja parastajai pārvaldības praksei ar nosacījumu, ka tā pamatojas uz revidējamiem grāmatvedības ierakstiem.

2. Šā panta 1. punktā minētos kritērijus piemēro ar nosacījumu, ka visi citi metodoloģijas aspekti atbilst dotācijas paraugnolīgumu noteikumiem.

3. Šā panta 1. punktā minētos kritērijus izmanto par bāzi visām izmaksām, kas saistītas ar dotācijas nolīgumu, — gan tām, kuru noteikšanas metodoloģija ir apstiprināta ex ante, gan tām, kuru metodoloģija nav apstiprināta ex ante, tostarp attiecībā uz jau parakstītiem dotācijas nolīgumiem. Tādēļ šos kritērijus piemēro arī saistībā ar ex post revīzijām, ko veic Komisija, tostarp attiecībā uz jau parakstītiem dotācijas nolīgumiem.

4. Uzskata, ka ar personālu saistītās izmaksas, kas noteiktas, pamatojoties uz metodoloģiju, kura atbilst 1. punktā minētajiem kritērijiem, būtiski neatšķiras no faktiskajām izmaksām.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

5. *Gadījumos, kad metodoloģiju apstiprina ex ante saskaņā ar 1. punktā minētajiem kritērijiem, apstiprinājums paliek spēkā pamatprogrammu īstenošanas laikā, ja vien saņēmējs nemaina metodoloģiju vai Komisijas dienesti revīzijas laikā neatklāj tajā trūkumus neprecizitātes, nepareizas izmantošanas vai jebkādas citas iespējamības rezultātā, padarot par nederīgu bāzi, uz kuras pamata šis apstiprinājums ticis piešķirts.*

6. *Dotācijas saņēmēji, kam piešķirts ar personālu saistīto vidējo izmaksu metodoloģijas apstiprinājums saskaņā ar Komisijas Lēmuma Nr. C(2009)4705 nosacījumiem, var vai nu turpināt piemērot apstiprināto metodoloģiju, vai atgriezties pie savas parastās grāmatvedības prakses izmantošanas, ja tā atbilst šajā pantā izklāstītajiem kritērijiem.*

(¹) OV L 391, 30.12.2006., 1. lpp.

(²) OV L 400, 30.12.2006., 1. lpp.

175.b pants

Mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) īpašnieki un fiziskās personas

1. *Visu pamatprogrammu ietvaros īstenojamām netiešām darbībām paredzētu dotāciju gadījumā Savienības finansiālais ieguldījums, kas saistīts ar MVU īpašnieku vai fizisku personu pašu darbu tāda projekta īstenošanā, kurš paredzēts MVU īpašniekiem, kas nesaņem atalgojumu, un fiziskām personām, kas nesaņem atalgojumu, izpaužas kā iepriekš noteikta likme.*

2. *Šo MVU īpašnieku un fizisko personu pašu darba vērtība pamatojas uz iepriekš fiksētu likmi, ko nosaka, projekta īstenošanā nostrādāto stundu skaitu reizinot ar stundas tarifa likmi, kuru aprēķina šādi:*

a) *produktīvo stundu standartskaits ir 1 575;*

b) *Savienības projektu īstenošanā nostrādāto stundu uzrādītais kopējais skaits gadā nedrīkst pārsniegt produktīvo stundu standartskaitu uz vienu MVU īpašnieku vai fizisko personu.*

Individuālā darba vērtību uzskata par projekta tiešajām atbilstīgajām izmaksām.

3. *Šo finansēšanas veidu piemēro arī tiem MVU īpašniekiem un fiziskajām personām, kas nesaņem atalgojumu saskaņā ar pamatprogrammu ietvaros jau parakstītiem dotācijas nolīgumiem, ja vien šiem saņēmējiem jau nav izsniegts Komisijas apstiprināts sertifikāts par metodoloģiju ar personālu saistīto vidējo izmaksu aprēķināšanai. Pēdējā no minētajiem gadījumiem saņēmēji var izvēlēties turpināt sertificētās metodoloģijas piemērošanu.*

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 230
Regulas priekšlikums
III sadaļa – 3. nodaļa (jauna)

3. NODAĻA

Strīdu izšķiršanas komiteja izpētes jautājumos

175.c pants

Strīdu izšķiršanas komiteja izpētes jautājumos

1. Par attiecīgo pamatprogrammu īstenošanu atbildīgie ģenerāldirektorāti izveido kopīgu īpašu strīdu izšķiršanas komiteju izpētes jautājumos, piešķirot tai pilnvaras pieņemt galīgo un vienoto nostāju jebkurā juridiskā vai finanšu jautājumā, kas saistīts ar visa projekta cikla īstenošanu, kā arī visos ar uzņēmējdarbības procesu saistītos jautājumos, kuros attiecīgie dienesti nespēj panākt vienprātību, izmantojot parasto darba procedūru.

Strīdu izšķiršanas komiteja izpētes jautājumos darbojas kā 126.b pantā minētā kompetentā strīdu izšķiršanas komiteja visos jautājumos, kas saistīti ar izpētes projektiem un programmām, tai skaitā pamatprogrammu.

Neviens strīdu izšķiršanas komitejas izpētes jautājumos loceklis 70. un 71. panta piemērošanas rezultātā nav atbildīgs par lēmumiem, ko viņš pieņēmis šīs komitejas locekļa statusā.

2. Strīdu izšķiršanas komiteju izpētes jautājumos veido Pētniecības un inovāciju ģenerāldirektorāta, Izglītības un kultūras ģenerāldirektorāta, Informācijas sabiedrības un saziņas līdzekļu ģenerāldirektorāta, Mobilitātes un transporta ģenerāldirektorāta un Enerģētikas ģenerāldirektorāta ģenerāldirektori vai to pienācīgi pilnvaroti pārstāvji (viens pārstāvis katram ģenerāldirektoram). Komiteja sanāk kopā vismaz reizi gadā, un tā var pieņemt konsensuālus lēmumus, izmantojot rakstisku procedūru.

3. Komitejas procedūrai piemēro šādus noteikumus:

- a) Strīdu izšķiršanas komiteju izpētes jautājumos vada Pētniecības un inovāciju ģenerāldirektorāta ģenerāldirektors vai viņa pārstāvis;
- b) vajadzības gadījumā Strīdu izšķiršanas komiteja izpētes jautājumos var lūgt Komisijas galveno horizontālo dienestu, jo īpaši Juridiskā dienesta un Budžeta ģenerāldirektorāta, atzinumu;
- c) Strīdu izšķiršanas komiteja izpētes jautājumos var aicināt sniegt atzinumu tās ieinteresētās personas vai to pārstāvjus vai citus ekspertus, kuru viedokli tā uzskata par svarīgu;
- d) lēmumus pieņem vienprātīgi vai, ja tas ir iespējams, ar balsu vairākumu, un tie ir saistoši 1. punktā minētajiem ģenerāldirektorātiem;

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

- e) pieņemtās galīgās un vienotās nostājas ir saistošas arī izpildaģentūrām, kas īsteno pamatprogrammas daļas;
- f) sekretariāta atbalstu Strīdu izšķiršanas komitejai izpētes jautājumos sniedz īpaši šim nolūkam izveidota Pētniecības un inovāciju ģenerāldirektorāta darbinieku grupa. Strīdu izšķiršanas komitejas izpētes jautājumos lēmumus dara publiski pieejamus elektroniskas datubāzes veidā, pienācīgi ņemot vērā datu aizsardzības jomā piemērojamos tiesību aktus;
- g) Strīdu izšķiršanas komiteja izpētes jautājumos saskaņā ar 126.c pantu pieņem savu reglamentu.

Grozījums Nr. 231

Regulas priekšlikums

IV sadaļa – 2. nodaļa - 1. iedaļa (jauna) - virsraksts (jauns) (pirms 177. panta)

1. iedaļa

Vispārīgie noteikumi

Grozījums Nr. 232

Regulas priekšlikums

177.a pants (jauns)

177.a pants

Budžeta atbalsta izmantošana

1. Ja tas noteikts attiecīgajos pamataktos, Komisija var izmantot nozaru vai vispārējo budžeta atbalstu trešajā valstī, ja partnervalsts publisko izdevumu pārvaldība notiek pietiekami pārredzami, uzticami un efektīvi.

2. Komisija attiecīgajos finansēšanas nolīgumos, kas noslēgti saskaņā ar 176. panta 2. punkta b) apakšpunktu, iekļauj atbilstošus noteikumus, ar kuriem saskaņā konkrētā saņēmējvalsts apņemas nekavējoties pilnībā vai daļēji atmaksāt attiecīgo darbības finansējumu, ja konstatēts, ka tam izmantoto Savienības līdzekļu pārvaldībā ir bijuši smagi pārkāpumi.

Lai saņemtu šā punkta pirmajā daļā minēto atmaksājumu, var piemērot 77. panta 1. punktu par līdzekļu atgūšanu ar ieskaitu.

3. Komisija sniedz atbalstu, lai veicinātu parlamentāras kontroles un revīzijas iespēju attīstīšanu un uzlabotu pārredzamību un publisku piekļuvi informācijai.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 233

Regulas priekšlikums

IV sadaļa – 2. nodaļa - 2. iedaļa (jauna) - virsraksts (jauns) (pirms 178. panta)

2. iedaļa

Vairāku līdzekļu devēju ieguldījumu fondi

Grozījums Nr. 234

Regulas priekšlikums

178. pants – 2. daļa

Savienības un līdzekļu devēju iemaksas *nonāk* īpašā bankas kontā. Šis iemaksas *netiek integrētas* budžetā, un tās pārvalda Komisija, uzticot atbildību deleģētajam kredītrikotājam. **Budžeta izpildes uzdevumus var uzticēt struktūrām un personām, kas minētas 55. panta 1. punkta b) apakšpunktā, saskaņā ar spēkā esošajiem netiešās vadības noteikumiem.**

Savienības un līdzekļu devēju iemaksas *ieskaita* īpašā bankas kontā. Šis iemaksas *neiekļauj* budžetā, un tās pārvalda Komisija, uzticot atbildību deleģētajam kredītrikotājam. **Piemēro 55. panta 3. punktu.**

Grozījums Nr. 235

Regulas priekšlikums

IV sadaļa – 2. nodaļa - 3. iedaļa (jauna) - virsraksts (jauns) (pirms 179. panta)

3. iedaļa

Citi pārvaldības veidi

Grozījums Nr. 236

Regulas priekšlikums

195. pants – 3. punkts

3. Iestādes, cik drīz vien iespējams, informē budžeta lēmējinstītūciju par jebkādiem celtniecības projektiem, kam varētu būt būtisks finansiāls iespaids budžetā.

3. Iestādes **un 196.b pantā minētās struktūras** iespējami drīz informē budžeta lēmējinstītūciju par jebkādiem celtniecības projektiem, kam varētu būt būtiska finansiāla ietekme uz budžetu.

Ja kāda no budžeta lēmējinstītūcijas iestādēm plāno sniegt atzinumu, tā divās nedēļās pēc tam, kad saņēmusi informāciju par celtniecības projektu, paziņo attiecīgajai iestādei par nodomu sniegt šādu atzinumu. Ja nav atbildes, attiecīgā iestāde var turpināt plānoto darbību atbilstīgi savai administratīvajai autonomijai, ievērojot LESD 335. pantu un Euratom līguma 185. pantu attiecībā uz Savienības pārstāvību.

Tās informē budžeta lēmējinstītūciju jo īpaši saistībā ar:

Minēto atzinumu nosūta attiecīgajai iestādei divās nedēļās pēc minētās paziņošanas.

a) celtniecības un atjaunošanas darbu projektiem — par konkrēto plānošanas kārtību (pirms tiek publicēts uzaicinājums piedalīties konkursā), par visiem aspektiem, kuri saistīti ar lēmumu pieņemšanu, un par projekta finansēšanu (kad ir sīki izstrādāts izmaksu plānojums, bet līgums vēl nav noslēgts), un par to, cik lielā mērā darbi ir veikti tā, kā bija plānots un ievērojot budžetu (pēc darbu pabeigšanas);

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

b) citiem ēku līgumiem — par konkrētu nepieciešamo apbūves platību (pirms tiek publicēts uzaicinājums piedalīties konkursā vai veikta jebkāda vietējā tirgus izpēte), par visiem aspektiem, kuri saistīti ar lēmumu pieņemšanu, un par projekta finansēšanu (pirms līguma slēgšanas), un par to, cik lielā mērā darbi ir veikti tā, kā bija plānots un ievērojot budžetu (pēc projekta pabeigšanas).

Attiecīgā gadījumā iestādes un struktūras informāciju var sniegt 34. panta 4.a punktā minētajā darba dokumentā par ēku politiku.

Pirms līgumu slēgšanas saņem budžeta lēmējinstītūcijas apstiprinājumu. Budžeta lēmējinstītūcija lēmumu par apstiprinājuma piešķiršanu pieņem astoņu nedēļu laikā pēc tam, kad ir saņemts pieteikums un visa lēmuma pieņemšanai vajadzīgā informācija.

Iestādes pieprasa budžeta lēmējinstītūcijas apstiprinājumu nekustamā īpašuma iegādei vai jebkuram citam celtniecības projektam, ko finansē ar aizdevumu.

Grozījums Nr. 237

Regulas priekšlikums

195. pants – 3.a punkts (jauns)

3.a Ēku projekti, kuriem varētu būt būtiska finansiāla ietekme uz budžetu, ir:

i) ēku iegāde, pārdošana, renovācija vai celtniecība vairāk nekā EUR 2 miljonu apmērā vai tādu spēkā esošo būvniecības līgumu pagarināšana, kuru vērtība pārsniedz vairāk nekā EUR 2 miljonus gadā,

ii) jebkāda zemes iegāde,

iii) visi jauni ēku līgumi (tostarp lietojums un ilgtermiņa noma) par jauniem īpašumiem ar ikgadējo maksu vismaz EUR 500 000 apmērā,

iv) visi starpiestāžu ēku projekti.

Grozījums 238

Regulas priekšlikums

195. pants – 3.b punkts (jauns)

3.b Ēku projektu var finansēt no budžeta vai, izdarot atkāpi no 14. panta, ar aizdevumu palīdzību, ja tam piekrīt budžeta lēmējinstītūcija. Aizdevumus atmaksā atbilstošā periodā.

Finansēšanas plānā, kas attiecīgajai iestādei jāiesniedz kopā ar pieteikumu apstiprinājuma saņemšanai, jo īpaši precīzē finansējuma maksimālo apjomu, finansēšanas periodu un finansējuma veidu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 239

**Regulas priekšlikums
VIIa sadaļa (jauna)**

**VIIa SADAĻA
AĢENTŪRAS, STRUKTŪRAS UN PUBLISKĀ UN
PRIVĀTĀ SEKTORA PARTNERĪBAS**

Grozījums Nr. 240

**Regulas priekšlikums
196.a pants (jauns)**

196.a pants

Publiskā un privātā sektora partnerību veidi

Var izveidot šādas publiskā un privātā sektora partnerības:

- a) struktūras, kuras izveidotas saskaņā ar LESD un Euratom līgumu, kurām ir juridiskas personas statuss un kuras saņem ieguldījumus no budžeta saskaņā ar 196.b pantu;
- b) struktūras, kurām ir juridiskas personas statuss, kuras ir izveidotas ar pamataktu, kas nosaka to statūtus, kā arī to darbības jomu un veidu, un kuras ir pilnvarotas īstenot publiskā un privātā sektora partnerību saskaņā ar 196.b un 196.c pantu, ja tas rada Eiropas pievienoto vērtību un ja finansējums, izmantojot publiskos līdzekļus, ir pamatots.

Grozījums Nr. 241

**Regulas priekšlikums
196.b pants (jauns)**

196.a pants

Finanšu pamatregula, kas piemērojama aģentūrām, struktūrām un publiskā un privātā sektora partnerībām, kuras izveidotas saskaņā ar īpašiem LESD un Euratom līguma noteikumiem

1. Pēc apspriešanās ar Revīzijas palātu ar deleģētu regulu saskaņā ar šīs regulas 202., 203. un 204. pantu pieņem finanšu pamatregulu, kas piemērojama struktūrām, kuras izveidotas atbilstoši īpašiem LESD un Euratom līguma noteikumiem un kuras ir juridiskas personas.

Minētā finanšu pamatregula balstīsies uz šajā regulā noteiktajiem principiem un noteikumiem.

Minēto struktūru finanšu noteikumos nedrīkst būt atkāpes no finanšu pamatregulas, izņemot gadījumus, kad tas nepieciešams īpašām šo struktūru vajadzībām. Šādi izņēmumi nedrīkst skart pirmās daļas II sadaļā minētos budžeta principus, vienlīdzīgas attieksmes principu attiecībā uz saimnieciskās darbības subjektiem un īpašos noteikumus, ko satur pamatakti, ar kuriem izveido šādas struktūras. Ja šo publiskā un privātā sektora partnerību finanšu noteikumos ir atkāpes no finanšu pamatregulas, tās ar atbilstīgu pamatojumu dara zināmas Komisijai. Komisijai sešu nedēļu laikā pēc paziņojuma saņemšanas ir tiesības izteikt iebildumus pret šādām atkāpēm.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Šo struktūru noteikumus var būt atkāpes no Civildienesta noteikumiem.

1.a Katru gadu un ne vēlāk kā 31. oktobrī atkāpes un konkrētu šo atkāpju pamatojumu dara zināmu Eiropas Parlamentam un Padomei, iesniedzot attiecīgu darba dokumentu. Šajā darba dokumentā izklāsta arī to, ciktāl ir īstenots mērķis, ar kādu izveidotas konkrētās struktūras, un iepriekšminēto atkāpju nozīmi, nodrošinot sasniegto progresu, kā arī 34. panta 2.b punktā minēto informāciju un to, ciktāl gadā, uz kuru attiecas budžeta izpildes apstiprināšana, ir īstenoti iepriekš noteiktie konkrētie mērķi. Ja mērķi nav pilnībā sasniegti, struktūras vadība izklāsta attiecīgu konkrētu pamatojumu un ierosina pasākumus šīs situācijas novēršanai, kuri var ietvert arī pienācīgi pamatotu prasību uz laiku (ne ilgāk kā uz vienu nākamo gadu) palielināt administratīvos piešķirumus.

Darba dokumentā norāda arī visu šajā pantā paredzēto juridisko personu pārvaldības struktūrvienības, tostarp sniedzot visaptverošu pārskatu par atsevišķo pārvaldības struktūrvienību lielumu saistībā ar attiecīgo personālu.

2. Budžeta izpildes apstiprinājumu 1. punktā minētajām struktūrām pēc Padomes ieteikuma sniedz Eiropas Parlaments. Ja Eiropas Parlaments to uzskata par nepieciešamu, tas var uzaicināt šo struktūru vadību piedalīties budžeta izpildes apstiprināšanas procesā, jo īpaši gadījumos, kad 1.a punktā minētie mērķi nav sasniegti divus gadus pēc kārtas.

3. Komisijas iekšējam revidentam attiecībā uz 1. punktā minētajām struktūrām ir tādas pašas pilnvaras, kādas viņam ir attiecībā uz Komisijas struktūrvienībām.

4. Katra aģentūra pēc apspriešanās ar Revīzijas palātu noslēdz līgumu ar neatkarīgu revidentu, kura uzdevums ir pārbaudīt attiecīgās struktūras pārskatu atbilstību 134. pantam un Revīzijas palātas vadībā izvērtēt šīs struktūras ieņēmumu un izdevumu likumību un pareizību. Revīzijas palāta pārbauda šāda neatkarīga revidenta sagatavoto ziņojumu un (veicot arī citas darbības, ko tā uzskata par nepieciešamām) var pamatoties uz neatkarīgā revidenta ziņojumu, sagatavojot savu atzinumu.

Grozījums Nr. 242

Regulas priekšlikums
196.c pants (jauns)

196.c pants

Finanšu paraugregula publiskā un privātā sektora partnerības struktūrām, kuru pamatā nav īpaši LESD noteikumi

1. Struktūras, kas ir juridiskas personas, ir izveidotas ar pamataktu, piemērojot LESD 288. un 289. pantu, un kurām ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana,

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

pieņem savus finanšu noteikumus par publiskā un privātā sektora partnerības budžeta sagatavošanu, izpildi, uzskaiti un izpildes apstiprināšanu.

2. Minētajos noteikumos ir iekļauts Savienības līdzekļu pareizai finanšu pārvaldībai vajadzīgo principu kopums, un to pamatā ir 55. un 57. pants un finanšu paraugregula, kas pēc apspriešanās ar Revīzijas palātu ir pieņemta ar deleģēto regulu saskaņā ar 202., 203. un 204. pantu.

Ja šo publiskā un privātā sektora partnerību finanšu noteikumos ir atkāpes no finanšu paraugregulas, tās ar atbilstīgu pamatojumu dara zināmas Komisijai. Komisijai sešu nedēļu laikā pēc paziņojuma saņemšanas ir tiesības iebilst pret šādām atkāpēm.

Šo struktūru noteikumos var būt atkāpes no Civildienesta noteikumiem, ciktāl akti, ar kuriem šīs struktūras izveidotas saskaņā ar Civildienesta noteikumu 1.a panta 2. punktu, neparedz Civildienesta noteikumu piemērošanu.

3. Katru gadu un ne vēlāk kā 31. oktobrī atkāpes un konkrētu šo atkāpju pamatojumu dara zināmu Eiropas Parlamentam un Padomei, iesniedzot attiecīgu darba dokumentu. Šajā darba dokumentā izklāsta arī to, ciktāl ir īstenots mērķis, ar kādu izveidotas konkrētās struktūras, un iepriekšminēto atkāpju nozīmi, nodrošinot sasniegto progresu, kā arī 34. panta 2.b punktā minēto informāciju un to, ciktāl gadā, uz kuru attiecas budžeta izpildes apstiprināšana, ir īstenoti iepriekš noteiktie konkrētie mērķi. Ja mērķi nav pilnībā sasniegti, struktūras vadība izklāsta attiecīgu konkrētu pamatojumu un ierosina pasākumus šīs situācijas novēršanai, kuri var ietvert arī pienācīgi pamatotu prasību uz laiku (ne ilgāk kā uz vienu nākamo gadu) palielināt administratīvos piešķirumus. Darba dokumentā norāda arī visu šajā pantā paredzēto juridisko personu pārvaldības struktūrvienības, tostarp sniedzot visaptverošu pārskatu par atsevišķo pārvaldības struktūrvienību lielumu saistībā ar attiecīgo personālu.

4. Budžeta izpildes apstiprinājumu 1. punktā minētajām struktūrām pēc Padomes ieteikuma sniedz Eiropas Parlaments.

5. Komisijas iekšējam revidentam attiecībā uz 1. punktā minētajām struktūrām ir tādas pašas pilnvaras, kādas viņam ir attiecībā uz Komisijas struktūrvienībām.

Grozījums Nr. 243

Regulas priekšlikums

199. pants

Saskaņā ar 202., 203. un 204. pantu Komisija **pieņem** deleģēto regulu **par** sīki izstrādātiem noteikumiem **šīs regulas piemērošanai**. Deleģētajā regulā **iekļauj** noteikumus **par administratīvo izdevumu veikšanu saistībā ar apropriācijām, kuras budžetā ir paredzētas Euratom Apgādes aģentūrai**.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 202., 203. un 204. pantu **pieņemt** deleģēto regulu **ar** sīki izstrādātiem noteikumiem, **lai papildinātu vai grozītu atsevišķus nebūtiskus elementus šādos pantos: 5., 8., 9., 16., 18., 19., 20., 22., 23., 25., 26., 27., 30., 31., 34., 38., 41., 46., 50., 51., 55., 56., 57., 58., 61., 63., 65.,**

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

66., 67., 69., 70., 71., 72., 75., 76., 77., 77.b, 78., 80., 81., 82., 83., 84., 85., 86., 87., 89., 90., 92., 93., 94., 95., 97., 98., 99., 100., 101., 102., 103., 104., 105., 106., 107., 108., 109., 110., 111., 112., 113., 114., 115., 116., 117., 117.a, 118., 119., 120., 122., 123., 124., 125., 126., 126.a, 126.c, 127., 133., 135., 136., 137., 139., 142., 145., 147., 148., 173., 175., 176., 178., 179., 180., 181., 182., 183., 184., 187., 188., 191., 193., 195., 196. un 197. pantā.

Šīs regulas pielikumā, atsaucoties uz iepriekšminētajiem pantiem, ir uzskaitīti deleģējuma mērķi, saturs un darbības joma.

Deleģētajā regulā iekļauj arī noteikumus par administratīvo izdevumu veikšanu saistībā ar apropriācijām, kuras budžetā ir paredzētas Euratom Apgādes aģentūrai.

Grozījums Nr. 244
Regulas priekšlikums
200. pants

200. pants

Pamata finanšu regula aģentūrām un struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar LESD un Euratom līgumu

svītrots

1. Saskaņā ar šīs regulas 202., 203. un 204. pantu Komisija ar deleģētu aktu pieņem pamata finanšu regulu struktūrām, kas izveidotas saskaņā ar LESD un Euratom līgumu, ir juridiskas personas un saņem iemaksas no budžeta.

Šī pamata finanšu regula balstās uz šajā regulā noteiktajiem principiem un noteikumiem.

Šo struktūru finanšu noteikumi nevar novirzīties no finanšu pamatregulas, izņemot gadījumus, kad tas nepieciešams to īpašajām vajadzībām, turklāt ar Komisijas iepriekšēju piekrišanu. Šādi izņēmumi nedrīkst skart pirmās daļas II sadaļā minētos budžeta principus, vienlīdzīgas attieksmes principu attiecībā uz saimnieciskās darbības subjektiem vai īpašos noteikumus, ko satur pamatakti, ar kuriem izveido šādas struktūras.

2. Struktūrām, kas minētas 1. punktā, Eiropas Parlaments pēc Padomes ieteikuma sniedz apstiprinājumu par to budžeta izpildi.

3. Komisijas iekšējam revidentam ir tādas pašas pilnvaras attiecībā uz 1. punktā minētajām struktūrām, kādas viņam ir attiecībā uz Komisijas struktūrvienībām.

4. Ja vien 1. punktā minētajā pamataktā nav noteikts citādi, Revīzijas palāta pārbauda šīs struktūras ieņēmumu un izdevumu likumību un pareizību, pirms struktūras pārskati tiek konsolidēti ar Komisijas pārskatiem. Šīs pārbaudes pamatā ir revīzijas pārskats, ko izstrādājis neatkarīgs ārējais revidents, ko iecēlusi struktūra un kura uzdevums ir pārbaudīt struktūras pārskatu atbilstību 134. pantam.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 245
Regulas priekšlikums
201. pants

201. pants

Finanšu paraugregula publiskā un privātā sektora partnerības struktūrām

svītrots

Struktūras, kas ir juridiskas personas, izveidotas ar pamaktu, un kurām ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana saskaņā ar 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) daļu, pieņem savus finanšu noteikumus.

Šie noteikumi ietver principu kopumu, kas nepieciešami, lai nodrošinātu Savienības līdzekļu pareizu finanšu vadību, jo īpaši par paraugu ņemot šīs regulas 57. pantu un finanšu paraugregulu, ko Komisija ar deleģēto aktu pieņem saskaņā 202., 203. un 204. pantu.

Grozījums Nr. 246
Regulas priekšlikums
202. pants – 1. punkts

1. Pilnvaras pieņemt 199., 200. un 201. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir **uz nenoteiktu laiku**.

1. Pilnvaras pieņemt **196.b, 196.c un 199.** pantā **minētās deleģētās regulas** Komisijai piešķir **uz 3 gadu laikposmu no ... (*) ar nosacījumu, ka ir ievēroti 203. un 204. pantā izklāstītie noteikumi**.

(*) Šīs regulas spēkā stāšanās diena.

Grozījums Nr. 247
Regulas priekšlikums
202. pants – 2. punkts

2. Tiklīdz Komisija ir pieņēmusi deleģēto **aktu**, tā ziņo par to vienlaicīgi Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Tiklīdz Komisija ir pieņēmusi deleģēto **regulu**, tā vienlaikus to paziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

Komisija, veicot sagatavošanas darbus, atbilstīgi apspriežas, tostarp ar Eiropas Parlamentu un ekspertiem, un nodrošina, lai attiecīgie dokumenti tiktu vienlaicīgi, laicīgi un atbilstīgi nosūtīti Eiropas Parlamentam un Padomei.

Grozījums Nr. 248
Regulas priekšlikums
202. pants – 3. punkts

3. Komisijai pilnvaras pieņemt deleģēto aktu tiek piešķirtas, ievērojot 203. un 204. pantā minētos nosacījumus.

3. **Ikreiz, kad šo regulu pārskata, Komisija iesniedz pārskatītu deleģēto regulu.**

Grozījums Nr. 249
Regulas priekšlikums
203. pants – virsraksts

Deleģēšanas atsaukšana

Deleģēšanas atsaukšana un deleģētās regulas atcelšana

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 250**Regulas priekšlikums
203. pants – 1. punkts**

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā brīdī atsaukt 199. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu.

1. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā brīdī **pilnībā vai daļēji** atsaukt **196.b, 196.c un** 199. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu **no jebkura brīža nākotnē. Eiropas Parlaments vai Padome turklāt var pilnībā vai daļēji atcelt deleģētās regulas, kas ir tikušas pieņemtas saskaņā ar iepriekšējā teikumā minētajām atsauktajām deleģētajām pilnvarām.**

Grozījums Nr. 251**Regulas priekšlikums
203. pants – 2. punkts**

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai lemtu par pilnvaru deleģēšanas atsaukšanu, pirms galīgā lēmuma pieņemšanas pietiekami savlaicīgi informē otru iestādi un Komisiju, norādot deleģētās pilnvaras, ko varētu atsaukt, un iespējamās atsaukšanas iemeslus.

2. Iestāde, kura ir uzsākusi iekšējo procedūru, lai pieņemtu lēmumu par to, vai atsaukt pilnvaru deleģējumu **un vai atcelt deleģēto regulu pilnībā vai daļēji**, laikus pirms galīgā lēmuma pieņemšanas informē otru iestādi un Komisiju, norādot, kuras deleģētās pilnvaras varētu tikt atsauktas, **un attiecīgā gadījumā deleģēto regulu vai tās daļu, kas varētu tikt atcelta, kā arī** iespējamās atsaukšanas **vai atcelšanas** iemeslus.

Grozījums Nr. 252**Regulas priekšlikums
203. pants – 3. punkts**

3. Ar atsaukšanas lēmumu izbeidzas to pilnvaru deleģēšana, kas īpaši norādītas minētajā lēmumā. Tas stājas spēkā nekavējoties vai vēlāk dienā, kas norādīta lēmumā. **Lēmums neietekmē to deleģēto aktu spēkā esību.** Lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

3. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģējumu. **Turklāt ar šādu lēmumu var arī izbeigt spēkā esošās deleģētās regulas vai atsevišķu tās daļu spēkā esamību.** Lēmums stājas spēkā nekavējoties vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Grozījums Nr. 253**Regulas priekšlikums
203. pants – 3.a punkts (jauns)**

3.a Samērīgu laiku pēc tam, kad ir pieņemts lēmums atsaukt daļu no pilnvaru deleģējuma un attiecīgā gadījumā pilnīgā vai daļēji atcelt deleģēto regulu, Komisija iesniedz priekšlikumu par šīs regulas pārskatīšanu un/vai pārskatītu deleģēto regulu.

Grozījums Nr. 254**Regulas priekšlikums
204. pants – virsraksts**Iebildumi pret *deleģētajiem aktiem*Iebildumi pret *deleģēto regulu*

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 255
Regulas priekšlikums
204. pants – 1. punkts

1. Eiropas Parlaments un Padome var *celt* iebildumus pret deleģēto **aktu divu** mēnešu laikā no **tā izziņošanas** dienas.

1. Eiropas Parlaments un Padome var *izteikt* iebildumus pret deleģēto **regulu, ko Komisija ierosinājusi saskaņā ar 196.b, 196.c un 199. pantu, trīs** mēnešu laikā no **tās paziņošanas** dienas.

Grozījums Nr. 256
Regulas priekšlikums
204. pants – 2. punkts - pirmā daļa

2. Ja līdz šā perioda beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav cēlusi iebildumus pret deleģēto **aktu**, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un **tas** stājas spēkā tajā norādītajā datumā.

2. Ja pēc minētā laikposma beigām ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus pret deleģēto **regulu**, to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī un **tā** stājas spēkā dienā, kas tajā noteikta.

Grozījums Nr. 257
Regulas priekšlikums
204. pants – 3. punkts

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome *iebilst* pret deleģēto **aktu, tas nestājas spēkā. Iestāde, kas iebilst, pamato savus iebildumus pret deleģēto aktu.**

3. Ja Eiropas Parlaments vai Padome **1. punktā minētajā laikposmā** izsaka iebildumus pret deleģēto **regulu un ierosina grozījumus tajā, Komisija ņem vērā grozījumus un var pieņemt pārskatītu deleģēto regulu. Eiropas Parlaments vai Padome var izteikt iebildumus pret šādu pārskatītu deleģēto regulu saskaņā ar šo pantu.**

Grozījums Nr. 258
Regulas priekšlikums
204. pants – 3.a punkts (jauns)

3.a Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā brīdī var pieprasīt Komisijai iesniegt daļēji vai pilnībā pārskatītu deleģēto regulu. Tās iespējami drīz viena otru informē par šādu nodomu.

Grozījums Nr. 259
Regulas priekšlikums
205. pants

Pārskatīšana

Pārskatīšana

Šo regulu pārskata saskaņā ar LESD 322. pantā un Euratom līguma 183. pantā noteikto procedūru, kad tas izrādās nepieciešams.

Reizi trijos gados vai tad, kad tas ir nepieciešams, šo regulu pārskata saskaņā ar LESD 322. panta 1. punktā un Euratom līguma 183. pantā noteikto procedūru.

Šajā regulā noteiktās robežvērtības var pielāgot inflācijas līmenim ar 199. pantā minēto deleģēto regulu, ievērojot 202., 203. un 204. pantu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 260
Regulas priekšlikums
208. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2012. gada 1. janvāra.

Regulas 56. pantu piemēro tikai saistībām, kas pieņemtas no 2014. gada 1. janvāra par 167. pantā minētajiem fondiem.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

1. Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

2. To piemēro no 2012. gada 1. janvāra.

3. Regulas 56. pantu piemēro tikai no 2014. gada 1. janvāra, **un līdz tam ir spēkā Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 53.b pants.**

Tomēr 56. panta 2. punktu dalībvalstis var piemērot jau no 2012. gada 1. janvāra.

Ja dalībvalstis sniedz valsts deklarāciju 56. panta 6.b punkta nozīmē, no 2012. gada 1. janvāra ir piemērojama arī 56. panta 6.b punkta pēdējā daļa.

Šādu struktūru akreditācija neietekmē saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ⁽¹⁾ izveidoto struktūru funkcijas. Akreditētās struktūras ir tiesīgas veikt savas funkcijas, sākot no 2014. gada 1. janvāra.

4. Šīs regulas 5. panta 4. punkts stājas spēkā uzreiz pēc regulas publicēšanas.

Ja dotācijas saņēmēji ir piemērojuši Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 5. panta 5. punktu, neizmantojot procentus nesošu bankas kontu, to uzskata par kļūdu vai pārkāpumu.

5. Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

⁽¹⁾ OV L 210, 31.7.2006., 25. lpp.

Grozījums Nr. 261
Regulas priekšlikums
Pielikums (jauns)

Pielikums par deleģēto regulu saskaņā ar šīs regulas 199. pantu

5. pants
Deleģētajā regulā var definēt noteikumus, kuri attiecas uz priekšfinansējuma nesto procentu uzskaiti.

8. pants
Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz finanšu gadam paredzētām apropriācijām.

9. pants
Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz apropriāciju atcelšanu un pārņemšanu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

16. pants

Deleģētajā regulā var formulēt noteikumus, kas piemērojami euro un citu valūtu savstarpēja pārrēķina kursam.

18. pants

Deleģētajā regulā var noteikt struktūru, kas iekļautu gan ārējos, gan iekšējos piešķirtos ieņēmumus un nodrošinātu attiecīgo apropriāciju piešķiršanu, un definēt noteikumus, kuri reglamentē dalībvalstu ieguldījumu pētniecības programmās. Turklāt deleģētā regula var papildināt šo regulu to noteikumu ziņā, kuri attiecas uz ieņēmumiem no sankcijām, kas piemērotas dalībvalstīm, konstatējot, ka tām ir pārmērīgs deficīts, un uz piešķirtajiem ieņēmumiem, kurus nodrošinājusi EBTA valstu līdzdalība konkrētās Savienības programmās.

19. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt kārtību, kādā tiek pieņemti Savienībai sniegtie ziedojumi.

20. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz atgūstamo nodokļu kontiem.

22. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk formulēt noteikumus par to, kā aprēķināms citu iestāžu (ne Komisijas) veikto pārvietojumu procentuālais īpatsvars, un par pārvietojuma pieprasījumu pamatojumu.

23. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk formulēt noteikumus par to, kā aprēķināms Komisijas veikto iekšējo pārvietojumu procentuālais īpatsvars, un par pārvietojuma pieprasījumu pamatojumu.

25. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kas piemērojami pieprasījumiem pārvietot līdzekļus no ārkārtas palīdzībai paredzētās rezerves.

26. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz ex ante, termiņa vidusposma un ex post novērtējumiem.

27. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par prasībām, kas piemērojamas finanšu pārskatam.

30. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk formulēt noteikumus, kuri attiecas uz budžeta provizorisku publicēšanu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

31. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk formulēt noteikumus par to, kā publicējama informācija par netiešas pārvaldības procesā piešķirto līdzekļu saņēmējiem.

34. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk definēt noteikumus, kuri attiecas uz finanšu plānojumu.

38. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz budžeta grozījuma projektiem.

41. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par budžeta klasifikāciju.

46. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par budžeta izklāstu, tostarp to, kā nosakāmi faktiskie izdevumi pēdējā finanšu gadā, attiecībā uz kuru konti ir slēgti, par budžeta piezīmēm un par štatū sarakstu.

50. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz budžeta izpildi saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu un uz informāciju par personas datu nosūtīšanu revīzijas vajadzībām.

51. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz pamataktu un uz 51. pantā uzskaitītajiem izņēmumiem.

55. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz budžeta izpildes metodēm, tostarp tiešu centralizētu pārvaldību, uz izpildaģentūrām deleģēto pilnvaru īstenošanu, uz īpašiem nosacījumiem, kas piemērojami, īstenojot netiešu pārvaldību ar starptautiskām organizācijām, un uz kārtību, kādā izvēlas publisko tiesību vai privāto tiesību subjektus, kuri sniedz sabiedriskos pakalpojumus.

56. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par to, kā īstenojama dalīta pārvaldība ar dalībvalstīm, tostarp nozaru noteikumus, kas reglamentē nosacījumus, saskaņā ar kuriem maksājumus dalībvalstīm var apturēt, par to, kā veidojams par pārvaldību atbildīgo struktūru reģistrs, par apliecināšanas un revīzijas darbībām atbilstoši nozaru regulām, par pasākumiem labākās prakses popularizēšanai un par grāmatojumu noskaidrošanas procedūru izveidi.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

57. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par to, kā netiešo pārvaldību nodrošina citas struktūras un personas, kas nav dalībvalstis, tostarp nosakot tā nolīguma saturu, ar kuru tiek uzticēti budžeta izpildes uzdevumi, par netiešas pārvaldības nosacījumu definēšanu gadījumos, kad Komisijas sistēmas, noteikumi un procedūras ir līdzvērtīgi tiem, kurus piemēro struktūras un personas, kas nav dalībvalstis, par vadības sagatavotām ticamības deklarācijām un par grāmatojumu noskaidrošanas procedūru izveidi.

58. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt kārtību, kādā veicama to noteikumu un procedūru ex ante novērtēšana, kas piemērojami, īstenojot netiešu pārvaldību.

61. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz finanšu dalībnieku tiesībām un pienākumiem.

63. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz ex ante un ex post kontrolēm, uz apliecināto dokumentu glabāšanu, uz profesionālo standartu kodeksu, uz kredītrikotāja bezdarbību, uz informācijas nosūtīšanu grāmatvedim un uz ziņojumiem par sarunu procedūrām.

65. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kas piemērojami grāmatveža pilnvarām un pienākumiem, tostarp grāmatveža iecelšanai un kārtībai, kādā viņš beidz pildīt pienākumus, atzinumam par grāmatvedības un inventāra uzskaites sistēmām, kases un bankas kontu pārvaldībai, parakstiem uz kontiem, kontu atlikumu pārvaldībai, pārvedumiem un pārrēķinu operācijām, maksāšanas veidiem, juridiskas personas dokumentiem un apliecināto dokumentu glabāšanai.

66. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz personām, kas pilnvarotas pārvaldīt kontus vietējā struktūrvienībā.

67. pants

Deleģētajā regulā var definēt nosacījumus, kas piemērojami avansu kontiem, un noteikumus, kuri attiecas arī uz ārējām darbībām, tostarp avansu pārziņu izvēlēšanās kārtību, uz līdzekļu iemaksu avansu kontos un uz pārbaudēm, ko veic kredītrikotāji un grāmatveži.

69. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz kredītrikotāja, grāmatveža un avansu pārziņa atbildību nelikumīgas darbības, krāpšanas vai korupcijas gadījumā.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

70. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk definēt noteikumus, kuri attiecas uz deleģētajiem kredītrīkotājiem, tostarp uz norādījumu apstiprināšanu un finanšu pārkāpumu komisijas lomu.

71. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz grāmatvežu atbildību citu veidu pārkāpumu gadījumā.

72. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz avansu pārziņu atbildību citu veidu pārkāpumu gadījumā.

75. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz debitoru parādu tāmi un debitoru parādu noteikšanu, tostarp uz procedūru un apliecinājumiem dokumentiem, un uz kavējuma procentiem.

76. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par iekasēšanas rīkojuma izdošanu.

77. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par līdzekļu atgūšanu, tostarp par atgūšanu ar ieskaitu, par atgūšanas procedūru, ja maksājums netiek veikts brīvprātīgi, par maksājuma termiņa pagarinājumu, par sodanaudu un citu sodu atgūšanu, par atgūšanas atcelšanu un par konstatēta debitoru parāda atcelšanu.

77.b pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par to, kādus kritērijus un procedūras Komisija piemēro finanšu korekciju veikšanai.

78. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz noilguma termiņu.

80. pants

Deleģētajā regulā var definēt noteikumus, kas piemērojami summām, kuras tiek saņemtas sodanaudu, sodu un uzkrāto procentu veidā.

81. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz finansēšanas lēmumu.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

82. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz saistību veidiem, vispārējo saistību pieņemšanu, vienu parakstītāju un administratīvajiem izdevumiem ar provizorisku saistību segumu.

83. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par budžeta un juridisko saistību uzņemšanos, tostarp par atsevišķu saistību reģistrēšanu.

84. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par pārbaudēm, kas veicamas attiecībā uz dažādām saistībām.

85. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk definēt noteikumus par izdevumu apzināšanu, tostarp par to, kā samaksai nododami personāla izdevumi, par iepirkuma un dotācijas procedūru starpposma un galīgajiem maksājumiem, kas priekšfinansējuma un starpposma maksājumu vajadzībām apstiprināti kā pareizi, un par vīzu „nodots samaksai” un „apstiprināts kā pareizs” paraugiem.

86. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par izdevumu apstiprināšanu, tostarp par informāciju, kas obligāti norādāma maksājuma rīkojumā, un par kārtību, kādā kredītrīkotājs pārbauda maksājuma rīkojumus.

87. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz maksājumu veidiem un apliecinošajiem dokumentiem.

89. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz maksājumu termiņiem.

90. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par darbību elektronisko pārvaldību.

92. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par iekšējā revidenta iecelšanu.

93. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz iekšējā revidenta pilnvarām un pienākumiem.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

94. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz iekšējā revidenta neatkarību un atbildību.

95. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz dažādiem iepirkuma līgumiem, tostarp pamatlīgumiem un īpašiem līgumiem.

97. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz prasībām par līgumu izziņošanu un sludinājumu publicēšanu.

98. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz iepirkuma procedūras veidiem, uz iepirkuma procedūru, kas tiek īstenota kopīgi ar dalībvalstīm, un uz mazas vērtības līgumiem.

99. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz konkursa dokumentu saturu, tostarp uz iespēju pārskatīt cenu un tehniskās specifikācijas un uz šādas pārskatīšanas nosacījumiem.

100. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz izslēgšanas kritērijiem, kas piemērojami dalībai piedāvājumu konkursos. Tajā var noteikt, kādi pierādījumi būtu pietiekami, lai apliecinātu, ka nav pamata izslēgšanai. Turklāt, ja ir pamats izslēgšanai, deleģētajā regulā var noteikt izslēgšanas ilgumu.

101. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz izslēgšanas kritērijiem, kas piemērojami iepirkuma procedūras gaitā. Tajā var noteikt, kādi pierādījumi būtu pietiekami, lai apliecinātu, ka nav pamata izslēgšanai. Turklāt, ja ir pamats izslēgšanai, deleģētajā regulā var noteikt izslēgšanas ilgumu.

102. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk definēt noteikumus, kuri attiecas uz centrālo izslēgšanas datubāzi.

103. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk formulēt noteikumus, kuri attiecas uz administratīviem un finansiāliem sodiem, ko piemēro pretendentiem vai kandidātiem, kuri snieguši nepatiesas ziņas, pielāvuši būtiskas kļūdas, veikuši pārkāpumus vai krāpušies, vai attiecībā uz kuriem ir konstatēts, ka tie nopietni pārkāpuši savas līgumsaistības.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

104. pants

Deleģētajā regulā var noteikt atlases kritērijus un piešķiršanas kritērijus. Turklāt tajā var noteikt, kādi dokumenti apliecina saimniecisko un finansiālo darbības spēju un kādi ir tehnisko un profesionālo spēju pierādījumi. Deleģētajā regulā var arī sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz elektronisku izsoli un pārmērīgi zemas cenas piedāvājumiem.

105. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt piedāvājumu iesniegšanas noteikumus. Tajā var noteikt piedāvājumu un dalības pieteikumu saņemšanas termiņus, laikposmu, kurā pieejami konkursa dokumenti, un termiņus steidzamos gadījumos. Tajā var noteikt arī dažādas saziņas metodes. Turklāt tajā var definēt noteikumus par iespēju pieprasīt piedāvājuma nodrošinājumu, par piedāvājumu atvēršanu, par dalības pieteikumiem un noteikumus, kuri attiecas uz piedāvājumu un dalības pieteikumu vērtēšanas komisiju.

106. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt vienādas attieksmes un pārredzamības principus. Tajā var noteikt, kāda saziņa ir atļauta starp līgumslēdzēju iestādi un pretendentiem līguma piešķiršanas procedūras gaitā, kā arī noteikt obligātas rakstiska izvērtēšanas protokola prasības un obligāto informāciju, kas iekļaujama līgumslēdzējas iestādes pieņemtajā lēmumā.

107. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz piešķiršanas lēmumu, informāciju pretendentiem un uz līguma parakstīšanu un izpildi.

108. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz pretendentiem sniedzamo informāciju, tostarp par iepirkuma procedūras atcelšanu.

109. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz nodrošinājumu, kas tiek pieprasīts no līgumslēdzējiem.

110. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par līguma darbības apturēšanu kļūdu, pārkāpumu un krāpšanas gadījumā.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

111. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz līgumslēdzējas iestādes darbību, tostarp uz atbilstošu līmeņu noteikšanu robežvērtību aprēķināšanas vajadzībām.

112. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par to, kādas robežvērtības ir piemērojamas, kā arī noteikumus, kuri attiecas uz atsevišķiem līgumiem un līgumiem ar atsevišķām daļām un uz konkrētu līgumu vērtības aprēķināšanu.

113. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz piedalīšanos konkursa procedūrās un uz pierādījumiem, kas apliecina tiesības pretendēt uz līguma slēgšanu.

114. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz Pasaules Tirdzniecības organizācijas iepirkuma noteikumiem.

115. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk noteikt dotāciju piemērošanas jomu un saturu, un tajā var iekļaut noteikumus, pēc kuriem izvēlas, vai tiek izmantots dotācijas nolīgums vai dotācijas lēmums. Turklāt deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt partnerattiecību pamatnolīgumu izmantošanas kārtību.

116. pants

Deleģētajā regulā var definēt noteikumus, kas piemērojami dažādiem dotāciju veidiem.

117. pants

Deleģētā regula var papildināt vispārējos principus, kas piemērojami dotācijām, tostarp bezpeļņas noteikumu un līdzfinansējuma principu.

117.a pants

Deleģētajā regulā var konkrētāk noteikt attiecināmās izmaksas.

118. pants

Deleģētajā regulā var noteikt prasības attiecībā uz gada darba programmu, to, kādam jābūt uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus saturam, izņēmumiem, kas piemērojami uzaicinājumam iesniegt priekšlikumus, pretendentiem sniedzamo informāciju un dotācijas piešķiršanas lēmuma publicēšanu.

119. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz piešķirto līdzekļu nesummēšanas principu.

120. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz piešķiršanu ar atpakaļejošu spēku.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

122. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz dotāciju pieteikumu iesniegšanu, pierādījumiem, kas apliecina, ka nav pamata izslēgšanai, pieteikuma iesniedzējiem, kuriem nav juridiskās personas statusa, juridiskām personām, kas kopīgi iesniedz vienu pieteikumu, finansiāliem un administratīviem sodiem, atbilstības kritērijiem un ļoti mazas vērtības dotācijām.

123. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz atlases un piešķiršanas kritērijiem.

124. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz dotāciju izvērtēšanu un piešķiršanu un uz informāciju, kas sniedzama pretendentiem.

125. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz priekšfinansējuma nodrošinājumu.

126. pants

Deleģētajā regulā var formulēt konkrētus noteikumus, kas piemērojami dotāciju maksājumiem un kontrolei, tostarp noteikumus, kuri attiecas uz apliecinājumiem dokumentiem un uz dotāciju apturēšanu un samazināšanu.

126.a pants

Deleģētajā regulā var noteikt dokumentu glabāšanas periodus, kas piemērojami akreditētajām struktūrām un Komisijai.

126.c pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz strīdu izšķiršanas komiteju kompetenci un sastāvu.

127. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz īstenošanas līgumiem un atbalstu trešām personām.

133. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz pārskatu par budžeta un finanšu pārvaldību.

135. pants

Deleģētajā regulā var norādīt konkrētus vispārpieņemtos grāmatvedības principus, tostarp nepārtrauktas darbības principu, piesardzības principu, konsekventas sagatavošanas principu, informācijas salīdzināmības principu, būtiskuma un apkopojuma principu, saldo neapreķināšanas principu un principu par atspoguļošanu pēc būtības, kā arī noteikumus, kas piemērojami apliecinājumiem dokumentiem.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

136. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz finanšu pārskatiem, tostarp finansiālā stāvokļa pārskatiem, naudas plūsmas pārskatiem, finanšu pārskatu piezīmēm un paskaidrojumiem.

137. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz budžeta kontu saturu.

139. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par norēķinu apstiprināšanu, tostarp par galīgo konsolidēto pārskatu nosūtīšanu.

142. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par budžeta kontu veidošanu, tostarp par datorizētu sistēmu izmantošanu.

145. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt ieegrāmatošanas noteikumus. Turklāt tajā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz uzskaites grāmatām, grāmatvedības bilanci, uzskaites saskaņošanu, grāmatojumiem žurnālā un kontu saskaņošanu.

147. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par budžeta kontu uzturēšanu un šo kontu saturu.

148. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz īpašuma uzskaiti, un to, kā notiek īpašuma tālākpārdošana un nodošana, tostarp noteikumus par inventāra uzskaiti deleģācijās.

173. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz pētniecības darbību veidiem.

175. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz Kopīgo pētniecības centru.

176. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz darbībām, ko var finansēt kā ārējas darbības.

178. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz ārējām darbībām paredzētiem ieguldījumu fondiem.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

179. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par to, kā tiek īstenotas ārējās darbības, izmantojot netiešu pārvaldību.

180. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par to, kā tiek slēgti līgumi ar attiecīgajām strukturām par ārējo darbību īstenošanu, tostarp noteikumus, kas piemērojami īpašiem aizdevumiem un bankas kontiem.

181. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt iepirkuma noteikumus, kas piemērojami ārējām darbībām.

182. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par piedalīšanos konkursa procedūrās.

183. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par to, kā pilnībā finansējama ārēja darbība, un noteikumus, kuri attiecas uz finansējuma pieprasījumiem.

184. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt dotācijas procedūru noteikumus, kas piemērojami, īstenojot netiešu pārvaldību.

187. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz Eiropas biroju darbības jomu un to, kā iestādes deleģē pienākumu izpildi Eiropas birojiem.

188. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz Eiropas birojiem paredzētajām apropriācijām, tostarp to, kā grāmatvedis deleģē konkrētu uzdevumu izpildi, kā arī noteikumus par kases un bankas kontu pārvaldību.

191. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus par kredītrīkotāja pilnvaru deleģēšanu starpiestāžu biroja direktoram.

193. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz administratīvo apropriāciju apjomu un nomas garantijām.

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

KOMISIJAS IEROSINĀTAIS TEKSTS

GROZĪJUMS

195. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz konkrētām administratīvajām apropriācijām, tostarp tām, kas paredzētas ēkām un avansa maksājumiem iestāžu personālam.

196. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt noteikumus, kuri attiecas uz neatkarīgiem ekspertiem.

197. pants

Deleģētajā regulā var sīkāk izklāstīt pārejas noteikumu piemērošanas kārtību, tostarp to, kā tiek likvidēts garantiju konts un atjauninātas attiecīgās robežvērtības un summas.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

Seksuāla vardarbība pret bērniem, bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija *I**

P7_TA(2011)0468

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, ar ko atceļ Pamatlēmumu 2004/68/TI (COM(2010)0094 – C7-0088/2010 – 2010/0064(COD))

(2013/C 131 E/27)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0094),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, 82. panta 2. punktu un 83. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0088/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 15. septembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,
 - ņemot vērā 2011. gada 29. jūnija vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Kultūras un izglītības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0294/2011),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. apstiprina Parlamenta un Padomes kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
 3. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 48, 15.2.2011., 138. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

P7_TC1-COD(2010)0064

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 27. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/93/ES.)

PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta un Padomes kopīgs paziņojums par uzmākšanos bērniem seksuālos nolūkos

Ņemot vērā to, ka uzmākšanās bērniem reālajā dzīvē seksuālos nolūkos („iedraudzēšanās bezsaistē”) ir tīša manipulēšana ar dzimumpilngadības vecumu nesasniegušu bērnu mutiski, rakstiski, izmantojot audiovizuālos materiālus vai līdzīgus līdzekļus, lai tiktos ar šo bērnu nolūkā veikt kādu no Direktīvas par seksuālas vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālas izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu 3. panta 4. punktā un 5. panta 6. punktā minētajiem nodarījumiem,

ņemot vērā to, ka uzmākšanās bērniem reālajā dzīvē seksuālos nolūkos jau ir ietverta dalībvalstu tiesību aktos dažādos veidos — kā mēģinājums, kā gatavošanās noziegumam vai kā īpašs seksuālas vardarbības veids;

Eiropas Parlaments un Padome aicina dalībvalstis rūpīgi izvērtēt savas krimināltiesību definīcijas attiecībā uz krimināltiesību noteikšanu par uzmākšanos bērniem reālajā dzīvē seksuālos nolūkos un vajadzības gadījumā pilnveidot un labot savus krimināltiesību aktus attiecībā uz nepilnbām tiesību aktos, kuras šajā sakarā joprojām varētu būt aktuālas.

Trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku kvalificēšana par personām, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība *I**

P7_TA(2011)0469

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā personas, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība, un piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādāta redakcija) (COM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

(2013/C 131 E/28)

(Parastā likumdošanas procedūra – pārstrādāšana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2009)0551),
- ņemot vērā EK līguma 251. panta 2. punktu, 63. panta 1. punktu, 1. punkta c) apakšpunktu, 2. punkta a) apakšpunktu un 3. punkta a) apakšpunktu, saskaņā ar kuriem Komisija iesniedza Parlamentam priekšlikumu (C7-0250/2009),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Lisabonas līguma stāšanās spēkā ietekme uz pašreizējām starpiestāžu lēmumu pieņemšanas procedūrām” (COM(2009)0665),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu un 78. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu,

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 28. aprīļa atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2011. gada 7. jūlija vēstulē Padomes pārstāvja pausto apņemšanos apstiprināt Eiropas Parlamenta nostāju saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 4. punktu
 - ņemot vērā 2001. gada 28. novembra Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu pārstrādāšanas tehnikas strukturētāku izmantošanu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas 2010. gada 2. februāra vēstuli Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejai saskaņā ar Reglamenta 87. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 87. un 55. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A7-0271/2011),
- A. tā kā saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu šajā priekšlikumā nav ietverti citi būtiski grozījumi kā vienīgi tie, kas tajā skaidri norādīti, un tā kā attiecībā uz iepriekšējo tiesību aktu negrozīto noteikumu un šo būtisko grozījumu kodifikāciju priekšlikumā ir paredzēta tikai spēkā esošo tekstu kodifikācija, negrozot to būtību,
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju, ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas ieteikumus;
 2. atbalsta šai rezolūcijai pievienoto Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem;
 3. ņem vērā šai rezolūcijai pievienoto dalībvalstu un Komisijas kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 18, 19.1.2011., 80. lpp.

⁽²⁾ OV C 77, 28.3.2002., 1. lpp.

P7_TC1-COD(2009)0164

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 27. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādāta versija)

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/95/ES.)

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas kopīga deklarācija par skaidrojošiem dokumentiem

Iestādes atzīst, ka informācijai, ko dalībvalstis sniedz Komisijai attiecībā uz direktīvu transponēšanu valsts tiesību aktos, „ir jābūt skaidrai un precīzai”⁽¹⁾, lai atvieglotu Komisijai tās uzdevuma izpildi – pārraudzīt Savienības tiesību aktu piemērošanu.

Šajā sakarībā Eiropas Parlaments un Padome pauž gandarījumu par dalībvalstu un Komisijas kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem.

Tādējādi, ja šādu dokumentu nosūtīšana nepieciešamības un proporcionālītātes ziņā ir pamatota saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem, iestādes piekrīt iekļaut attiecīgajā direktīvā šādu apsvērumu:

„Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem (datums) dalībvalstis apņemas pamatotos gadījumos ziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.”

Komisija līdz 2013. gada 1. novembrim sniegs ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā tiek īstenotas šīs abas kopīgās politiskās deklarācijas par skaidrojošiem dokumentiem.

Iestādes apņemas no 2011. gada 1. novembra šos principus piemērot jauniem un vēl nepieņemtiem direktīvu priekšlikumiem, izņemot tos, par kuriem Eiropas Parlaments un Padome jau ir panākuši vienošanos.

(1) Skatīt Tiesas 2009. gada 16. jūlija spriedumu Lietā C-427/07, 107. punkts un tajā minēto judikatūru.

Dalībvalstu un Komisijas kopīga deklarācija par skaidrojošiem dokumentiem

Saskaņā ar LESD 288. pantu "Direktīvas tām dalībvalstīm, kurām tās adresētas, uzliek saistības attiecībā uz sasniedzamo rezultātu, bet ļauj šo valstu iestādēm noteikt to īstenošanas formas un metodes".

Dalībvalstis un Komisija atzīst, ka Savienības tiesību aktu efektīva īstenošana ir priekšnosacījums Savienības politikas mērķu sasniegšanai, kā arī to, ka, lai gan atbildība par šādu īstenošanu galvenokārt gulstas uz dalībvalstīm, tas ir kopējas ieinteresētības jautājums, jo tās mērķis *inter alia* ir izveidot godīgas konkurences nosacījumus visās dalībvalstīs.

Dalībvalstis un Komisija atzīst, ka pareiza un savlaicīga Savienības direktīvu transponēšana ir juridisks pienākums. Tās atzīmē arī to, ka Līgumos Komisijai ir dots uzdevums pārraudzīt Savienības tiesību aktu piemērošanu Tiesas uzraudzībā, un ir vienprātis, ka paziņošanai par transponēšanas pasākumiem vajadzētu palīdzēt Komisijai izpildīt šo uzdevumu.

Šajā sakarībā dalībvalstis atzīst, ka informācijai, ko tās sniedz Komisijai attiecībā uz direktīvu transponēšanu valsts tiesību aktos, „ir jābūt skaidrai un precīzai” un „tai ir nešaubīgi jānorāda, kādi ir normatīvie un administratīvie akti” vai jebkādi citi valsts tiesību aktu noteikumi, kā arī, attiecīgos gadījumos, valsts tiesu nolēmumi, ar kuru palīdzību, pēc dalībvalsts domām, tā ir izpildījusi dažādos ar direktīvu uzliktos pienākumus⁽¹⁾.

Lai uzlabotu informācijas kvalitāti par Savienības direktīvu transponēšanu, gadījumos, kad Komisija uzskata, ka ir vajadzīgi dokumenti, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos, tā, iesniedzot attiecīgos priekšlikumus, sniedz pamatojumu, katru gadījumu apsverot atsevišķi, par šādu dokumentu iesniegšanas nepieciešamību un proporcionālītāti, jo īpaši un attiecīgi ņemot vērā direktīvas un tās transponēšanas sarežģītību, kā arī iespējamo papildu administratīvo slogu.

Pamatotos gadījumos dalībvalstis apņemas papildus paziņojumiem par transponēšanas pasākumiem iesniegt vienu vai vairākus skaidrojošus dokumentus, kas var būt dokumenti atbilstības tabulu veidā vai citi dokumenti ar tādu pašu nolūku.

(1) Skatīt Tiesas 2009. gada 16. jūlija spriedumu Lietā C-427/07, 107. punkts un tajā minēto judikatūru.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

ES un Austrālijas nolīgums par PDR datu apstrādi un pārsūtīšanu ***

P7_TA(2011)0470

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Austrāliju par gaisa pārvadātāju veikto pasažieru datu reģistra (PDR) datu apstrādi un pārsūtīšanu Austrālijas Muitas un robežapsardzes dienestam (09825/2011 – C7-0304/2011 – 2011/0126(NLE))

(2013/C 131 E/29)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments;

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (09825/2011),
- ņemot vērā projektu nolīgumam starp Eiropas Savienību un Austrāliju par gaisa pārvadātāju veikto pasažieru datu reģistra (PDR) datu apstrādi un pārsūtīšanu Austrālijas Muitas un robežapsardzes dienestam, kas pievienots iepriekš minētajam Padomes lēmuma projektam (10093/2011),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par vispārējo pieeju pasažieru datu reģistra (PDR) datu nosūtīšanai trešām valstīm (COM(2010)0492),
- ņemot vērā 2007. gada 14. februāra rezolūciju par SWIFT, pasažieru datu reģistra nolīgumu un transatlantisko dialogu šajos jautājumos ⁽¹⁾, 2008. gada 22. oktobra ieteikumu par Austrālijas un ES PDR nolīguma novērtējumu ⁽²⁾, 2010. gada 5. maija rezolūciju par sarunu uzsākšanu saistībā ar Pasažieru datu reģistra (PDR) nolīgumiem ar ASV, Austrāliju un Kanādu ⁽³⁾, kā arī 2010. gada 11. novembra rezolūciju par vispārējo pieeju PDR datu nosūtīšanai trešām valstīm ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas datu aizsardzības uzraudzītāja 2010. gada 19. oktobra atzinumu par Komisijas paziņojumu par vispārējo pieeju pasažieru datu reģistra (PDR) datu nosūtīšanai trešām valstīm ⁽⁵⁾ un 2011. gada 15. jūlija atzinumu par priekšlikumu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu nolīgumu starp Eiropas Savienību un Austrāliju par gaisa pārvadātāju veikto pasažieru datu reģistra (PDR) datu apstrādi un pārsūtīšanu Austrālijas Muitas un robežapsardzes dienestam ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 12. novembra atzinumu 7/2010 par Eiropas Komisijas paziņojumu par vispārējo pieeju pasažieru datu reģistra (PDR) datu nosūtīšanai trešām valstīm, ko pieņēmusi 29. panta datu aizsardzības darba grupa,
- ņemot vērā Padomes iesniegto piekrišanas pieprasījumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu saistībā ar 82. panta 1. punkta otrās daļas d) apakšpunktu un 87. panta 2. punkta a) apakšpunktu (C7-0304/2011),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 16. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 7. punktu,

⁽¹⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 349. lpp.

⁽²⁾ OV C 15 E, 21.1.2010., 46. lpp.

⁽³⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 70. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0397.

⁽⁵⁾ OV C 357, 30.12.2010., 7. lpp.

⁽⁶⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

— ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu un Ārlietu komitejas atzinumu (A7-0364/2011),

1. piekrīt nolīguma noslēgšanai;
 2. uzskata, ka procedūra 2009/0186(NLE) ir zaudējusi spēku, jo 2008. gada PDR nolīgums starp Eiropas Savienību un Austrāliju ir aizstāts ar jaunu PDR nolīgumu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem un Austrālijas valdībai.
-

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2011. gada 25. oktobris

| | | |
|-----------------|--|-----|
| 2013/C 131 E/18 | Budžeta grozījuma Nr. 5/2011 projekts - IX iedaļa — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs un X iedaļa — Eiropas Ārējās darbības dienests Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra rezolūcija par Padomes nostāju attiecībā uz Eiropas Savienības 2011. finanšu gada budžeta grozījuma Nr. 5/2011 projektu, IX iedaļa — Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs un X iedaļa — Eiropas Ārējās darbības dienests (13991/2011 – C7-0244/2011 – 2011/2131(BUD)) | 131 |
| 2013/C 131 E/19 | Mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju riepas ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju riepām un riepju montāžu (kodificēta redakcija) (COM(2011)0120 – C7-0071/2011 – 2011/0053(COD)) | 133 |
| | P7_TC1-COD(2011)0053 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 25. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju riepām un riepju montāžu (kodificēta redakcija) ⁽¹⁾ | 134 |
| | PIELIKUMU SARAKSTS | 138 |
| 2013/C 131 E/20 | Emisijas posmu piemērošana traktoriem ar sašaurinātu sliedi ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2000/25/EK attiecībā uz emisijas posmu piemērošanu traktoriem ar sašaurinātu sliedi (COM(2011)0001 – C7-0018/2011 – 2011/0002(COD)) | 139 |
| | P7_TC1-COD(2011)0002 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 25. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko attiecībā uz emisijas posmu piemērošanu traktoriem ar sašaurinātu sliedi groza Direktīvu 2000/25/EK | 140 |
| 2013/C 131 E/21 | Motori, ko laiž tirgū saskaņā ar elastīguma sistēmu ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 25. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko Direktīvu 97/68/EK groza attiecībā uz noteikumiem par motoriem, ko laiž tirgū saskaņā ar elastīguma sistēmu (COM(2010)0362 – C7-0171/2010 – 2010/0195(COD)) | 140 |
| | P7_TC1-COD(2010)0195 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 25. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko Direktīvu 97/68/EK groza attiecībā uz noteikumiem par motoriem, ko laiž tirgū saskaņā ar elastīguma sistēmu | 141 |



⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

Trešdiena, 2011. gada 26. oktobris

| | | |
|-----------------|---|-----|
| 2013/C 131 E/22 | Parlamenta nostāja attiecībā uz Padomes grozīto 2012. gada budžeta projektu Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobra rezolūcija par Padomes grozīto Eiropas Savienības 2012. finanšu gada vispārējā budžeta projektu — visas iedaļas (13110/2011 – C7-0247/2011 – 2011/2020(BUD)) un grozījumu vēstulēm Nr. 1/2012 (COM(2011)0372) un Nr. 2/2012 (COM(2011)0576) attiecībā uz Eiropas Savienības 2012. finanšu gada vispārējā budžeta projektu | 142 |
| 2013/C 131 E/23 | Sadarbības nolīguma noslēgšana satelītnavigācijas jomā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Norvēģijas Karalisti un šā nolīguma provizorisksa piemērošana *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Sadarbības nolīguma noslēgšanu satelītnavigācijas jomā starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm un Norvēģijas Karalisti (11114/2011 – C7-0184/2011 – 2011/0033(NLE)) | 155 |
| 2013/C 131 E/24 | Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Kopienas nolīgums par GALILEO un GPS satelītu navigācijas sistēmu veicināšanu, nodrošināšanu un izmantošanu *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Amerikas Savienoto Valstu un Eiropas Kopienas nolīgumu par GALILEO un GPS satelītu navigācijas sistēmu un saistīto programmu veicināšanu, nodrošināšanu un izmantošanu (11117/2011 – C7-0185/2011 – 2011/0054(NLE)) ... | 156 |
| 2013/C 131 E/25 | Nodokļu sistēma, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs * Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Padomes direktīvai par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (pārstrādāta redakcija) (COM(2010)0784 – C7-0030/2011 – 2010/0387(CNS)) | 156 |
| 2013/C 131 E/26 | Gada budžetam piemērojamie finanšu noteikumi ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 26. oktobrī pieņemtie grozījumi priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības gada budžetam (COM(2010)0815 – C7-0016/2011 – 2010/0395(COD)) | 158 |

Ceturtdiena, 2011. gada 27. oktobris

| | | |
|-----------------|--|-----|
| 2013/C 131 E/27 | Seksuāla vardarbība pret bērniem, bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, ar ko atceļ Pamatlēmumu 2004/68/TI (COM(2010)0094 – C7-0088/2010 – 2010/0064(COD)) | 270 |
| | P7_TC1-COD(2010)0064 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 27. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par seksuālās vardarbības pret bērniem, bērnu seksuālās izmantošanas un bērnu pornogrāfijas apkarošanu, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2004/68/TI | 271 |
| | PIELIKUMS | 271 |
| 2013/C 131 E/28 | Trešo valstu valstspiederīgo vai bezvalstnieku kvalificēšana par personām, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā personas, kam nepieciešama starptautiska aizsardzība, un piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādāta redakcija) (COM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD)) | 271 |



P7_TC1-COD(2009)0164

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 27. oktobrī, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādāta versija) 272

PIELIKUMS 273

2013/C 131 E/29

ES un Austrālijas nolīgums par PDR datu apstrādi un pārsūtīšanu ***

Eiropas Parlamenta 2011. gada 27. oktobra normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Austrāliju par gaisa pārvadātāju veikto pasažieru datu reģistra (PDR) datu apstrādi un pārsūtīšanu Austrālijas Muitas un robežapsardzes dienestam (09825/2011 – C7-0304/2011 – 2011/0126(NLE)) 274



Izmantoto simbolu saraksts

- * Apspriežu procedūra
- **I Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
- **II Sadarbības procedūra: otrais lasījums
- *** Piekrišanas procedūra
- ***I Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
- ***II Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
- ***III Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **|**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2013. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

| | | |
|--|--|----------------|
| ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā | 22 oficiālajās ES valodās | EUR 1 300 gadā |
| ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs | 22 oficiālajās ES valodās | EUR 1 420 gadā |
| ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā | 22 oficiālajās ES valodās | EUR 910 gadā |
| ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs) | 22 oficiālajās ES valodās | EUR 100 gadā |
| ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā | daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās | EUR 200 gadā |
| ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi | valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem) | EUR 50 gadā |

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>



Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV